

வெளியீடு எண் 200

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ அருணந்திதேவநாயனார்
அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன்

திருக்கயிலாயபரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினத்து

இருபத்தொன்றாவது குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டருளியபடி

வெளியிடப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதினம்

1965

உரிமை பதிவு

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்தி அச்சகம்,
— திருவாவடுதுறை. —

பொருளடக்கம்

	பக்க எண்
முகவுரை	எ
நூலாசிரியர் வரலாறு	கங
உரையாசிரியர் வரலாறு	உய
எடுத்தாண்ட நூல்கள்	ஙச
சிறப்புப்பாயிரம் முதலியன	ஙசு
சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்	
ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன்	1
செய்யுள்முதற்குறிப்பு அகராதி	689

உ
சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுழி தழைக மாதோ.

—ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

ஸ்ரீ நரசிம்மசுந்தரன்

உ
சிவமயம்

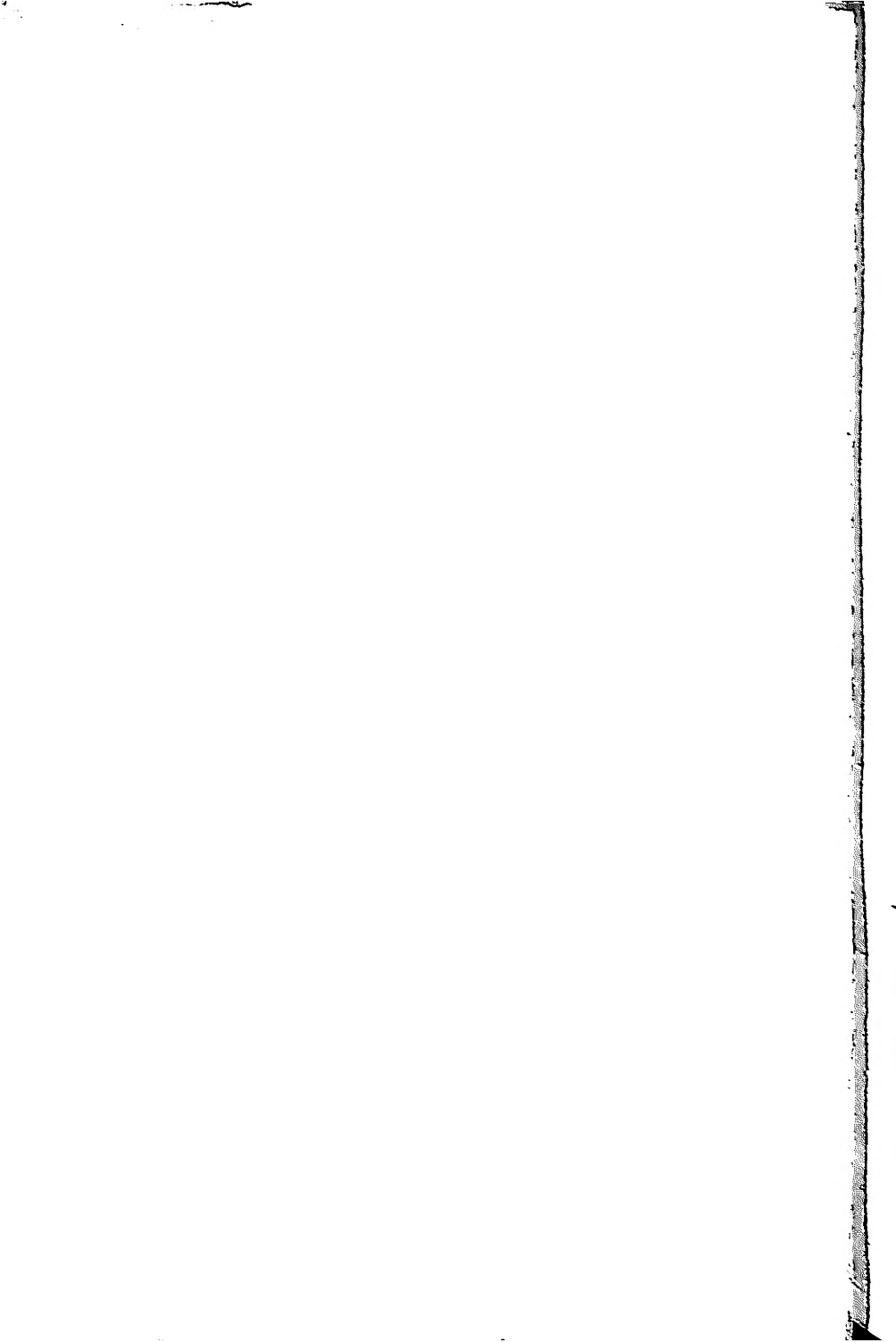
குருமரபு வாழ்த்து

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீடுழி தழைக மாதோ.

—ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ နိဗ္ဗာန်ရတနာ

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

முகவுரை

செந்தண்டமிழ் மொழியின்கண் உள்ள மெய்கண்ட சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்காம். இப்பதினான்கினையும் 'உந்தி களிறு உயர்போதம் சித்தியார்' என்றற்றொடக்கத்து வெண்பா நன்குணர்த்தும். சித்தாந்தம் முடிந்தமுடிபு. சித்தாந்தம் சிவாகமங்களே. சிவாகமங்களில் கூறப்பட்ட பொருளொருமைகளை வல்லவரேயன்றி எளியோரும் உணர்ந்து அநுபூதி கூடும்வகையில் இந்த ஞானசாத்திரங்கள் தோன்றின.

மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்றாகிய 'சிவஞான சித்தியார்' என்னும் ஞானநூல் ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம் என்னும் முதலானவின் வழித்தாகத் தோன்றியது. சிவஞான போதத் தமிழ்நூல் வடமொழிச் சிவஞான போதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகத் தோன்றியது என்பது ஸ்ரீ மெய்கண்ட சந்தானத்திலே திருவடிசம்பந்தம் பெற்ற ஞானசாரியர்கள் அனைவரும் ஒருபடித்தாகக் கூறும் கூற்றும். வழிவழியாக ஸ்ரீ மெய்கண்டதேசிக சுவாமிகள்முதல் வரும் ஆசிரியர் கூறும்கூற்றே வலியுடைத்து. இச்சம்பந்தம் பெருத ஆராய்ச்சியாசிரியர்கள் சிவஞானபோதம் மொழிபெயர்ப்புநூல் அன்று

என்பது அத்துணை வலியுடையதன்று: இது மேலும் ஆராய்ச்சிக்குரியதே.

தமிழ்ச் சிவஞானபோதத்தின் வழித்தாகத் தமது ஞானஞ்சாரியரின் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு 'சிவ ஞானசித்தியார்' என்னும் பெயரால் இந்நூலைச் செய்தருளிய அருளாளர் ஸ்ரீ அருணந்திதேவநாயகர் ஆவர். ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவநாயகருடைய மாணவர் நாற்பத் தொன்பதின்மருள் இவ்வாசிரியர் முதல் மாணவர். இவர்களுடைய இயற்பெயர் தெரிந்திலது; எனினும், அக்காலத்திலே 'சகலாகமபண்டிதர்' என்னுங்காரணச் சிறப்புப் பெயரைப்பெற்று இவர்கள் விளங்கினார்கள். 'அருணந்தி' என்பது தீட்சாநாமம். வடமொழி தமிழ் மொழிகளில் மிகப்பெரிதும் வல்லவர்கள். இவர்கள் அருளிச்செய்த சித்தியார் ஒன்றே தருக்க சாத்திர வன்மையைப் புலப்படுத்தும். ஏனைய சமயநூல்களில் கூறப்பட்டுள்ள அவ்வச்சமயிகளின் கூற்றை வடித் தெடுத்துச் சில சொற்களால் அவ்வச்சமயிகள் பெரிதும் வியப்புறுமாறு தமது நூலிற்கூறுவதோடு அவையிற்றின் பொருந்தாக் கூற்றையும் எடுத்துக்காட்டிச் செல்வார்கள். 'பரமதத்தை நிராகரியாதிருக்கின் தன்மதம் பிரதிட்டையாகாது' என்னும் நியாயத்தினாலே பரமதங்களையும் எடுத்து ஆராய்ந்து அவைகளைச் சித்தாந்தப் பார்வையால் மறுத்துரைத்தருளினர். ஏனைய மதக்கொள்கைகளையும் நடுநிலை பிறழாமல் திருவருட் டுணைகொண்டு ஆராய்ந்தால் அல்லாமல் அவையிற்றின் வன்மைமென்மைகள் ஒருவருக்கும் புலப்படா. இவ் விஷயத்தில் ஞானஞ்சாரியனுடைய அநுக்கிரகம் மிக இன்றியமையாததொன்றும்.

இனி, சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம், சுபக்கம் என இருபகுதியினை உடைத்து, இதனுள் 'பரபக்கமானது சங்கராசாரியர் செய்த சர்வதரிசன சங்கிரகத்தும், சர்வமதோபநிஷாசத்தும், இராமநாதாசாரியர் பண்ணின பரமத நிராகரணத்தும், சர்வான்ம சம்பு பண்ணின சித்தாந்த தீபிகையினும், அகோரசிவாசாரியர்பண்ணின சித்தாந்த சமுச்சயத்தும் பார்த்து அவைகளின் கருத்தைப்பற்றிச் செய்தது என அறிக' எனவும், 'சுபக்கமானது முன்னூலாகிய சிவஞான போதத்தின் கருத்தினையும், வழிநூலாகிய குத்திரம், சூரணி, வெண்பா இவைகளையும், சிவாகமங்களையும் முற்றும் நோக்கி, அவ்வழியே பன்னிரண்டு குத்திரமாகச் செய்தது என அறிக' எனவும் ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்த தேசிகர் தமது உரையிலே குறித்தமை காண்க. இவற்றுள் பரபக்கம் 301 செய்யுட்கள்; சுபக்கம் 328 செய்யுட்கள். இவைகளெல்லாம் விருத்தச் செய்யுட்களாக உள்ளன.

சுபக்கத்திற்கு உரை வரைந்தார் பலர். அவர்களுள் ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்ததேசிகர், ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள், ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான், ஸ்ரீ நிரம்ப அழகிய தேசிகர், ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகள் என்னும் ஆறு ஆசிரியர்களும் செய்தருளிய உரையே சிறந்தன. சிறப்பாக இவைகளை 'அறுவருரை' எனத் தொகுத்துச் சொல்வர். இவ்வறுவருரையுள் இவ்வுரை ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் அருளிச்செய்தது. முன்பு 1954 ஆம் ஆண்டிலே ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள் பொழிப்புரையும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர் பதவுரையும் சேர்ந்து ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசந்நிதானத்தின் கட்டளைப்படி ஒரு

புத்தகமாக வெளிவந்தது. வெளியீட்டு எண்-88. 1957-1958 ஆண்டு மகரத்தலைநாட் குருபூசைகளில் முதல் ஆறு, பின் ஆறு குத்திரங்களாக ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்ததேசிகர் ஸ்ரீ நிரம்ப அழகியதேசிகர் உரைகள் முறையே 106, 117 ஆவது வெளியீடுகளாக வந்தன.

அறுவருரையிலே நான்கு ஆசிரியர்களுடைய உரைகள் சிறந்த முறையில் வெளிவந்தது போலவே இந்த 1965 மகரத்தலைநாட்குருபூசை விழாமலராக ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரை சிறந்தமுறையில் ஆதீன வெளியீடாக வருவது கருதத்தக்கது. இத்துடன் சித்தியார் அறுவருரையிலே ஐவருரைகள் வெளி வந்தன. இனி வெளிவரவுள்ளது ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரான் அருளிய உரையேயாம். சைவத்தமிழுல கத்திலே சிவஞானசித்தியார் உரைகளை ஆராய்ந்து படிப்போருக்கு இவ்வைந்து உரைகளும் பெரும்பயன் விளைப்பனவாம் என்பது ஒருதலை. எனினும், மற்றோர் உரையாகிய ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான் உரை சிவசமவாதம் விளைப்பதாகலின் அந்த உரையுடன் ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞான யோகிகள் அருளிய சிவசமவாத மறுப்புரையும் ஒருசேர வைத்துத் தனிப்புத்தகமாக வெளிவரச் சித்தமாயுள்ளது.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரதேசிக பரமாசாரியசுவாமிகளுக்குப் பின் இருபத்தொன்றாவது குருமகா சந்நிதானமாக 1951-ஆம் ஆண்டிலே ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள் ஞானபீடத்தெழுந்தருளி ஞானச்செங்கோல் செலுத்தத்தொடங்கின நாள் முதலாகவே மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் முழுவதும் இவ்வாதீன உரைகளுடன் செவ்வே ஆராய்ந்து அச்சிட்டு இலவசமாய் வழங்கப் பட்டு வருவதனை உலகு நன்கறியும். இவ்வாதீனத்துப்

பண்டார சாத்திரங்களும் உரையுடன் பல வெளிவந்துள்ளன. செந்தமிழ் இலக்கணநூல்கள் பல அச்சிட்டு வழங்கிவருதலை அறியாதார் யாவர்? இம்மட்டோ! ஆண்டுகள்தோறும் சித்தாந்தசைவ மாநாடுகளும், திருமந்திர மாநாடுகளும் கூட்டிப் புத்தக வெளியீட்டு முகமாகவும், விரிவுரைகள் முகமாகவும் சிவஞான அமுதத்தை வாரி வாரி வழங்கும் கருணையும் யாவரும் நன்கு அறிவர். இவைகளால் சென்ற பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழுலகம் நன்கு விழிப்பு அடைந்து சைவசமயத்தைப் பெரிதும் போற்றிவருவதை அறியாதார் எவரே!

இப்பதிப்பின் இறுதியில் செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதியும், அவ்வப்பக்கங்களின் அடிக்குறிப்பிலே சில இன்றியமையாத சொற்களுக்குமட்டும் குறிப்புரையும் எழுதிப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்கண் உள்ள வடமொழிச்சலோகங்கள் மிகத் திருத்தம்பெற்றுள்ளது. ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரை மணிப்பிரவாள நடையாக உள்ளமையின் அவ்வுரைப் பொருளைத் தமிழ் மொழிப் பயிற்சி பெற்றோர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளுமாறு 'ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரைத் திறவுகோல்' என்னும் துணைப்புத்தகம் ஒன்று தனியாக இதனை யடுத்து வெளியிடச் சித்தமாயிருக்கிறது.

இதனைப் பரிசோதித்துப் பதிக்குங்காலத்து முழுவதும் அச்சுக்குத் தகுதியாக எழுதியுபகரித்தவர் என் அருமை மாணவர் செல்வச்சிரஞ்சீவி R. இராமசேஷன் B.A., B.ED. ஆவார். இதில் பிரமாணமாக எடுத்தாண்ட வடநூற்பகுதிகளை ஒப்பு நோக்கித் திருத்தம் செய்து உபகரித்தவர்கள் ஸ்ரீமத் ஞானானந்த சுவாமிகளும்,

சிவபூர் சுவாமிநாத சிவாசாரியர்களும் ஆவார்கள். மற்
றும், வழக்கம்போலவே என் குறிப்புக்கிணங்க இந்த
நூலையும் நல்ல முறையிலே திருத்தமாக அச்சிடுதற்கு
உபகரித்தவர் வித்துவான் திரு. M. ஆறுமுகதேசிகர்
அவர்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் பூர் பஞ்சாக்கரதேசிக
பரமாசாரியருடைய திருவருளும் பூர்-ல-பூர் குருமகா
சந்நிதானத்தின் பேரருளும் என்றென்றும் நிலைபெறுவ
தாகப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

என் அயர்ச்சி காரணமாக இப்புத்தகத்தில் ஏதே
னும் பிழை நேர்ந்துளதேல் 'அறிஞருலகம் பொறுத்
தருள்க' என வேண்டுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

சித்தாந்த சைவமணி —

திருவாவடுதுறை }
1—2—65

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை,
ஆதீன வித்துவான்.

நூலாசிரியர் வரலாறு

செந்தமிழ்நாட்டின் ஒருபகுதியாகச் சிறப்புற்று விளங்கும் புண்ணிய பூமியாகிய நடுநாட்டிலே திருத் துறையூர் என்னும் சிவதலம் பெண்ணையாற்றின் வட கரையில் உள்ளது. அத்தலம் ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருப்பதிகம் பெற்றது. பதிகம் பதினொரு திருப்பாட்டுக்களை உடையது. பண் - தக்கராகம். 'துறையூர்த் தலைவா! உனை வேண்டிக்கொள்வேன் தவநெறியே' எனத் திருப்பாட்டுக்கள் தோறும் இறுதியடி அமைந்துள்ளது. அத்தலத்திலே ஏறக் குறைய எழுநூற்றைம்பது ஆண்டுகளின் முன் ஆதி சைவர் மரபிலே சித்தாந்தசைவம் தழைத்தோங்கு மாறு ஒரு சற்புத்திரர் திருவவதாரம் செய்தருளினர். முப்போதுந்திருமேனி தீண்டும் பெருவாழ்வும் புத்திர பரம்பரையாக ஆசிரியத்தன்மை எய்தும் பெருஞ் சிறப்பும் வாய்ந்த அவர், உரிய பருவத்திற்றானே உப நயனம் முதலியனவும் சமய விசேட நிருவாணதீக்ஷ களும் ஆசாரியாபிடேகமும் செய்யப்பெற்றார். கிரியா விதியில் சிறிதும் பிறழாமல் ஆன்மார்த்த பரார்த்த பூசைகளும் செய்து வந்தார். வேத சிவாகமங்களை முறையே ஓதி உணர்ந்தார். முழுமுதற்பரம்பொரு ளாகிய சிவபெருமானிடத்து இடையறாத பேரன்பு வரவரப் பெருகுவதாயிற்று. சிவாகமப்பொருளைச் சிந்தித்து உணர்ந்து அகத்தும் புறத்தும் தூயராய்ச்

சிவவழிபாட்டைச் செவ்வே செய்து வருவாராயினர். தம்மை அடுத்த பக்குவர்க்குச் சித்தாந்த உபதேசமும் செய்து வந்தார். தேவாரத் திருமுறைகளில் எல்லையற்ற பத்தி சிரத்தை விசுவாசம் வைத்து நியமமாகத் திருமுறைப்பூசையும் பாராயணமும் நாடோறும் செய்வாராயினர். அதனால் இவருக்குச் சகலாகம பண்டிதர் என்னும் சிறப்புப் பெயரும் நாளடைவில் உண்டாயிற்று.

இங்ஙனம் நிகழ்ந்துவருங்காலத்திலே அண்மையில் உள்ள திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் சிவதலத்தில் பரம்பரைச் சைவவேளாளர் குலத்திலே சிவபக்தி குருபக்தி அடியார் பக்திகளிலும், செல்வத்திலும் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிலும் மேம்பட்டு விளங்கிய அச்சுதகனப்பாளர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் சகலாகமபண்டிதருடைய சீடர். அவருக்கு முன்னிப்புண்ணியத்தால் எல்லாச் செல்வமும் எளிதிலே கிடைத்திருந்தும் பிள்ளைப்பேறில்லாக் குறை ஒன்றே இருந்து வந்தது. அதனால் அவர் பெரிதும் வருந்தித் தமது குலகுருவாகிய சகலாகமபண்டிதரை அடுத்துத் தங்குறை தீர வழியொன்று அருளவேண்டும் எனப் பிரார்த்தித்தார். ஆசிரியரும் தமது சீடர் குறையைத் தீர்க்கத்தக்க உபாயத்தைச் சிந்தித்திருந்தார். ஒரு நாள் வழக்கம்போலத் தமது ஆன்மார்த்த பூசையையும் திருமுறைப் பூசையையும் செய்து முடித்தார். திருவருளைச் சிந்தித்துத் திருமுறையிலே கயிறு சாத்திப் பார்த்தார். அப்பொழுது திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த திருவெண்காட்டுத் திருப்பதிகத்திலே இரண்டாவது திருப்பாட்டு உதயமாயிற்று. அப்பாடல் வருமாறு :

“பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளதினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கள் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே

என்பது அது. சகலாகமபண்டிதர் அத்திருப்பாட்
டின் பொருளைச் சிந்தித்து மகிழ்ந்தார். சீடரைநோக்கி
‘ஐய! உம்முடைய எண்ணம் நிறைவே றும்; திருவெண்
காட்டை அடைந்து, அங்கே உள்ள முக்குளநீரில்
விதிப்படி முழுகிப் பிரமவித்தியா நாயகியாரையும்
சுவேதவனப்பெருமானையும் பேரன்புடன் வழிபட்டு
வருக’ என அச்சுதகளப்பாளருக்கு விடை கொடுத்த
ருளினர்.

அச்சுதகளப்பாளரும் ஆசிரியர் கட்டளையைச்
சிரமேற்கொண்டு தமது மனைவியாரையும் உடனழைத்
துத் திருவெண்காட்டை அடைந்தார். முக்குளநீர்த்
தத்திலே முழுகினார். சிவபிரானையும் உமாதேவியா
ரையும் விதிப்படி வழிபட்டு வருவாராயினர். சிவ
பெருமானுக்கு நித்திய நைமித்திகங்களைச் சிறப்பாகச்
செய்வித்தார். மகேசுரபூசையையும் விதிப்படி நாடோ
றும் செய்து வந்தார். ஒருநாள் பெருமான் அச்சுத
களப்பாளர் கனவிலேதோன்றி, “அன்பனே! உனக்கு
இந்தப் பிறவியில் பிள்ளைப்பேறு அரிது. ஆயினும்,
தேவாரத்திருமுறையிலே சிறந்த பத்தி வைத்து
அதனைப் பிரமாணமாகக்கொண்டு ஒழுகிவருவதால்,
திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையைப் போன்று சைவ
சமயத்தை நிலைநாட்ட வல்ல ஒரு சற்புத்திரன் உன்
னிடத்துத் தோன்றுவான். தோத்திரவடிவாயுள்ள
தேவாரத்திருமுறையின் மெய்ப்பொருளைச் சாத்திர
வாயிலாக வெளியிட்டு, அவன் சித்தாந்த சைவ சமய

ஸ்தாபனம் செய்து தமிழ்நாட்டார் உய்யுமாறு வழி காட்ட வல்லவனாவான் கவலற்க! ” எனக் கூறி அபயந்தந்து மறைந்தருளினர்.

அச்சுதகளப்பாளர் சிவபெருமான் தம் கனவில் தோன்றி அருளியமையைச் சிந்தித்து மகிழ்ந்தார். தமது மனைவியாருடன் அங்கிருந்து சிவபெருமானை வழக்கம்போலவே வழிபாடாற்றி வந்தார். சில காலம் சென்றது. மனைவியார் வயிறு வர்ய்த்தார். திருவருளைப் பெரிதும் வியந்தார். சிவாகம விதிப்படி செய்ய வேண்டிய சடங்குகளையெல்லாம் செவ்வே செய்து முடித்தார். பத்துத் திங்களும் நிரம்பின. தமிழகம் செய்த மாதவம் நிறைவேறவும் சித்தாந்த சைவ சமயம் தழைத்தோங்கவும் நல்லோரையில் ஒரு தவப் புதல்வர் திருவவதாரம் செய்தார். இக்குழந்தைக்குச் சாதகன்ம முதலியன விதிப்படி செய்தார்கள். சுவேத வனப் பெருமான் திருவருளால் குழந்தை தோன்றி னமையின் ‘சுவேதவனப்பெருமாள்’ எனப் பிள்ளைத் திருநாமம் இட்டு அழைத்தனர். அச்சுதகளப்பாளர் அருமையாக இப்பிள்ளையை வளர்த்து வந்தனர்.

இங்ஙனமாக, திருவெண்ணையநல்லூரிலிருந்து சுவேதவனப் பெருமாளது நன்மாமனார் வந்து குழந்தையைக் கண்டு பெரிதும் மகிழ்ந்தார். அச்சைவப் பெருவாழ்வைத் தாம் அழைத்துச்சென்று தம் ஊரில் செல்வமாய் வளர்ப்பாராயினர். சுவேதனப்பெருமாளும் நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்ந்து வந்தார். இளம்பருவ விளையாட்டினால் யாவரையும் மகிழ்வுட்டினார். ஆயினும், மெய்யுணர்வின் முற்றுப்பெறுடையவராகலின் உலக நிலையை

விரும்பாமல் இருந்துவந்தார். இரண்டு ஆண்டுகள் சென்றன. சிறு பருவச்செயலெல்லாம் சிவபுண்ணியச் செயலாகவே மலிந்தன.

அந்நாளிலே, திருக்கயிலாய மலையிலே கல்லால மர நீழலிலே தென்முகப்பரமாசாரியராக வீற்றிருந்த சிவபெருமான் பால் எல்லா ஆகமப்பொருள்களையும் மலைவறவிளக்கும் சிவஞானபோதப்பொருளை உபதேச முறையிற் பெற்ற திருநந்திதேவர் மரபிலே வந்த பரஞ்சோதி மாமுனிவர், திருவெண்ணையநல்லூரை அடைந்து சாமுசித்தராக விளங்கும் சுவேதவனப் பெருமானுக்குத் தீக்ஷை செய்து குருமரபில் சத்திய ஞான தரிசனிபால்கேட்டவாறே சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்துத் தமிழகம் உய்யத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வார்த்திகப் பொழிப்பும் உரைக்குமாறு கட்டளையிட்டருளினர். சித்தாந்த சைவமாகிய மெய்ச் சமய உண்மை உணர்ந்து அதனை நிலைநாட்டுதற்கும் பொய்ச்சமய இருளைக் கடிதற்கும் தமது ஆசிரியர் திருப்பெயருக்கிணங்கக் காரணப்பெயராக மெய்கண்ட தேவர் எனத் தீக்ஷாநாமமும் சாத்தி வழிச்சென்றனர்.

மெய்கண்டதேவர் ஆசிரியர்பால்கேட்ட சிவஞான போதப் பொருளைத் திருவெண்ணையநல்லூரிலே திருவருட்டுறையில் உள்ள பொல்லாப் பிள்ளையார் சந்நிதியிலே இருந்து சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டை கூடினர். ஆசிரியர் ஆணைப்படி தாம் பெற்ற வட மொழிச் சிவஞானபோதத்தைத் தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வார்த்திகப் பொழிப்பும் அருளிச்செய்த னர். தம்மை அடைந்த உத்தமோத்தம பக்குவம் உடையாருக்கு உண்மைப் பொருளை உபதேசித்துச்

சித்தார்த்தசைவ ஸ்தாபனம் செய்துகொண்டு வீற்றிருந்தருளினர்.

இச்செய்திகளையெல்லாம் குலகுருவாகிய சகலாகமபண்டிதர் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தனர். மெய்கண்ட தேவரை நேரில் காணுமாறு அவர் திருவெண்ணைய் நல்லூருக்கு வந்து சேர்ந்தனர். அப்பொழுது மெய்கண்டதேவர் தமது மாணவர்கட்குப் பதி பசு பாசமாகிய முப்பொருள் உண்மையை உபதேசித்துக் கொண்டிருந்தார். அதனைச் செவிமடுத்த சகலாகமபண்டிதர் இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் சத்திநிபாதமுற்றவராகலின் அடியற்ற மரம்போல மெய்கண்டதேவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கித் தம்மை ஆட்கொண்டருளுமாறு பிரார்த்தித்தார். மெய்கண்டதேவரும் அவருடைய சத்திநிபாத நிலையைப் பார்த்துத் திருவடிதீகைச் செய்து, தாம் அருளிய சிவஞானபோதத்தை உபதேசித்து, அருணந்தி எனத் தீக்ஷாநாமம் சூட்டி அனுக்கிரகம் செய்தனர். 'இச்சிவஞானபோதநூற்பொருளை விரித்துப் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு ஓர் நூல் செய்க' எனக் கட்டளையிட்டு அருளினர். அவ்வாணையைச் சிரமேற்கொண்டு சிவஞான சித்தியார் என்னும் இவ்வரிய நூலைச் செய்தருளினர். அருணந்தி சிவாசாரியார் அருளிச்செய்த இந்நூல் சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் உரையாணி போன்றது எனப் பெரியோர் கூறுவர். சிவஞானசித்தியார், பரபக்கம் சுபக்கம் என இரண்டு பெரும் பிரிவினை உடையது. இந்நூலையன்றி, இந்த ஆசிரியர் இருபா இருபது என்னும் சிறந்த நூலையும் அருளினர். பின்பு, அருணந்திசிவாசாரியர் தமது ஆசிரியர்பால் கேட்டவாறே சிவஞானபோதத்தையும்

தாம் அருளின இருநூல்களையும் திருப்பெண்ணாகடத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்தருக்கு உபதேசித்து அருளினர். இடையறாத சிவானந்தநிட்டையில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ அருணந்திதேவநாயனார் புரட்டாசிப் பூரநாளில் திருத்துறையூரில் சிவபரிபூரணமாயினர்.

முப்பொருளின் ஈரியல்பும் ஓரியல்பா
நுவலாது முறைவெவ் வேராய்ச்
செப்புசிவா கமங்களின்றன் பொருளொருமை
பெறவுணர்த்து திறமுன் னாகை
ஒப்பவிரி யாப்பதனால் சித்தியெனும்
வழிநூலாய் ஒளிர்பிற் காலத்(து)
இப்புனியோர் தெளிந்துய்ய மொழிந்தஅரு
ணந்திசிவன் இணைத்தாள் போற்றி.

உரையாசிரியர் வரலாறு

திருக்கயிலாயத்திலே ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனால் அநுக்கிரகம் செய்யப்பெற்று வைதிக சைவ சித்தாந்தச் செந்நெறியைப் பக்குவான்மாக்களுக்கு உபதேசிக்கும் ஆசிரியத் தலைமை எய்தினோர் ஸ்ரீ கந்தகுரு, நந்திகுரு முதலியோராவர். கந்தகுருவால் உபதேசம் பெற்று வந்த பரம்பரை 'கந்தபரம்பரை' எனவும், திரு நந்திகுருவால் உபதேசம் பெற்று வந்த பரம்பரை 'நந்திபரம்பரை' எனவும் அவ்வவர் பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. நந்திபரம்பரை ஸ்ரீகண்ட பரம்பரை எனவும் வழங்கப்படும். நந்திரமபு திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம், தருமபுர ஆதினங்கள். இந்த நந்திதேவர் மரபில் வந்ததே ஸ்ரீ மெய்கண்ட சந்தானம். இதனை, "கயிலாய பரம்பரையில் சிவஞான போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய், பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக், குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ் குருநமச்சி வாய தேவன், சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு நீடுழி தழைக மாதோ" என்ற செய்யுள் வெளிப்படுத்தும்.

சிவஞான சித்தியார் உரையைச் செய்தருளிய ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் கந்தபரம்பரையிலே வந்த ஞானாசாரியர். இவர்கள் 'அதிவர்ணச்சிரம ஆசாரிய வரிய சைவசமயபரிபாலக சிவாக்கிரயோகீந்திர ஞான

சிவாசாரியசுவாமிகள்' எனப் பாராட்டப்படுவார்கள். ஸ்ரீ வாமதேவ சந்தானம் எனவும் இந்தப் பரம்பரை வழங்கப்படும்.

ஸ்ரீ வாமதேவ முனிவர், குமார சிகரத்திலே ஸ்ரீ கந்த பரமாசாரியர் சந்திதியை அடைந்து வணங்கித் துதித்து நின்று, சுவாமீ! அடியேனுக்குச் சுத்தாத்துவித நிலையின் உண்மையையும், பிரணவார்த்தத்தையும் உபதேசித்தருளவேண்டும் எனக் குறையிரந்து விண்ணப்பம்செய்தனர். அதுகேட்ட குமாரக் கடவுள் கருணைகூர்ந்து சுத்தாத்துவிதத்தின் உண்மையைப் போதிக்கும் 'சர்வஞானோத்தரம்' என்னும் திவ்விய ஆகமத்தையும், பிரணவ பஞ்சாக்கரங்களின் உண்மையையும், கந்தகாலோத்தரம் முதலிய சிவாகமங்களையும் உபதேசித்தருளி 'இவற்றைப் பக்குவான் மாக்களுக்குப் போதிப்பாயாக' எனத் திருவாய் மலர்ந்து ஆசாரியத் தலைமையும் கொடுத்தருளினர்.

ஸ்ரீ வாமதேவமுனிவர் ஸ்ரீ நீலகண்டசிவாசாரியருக்கும், அவர் காசி மணிகர்ணிகா தீரத்தில் பெரிய மடத்தில் இருந்த விசுவேசுவர சிவாசாரியருக்கும், அவர் சதாசிவசிவாசாரியருக்கும், அவர் சிவமார்க்கப் பிரகாச தேசிகருக்கும், அவர் சிவாக்கிரயோகிகள் என்னும் ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியருக்கும் பரம்பரையாக உபதேசித்து அபிஷேகம்செய்து முறையே ஆசிரியத் தலைமையும் தந்தருளினர்.

ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியர், சூரியனார் கோயில் தெற்குவீதியிலே ஆதின ஸ்தாபனம்செய்து தமது ஆசிரியர்பால் பெற்ற ஸ்ரீ சிவகாமசுந்தரி சமேத

ஞான நடராஜ, காளத்திசுவரசுவாமி பூஜை முதலியன செய்துகொண்டு, தம்மைச் சரணடைந்த பக்குவான்மாக்களுக்குச் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த சைவ ஞானோபதேசம் செய்து வீற்றிருந்தருளினர்.

திருவாவடுதுறையிலே ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர தேசிக பரமாசாரியசுவாமிகள் தம் ஞானாசாரியர் கட்டளையின் படி அவர் வகுத்த அறையிலிருந்து, வரும் பக்குவர் கட்டுச் சிவஞானோபதேசம் செய்துகொண்டிருந்தனர். இங்ஙனமாக, ஒருநாள் சூரியனார்கோயில் ஆதினம் ஸ்கந்தபரம்பரையில் ஞானாசாரியராய் விளங்கும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் சிவஞான அநுபவ விசாரணை செய்யும்பொருட்டு ஸ்ரீ நமசிவாயதேசிக மூர்த்திகள் பால் எழுந்தருளிவந்தனர். நேரமோ நண்பகல். ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகளின் சீடர்களில் சிலர், சமயாசார சிலர்கள் வீட்டில் பிச்சை ஏற்று நின்றனர். ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் எழுந்தருளி வருவதைக் கண்ணுற்ற அச்சீடர்கள் மிக்க பரபரப்புடன் கையிலிருந்த பிட்சா பாத்திரத்தை ஒரு திண்ணையின்மேல் வைத்துவிட்டு வந்து ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளை வணங்கினர். சீடர்கள் நிலையினைக்கண்ட யோகிகள், ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் ளிடம் தொண்டு பூண்டிருந்தும் இவர்கட்டுச் சைவாசாரசீலம் வரவில்லையே என இரங்கிச்சென்றனர்.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் ளுடனிருந்து திருமடத்தில் ஞானவிசாரணை செய்து அளவளாவி மகிழ்ந்து திரும்பினர். அப்போது சீடர்களுக்கு இன்னும் ஆசாரசீலம் திருந்தாமையைத் தெரிவித்தார்கள். அதனைக்கேட்ட ஞானாசாரியர் சீடர்களை நோக்கி, 'ஒருவர் ஆசாரியனைக் கண்டவுடன்

இடத்தையோ காலத்தையோ நிலையையோ நோக்காமல் அடியற்ற மரம்போல அன்றோ விழுந்து வணங்குதல்வேண்டும்; அவ்வாற்றிற் பிட்சாபாத்திரத்தை ஒரு இடந்தேடி வைத்தற்கும் அபிமானமல்லவோ காரணமாயிற்று' என இரங்கினர். அதனைக்கண்ட யோகிகள் இத்தகைய ஞானமூர்த்திகளை எவ்வாறு பிரிந்து உறைவது எனப் பெரிதும் வருந்தித் திருவாவடுதுறையிலே சிலநாட்கள் தங்கிச் சிவாநுபவநிலையில் திகைத்திருந்து தமது திருமடத்துக்குச் சென்றார்கள். இங்ஙனமாக,

அக்காலத்திலே தொண்டைநாட்டிலே பிராமணகுலத்திலே அவதரித்துச் சகல கலைகளிலும் வல்லவராய ஒருவர் ஞானசாரியரைத் தேடிச் சிவதலயாத்திரை செய்துகொண்டு காவிரியின் வடகரையை அடைந்து, அங்கேயுள்ள சிவதலங்களைத் தரிசனம் செய்து வருவாராயினர்.

“மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய்த் தொடங்கினர்க்கோர், வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே” எனத் தாயுமான சுவாமிகள் அருளியவாறு ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரிய சுவாமிகளது சிவானுபூதி விளக்கத்தைக் கேள்வியுற்றார். அவரைத் தரிசிக்க வேணவாவுற்றார். அவ்வேணவா அந்த அந்தணராகிய பக்குவமுடைய ஆன்மாவை விரைந்து செலுத்தச் சென்றார். ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியர் சந்நிதியை அடைந்தார். ஞானசாரியரது சிவவேடப் பொலிவையும், சிவாநுபவ விளக்கத்தையும், பெருங்கருணை நோக்கத்தையும் கண்டார். தம் வசமிழந்தார்; மொழி தமொறினார்; மெய் சிலிர்த்தார்; கண்ணீர் மாறாதுபொழிய ஆனந்த பரவசமுற்றார்;

ஆசாரியர் திருவடிகளிலே அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்து வணங்கினார்; துதித்து நின்றார்; அடியேன் பிறப்பறுத்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும் என்று பன்முறை இரந்தார். ஞானாசாரியர் இவரது தீவிர தர பக்குவத்தையும், பத்தி விநய விசுவாசங்களையும், வித்தியா விலாசத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்தார். ஞான வதியால் நிருவாண தீட்சை செய்தருளினார். சைவ சந்நியாசமும் கொடுத்தார். தமது பரம்பரை நிலவுலகத்திலே நின்று நிலவுறுமாறு தமக்குக் கிடைத்த பிரணவார்த்தத்தையும், சர்வ ஞானேனாத்ராகமத்தையும் உபதேசித்தார்; ஞானாசாரிய அபிடேகமும்செய்து 'சிவாக்கிரயோகி' என்னும் தமது பட்டாபிதானத்தையும் சூட்டினர்; இரண்டாங்குரவராக இருத்தினர்.

இவ்வாறு ஞானாசாரியர்பால் அனுக்கிரகம்பெற்ற துவிதீய குரவர், தமது ஆசிரியர் அருளியவாறே சிந்தித்துத் தெளிந்து, பரமான்மாவாகிய சிவமும் தாமும் வேறற விளங்கும் சிவானந்த நிட்டையிலே இடையறாது வீற்றிருந்து வர்ணாசிரமாதீதராக விளங்கினார். ஆதலின், அதிவர்ணச்சிரம சிவாக்கிரயோகிகள் எனப் பெயர்பெற்றனர். இந்த ஆசிரியர்களது பெருமையைப் பலராலும் கேள்வியுற்ற அக்காலத்திருந்த தஞ்சை அரசன் சூரியனார்கோயிலுக்கு வந்தான். உபய குரவரையும் தரிசித்து வணங்கினான். ஆசாரியரது அனுமதி பெற்று, இரண்டாவது குரவராகிய ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளைச் சிவிகையில் எழுந்தருளப் பண்ணித் தஞ்சைக்கு அழைத்துச் சென்றான். ஆசாரியரைத் தனியாக ஒரு மடத்திலிருத்தி உபசரித்தான். அவ்வாசிரியரைக்கொண்டு சைவசமய பரிபாலனமும் செய்வித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அக்காலத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவராகிய மணவாள மாமுனி என்பவர் தமது சிஷ்யர்களோடு அரசனிடம் சென்றார். ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமயத்தை இந்த நர்டெங்கும் பரவச்செய்யவேண்டும் என்று கூறினார். அரசன் அதற்குடன்பட்டிலன். அதனால் மணவாள மாமுனி சுன் “சிவாக்கிரயோகிகளோடு வாதம்செய்து வென்று எமது வைஷ்ணவத்தை நிலைநாட்டுவேன்; அதற்கு அனுமதி கொடுத்தல் வேண்டும்” என்று மீட்டும் அரசனிடம் கூறினார்.

அரசனும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகளுக்கு இதனைத் தெரிவித்தான். ஆசாரியர் உடன்பாடு பெற்றான். வாதசபையைக் கூட்டினான். ‘பதினெட்டு நாட்களுள் வாதத்திலே தோற்றவர் தம் சமயத்தைவிட்டு வென்றவர் சமயத்தில் சேர்ந்துவிடுதல் வேண்டும்’ என்று உத்தரவளித்தான். இருதிறத்தாரும் அவ்வாறே சபதம் செய்துகொண்டு வாதம்செய்தனர். பதினேழு நாட்கள்வரை மணவாளமாமுனிக்குத் தோல்வியே வந்தது. ஆகலின், பதினேழாம்நாளிரவில் சிவாக்கிரயோகிகளிருந்த திருமடத்தில் சுற்றிலும் தீக்கொளுவிச் சென்றார்.

இச்செய்தியை மறுநாட்காலையில் ஊர் காப்போரால் அரசன் அறிந்தான். மனம் பதைபதைத்தான். திருமடத்துக்கு விரைந்து சென்றான். அக்கினி மத்தியில் திருமேனிக்குத் தீங்கின்றி, சிவயோகத்தில் அமர்ந்திருந்த ஆசிரியரைத் தரிசித்தான். அச்சமும் ஆச்சரியமும் எய்தினான். எதிரில் வணங்கி நின்று ‘குரவர் சுகாமணியே! இந்தப் பழி காண்பதற்கோ தேவரீரை இங்கு எழுந்தருளுவித்தேன்; என் பிழை பொறுத்தருளுக’ என்று பன்முறை வணங்கினான்;

ஞானசிரியருடைய பெருமையை எண்ணி எண்ணி இறுமாப்புற்றான். திக்கொளுவிய மணவாளமாமுனி மறைந்து ஓடாமல் இருத்தலை அறிந்து அரசன் அவரைத் தண்டித்தான். மணவாளமாமுனிகள் காலம் கி. பி. 1370 - 1443.

பின், சிவாக்கிரயோகிகள் 'அரசே! நாம் திருவீழி மிழலையில் வசிக்க விரும்புகிறோம். ஆத்தலம் சைவ சமயாசாரியர்கள் பன்னெடுநாள் எழுந்தருளியிருந்து சைவசமய பரிபாலனம் செய்யப்பெற்றது. திருமால் தமது தாமரைக்கண்ணைச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் இட்டு அருச்சித்துச் சக்கரம்பெற்றது. மற்றும் 'மிக மிக அற்புதமான மகிமைகள் பல வாய்ந்தது' என்றார். அரசன் ஆசாரியரது திருவுளக்குறிப்பின் படியே திருவீழிமிழலையில் ஒரு திருமடம் கட்டுவித்தான். அதில் இரண்டாம் குரவராகிய சிவாக்கிரயோகிகளை எழுந்தருளுவித்து உபசரித்து வந்தான். சிவாக்கிரயோகிகள் திருவீழிமிழலையில் சைவசந்நியாகளாகிய பல மாணவர்கள் குழு வீற்றிருந்து, சைவ சமயத்தை வளர்த்துவந்தார். இதனால் இவ்வாசிரியர் வீழிச் சிவாக்கிரயோகிகள் என வழங்கப் பெற்றார்.

இங்ஙனம் நிகழும் நாட்களில் ஸ்மிருதிவழி ஒழுகும் சிலருக்கும் சிவாகமநெறி ஒழுகும் சிலருக்கும் சந்நியாச விஷயமான விவாதம் உண்டாயிற்று. இருதிறத்தார்களும் அரசனிடம் சென்று தங்கள் விவாதத்தைக் கூறி முடிவுசெய்ய வேண்டும் எனத் தெரிவித்தனர். இச்செய்தியை அரசன் திருவீழிமிழலையில் இருக்கும் ஆசாரியர்பால் தெரிவித்தான். ஞானசாரியர் இந்த விவாதத்தைத் தக்க பிரமாணவாயிலாகச் சமாதானம் செய்து நான்காம் வருணத்தவருக்கும் சந்நியாசம்

உண்டு என்பதை நிரூபித்தார். அவர்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய ஸ்நானம், சந்தி, பூஜை, தீக்ஷ, சந்நியாசம் முதலியவற்றை விரித்து விளக்கும் எட்டுப் படலங்களை யுடைய சிவாக்கிர பத்ததி என்னும் கிரியா தீபிகையையும், நான்கு வருணத்துச் சந்நியாசிகளும் அனுஷ்டிக்க வேண்டிய விதிகளை விளக்கும் எட்டுப் படலங்களை யுடைய சைவசந்நியாசபத்ததி என்ற நூலையும் செய்து கொடுத்தனர். ஆசாரியர் அருளிய சைவ சந்நியாச பத்ததியில் தஞ்சை அரசனைச் சிறப்பித்துப் பாயிரமும் செய்தனர்.

அதன்பின் குரியனூர்கோயிலுக்குச் சென்று தம் ஞானகுரவரைத் தரிசித்துவரும் காலத்தில் ஆசிரியர் கட்டளையிட்டருளியவண்ணம் வடமொழிச் சிவஞான போதத்துக்குச் சங்கிரகவியாக்கியானம் என்னும் ஒரு சிற்றுவரையும், சிவாக்கிரபாஷ்யமென ஒரு பேருரையும் செய்தருளினர். இச்சிவாக்கிர பாஷ்யத்தில் தமது ஸ்கந்த பரம்பரையில் உபதேசிக்கப் பெற்று வரும் சர்வஞானோத்தர ஆகமத்தின் ஞானபாதத்துக்கு ஸ்ரீ அகோரசிவாசாரியர் செய்த சிவசமவாத உரையையும் மறுத்தனர்.

பின்பு, சிவாக்கிரபாஷ்யம் கற்கும் மாணாக்கர்கள் அதற்குமுன்னர் ஒருதலையாக அறிந்துகொள்ளற்பாலனவாகிய சித்தாந்தப் பொருள்களைச் சுருக்கி விளக்கும் வசனரூபமான சைவ பரிபாஷை என்னும் நூலை வடமொழியிலேயே செய்தருளினர். அந்நூல் ஐந்து பரிச்சேதங்களை உடையது. இதனையன்றிச் சர்வஞானோத்தரம், தேவிகாலோத்தரம், ஹரதத்தாசாரியர் செய்த சுருதி சூக்திமாலை முதலிய நூல்களுக்குத் தமிழுரையும் செய்தனர்.

சகலாகமபண்டிதர் என்னும் ஸ்ரீ அருணந்தி சிவாசாரியர் அருளிச்செய்த சிவஞானசித்தியார் பர பக்க சுபக்கங்களுக்குப் பரமத ஸ்வமதப் பிரமாண வசனங்கள் காட்டி உரையிட்டருளினர். இவற்றுள், இவ்வாசிரியர் அருளிய பரபக்க உரையும், சர்வ ஞானோத்தரம், தேவி காலோத்தரம், சுருதி சூக்தி மாலை இவைகளின் தரிமுரையும் கிடைத்தில. திருவருள் கூட்டுமாயின் நாளடைவில் அவைகளும் கிடைக்கலாம். சிவஞானசித்தியாருக்கு இப்பொழுது வழங்கும் அறுவர் உரைகளுள் ஸ்ரீ மறைஞானதேசிகர் உரைக்குப் பிந்தியது இவ்வுரையே.

பின்பு, சுவானந்த நாச்சியார் என்னும் ஒரு பக்கு வியின் பொருட்டுச் சிவநெறிப் பிரகாசம் என்னும் ஒரு ஞான நூலையும் அருளிச்செய்தனர். இது இரு நூற்றுப் பதினைந்து திருவிருத்தங்களை உடையது. சிவஞானசித்தியாரின் வழிநூலாக அமைந்த சிவப் பிரகாசத்தைப்போல இச்சிவநெறிப் பிரகாசமும், சிவ ஞான சித்தியாரையும் சிவாக்கிரயோகிகள் அதற்குச் செய்த உரையையும் படித்தற்குப் பெருந்துணை செய்வதாம். இந்த நூலுக்கு நூலாசிரியர் அநுக்கிரகம் பெற்ற நந்தி சிவாக்கிரயோகிகள் உரைசெய்தருளினர். அவ்வுரையில் பற்பல இடங்களில் சிவாக்கிரயோகிகள் சித்தியாருக்குச் செய்த உரைப் பகுதிகளுள் பெரும்பாலான ஆசிரிய வசனம்போல அமைந்திருக்கக் காணலாம். இந்நூலும் உரையும் இதனை அடுத்து ஆதீன வெளியீடாக வெளிவர உள்ளது.

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் இரு மொழிகளிலும் பல நூல்களையும் உரைகளையும் இயற்றியருளிச் சைவ சமய பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தார். அந்த

நாளிலே தமது ஞானகுரவராகிய ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்த சிவாசாரியர் சிவபரிபூரணம் அடையுங்காலம் சமீபித் திருப்பதை அறிந்து சூரியனார்கோயிலுக்கு எழுந்தரு ளினார். ஆசிரியர் பரிபூரணம் தரிசித்தார். அரசனால் கோயில் கட்டுவித்து, ஆசிரியரது திருவுருவத்தைப் பதிட்டை செய்தார். குரு ஆராதனம் செய்து தமது மாணுக்கர் பலருள்ளும் சிறந்த நந்திசிவாக்கிரயோகி களுக்கு இளவரசாக அபிஷேகம் செய்தார். சில காலம் சூரியனார்கோயிலிலேயே தங்கியிருந்தார். பின், தாம் திருவீழிமிழலையிலேயே வசிக்க விரும்பினார். அத்தலத்திற்குச் சென்று சில காலம் இருந்தார். தமது பரிபூரணகாலத்தை ஸ்ரீ நந்திசிவாக்கிரயோகி களுக்கு அறிவித்தார். அவர் தஞ்சை அரசன் முதலி யோருடன் திருவீழிமிழலைக்குச் சென்று ஆசிரியர் பரிபூரணம் தரிசித்தார். அரசனால் கோயில் ஒன்று கட்டுவித்தார். தமது ஞானாசிரியர் திருவுருவத்தைப் பதிட்டை செய்தார். குருபூசை, மாகேசுவரபூசை முத லியவைகளைச் சிறப்புற நடத்தினார். பின், சூரியனார்கோயிலுக்கே எழுந்தருளி, தாமே ஆதீனகர்த்த ராக வீற்றிருந்து சைவசமய பரிபாலனம் செய்து கொண்டிருந்தார்.

இந்த அதிவர்ணச்சிரம ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் சின்னப்பட்டமாகத் திருவீழிமிழலையிலேயே இருந் ததினால் அதுமுதல் சூரியனார்கோயில் ஆதீனத்துக் குத் திருவீழிமிழலையே சின்னப்பட்டத்தினர் பீடமாக அமைந்தது.

ஸ்ரீ நமச்சிவாய பரமாசாரிய சுவாமிகள் காலம் முதல் சூரியனார்கோயில் ஆதீன குரவர்கள் யாவரும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துடன் பெரிதும் தொடர்பு

பூண்டொழுகினர். தமது ஞானாதீனத்துக்கு வேண்டுகாலங்களிலெல்லாம் திருவாவடுதுறையிலுள்ள முனிபுங்கவர்களில் ஒருவரையே ஞானாசாரியர் அது மதிபெற்றுத் தமது ஆதீன குரவராகச் செய்து வருவது வழக்கம். அவ்வழக்கம் நாளது வரையில் நடைபெற்று வருவது கண்கூடு.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து மகாவித்துவான் ஸ்ரீ மீனாட்சுசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுக்குச் சிறுபருவத்திலே வித்தியா குருவாக விளங்கிக் 'கம்பரந்தாதி' முதலியவற்றைப் பாடம் சொல்லிவந்த ஸ்ரீ அம்பலவாண முனிவர் பிற்காலத்துத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து 15 வது குருமூர்த்திகளாக விளங்கிய ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிக மூர்த்திகளிடத்து அநுமதி பெற்றுச் சென்று சூரியனார்கோயில் ஆதீனத்துப் பண்டாரச்சந்திதிகளாயினர் (1862 ஆகஸ்டு).

ஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிகர், இவ்வாதீனத்திலே மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்களிடத்திலும், 16வது மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக மூர்த்திகளிடத்திலும், சின்னப்பட்டம் பேட்டை - ஸ்ரீ நமசிவாய தேசிக மூர்த்திகளிடத்திலும் தமிழ்க்கல்வி வடமொழிக்கல்விகளுடன் சித்தாந்தசைவ சாஸ்திரங்களை முறையாகப் பெரிதும் பயின்றவர்கள். அக்காலத்தில் இவர்களுடன் பாடங்கேட்டுச் சிறந்தவர்கள் அடியார் கூட்டத்திலுள்ள ஆதீனவித்துவான் ஸ்ரீமத் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள். இவர்கள் 1888-ல் குன்றக் குடியிலுள்ள திருவண்ணாமலை ஆதீனத்திலே தலைவர்களாக றியமனம் பெற்றார்கள். திருவாவடுதுறை ஸ்ரீ பரமசிவத்தம்பிரான்சுவாமிகளுடைய தம்பியாகிய

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகள் கயத்தாற்றிலே கார்காத்த வேளாளர் மரபிலே தோன்றியவர்கள். இவர்கள் சூரியனார்கோயில் ஆதினகர்த்தராக நியமனம் பெற்று நாற்பது ஆண்டுகள் ஞான அரசு செலுத்தினர்.

ஆதின வித்துவானாக இருந்த ஸ்ரீ குமரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் கல்வியறிவு ஒழுக்கங்களிலும் துறவற ஒழுக்கத்திலும் மேம்பட்டு விளங்கினார்கள். அவர்களிடத்திலே ஞானாசாரியராகிய மேலகரம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக மூர்த்திகட்குத் தனித்த பேரன்பு உண்டு. அகலாமல் அவரைத் தம்பால் வைத்திருந்தார்கள். இவர்கள் ஸ்ரீகுமரகுருபரசுவாமிகள் மரபிலே தோன்றியவர்களாகலின், காசிவாசி ஸ்ரீ இராமலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் வேண்டுகோளின்படி (கி. பி. 1880 - 1894) திருப்பனந்தாள் காசிமடத்துத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

சிதம்பரம் ஈசானமடம் ஸ்ரீ இராமலிங்கசுவாமிகள், சிலேடைப்புலி பிச்சுஐயர், சின்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் முதலியோர்கள் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகளுடன் திருவாவடுதுறையிலேயே இருந்து பாடங்கேட்டவராவர்.

ஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிகமூர்த்திகளுக்குப்பின் பட்டத்துக்கு வந்து 29 ஆண்டுகள் பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தர தேசிக சுவாமிகள் சேற்றூர்க் கவி ராயர்வகையைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் முன்னோராகிய மீனாட்சிசுந்தரக் கவிராயர் குவலயானந்தத்தைத் தமிழிலே மொழிபெயர்த்தியற்றினவர்கள்.

சூரியனார்கோயில் ஆதினத்து ஸ்ரீ முத்துக்குமார தேசிக மூர்த்திகளுடைய மாணவர் பலரில் வடமொழி தமிழ்மொழிகளில் சிறப்புற்றுத் தமது ஞானாசாரியர் போலவே சைவசமய பரிபாலனம் செய்துவந்தவர்கள் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கிரியாதீபிகை, சிவாக்கிரபாடியம் முதலியன இவர்களால் அச்சிடப்பெற்றன.

சூரியனார்கோயில் ஆதினத்து ஞானகுரவர்கள்

ஸ்ரீகண்டபரமசிவன்
ஸ்ரீ ஸ்கந்தசுவாமி
ஸ்ரீ வாமதேவமகரிஷி
ஸ்ரீ நீலகண்டசிவாசாரியர்
ஸ்ரீ விசுவேசுவரசிவாசாரியர்
ஸ்ரீ சதாசிவசிவாசாரியர்
ஸ்ரீ சிவமார்க்கப்பிரகாசசிவாசாரியர்
ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள்
(ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்தசிவாசாரியர்)
ஆதினஸ்தாபகர்
ஸ்ரீ வீழி - சிவாக்கிரயோகிகள்
ஸ்ரீ நந்தி சிவாக்கிரயோகிகள்
ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர்
ஸ்ரீ சொக்கலிங்கதேசிகர்
ஸ்ரீ சிதம்பரநாததேசிகர்
ஸ்ரீ வைத்தியலிங்கதேசிகர்
ஸ்ரீ சண்முகதேசிகர்
ஸ்ரீ நமச்சிவாயதேசிகர்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிகர்	(1855—1862)
ஸ்ரீ அம்பலவாணதேசிகர்	(1862—1883)
ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகதேசிகர்	(1884—1887)
ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர்	(1888—1918)
ஸ்ரீ டீனாட்சிசந்தரதேசிகர்	(1918—1947)
ஸ்ரீ சிவக்கொழுந்துதேசிகர்	(1947—1959)

இப்போது பீடத்திலிருப்பவர்கள்

ஸ்ரீ முத்துக்குமாரதேசிகர்

உரையாசிரியர் எடுத்தாண்ட நூல்கள்

[பக்க எண்]

- அமரசிம்ஹம் 265.
 ஆதித்தியபுராணம் 159.
 இதர நூல்கள் 33, 338, 349, 381.
 இரத்தினத்திரயம் 206, 507.
 இரௌரவம் 502, 514.
 ஈசுவரகீதை 511.
 காபிலம் 445.
 காமிகம் 52, 245, 411, 465, 493, 537, 580,
 582, 584, 608, 644, 666, 678.
 காலோத்தரம் 146, 555.
 காளிதாசர் 152.
 கிரணம் 267, 463.
 கூர்மபுராணம் - சிவகீதை 247.
 சர்வஞானோத்தரம் 303, 313, 371, 372, 393,
 439.
 சித்தாந்தபோதம் 552.
 சிவஞானசித்தியார் 25.
 சிவஞானபோதம் (வட) 214, 432, 508, 514,
 531, 534; (தமிழ்) 173.
 சிவதருமோத்தரம் 234, 250, 256, 260, 324.
 சிவப்பிரகாசம் 411, 489.
 சுந்தரர்தேவாரம் 24.
 சுவாயம்புவம் 281, 557, 622.
 தத்துவப்பிரகாசம் 156, 371, 541.

திருநாவுக்கரசுர்தேவாரம் 173.

திருமந்திரம் 15.

தேவிகாலோத்தரம் 113, 210, 216, 247, 488,
526, 546.

நிச்சுவாசகாரிகை 383, 436.

பதிபசுபாசப்பனுவல் 59.

பராக்கியை 134, 420, 543.

பாரதம் 80, 253.

பிரமாண்டபுராணம் 161.

பூஜாஸ்தவம் 180.

பௌஷ்கரம் 35, 36, 39, 52, 53, 81, 87, 93,
112, 124, 138, 141, 145, 146, 148,
189, 193, 207, 211, 236, 263, 264,
281, 282, 286, 291, 294, 301, 304,
307, 309, 312, 314, 318, 325, 330,
334, 340, 343, 346, 348, 350, 351,
354, 358, 359, 378, 381, 382, 384,
397, 399, 414, 497, 514, 536, 539,
542, 546, 548.

மகிம்நாஸ்தவம் 32.

மதங்கம் 21, 210, 534.

மிருகேந்திரம் 28, 146, 154, 164, 168, 171,
173, 197, 282, 289, 306, 320, 330,
361, 364, 395, 416, 417, 447, 461,
472, 502, 541, 543, 544, 580.

வாதுளம் 13, 16, 17, 18, 166, 176, 181,
193, 386, 391.

விசுவசாரோத்தரம் 263, 266.

வீராகமம் 11, 12.

வீரதந்திரம் 440.

ஜைனதந்திரம் 125.

ஸ்வச்சந்தம் 522.

சிறப்புப்பாயிரம்

(தேரிசையாகிரியப்பா)

நீர்வளர் பெருங்கடல் சூழல் குய்யப்
 பார்புகழ் கைலைப் பரமனன் றுரைத்த
 திடமிகு வடமொழி அடைவுறத் தெரிந்து
 பண்ணவர் பயில்திரு வெண்ணையநல் ஓரின் 5
 மெய்கண் டிகைபுனை மெய்கண்ட தேவன்
 தென்னா ளுரையால் தெருளுறச் செய்து
 முன்னால் நாமம் முறைபெற நிறுவிய
 நன்னெறி தருஞ்சிவ ஞானபா தந்தை
 ஆங்கவ ரருள்கொண்ட ந்தவன் தமிழால் 10
 பாங்குற விரித்துப் பழமறை யாகமப்
 பொருள்பொருந் திடவே புலப்படத் தெரிந்த
 அருணந்தி தேவ சிவாசா ரியர்தாம்
 அளியுற வுலகில் ஆசறப் பகர்ந்த
 தெளிசிவ ஞான சித்தியி னுண்மையைச்
 சீவனன் பருக்குத் தெளியமற் றதன்பொருள் 15
 உவகை யின்விரித் துரைசெய் திடுகென
 ஆசா ரியர்குறித் தருளிச் செய்தவின்
 தேசா ரவரருள் செறிந்துள மகிழ்ந்து
 திரமா முயிரிற் சிற்சத்தி தானே
 பிரமாண மென்றும் பின்ன ரதற்குக் 20
 கரண மாவன காட்சியும் கருதலும்
 உரையு மிவ்வகை மூன்றென வோதிப்
 பேரிசை படைத்த பிரபஞ்ச மெல்லாம்
 காரிய ரூபமாய்க் காணப் படுதலின்
 இவையொரு முதல்வனால் எய்துவ தென்றும் 25
 பவமுதல் புரிவோன் பாரிசே டத்தால்
 அரனே யென்றும் அவ்வான் மாக்களின்
 பரவிய மலபரி பாகந் தனக்கும்

ஒருவரு மிருவினை யொத்தவா றினுக்கும்
 மருவிய சுந்தர சுந்த மாயையின் 30
 நவையற நின் று நனிதனு கரண
 புவனபோ கங்கள் பொலியவுண் டாக்கி
 ஆக்குமப் பிரபஞ் சத்தில் வியாத்தியாய்
 நீக்குத ளின் றி நிலைபெற நின் றுதான் 35
 ஓங்கிய ஞான வுருவா ளவற்றை
 நீங்கியும் வேரூய் நிற்பவ னென்றும்
 எண்ணிய கருமம் இயற்றிய பயனை
 மண்ணிடைத் துய்த் து வாழ்மான் மாக்கள்
 காயமிந் திரியம் கருதிய பிரானை 40
 வாயு வந்தக் கரணமற் றிவைக்கும்
 வேரு யானவ சத்தியான் மிகவும்
 மாறய்த் தடுக்க மன் லிய ஞானக்
 கிரியா சத்தி களைக்கெடாஅ துடைத்தாய்
 விரிவுகொள் நித்திய விபுவா யந்தத் 45
 தாங்கரும் ஆணவச் சத்தித் தடையால்
 பாங்கா லீசன் பரதந் திரத்தாய்
 வந்த முறையின் மாயா காரிய
 பந்த மதனால் பயின்றேக தேசியும்
 சிற்றறி வனுமாய்ச் சிவனா லியற்றுதற் 50
 குற்ற வனுமாய் ஒளிர்மன வாக்குக்
 காய மிவற்றால் காண்டற் கரிதாய்
 ஆயுஞ் சிவனா னத்தனு பவத்தால்
 அறியப் பட்ட அத்தகை யான்மாச்
 செறியச் சத்தும் சித்துமாய் நின்ற 55
 அரனெனு மவற்கும் அசத்தும் சடமுமாய்ப்
 பர்விய வருபிர பஞ்சம் தனக்கும்
 அன்னி யனுமா யவ்விரண் டினையும்
 உன்னி யறிதற் குணர்வுடை யோனுமாஅய்
 இருவினை யொப்பு மலபரி பாகம்
 பிறந்த பக்குவ மதனிற் சிறந்த 60

சத்தி நிபாதம் தனிற்சிவன் குருவாய்
முத்தி சொரூபதே சத்திகை மொழியப்
பாசம் ஒருவிப் பதியுடன் வேறியா
ஆசறும் அநுபவ மடைவதே யென்றும்
அடையுமா ருவ தலம்வரு பசுவின் 65
படருளுா னத்தால் பாசருா னத்தால்
அறிவரும் பதியைப் பதிருா னத்தால்
நெறிதரக் கண்டு நெறியொடுந் தெரியக்
கண்ணுறு பவனும் காட்சியும் காட்சிக்
கன்னியப் பொருளும் அழிந்தழி யாமல் 70
தன்மய மாகத் தானிற்ப தென்றும்
இன்ன வாறுவந் தெய்தா திருக்கிற்
பலவகைப் படுபிர பஞ்ச மெல்லாம்
சொல்லுறி லசத்தியம் சுதந்திரம் தனக்கென
இல்லை யாகும் இயற்றுநம் பணியெலாம் 75
சிவன்பணி யென்று சிவனிடத் தேற்றிப்
பவங்கெட நிற்கின்முன் பகர்ந்தவந் நிலையே
கூடு மென்றும்க் கொள்கையும் கூடா
தாகி யானாவச் சத்தியாற் றடைகண்
டேதுமோ ரறிவற் றிருந்த நமக்குக் 80
கோதி ஸ்றிவு கொடுத்தருள் சிவனை
மறத்த லரிதென மதியுறக் கருதி
அறத்தகை யந்தரி யாக மதனைச்
சிறப்பொடு புரிந்துமித் திறத்திலந் தரங்கம்
உரப்படு பத்திவைத் துருகினும் ஞானம் 85
வரப்பெறு மென்னுமில் வகையரி தாயின்
தலைப்படும் பெருமைச் சற்குரு சரணம்
நிலைப்பட வடைந்து நெறியின லவர்தம்
ஏவலின் வழாமல் இயம்பிய சிவன்திருக்
கோயிலி னிடத்தும் குழாம்பயில் பரமன் 90
அடியவ ரிடத்தும் அஞ்சலி யொடும்வழி
படுமுறை புரியினும் பரகதிக் கேதுவாய்த்

தப்பினா ஞானம் தழைத்திடு மென்றும்
 இப்படி யநேக மெய்ப்பயன் விளங்கக்
 கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டென முன்னோர் 95
 உரைத்திடும் வகையால் ஒன்பொருள் விரித்துப்
 பண்டைநாள் முகுந்தன் பாடல் கடைந்தெடுத்த
 தண்டமார் புலவொர்க் கமுதளித் ததுபோல்
 பான்மையிற் றெளிந்து பரமனன் பருக்கு
 ஞான மென்னும் நல்வழு தீந்தனன் 100
 தரந்தவிர் பெருமைச் சதாரிவ தேசிகள்
 திருந்துசந் தான தீபமாய்த் தோன்றி
 நிலைபெறு சத்தி நிபாதர்க் கருள்வரன்
 மலைவறு வருணம் மருவுமாச் சிரமம்
 பெயர்குண மென்றிவை பெறுதலில் லாமையைப்
 பார்மிசை யறிவிப் பதுபொருட் டாக
 ஆற்றலி னதிவரு ணுச்சிர மியெனச்
 சாற்றிட நின்ற தலைமையோ னாகிக்
 கொல்லா விரதமும் கொடியபொய் யின்மையும்
 எல்லா வுயிர்க்கும் இதந்தரு கருணையும் 110
 பொறையும் சாந்தமும் பொருந்தனுக் கிரகமும்
 நிறையுநிக் கிரகமும் நீதியா சாரமும்
 குருவினன் னேசமும் கொண்டியர் தவத்தால்
 அருமறைப் பொருளாம் ஆகம முழுதும்
 தெரிதமிழ் முழுதும் திரைக்கட லொலியென 115
 மருவிய திருமட மணிமண் டபத்தில்
 குலமறை முனிவர் குழாம்புடை நெருங்கப்
 புலியுரி யாசனம் பொற்புற விருந்து
 நெஞ்சுறு பத்தி நெறிகொணம் பிக்கை
 வஞ்சக மின்மை வழுத்திய குருவின் 120
 வாய்மை மருமை மனத்தா தரவு
 காய்புல னடக்கல் கமையுட னுண்மை
 மெய்ப்பரி சுத்தம் விழுத்தவ முயற்சி
 அத்தகு நன்றி யறிதல் பல்கால்

தத்துவ ஞான சாத்திரம் கேட்கையென் 125
 றித்தகை யிலக்கனம் இரைந்தமா னாக் கருக்
 காகச் சரிதை யாதிநாற் பாதமும்
 போதித் தருளும் புலமையின் தலைமையும்
 தவமறைந் தல்லவை தான் லெய் யாமையும்
 அவத்தெசெய் மந்திர வாந வினோதக் 130
 கிரியைக ளின்மையும் கிளர்புல னடக்கலும்
 அறுபகை தடிந்த ஆற்றலும் அமைவும்
 இறலருந் தாமதம் இராசத மின்மையும்
 எல்லோ ரிடத்து மின்பொதுப் பார்வையும்
 பல்சம யத்தினுண் மைப்பய னறிகையும் 135
 மருவுமா னுக்கர் மனகுண நோடும்
 கருதுமுன் குறிப்பினில் கண்ணுறக் காண்கையும்
 சகலசாத் திரத்தின் சந்தேகந் தவிர்க்கையும்
 அகமகிழ் சிவானந் தாநுபூ தியுமென்
 றிவ்வகை யனைத்தும் இயல்புற வுடைத்தாய்த் 140
 தெய்வை வடிவு சிறந்தன னாகி
 மன்னிய திங்களும் வான்திகழ் நதியும்
 சென்னியின் மருவச் சிவனெனத் தோன்றும்
 தூயகோ புரமும் சுடரவ னிரதப்
 பாய்பரி யிடறப் பயில்திரு மதிலும் 145
 மஞ்ச துஞ்சிய மாடமா ளிகையும்
 விஞ்சிய வளம்பல விளங்குதல் நோக்கிச்
 சூழிவெண் களிற்றோன் தொல்பதி வெறுக்கும்
 வீழியம் பதியின் மெய்த்தவங் கைவரு
 காழி ஞானக் கவுணியன் போலச் 150
 சைவ நன்னெறி தான்தழை வித்துப்
 பரவிய சைவ பரிபால னென்றும்
 உரைதரு சிவாக்கிர யோகி யென்றும்
 திரந்தரு கருணைச் சிவக்கொழுந் தென்றும்

வரம்பின் மாதவர் வழுத்தும்
பரம்பரை நாமம் படைத்ததே சிகளே.

155

[இஃது உரையாசிரியர் மாணவர் ஸ்ரீ நந்தி சிவாக்
கிரயோகிகள் அருளிச்செய்தது.]

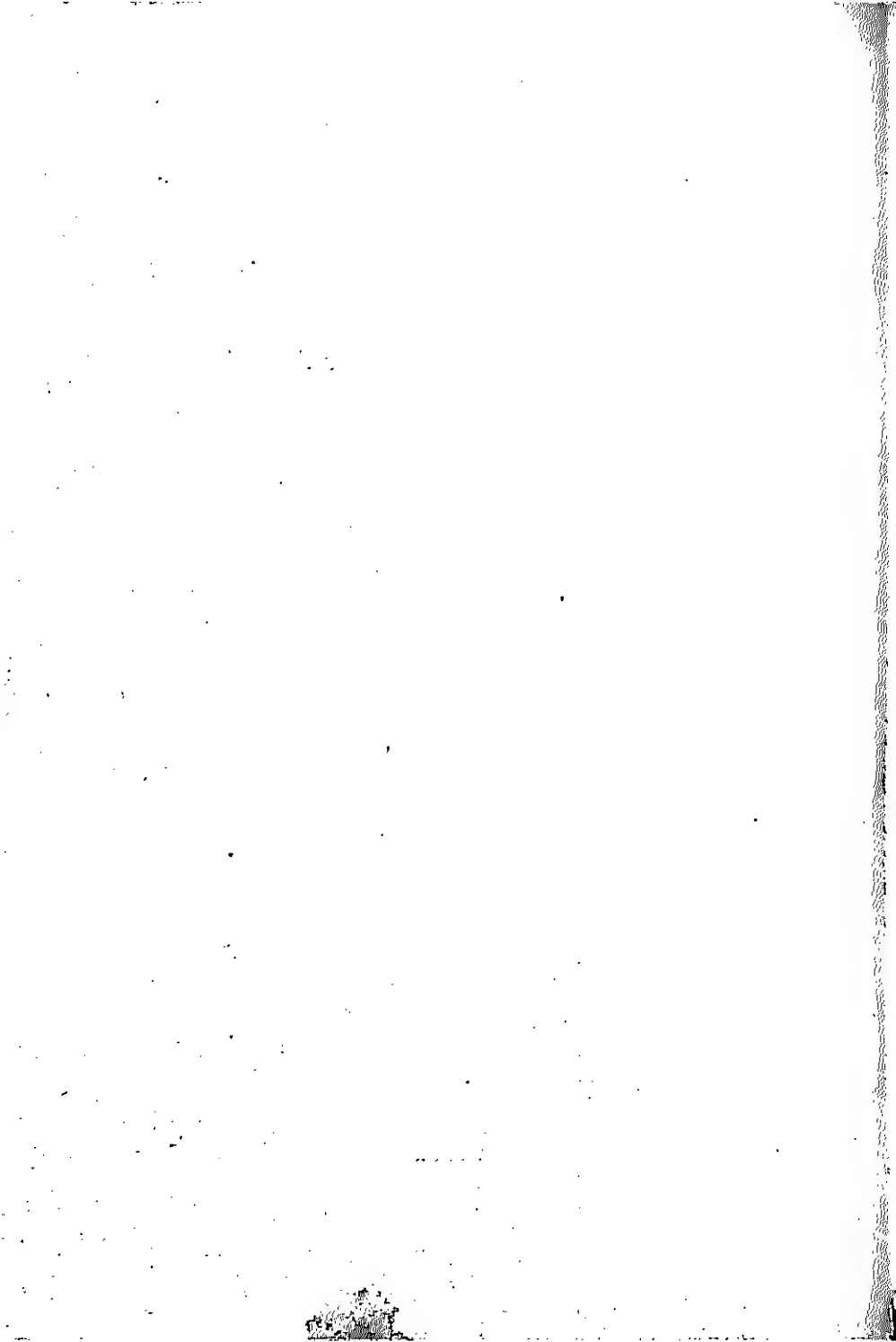
உரையாசிரியர் அருளிச்செய்த

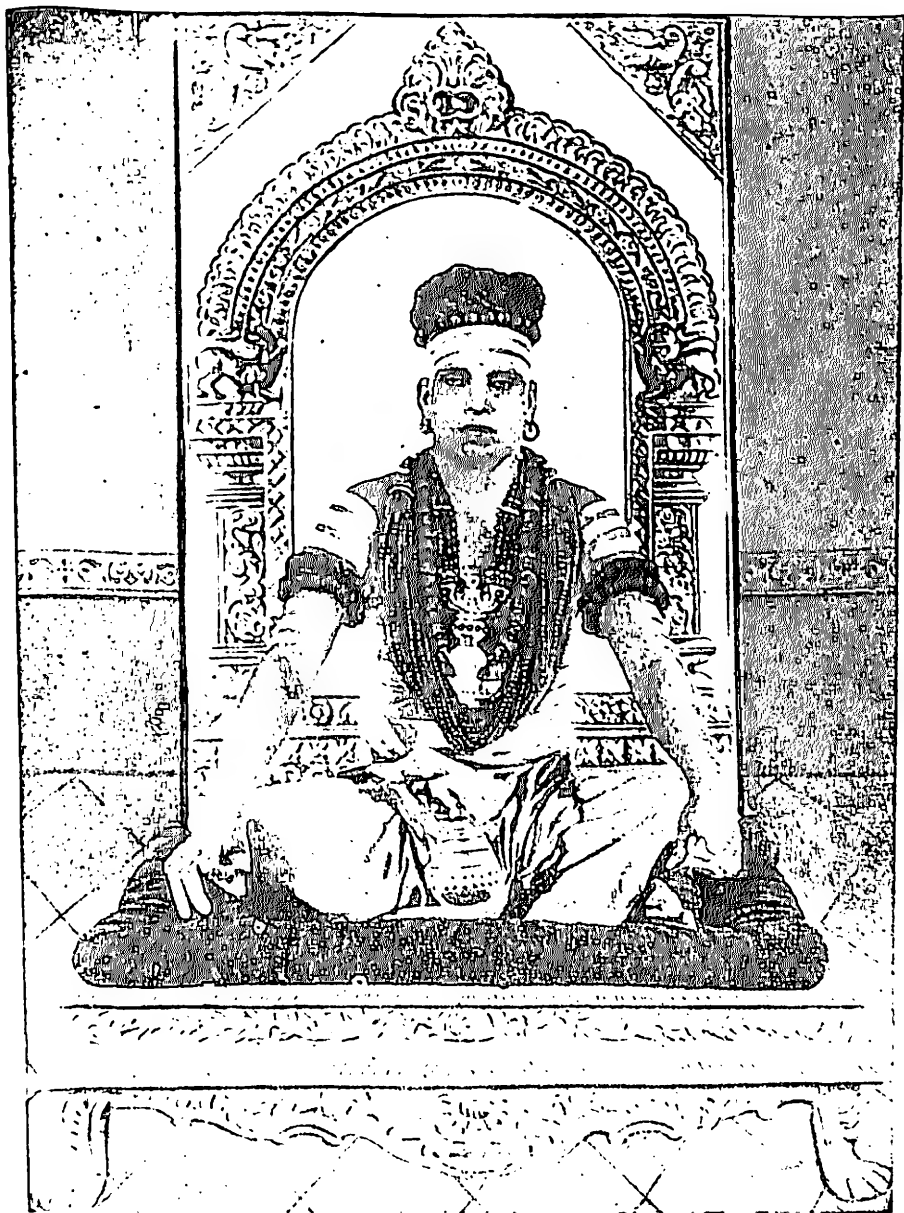
விநாயகர் துதி

திருமகளுங் கலைமகளுஞ் சேவித் தேத்தும்
சிவகாம சுந்தரியுஞ் சிவனு மீன்ற
குருமணியாங் குமரனுக்கு மூத்தோன் பாதம்
கொண்டெனது புந்தியினிற் கூறு கின்றேன்
அருமறையும் சைவநெறி அனைத்தும் தேர்ந்தே
அருணா ந்தி தேவனார் அருளிச் செய்த
தருநிகரும் சிவஞான சித்தி யுண்மை
தரும்பொருளைக் குருவருளென் தலைமேற்
[கொண்டே.

அவையடக்கம்

அருமறையா திகளனைத்தும் ஐம்பத் தொன்றும்
அக்கரத்து ளடங்கியவா ரும தென்னத்
தருவிதையு ளடங்கியதோர் தன்மை யென்னச்
சாற்றுசிவா கம்பொருள்கள் தன்னை யெல்லாம்
திருமுனிவர் சிவஞான சித்தி யென்றே
செப்பினரிங் கிதற்குரைநீ செய்க வென்றெங்
குருசரணர் அருள்புரிதல் மறுக்க வஞ்சிக்
கூறுமுரை குணமெனவே கொள்வர் நல்லோர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
இருபத்தொன்றாவது குருமகாசக்கிதானம்
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்

ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் உரையுடன்

வரலாறு

உலகங்களுக்கு நடுவாய் இலகஷம் யோசனை உன்
னதமும் முப்பத்திராயிரம் யோசனை விஸ்திரணமும்
உடைத்தாய், பசும்பொன் நிறமாயிருக்கும் மகாமேரு
வின் உச்சியின் நடுவே சோதி சிகரம் என்னும்
பெயரையுடைத்தாய், இருபதினாயிரம் யோசனை உன்
னதத்தையும் விஸ்திரணத்தையும் உடைத்தாய், இர
சிதம்போலும் படிகம்போலும் நிர்மலதையாயிருக்கிற
மகா கைலாசத்தின் நடுவே, சுத்த மாயா ஸ்வரூப
மாகிய வடவிருட்ச மூலத்திலே, சுத்த வித்தியா மய
மான மந்திர சிம்ஹாசனத்தின்மீது பக்குவான்மாக்க
ளுடைய பாச சங்கார நிமித்தமாக தக்ஷிணபிமுகமாக
எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனை; பிரம
விஷ்ணு இந்திராதி தேவர்களும் சர்வரிஷிகணங்களும்
சேவித்திருக்க, பரம கிருபாளுவான ஸ்ரீ நந்திகேசுர
நாயனார் ஸ்வாமியைப் பிரதக்ஷிணத்திரயம் பண்ணித்
துவாதசவாரம் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்துக் கிரு
தாஞ்சலிபுடராகி; சுவாமீ! சர்வாநுக்கிரகார்த்தமாகத்
தக்ஷிணமூர்த்தமாய் சாஸ்திர வியாக்கியான முத்திரா
சகிதமாக அடியேங்களுக்குச் சேவை பிரசாதித்ததால்

கிருதார்த்தராஜனும். கிருஷ்டி காலத்திலே சுவாமி அநுக்கிரகம்பண்ணிய வேதாசுவாஸிகள் வெகு விஸ்தாரமாகையால், அவையெல்லாம் ஓதியுணரும் சத்தியில் லாமையால், சமுத்திர கலச நியாயமாக அவரவர்கள் அறிந்த மாத்திரங்கொண்டு பூர்வபுகழும் சித்தாந்தமுமாக அநேக சாஸ்திரங்கள் பண்ணினார்கள். அதனால் சமயங்களும் அநேகமாயிற்று. அச்சந்தே கங்களெல்லாம் நிவிர்த்தியாகிப் பரம பிரியாசனமாகிய மோகஷத்தை அடைவதற்குச் சங்கிரகமாக உபதேசிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பம்செய்த பிரச்சனையாவன :-

1. சுகத்தானது அநாதியோ? ஆதியோ?
2. சுகத்து சுவாபிகமோ? ஏதுவுள்ளதோ?
3. ஏதுவானது, கால கன்மாது மாத்திரமோ? சேதன ஏதுவோ?
4. சேதனன்தான், சமுசாரியோ? தத்தற்கற் பாந்த முத்தனோ? அநாதிமுத்தனோ?
5. அநாதிமுத்தன்தான், அநேகனோ? ஏகனோ?
6. அவன் தனக்குத்தான் இலட்சணம் ஏது?
7. அந்தக் கர்த்தாவினுடைய சத்பாவத்திலே பிரமாணம் ஏது?
8. அவன் நாமம் ஏது?
9. அப்படி ஒருவன் சித்தித்துள்ள அளவில், சுகத்து நிருபாதானமோ? சோபாதானமோ? குனியோபாதானமோ? பரமானுபாதானமோ? பிரதா

ஜோபாதானமோ? கேவலம் பிரமோபாதானமோ?
கேவலம் மாயோபாதானமோ? ஈசுவரசத்தி அதித்
டித மாயோபாதானமோ?

10. சகத்துற்பத்தி, சங்காதரூபமோ? ஆரம்ப
ரூபமோ? விவர்த்தரூபமோ? பரிணாமரூபமோ? காரண
சமூகரூபமோ? விருத்திரூபமோ?

11. ஈசுவரன் சகத்சிருஷ்டியைப்பண்ணுகிறது,
கன்மநிராபேகையோ? கன்மசாபேகையோ?

12. கிருத்தியம்பண்ணுவது, லீலையோ? பிரயோ
சனத்தை உத்தேசித்தோ?

13. உத்தேசம், ஸ்வப்பிரயோசனமோ? பரப்
பிரயோசனமோ?

14. கிருத்தியங்கள் பண்ணுமிடத்து, கரண
நிராபேகையோ? கரண சாபேகையோ?

15. கரணந்தான், தேகவியாபாரமோ? பஞ்சேந்
திரியங்களோ? அந்தக்கரணங்களோ? விந்துவோ?
சத்தியோ?

16. சத்தியர்கில், அந்தச்சத்தி அனேகையோ?
ஏகையோ? சிவனுக்குச் சமயுக்தையோ? சமவே
தையோ? சடரூபையோ? சித்ரூபையோ?

17. சிவனுக்குப் பின்ன லக்ஷண லக்ஷியமான
ஜீவன், குணியமோ? தேகமோ? இந்திரிய சமஷ்டியோ?
பிராணவாயுவோ? அந்தக்கரண வர்க்கமோ? ஆலய
விஞ்ஞானமோ? இவையிற்றுக்கு அந்நியமோ?

18. அந்நியமாகில், சடமோ? சித்தோ? அகர்த் தாவோ? கர்த்தாவோ? அனுனாவோ? மத்திய பரிமாணமோ? விபுவோ?

19. ஆன்மா, ஏகனோ? அனேகனோ? கிஞ்சிக் னனோ? சர்வக்னனோ? அவஸ்தா பஞ்சகோற்பத்தி னானாபாவமோ? மித்தியஞானமோ? அதனுடைய வாசனையோ? அநிர்வசந்நியாவித்தையோ? ஆணவ மலமோ?

20. அந்த ஆணவமலம், அத்திரவியரூபமோ? திரவியரூபமோ?

21. திரவியரூபமாகில், ஜந்நியமோ? அஜந்நியமோ?

22. இந்த மலத்திற்கும் ஆன்மாவிற்கும் சம்பந்தம், சமவாயமோ? சையோகமோ? (சையோகம் - சமயோகம்).

23. இந்த மலம், பிரதிபுருஷ பின்னமோ? சர்வ சீவ சாதாரணமோ? விசித்திரசக்தி உடையதோ? விசித்திர சக்தி இல்லாததோ? அநித்தியமோ? நித்தியமோ?

24. இந்த மலத்தையுடைய ஜீவன், சுவதந் திரனோ? பரதந்திரனோ?

25. பரதந்திரனாகில் தன் நிர்வாகமாயிருக்கிற ஈசுவர வியாபாரமானது, கரணதிரூபமோ? சந்நிதி மாத்நிரமோ?

26. சந்நிதியாவது, சமீபமாயிருக்கையோ? சத்தி சமீபமோ? காரியோன்முக்கிய விசிட்ட சக்தியோ?

27. இப்படிச் சந்திமாதத்திரத்திலே ஆன்மாக்களைப் பிரேரிக்கிற ஈசுவரன், பிரமாண விருத்திப் பிரகாசியனோ? ஞானசொரூபனோ? சர்வப் பிரகாரத்தினாலும் அதிருசியனோ? சொரூபஞானப்பிரகாசனோ? ஞானஸ்வரூபமாத் திரமோ? ஞானானந்தஸ்வரூபியோ? விருத்தி ஞானப்பிரகாசியனோ? ஆன்மஸ்வரூப ஞானப் பிரகாசியனோ?

28. அந்த ஈசுவர சத்பாவத்திலே, ஆகமம் பிரமாணமோ? ஆகமமும் பாரிசேஷமும் பிரமாணமோ?

29. இந்தப் பிரமாணத்தினுடைய பிரமாணணியமானது, பரதோவா? ஸ்வதோவா?

30. இந்தப் பதிக்கு அந்நியமாகச் சொல்லப்பட்ட பசுலிற்கும் பாசத்திற்கும் இலக்ஷணம் ஏது?

31. இந்தப் பசுக்களுக்கு மோட்சத்திலே சாதனமில்லையோ? உண்டோ?

32. அதுதான், கன்மமே சாதனமோ? ஞான கன்ம சமுச்சயம் சாதனமோ? கன்ம ஏதுவான ஞானம் சாதனமோ?

33. ஞானமும் கன்மமும், சுவதந்திர சாதனமோ? அங்காங்கிபாவ சாதனமோ?

34. கன்ம ஞானத்திற்கு ஜன்னிய பாத்தியோபகாரகமோ? ஆராதுபகாரமோ?

35. அந்த ஞானம், சிவஜீவர்களுக்குப் பேத விஷய ஞானமோ? அபேத விஷய ஞானமோ? பேதாபேத விஷய ஞானமோ? தாதாத்மக ஸ்வரூபமோ?

36. இந்த ஞானத்திற்கு ஏதுவான சைவாசமத்திற்கு அதிகாரி த்ரைவர்ணிகரோ? ஸ்ரீகுத்திரத் துவிஜபந்துக்களோ? சாதுர் வர்ணத்தினவர்களுமோ?

37. ஆகமாதிகாரிகள், கேவலம் நாலு வர்ணத்தினவர்களுமோ? சம்ஸ்கார விசிஷ்டரோ?

38. அந்த சம்ஸ்காரந்தான், ஸ்மார்த்தமோ? சைவமோ?

39. சைவந்தான், சமய விசேடமோ? நிர்வாண தீட்சையோ?

40. நிர்வாண தீட்சையிலே; வர்ணமாத்திரத்திலே அதிகாரியோ? முழுட்சுவோ?

41. அந்த முழுட்சுனின் இலட்சணம் ஏது?

42. தீட்சையைப்பண்ணும் ஆசாரியன் இலட்சணம் ஏது?

43. அந்த ஆசாரியன்தான், சீவன்முத்தனோ? சிவனோ?

44. தீட்சையிலே சோதிக்கப்படும் மந்திர - பதவன்ன - புவன - தத்துவ - கலை என்னும் அவைகளுடைய சொரூபம் ஏது?

45. இந்த அத்துவாவைச் சோதிக்கும் அடைவு ஏது?

46. தீட்சாந்தரம், பரமமுத்தனோ? சீவன்முத்த வியவதானம் உண்டோ?

47. சுவன்முத்தர்க்கு, கிஞ்சிஞ்ஞத்துவ கிருத்தியம் உண்டோ? இல்கையோ?

48. சுவன்முத்தி அவத்தையில், ஆகாமியம் ஏறுமோ? ஏறுதோ?

49. ஏறுதற்கு உபாயம் ஏது?

50. முத்தியானதுதான், தேகவிநாசமோ? பிரகிருதி புருஷ விவேகத்தைப்பண்ணிப் பிரகிருதிக்குப் புறம்பாய்ப் புருஷமாத்ரமாய் இருக்கையோ? ஞானசத்தி விச்சேதமோ? ஆதியந்திக துக்கவிச்சேதமோ? உலோகாக்கிரத்தை அடைவதோ? நித்தியமான ஸூபத்தைப் பெறுவதோ? அனுமாதியைப் பெறுவதோ? கணுதிபத்தியமோ? பாடாண வஸ்திதமோ? அநிர்வசந்நியவித்தியா நிவிர்த்தியோ? சிவசாயுச்சியமோ?

51. அந்தச் சிவசாயுச்சியந்தான் சிவகுண சங்கிராந்தியோ? சமுத்பத்தியோ? சிவசமாவேசமோ? ஆன்மாவிலே தனக்குள்ள சர்வஞ்ஞத்துவாதி அபிவித்யத்தியாய சிவசமமாயிருப்பதோ? அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத்வய சிவாநந்நியாநுபவ ஆத்ம சாக்ஷாத்காரமோ? என்னும் இத்தியாதி சந்தேகங்களெல்லாம் நிவிர்த்தியாம்படிக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணவேணும் என்று விஞ்ஞாபனம்பண்ண;

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திபகவான் சந்தேதாஷித்து, நந்தி கேசவரபகவான் சிரசிலே ஸ்ரீ அத்தத்தை வைத்து, நீர் பண்ணின பிரச்சினை உலோகாநுக்கிரகமாச்சது, இங்ஙனம் ஒருவர்க்கும் பிரச்சினை பண்ணக்கூடாது.

சிருட்டி காலத்திலே பரமசிவம் சதாசிவமூர்த்தியை அதிஷ்டித்து, மாகௌகப் பிரகாரம் என்றும் பிரதி சம்ஹிதாப் பிரகாரம் என்றும் இருவகைத்தாய்ப் பிரணவாதி சிவர்கள் பத்துப்பேருக்கும், அநாதிருத்திராதியான உருத்திரர் பதினெட்டுப் பேருக்கும் ஆக இருபத்தெட்டுப் பேருக்கும் காமிகாதி வாதுளாந்த மான ஆகமம் இருபத்தெட்டையும் அருளினால் அநுக் கிரகம் பண்ணினார்.

இந்த இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் மாகௌ கப் பிரகாரமாக அனந்தேதசுவரதேவருக்கு அநுக் கிரகம்பண்ண, அந்தப் பிரகாரமே அனந்தேதசுவர தேவர் நமக்கு அநுக்கிரகம்பண்ணினார். அதிலே இரௌரவாகமத்திலே பாசவிமோசன படலத்திலே அநுட்டுப் சந்தசாக துவாதச சூத்திரம் சர்வாகம சாரமாயிருக்கும்; அதை உமக்கு உபதேசம் பண்ணு கிறோம், அதைத் தேவ முனிகணங்களிடத்திலே பக் குவமறிந்து நீரும் போதியும் என்று,

“ஸ்ரீபுந் நபஞ்சகாதித்வா” தியாத்துவாதச சூத் திரத்தையும் அதனுடைய அர்த்தத்தையும் அநுக் கிரகம்பண்ண, அந்த நந்திகேசுவர பகவான் சனற் குமார மகாருஷிக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண, அவர் சத் தியஞான தரிசினிக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண, அவர் பரஞ்சோதி மகாமுனிக்கு அநுக்கிரகம்பண்ண, அவர் கிருபாவசத்தினாலே இத்தேசத்தெழுந்தருளித் திரு வெண்ணெய்நல்லூரிலே சாம்சித்தராக அவதரித் திருக்கும் மெய்கண்டதேவ சிவாசாரியரை இந்தச் சிவஞானபோதத்தை மொழிபெயர்த்துத் தமிழாகச் செய்து பக்குவான்மாக்களுக்கு உபதேசியும் என்று

அருக்கிரகம்பண்ண, அவ்வாறே மொழிபெயர்த்து முன்னூற் பெயராகவே உரைத்துத் தம்முடைய சிஷ்யர்கள் நாற்பத்தொன்பது பேருக்கும் அருக்கிரகித்துத் தம்முடைய பிரதான சிஷ்யராகிய அருணந்தி தேவசிவாசாரியரை இதை விஸ்தரித்து ஒரு கிரந்தம் செய்யும்படி ஆக்ஞாபிக்க; அவரும் சகல வேதாசனம் புராண இதிகாச யதாவத்தாக அறிந்து உலோகாநுக் கிரகார்த்தமாகச் சிவஞானம் சித்திக்கும் பொருட்டாகப் பண்ணினதாகையால் சிவஞானசித்தி என்று நாமமாகப் பூர்வபகஷ் சித்தாந்தத்துடனே பிரமாணத்திரயங்களினுடைய இலக்ஷணங்களையும், பிரமேயத்திரயமாகிய பதி பசு பாசத்தினுடைய உத்தேச லட்சண பரிட்சைகளையும், சரிபா கிரியா யோக ஞான மென்னும் சாதன சதுஷ்டயத்தையும், சாலோக்கிய சாமீப்பிய சாலூப்பிய சாயுச்சியமென்னும் சதுர்விதக் கிரம முத்தியையும், சிவன்முத்தி பரமுத்தி லட்சணத்தையும் இத்தியாதியான உண்மைகளையெல்லாம் விளங்க அருளிச்செய்தார்.

இதன் பொருளை அளப்பரிதாயினும் என்னுடைய குருசரண நியோகிக்கையினாலே குருவாக்கிய லங்கந பயத்தினாலே சமுத்திரகலச நியாயமாக நான் அறிந்தளவு உரையிடுகின்றேன். இதைப் பெரியோர்கள் நோக்கிப் பிழைதீர்த்தருளுவர்.

விநாயகர் துதி

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மத்தன்
நால்வாயைங் கரத்தன் ஆறு
தருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான்
தருமொருவா ரணத்தின் தாள்கள்

உருகோட்டன் பொருள்வணங்கி யோவாதே
 இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத்
 திருகோட்டும் அயன் திருமால் செல்வரமோன்
 ரூவேன்னச் செய்யுந் தேவோ.

1

மேல் இந்தச் சாஸ்திரத்தில் ஆதியிலே நிர்விக்கன பரிசமாப்தியின்பொருட்டும், சிஷ்ய சந்தான அபி விர்த்தியின்பொருட்டும், இந்தச் சாஸ்திரம் லோகத் திலே பிரகாசிக்கையின் பொருட்டும், ஆதியிலே அருணந்திதேவ சிவாசாரியர் பண்ணின விநாயக ஸ்துதி.

இதன் பொருள் : கங்கையையும் வளைந்த பிறையையும் கொன்றை மாலையையும் தரித்த நெடிய சடையையுடைய பரமேசுவரனுடைய அருளினாலே தரப்பட்டு ஒரு கொம்பையும் இரண்டு செவியையும் இச்சா ஞானக் கிரியை என்னும் மூன்று மதத்தையும் நான்ற வாயினையும் ஐந்து கரங்களையும் உடையராய், யானை போன்ற திருமுகத்தராய், தமக்கு ஒரு நாயகனில்லாமையால் விநாயகன் என்னும் திருநாமத்தையுடையராய், ஒப்பற்றவருடைய பாதாரவிந்தங்களிலே கரைந்த பத்தியுடனே இரவு பகல் இடையறாமல் தியானிப்போருடைய திருக்காகிய அஞ்ஞானத்தை ஒழித்துப் பரமப் பிரயோசனமாகிய மோக்ஷத்தையும், பிரம விஷ்ணுக்கள் செல்வமும் சிறிதென்னும்படிக்கு அவாந்தரப்பிரயோசனமாகிய போகத்தையும் கொடுப்பவராகையால் அத்தேவனே இந்நூலுக்குக் காப்பு.

மங்கலவாழ்த்து .

சிவபெருமான்

ஆதிநடு வந்தமிலா வளவில் சோதி
 அருணாநா ழூர்த்தியா யகில மீன்ற
 மாதிரையு மொருபாகத் தடக்கி வானேர்
 மகுடது ளாமணியாய் வையம் போற்றப்
 பாதிமநி யணிபவளச் சடைகள் தாழ்ப்
 படரொளியம் பலத்தாடும் பரனார் பாதத்
 தாதுமலி தாமரைகள் சிரத்தே வைத்துத்
 தளராத பேரன்பு வளரா நிற்பாம். 1

மேல் இந்தச் சாஸ்திரத்தில் பிரதிபாத்யரான சிவனை ஸ்வரூப தடஸ்தம் என்னும் இரண்டுலக்ஷணங் களிஞலும் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது.

இ - ள் : ஆதி நடு அந்தம் இலா அளவு இல் சோதி - உற்பத்தி திதி நாசமின்றிக் காலதேச வஸ்துக் களிஞலே அபரிச்சின்னமாய் ஒன்றாய் சுத்தமாய் விபு வாய் ஸ்வயம்பிரகாச ஞானானந்தஸ்வரூபமாய் ஸ்வா னுபவைகவேத்தியமான பரமசிவம்;

ததுக்ஷம் வீரோ :- ஆடின ஸூரிநிஜைம் வரி வுணை நெகம் ஸூகூஷ்வராவா நிநாயிபிஷ்டெ யம் | ஹாவெகமஜிஜைம்ஸிவ தக்ஷோஹம் | இதி.

இது ஸ்வரூப லக்ஷணம்.

மேல் தடத்தலக்ஷணம் :

சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தர் என்று மூன்று விதம். இவ்வற்று பஹுவிதமாகில் அநேகேசுவரத் துவமாம் என்னில்? சத்திப்பிரவிருத்தி பேதத்தினாலே பேதம் உபசாரமாகச் சொன்னதன்றி வஸ்துபேதம் இல்லை.

தஷுக்ஷம்:- ஸகோஷுக்ஷபுஷுக்ஷு கதாதி விபஹுஷுதொ ஸகோஷுக்ஷுத் தி ஹெஷுத் ஹெஷுத் ஸ்ரோவஹுத ஹதி.

அருள் ஞான மூர்த்தி ஆய் - அப்படிப்பட்ட சிவன் ஆன்மாக்களை அனுக்கிரகிக்கவேணும் எனும் கிருபையினாலே பஞ்சசத்திகளுக்குள் ஞானசத்தி மூர்த்திமானாகிச் சத்தர் என்னும் நாமத்தை உடையராய் ரூபமாய் ஞானப்பிரகாசராய் இருப்பர்;

தஷுக்ஷம் வீரோ:- விஹதிஸம் ஹ்ரணரூபி வஹிஹதி விம்மம் ஹதி.

அகிலம் ஈன்ற மாதிரியும் ஒருபாகத்து அடக்கி - விசுவத்திற்கு அபின்ன நிமித்த உபாதானமாகிய தனது சமவாய ஆதிசத்தி வாம்பாகமும் தான் தக்ஷிண பாகமுமாக இந்திர தனுசுபோல நீலமும் பொன்மையுமாகி, ஒரு முதலிலே இருவகை நிறமுமாகி, ஞானக் கிரியா சமமாய், அகலமாகிய பரையாதி சத்திகள் சகலமாகிய சுத்தமாயையிலே தருப்பணத்தில் பிரதிபிம்பம் போலே பொருந்துகையால் சகலாகலமாகி, மாயா தீதமாய், உத்தியுத்தர் என்றும் சதாசிவர் என்றும் பரியாய நாமத்தையுடையராய்ச் சுத்தமாயா கிருத்தியத் தைப் பண்ணுவர். இவருக்குத் திருமேனி பஞ்ச சத்திகளுடைய பதத்தில் ஒரு அம்சமாக நிஷ்கலமாகிய சிவ

[illegible]

வானோர் மகுட. சூடாமணி ஆய் வையம் போற்ற
பாதி மதி அணி பவளம் சடைகள் தாழ் படர் ஒளி
அம்பலத்து ஆடும் பரனார் பாதம் தாது மனி தாமரை
கள் சிரத்தே வைத்து தளராத பேர் அன்பு வளரா
நிற்பாம் - பிரமதி தேவர்கள் அபிஷேகத்திற்குச்
சிகாரத்னமாய், சர்வலோகப் பிராணிகளும் தோத்திரம்
பண்ணும்படிக்குத் தனது இச்சையால் திருமேனியை

ஆக்கிக்கொண்டு அஷ்டகலாப் பிராசாத ரூபமாகிய அர்த்தசந்திரனை அழகு பொருந்தச் சிவந்த நிருச்சடா பாரத்திலே தரித்துக்கொண்டு அச்சடைகள் தாழ்ந்து தொங்கச் சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசங்கள் மழுங்கும் படிக்கு மிகுத்தப் பிரகாசமாய் வியாபியாயுள்ள சிற் சபையிலே பஞ்சகிருத்தியமே நிருத்தமாகப் பண்ணும் சிவனது தாது செறிந்த பாதாரவிந்தங்களிலே சிரசி னால் வணங்கித் தளர்ச்சியில்லாத மிகுந்த அன்புடனே கூடுவோம் என்றவாறு.

இது பிரவிருத்தரைச் சொன்னது.

இதற்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். அது வருமாறு :

சொருபம் தடத்தம் என்னும் பரிபூரணம் சத்தர், உத்தியுத்தர், பிரவிருத்தர் என்று சொன்னதன்றி அம்பலத்தாடும் சிவனையே தோத்திரம் பண்ணினதாக உரைப்பார்கள்:-

‘ஆதிநடு...நிற்பாம்’ என்பது ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய் அளவிட அரிதாயுள்ள ஒளியானது கிருபை அருளுகிற ஞானசத்தியினை வடிவாக உடைத்தாய், விசுவத்தைத் தோற்றுவிக்கிற கிரியா சத்தியைத் தன்னுடைய பாரிசத்திலேயுடைத்தாய்த் தேவர்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு இரத்தினமாய் உலகத்தார் தோத்திரம் பண்ண, அர்த்த சந்திரனைத் தரிக்கப்பட்ட பவளம் போன்ற நிறத்தினையுடைய சடைகளைத் தாழவிட்டு, ஒளியாக்கப்படாநின்ற அம்பலத்துள்ளே நிருத்தம் பயிலா நிற்கிற பரமேசுவரனுடைய தாது செறிந்த கமலம்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களைத் தலைமேற்கொண்டு, தாழ்வுபடாத அன்பினை மிகவும் அவன் பாதத்திலே உண்டாக்கா நிற்பேம் என்றவாறு.

திருவம்பலத்து நிருத்தம் பண்ணுகையாவது, பூமிக்குச் சுழுமுனைநாடி சிதம்பரம் ஆதலால் அதில் ஆடுகை அலுபாஸ்வர இபமாம் இரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளால் ஆடுவதனால், உலகத்திற்கு உயிருமாய் நிற்பனென்பது கருத்து. உயிர்களுக்குப் பலமாயிருப்பன் என்பது அஷ்டமூர்த்த வடிவாதலால் “தானுடத் தன் தசையாடும்” என்னும் பழவார்த்தையும் இதனை நோக்கி எனக் கொள்க.

“தேவர்கள் தானவர் சித்தவித்தி யாதரர்
மூவர்க ளாதி முப்பத்து மூவர்கள்
தாபநர் சத்தர் சமயம் சராசரம்
யாவையு மாடிடும் எம்மிறை யாடவே *”

“தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தானுடச்
சித்திக ளாடத் திசைகளு மாடிட
வைத்த சராசர மாட மறையாட
அத்தனு மாடினான் ஆனந்தக் கூத்தே”

—திருமந்திரம். திருக்கூத்துத்தரிசனம். 68.

சிவசத்தி

ஈசனரு விச்சையறி வியற்ற லின்பம்
இலையமொடு போகமதி கார மாகித்
தேசருவ மருவுருவ முருவ மாகித்
தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வ மாகிப்
பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப்
பெரும்போக மனையளித் துப் பிறப்பினையு மொழித்
ஆசகனு மடியருளத் தப்பனுட றிருக்கும் [திட்ட(டு)
அன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். 2

* அச்சிட்ட திருமந்திரப் பிரதியில் இப்பாடல் இல்லை.

தடினாக வாதுமென :- வனவனா ஸ்ரீதினாடு
 ண பித்திபுலகனாடுபயுசு | நிஷனாஸாபெ
 து தஸாசுலகனாநிஷனா || ஸௌவீயம் நாஸி
 தஜெனெ பான்ஸாஸி ராயிராணிவ | ஊபுயா
 வபிவாகாஸெ டபுனெபுத்வினெவசுததி || வரா
 ஸகெடபுஸான்ஸெந ஸிவஸாடாபு ஸனவம் | ஸுதி
 ஸகெடபுஸான்ஸெந சுபித்திபு ஸபுஜவம் || ஊ
 ஸகெடபுஸான்ஸெந ஜெயாதி பித்திபு ரிணொயு
 தெ | ஜாநஸகெ டபுஸான்ஸெந சுதபு ஸாடாபு
 ஸனவம் || கியாஸகெடபுஸான்ஸெந சுபுஸாடாபு
 ஸனவம் |

வானோர் மகுட, சூடாமணி ஆய் வையம் போற்ற
பாதி மதி அணி பவளம் சடைகள் தாழ் படர் ஒளி
அம்பலத்து ஆடும் பரனார் பாதம் தாது மலி தாமரை
கள் சிரத்தே வைத்து தளராத பேர் அன்பு வளரா
நிற்பாம் - பிரமாதி தேவர்கள் அபிஷேகத்திற்குச்
சிகாரத்னமாய், சர்வலோகப் பிராணிகளும் தோத்திரம்
பண்ணும்படிக்குத் தனது இச்சையால் திருமேனியை

ஆக்கிக்கொண்டு அஷ்டகலாப் பிராசாத ரூபமாகிய அர்த்தசந்திரனை அழகு பொருந்தச் சிவந்த திருச்சடா பாரத்திலே தரித்துக்கொண்டு அச்சடைகள் தாழ்ந்து தொங்கச் சோம ரூரியாக்கினிப் பிரகாசங்கள் மழுங்கும் படிக்கு மிகுத்தப் பிரகாசமாய் வியாபியாயுள்ள சிற் சபையிலே பஞ்சகிருத்தியமே நிருத்தமாகப் பண்ணும் சிவனது தாது செறிந்த பாதாரவிந்தங்களிலே சிரசி னால் வணங்கித் தளர்ச்சியில்லாத மிகுந்த அன்புடனே கூடுவோம் என்றவாறு.

இது பிரவிருத்தரைச் சொன்னது.

இதற்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் உரைப்பாரும் உளர். அது வருமாறு :

சொருபம் தடத்தம் என்னும் பரிபூரணம் சத்தர், உத்தியுத்தர், பிரவிருத்தர் என்று சொன்னதன்றி அம்பலத்தாடும் சிவனையே தோத்திரம் பண்ணினதாக உரைப்பார்கள்:-

‘ஆதிநடு...நிற்பாம்’ என்பது ஆதிமத்தியாந்த ரகிதமாய் அளவிட அரிதாயுள்ள ஓளியானது கிருபை அருளுகிற ஞானசத்தியினை வடிவாக உடைத்தாய், விசுவத்தைத் தோற்றுவிக்கிற கிரியா சத்தியைத் தன்னுடைய பாரிசத்திலேயுடைத்தாய்த் தேவர்களுடைய அபிஷேகத்திற்கு இரத்தினமாய் உலகத்தார் தோத்திரம் பண்ண, அர்த்த சந்திரனைத் தரிக்கப்பட்ட பவளம் போன்ற நிறத்தினையுடைய சடைகளைத் தாழவிட்டு, ஓளியாக்கப்படாநின்ற அம்பலத்துள்ளே நிருத்தம் பயிலா நிற்கிற பரமேசுவரனுடைய தாது செறிந்த கமலம்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களைத் தலைமேற்கொண்டு, தாழ்வுபடாத அன்பினை மிகவும் அவன் பாதத்திலே உண்டாக்கா நிற்பேம் என்றவாறு.

திருவம்பலத்து நிருத்தம் பண்ணுகையாவது, பூமிக்குச் சுழுமுனைநாடி சிதம்பரம் ஆதலால் அதில் ஆடுகை அஜபாஸ்வர இபமாம் இரண்டக்கரமாகிய திருவடிகளால் ஆடுவதனால், உலகத்திற்கு உயிருமாய் நிற்பனென்பது கருத்து. உயிர்களுக்குப் பலமாயிருப்பன் என்பது அஷ்டமூர்த்த வடிவாதலால் “தானுடத்தன் தசையாடும்” என்னும் பழவார்த்தையும் இதனை நோக்கி எனக் கொள்க.

“தேவர்கள் தானவர் சித்தவித்தி யாதரர்
மூவர்க ளாதி முப்பத்து மூவர்கள்
தாபநர் சத்தர் சமயம் சராசரம்
யாவையு மாடிடும் எம்மிறை யாடவே ***

“தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தானுடச்
சித்திக ளாடத் திசைகளு மாடிட
வைத்த சராசர மாட மறையாட
அத்தனு மாடினான் ஆனந்தக் கூத்தே”

—திருமந்திரம். திருக்கூத்துத்தரிசனம். 68.

சிவசத்தி

ஈசனரு விச்சையறி வியற்ற லின்பம்
இலையமொடு போகமதி கார மாகித்
தேசருவ மருவுருவ முருவ மாகித்
தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்ல மாகிப்
பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப்
பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித்
ஆசகஜ மடியருளத் தப்பனுட னிருக்கும் [திட்டு]
அன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். 2

* அச்சிட்ட திருமந்திரப் பிரதியில் இப்பாடல் இல்லை.

தழுகுங் வாதுவெ :- தழிவெது வராசுகிஸு
 ஸுஸூரான்சாடிஜாயத || தழுகெலு ஸஹ ஸூரான்சா
 டிசுகிஸுஜைவா | சுஸூரான்கெ ஸுஹஸூரான்சா டி
 ஸூரான்கிஸுஜைவம் || தழுகெலு ஸஹஸூரான்சா
 டிசுகிஸுஜைவம் | சுஸூரான்கெ ஸுஹஸூரான்சா
 டிசுகிஸுஜைவம் || வனதாவெ சுகுபம் வன
 திஷ்வெகெநக்திதா || சிவ ஸுஷி ரியன்பொ
 கெ ஹதி.

இவ்வாறு பஞ்சசத்திகளும் ஒன்றுக்கொன்று சகஸ்
 ராம்சமென்று கிருத்திய 1 தாரதம்மிதையினாலே சொன்
 னதன்றிப் 2 பரிச்சின்னமாகச் சொன்னதல்ல என
 அறிக. இப்படித் தோன்றின பஞ்ச சத்திகளிலே பரா
 சத்தியானது பக்குவமலராகிய ஆன்மாக்களை அனுக்
 கிரகிக்கும். ஆதிசத்தியானது ஆணவமலம் பக்குவமாம்
 படிக்குச் செலுத்தும்.

இலயமொடு போகம் அதிகாரம் ஆகி தேச அரு
 வம் அருவுருவம் உருவம் ஆகி - ஞானசத்தியானது
 சத்தற்கு ஞானப்பிரகாசமாகிச் சர்ம சட்சராதி 3 அக்கி
 ராகியமான தேஜோரூபமாம். இந்தப் பஞ்ச சத்திகளி
 னுடைய தசாம்சங்களினாலே சகளாகளமாகிய சதாசிவ
 ரூபமாம்; இவர் உத்தியுத்தர். இவருடைய சகள
 ரூபம் பிறகே சொல்லுகிறார். இவ்விடத்திலே நிஷ்கள
 ரூபத்தைச் சொல்லுகிறார். இவர் சுத்தமாயாகிருத்தியம்

1. தாரதம்மியம் - ஏற்றக்குறைச்சல். 2. பரிச்சின்னம் -
 கண்டிப்பு. 3. அக்கிராகியம் - கிரகிக்கப்படாமை.

ஸுஷ்ரீஸ்திவபாதுகஃ | வணுவிஸ்திவெநெதநுதி
திபுஷ்ரீஸ்திவபாதுகஃ || ஸுஷ்ரீஸ்திவெநெதநுதி
தொநதொலிதெநுஸுஸிதி ||

தேவியும் ஆய் - சதாசிவாதிரூர்த்திகட்கு மனோன்
மனியாதி போகசத்திகளுமாய், தேசமொடு செல்வம்
ஆகி - சிவனுக்கு ஆதார தேக கரண வஸ்திராபரண
ஆயுத ஐசுவரியங்களும் தானேயாகி;

ததுகூடு சுண்டாஸுவெ:- ஸுஷ்ரீஸ்திவெநெதநுதி
தொநதொலிதெநுஸுஸிதி || ஸுஷ்ரீஸ்திவெநெதநுதி
தொநதொலிதெநுஸுஸிதி ||

பேச அரிய உயிரை எலாம் பெற்று நோக்கி
பெரும் போகம் அவை அளித்து பிறப்பினையும் ஒழித்
திட்டு ஆச அகலும் அடியர் உளத்து அப்பனுடன்
இருக்கும் அன்னை அருள் பாத மலர் சென்னி வைப்
பாம் - இவ்வளவென்று இலக்கம் சொல்ல அரிதாகிய
(அதாவது அளவிடப்படாத) ஆன்மாக்களையெல்லாம்
ஈன்றும் வளர்த்தும் மலபரிபாகத்திலே பேரின்பத்தை
யும் கொடுத்து மேல் ஜனனம் இல்லாதபடியும் பண்ணி
ஆணவாதி குற்றம் நீங்கின ஆன்மாக்களிடத்திலே
சர்வான்மாக்களுக்கும் பிதாவாகிய சிவத்துடனே பேத
மறப் பிரகாசித்திருக்கும் லோகமாதாவினுடைய பாதார
விந்தத்தைத் தலையின்மேற்பாவிப்பாம் என்றவாறு.

பதியைப்போல் பசுவும் அநாதி; அதற்கு உற்
பத்தி நாசமும் இல்லை என்று சாஸ்திரங்களிலே
சொல்ல, இவ்விடத்து ஈசுவரன் ஆன்மாக்களுக்குப்

பிதா என்றும் ஈசுவரியார் மாதா என்றும் சர்வப் பிராணிகளையும் பெற்றோர் என்றும் சொல்வது ஷ்ரோத மென்னில், ஷ்ரோதம் இல்லாதபடி கூறுவாம். ஆன்மாக்கள் மகாப்பிரளயகாலத்தில் ஆணவ கேவலமாக இருந்தபோது ஞானம் பிரகாசியாதபடியாலே ஆன்மா என்பது ஒன்றில்லை என்பதுபோல நின்றது. அதைச் சிருஷ்டிகாலத்திலே * ஈசுவர அவிநாபூதையான சத்தி சுத்தாசுத்த மாயைகளிலே தத்ததாகாரமான கலாதிகளை உதிப்பித்து, அந்தக் கலாதி கரணங்களினாலே ஆணவமல சத்தியைச் சிறிது நீக்கி, ஆன்மஞானத்தைத் தான் பேதமற நின்று பிரகாசிப்பிக்கையால் ஈசுவரசத்தி ஆன்மாக்களைப்பெற்றதென்றது. அந்தச் சத்தி ஈசுவர அவிநாபூதையின் வேற்றவிருக்கையால் ஈசுவர நிமித்தகாரணமாகிய பிதா என்றது. ஆணவ மலபரிபாகத்திலே ஆன்மாக்களை விஷய சுக்ங்களான சிற்றின்பத்திற்கு ஏதுவாகிய தூல சூக்கும சரீரங்களினின்றும் வாங்கிப் பேரின்ப சொரூபமாகிய சிவனுடன் தன்னைப்போல் அவிநாபூதமாக வேற்ற நிற்கப் பண்ணி, இவ்வாறு உண்டான ஆன்மாக்களுக்குச் சிருஷ்டிகாலத்திலே ஆணவ கேவலத்திலே நின்று நீங்கித் தன்னிடத்திலே ஜனிப்பதையும் (பிறப்பினையும் என்ற உம்மையால் பிரளயகாலத்தில் ஆணவ கேவலமாகையான் மரிப்பதுபோன்றதையும்) ஒழித்து, தகையப்படாத பிரகாச ஞானசொரூபமாகித் தானும் பரமானந்தசொரூபமாகிய சிவமும் தகைவற்று ஞாதிருசொரூபமான ஆன்மாக்களிடத்தில் பேதமற நிற்பார்கள்.

பௌதிக தேகத்திற்கு அபிவித்யத்தி ஏதுவானது கொண்டு பிதா நிமித்த காரணமென்றும், மாதா உபா

* ஈசுவர அவிநாபூத - ஈசுவரனுக்குப் பின்னமற்றிருத்தல்.

[illegible]

1. ஆபால் கோபால் - பாலியர் முதல் இடையர் ஈறாக.
2. பாசச்சேதம் - பாச நீக்கம். 3. குப்பாசம் - சட்டை.
4. பாச களனம் - பாச நீக்கம்.

ஓவாது தெஜஸவிலிஃ மாவவா சுகிதபா ப்ரு
ஸவபுகஞாசுவசுமதி.

கந்தன் வணக்கம்

அருமறையா கமமங்கம் அருங்கலை நூல் தெரிந்த
அகத்தியனுக் கோத்துரைக்கு மருட்குருவங் குருளை
திருமறைமா முனிவர்முனி தேவர்கள்தம் தேவன்
சிவனருள்சேர் திருமதலை தவநிலையோர் தெய்வம்
பொருமறையார் கழல்வீரர் வீரன் கையிற்
பூநீர்கொண் டோவாது போற்றாமடி யார்கள்
கருமறையா வகையருளிக் கதிவழங்கும் கந்தன்
கழலினைகள் எம்சிரத்திற் கருத்தில் வைப்பாம். 3

இ - ள் : அரு மறை ஆகமம் அங்கம் அரு கலை
நூல் தெரிந்த - ஓதியுணர்தற்கு அரிய நாலு வேதங்
களையும் இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களையும் ஆறு
அங்கங்களையும் மற்றும் அரிதாகிய கலை ஞானங்களை
யும் முதலிலே ஓதி உணர்ந்த, அகத்தியனுக்கு ஓத்து
உரைக்கும் அருள் குரு ஆம் குருளை - அகத்திய மக
ரிஷிக்கு வேதாந்த ஞானத்தை அனுக்கிரகம் பண்ணப்
படா நின்ற கிருபாமூர்த்தியாகிய நித்திய பாலனாகிய
குரு, திருமறை மாமுனிவர் முனி - * வேதோத்தாசார
யுத்தராய் இருக்கிற இருஷிகளுக்கெல்லாம் பிரதான
மாகிய முனி, தேவர்கள் தம் தேவன் சிவன் அருள்
சேர் திரு மதலை - தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகமாகிய
சிவன் (தாரகாகரணச் சங்கரித்து அவனான் பீடிக்கப்
பட்ட தேவாதிகளை இரட்சிக்கவேண்டும் என்கிற)

* வேதோத்தாசாரயுக்தர் - வேதத்தினாலே சொல்லப்
பட்ட ஆசாரங்களை அநுட்டிப்போர்.

கிருபையினாலே தரப்பட்ட ஸ்ரீமத் குமாரமூர்த்தி, தவ நிலை ஓர் தெய்வம் - தபசினுடைய நிலைமைக்குப் பிரதிஷ்டையான ஒப்பற்ற தேவன், பொரு மறை ஆர் கழல் வீரர் வீரன் - வேதத்தினால் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ பாதங்களை உடையவன் மகாவீரருக்கெல்லாம் ¹அக்கிரகண்ணியன், கையில் பூ நீர் கொண்டு ஓவாது போற்றும் அடியவர்கள் - சர்வ காலமும் கையிலே புஷ்பத்தையும் சலத்தையும் கொண்டு அருச்சித்துத் தோத்திர வழிபாடு செய்யும் தொண்டர்கள், கரு மறையா வகை அருளி கதி வழங்கும் கந்தன் - ஜனனாதி துக்கங்களினால் தங்களுடைய சொரூப ஞானத்தை மறைக்கப்படாதபடிக்குச் சத் கதியைக் கிருபைபண்ணு மவன் சத்துருக்களைச் ²சோஷிப்பிக்கையினாலே கந்தன் என்னும் திருநாமத்தையுடையவன், கழல் இணைகள் எம் சிரத்தில் கருத்தில் வைப்பாம் - வீரக்கழலைப் பொருந்திய இரண்டு ஸ்ரீ பாதங்களையும் எம்முடைய சிரசினும் இருதயத்தினும் பொருந்தப் பாவிப்பாம் என்றவாறு.

பாயிரம்

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கும்
அவ்வவர் பொருளாய் வேருங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா
கமங்களின் குறி இறந்தங்(கு)
அறிவினில் அருளான் மன்னி
அம்மையோ டப்ப னுகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற
சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

4

1. அக்கிரகண்ணியன் - முதன்மை பெற்றவன்.

2. சோஷிப்பிக்கை - உலர்த்தல், வற்றுதல், வாட்டுதல்.

இ - ள் : புறச்சமயமாகிய உலகாயதன் புத்தன் சமணன் மீமாம்சகன் மாயாவாதி பாஞ்சராத்திரி அறுவார்க்கும், சைவம் பாசுபதம் மாவிரதம் காளாமுகம் வாமம் பைரவம் என்னும் அறுவார்க்கும் அவரவர் கோட்பாட்டுக்குத் தக்க மூர்த்திகளும் பொருளுமாய், அவர்கள் கோட்பாட்டுக்கெட்டாத அடையாளமுள்ள முதலுமாய், (வேதாகமங்களிற்கூறிய அடையாளங்கள் நினைவுக்கு எட்டாததாய் இருக்குமானால் அறியப்படாத குனியமோ என்னில்?) பக்குவான்மாக்களுடைய அறிவினுள்ளே சிவன் காருண்ணியத்தினாலே விளங்கி நிலைபெற்றுள்ளவன். மற்ற இடத்தில் இல்லையோ? என்னில், பார்வதியும் பரமேசுவரனுமாகிய இருவரும் சடசித்துக்கள் யாவையினும் வியாபகமாய் அநந்நியமாக இருக்கிற சிவனுடைய சீர்பாதகமலங்களை என் தலைமேல் வைப்பாம் என்றவாறு.

யாம் எழுவாய், வைப்பாம் பயனிலை.

பசுக்களினது நிறம் பல ஆனாலும் பால் ஒன்றான பால் சமயங்கள் பல ஆனாலும் சமயத்திற்குக்கொண்ட தெய்வங்கள் பல ஆனாலும் அதிலேநின்றும் பலத்தைக் கொடுக்கும் சிவன் ஒருவனே என்பது கருத்து.

இதற்குச் சம்மதி :

“ அறிவினான் மிக்க அறுவகைச் சமயத்
தவ்வவர்க் கங்கே ஆரருள் புரிந்து ”

(சுந்தரர் - திருப்புன்கூர். 9)

என்னும் பாட்டாலும்,

“ யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர்
அத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக னார்தாம்
வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்

வேதனைப் படுமி றக்கும்
பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யும்”

(சித்தி - சூத். 2 - செய், 25)

என்பதனாலும் அறிக.

வேரும் குறி அது உடைத்தாய் - சைவத்திற்குத் தாண்டவ பூஷணன் என்னும் மூர்த்தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறும் சடையும் தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதத்திற்கு என்புமாலை தரித்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்குப் படிகம் புத்திரதீபம் தரித்த மூர்த்தியாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமும் தரித்த மூர்த்தியாயும், பைரவத்திற்குத் தமருகமும் சிலம்பும் தரித்த மூர்த்தியாயும்; இவர்களெல்லாம் முக்கண்ணும் உடையராயிருத்தலால் ‘அவ்வவர் பொருளாய் வேளும் குறியது உடைத்தாய்’ என்று சிறப்பித்தாரென அறிக.

குருவணக்கம்

என்னையிப் பவத்திற் சேரா

வகையெடுத் தென்சித் தத்தே

தன்னைவைத் தருளி னுலே

தாளினை தலைமேற் சூட்டும்

மின்னமர் பொழில்சூழ் வெண்ணெய்

மேனிவாழ் மெய்கண் டானூல்

சென்னியிற் கொண்டு சைவத்

திறத்தினைத் தெரிக்க லுற்றும்.

5

இது குருதுதி.

இ - ள் : மேகம் பொருந்தும் சோலைசூழ்ந்துள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலே திருவவதாரம் செய்து ஒன்றுக்கும் பற்றாத என்னை எழுவகைப் பிறப்பாகிய

கடலில் அழுந்தாதவகை தனது ஞானமாகிய கையினாலே எடுத்துச் சந்ததமும் தன்னை என் இதயத்திலே சிந்திக்கவைத்துக் கிருபையினாலே தம்முடைய சீபாதங்களை என்னுடைய புன்தலைமேல் வைத்தருளும் மெய்கண்டதேவநாயனார் அருளிச்செய்த சிவஞானபோதம் என்னும் சாத்திரத்தைச் சிரசாக வரித்துக்கொண்டு சைவத்தில் திரிபதார்த்தசதுஷ்பாதங்களையும் சொல்லா நின்றேன் என்றவாறு.

யாம் எழுவாய், தரிக்கலுற்றும் பயனிலை.

அவையடக்கம்

நீடுபுக முலகுதனின் மைந்தர் மாதர்

நேயமொடு தாம்பயந்த புதல்வர் வாயிற்

கூடுமொழி மழலையொடு குழறி யொன்றும்

குறிப்பரிதா யிடினுமிகக் குலவிப் போற்றி

மாடுநமக் கிதுவென்று கொண்டு வாழ்வர்

அதுபோல மன்னுதமிழ்ப் புலமை யோரென்

பாடுகவிக் குற்றங்கள் பாரா நிந்நூல்

பாராட்டா நிற்பரருட் பரிசி னுலே.

6

இ - ள் : பெரிதாகிய புகழையுடைய உலகத்தின் கண் மக்களும் மகளிர்களும் விருப்பத்தினாலே தாங்கள் பெற்ற குழந்தையினது வாக்கில் உண்டாம் மழலைச் சொல்லானது அவ்வியத்தமாகச் சப்தத்தையும் அருத்தத்தையும் தெரிய அரிதாயினும் மகிழ்ந்து துதித்து இதர வாக்கினாலே வியத்தமாயிருக்கிற சப்தங்களைக் கேட்பதிலும் இப்பிள்ளையினுடைய மழலைச் சொல்லே நமக்கு இனிதென்று சந்தோஷித்துக்கொண்டு வாழ்வர். அதுபோல, தமிழுணர்ந்த பெரியோரும் என்னுற் சொல்லப்பட்ட இந்நூலுக்கு எழுத்துச் சொற்பொருள்

யாப்பு அலங்காரம் என்னப்பட்ட பஞ்சாதிகாரக் குற்றங்கள் பாரார்கள். சிவனருளால் பண்ணும் கிருத்தியங்களை இந்நூலிற் கூறுகையில் அவ்வியல்பினால் இந்நூலைப் பரிபாலனம் பண்ணாநிற்பர் என்றவாறு.

நூற்கு அதிகாரியும், நூல்வழியும், நூற்பெயரும்.

போதமிகுத் தோர்தொகுத்த பேதை மைக்கே

பொருந்தினோ ிவர்க்கன்றிக் கதீப்பாற் செல்ல
ஏதுநெறி யெனுமவர்கட் கறிய முன்னுள்

இறைவனரு னாந்திகணத் தியம்ப நந்தி
கோதிலருட் சனற்குமா ரற்குக் கூறக்

குவலயத்தி னவ்வழியெங் குருநாதன் கொண்டு
தீதகல எமக்களித்த ஞான நூலைத்

தேர்ந்துரைப்பன் சிவஞான சித்தி யென்றே.* 7

இ - ள் : ஞானாதிகாரியாகிய சாமுசித்தருக்கும், உலகவாழ்வே மெய்யென்றும் தேகமே ஆன்மாவென்றும் இருக்கும் பிராகிருத ஜனங்களுக்கும்ன்றி, மோட்சத்துக்கு ஏது என்னை? என்று சிந்திக்கும் வைநயிகருக்கு அறியும்படி ஆதிகாலத்தில் சர்வலோக சுவாமியாகிய சீகண்ட பரமேசுவரன் ஸ்ரீ நந்திகேசுவரருக்கு அனுக்கிரகம் பண்ண; அவர் கிருபாமூர்த்தியாகிய சனற்குமாரபகவானுக்கு அனுக்கிரகிக்க; அந்தக் குரு பரம்பரையினால் என்னுடைய குருவாகிய மெய்கண்ட தேவ சிவாசாரியர் எனக்கு உபதேசம்பண்ணின ஞான சாஸ்திரத்தை அதர்வத்தாக உணர்ந்து 'சிவஞான

*இதுவும் முன்னுள்ள 'ஆதிநடு' (1), 'ஈசனருள்' (2), 'அருமறை' (3), 'நீடுபுகழ்' (6) என்ற செய்யுட்களும் பரபக்கத்திலுள்ளவை. இவ்வுரையாசிரியர் அவற்றை இங்கே எடுத்தாண்டிருக்கின்றனர்.

சித்தி' என்னும் நாமமாக இச்சாஸ்திரத்தைக் கூறுகின் றேன் என்றவாறு.

சாமுசித்தராவார் : சாமாநியமான இஷ்டா பூர்த் தாதி தருமங்களுக்குப் பரமான விசிட்ட சிவதரும மாகிய சரியை கிரியா யோகம் இயற்றி அதனால் நின்மல அந்தக்கரணராய், அந்தத் தேகம் விட்டும் அந்த ஞானம்கெடாமல் மீளவும் ஜனிக்கும்பொழுதும் அந்த ஞானத்துடனே ஜனித்துச் சிவபாவனை பண்ணுமவர்.

வைநயசீகராவார் : விநயசீலராய் உலகத்திற்கு உயர்ந்தோர் போதிக்கும் ஞானத்தினானும், குரு உப தேசத்தினானும், சிவ சாத்திரத்தினானும், நித்தியாநித்ய வஸ்து விவேகிகளாய், மனோ வாக்குக் காய வியாபா ரங்களினால் சர்வ கன்மங்களையும் துடைக்கப்பட்டவர் களாகிக் கிரமத்தின் மோட்சத்தை அடைபவர்.

பிராகிருதராவார் : பூமியில்ஜனித்த மேற்சொப்ப னத்தின் ஞானம்போல் அறிந்தறியாமலும், கிளிஞ்சிலை வெள்ளியென்று அறிவதுபோல விபரீத ஞானியுமாய் அதனாலே தேகாதிகளை ஆன்மா என்றும், பிராகிருதி *ஜன்னிய வஸ்துக்களையே பரமென்றும் எண்ணுமவர்.

தஜுக்ஷுமெஹெ :- விஸிஷ்டயஜே-ஸுஸூர ஸஜே-விதவெ-தஸஃ! முணஸூர்-ஸிவிசெ ஹாதிஷெ ஹாவாயெ விஷணவசு || ஹொகயீ முரூ ஸாஸூ ஹொஹாதிவெநயிகொ முணாடி! ஸுஜி-ஹொ

*ஜன்னிய வஸ்துக்கள் - உண்டான வஸ்துக்கள்.

வெநயிகொ ஶ்நொவாகூநுமெஷயா || பூகூ
தொ ஷெஹஸுஃபொமெ வுதவ ந வுதவபவழிதி.

பண்டைநல் தவத்தால் தோன்றிப்
பரமனைப் பத்தி பண்ணும்
தொண்டரைத் தானே தூய
கதியினில் தொகுப்பன் மார்க்கர்
கண்டநூல் ஓதி வீடு
காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்டரி கத்தாள் சேரும்
பரிசினைப் புகல லுற்றும்.

8

மேல் விஷயப் பிரயோசன சம்பந்தா திகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : பண்டை நல் தவத்தால் தோன்றி பரமனைப் பத்திபண்ணும் தொண்டரைத் தானே தூய கதியினில் தொகுப்பன் - பூர்வ சன்மத்தில் சரியை கிரியா யோகங்களைச் சாதித்த பேர் வரப்பிரசாதத்தினால் சுக வாமதேவ சடபரதாதிகளைப்போல் பூர்வ சன்ம ஸ்மரணையுடனே பிறந்து, சிவனிடத்து அநந்நிய பத்திபண்ணும் சாமுசித்தரை ஆசாரியமூர்த்தியை அபேட்சியாமல் சிவன் தன்மையிற்றானே விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலருக்கு அநுக்கிரகம் பண்ணுவது போல அநுக்கிரகம்பண்ணுவார், மார்க்கர் கண்ட நூல் ஓதி வீடு காதலிப்பவர்கட்கு ஈசன் புண்டரிகத்தாள் சேரும் பரிசினை புகலலுற்றும் - பூர்வ சென்மத்திலே சிவ தருமங்களை அநுட்டித்து ஞானசித்தியின் பொருட்டுப் பூமியிலே செனித்து குருவினாலே தீட்சிதராகிச் சன் மார்க்கஸ்தராயுள்ளவர்கள் பண்ணப்பட்ட ஞான சாத்திரத்தை ஓதி அறிந்து மோட்சத்தை அடையவேணு

மென்கிற இச்சையுடைய வைநயிகருக்குப் பரமேசுவரனுடைய சீபாதகமலங்களைப் பொருந்தும் முறைமையைச் சொல்லுகின்றேம் என்றவாறு.

சிவன் எழுவாய், தொகுப்பன் பயனிலை; யாம் தோன்ற எழுவாய், புகல்லுற்றும் பயனிலை.

ஈசன் எனவே பதி, புண்டரிகத்தாள் சேர எனவே சேர்பவன் பசு என்று சொன்னது. சேரும் பரிசு எனவே பாசத்தைநீங்கும் முறைமை என்றது. இது திரிபதார்த்தம்.

இந்தச் சாத்திரத்துக்கு விடயம் - திரிபதார்த்தம். பிரயோசனம் - சிவசாயுச்சியம். அதிகாரி - வைநயிகள். சம்பந்தம் - சொல்லப்படுகிறதும் சொல்லுகிறதும் என்றும் பிரதிபாத்தியப் பிரதிபாவக பாவம். நற்றவம் - கன்மநிஷ்ட தபசன்றி ஞான நிஷ்டமான தபசு.

மறையினுன் அயனான் மாலான்

மனத்தினுன் வாக்கான் மற்றும்

குறைவிலா அளவி ஒறும்

கூடுறா தாகி நின்ற

இறைவனார் கமல பாதம்

இன்றியான் இயம்பும் ஆசை

நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லாம்

நகையினை நிறுத்தும் அன்றே.

9

மேல் அவையடக்கமும், சிவன் வாக்கு மனத்தின் என்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இ - ள் : வேதாகமங்களினாலும் மனத்தினாலும், குற்றமற்ற அநுமானங்களினாலும் சிருட்டி திதி கர்த்தாக்களாகிய பிரம விஷ்ணுக்களினாலும் அறியப்போ

காத கர்த்தாவினுடைய கமலமலர்போன்ற ஸ்ரீபாதத்தி
னுடைய தன்மையை யான் இவ்விடத்து ஆசையுடனே
சொல்லுகிறேன் என்கின்றது. பரிபூரண ஞானமுடை
யவர்களுக்கு ஒழிவற்ற இன்பத்தை உண்டாக்கும்
என்றவாறு.

அருளினால் ஆக மத்தே
அறியலாம் அளவி னாலும்
தெருளலாம் சிவனை ஞானச்
செய்தியால் சிந்தை யுள்ளே
மருளெலாம் நீங்கக் கண்டு
வாழலாம் பிறவி மாயா
இருளெலாம் இரிக்க லாகும்
அடியரோ டிருக்க லாமே.

10

இப்படி அறியப்படாத பொருள் கர்த்தா என்
னில்? இல்லையாம்; அதனால் பயனும் இல்லையாம். அஃ
தன்றியும், வேத சிவாகமங்களும் பிரமாணங்களும்
ஏதுக்காக என்னில்? அவைகளெல்லாம் ¹அர்வாசீந
பத வாச்சியமாய் ஜகத் சிருஷ்டியா திகளைப் பண்ணும்
சதாசிவாதி மூர்த்திகளைப் போதிக்கும் பரமசிவம்
²ஸ்வரூப ஞானனுபவைகவேத்தியம் என்பதை மேற்
கூறுகின்றது.

இ - ள் : அருளினால் ஆகமத்தே அறியலாம் -
கருணையினாலேதீரித்த சதாசிவ மகேஸ்வராதி மூர்த்தி
களினுடைய லக்ஷணங்களை ஆகமத்திலே அறியலாம்,

1. அர்வாசீந பதவாச்சியமாய் - கீழ்ப்பட்ட பதத்தினால்
சொல்லப்படுகிறதாய். 2. ஸ்வரூபஞானனுபவைகவேத்யம் -
ஸ்வரூப ஞானத்தினாலே உண்டாகிற அநுபவம் ஒன்றினாலே
அறியப்படும்.

அளவினாலும் தெருளல் ஆம் - பிரத்தியக்ஷமன்றி ஆக
மங்களினாலும் அனுமானங்களினாலும் உணரலாம்,
சிவனை ஞானம் செய்தியால் சிந்தை உள்ளே மருள்
எலாம் நீங்க கண்டு வாழலாம் - பரமசிவனை அவனது
கிரியாசத்தி சம்யோகத்தால் ஆன்மக்கிரியா சத்தியி
னாலே பாசங்களை நீங்கி அவனது ஞானசத்தி சம்யோ
கத்தால் ஆன்மஸ்வரூப ஞானசத்தியினாலே ஆன்மா
விற சிவனை அநந்நியமாகக்கண்டு சிவானந்தானுபவி
யாகலாம்; ஆதலால் பரமசிவம் அநுபவைகவேத்தியம்.
பிறவி மாயா இருள் எலாம் இரிக்கலாகும் - அவ்வாறு
சிவானுபவம் உண்டாகவே ஜன்மத்துக்கு ஏதுவாகிய
மலமாயா கன்மங்கள் எல்லாவற்றையும் கெடுக்கலாம்,
இப்படிப்பட்ட ஞானத்திற்குப் பக்குவம் உண்டாமாறு
எங்ஙனம்? என்னில், அடியரோடு இருக்கலாம் ஏ -
சிவபத்தர்களுடனேகூடி அவர்களை வணங்கி வழிபட்டு
அவர்கள் உபதேசித்தபடி நடக்க உண்டாம் என்று.

இவ்விரண்டு விருத்தத்திற்கும் சம்மதி.

உஹி ஜாஸுவெ :- சுதீதம் வாயாநகவது உஹி ,
ஜா வாஜ்ஜஸபொரதஜ்ஜா வுத்யாயனுகிதவிவிய
தெஸுதிராவி ஸகஸ்ய ஜ்ஜோதவ்யம் சுதிவியம
ணம் சுஸ்யவிஷயம் வபெஷ்வ-வாநீநெ வததிநநீநம்
சுஸ்யநவது ||

மங்கலவாழ்த்து முற்றிற்று

ஆகச்செய்யுள் - 11.

அளவையிலக்கணம்

அளவை காண்டல் கருதலுரை
 அளவம் பொருளொப் பாறென்பர்
 அளவை மேலும் ஒழிபுண்மை
 ஐந்தி கத்தோ டியல்பெனநான்(கு)
 அளவை காண்பர் அளவையிற்றின்
 மேலும் அறையர் அளவையெல்லாம்
 அளவை காண்டல் கருதலுரை
 என்றும் மூன்றின் அடங்கிடுமே. 1

மேல் பிரமாணங்களினாலே பிரமேயங்களை அறிய வேண்டுகையான் முதல் பிரமாணங்களினது உத்தேச லக்ஷணதிகளைக் கூறுகின்றது.

அளவை என்பது அளந்தறியப்படுமது. அஃது எவ்வாறும் எனின்? உலகத்துப் பதார்த்தங்களை யெல்லாம் அளக்குமிடத்து எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் என்னும் நால்வகை அளவினால் அளந்தறியுமாறுபோல, பதி பசு பாசம் முதலிய பொருள்களைப் பக்குவான்மாக்களுக்கு அளந்து அறிவிக்கையின் பொருட்டு அளவைப் பிரமாணங்களை முதற்கண் கூறியதென அறிக. அல்லாமலும், தர்க்க யுத்தியா யுள்ளவையும் இந்த அளவையிலே சொல்லப்படுமது அறிந்து அர்த்தப்பிரயோகம் பண்ணவேணு மாகையால் முதற்கண் கூறியதெனவும் அறிக.

“இராக மறியார் இசைப்பயன் தானறியார்
 தராதர மறியார் சற்கா ரியமறியார்
 ஓரா ரளவை ஒருபயனும் தானறியார்
 ஆராய்ந் தளவை அறிந்துகொ ளீரே.”

இ - ள் : அளவை - பிரமாணம்; பிரமாணமாவது சிற்சத்தி. அச்சிற்சத்திக்கு அதிட்டானங்களாவன, காண்டல் கருதல் உரை - பிரத்தியட்சம் அநுமானம் ஆகமம் என்று மூன்றுவிதமாம். (இதற்குமேல் நையாபி காதிகள் சொல்லும் பிரமாணம்) அபாவம் பொருள் ஒப்பு ஆறு என்பர்: அபாவமானது உண்டு என்னும் ஞானத்தின் இல்லாமை, அநுபலத்தி. பொருள் - அருத்தாபத்தி. ஒப்பு - உவமானம்; இவைகள் கூட ஆறென்று சொல்லுவார்கள், மேலும் அளவை ஒழிபு உண்மை ஐதிகத்தோடு இயல்பு என நான்கு அளவை காண்பர் - (பௌராணிகாதிகள் முன்சொன்ன ஆறு பிரமாணத்திற்குமேலும் அளவை) ஒழிபு - பாரிசேடம். உண்மை - சம்பவம். ஐதிகம் - கர்ண பரம்பரையாக வரும் வாக்கியம். இயல்பு - ஸ்வபாவலிங்கம் என்று இந்நாலும் கூடப் பத்தாகச் சொல்லுவார்கள், அவை யிற்றின் மேலும் அறைவர் - இந்தப் பத்துக்கு மேலும் பிரமாணம் உண்டு என்று சொல்லுவாரும் உளர், (அவை இதன்பின்வரும் 'போது நாற்றத்தாலறிதல்' என்னும் பன்னிரண்டாவது விருத்தத்திற் காட்டு தும்) அவை எல்லாம் - இவ்வாறு சொல்லும் பிரமாணங்கள் அனைத்தும், காண்டல் கருதல் உரை என்ற இ மூன்றில் அடங்கிடும் ஏ - பிரத்தியட்சம் அநுமானம் ஆகமம் என்று மூன்று பிரமாணத்தினாலும் *அந்தர்ப்ப விக்கும் என்றவாறு.

மேல் இதற்கு விரிவுரை : இதன்மேல் பிரத்தியட்சம் ஒன்றுமே பிரமாணம் என்னும் சார்வாகனையும், பிரத்தியட்சமும் அநுமானமும் ஒழிந்து ஆகமம் பிரமாணம் அல்ல என்னும் பெளத்தனையும் மூன்று பிரமாணம் உண்டு என்று காட்டி நிராகரித்துப் பிரத்தி

*அந்தர்ப்பவிக்கும் - அடங்கும்.

அளவை என்பது பிரமாணம். பிரமாணத்தினது சாமாந்திய லட்சணம், சம்சய விபரியய ஸ்மிருதி வ்ய திரிக்தையான ஆன்ம சிற்சத்தியே.

தமிழகப் பொளவுறொ:- ஸம்ஸ்பாதி விதி சேகரத்தா
விபுக்ஷிதேந்திரேஷு)த னகி.

‘பிரமாகரணம் பிரமாணம்’ என்று நையாயிகர் சொல்லுவார்கள்; பிரமைக்குக் காரணமாயிற்று. சட்சு ராதி பிரமாணமாம் பொழுது தீபாதிதனும் பிரமாண மாம். ஆகையால், சட்சுராதிதிகள் சிற்சத்திக்குப் பிரமே யமுமாய்ப் பதார்த்த அபிவிருச்சகமுமாவது அன்றிப் பிரமாணமாக மாட்டாது. ஆகில், கண்ணாலே காண் கிறேன் என்கிறது எப்படி? என்னில், விளக்காலே

1. சிற்சத்தி - ஞானசத்தி. 2. அபிவியஞ்சகம் - விளக்கவது. 3. பிரமா - ஞானம்.

காண்கிறேன் என்கிறதுபோல உபகாரம். ஆகையினாலே, சட்சுவானது சப்தத்தை அறியாது. சுரோத்திரமானது ரூபத்தை அறியாது. இவ்வாறு பஞ்சேந்திரியங்களும் ஒன்றையொன்று அறியமாட்டாதபடியாலும், எல்லா விஷயத்தையும் அறிகிறது யாதென்று அது பிரமாணமாகவேண்டும். ஆகில் எல்லாவற்றையும் அறிகிறது புத்தியாகையால் புத்தியே பிரமாணம் என்னில், புத்தியும் பிரகிருதி ஜன்னியமாகையால் சட்சுராதிகளுக்கும் அதற்கும் பேதமில்லை. இஃதன்றியும், புத்தியானது சுகதுக்க ரூபையாய்ச் சிற்சத்திக்குப் பிரமேயமானபடியாலும், ஜடமேயல்லது சித்ரூபமான பிரமாணம் ஆகமாட்டாது. ஆகையால் சிற்சத்திக்குப் பிரத்தியட்சாதி பிரமாணங்களிலே அவ்வியாத்தி தோஷமும், நானாப்பிரகாரமாய் இருக்கிற பிரமேயங்களிலே அதிவியாத்தி தோஷமும், தான் நித்தியவியாபக சித்ரூபமாகையால் அசம்பவதோஷமும் இல்லாதபடியாலே இந்தத் தோஷத் திரயரகிதமான ஆன்ம சிற்சத்தியே பிரமாணம்.

தஞ்சூம் வெளவூரெ :- வான்புறெய லாவாழி
வூாவாரம் மவழிஷ்டெ | தஞ்சூம் க்ஷுதொ
ரோநம் யதூஷுபிரிதிலாயநடி || ஸகூபீவ ஜுமா
ஜீநாம் பூரோணகூ பூஸம்மதம் | யகூபூரோணஹதம்
ரெயம் ரெயாலாவம் பூநவ்விதம் || ரெஜூநமீய
தெதகு ஸஷாழி விஷயகூதம் | யம்ரெயஹ்விதம்
ரோநம் யதொரோநெநீயதெ || வஸூரீதி ட்யூஸா
வொகெ பூஸிவிரூவகாரதம் | நகஸூரவி வடா
யடஸூ யசிநாவவதிபூர || தகெவரோநெஷவூம்

[illegible]

பின்னும் ஒருவன் அந்தக்கரணங்களும், *பாஹ்யேந்திரியங்களும், விஷயங்களும், பிரமாதாவும் இந்த நாலும் உண்டானால் ஒன்றையொன்று அறிகையும் இவைகளிலே ஒன்று இல்லாவிடினும் அறியமாட்டா மையும் ஆகையால் பிரமா சாமக்கிரியே பிரமாணம் என்னில்? மறுத்தால் அப்பொழுது பிரமாணம் பிரமேயம் பிரமாதா பிரமிதி என்னும் வியவகாரம் இல்லாமற்போம். யாதொன்று யாதொன்றைக் காட்டிலும்

*பாஹ்யேந்திரியங்கள் - வெளி இந்திரியங்கள்; கண் முதலிய ஞானேந்திரியங்கள்.

அதிகம் அது அதற்குப் ¹பின்னம் என்கிற வியாப்தியுமில்லையாம். ஒன்றினாலே ஒன்றை ஒன்று அடிகிறது என்கிறதும் இல்லையாம். ஆகையாலே சந்தேகாதிகள் இல்லாத ஆன்ம சிற்சத்தியே பிரமாவாம்.

தஷுதூ தனெதுவ:- மஹாபிரப ஸா
வ்ஷௌ ஸாஜித்ரகேத மெஷுதெ | ப்ரபுதாதி
வடாநெஷு ஸகஸூவ வடாநிபுயாச | மகசுபு
பாதபுபெபாதி வுவஹாராதி மொவதம் | பாதபுபாத
ப்ரபெபாணாத டிஷுமாவதஹிதெ || தெஷுமாவ
வுத்ரெகெண ஸாஜித்ர நஹுஸுதெ | யுதெ
வுத்ரிசுதென துதொவின ஸுரபுவச | ஸுஸ
யாதி விஹீநாதா ஹிஹி ஜோநிஷுதாடி ஹி.

ஆகில் உமக்கு ²உக்ததோஷமுண்டு; உம்முடைய மதத்திலே ஆன்மா ஞான சொரூபனாகையால் பிரமாணமும், பிரமாதாவும், பிரமையும் தானேயாகவேண்டும் ஆகையால் என்னில், அப்படியன்று. ஆன்ம சிற்சத்தியானது வித்தியாராகாதி ³கலுஷிதையாய் ⁴விஷயாபிமுகி யானபொழுது கலுஷிதாம்ச சிற்சத்தி பிரமாணமேயாம்.

புத்தியின் விருத்தியோடேகூடி விஷயத்தைப் பரிச்சேதிக்கிறபோது பிரமையாம். இந்த உபாதிகளினாலே ⁵அகலுஷித சைதந்நியம் பிரமாதாவாம். இந்த உபாதி

-
1. பின்னமென்கிற வியாப்தி - வேறு என்கிற நியமம்.
 2. உக்ததோஷம் - நீர் சொன்ன தோஷம். 3. கலுஷிதை - கூடிக்கலங்கல். 4. விஷயாபிமுகியாதல் - விஷயத்தில் இச்சித்தல். 5. அகலுஷிதம் - கூடிக்கலங்காதது.

விருத்தியின்றிச் சிற்சத்தி ¹ சிவோன்முகியானபொழுது சிவஞான ² அபிவிதத்தியினால் சூரியகிரணத்தால் சூரியனையும், சர்வ பதார்த்தத்தையும் கண்டது போல, சிவனையும் அந்தச்சிவஞானத்தையும் தன்னையும் தானே காணும்பொழுது அது பிரமையாய் அந்தப் பிரமையை அறிவிக்கிற சிவஞானம் பிரமாணமும், சிவவக்கியாநு சந்தானம் பிரமிதியும், ஆன்மா பிரமாதாவுமேயாம்.

இதனால் ஆன்மா சிற்சத்தி கலுஷிதமாய் விஷயாபி முகியானபொழுது அந்த அம்சம் பிரமாணமே ஒழியப் பிரமாதா ஆகாதென்றும், அகலுஷிதையாய்ப் பரோன் முகியானபொழுது பிரமாதா ஒழியப் பிரமாணமாகாது என்னும் கூறப்பட்டது.

தஷுதூ வெளஷ்டரெ :- விஹதிஸு வராவெ
கெடா ஸெயயவனவ நவாப்ரஃ | நதஸ்யூனி ஸுஹ
ஜோந் ஸாதாஸாந் வரொநுஹ் || விஷயாநிஸு
ஹ்ஜோந் ஸுஜோணம் நஸுஜோணதா | வரொநுஹ்
வெததூ ஸுஜோதெவ நஸுஜோணடி ஹதியொ
ஜநா ||

சுநுஞாவி :- ஸிவாகூ - ஸக்திஹித்யாஸஜிஷ
கூத விஹிஸா | ஸிவஹ்நுஜாநி ஹிஸூஷ - வஸூ
த்யாதா மதா வுதிஃ ஹதி.

அதர சிற்சத்திப் பிரமாணம் என்னும் பொதுப் பிரமாணமானது பிரமிதியாகாது, பிரமிதியானது

1. சிவோன்முகியாதல்-சிவனை விஷயமாகப்பண்ணுதல்.
2. அபிவிதத்தி - பிரகாசம்.

பிரமையாகாது, பிரமையானது பிரமாதா ஆகாது; பெத்தம் முத்தி இரண்டிலும் மாத்திரம் பிரமாதா அத்ர பிரதிக்ஞான பேதத்திலே பிரமிதியாம்.

சொரூபஞானமான சிற்சத்தி முகத்திலே பிரமிதி பேதத்திலே சிவனுடைய இச்சா ஞானக்கிரியை பிரமாணம். முத்தியிலே சிவனுடைய பராசத்தியாகிய சொரூபசத்தி சிற்சத்திப் பிரமாண பேதத்திலே மாயா பதார்த்தங்களே பிரமேயம். முத்தியிலே சிவனே பிரமேயம். இப்படியன்றி அத்ர சிற்சத்தியைத்தானே ஓர் அவசரத்திலே பிரமை என்றும், ஓர் அவசரத்திலே பிரமாதா என்றும், ஓர் அவசரத்திலே பிரமிதி என்றும் சொல்வது விருத்தம். மமத்வாச்ரயம் ஒரு வஸ்துவக் குச் சொல்லுகிறது உசிதமல்ல. இதற்குச் சம்மதி சிவப் பிரகாசத்திலே, “இத்தகைமை இறையருளால்” (சூத். 2 - செய். 21.) என்னும் பாட்டிலே “பொருந்தியிடும் வகைபுணரும் புனிதசத்தி புணர்ந்தே” என்றும், ‘பேசரிய அராகந்தன் கன்மத்துக் கிடா’ என்னும் பாட்டிலே (ஷு 22.) ‘இறைசத்தி யுடனாய் நின்றே’ என்றும், ‘பன்னிறங் கவருந்தொன்மை’ என்னும் பாட்டிலே (சூத். 7 - செய். 1.) படிசத்தின் பிரகாசத்தை விளக்குவிக்கிற ஆதித்தப் பிரகாசம் அது பல வன்னத்தைக் கூட்டியும், உறுமத்திலே அதை நீக்கித் தனது பிரகாசத்தைப் பதித்தும் நின்றதுபோலச் சிவஞானம் பெத்தத்திலே விஷயத்தைக் கூட்டியும், முத்தியிலே அதை நீக்கி ஞானமாய் நின்று நேயத்தைக் காட்டி நிற்பதும் சொல்லுகையாலும் சிவசத்தியே பிரமானம் அத்ரசத்தி பிரமிதி என்றே கொள்ளவேணும் என அறிக.

அவ்வியாத்தி அதிவியாத்தி அசம்பவதோஷம் இவை உண்டாயிருக்கையாலும் அத்ர சிற்சத்தியைப்

பிரமாணமென்பது கூடாது. அஃதெப்படி? என்னில், சிவனை அந்த ஆன்ம சிற்சத்தி அறியப்போகாது என்கையினாலே அவ்வியாத்தி தோஷமும், சிவஞானமானது விஷயாதிகளையும் அறிவித்துச் சிவனையும் அறிவிக்கையினாலே பிரமேயமல்லாத வஸ்து சிவன் என்பது ஒன்று உண்டு ஆகையினாலே அதிவியாத்தி தோஷமும் வந்தது. ஆன்ம சிற்சத்தி தானே சிவனை அறியமாட்டாது ஆகையினாலே அசம்பவதோஷம் உண்டு. நித்திய வியாபக சித்ரூபன் ஆன்மா ஆனாலும் சிவஞானத்திலே மலதோஷம் நீங்கியும், சிவஞானம் அறிவித்தாலல்லது தன்னையும் சிவனையும் பாசத்தையும் அறியமாட்டாதபடியாலும் அசம்பவதோஷம் உண்டு. ஆகையால், சிவசத்தியே பெத்தம் முத்தி இரண்டிலும் பிரமாணமாம் என அறிக.

ஸிவாகு ஸக்திஃயித்யா ஸஜ்யஃஸக்யத விஜ்யஸா |
ஸிவம் ஸக்யாஹி விஸூயம் வஸ்யத்யாதாமதா
ஷுக்ஃ உ.தி.

என்றது சிவனாகிய ஆதித்தனானவன் சத்தியினாலே அத்ர சிற்சத்தி மலம் நீங்கினவிடத்துச் சிவனையும், அந்தச் சத்தியையும், ஆன்மாவையும், பாசங்களையும் அறியும் என்றார்.

பௌத்தர்: அவிசம்வாதியானவர்கள், அறிவு விஞ்ஞானம் பிரமாணம் என்பார்கள். அப்படிச் சொல்லி ஆகமப் பிரமாணம் இல்லை என்பர்; அப்படியன்று. பரலோக பாதாள லோகங்களை அறிவிப்பது ஆகமம் ஆதலால் ஆகமப்பிரமாணம் உண்டு என அறிக.

அதாவது அர்த்தக் கிரியாஸ்திதி; இதன்பொருள் : யாதொரு பதார்த்த தரிசனத்தினாலே ஞானமானது

பாதிக்கப்படாமலிருக்கும் அதுவே அர்த்தம் கிரியாஸ் திதி; அது கூடாது. ¹பூத பௌஷியத் விஷயங்களா யிருக்கிற அநுமானங்களிலே அவ்வியாத்நி ஆகையாலே இந்த ஆற்றில் வெள்ளம் மரைபெய்து உண்டானது என்றவிடத்தில் வெள்ளம் உண்டு, அவ்விடத்து மழையில்லாதபடியாலே; அர்த்தம் உண்டு கிரியையில்லை ஆகையால் அந்தக்காலத்தில் இது அவ்வியாப்தி. அவன் ²ஸ்மிருதிஞானமும் சவிகற்ப நானமும் பிரமாணமல்ல என்கையால், அவனுக்கு அலட்சியமான இவ்விரண்டிலும் அர்த்தக்கிரியா காரியத்துவம் உண்டாயிருக்கையால் அத்வியாத்நியுமானையால் ³பூர்வோக்த சிற்சத்தியே பிரமாணம்.

மேல் பிரபாகரர்: அநுபூதியே பிரமாணம் என்பார்கள். அநுபூதியாவது ஸ்மிருதி வியதிரித்த ஞானம். ஸ்மிருதியாவது ஏது? என்னில், ⁴பூர்வாநுபவ ஜநித சம்ஸ்கார ஜந்நியஞானம் என்பார்கள்; அது கூடாது. அஃது எவ்வாறு? என்னில், ⁵பதார்த்த ஸ்மரண பூர்வகமாக வேத வாக்கியார்த்த ஞானத்துக்கு ஸ்வதக் பிரமாணியம் சாதித்தவனே ஸ்மிருதி வியதிரித்த ஞானம் பிரமாணம் என்கையால் பூர்வோத்தர விரோதம். மேலும், ஸ்மிருதிகளுக்கும் ⁵ஆன்ம ஸ்வாத்மாம்சங்களில் பிரமாணியமும் இல்லையாமாகில் தோஷ

1. பூத பௌஷியத் விஷயம் - செல்கால எதிர்கால விஷயம். 2. ஸ்மிருதி ஞானம் - முன் நினைவு. 3. பூர்வோக்தம் - முன் சொன்னது. 4. பூர்வாநுபவ ஜநித சம்ஸ்கார ஜந்நியம் - முன்னால் தந்து அனுபவித்ததனாலே உண்டாயிருக்கிற. 5. பதார்த்த ஸ்மரணபூர்வகம் - சப்தார்த்தத்தை நினைத்து அது முன்பாக. 6. ஆன்மஸ்வாத்மாம்சம் - தன்னுடைய ஏகதேசம்.

மேது? என்னில், ¹ஸ்வமதத்தில் அபசித்தாந்தமாகையால் அநுபூதியே பிரமாணம் என்பது ²நிரஸ்தம்.

மேல் பாட்டர் : அநதிகதார்த்தகந்த்ரு பிரமாணம் என்பார்கள். இதன்பொருள்: ஒருக்காலும் அநியாதவஸ்துவை அறிவிக்கிறது பிரமாணம்; அது கூடாது. ஒருகால் கண்ட கடத்தை இது கடம் இது கடம் என்று ஒழுங்காக வருகிற ஞானங்களிலே இரண்டாவது முதலாயிருக்கிற ஞானங்களுக்குப் பிரமாணம் இல்லையாம். இஃதன்றியும், தைவாதீனமாக அர்த்த சம்வாதத்தை உண்டிஸ்ஸை என்ற வாதம் உடைத்தாயிருக்கிற தோஷத்தையுடைய சட்சுராதிகளுக்கும் ³பிராந்தவிப்பிரலம்பக வாக்கியங்களுக்கும் பிரமாணியம் வந்துவிடும். ஆகையால் இதுவும் நிரஸ்தம். பூர்வோக்த ஆன்ம சிற்சத்தியே பிரமாணமாகில் சிற்சத்தியானது இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் சம்பந்தமின்றித் தானே பதார்த்த ⁴அபிமுகியாகாது; ஆகையாலே சிற்சத்திக்குக் கடாதி விஷயங்களோடு சம்பந்தமெப்படி எனில், ஓக்கும். சிற்சத்தியானது ஆணவமலத்தால் தகையப்படுகையாலே ஸ்வநிஷ்டமாகவே இருக்கும். கலையினாலே கிஞ்சித் அஞ்ஞானம் நீக்கப்பட்டு, வித்தையும் அராகமும் கூடினபொழுது புத்தியாதியோடே கூடி, விஷயாபிமுகியாய் ஞானேந்திரியங்களோடே கூடிவிஷய சம்பந்தமாம். இவ்வாறன்றித் தனியே கேவல பதார்த்தேந்திரிய சம்யோகங்கொண்டு பிரத்தியட்சப்பிரமையும் உண்டாம் என்று சொல்லப்போகாது. பதார்த்தேந்திரிய சம்யோகமுண்டாகியும் புருஷனுக்கு விஷயசுகம் உண்டானபொழுது அந்தப் பதார்த்த

-
1. ஸ்வமதம் - தனது மதம். 2. நிரஸ்தம் - கூடாமை.
3. பிராந்த விப்பிரலம்பக வாக்கியம் - பித்தர் விகடர் சொல்லும் வார்த்தை. 4. அபிமுகம் - எதிர்முகம்.

ஞானம் இல்லாமல் சமயோகம் நிஷ்பலம் ஆகையாலே சிற்சத்தி விஷய சமயோகமே பிரத்தியட்சாதி பிரமாணம்.

தடாது:- விஹக்த ராஜஸம்பொமொ ஷுஷ்
 சீஞ்ய போமடதம்! ஸுபபெவஹி விஹகிஃ ஷுஷ்
 போலீநதம்! கயம்பொமட ஸம்பொ ஸுஷ்
 கரணஜெரம்! ஸத்யுஜொ வுதகெவந ஸநிஜெஷ்ய
 ப்ரதிஷிதா! சுதாடி கரணெபடதா ப்ரஜி
 யெபடதா துமிசு! தடாபுத கஷீஷுதேஷ்
 ஜெப ப்ரவததெ || நவெசுஜிபா யஜோகூஷு
 ஸம்பொமொ ஷுஷ்ஷிஷுதெ! விசுஸம்பொமொ விஹ
 நாநாஃ கிணிசுகார சுதாயதா ஹி.

இந்தப் பிரமாணம் நிர்விகற்பம் என்றும், சவிகற்பம் என்றும் இரண்டு விதமாம். நிர்விகற்பமாவது 1 சாமாந்நியமாக ஒரு வஸ்துவைக் காண்பது. 2 சம்சய விபர்யய ஸ்மிருதி நிவிர்த்தியின் பொருட்டு 3 நாம ஜாதியாதி யோசனையைப்பண்ணும் 4 அவாந்தர வியாபாரம். இந்த நாம ஜாதியாதி விகற்பானந்தரம் வஸ்துவை அதர்வத்தாக அறிகிறது சவிகற்பஞானம். இந்தப் பிரத்தியட்சம்தான் இந்திரிய சாபேட்சம் என்றும், அந்தக்கரண 5 சாபேட்சம் என்றும், இந்திரியாந்தக்கரண 6 நிரபேட்சமென்றும் மூன்றுவிதமாம். இதில்

1. சாமாந்நியம் - பொது. 2. சம்சயம் - ஐயம்; விபர்யயம் - திரிவு. 3. நாமஜாதியாதி - பெயர் குலம் முதலியன. 4. அவாந்தரம் - நடுவே உண்டானது. 5. சாபேட்சம் - கூடினது. 6. நிரபேட்சம் - கூடாதது.

இந்திரியாந்தக்கரண நிரபேட்சப் பிரத்தியட்சமாவது ஒருக்காலும் ¹ ஆவரணலேசம் அற்றிருக்கிற ஈசுவர சிற்சத்தியாலே சிவானந்தத்தை ஆன்மா அநந்நியமாக அனுபவிப்பது. இதற்கு அந்நியமான இந்திரிய சாபேட்சப் பிரத்தியட்சமாவது ஆணவமலா ² விருத்தியைக் கலையாலே கிஞ்சித் நீக்கப்பட்டு, அந்தக்கரண ஞானேந்திரியத் ³ துவாரா வஸ்துக்களை அறிவது. அந்தக்கரண சாபேட்சமாவது பாஹ்யேந்திரியங்களினாலே கண்ட பதார்த்தங்களைச்சிற்சத்தியானது அந்தக்கரணங்களோடு கூடிநின்று சிந்திப்பது.

தருகூ:- விக்ஷுபொமாஸு ஸாஸகி ரெகா லீவியபுஷுதெ | வக்ஷுஸுரூபெ ராசுஸுமுஹண ஹிஸிகுஷு || நாரிஜாதாடி ஸம்ஸய ஸஹிதம் ஸவிகுஷு | ஸதஜெஷ்டிய ஸாவெக்ஷ ஹிரவெக்ஷ ஸுஷெவய || சுஷேக்ரண ஸாவெக்ஷ ரித்ரிவிய ரிஷுதெ | தகெஷ்டியா ஸவெக்ஷ ஸவக்ஷா துக்ஷஸம்யயா || விஹக்ஷாநாடி பொமாஸு பொம ஸாஹாவிகொரிதம் | சுநுஜெஷ்டிய ஸாவெக்ஷ ஸா ஹாந நிவ்ருத்யெ || ஸஷ்டியாவெக்ஷ யாஸகூரா தஜாரெணாயு வீக்ஷணம் || சுஷேக்ரண ஸாவெக்ஷ விஹக்ஷ ஜெயஸம்மதிஃ ஹதி.

-
1. ஆவரணலேசம் அற்றிருக்கிற - மறைப்பில்லாமலிருக்கிற.
 2. விருத்தி - அதிகமாதல் அதாவது மறைத்தல்.
 3. துவாரா - வழி.

இந்தப் பிரமாண அபிவிருச்சகமானது பிரத்தியட்சம் என்றும், அநுமானம் என்றும், சப்தம் என்றும் சைவத்திற்கு மூன்றுவிதமாம்.

தஷுதூ:- ப்ரதிக்ஷேப-போதனா ஸஹசுஷேப-நஸாங்கா ஐதி.

மேல் உலோகாயதன் பிரத்தியட்சம் ஒன்றுமே யொழிந்து அநுமான ஆகமங்கள் பிரமானமல்ல என்பான். அதற்கு அவனுடைய மதத்தை நிராகரித்து அநுமான ஆகமப் பிரமாணங்கள் உண்டென்பது பரபட்சத்தில் அவனுடைய மத நிராகரணத்திலே கூறப்பட்டது.

நாலுபூதம் கூடினதே ஆன்மா என்பன். “பூதம் கூடினதைக் கண்டாயோ? இந்தப் “பூண்ட பூத வுடம்பி னுள்ளெழு போத மென்கொடு கண்டனை” (பரபக்கம் - 34.) இஃதெல்லாம் அநுமானம் என அறிக. அமாவாசையும், கிரகணம் தீண்டலும் சத்தப் பிரமாணத்தினாலேயே அறிந்தாய் ஆகையால் உரையுண்டு.

இனி, பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்கள் அல்லாமல் உபமானம் 1. பிரதக்பிரமாணம் என்று நையாயிகர் சொல்லுவர். அந்த உபமானம் அநுமானத்திலே 2. அந்தர்ப்பவிக்கும்படி 3. பிரதரிசிப்பிப்பாம். உபமான மாவது; கவ்வியமாகிய மரையை அறியவேண்டின பட்டணஸ்தனானவன் வனத்துக்குப்போய் வனத்தில் உள்ளவனான ஒருவனை மரை எப்படியிருக்கும் என்று

1. பிரதக் - தனியே. 2. அந்தர்ப்பவித்தல் - அடங்குதல். 3. பிரதரிசிப்பித்தல் - சொல்லுதல்.

கேட்க, பசுவைப்போலிருக்கும் என்று அவன் சொல்லக்கேட்டு. வனத்துக்குப்போய் மரையைக்கண்டு இது ¹கோ சத்ருச்யமாய் இருக்கிற மரை கவ்வியம் என்று அறிகிறது. இது பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்களினாலே அசாத்தியமாகையாலே, பிரதக் பிரமாணம் என்னில்! சாஸ்திரஸ்ய ஞானம் உபமானமேயாம் என்னில்! இந்த மரை பசுவுக்குச் சமானமாம் என்கிறபொழுது பிரத்தியட்சமேயாம்; அல்லது ²அதிதேசவாக்கிய சிரவணத்திற்குப் பிற்பாடு கவ்விய ³வாச்சியத்துவ பரிச்சேதமானது உபமானம் என்னில்! அது சப்தத்தினாலே தானே வரும். இந்தப் பசுவுக்குச் சமானம் மரை என்கிறது உபமானம் என்னில்! அந்த மரை இந்தப் பசுவுக்குச் சமானம் தத் கத சாஸ்திரஸ்ய பிரதியோகியாலே என்று சொல்லி அநுமிக்கையாலே அஃது அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும்; பிரதக் பிரமாணம் அல்ல.

பிரபாகரர்: ⁴அருத்தாபத்தி பிரதக் பிரமாணம் என்பர். அருத்தாபத்தியாவது ஒரு புருடன் பகலெல்லாம் போசனம் பண்ணாவில்லை, பருத்துமிருக்கிறான் என்றதுகொண்டு பகல்போசனம் பண்ணாதவனுக்குத் தேகபுஷ்டி இராத்திரி புசியாவிட்டால் கூடாது ஆகையால் இந்த அநுபவத்தினாலே இராத்திரி புசிப்பான் என்று நிச்சயிக்கப்படுவது. இது பிரத்தியட்சாதிப் பிரமாண சதுஷ்டயங்களிலும் ⁵அகம்மியமானபடியால்

1. கோசத்ருச்யம் - பசுவுக்குச்சரியாயிருக்கிறது. 5. அதிதேசவாக்கிய சிரவணம் - வனத்திலிருப்பவன் சொன்னதைக் கேட்டது. 3. வாச்சியத்துவ பரிச்சேதம் - சொல்லினாலே சொல்லப்படுகிறது. 4. அருத்தாபத்தி - சொல்லியதுகொண்டு சொல்லப்படாத பொருளைப்பெறுதல். 5. அகம்மியம் - அறியப்படாதது.

அருத்தாபத்தி பிரதக் பிரமாணம் என்னில்! அஃதல்ல. இந்த அருத்தாபத்தியானது கேவல வியத்ரேகி அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். அஃது எப்படியென்னில், தேவதத்தன் இராத்திரி புசிப்பன்; பகல் புசியாமலிருக்கவும்பருத்திருக்கையாலே. எவன் 1 திவாராத்திரம் புசியாமலிருந்தான் அவனுக்கு 2 பீநத்துவம் கூடாது, 3 மாசோபவாசியைப்போல என்கையால் கேவல வியத்ரேகியில் அந்தர்ப்பவிக்கும். ஆகையால் பிரதக் பிரமாணமல்ல.

மேல் பட்டாசாரியர் : பிரத்தியட்சாதிகள் ஐந்தும் பிரமாணமும் அன்றி, அபாவமானது 4 அநுபலத்தி வேத்தியம் ஆகையால் அபாவம் பிரதக் பிரமாணம் என்பர்; அது கூடாது. சட்சு சமயுக்தமான இந்தப் பூதலம் 5 கடாபாவத்தையுடையது என்று பூதலத்துக்கு விசேடணமாகத்தான், இந்தப் பூதலத்திலே கடமில்லை என்று பூதலத்துக்கு விசேடியமாகத்தான், கிரகிக்கப் படுகையால் இந்த அபாவம் பிரத்தியட்சத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும்; ஆகையாலே பிரதக் பிரமாணமல்ல.

பௌராணிகர் : பாரிசேடமும், சம்பவமும், ஐதிகமும், ஸ்வபாவலிங்கமும் இவை நாலும் பிரதக் பிரமாணம் என்பர். இவைகள் முன்சொன்ன பிரமாணத்திரயத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கையால் பிரதக் பிரமாணங்கள் அல்ல. அஃது எவ்வாறு? என்னில், ஆயிரம் யானையின் பலமுடையவர்கள் சல்லியன் சராசந்தன் கீசகன் பீமசேனன் இந்த நாலுபேரும்; ஆகையால்,

1. திவாராத்திரம் - பகலும் இரவும். 2. பீநத்துவம் - பருத்திருத்தல். 3. மாசோபவாசி - மாசப்பட்டினியிருப்பவன். 4. அநுபலத்தி வேத்தியம் - இல்லாமைகொண்டு அறியப்படுகை. 5. கட அபாவம் - கடமில்லாமை.

இவர்களுக்குள்ளே கீசகளை வதைத்தவன் யார்? என்ற இடத்தில் அவ்விடத்தில் சல்லியனும் சராசந்தனும் இல்லாதபடியால் ¹ அஞ்ஞாத வாசியாகிய பீமசேனனே என்று நிச்சயிப்பது பாரிசேடம். ஆயிரம் யானையின் பலமுண்டான கீசகன் தனக்குச் சம்பலமானவன் கையாலே கொல்லப்படுவன்; அத்தன்மையான பலத்தை உடைத்து ஆகையாலே சராசந்தனைப் போல என்கின்றது வியாப்தி மூலகமானபடியாலே இந்தப் பாரிசேடம் அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். சம்பவமாவது: ஆயிரத்தில் நூறு உண்டு என்கிறது; இதுவும் வியாப்தி மூலகமாகையால் அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். ஸ்வபாவலிங்கமாவது: தேமா விருட்சமாம்; தேமா ஸ்வபாவமாகையால் விருட்சம் ஆகாதபோது தேமா ஆகாது, ² சிலைபோல என்பது; அந்நுவய வியதிரேக வியாப்தி உண்டாயிருக்கையால் இதுவும் அநுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். ஐதிகமாவது: இந்த அரசிலே ³ ரட்ச உண்டு என்பது; இது பிரத்தியட்சமுமல்லாமல், அநுமானமுமல்லாமல் வாக்கிய மூலம் ஆகையால் சப்தத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும். ஆகையால், முன்சொன்ன பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்கள் மூன்றுமே பிரமாணம். இந்தப் பிரமாணங்களினுடைய பிரமாணியமானது ⁴ ஸ்வதோவா? பரதோவா? என்னில், மூன்று பிரமாணத்திலும் ⁵ அநுசூதமாயிருக்கிற ஆன்ம சிற்சத்தியானது ⁶ ஸ்வசம் வேத்தியம் ஆகையாலே ⁷ ஸ்வதக் பிரமாணமே.

1. அஞ்ஞாதவாசி - அறியாமல் வனவாசம் பண்ணுவோன். 2. சிலை - கல். 3. ரட்ச - பேய். 4. ஸ்வதோவா பரதோவா - தன்னைக்கொண்டு வருமோ, வேறொன்றைக்கொண்டுவருமோ. 5. அநுசூதம் - கூடியிருத்தல். 6. ஸ்வசம் வேத்தியம் - தன்னாலே அறியப்படுகிறது. 7. ஸ்வதக் பிரமாணம் - தன்னைக்கொண்டு அறிகிறதே பிரமாணம்.

மாசறு காட்சி யையம்

1 திவின்றி விகற்ப ரன்ரு

ஆசறு வறிவ தாகும்

அநுமான மவிநா பாவம்

பேசறும் ஏதுக் கொண்டு

மறைபொருள் பெறுவ தாகும்

காசறும் உடையிம் மானத்

தடங்கிடப் பொருளைக் காட்டும்.

2

மேல் பிரத்தியட்ச அநுமான ஆகமங்களுடைய
லட்சணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : மாச அறு காட்சி - குற்றமற்ற பிரத்தி
யட்சமாவது, ஐயம் - சந்தேகம், திரிவு - ஒன்றை மற்
றொன்றாகக் காண்பது, அன்றி - பூர்வ ஸ்மரணையன்றி,
விகற்பம் முன்னு - நிர்விகற்ப 2 தரிசனாந்தரம் சவிகற்ப
மாக விசாரித்து, ஆச அற அறிவது ஆகும் - முன்
சொன்ன சம்சயாதி தோஷங்களின்றிக் காண்பதாம்,
அநுமானம் - அநுமானமாவது, 3 அவிநாபாவம் -
காரண காரியங்களுடைய பிரிவினமை, பேசறும் ஏது
கொண்டு மறை பொருள் பெறுவது ஆகும் - திட
வியாப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட பிரத்தியட்சமாகிய
காரிய ஏதுவைக்கொண்டு அப்பிரத்தியட்சமாகிய
காரணம் அவ்விடத்து உண்டு என்று நிச்சயிப்பது,

1. இன்றி எனவும் பாடம். இவ்விரண்டுமின்றி எனப்
பொருளுரைத்தலுமொன்று. 2. தரிசனாந்தரம் - கண்டபிறகு.
3. அவிநாபாவம் பேசறும் ஏதுக்கொண்டு என ஒன்றாகச்
சேர்த்துப் பிரிவினமை சொல்லுகிற காரண காரியத்தைக்
கொண்டு திடவியாப்தியாகச் சொல்லப்பட்ட மறைபொருள்
பெறுவதாகும் எனக் கூட்டி முடிக்க.

காசு அறும் உரை இமானத்து அடங்கிடா பொருளை
காட்டும் - சிற்றறிவனும் வஞ்சகனும் அன்றி சர்வஞ்
சூனுக்கு சர்வாந்தரியாமியும் சர்வசீவ தயாபரனுமாகிய
ஈசுவரன் வாக்கியமான வேதாகமங்கள் பிரத்தியட்ச
அநுமானமாகிய இவ்விரண்டினாலும் அறியப்படாத
பொருளை அறிவிக்கும் என்றவாறு.

கண்ட பொருளை இரட்டுறவே
கருதல் ஐயம் திரியவே
கொண்டல் திரிவாம் பெயர்ச்சாதி
குணமே கன்மம் பொருளெனவைந்(து)
உண்ட விகற்ப ஷுணர்வினுக்குப்
பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தின்
விண்டல் இல்லா அறிவாதும்
விகற்ப மில்லாக் காட்சியே.

3

மேல் பிரத்தியட்ச லட்சணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கண்ட பொருளை இரட்டுறவே கருதல்
ஐயம் - இரண்டு வஸ்துவுக்குப் பொதுவாயுள்ள
அடையாளத்தை ஒன்றினிடத்திலே கண்டு இது
எதுவோ என்பதும், ஒரு தருமத்தை இரண்டு வஸ்துக்களிடத்திலே கண்டு சந்தேகப்படுவதும்; அஃ
தாவன, சாயம் பிராதம் சந்தியாகாலத்திலே தூரத்
திலே மரையைக்கண்டு இது மரையோ பசுவோ என
பது ஆதியும்; கடக மகுட கேயூராதி ராஜசின்னுபர
ணங்களைச் சமனாகத் தரித்துள்ள இராசாவும் தண்ட
நாயகனும் ஓரிடத்தில் நிற்பதைக்கண்டு இவன் இரா
சாவோ தண்டநாயகனோ என்பது ஆதியும்; திரியவே
கொண்டல் திரிவாம் - மரையைப் பசு எனக் கருது
தலும் தண்டநாயகனை இராசாவாகக் காண்பது ஆதி
யும் திரிவுக்காட்சி; இவ்விரண்டுடனே கூடி ஏற்றப்

பட்ட பூர்வ அதுபவ ஜநிதமாகிய முன்றினைவும் 'ஒரு மொழி யொழிதன் இனங்கொளற் குறித்தே' (நன்னூல். பொது. 7.) என்னும் குத்திரத்தாற் கூட்டிப் பொருளுரைக்க வேண்டியது. அது வருமாறு : காமுகனுக்குக் காமினியுரு வெளியாதி; இதுவும் பிரத்தியட்ச ஆபாசம். மேல் புத்தி கூடாமல் வித்தியாதத்துவம் மாத்திரம் கொண்டு காண்பது சாமாநிய பிரத்தியட்சம் என்பதற்காக, பொருளின் உண்மை மாத்திரத்தின் விண்டல் இலா அறிவாகும் விகற்பம் இல்லா காட்சியே - ஒரு வஸ்துவை நாம ஜாதியாதி நிர்ந்தேசமன்றி இஃது ஒன்றென்று காண்பது நிர்விகற்பப் பிரத்தியட்சம்; மேல் புத்தி தத்துவத்தைக் கூட்டி நாம ஜாதியாதி விசேடத்தோடே காண்பது பிரத்தியட்சம் என்பதற்காக; விகற்ப உணர்வினுக்கு பெயர் சாதி குணமே கன்மம் பொருள் என ஐந்து உண்டு - சவிகற்பப் பிரத்தியட்சத்துக்கு நாமம் ஜாதி குணம் ¹கன்மம் வஸ்து என்னும் ஐவகையும் பகுத்தறிவது நல்ல பிரத்தியட்சம். அதாவது மதனபாணமான புஷ்பத்தையும் பரிமளத்தையும் கோகில ²கூஜிதத்தையும் உடைத்தாங்கையால் இந்த விருட்சம் தேமா என்று அறிவது.

தடிசுதூ வெளவூரெ :- ஆராவை ஸஃஸ்யொ
ஸுஃஸிஸூபாநாகார டிஸ-நாகி | விவய-ப்யொ நு
யாஜூந திதடி-வ பூ-திஷிதடி || சுந-ஹிதா
சு-விஷயாதிதிஸூ-கிரிஹாவூதெ |

காதிசெவ :- காதிசுஹாகுஷ-ஷாவிஸூம் காதிநீய
தீசூதெ |

[illegible]

பெயர் - மா என்பது; ஜாதி - விருட்சஜாதி;
குணம் - வண்ணம், வடிவு, பூ, காய், பழம் முதலா
யினவை; கன்மம் - அசைதல், நின்றல், பூத்தல், காய்க்கு
மது; பொருள் - இன்னதுபெறும் விலை, இன்னதுக்கு
ஆனபொருள் என்பது.

ஏகாரம் ஈற்றைச்.

காண்டல் வாயில் மனத்தன்வே
தலையோ டியோகக் காட்சியென
ஈண்டு நான்காம் அநுமானம்
தனக்கும் பிறர்க்கும் என்றிரண்டாம்
மாண்ட வரைதந் திரமந்திரத்தோ
டுபதே சச்சொல் எனமுன்றும்
பூண்ட அளவைக் கெதிர்புலன்றன்
இயல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே.

4

மேல் பிரத்தியட்சம் நாலுவகையும், அனுமானம் இருவகையும், ஆகமம் மூன்றுவகையும் என்னும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ன் : காண்டல் வாயில் மனம் தன் வேதனை யோடு யோகக்காட்சி என ஈண்டு நான்காம் - பிரத்தியட்சமாவது இந்திரியப் பிரத்தியட்சமென்றும் மானதப் பிரத்தியட்சம் என்றும் ஸ்வவேதனாப் பிரத்தியட்சம் என்றும் யோகப்பிரத்தியட்சம் என்றும் நான்கு வகையாம்.

புதுக்கூடம் திருவிவிலிபுத்தூர் சிவஞானசித்தியார் உருவ விலகலாக

என்றும்,

வனதவெல்லிய ஸாபெக்கூடம் நிரவெக்கூடமெய் வய | சுஞ்சுராண ஸாபெக்கூடம் திருவிவிலிபுத்தூர் ||

என்றும், பிரத்தியட்சம் மூன்றாக சிவாகம வசனமிருக்க இவ்விடத்தில் பிரத்தியட்சம் நாலுவிதமென்று சொன்னது விரோதமென்னில் ; ஸ்வவேதனாப் பிரத்தியட்சம் மானதப் பிரத்தியட்சத்திலே அந்தர்ப்பவிக்கும். ஆகையால் விரோதமில்லை ; அனுமானம் தனக்கும் பிறர்க்கு மென்று இரண்டாம்-அனுமானமானது ஸ்வார்த்தானுமானம் பரார்த்தானுமானம் என்று இருவகைப்படும். மாண்ட உரை தந்திர மந்திரத்தோடு உபதேசச்சொல் என மூன்றாம் - ஆகாமக்கூதி அழகையுடைய ஆகமமானது கன்மகாண்டமென்றும் உபாசனாகாண்டமென்றும் ஞானகாண்டமென்றும் மூன்று விதமாம், பூண்ட அளவைக்கு-பொருந்தப்பட்ட பிரமாணத்துக்கு, எதிர் புலன் - முன்னே காணப்பட்ட பிரமேயமானது, தன் இயல்பு பொது என்று இரண்டாம் - தன்னியல்பு என்பது அவ்வியாப்தி அசம்பவ ரகிதமான அசாதாரண லக்ஷணம், பொதுவியல்பு என்பது சாதாரண லக்ஷணம்.

இயல்பு என்பது நடுநிலைத் தீவகம்.

லக்ஷணத்திற்குக் குற்றம் மூன்று உண்டு. அவையாவன :

அகெஷ்யகெஷொ அக்ஷணஸ்யாவத-ஊ ஜெஷாஷிஃ
சுஅகெஷ்ய அக்ஷணஸ்ய வத-ஊ ஜெஷாஷிஃ | அகெஷ்ய
கூப்யவத-ஊ ஜெஸஹவஃ |

இதன் பொருள்: இலக்கியத்து ஓரிடத்தில் லக்ஷணம் இல்லாமை அவ்விதத்தால். இலக்கியம் இல்லாத இடத்தில் லக்ஷணம் இருப்பது அத்விதத்தால். இலக்கியத்து ஓரிடத்தும் லக்ஷணம் இராமை அசம்பவம்.

அன்னிய சாதி யுத்தர்

சாதியும் அகன்று நின்றல்

தன்னியல் பன்னி யத்ததைத்

தவிர்த்துதன் சாதிக் கொத்தல்

துன்னிய பொதுவி யற்கை

சொன்னவின் விரண்டி னுள்ளே

மன்னிய பொருள்கள் யாவும்

அடங்கிடும் மான குற்றம்.

5

மேல் அசாதாரண லக்ஷணம் இவ்வாறு, சாதாரண லக்ஷணம் இவ்வாறு என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : அன்னிய சாதியும் தன் சாதியும் அகன்று நின்றல் தன் இயல்பு - கபிலைப் பசுவானது அன்னிய சாதியான எருமை முதலானவைகளினுடைய லக்ஷணத்தையும் தன் சாதியாகிய வெள்ளை கறுப்பு சிவப்பு முதலான வர்ணங்களையுடைய பசுக்களுடைய லக்ஷணங்களையும்ன்றிக் கபிலைப்பசு என்று நிற்பது தன்னியல்பு என்னும் அசாதாரண லக்ஷணம், அன்னியத்தை

தவிர்ந்து தன் சாதிக்கு ஒத்தல் துன்னிய பொது இயற்கை - அன்னிய சாதியாகிய எருமை குதிரை முதலானவைகளின் லக்ஷணங்களையன்றிக் கழுத்தில் நான்ற கொம்பு குளம்பு வால் குட்டேறு இந்த ஐந்து லக்ஷணங்களையும் உடையது பசுவென்பது பசுக்களுக் கெல்லாம் சாதாரண லக்ஷணம், சொன்ன இ இரண்டினுள்ளே மன்னிய பொருள்கள் யாவும் அடங்கிடும் மானமுற்றால் - 1. அசாதாரணம் 2. சாதாரணம் என்னும் இரண்டு லக்ஷணத்துக்குள்ளே பிரமேய திரிபதார்த்த மானபதார்த்த த்ரயங்களின்பேதங்களெல்லாம் பிரமாண 3. புரஸ்ஸரமாக விசாரிக்குங்காலத்தில் அறியப்படுமா கையால் பதியினுடைய சொரூபலக்ஷணத்தையும் சத்தர் உத்தியுத்தர் பிரவிருத்தர் என்னும் பதி அவஸ்தாத்ரய அசாதாரண லக்ஷணங்களையும் தத்சத்தி பேதங்களி னுடைய அசாதாரண லக்ஷணங்களையும் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் ஆன்ம வர்க்கங்களி னுடைய அசாதாரண லக்ஷணங்களையும் 4. அவஸ்தா த்ரய அசாதாரண லக்ஷணங்களையும் ஆணவாதி 5. பாச பஞ்சகத்தினுடைய அசாதாரண சாதாரண லக்ஷணங்களையும் சுத்தாசுத்த மாயாகாரியங்களாகிய தத்துவ தாத்துவிகங்களினுடைய அசாதாரண சாதா ரண லக்ஷணங்களையும் பரீக்ஷாபூர்வகமாக அறிந் தவன் 6. பிரமாணஞ்ஞன் ஆகையால் இந்தச் சாத்திரத் தில் முதல் சூத்திரம் தொடங்கி ஏழாஞ்சூத்திர பர்யந்தம் இந்த லக்ஷணங்கள் வந்த இடங்கள் தோறும் கண்டு கொள்க.

1. அசாதாரணம் - உண்மை. 2. சாதாரணம் - பொது. 3. புரஸ்ஸரமாக - முன்னிட்டுக்கொண்டு. 4. அவஸ்தா த்ரயம் - மூன்று அவத்தைகள். 5. பஞ்சபாசம் என மாறுக. 6. பிரமாணஞ்ஞன் - பிரமாணத்தை அறிந்தவன்.

உயிரிடுகு டுணர்வு வாயில்
 ஒளியுரு வாதி பற்றிச்
 செயிரொடு விகற்பம் இன்றித்
 தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
 அயர்விலிந் திரிய ஞானம்
 ஐம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
 மயர்வற வந்த ஞானம்
 மானதக் காண்ட லாமே.

6

மேல் இந்திரியப் பிரத்தியட்ச, மானதப்பிரத்தி
 யட்சங்களினுடைய கிரமம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : உயிரிடுகு உணர்வு வாயில் ஒளி உரு
 ஆதி பற்றி செயிர் இன்றி விகற்பமோடு தெரிவது
 இந்திரியக்காட்சி-ஆன்மசிற்சத்தியானது பிராணவாயு
 மனதுடனே பாஹ்யேந்திரியத் துவாரா சூரியாதிப்
 பிரகாசங்கள் சகாயமாக ரூபாதியான வஸ்துக்களைச்
 சம்பந்தித்துக் குற்றமாகிய சம்சயமும் விபர்யமும்
 பூர்வானுபவ ஜனிதமாகிய ஸ்மிருதியும் இன்றி நாம
 ஜாதியாதி விசிஷ்டமாகக் காண்கிறது இந்திரியப்
 பிரத்தியட்சம். 'வாயி லிடனும் புலனு மாகும்' என
 அறிக.

இவ்விந்திரியப் பிரத்தியட்சத்திற்கு ஏதுவான
 விஷயேந்திரிய சந்நிகர்ஷம் விஷய பேதத்தினால் சம்
 பந்தபேதம் ஆறு ஆம். அவையாவன : சம்யோகம்,
 சம்யுக்த சமவாயம், சம்யுக்த சமவேத சமவாயம், சம
 வாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடண விசேடியபாவம்.

மேல் இவையிற்றின் தரிசனம்: கடதரிசனத்தினாலே
 சட்சவுக்கும் கடத்துக்கும் உண்டான சம்பந்தம் சை
 யோகம். கட ரூபத்திற்கும் சட்சவுக்கும் உண்டான

சம்பந்தம் சையுத்த சமவாயம். கட ரூபத்தில் ரூபத்து வாதி சாமானியத்திற்கும் சட்சுவுக்கும் உண்டான சம்பந்தம் சையுத்த சமவேத சமவாயம். சப்தத்திற்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் உண்டான சம்பந்தம் சமவாயம். சப்தத்துவ சாதிக்கும் சுரோத்திரத்திற்கும் உண்டான சம்பந்தம் சமவேத சமவாயம்.

அபாவத்தையும் சமவாயத்தையும் கிரகிக்கிறபோது சட்சுவுக்கும் சமவாயாதாரமான படத்திற்கும் அபாவாதாரமான பூதலத்திற்கும் உண்டான சம்பந்தம் சையோகம்.

சட்சு சையுத்தமான படத்தில் படத்துவம் சமவாய மென்கிறபொழுது சையுத்தவிசேடியத்துவம் சம்பந்தம்.

இந்தப் படத்திலே படத்துவம் சமவேதமென்று கிரகிக்கிறபொழுது சையுத்த விசேடணத்தை சம்பந்தம்.

சட்சு சையுத்தமான பூதலத்தில் இப்பூமியிலே கடம் இல்லை என்கிறபொழுது பூதலம் விசேடணம்; கடா பாவம் விசேடியம்.

அந்த அபாவத்துக்கும் சட்சுவுக்கும் சையுத்த விசேஷியதை சம்பந்தம் கடாபாவத்தை உடையது பூதலமென்கிறபோது அபாவம் விசேடணம்; பூதலம் விசேடியம். இதற்கு உண்டான சம்பந்தம் சையுத்த விசேடணத்தை.

தடி-ஊதம்:- சுகுரோதெண ஸம்வாயம் ஷஷியொ
ஜுகுஸம்ஜுகம் | வடாஜிடிவூவிஜூந ஷுகுஸம்
பொமஜோதம் || ஸம்யுகு ஸவிவாயாதுகு முண
ஸாரி நியொபி-தம் | ஸம்யுகு ஸவிவெதாதுகு ஸவி
வாயாகு முணகாயம் || ஸஷஸு முஹணம்ஸொசு

ஸைவெத தபாஷ்விதம் | ஸஷை ஸைவெதாஷ்வி-
ஸைவாபாஷ் ஸுதீயதெ || விஸெஷண தபாலாவ ஸை
வாப ஶீத்ஷிதா | விஸெஷ்யகேந வாலாவ ஸைவாப
ஶீத்ஷிதெ ஐதி.

சம்பந்தம் எனினும் சந்திகர்ஷம் எனினும் ஓக்கும்
என அறிக.

அயர்வு இல் இந்திரியஞானம் ஐம்புலன் சார்ந்து
உயிர்க்கண் மயர்வு அற வந்த ஞானம் மானதக் காண்
டல் ஆம் ஏ - குற்றமில்லாமல் பார்க்கிற ஞானேந்திரிய
மானது சப்தாதி பஞ்ச விஷயங்களைப் பொருந்திச்
சம்சயாதி மயக்கங்கள் அற உண்டான அனுபவத்தை
மனசிஞலே அனுசந்தானம் பண்ணுவது மானசப்
பிரத்தியட்சம்.

“ இந்திரியம் அத்தத் திணங்கும் பொழுதாறு
பந்தமுறும் பாரறிவிப் பாம்.

இந்திரியம் அத்தத் திணங்குதலே சையோகம்
அந்தப் பொருளுணர்ச்சி யாம்.

சாதிகுணம் தன்னிற்சை யோகசம வாயமாம்
போதமுளார் தாங்கானும் போது.

சையுத்த வேத சமவாய சம்பந்தம்
எய்தும் குணத்துவத்தி லே.

சத்தம் சமவேதத் தாலே செவிப்புலத்துக்
கத்தமா மென்றே அறி.

சத்தத்திற் சாமா னியத்தைத் தருமதனில்
வைத்தசம வேதசம வாய்.

தவாதசம வாயசம் பந்தம் தருங்காண்
அபாவ விசேடணத்து வம்.”

அருந்நின்பத் துன்ப ருள்ளத்
 தறிவினுக் கராக மாறி
 தருந்தன்வே தனையாம் காட்சி
 சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்
 பொருந்திய தேச கால
 இயல்பகல் பொருள்க ளெல்லாம்
 இருந்துணர் கின்ற ஞானம்
 யோகநற் காண்ட லாமே.

7

மேல் நிறுத்தமுறையானே ஸ்வவேதனாப் பிரத்தி
 யட்சம், யோகப் பிரத்தியட்சங்களினுடைய கிரமம்
 கூறுகின்றது.

இ - ள் : அருந்து இன்பம் துன்பம் உள்ளத்து
 அறிவினுக்கு அராகம் ஆதி தரும் தன் வேதனை ஆம்
 காட்சி - விஷய ¹ ஜந்நியங்களாயிருக்கிற சுகதுக்கங்
 களை அராகத்திற்கு ஆதியான வித்தியா தத்துவம்
 ஆன்ம ஞானத்தினிடத்திலே செலுத்த நான் சுகி நான்
 துக்கி என்பது முதலாக வருகிற ஞானம் ஸ்வவேதனாப்
 பிரத்தியட்சம், சமாதியால் மலங்கள் வாட்டி - வித்தை
 அராகாதி நிரபேஷையாக ² அநாவிருத இயம நியம
 ஆசன பிராணாயாம பிரத்தியாகார தாரணை தியான
 சமாதி என்னும் இவையை ³ சிற்சத்தியாகிய சிவஞான
 னந்த யோகத்தினாலே மலங்களை நீக்கி, பொருந்திய
 தேசகால இயல்பு அகல் பொருள்கள் எல்லாம் இருந்து
 உணர்கின்ற ஞானம் யோகம் நல் காண்டலாம் ஏ -
 பொருந்தப்பட்ட திரிபுவனத்திலுண்டான வஸ்துகளை
 யும் பூத பௌஷ்ய வர்த்தமானம் என்னும் திரிகாலங்

1. ஜந்நியம் - உண்டாதல். 2. அநாவிருதம் - தடை
 யில்லாமல். 3. சிற்சத்தி - ஞானசத்தி.

களிலே வருகிற விஷயங்களையும் தூரதிருஷ்டி தூர சிரவணங்களை இயல்பாக விரிவுடனேகூட ஏககாலத்தில் அதீந்திரியமாகவே கரதலாமலகம் போல அறிவது சவிகற்பஞானம். ஞானானந்தானுபவ ஸ்வபாவமாகவே நிற்பது நிர்விகற்ப ஞானம். இப்படியோகப் பிரத்தியட்சம் இரண்டு வகைப்படும். ஸ்வபாவம் என்பது தாதாத்மியம்.

சுருஷ்டம்:- தஞ்சை-யா நவெக்சுணு ஸவ-
 டிராதுகூ வையயா! விவகூரா நனயொமாது யொம
 ஸாலாவிகொழித ஐதி.

இதனால் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஒவ்வொரு விஷயத்தை அறிகிறதொழிய அன்னிய விஷயத்தை அறிய மாட்டாதபடியாலும் அந்தக்கரணங்களும் அப்படியே ஒன்றறிந்ததை ஒன்று அறியாது ஆகையாலும் மனம் பற்றவும் அகங்காரம் கிரஹிக்கவும், புத்தி நிச்சயிக்கவும், புத்தியினாலே நிச்சயிக்கப்பட்ட விஷயத்திலே அராகம் இச்சையைப்பண்ணுவிக்கவும், வித்தை விஷய¹ கடநம் பண்ணவுமாய் நிற்பதே ஆகையால் இவை எல்லாத்தையும் வியாபித்து சர்வ விஷயத்தையும் பரிச் சேதம் பண்ணுவதாகையினாலும் இந்தக் கரணங்கள் எல்லாத்தையும் நிரபேகையாகவே பூத பௌஷிய வர்த்தமான² காலீநமாயிருக்கிற விஷயங்களை அறிகையினாலும் தன்னுடைய சொரூபத்தையும் சிவனையும் அன்னியமாகத் தரிசிக்கையாலும் ஆன்மசிற்சத்தியே³ உபாதிதமான பிரமாணம்.

-
1. கடநம் - பொருத்துதல். 2. காலீனம் - காலங்கள்.
 3. உபாதிதம் - உபாதியில்லாதது.

இவையொழிந்து சொல்லுவாரும் உளர். அவை வருமாறு : கண்ணாராமை, உணர்ந்ததை உணர்தல், நினைப்பு என்னும் போலிகளும் கூறும்.

கண்ணாராமையாவது: சிலவற்றைக் கண்டதன் பின் பெயர் அறியாதிருத்தல்.

உணர்ந்ததை உணர்தலாவது: முன்பு குளிர் வந்துற்ற காலத்து நெருப்பு மருந்தென்று அறிந்தான் பின்பும் அதற்கு இது மருந்து என உள்ளங் கொள்ளல்.

நினைப்பாவது: குழவிப்பருவத்தே தந்தை தாயை இழந்தோன் காரணம் கருதாது நினக்கு இன்னார் தந்தை தாய் என்று பிறர் சொல்ல, இதனைக் கருதிக் கொள்ளல். இது போலிகள். இம்முறை அறியுமாரும் காண்க.

இதனுடைய பூர்வபட்ச சித்தாந்தம் விஸ்தாரம்; இவ்விடத்துக் கிரந்த விஸ்தார பயத்தினால் சொன்ன தில்லை. ஆகையால், சித்தாந்த தீபிகையிலே விஸ்தரித்துச் சொன்னோம்; கண்டு கொள்க.

பக்க மூன்றின் மூன்றேது

வுடைய பொருளைப் பார்த்துணர்த்

தக்க ஞானம் தன்பொருட்டாம்

பிறர்தம் பொருட்டாம் அநுமானம்

தொக்க இவற்றால் பிறர்தெளிபச்

சொல்ல லாகும் அச்சொல்லும்

மிக்க அன்னு வயத்தினோடு

வெதிரே கச்சொல் எனவிரண்டாம்.

முன்னம் ஸ்வார்த்தானுமானம் பரார்த்தானுமானம் என்று உத்தேசம் கூறி அதற்குமேல் லக்ஷணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : பக்கம் மூன்றின் - பட்சம் சபட்சம் விபட்சமென்னும் மூன்றிலே, மூன்று ஏது உடைய பொருளைப் பார்த்து உணரத்தக்க ஞானம் - இயல்பு காரியம் அனுபலத்தி என்னும் ஏதுத் திரயங்களினால் ¹ ஏதுமத்தாகிய சாத்தியங்களைத் தருடவியாப்திகளினாலே நிச்சயிக்கும் அனுமிதி ஞானம் ; தன்பொருட்டு ஆம் பிறர்தம்பொருட்டு ஆம் அனுமானம் - ஸ்வார்த்தானுமானமென்றும் பரார்த்தானுமானம் என்றும் இருவகையாம், ஸ்வார்த்த அனுமானமாவது பரோபதேசமின்றி முன்பு தான் புகையைக்கண்ட இடத்திலே அனலைக் கண்டு பின்பு தானே யாதாமோரிடத்திலே புகையுண்டு அவ்விடத்திலே அனலுமுண்டு என்று வியாத்தியைக் கிரகித்தறியும் அறிவு ; இஃதன்றித் தானே சிவன் உண்டென்று அறுதியிட்டு அறிகிறதுமாம். முற்கூறிய பட்சத்துள் பரார்த்த அனுமானமென்பது இவைகளினாலே பிறர் அறியும்படி அறிவிக்கும் அறிவு ; இஃதன்றிக் குரவன் மாணுக்கனுக்குச் சிவனும் ஆன்மாவும் பாசமும் உண்டென்று அறிவிக்கும் அறிவுமாம்;

தொக்க இவற்றால் பிறர் தெளிய சொல்லல் ஆகும் - பஞ்ச அவயவ ²யுக்தவாக்கிய ரூபமாயிருக்கிற அனுமானத்தினால் அன்னியருக்குத் தெரியும்படி சொல்லலாம்; அ சொல்லும் மிக்க அன்னுவயத்தினோடு வெதிரேகச் சொல் என இரண்டு ஆம் - அந்தப் பஞ்ச அவயவ வாக்கியமானது அன்னுவய வெதிரேகி கேவல வெதிரேகி என்னும் ஏதுவாம்.

1. ஏதுமத்தாகிய - ஏது கூடிய. 2. யுக்தம் - கூடிய.

மூன்று பக்கமும் பதார்த்தானுமானத்திற்கு வேண்டுகையால் 'தொக்க இவற்றால்' எனச் சிறப்பித்தார். அன்னுவய வெதிரேகிக்கும் பஞ்சரூபருடைத்தாதலின் 'மிக்க அன்னுவயம்' எனச் சிறப்பித்தார் என அறிக.

அன்னுவயம் - பொருத்தமுள்ளது. வெதிரேகம் - பொருந்தாதது. இவை மேல் விரித்துக் கூறுமிடத்து அறிக.

மூன்று பக்கம் பக்கநிகர்
 பக்கம் நிகரில் பக்கமெனத்
 தோன்றும் பக்கம் துணிபொருளுந்
 கிடமாம் உவமை நிகர்பக்கம்
 ஆன்ற பொருள்சென் றடையாத
 இடமாம் நிகரில் பக்கமுதல்
 ஏன்ற இரண்டும் பொருளுண்மைக்
 கிடமாம் ஒன்று பொருளினிடம்.

9

மேல் முன் சொல்லிய பட்சத்திரயங்களின் சொருபங்களைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : மூன்று பக்கம்-பட்சம் மூன்றாவன, பக்கம் நிகர்பக்கம் நிகரில்பக்கம் என - பட்ச சபட்ச விபட்சங்கள், இவற்றுள் தோன்றும் பக்கம் துணிபொருளுக்கு இடமாம் - முன்னே தோன்றிய பட்சம் ஏதுவாகிற ¹தூமத்தையுடைய பர்வதம் நிச்சிதார்த்தமான வன்னிக்கு ²ஆச்ரயமாம், உவமை நிகர்பக்கம் - சபட்சமானது உவமானஸ்தலம்; அஃதாவது இப்பர்வதம் வன்னியை உடையது, தூமத்தை உடைத்து ஆகையால், பாகசாலேபோல என்பது.

1. தூமம் - புகை. 2. ஆச்ரயம் - இருப்பிடம்.

ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இடம் ஆம் நிகரில் பக்கம் - நிகரில்பட்சம் என்று சொல்லப்பட்ட விபட்சமானது நிச்சித ¹சாத்திய அபாவவான். அஃ தாவது, எங்கே அக்கினியில்லை, அங்கே தூமம் இல்லை, ஆரம் உள்ள மடுவைப்போல் என்பது ஆகையால்,

முதல் ஏன்ற இரண்டும் பொருள் உண்மைக்கு இடமாம் - முன் பொருந்திய பட்சம் சபட்சம் இரண்டு அனுமானத்தாலும் பிரத்தியட்சத்தாலும் ²சித்தவஸ்து கம்; ஒன்று பொருள் இன்றும்-பின் சொன்ன விபட்சம் பிரத்தியட்சத்தினாலும் அனுமானத்தினாலும் ³ அசித்த சாத்தியம்.

ஏது மூன்றும் இயல்புகா
 ரியத்தோ டருப லத்தியினை
 ஓதின் இயல்பு மாமரத்தைக்
 காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன்
 ஆதி யாய அனல்காட்டல்
 ஆகும் அருப லத்தியது
 சீதம் இன்மை பனியின்மை
 காட்டல் போலும் செப்பிடினே. 10

மேல் ஏது மூன்றினது சொருபத்தைக் கூறு கின்றது.

இ - ள் : ஏது மூன்றின் இயல்பு காரியத்தோடு அனுபலத்தி - ஏதுக்கள் மூன்றாவன [இயல்பேது எனினும் ஸ்வபாவவேது எனினும் ஒக்கும்; இது தர்மத்

1. சாத்திய அபாவவான் - நிச்சயமில்லாதது. 2. சித்த வஸ்துகம் - சித்தமான பொருளை உடையது. 3. அசித்த சாத்தியம் - சித்தமாகிற பொருள் இல்லாதது.

திற்குப் பரியாய நாமம்] தருமத்தினால் தருமியை அறிவிக்கும் இயல்பேது ஒன்று, காரியமாயிருந்து காரணத்தை அறிவிக்கும் ஏது ஒன்று, அனுபலத்தியாவது அபாவத்தைச் சாதிக்கிற ஏது [அது காரணமாகிய அக்கினி இல்லாத இடத்தில் காரியமாகிய தூமம் இல்லை என்று சொல்லுமதுபோலக் † காரணபாவத்தினால் காரியமில்லை என்று அறியப்படும் ஏது. இவை தருமாதருமி அனுமானம், காரியாத் காரண அனுமானம், காரணத் காரிய அனுமானம்] என்று சொல்லவும் படும்.

தஹுதஹு:- யஜே-ஹ ஸாயுதெ யஜே-ஹுவிசு
காயெ-ஹ காரணஹ | காரணெ-ஹ ஹுவிசுகாப-ஹுவி
ஹாஜாயஹு-ஹாசு || ஐதி.

இவை ஓதின் - இவ்வேது மூன்றிற்கும் உதாரணம் கூறின், இயல்பு மா மரத்தைக் காட்டல் - மா என்றதே இலக்குமிக்கும் யானைக்கும் குதிரைக்கும் வண்டிற்கும் இவை முதலிய அனேக வஸ்துக்களுக்கும் பெயராயிருக்க மாதளிர்ந்தது என்புழி மரமென்று அறிவிக்கும். மா பாய்ந்தது என்றால் யானை; மா அனுமானித்தது என்றால் குதிரை; மா பறந்தது என்றால் வண்டு என்று அறிவது ஸ்வபாவ லிங்கானுமானத்தினால் அறிவிக்கும். இது தாதாத்தியம்.

தாதாத்திய சொரூபம் எவ்வாறெனின்,

கிண்சுகஹேஷஸஹிஷ-ஹ ரஹேஷஸாஹா-ஹு-ஹு.

சற்று பேதத்தோடு கூடி அபேதமாயிருத்தல் தாதாத்தியம் என்பது சுலோகப்பொருள்; அஃதாவது, குதத்

† காரண அபாவம் - காரணம் இல்லாமை.

துவத்தினாலே பேதமும், விருஷத்வ வியாப்தியினாலே அபேதமும் ;

உறு காரியம் - பொருந்திய காரிய ஏதுவானது ;

புகை தன் ஆதியான அனல் காட்டல் ஆகும் -
புகை தனக்குக் காரணமாகிய அக்கினியை அனுமிப்ப
தாம் ;

அனுபலத்தி அது - அனுபலத்தி ஏதுவானது ;

சீதம் இன்மை பனியின்மை காட்டல் - பனிக்குக்
காரணம்சம் சீத தன்மாத்திரை ஆதலின் காரணீபூத
மான சீதபரிசுமில்லாதது தன் காரியமாகிய பனியை
இல்லையென்று அனுமிப்பது. சீதம் பனியின் குணம்,
பனிக்குக் காரணமல்ல எனின் ;

காரண மண்ணாதி காரியமண்ணாநானுபபேசு

என்னும் நியாயத்தினால் பனிக்குக் காரணம் சீத தன்
மாத்திரமே. காரணத்தின் குணம் காரியத்திலே
உண்டாக்கும் என்பது சுலோகப்பொருள். குணநாத்
பத்தமாவது காரணத்தை ஆரம்பிக்கை என அறிக.

போலும் செப்பிடிலே - இப்படிப்பட்ட ஏதுக்களி
னாலே இச்சாத்திரத்தில் பிரமேயமாகிற பாச பசு பதி
களை அனுமிப்பது என்றவாறு.

தஷுஷுதம் :- மூரொடியிமதம் ஜெஷுயம் வாஸுஃ
வஸுஷுதிஃ ஐதி.

பாச பசு பதி என்னும் †அவ்வியக்தக் கிரமமாகச்
சொன்னது, முதல் பாசதரிசனம் பண்ணி நீங்கின

† அவ்வியக்தக்கிரமம் - மயக்கமாகச் சொல்லுதல்.

பின்பு பசு தரிசனமாய், அதன் பின்பு பதி தரிசனமாக வேண்டும் ஆகையால்.

இயல்பு மா மரத்தைக் காட்டல் என்றது பிரபஞ்சம் தோன்றி நிற்கையால் இதற்கு ஒரு பதியுண்டு பசு உண்டு பாசமுண்டு எனப்படுதலாம்.

உறு காரியம் புகை தன் ஆதியான அனல் கரட்ட லாவது, பிரபஞ்சம் காரியமாயிருத்தலால் காரியம் செய் வோனன்றி இல்லை. ஆதலால், காரிய கருத்தாவையும் காட்டிற்று; தேகம் சேதனமாகையால் அதைக் காரியப் படுத்தி நடத்துவான் ஒரு சைதன்னியன் உண்டென்று காட்டிற்று; பாசத்திற்குக் காரணமின்றிக் காரியம் தோன்றாது என்பதனால் காரியமாகிய பிரபஞ்சம் காரணமாகிய மாயையைக் காட்டிற்று.

அனுபலத்தியது சீதமின்மை பனியின்மை காட்டல் போலும் என்றது, யாதொரு யாதொரு காரியத்திற்குக் காரணம் இல்லை, அவ்விடத்து அந்தந்தக் காரியமும் இல்லை எனக் காட்டிற்று. கர்த்தா இல்லையாகில் பிரபஞ்சகாரியம் இல்லை; ஆன்மா இல்லையாகில் தேகம் இல்லை; மாயை இல்லையாகில் தத்துவ தாத்துவிகங்கள் இல்லை என்றதாம்.

புகையால் அனலுண் டடுக்ககைபோல்

என்னப் புகறல் அன்னுவயம்

வகையாம் அனலி லாவிடத்துப்

புகையின் ருகும் மலரினெடு

முகையார் நிரிற் போலென்று

மொழிதல் வெதிரே கச்சொலிவை

தொகையா ருறுப்பைந் தொடுங்கூடச்

சொல்லு வாரும் உளர்துணிந்தே.

முன்னே சொன்ன அன்னுவய வெதிரேகிகளின் உதாரணம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : புகையால் அனல் உண்டு அடுக்களை போல் என்ன புகறல் அன்னுவயம் - புகையினாலே இவ்விடத்து நெருப்பு உண்டு பாகசாலையைப்போல என்பது அன்னுவயம், வகையாம் அனல் இன்றும் இடத்து புகை இன்று ஆகும் மலரினெடு முகை ஆர் நிரில் போல் என்று மொழிதல் வெதிரேகச் சொல் - அக்கினி இல்லாவிடத்துப் புகையுமில்லை, தாமரைப் புஷ்பத்தையும் அரும்பையும் உடைய மடுவைப்போல என்றது வெதிரேகம், இவை தொகை ஆர் உறுப்பு ஐந்துடன்கூட சொல்லுவாரும் உளர் துணிந்தே - இவ் வன்னுவய வெதிரேக அனுமானத்தைத் திடவியாத்தி யுடனே பஞ்ச அவயவ யுக்தமான ஏதுவினால் பிறர் அறியத்தக்கதாகப் போதிப்பார்கள்.

தஷ்டஃ:- சுநுபாநு ஷுபுவ்யாவூ வரொ
கூஷாசுபாவபொயகிதி.

பஞ்ச அவயவமாவது: பிரதிக்கை, ஏது, உதாரணம், உபநயம், நிகமனம்.

பிரதிக்கையாவது: இந்தப் பர்வதம் †அக்கினிமான் என்பது. ஏதுவாவது: புகையினால் என்பது. உதாரணமாவது: எங்கே தூமம் உண்டோ அங்கெல்லாம் அக்கினி உண்டு ; பாகசாலையோல என்பது. உபநயமாவது: அப்பாகசாலையைப்போல் இப்பர்வதமும் தூமவான் என்பது. நிகமனமாவது: ஆகையால் இப்பர்வதமும் அக்கினிமான் என்பது.

† அக்கினிமான் - அக்கினியை உடையது.

இவ் வன்னுவய வெதிரேகி அனுமானத்திற்குப் பட்ச தருமத்துவம், சபட்சேசத்துவம், விபட்சாத்வியா விருத்தி, அபாதித விஷயத்துவம், அசத் பிரதிபட்சத் துவம் என்னும் அவயவம் ஐந்து உண்டு. அவை யாவன:

பட்சதருமத்துவமாவது : பட்சமாகிய பர்வதத்தில் அவிச்சின்னமூலமாய் ¹ அப்பிரமலிகமாய் இருக்கிற தூமம் உண்டாயிருக்கை. சபட்சேசத்துவமாவது : பாகசாலையிலே தூமமும் அக்கினியையும் உண்டா யிருக்கை. விபட்சாத் வியாவிருத்தியாவது : விபட்ச மாகிய மடுவில் தூமம் இல்லாமலிருக்கை. அபாதித விஷயத்துவமாவது : தூமத்தினால் வன்னியை அனுயிக் கிறதற்குப் ² பிரமாணந்தரத்தினால் பாதையில்லாமல் இருக்கை. அசத்பிரதிபட்சத்துவமாவது : சாத்தியத் திற்குவிபரீத சாதகமாயிருக்கிற ³ ஏதுவந்தரமில்லாமல் இருக்கை. இவ்வவயவங்களில் ஒன்று இல்லாவிடில் ஏதுவாபாசனம். ஏதுவாபாச லக்ஷணங்களெல்லாம் அளவை பதினான்காம் விருத்தத்தில் விரித்துக் கூறு வாம்.

கேவல அன்னுவயிக்கும் கேவல வெதிரேகிக்கும் அவயவம் நான்கு. அவை வருமாறு :

விருட்சமானது பிரமேயம் அசத்து ஆகையினால் பாஷாணம்போல என்னும் கேவலான்வயிக்கு விபட்ச மில்லை ஆகையால் விபட்சாத் வியாவிர்ந்தி இல்லை. ஜீவிக்கிற சரீரம் ஆன்மாவை உடையது பிராணாதி வாயுக்களை உடைத்தாய் இருக்கையால் யாதொன்று

1. அப்பிரமலிகமாய் - ஆகாசத்தை அளாவிய. 2. பிர மாணந்தரம் - வேறொரு பிரமாணம். 3. ஏது அந்தரம் - வேறொரு ஏது.

1 ஸ்வாத்மகமல்ல அது 2 பிராணாதிமத்துமல்ல கடம்
போல என்கிற கேவலவெதிரேகிக்குச் சபட்சமில்லா
மையால் சபட்சேசத்துவம் இல்லை.

போது நாற்றத் தாலறிதல்
பூர்வக் காட்சி அனுமானம்
ஓது முறையால் அறிவினா
வுணர்தல் கருத லனுமானம்
நீதி யான்றற் கன்மபலம்
நிகழ்வ நிப்போ நிச்சேய்நி
ஆதி யாக வரும்பயனென்
றறிதல் உரையால் அனுமானம்.

12

அளவை முதல்விருத்தத்தில் பத்துவிதப் பிரமா
ணம் சொல்லி 'அவையிற்றின் மேலும் அறைவர்
அவை எல்லாம் அளவை காண்டல் கருதல் உரை
என்றிம்முன்றின் அடங்கிடுமே' என்றதற்குப் பூர்வ
தரிசனப் பிரமாணம் என்றும், வசன லிங்கப் பிரமா
ணமென்றும், அனுபவப் பிரமாணமென்றும் பிரமா
ணந்தரங்களாகச் சொல்லுமவைகளை அனுமானத்
தில் அந்தர்ப்பவிக்கும்படி மேல் விருத்தத்தில் கூறு
கின்றது.

இ - ள் : போது நாற்றத்தால் அறிதல் பூர்வக்
காட்சி அனுமானம் - பூர்வத்தில் புஷ்பத்தையும் வாசனை
யையும் ஓரிடத்தில் கண்டு பின்போரிடத்தில் வாசனை
யைக் கண்டு புஷ்பத்தைக் காணாதிருக்கவும் இவ்விடத்
துப் புஷ்பம் உண்டு என்று அறிவது தருமாதருமி
அனுமானமே பிரதக்பிரமாணம் அல்ல ;

1. ஸ்வாத்மகம் - ஆன்மாவோடுகூடினது. 2. பிராணாதி
மத் - பிராணாதிக்குடனே கூடினது.

ஓதுமுறையால் அறிவின் அளவு உணர்தல் கருதல் அனுமானம் - பரபுத்தி அப்பிரத்தியட்சமாகையால் ஒரு வன் சொன்ன வாக்கியத்தைக்கொண்டு அவனுக்கு ஞானம் இவ்வளவு உண்டு என்று அறிகிறதும் வசனலிங்கானுமானமே;

நீதியால் முன் கன்மபலன் நிகழ்வது இப்போது இ செய்தி ஆதியாக வருபயன் என்று அறிதல் உரையால் அனுமானம் - இப்போது அறியப்படுகிற சுகதுக்கானுபவமானது பூர்வசென்மங்களின் நீதியாலும் அநீதியாலும் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவங்களின் பலம் என்று அறிவதும் இன்ன புண்ணியத்திற்கு இன்ன சுகம் இன்ன பாவத்திற்கு இன்ன துக்கம் என்றும் இகத்தில் பிரத்தியட்சமாகக் காணாதபடியால் சிருஷ்டியாதிகளில் சொல்லிய ஆகமங்களில் புண்ணிய பாவங்களுக்கு இவ்வாறு பலம்வரும் என்று அனுமிக் கையினால்; இஃது ஆகமலிங்கானுமானமே. ஆகையால், இம்முன்று தருமாதருமியனுமானமும் வசனலிங்கானுமானமும் ஆகமலிங்கானுமானமுமாக அனுமானத்தில் அந்தர்ப்பவிக்கும்.

அநாதியே அமல னய

அறிவனால் ஆக மந்தான்

பிணுதிமா றின்றிப் பேணல்

தந்திர மந்திரங்கள்

மனுதிக ளடக்கித் தெய்வம்

வழிபடும் வாய்மை யாகும்

தனுதியே றிலாதான் தன்மை

உணர்த்துதல் உபதே சந்தான்.

13

மேல் ஆகமம் முன்றுவிதமென்னும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : அநாதியே அமலன் ஆய அறிவன் நூல் ஆகமந்தான் - அநாதியே அமலனாயுள்ள சித்ருபனாகிய சிவன் அனுக்கிரகம் பண்ணிய வேத ஆகமங்கள் இரண்டையும்;

எனவே, காமிகாதி வாதுளாகமம் இருபத்தெட்டும், வேதம் நான்கும் என அறிக. [ஆ என்பது சிவஞானம், க என்பது மோட்ச சாதனம், மகாரம் மலநாசம் ; ஆதலால், ஆகமம் எனப் பெயராயிற்று. வேதமென்பது வஸ்துவை அறிவது] இவைகளை,

பிடுதிமாறு இன்றி பேணல் தந்திரம் - *உபக்கிரமோபசம்மார மத்தியே பராமர்சங்களினாலே பூர்வோத்தர விரோதமில்லாமல் ஏகவாக்கியத்தைப் பண்ணிச் சத்த சாமர்த்தியத்தால் கொள்வதும் அர்த்த சாமர்த்தியத்தால் கொள்வதும், வஸ்து சத்தியினால் கொள்வதும் விசாரித்து அறிந்து அக்கினிஷ்டோமம் சிவபூஜாதி கிரியா பாதத்தைப் போதிப்பது தந்திரகலை;

மந்திரங்கள் மனதிகள் அடக்கி தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை ஆகும் - மனம் முதலாகிய அந்தக்கரணங்களைத் தகைந்து நிறுத்தி நின்று தான் யாதொரு தெய்வத்தை அகங்கிரகோபாசனை பண்ணுகிறான் அந்தத் தெய்வத்திற்கு உள்ள நியாசம் இருடி சந்தசு அதி தேவதை பீஜம் சத்தி முதலியவற்றின் உண்மையும் உணர்த்தி அந்த மூர்த்தியினுடைய ஜோதிர்மயத்தைத் தானென்று நிற்கும்படிப் பாவித்து உபாசனை பண்ணும்படி போதிப்பது மந்திரகலை;

மந்திரம்: மந் - அந்த வஸ்துவை நினைக்கிறவனை, திரம் - ரக்ஷிக்கிறது என்று பொருள். [மந் - மனனம்]

* உபக்கிரமோப சம்மார மத்தியே பராமர்சங்களினாலே - முதல் நடு இறுதியை விசாரித்து.

தன் ஆதி ஈறு இலாதான் தன்மை உணர்த்துதல் உபதேசந்தான் - உற்பத்தியும் நாசமுமில்லாத ஞான ரூபியாகிய சிவசொருபத்தையும், உற்பத்தி நாசவத்தான தேகத்தையுடைய ஆன்மாவையும், உற்பத்தியாகும் தேகத்திற்கு ஏதுவான ஆணவாதி பாசங்களையும், வியாத்தி வியாபகத்துடனே அதுவதன் சொருபங்களை அறிவிக்கிறது உபதேசகலை என்றவாறு.

உபதேசம் - அறிவிப்பது.

ஆகமத்திலே சரியாதி நாலுபாதம் சொல்லியிருக்க மூன்று என்றது எப்படியென்னில்? சரியை கிரியை இரண்டும் தந்திரகலையில் அடங்கும், மந்திரகலையிலே யோகம் அடங்கும், உபதேசகலையில் ஞானபாதம் அடங்கும் என்று அறிக.

அமலனென்னுது 'அநாதியே அமலன்' என்றது அநாதி பதம் சாதி முத்தராகிய அனந்தேசுவராதி * வியாவிருத்தியின்பொருட்டு.

அமலனாய என்கிற கிரியாபாதம் மல சகிதராகிய ஆன்மாக்களிடத்து அவிஞ்சுதராயிருந்தும் அவர்க்கு அந்த மல சம்பந்தம் இல்லை என்பதன் பொருட்டு. அமலனென்னும் பதம் மாத்திரம் போதும், அறிவன் என்னும் பதமும் கூடப் பிரயோகிப்பானேன் என்னில்; சடமாகிய சுத்தமாயைக்கும் நின்மலத்துவம் கூறப்படுகையால் தத் வியாவிருத்தியின்பொருட்டு அறிவன் என்னும் பதம் பிரயோகித்தது என அறிக.

நூல் ஆகமம் என்று இரண்டு பதம் கூறினது வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் ஈசுவர வாக்கியம் என்கையால். இதற்குச் சம்மதி :

* வியாவிருத்தி - அவர்களால் என்று தள்ளுகை.

‘வேதநூல் சைவநூல் என்றிரண்டே நூல்கள்’ என்று பிறகே சொல்லியிருக்கையால். நூலென்றது வேதமென அறிக.

இதற்கு மீமாஞ்சகர் வேதம் ¹ அபௌருஷேயமாய் நித்தியமுகையால் பிரமாணமாம்; ஆகமத்திற்குப் பிரமாணியம் கூடாது. ² பெளருஷேயம் ஆகையால் என்பார்கள். அஃது எப்படி எனின்? வேதத்திற்கு நித்தியத்துவம் ஸ்மிருதியில் சொல்லப்படுகையினாலும் காரணம் இன்னதென்று சொல்லப்படாமையாலும் இப்படி நித்தியமாகிய வேதத்திற்கும் தோஷரகிதமாகையாலும், மகாஜன ³ பரிக்கிரகம் உள்ளமையாலும் பிரமாணம் சித்தம்; மனுவாதி ஸ்மிருதிகள் ⁴ தாத்ருசமாயிருக்கிற வேதமூலமாகையால் அதுவும் பிரமாணியவத் என்று சொல்லப்படும்.

ஆகமத்திற்குப் ⁵ புருஷப் பிரணீதமாகையினால் நித்தியத்துவமும் நிர்த்தோஷத்துவமும் கூடாமையானும் வேதமூலகத்துவம் இல்லாமையானும், வேதம்போலும் ஸ்மிருதிபோலும் மகாஜன பரிக்கிரகம் இல்லாமையானும் பிரமாணியம் கூடாது. ஆயினும், விசிஷ்ட புருஷரான வியாசாதிகளினால் பிரமாணந்தரமூலமாகப் பண்ணப்பட்ட பாரதாதிகள் போல் அவர்களாலும் உபாச்யரான ஈசுவரராலே ரசிக்கப்பட்ட ஆகமத்திற்குப் பிரமாணியம் கூடாதோ? எனின், பாரதப் பிரதிபாத்தியமான தருமாதிப் புருஷார்த்தங்கட்குச் சுருதியாதிகள் போல ஆகமங்களுக்கு மூலபூதமாக ஒரு பிரமாணந்தரம்

-
1. அபௌருஷேயம் - புருஷரால் கூறப்படாதது.
 2. பெளருஷேயம் - புருஷரால் கூறப்பட்டது. 3. பரிக்கிரகம் - அங்கீகரித்தல். 4. தாத்ருசம் - காணப்படுதல்.
 5. புருஷப் பிரணீதம் - புருஷரால் சொல்லப்பட்டது.

காணமையானும், ஆகமங்களினால் பரஸ்பர விருத்தமான அர்த்தம் சொல்லப்படுகையினாலும், தந்திரானுஷ்டானத்திற்குப் புராணங்களில் நிந்தை கேட்கப்படுகையினாலும்; இஃதன்றியும், துருவாசர் தந்திரி கௌதமர் கண்ணுவர் பிருகு உபமன்னியு ஆகிய அறுவர்களானும் சபிக்கப்பட்ட பிராமணர் ஈசுவரனையும் விஷ்ணுவையும் நமஸ்கரித்து எங்களுக்கு விருத்தி ஏது? என்று கேட்ட அளவில் ஈசுவரனும் விஷ்ணுவும் பிரமசாபத்தால் வைதிகத்தில் அநதிகாரிகளாயிருக்கிற அந்தப் பிராமணர்களுக்கு ஜீவனோபாயமாகவும் அசுராதிவியாமோகார்த்தமாகவும் ஆகமங்களைப் பண்ணினார்களென்று கேட்கப்படுகையானும், தந்திரானுஷ்டானத்தினால் சாண்டிலியர் சித்திரநாமா என்கிற திராவிட ராசாமுதலியவர்க்கு நரக பதனம் கேட்கப்படுகையானும் ஆகமத்திற்குப் பிரமாணியம் கூடாது எனின்; இப்பூர்வபட்சமும் சித்தாந்த தீபிகையில் விஸ்தரித்துச் சொன்னோம்; இவனும் சிறிது கூறுவாம்.

வேதம் நித்தியம் நிர்ந்தோஷத்துவத்தினால் பிரமாணியம் உடையது; புருஷப் பிரணீதமாகவின் ஆகமத்திற்குப் பிரமாணியம் இன்று என்பது கூடாது.

வேதத்திற்கு நித்தியத்துவத்தில் பிரமாணியம் இல்லாமையான் வேதமும் சொருபநித்தியமோ? பிரவாக நித்தியமோ? எனின், சொருபநித்தியம் கூடாது; முந்தக் கேட்ட முகாரம் போயிற்று முகாரம் உற்பன்னமாயிற்று என்றும் கோலாகலம் சாந்தமாயிற்று என்றும் சொல்லுகையினாலே வர்ண சத்தங்களுக்கு அநித்தியத்துவம் பிரத்தியட்ச சித்தமாய் இருக்கையால் இன்று கேட்ட முகாரம் நேற்றுக்கேட்ட முகாரமே என்ற பிரத்தியபிஞ்ஞையினாலே வர்ணங்கள் நித்தியமே எனின், காசியில் யாதொரு நெல்லைப் புசித்தோம் அதுவே

சோழதேசத்திலும் புசித்தோம் என்புழி ¹ வ்ரீஹித்துவ ஜாதி ஒன்றும் ² வ்ரிஹி வியத்தி பின்னமானதுபோல நேற்றுக் கெட்ட மகாரம் இன்று கேட்டோம் என்பது மத்துவாதி ஜாதி பிரத்தியபிஞ்ஞை ஒழியவந்த மகார மல்ல ஆகலின் வர்ணம் அநித்தியமே.

இஃதன்றியும் உரக்கச்சொன்ன மகாரம் மெள்ளச் சொல்லப்பட்ட மகாரத்தைவிட பின்னமென்று மகார பேதம் பிரத்தியட்சமாக அனுபவிக்கப்படுகையால் வர்ணங்கள் அநித்தியமே; ஆகையால் ³ வர்ண சமூகமாயிருக்கிற வேதமும் அநித்தியமே.

இனி, பிரவாக நித்தியத்துவம் என்பதும் கூடாது, பிரவாக நித்தியத்துவமாவது ⁴ அவிச்சின்னத்வியாபக பரம்பராதினத்துவம்; அது கூடாது. போன பிரளயமும் இனி மேல்வரும் பிரளயமும் பிரமாண சித்தமாகலின்.

ஆகில் வேதத்தில்தானே வேதம் நித்தியமென்று சொல்லியிருக்கிறதே எனின், நித்தியமாகிய சிவப்பிரணீதம் ஆகையாலும் ஆ பிரளயஸ்தாயி ஆகையாலும் நித்தியமென்று சொல்லப்பட்டது. அல்லாமலும் நிருபத்தை முகம் என்பார்கள்; ஒலை திருமுகமோ? அந்த முகத்திலே நின்றுப் பிறந்த வாசகத்தை அந்தத் திருமுகமென்பதுபோலும். சுவயம்புவினிடத்திலே நின்றும் பிறந்தபடியினாலே சுவயம்பு என அறிவாயாக.

1. வ்ரீஹித்துவ ஜாதி - நெல்லென்னும் சாதி. 2. வ்ரிஹி வியத்தி பின்னம் - நெல்லின் ஆகாரங்கள் பின்னமானது. 3. வர்ண சமூகம் - வர்ணக் கூட்டம். 4. அவிச்சின்னத்வியாபக பரம்பராதினத்துவம் - ஒழியாமல் படிப்பிக்கிற பரம்பராதினம்.

ஆகில் வேதத்திற்குப் பிரமாணியம் இன்னபடி என்று நீர் சொல்லுமெனின்; வேதம் சாதியோச்சாரணத்தை அபேட்சியாமலிருக்கிற சுவார்த்த யதார்த்த ஞானவானுகிய ஒருவரால் சொல்லப்பட்டதே பிரமாண வாக்கியமாகலின் யாதொரு சத்தம் உக்த சாத்தியவத் அல்ல அது பிரமாணவாக்கியமல்ல, கவிவர்ண வாக்கியம்போல. அஃது எவ்வாறு எனின்?

யஜுராய வடாடிகுடிகு ஸுபவதிநிபவது தஃ
 ஷிவாவயா | உஃஉஃஉஃ உபதிவதுதெளவிதிவதி
 உஃஉஃஉஃ உஃஉஃஉஃ || உத்யாதி.

ஆகையால் யாதொருவன் பிராந்த விப்ரலம்பகன் ஆகாதவனாக யாதொருவனுடைய சத்தத்தின்படியே அர்த்தம் உண்டாகிறது. அத்தன்மையன் ஆப்தனாக லின் அநாதி நின்மல நிரதிசயானந்த சொருபியாய் சர்வஞ்ஞனும் சர்வ கர்த்தாவுமாய் இருக்கிற சிவன் பரமாப்தன்; அவன் வாக்கியம் ஆகலின் வேதமும் சிவாகமமும் பிரமாணமே.

தத் வாக்கியம் பிரமாணமாம்போது வாம காளா முக பௌத்தாதிகளுக்கும் பிரமாணியமுண்டாகாதோ எனின்? சத்தியம்; வேதபாஹ்யராயிருக்கிறவர்களுக்கு அதிகாரானுகுணமாகவும் அசுராதி வியாமோகார்த்த மாகவும் அச்சாத்திரங்களைப் பண்ணி அவ்விசுவரனே காமிகாதி சைவ ஆகமங்களில் இந்தச் சாத்திரங்கள் வேதபாஹ்யமாகலின் வேதோக்தானுஷ்டான அதிகாரி களுக்குச் சேவியமல்லது நிஷேதிக்கலின் அவைகளுக் குப் பிரமாணியம் கூடாது.

* உக்த சாத்தியவத் அல்ல - ஒருவரால் சொல்லப்பட்ட சாத்தியத்துடனே கூடினது அல்ல.

தடி-ஊதம்:- செவாஹோவிஜிவியம் ஸ்ருளதொ
ஸ்ருளத ஸ்ருஸஸ்யுதம் | ஸ்ருதீஸாரபிஸ்ருளத ஸ்ருதம்
த்ரு ஹதரோபிதம் || ஸ்ருதீஸாரபிபாநுஜ்ஞ கொடி
கொடிபுவிஜ்ஞரம் | வரம் வாஸுவதம் யத்ருவ்யுதம்
ஜோடஹுக்ருதே || சுந்ரூபி செவஸாஸூராணி மொ
கெஷ்டீஹோஹாபவெ | வெடிவாடி விராஜாபி 3
யெயவ சுயிதாநிதக | வாபி வாஸுவதம்வெவ
வாகுஹெஹுவ ஹெவாவு | ஹஸெவ்யு தெதகக
யிதம் வெடிவாஹுந்தயெதராசு ஹதி.

ஆகமம் இரண்டு விதமாய் இருக்கும். வேதத்தை
அனுசரித்தது ஒன்று; அனுசரியாதது ஒன்று.
வேதத்தை அனுசரித்தது அங்கீகாரம்; அனுசரியாதது
மோகிப்பிக்கிறதன் பொருட்டு நாமே சொன்னோம்
என்கிறது ஈசுவர வாக்கியம். அதுகள்தாம் ஏது என்
னில்? வாமம் பாசுபதம் லாகுளம் பைரவம் இது
முதலானதுகள் வேதவாக்கியங்களாகையால் என்பது
சுலோகப் பொருள்.

ஆகையால் மனுவாதி ஸ்மிருதிகளில் தந்திரானுஷ்
டானத்திற்கு நிஷேதம் சொன்னது வேதவிருத்தமான
வாமாதி ஆகம விஷயங்களே; மனுவஷ்யாதி சிவபரியந்
தம் ஆப்த தாரதம்மியங்களினால் சிவன் பரமாப்தனாக
வின் சிவவாக்கியம் ஒருவராலும் பாதிக்கப்படுவதல்ல.

தடி-ஊதம்:- ஹாஷ்டம் வளரூஹெஷ வடா
கெக்யு ஃஷிஹிஹெஷ்டவிகம் தயா | ஹெஷெவெஷ்ட
ஹணாவாக்யம் வெஷ்வம் வஜ்ஜந்நா || தயாராள்

காமிகம் முதலான ஆகமங்களுக்கு எப்படி கர்த்தா மயேசுவரனோ அப்படிப் பதினெண் புராணங்களுக்கும் கர்த்தா சத்தியவதியினுடையபிள்ளை என்பது சுலோகப் பொருள்.

[illegible]

ஆகில் நிஷ்கள சிவத்தினின்று நாதாத்மகமாக ஞானமார்க்கமானது ¹ பிரவர்த்திக்கப்பட்டது என்று கேட்கப்பட்டது. சிவன் நிஷ்களானென்றும் கேட்கப் பட்டது. நிஷ்களான சிவனுக்கு வாக்கிந்திரியம் இல்லை ஆகவின் சப்தோச்சாரணம் எப்படிக்கூடும் எனின் ? அத்யந்தம் விமலமாகி சர்வத்ர சிற்சத்தி ² விச்சரும்பணத்தையுடைய சிவன் வாக்கிந்திரியமன்றி சப்தோற்பத்தியைப் பண்ணுவர் என்கிறது ஆச்சரியம் அல்ல. அஃது எவ்வாறு உண்டாகியது எனின் ?

1. பிரவர்த்தி - உண்டாதல். 2. விச்ரும்பணம் -
பரம்பியிருத்தல்.

சுத்த மாயையாகிய விந்துவில் சிவனது சிற்சத்தியானது பிரவர்த்தி ¹ உன்முகமாகப் பதிய நாதம் உண்டாம். அதில் அச்சுக்குமமாய ² சிதேக சரணாமாயிருக்கிற நாதத்தில் பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் வாக்குகள் கிரமத்தில் விருத்திருப்பதாகப் பிரவர்த்திக்கும். அச்சத்தங்கள் வக்தரபாரம்பரியக் கிரமங்களால் வேத சிவாகம சொரூபமாய் கன்மமார்க்க நூனமார்க்க கங்களைப் போதிக்கும். இப்படி உண்டான சத்தத்தின் உற்பத்தி எப்படி உண்டாயிற்று? சத்தி சகிதமான மந்திர தந்திரங்கள் எவ்வாறு உண்டாயிற்று? இவைகளின் பேதங்கள் எத்தனை பிரகாரம்? சாதனம் எத்தனை பிரகாரம்? சித்தி எத்தனை பிரகாரம்? இவையெல்லாம் விளங்க விளம்பவேண்டும் எனின்;

நிரேதுக் கருணாசாலியாயிருக்கிற பரமசிவன் சிற்சத்தியால் விந்துவை ³ க்ஷோபிக்க, அவ்விந்துவினினும் பிரமமயமான அகாரம் உதிக்கும். அந்தச் சுத்த மாயையை க்ஷோபிக்கப் பண்ணிய சிவ அவினாபுதையான சத்தி மாயாதிஷ்டாத் திரியாகலினி ஆகையால் யோக மாயை என்று நாமமாம்.

ஈசுவர சிற்சத்தியால் ⁴ க்ஷுத்தமான சத்தார்த்தரூப ஜகத்காரணாகிய விந்துவின் முதற்சாத்திரங்கள் ⁵ நாதாத்மகமர்க உண்டாம். அதற்குமேல் குண்டலாகாரமாகச் சரத்காலத்தின் நிட்களங்க சந்திரப் பிரகாசமாக அபரவிந்து உண்டாம். அவ்விந்து ஞானத்தே ஜோதியான விந்து விருத்திருப்பதாகக் கிரமத்தில் உத்தரோத்தர காரணமாகச் சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்று நான்கு வாக்குரூபமாம்.

1. உன்முகம் - எதிர்முகம். 2. சிதேகசரணம் - ஆன்மாக்களை இரட்சித்தல். 3. க்ஷோபிக்க - கலக்க. 4. க்ஷுத்தார்த்தம் - கலக்கல். 5. நாதாத்மகம் - நாதசொரூபம்.

சிவேச்சையால் கோபிதையாகிய விந்து சத்திக்கு
1 அதோபாகத்தில் அம்பிகை என்கிற சத்தி உண்டாம்.
அவ்வம்பிகையிடத்தினின்றும் சந்திரப் பிரகாசம்போல
வாமை ஜ்யேஷ்டை ரௌத்திரி என்று முச்சத்திகள்
உண்டாம்.

அம்மூன்றில் வாமை நித்திரைபண்ணுகிற சர்ப்பம்
போல் குண்டலாகாரையாய் இருக்கும். ஜ்யேஷ்டை
தண்டாகாரையாய் இருக்கும். ரௌத்திரி இரண்டு
கலைக் கொம்புபோல் இருக்கும்.

அந்த மாயை அபரூபையாய்க்கொண்டு சயை
விசயை அசிதை பராசிதை என்று நான்கு சத்தியாம்.
மேலும், நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை வித்தை சாந்தி இந்
திகை தீபிகை உரோசிகை மோசிகை வியோமரூபை
அனந்தை அநாதை அநாசிருதை என்று பன்னிரண்டு
சத்தியுமாகப் பதினாறு சத்தியாகும்.

இவைகளினால் சிவதத்துவம் முதலாகப் பிருதிவி
தத்துவம் ஈருகச் சர்வப் பிரபஞ்சமும் வியாபிக்கப்படும்.

இச்சத்திகளிடத்தில்தானே முன் உற்பத்தியாம்
என்ற அகாரசகிதமான ஐம்பது அக்ஷரம் உண்டாம்.
அந்த விஸ்தாரம் பிறகு சொல்கிறோம். முன் சொன்ன
அகாரம் ரூபமாகியது எவ்வாறெனின்? ரௌத்திரி
சிரகம் வாமை முகமும் அம்பிகை பாகுவும் ஜ்யேஷ்டை
தண்டாகாரமானதான பிரதானதேகமுமாயிருக்கும்.

இப்படியே அகாரம் என்று சொல்லப்பட்டது.
அவ் அகார ரூபமான சிவனுடைய சத்தியானது அகா
ராதியாக 2 விச்ருதையாய் கூகாராந்தமாக ஐம்பது
பேதமாம்.

1. அதோபாகம் - கீழ்ப்பாகம். 2. விச்ருதை - வித்தாரம்.

சர்வானுகீராகிகையாய்ச் சர்வசத்தார்த்த ரூபினி யுமாய் இருக்கிற இவ் அக்ஷரரூபினியான சத்தியன் றிச் சத்தப் பிரபஞ்சமுமில்லை, அர்த்தப் பிரபஞ்சமும் இல்லை ஆகலின் இவ் வர்ணங்களெல்லாம் சர்வசித் திக்கும் ஆலயமாயிருக்கும். இவற்றிற்கெல்லாம் ஈசுவர னுடைய ஞானசத்தி யோனியும் ஈசுவரன் நிமித்தமும் விந்து உபாதானமுமாம். இதற்கு ஆன்மாக்களின் கண்மம் ¹சககாரி காரணமாம்; காரணங்களினின்று காரியமெல்லாம் ஆன்மாக்களின் கண்மானு குணமாக உண்டாகவேண்டுகையால்.

ஆகலின் விந்து வியதிரித்தமான வர்ணங்கள் ஒன்றுமில்லை; வர்ணங்கள் அநேகமும் சடமும் ஆக லின். விந்துவில் சிவஞல் உண்டாக்கப்பட்டதே ஆக லின் உற்பன்னத்திற்கு நாசம் உண்டு. ஆ பிரளயஸ் தாயி ஆனபடியால் ஸ்வரம் யுக்தமாயிருக்கிற இவ்வர் ணங்களையும், வர்ண சமூகமாயிருக்கிற பதங்களையும், பத சமூகமாயிருக்கிற வேதவாக்கியங்களையும் நித்தியம் என்றதே.

வேதங்களைச் சுவயம்பு என்றது தந்த தாலோஷ்ட புட வியாபாரத்தினால் தானே உண்டாகாமல் ஈசுவர சத்திப் ²பிரசாரத்தினால் விந்துவினின்றும் நாதாத் மகமாக உண்டாகையால் இப்படியிருக்கிற வாக்கியங் களால் வைதிக லௌகிக வியவகார ஏதுவாயிருக்கிற ³அர்த்தப்பிரதீதி உண்டாம். இவ்வர்ணங்கள் சகத் திற்கு மாத்ரு ஸ்தானமாயிருக்கையாலும் ⁴ஸ்வதஸ் ஸர்வஞ்ஞராகிய சிவசத்திப் பிரகாசத்தினால் உண்டா கையாலும் சிவமாத்ருகை என்று சொல்லப்படும்.

1. சககாரி - துணைக்காரணம். 2. பிரசாரம் - வித்தரிக் கப்பட்டது. 3. அர்த்தப்பிரதீதி - அர்த்தவிதப்பத்தி, அர்த்த ஞானம். 4. ஸ்வதஸ் ஸர்வஞ்ஞர் - தானே சர்வஞ்ஞர்.

இதில் அகராதி ஷோடச ஸ்வரத்திற்குப் பர தேவதை சிவனும், ககாராதி கூகாராந்த அக்ஷரங்கட் குப் பரதேவதை தேவியும், இவைகள் எட்டு வாக்க மாகப் பிரிந்துள்ள அளவில் அகராதி ஷோடச ஸ்வரத் திற்கும் அதிதேவதை விநாயகர்; ககாராதி கூகாராந் தமாயிருக்கிற சப்த வாக்கியத்திற்கும் பிராமியாதி சப்த மாதாக்களுமே தேவதை.

இவ்வர்ணங்கள் சர்வானுக்கிரகராயிருக்கிற ஈசுவர னுக்குக் கரணங்களாகலின் ஈசுவரனென்றும் சொல் லப்படும். லோக மாத்ருகையாயிருக்கிற இவ்வர்ணங் களே ஞானசத்தி என்று அறியப்படும். அவ் ஞான சத்தியிற்றானே ¹வாங்மயமாயிருக்கிற ²சத்தஜாலமும் சர அசராத்தமகமாய் இருக்கிற ³அர்த்தஜாலமும் கிர மத்தில் உண்டாம். இவ் ⁴வர்ணாத்தமகமாயிருக்கிற சத் தியை உபாதானமாகக்கொண்டு சிவன் வேதாகமங் களை அனுக்கிரகம்பண்ணுவர்.

முன்னே சிவன் மூர்த்தா, வாக்கிந்திரிய வர்ஜிதர் என்று சொல்லப்பட்டார். அவருக்கு இச்சாத்திர கார ணம் எப்படிக்கூடும்? கூடிப் பண்ணினார் எனின்; அவரும் இவ்வர்த்தத்தினால் சகளராவர் எனின், அப் படிச் சகளராக வேண்டா. கவேச்சா சாமர்த்திய பலத்தினால் முன் விந்துவினின்றும் ⁵வர்ணாதி உற்பத்தி யைப் பண்ணினதுபோல் சாத்திர ரசனையும் கூடும்; எப்படி எனில்? சம்ஞாவல்லபரான பரிபக்குவமல விஞ் ஞானகலருக்கு ⁶அசரீரியாக ஞானப்ரதானம் பண்ணி

1. வாங்மயம் - வாக்குமயம். 2. சத்தஜாலம் - சத்த சொரூபம். 3. அர்த்தஜாலம் - அர்த்தசொரூபம். 4. வர் ணாத்தமகம்-வர்ணரூபம். 5. வர்ணாதி-அக்ஷராதி. 6. அசரீரி - சரீரமில்லாதவர்.

னதுகொண்டு சகளராவரோ? ஆகார். ஆயின், சாத்திரங்களில் சம்பிரதாய பரம்பரை எவ்வாறு வந்தது எனின்? அஃதெல்லாம் தோன்றச் சொல்லுவோம்.

சிவனுக்குச் சர்வாரம்பமும் ஆன்மாக்கள் பொருட்டாகலின் சுவேச்சையினால் பூரண மூர்த்தியாயிருக்கிறவர் பஞ்சமந்திர மூர்த்திமான் ஆவார். அவையாவன:- ஈசானம் சிரசாகவும், தற்புருடம் வக்த்ரமாகவும், அகோரம் இதயமாகவும், வாமதேவம் குஹ்யமாகவும், சத்தியோசாதம் மூர்த்தியாகவும் சர்வஞ்ஞத்துவாதி இருதயாதி ஆறும் அங்கமாகவும் கொள்வர்.

ஆயின் இவ்வர்த்தத்தினால் ஆன்மாக்கள் கலாசுகிதரானபோது சகளரானதுபோல் சிவனும் சகளராவர் எனின் ஆகார். ஆன்மாக்கள் தேகம்போல் சர்மம் அஸ்திமுதலிய தேக தாதுக்கள் இல்லையாகலின் அகளரே. ஆன்மாக்களின் தியான பூஜா நிமித்தமாகவும் சாத்திர¹ வக்திருத்துவ நிமித்தமாகவும் பரையாதி பஞ்சசத்தி சொரூபமாகிய ஈசானாதி பஞ்சமந்திர தனுமான் ஆகையால், வஸ்துத அகளராயிருந்தும் உபசாரமாகச் சகளரென்று சொல்லப்பட்டு வேதங்களையும் காமிகாதி ஆகமங்களையும் அனுஷ்டிப்பதற்காக அநேக கோடி சங்கியையாகப்பண்ணி விஞ்ஞானகலரில் பக்குவமலரைத் தமது சத்தி பரிசத்தினுள் ஞானக் கிரியா சத்திகளை² நிராவர்ணமாகப் பிரகாசிக்கப்பண்ணி அவர்களில் பிரணவாதி சிவர்கள் பதின்மருக்கும் ஏகருத்திராதிகள் பதினெண்மருக்கும் காமிகாதி வாதுளாந்தமான இருபத்தெட்டு ஆகமங்களையும் ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு ஆகமமாகப் பஞ்ச முகத்தினாலும்

1. வக்திருத்துவம் - சொல்லுகிற. 2. நிராவர்ணம் - தடையில்லாத.

முாலிகாஜெயா ஸரூபஸாசுடாவிணி || தெ -
 விடாது ஹெஹெஷா நாசெடா நாவியெரு
 திம் | தெருதெ ஸவடலிஜீநா ராமயிவரிசீதிட்தாம்
 தெஷாசெகா பரார்பொதி யட்தெஜி வரஜெஸுரடி |
 திஜீதீஸ்ரஜெஷா உவாடாநம் ஸவிநுராடி |
 ஸகஜெஸஹகாந்ஸுரக காயடம் தஷாசு ஸஹெதம்
 'கஜ' உவாடாநஜெதொவிநு யடலூ அணடாநததி
 நா | ஸஹெயா ஸஹெலிதா வண்டாம் கருதகா தெத
 நாயதம் | வண்டாஸு ஸுரஸெபொமாசு பஷெதெ
 வடாகுஜீஷுதெ | தஷாசுடம் பூதீதீஸ்ராஅவ
 ஹாரநிஸயநா || ஸவடஜோ ராதுகா ஜெயா ஜம
 தொ ராதுகாஸுலிதா | யயாஹுதாய ஸா ஜெவீ
 சிவசுகிபூஷெதம் || ஸவமெடம் வரோ ஜெவம்
 காஜா ஜெவீ வுவுஸுலிதா | வுநலிஹா ஷலிவட
 மெடஸுரெஜெவொவி நாயகம் || ஸுரஹு
 ஜா காலிவமெடஷா ஸஷ ஸஷஸுஸஸுலிதாம் | ரா
 ஸுரஜெதம் விஜெயா ஸவடாநம் முஹ காரிணம் ||
 ஜோநசுகிஸுயா ஜெயா ராதுகாநாகராதுகா
 தஸுராத்ஜாயதெ ஸவடம் வாஜீயம் ஸவராவ
 ரடி || உவாடாநதம் தாம் கருகா வதீஜெவொவ்
 ஹுநிதம் | தஞ்ராணி காலிகாஜீதி தசு ஸஹு
 ஸாஸுலிதாநிதம் || ஸுரமஜிஷு சிவொஜெதடாவா

தென்குளவாழி சுபவாகியிஃ || ததென்குள சுபவாகியிஃ ||
 ரொரா மகந்தகு ஸாமரத்தி ||

ஆயின் சிவப்பிரணத்தாகிய சாத்திரத்தானன்றிக்
 கபில சாண்டில்யாதி மகா இருடிகளினால் பண்ணப்
 பட்ட சாத்திரங்களினால் ஞானசித்தியும் மோட்சமும்
 இல்லையோ? எனின், அவர்களெல்லாரும் பிரகிருதிக்குக்
 கீழ் இருபத்துநான்கு தத்துவமும் சொன்னதே
 ஒழியப் பிரகிருதிக்கு மேலுள்ள தத்துவம் பன்னிரண்
 டையும், ஷட்திரிம்சத் தத்துவாதினமான பரசிவத்தையு
 மும் சொன்னதில்லை; ஆகலின், சிவோக்தாகம சிரவண
 மனனாதிகளினாலேயே பரஞான சித்தியும் பரமோக்ஷமு
 மாம்.

ததென்குளவாழி சுபவாகியிஃ - சுபவா ஸஹிபுபாஷா
 ஸ்ரீயாஸிவமொவராஃ | சுநெதுதம் ஸஜ்ஜநாயாதாஃ
 ப்ரக்யத்யாஷிவமொவராஃ | சுநெதுதம் ஸஜ்ஜநாயாதாஃ
 ஸ்வசு-ஃ - யஸூசு காரணாசு சுநெது ஸஜ்ஜநாயாதாஃ
 சுவிவாஷிபுணீதாஃ - ப்ரஸூநா விஸெஷாஃ - ப்ரக்ய
 த்யாஷி ஸ்வமொவராணவ - சுத நெஷுஃ ஸஹி
 ஸ்ரீயா ப்ராபுஃ ஸிவஜ்ஜநாநம் சுபாபு லிதிபொ
 ஜநா ஸிவததென்குளமொவராதிவவநாசு.

இத்தன்மையான சிவாகமத்திற்கு அதிகாரி புராண
 இதிகாசங்களுக்குப் போல, ஸ்திரீ சூத்ர த்விஜ பந்துக்
 களோ சாதூர்வரணத்தில் அவர்களுக்குமோ எனின்,
 'பிராமண கூத்திரிய வைசிய சூத்ர சுத்த குலோத்பவா
 இதி வசநாத்' என்பது த்ரைவரணிகரும் உபயகுல

சுத்தருமாய்ப் பரம்பரையாக ஸ்திரீகளும் புருஷரும்
* அபேயபாநாதி ரகிதமாயிருக்கிற சூத்திரரினும் இவ்
வர்ணத்தில் அவர்களிலும் சத்திநிபாதம் உடையராய்,
சிவதீட்சையுடையவர்கள் அதிகாரிகள்.

இதற்குச் சம்மதி எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் நிச்சாப்
பிரகரணத்தில் கூறுவாம்.

ஈண்டு பக்கப் போலீநாள்

கேதுப் போலி யொருபுன் றும்

வேண்டும் எழுபுன் றுதும்விளங்

குலமைப் போலி ஈரோன்பாள்

காண்டும் தோல்வித் தானமிரண்

இருபத் திரண்டாம் கருநிலிவை

ஆண்டு மோழிவர் அலையெல்லாம்

அளக்கில் அறுபத் தைந்தாரும்.

14

மேல் அனுமானப் பிரமாணங்கள் வியாத்தியை
நன்றாக அறிந்து நிர்ந்தோஷமாகப் பிரயோகிக்கும்
சாதனமானது சாத்திய சமர்த்தனத்தில் பரியாப்த
மாம். யாதொரு மார்க்கமேனும் வியாத்தி பங்கம்
வரும் அனுமானத்தைக் கூறில் அது ஏதுவாபாசனம்.
இஃது அனுமானத்திற்கு முதல் தூஷணமாகலின்
பட்ச ஏது. திருட்டாந்தங்களை அவிரோதமாகப் பிர
யோகித்து வாதகதையினும் பஞ்ச அவயவ பெளர்வா
பரிய விபர்யயவாதியான நிக்கிரகத் தானங்கள் வரா
மல் கூறவேண்டும். ஆகையால், பட்ச ஆபாசாதி
களுக்குத் தொகையாகப் பெளட்கரானுசாரமாகத்
தோஷங்களினது சொரூபம் கூறுகிறது.

* அபேயபாநாதி - மதுமாம்சாதி.

பட்சம் பட்சத்தன்மை இரண்டுமிருந்தும் வியாத்தி இல்லாமைக்கு உதாரணம் : பிருதிவி நித்தியம், கண்ணிற்கு விஷயமாகலின் என்பது.

இந்நான்கும் உபலக்ஷணம். இவ்வாறு வந்துழி வந்துழி உய்த்துணர்க.

ஏதுப்போலி ஒரு மூன்றாய் வேண்டும் எழு மூன்று ஆகும் - ஏது லக்ஷணம் இல்லாதிருந்தும் ஏதுப்போல் தோன்றி ஏது அல்லாமற்போம் ஏதுவாபாசனாவது, முன்னே அசித்தன் விருத்தன் அநைகாந்திகன் என்று மூன்று விதமாய் மேலும் இவற்றின் சிறிது பேதமாய்க் காலாத்தியயாபதிஷ்டன் பிரகரணசமன் என்று இரண்டும் கூடி ஐந்துவிதமாய் இவைகள் அவாந்தரபேதங்களினால் இருபத்தொன்றும் ; அவை வருமாறு :

ஆகாசத் தாமரை வாசனையுள்ளது. தாமரைத் தன்மையால், தடாகத் தாமரைபோல ; இதற்குப் பட்சமாகிற ஆகாயத் தாமரை இல்லையாகலின் பிரதமமான ஆசிரயாசித்தன்.

கடம் முதலானவை பரமானுரூபங்களாகக் கூடும், அநித்தியத்தன்மையால், பாஞ்சராத்திரமதத்தில் ஆன்மாவைப்போல என்றால் சர்வ சம்மதமாய் அநித்தமாயிருக்கிற கடத்தில் நித்தியத்தன்மை ஏது சொரூபத்தினால் சித்தமாகலின் சொரூபாசித்தன்.

சத்தம் அநித்தியம், கண்ணிற்குத் தெரியும் குணமாகலின், ரூபம்போல; இஃது கண்ணிற்குத் தெரியும் என்கிற விசேடணம் ஏதுவில் அசித்தமாகலின் விசேடணாசித்தன்.

சத்தம் அநித்தியம், அறிவிற்கு விஷயமான திரவியமாகலின், கடம்போல; இஃது விசேடியமாயிருக்கிற திரவியத்தன்மை அசித்தமாகலின் விசேடியாசித்தன்.

மேலும் விசேடண விசேடியாதி என்கிற வாதிபத சத்தியினாலும் அவ்வவ் ரூபம் என்கிற பதசுவாரஸ்யத்தினாலும் இவ்விருத்தத்தின் இருபத்தொன்று என்று

கணக்காயிருக்கையினாலும் விருத்தன் அநைகாந்திகன் ஐந்து நீக்கி அசித்தன் பதினாறுக்கும் முதற்சொன்ன நான்கு நீங்கலாக நின்ற பன்னிரண்டும் வருமாறு கூறுவாம் :

கடம் அநித்தியம், குணமாயும் இந்திரியங்களுக்கு விடயமாகாமலும் இருத்தலின் ; விசேடணமாயிருக்கிற குணத்தன்மையும் விசேடியமாயிருக்கின்ற இந்திரிய விடயமாகாமையும் சித்தமாகலின் இஃது உபாய சித்தன்.

சீவனும் தேகமும் அநித்தியம், காரியமாகலின், கடம்போல ; இது பட்சமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிற ஜீவதேகங்களுள் ஜீவனிடத்தில் காரியத்தன்மை ஏது அசித்தமாகலின் பாகாசித்தன்.

தேவதத்தன் பகுதனமுள்ளவன், அதற்கு ஏதுவாகிய அதிருஷ்டன் உளாகலின், யஞ்ஞதத்தன்போல ; அதிருஷ்டம் உளனென்கிற ஏது நம்மால் அறியொணாதாகலின் இஃது ஏது அஞ்ஞானசித்தன்.

இப்போது இவ்வாகாயத்தில் பரமானு ஒருக்கால் திரவியத்தை உண்டாக்கும், பரமானு ஆகலின், கடத்தை உண்டாக்குகிற பரமானுப்போல ; ஆகாயம் இடமாயிருக்கிற ஏதுவுக்கு ஆசிரயமாய் இருக்கிற பரமானு விஷயமான ஞானம் இன்மையின் இஃது அதிகரண அஞ்ஞானசித்தன்.

எல்லாம் கூணிகம், அசத்து ஆகலின், நீர்க்குமிழி போல ; அசத்துக்கும் கூணிகத்திற்கும் வியாத்தியை அறிவிக்கிற பிரமாணம் இல்லாமையின் இஃது வியாப்பியத்துவாசித்தன்.

கருப்பத்தில் இருக்கிறவன் கறுத்தவன், மைத்திரை பிள்ளையாகலின், முன் பிறந்த மைத்திரை பிள்ளை

போல; கறுப்பைச் சாதிக்குங்கால் சாகாதி ஆகார பரிணதிபேதம் என்கிற உட்பாதி உண்டாகலின் இஃது ஓளபாதிக வியாப்பியத்துவாசித்தன்.

யாகம் முதலியவை சுவர்க்க சாதகங்கள் அல்ல, கிரியை ஆகலின், ஹினக்கிரியை போல; இதற்குச் சாத்தியம் ஆகமத்தினால் பாதிதமாகலின் இஃது ஆகம பாதித விடய சாத்தியா சித்தன்.

கவ்வியம் என்பது பசுவுக்குச் சமானமல்ல, வஸ்து வாகலின்; இதற்குச் சாத்தியம் உவமானத்தினால் பாதிதமாகலின் இது உவமான பாதித விடய சாத்தியா சித்தன்.

நூறுவருடம் சிவித்திருக்கிற தேவதத்தன் வீட்டினும் இல்லை, வெளியினும் இல்லை, பிரத்திய சமாகத் தோற்றமையின்; இஃது அருத்தாபத்தியினால் சாத்தியம் பாதிதமாகலின் அருத்தாபத்தி அபாதித விடய சாத்தியாசித்தன்.

விசுவமானது சந்தான பரம்பரையாய் இருக்கும், வஸ்துவாகலின் என்கிற ஏது தன் சாத்திய சாதனத்தில் அப்பிரயோசகமாகலின் இஃது அநித்திய அசிதன் என்கிற பிரயோசகாசித்தன்.

சத்தம் அநித்தியம், செய்யப்படுதலின், கடம்போல என்புழி இஃது மீமாம்சகர் மதத்தில் செய்யப்படுகிற ஏது அசித்தமாகலின் இஃது அந்நியதாசித்தன்.

ஆக அசித்தபேதம் - 16.

ஆன்மா விபுலல்ல, தேசத்தில் அடங்காமையின் என்னும் ஏது பட்சமாயிருக்கிற ஆன்மாவினிடத்தும் விபட்சமாயிருக்கிற ஆகாயத்தினிடத்தும் வியாப்பிய மாயிருத்தலின் இது விருத்தன்.

விருத்தன் - 1.

ஆன்மா நித்தியன், பிரமேயனாகவின், பிரமேயத்துவம் என்கிற ஏது மூன்று பட்சத்தினும் இருத்தலின் இது சாதாரண அநைகாந்திகள்.

இதனால் அசாதாரண அநைகாந்திகளும் சூசிக்கப் பட்டது. அஃதாவது பூமி நித்தியம், கந்தமுடைமையின் என்கிற ஏது தார்க்கீகமதத்தில் சபட்சமாயிருக்கிற வாக்காதிக்களினும் விபட்சமாயிருக்கிற சலாதிகளினும் இராமல் பட்சமாய் இருக்கிற பிருதிவி மாத்திரத்தில் இருப்பதாகவின் இது அசாதாரண அநைகாந்திகள்.

ஆக அநைகாந்திகள் - 2.

காரியமெல்லாம் உபாதானமில்லாத ஆகந்துகம் ஆகவின் என்கிற ஏது சருவகாரியத்துக்கும் உபாதானத்தை அறிவிக்கிற பிரமாணத்தினால் பாதிதவிடயமாகவின் இஃது காலாத்தியயாபாதிஷ்டன்.

அக்கினி சூடில்லாதது, பதார்த்தமாகையால், ஜலத் தைப்போல என்பது சூட்டை அறிவிக்கிற பிரத்தியட்ச பாதிதமாதலின் இஃதும் காலாத்தியயாபாதிஷ்டன்.

கன்மம் நித்தியம், அநாதியாதலின், ஆன்மா போல என்கிற அனுமானத்திற்கு, கன்மம் அநித்தியமனோவாக்குக் காய வியாபார ஜந்நியமாகையால் கடம்போல என்கிற அனுமானத்தால் சாத்தியன் வேறு சாதிக்கப்படுதலின் இது பிரகரணசமன்.

ஆக அநைகாந்திக பேத காலாத்தியயாபாதிஷ்டன், பிரகரணசமன் - 2.

ஆக ஏது ஆபாசன் - 21.

விளங்கு உவமைப்போலி ஈரொன்பான் காண்
டும் - உவமைபோல் பிரகாசித்துவம் ஆபாசமாகப்
போவது, 1 சாத்தியவிகலன் 2 சாதனவிகலன் என்று
இரண்டு வகையாகப் பதினென்பேதமாம். அவை
வருமாறு :-

சாதருமிய திட்டாந்தத்திற்குச் சாத்திய வைகல்
லியம், சாதன வைகல்லியம், உபய வைகல்லியம்,
சொருப வைகல்லியம் என நான்குவிதமாம்.

வைதருமிய திட்டாந்தத்திற்குச் சாத்திய அபாவ
வைகல்லியம், சாதன அபாவ வைகல்லியம், உபய
அபாவ வைகல்லியம், ஆசிரய அபாவ வைகல்லியம்
என்று நான்குவிதமாம்.

அவற்றுள் அன்னுவய திட்டாந்தத்தில் சாத்திய
வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்: ஆன்மா நித்தியன்,
விபு ஆகையால், ஆகாயம்போல; இதற்கு வைதிக
சைவாதிகளில் ஆகாயத்திற்கு நித்தியத்துவம் இல்
லாமை. இந்த திட்டாந்தவய சாத்திய விகலனே வெதி
ரேக திட்டாந்தத்தில் சாத்திய அபாவ விகலன்.

அன்னுவய திட்டாந்தத்தில் சாதன வைகல்லியத்
திற்கு உதாரணம்: விமதம் காரியம், பிரத்தியட்சமாகை
யால், திருஷ்டம்போல; இவண் திட்டாந்தமானது
சாதனமாயிருக்கிற பிரத்தியட்சம் இல்லாதது.

இதுவே வெதிரேக திட்டாந்தத்தில் சாதன அபாவ
வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்.

1. சாத்தியவிகலனாவது, தான் உண்டு என்று சாதிக்கிற பொருள் இல்லாமை. 2. சாதனவிகலனாவது, தான் சாதிக்கிற பொருளுக்குச் சொல்லும் ஏது இல்லாமை.

உபய வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்: விமதம் காரியம், பிரத்தியட்சமாகையால், மாயைபோல; இவண் சாத்தியமாயிருக்கிற காரியத்துவமும் சாதனமாயிருக்கிற பிரத்தியட்சத்துவமும் இல்லை. இதுவே வைதருமிய திட்டாந்தத்திற்கும் உதாரணம்.

சொருப வைகல்லியத்திற்கு உதாரணம்: விமதம் காரியம், பிரத்தியட்சமாகலின், ஆகாய புஷ்பம்போல; இவண் திட்டாந்தமாயிருக்கிற ஆகாய புஷ்பமேயில்லை. இது வெதிரேக திட்டாந்தத்திற்கும் உதாரணம்.

அன்னுவய திட்டாந்தத்திற்கு வேறாய்ச் சொல்லுகையும், அன்னுவய வெதிரேக வியாத்திகட்கு வேறாய்ச் சொல்லுகையும், அவ் வியாத்திகளிற்குளே சாத்திய சாதனங்களை வேறாய்ச் சொல்லுகையும், சாத்தியத்தைச் சாதனமாகச் சொல்லுகையும், சாதனத்தைச் சாத்தியமாகச் சொல்லுகையும் அன்னுவய அனுமானத்தில் உக்திதோஷம் ஐந்துவிதம். இப்படியே வெதிரேக அனுமானத்தும் ஐந்துவிதம். ஆகப் பத்துவிதம்.

திட்டாந்த விபரியய யோகத்தியாவது, மலை நெருப்புள்ளது, புகையினால் என்று அனுமானத்தில் அன்னுவய வியாத்தியைச் சொல்லி மடுவைப்போல என்கை. அவ்வனுமானத்தில் வெதிரேக வியாத்தி சொன்ன பின்பு பாகசாலைபோல என்கை. அவ்வனுமானத்திற்குளே எங்கே எங்கே அக்கினி அங்கே அங்கே புகை பாகசாலைபோல என்கை. அவ்வனுமானத்திற்குளே மலை புகையுள்ளது அக்கினியினால் என்று சாத்திய விபரியயத்திற்கும் சாதன விபரியயத்திற்கும் திட்டாந்தம்.

வெதிரேகத்தினும் இப்படியே சத்தார்த்த தோஷ வசத்தினும் அன்னுவய வெதிரேகத்தினும் திட்டாந்தாபாசம் பதினெண்விதம்.

தோல்வித்தானம் இரண்டு இருபத்திரண்டு ஆம் கருதில் - தோல்வித்தானமாவது விசாரிக்குமிடத்து ¹அப்பிரதிபத்தி ²விப்பிரதிபத்தி என்னும் இருவகைப் பேதத்தினால் இருபத்திரண்டாம். இதற்குத் தத்துவாப் பிரதிபத்தி என்று சாமானிய லக்ஷணம்.

சத்தம் அநித்தியம், இந்திரியக் கிராகியமாகலின், கடம்போல என்னும் அனுமானத்திற்குப் பிரதிவாதி இந்திரியக் கிராகியமானது நித்தியமாயிருக்கிற சப்தத்துவ ஜாதியோடே வியாத்தமாயிருக்கையின் இவ்வேது வியபிசாரி என்று தூஷித்தவுடனேயாகில் சத்தந்தானும் அநித்தியமாகிவிடும் என்பது பிரதிக்குஹாணி என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

வர்ணம் அநித்தியம், சுரோத்திரேந்திரியக் கிராகியமாகலின், சப்தத்துவ ஜாதியைப்போல என்கிற அனுமானத்திற்கு த்வனிகளுடன் ³அவ்வியாத்தியாயிருத்தலின் அவ்வியபிசாரி என்று தூஷித்த அளவில் ஆகில் த்வனிகளோடு வர்ணங்கள் அநித்தியமென்பது பிரதிக்குஹந்தரம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

குணத்திற்கு வேரூயது திரவியம், அதற்கு வேறு காமையின், ரூபத்தைப்போல என்றது; குணத்திற்கு வேறு என்கிற பிரதிக்குக்கு அதற்கு வேறுகாமையின் என்பது விரோதம் ஆகலின் இது பிரதிக்குஹவிரோதம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

சத்தமானது நித்தியம், ⁴வியாபார ஜந்நியமாகலின், ஆகாசம்போல என்புழி அநித்தியத்தோடு

1. அப்பிரதிபத்தி - அர்த்தம் தெரியாதது. 2. விப்பிரதிபத்தி - வேறே ஒன்றாகச் சொல்லுகை. 3. அவ்வியாத்தி - பிரிக்கக்கூடாதது. 4. வியாபார ஜந்நியம் - தொழிலாற் பிறந்தது.

1 வியாத்தமாய் வியாபார ஜந்நியத்துவமானது நித்தியத்துவத்திற்கு எங்ஙனம் ஏதுவாம்? என்று தூஷித்த அளவில் வியாபார ஜந்நியம் என்று நாம் சொல்ல வில்லை என்பது பிரதிஞாசந்நியாசம் என்னும் நிக் கிரகத்தானம்.

சத்தம் அநித்தியம், நாம் முதலானது, பாஹ்யேந் திரியக் கிராகியமாகவின், இவ்வேது நித்தியமாகிய சப் தத்வ ஜாதியோடு வியாத்தமாகவின் வியபிசாரி என்று தூஷித்த அளவில் சாமானிய வஸ்து ஜாதியாயுள்ள தாயும் என்கிற விசேடணத்துடன் அவ்வேதுவைச் சொல்லுதல் ஏதுவந்தரம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

சத்தம் அநித்தியம், இந்திரியக் கிராகியமாகவின், கடத்தைப்போல என்ற இவ்வனுமானத்திற்கு ஏது வான இந்திரியக் கிராகியத்துவமானது நித்தியமா யிருக்கிற கடத்துவ ஜாதியோடு வியபிசாரி என்று சொன்ன அளவில் இச்சத்தம் ஆகாசத்தின் குணம் ஆகாசத்தினால் கிரகிக்கப்படும் சமவாய சம்பந்தத்தி னால்; அச்சமவாய சம்பந்தமும் அநித்தியம் என்று 2 பிர கிருதோபயோகி ஆகாத வாக்கியத்தைப் பிரயோகிப் பது அர்த்தாந்தரம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

கடம் அநித்தியம், அகார ககார யகார ரேபாத்தம மாயிருக்கிற சத்தமானது அகார்ய ரூபமாயிருக்கும் என்னும் பிரகிருதார்த்தத்தைச் சொல்லமாட்டாத சத் தத்தைச் சொல்லுகை நிரர்த்தகம் என்னும் நிக்கிரகத் தானம்.

வாதியானவன் மூன்று பிரகாரம் சொல்லியிருக்கை யிலும் மத்தியஸ்தருக்கும் பிரதிவாதிக்கும் அர்த்தம்

1. வியாத்தம் - கூடினது. 2. பிரகிருதோபயோகி - முன்சொன்னதை.

தெரியாத சத்தம் சொல்லுகை அவிஞ்ஞாதார்த்தம்
என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

அதாவது ¹சுவேதோயாவதி என்கிற வாக்கியத்
திற்கு வெள்ளை நாய் வழியே போகிறது என்றும்,
வெள்ளையாயிருக்கிற குதிரை போகிறது என்றும்,
சுவேதன் என்னும் நாமமுடைய புருஷன் போகிறான்
என்றும் நிச்சயிக்கப்போகா அர்த்தத்தைப் பிரயோ
கிக்கை.

விசேடண விசேடிய பாவத்தினால் அன்னுவயம்
பண்ணுகைக்கு யோக்கியமாகாமலும் ஒன்றிற்கொன்று
²ஆகாம்கை சந்நிதி யோக்கியத்தை இவைகளன்றி
யிருக்கும் வாக்கியத்தையும் தூர சம்பந்தமாயிருக்கிற
வாக்கியத்தையும் சொல்லுகை அபார்த்தகம் என்னும்
நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது: பத்து மாதாஸம்பழம்,
ஆறு அப்பம், ஒரு குழியாட்டுத்தோல், மாம்சபிண்டம்,
இந்தச் சல்லடம் குமரியுடையது, தைரியக்கிருதன்
என்கிற புருடனுடைய பிதா பிராதிசீனன் என்றும்,
அசனம் ஓடையில் உண்டு, குளித்துப்போகிறான் என்
னும் வசனம்போல் ஒத்த வாக்கியம் பிரயோகிக்கை.

பிரதிக்கையாதி அவயவங்களையும் அவற்றின்
அம்சங்களையும் கிரமந்தப்பி முன்பினனாகச் சொல்வது
அப்பிராத்தகாலம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதா
வது புகையினால் அடுக்களைபோல மலையினும் நெருப்பு
உண்டு என்பதுபோலச் சொல்லும் வசனங்கள்.

பிரதிக்கை முதலிய அவயவங்களுக்குள் சிறிது
சொல்லியும் மற்றவை சொல்லாமை நியூனம் என்னும்
நிக்கிரகத்தானம்.

1. சுவேதோயாவதி-வெள்ளை போகிறது. 2. ஆகாம்கை
சந்நிதியோக்கியத்தை - பதசமுகம் வாக்கியசமுகம்.

உபயோகமாயும் கூட்டரவுடைத்தாயும் இருக்கிற சொற்களைப் புனருத்தமாகச் சொல்லுதல் அதிகம் என்னும் நிச்சயத்தானம். அதாவது பர்வதமானது அக்கினியையுடையது, புகையும் வெளிச்சத்தையும் உடைத்தாகையால், எப்படியானால்? அடுக்களை, கொல்லன் உலை மழு இவைகள் போல.

வெளியாயிருக்கிற அர்த்தத்தைப் பிரயோசனம் இல்லாமல் திரும்பியும் வேறே ஒரு சத்தங்கொண்டு இரட்டித்துச் சொல்லுதல் புனருத்தி என்கிற நிச்சயத்தானம். அஃது இரண்டுவிதமாயிருக்கும். சத்தத்தினாலேயும் அர்த்தத்தினாலேயும் முந்தின அநித்தியம் சத்தம் அநித்தியம், இரண்டாவது அநித்தியம் சத்தம் நாசமாய்ப்போம்.

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவனுலே அறியப்பட்ட அர்த்தத்தையுடைய சத்தத்தை மூடையிருக்கிறவன் சொன்னபடி திரும்பச் சொல்ல அறியாமலிருத்தல் கூடச்சொல்லாமை என்கிற நிச்சயத்தானம். இதுவே அந்நுபாடம்.

வாதியால் சொல்லப்பட்டு மத்தியஸ்தரால் பொருளறியப்பட்டு மறுபடி வாதியினால் சபையோரால் சொல்லப்படும் சொல்லக்கூடுமாயிருக்கிற சொல்லுக்குப் பதில் சொல்லாமை அந்நுபாடணம் என்னும் நிச்சயத்தானம் என்பதும் ஒன்று.

வாதியினுலே சொல்லப்பட்டு அறிவுடையவன் அறிந்திருந்தாலும் வாதியினுடைய பாஹ்யார்த்தத்தை எப்படி தெரிஞ்சுதில்லை என்று பிரதிவாதி சொல்லுதல் அக்கியானம் என்கிற நிச்சயத்தானம்.

வாதி மூன்றுதரம் சொல்லி மத்தியஸ்தர் பொருள் அறிந்திருக்கையிலும் எப்போது பிரதிவாதி நான்

அறியவில்லை என்று தன் அறியாமையை வெளிப்படுத்துகிறானே அப்போது அவனுக்கு அப்பிரதியை என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது தேவதாத்தியானம் செய்வோர்போல் பேசாதிருக்கை, இராசகாரியம் சொல்லுகை, சுலோகம் முதலானவை படித்தல், மயிர் ஆற்றுதல், ஆகாசம் பார்க்கை, தரையில் எழுதுகை முதலியவைகளைச் செய்கை.

வாதம் பண்ணவேண்டும் என்று வந்த வாதி பிரதிவாதிகளில் ஒருவன் வாதம் ஆரம்பித்த பின்பு காலதாமதம் பண்ணத்தக்கதாக மத்தியஸ்தராயிருக்கிற வித்துவாமிசர் வரவில்லையென்றும் சபைக்கு நாயகனாய் இருக்கிற இராசா வரவில்லை, அவன் வருதற்கு ஏதுவாகிய எக்காளத்தின் சத்தமும் கேளாமென்றும் காலக்ஷேபம் பண்ணுவது விக்ஷேபம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

தனது சித்தாந்தத்தில் எதிராளி சொன்ன தோஷத்தை நீக்காமல் எதிரிக்கு அநிஷ்டபுத்தியினால் தனது இஷ்டத்தைக் காட்டல் மதாநுக்ஷை என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது சிலர் தனக்குச் சோரத்தன்மையை ஒப்புக்கொண்டு பிரதிவாதியைப் பார்த்து, புருஷன் ஆகையால் சோரத்தன்மை உனக்கு உண்டு என்று சொல்ல அவ்வேதுவினால் நீயும் சோரன் என்று சொல்லுகை.

பிரதிவாதியானவன் நிக்கிரகயோக்கியமான வாக்கியத்தைப் பிரயோகித்திருக்கையிலும் அஃதை அறிந்தாதல் அறியாமையாதல் நிக்கிரகித்துப் பரியாசம் பண்ணாதிருப்பது பரியனுயோச்சியோபேக்ஷணம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்.

வாதியானவன் நிக்கிரகத்தானத்திற்கு யோக்கியமில்லாமல் தகுந்த வாக்கியம் சொல்லி இருக்கவும்

ஆபாசமாக நிக்கிரகத்தைச் சொல்லிப் பரியாசம் பண்ணுகை நிரனுவோச்சியானுபேக்ஷண நிக்கிரகத்தானம்.

யாதாவதொரு சாத்திரத்தின் சித்தாந்தத்தைக் குறித்து வாதமுண்டாயிருக்கையில் நடுவில் சித்தாந்த விரோதமான அர்த்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளல் அபசித்தாந்தம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம். அஃதாவது மகத்தாதியாயிருக்கிற விகாரங்கள் ஏகப்பிரகிருதியில் உண்டானவைகள் ஏகரூபமாகக் காண்கையின் ஏக ஜாதியாயிருக்கிற மண்ணுண்டையினுண்டான கடம் மண்ணினது விகாரமாயிருக்குமாப்போல என்ற சாங்கியனை, பிரகிருதியாவது ஏது? விகாரமாவது ஏது? என்று கேட்டுழி, யாதொன்றிலிருந்தும் அசத்துக்களாயிருக்கிற விகாரங்கள் உண்டாகின்றன? அது பிரகிருதி; யாவை சில உற்பத்தியும் நாசமும் உண்டாயிருக்கின்றன? அவை விகாரங்கள் என்று உத்தரம் சொன்னானால் அவனுக்கு அசத்காரிய அங்கீகாரமாகிய அபசித்தம் என்னும் நிக்கிரகத்தானம்¹.

இவை யாண்டு மொழிவர் - இவ்வாறு சொன்ன பட்சாபாசம், ஏதுவாபாசம், உவமாபாசம், பராஜயத்தானம் என்னும் நான்கு வகையின் பேதங்களையும் உண்மையாய் அறிந்து வாதசமயத்தில் குற்றங்கள் வாராது அறிந்தோர் உரைப்பர்.

அவை எல்லாம் அளக்கில் அறுபத்தைந்து ஆகும் - இந்நாள்வகையின் பேதத்தொகை உரைப்பின் அறுபத்தைந்தாம் என்றவாறு.

1. இருபத்திரண்டாவதாகிய ஏதுவாபாசத்தின் விளக்கத்தை மறைஞானர் உரையில் காண்க. 2. பராஜயம் - நிக்கிரகம்.

மேல் இச்சாத்திரம் பன்னிரண்டு சூத்திரத்தினும்
பூர்வபட்சமாகச் சொன்னவிடமெல்லாம் இத்தோஷங்
களினால் நிராகரித்தமையும் சித்தாந்தத்தில் இந்தத்
தோஷங்களில்லாது உரைத்தமையும் காண்கொள்க.

அளவை காண்டல் அனுமானம் ஆகமம்
உளவை மேலுரை செய்வதி தற்குளாம்
விளைவு தோன்ற விளம்பினன் அன்பர்கள்
தெளியு மாறு சிவாக்கிர யோகியே.

அளவையிலக்கணம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 25

பிரமாணவியல்

முதற்கூத்திரம்

ஒருவனோ டோருத்தி ஒன்றோள்
றுரைத்திடும் உலக மெல்லாம்
வருபுற வந்து நின்று
போவதும் ஆத லாலே
தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்
தான்முதல் ஈறு மாகி
மருவிடும் அநாதி முத்த
சித்தமு மன்வி நின்றே.

1

இவ்வாறு பிரமாண லட்சணங்களைக் கூறி, மேல் பிரமேயமாகிய பதி பசு பாசம் என்னும் பதார்த்தத் திரயங்களில் பிரதமோத்திஷ்டமான பதிபதார்த்தத்தை ஏதுபூர்வமாக நிரூபிக்கின்றது.

பதி என்றது, இந்திரனென்ன நாமைகதேசே நாமக்கிரகணமாகத் தேவேந்திரனெனப் பெற்றது போல; பதி எனவே, பசுபதியெனப்பெறும். 'பசுநாம் பதி பசுபதி' என்னும் வசனத்தினால்.

'பசுபசுத்துவ சம்யோகாத்' என்னும் வசனத்தினால், அநாதியே பசுத்துவமாகிய ஆணவப் பிரதிபந்தத்தினால் ஜீவான்மாக்களெல்லாம் பசு எனப்பெறும்.

'பந்தநாத் பாசமுச்சியதே' என்னும் வசனத்தினால், ஆன்மாக்களுடைய விபுத்துவ சர்வஞ்ஞதையை அநாதியே பந்தித்திருக்கையால் ஆணவாதிகளைப் பாசம் என்றது. ஆணவாதி என்றது, ஆணவம் காமியம் மாயை என்பதாம்.

பந்தம் ஒன்றினாலென்மால் மூன்றைச் சொன்னது கற்பனா கௌரவம் எனின்? அற்றன்று. உபசர்க்க வசத்தினால் அர்த்தபேதமுண்டு. அஃது எப்படி என்னில்? ஆணவம் ஆன்மாவினது சர்வஞ்ஞதையைத் தகைகையாலே பிரதிபந்தம். காமியம் பிரவாகாநாதியாக ஆன்மாவைப் பின்பற்றிக்கொண்டு ஆன்மானுடைய புத்தியை, முத்தியில் இச்சை செல்லவிடாமல், போகத்தில் பிரவர்த்திப்பிக்கையினால் அனுபந்தம். மாயை ஆன்மாவின் விபுத்துவத்தை ஆவரித்து ஏக தேசவிருத்தியாகப்பண்ணுகையால் சம்பந்தம். இந்தப் பந்தங்கள் சம்யோகம் என்று இப்படிப் பேதமாக அறியப்படும்.

ராவாழி பூதிவத்யை கூவலிதெ ரகூ-
கியா காரிலிஃ ஜாதஜாவாதொவி ஷோஷ ரஹி
தெதணி-தெதுபூரெணெல்லுதஃ | மந்தா ஸம-ததஃ
வரொகூ விஷயெரா ஷோகிரெஷ்ரயணி மகி
பூஷரெஃ ஸிவாமுயதிராடீ ஸெவா ஸஜி-
யெதெ ||

சொல்லிப் போந்த பிரமாணங்களினால் பிரமேயங்களை அறியப்பெற வேண்டும்; அவை வருமாறு: பிரத்தியட்ச அனுமான ஆகமங்களுள் பிரத்தியட்ச மாவது, இந்திரியக்காட்சி ஆகையான், முதற்பதியுண்டு என்பதின் பிரமாணத்தையும் இலக்கணத்தையும் முதற்குத்திரத்தில் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஒருவனோடு ஒருத்தி...மன்னி நின்றே - ஆண் பெண் அலி தேகம் முதலான காரிய ரூபப் பிரபஞ்சமெல்லாம் வேதாகமங்களில் இன்னது இன்னபடி தோன்றி, இன்னபடி புசித்து நின்று, இன்னபடி

அழியும் என்று சொன்னபடியே தோன்றி நின்று அழியக் காண்கையால் இப்பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்குவான் ஒரு கர்த்தா வேண்டும். அந்தக் கர்த்தாதான் இப்பிரபஞ்சத்தைச் சங்கரித்து, மீளவும் உண்டாக்குவன். அவன் இலக்கணம் ஏதெனின்? அநாதி நின் மல ஞான சொருபன். ஆதாரம் ஏதெனில்? சர்வ வியாபியாய் நின்றே ஜடசித்துக்களைப் பிரேரிப்பன். அவன் நாமம் ஏதெனின்? அஞ்ஞானத்தை அரிக்கிறவ னாகலின் அரனென்னும் யோகநாமத்தை உடையவன். இது பொழிப்பு.

இனி விருத்தி. அதன் இலக்கணமாவது :

“குத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்
கின்றி யமையா யாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநூ லானும்
ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.”

(நன்னூல் - 23)

பதி பசு பாச மூன்று பொருளும் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படாமையின் அனுமானத்தினால் அறியவேண்டும். இனி அன்னுவய வியதிரேகி அனுமானத்தினால் பதி உண்டென்னும்படி வருமாறு :

முதற்குத்திரம் எழுபது விருத்தமாகையான் முதல் விருத்தமன்றி, நின்ற விருத்தங்களினும் எடுத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும்.

‘குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்’

(தண்டியலங் - பொதுவணி - 4)

என்பவாகலின்.

அன்னுவய வியதிரேகி அனுமானத்திற்குப் பிரதிஞ்ஞை, ஏது, திட்டாந்தம், உபநயம், நிகமநம் என்று ஐந்து ரூபம் உண்டு. இவற்றுள் 'தருபவ னொருவன் வேண்டும்' என்றது பிரதிஞ்ஞை. 'வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே' என்றது ஏது. 'ஓரு வனோ டொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முலகமெல்லாம்' என்றது காரியத்துவசாதனை. 'மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது ருலால னாலே' என்றது திட்டாந்தம். 'எண்ணிய உருவ மெல்லாம் இயற்றுவன்' என்றது உபநயம். 'கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாம் காரண மதனில் காண்பன்' என்றது நிகமநம். 'ஈசன்ருளும்' என்றது பட்ச தருமத்தின் பலத்தினுள் மகேசுவரன் ஏகனே ஜகத்கர்த்தா என்றது.

இனி ஏதுவுக்கு ஐந்து குணமும் ஐந்து தோஷமும் உண்டு. இத்தோஷம் நீக்கிக் குணம் வருமாறு :

பட்சதருமத்துவம் : பிரபஞ்சம் காரியரூபமாகலின் பட்சத்திலேயுண்டு; அதனால் அசித்தனென்கிற ஏதுவாபாச நிரஸ்தம்.

சபட்சேசத்துவம் : அது கடாதிகளிலும் காரியத்துவமாகக் காண்கையால் விருத்தன் ஏதுவாபாச நிரஸ்தம்.

விபட்சாத் வியாவிருத்தி : ஆன்மாவில் காரியத்துவம் இல்லாதிருக்கையில் அநைகாந்திக ஏதுவாபாச நிரஸ்தம்.

அபாதிதவிடயத்துவம் : பிரபஞ்சத்திற்கு உற்பத்தியங்காணப்படுகையால் ஈசுவர கர்த்திருத்துவமில்லாமையின் என்றது அபாதிதமாகலின் காலாத்தியயாபாதிஷ்ட ஏதுவாபாச நிரஸ்தம்.

அசத்பிரதிபட்சத்துவம் : உபாதான காரணமான மாயையும், துணைக்காரணமான கன்மமும் ஜடமாகையினனும்; பசுக்களுடைய ஞானக்கிரியை ஆணவத்தினால் தடுக்கப்பட்டிருக்கையினனும்; இரணிய கர்ப்ப நாராயணாதிகள் சிருட்டியந்தரம் ஈசுவரனால் உண்டாக்கப்பட்ட தேகேந்திரியாதிகளை உடையவர் ஆகையானும் பரமேசுவரனுடைய கர்த்திருபாவம் சாதிக்கிறதற்குப் பிரகரணசமன் என்னும் ஏதுவாபாசநிரஸ்தம்.

இனி அனுமானந்தான் தருமாதருமி அனுமானம் என்றும், காரணத் காரிய அனுமானம் என்றும், காரியாத் காரண அனுமானம் என்றும், உரையால் அனுமானம் என்றும் நான்கு பேதப்படும்.

இவற்றுள் ஈசுவர கர்த்திருத்வம் சாதிக்கிறதற்குப் பிரபஞ்சம் காரிய நிமித்தமாகையால் இக்காரியத்தை அறிந்து பண்ணுவதாக ஞானக்கிரியா சொருபமாகிய சத்தி உண்டு; இச்சத்திக்கும் சத்திமானாகிய ஈசுவரன் உண்டு என்று தருமாதருமி அனுமானத்தினால் அறியப்படும்.

எப்படி எனின் ? மண்ணும் திரிகையும் தண்டும் கடாதிகளை வேண்டினவனும் குலாலனுடைய வியாபாரமுண்டானால் கடாதிகள் உண்டு; இல்லாதிருக்கின் இல்லை; அப்படியே மாயையும் கன்மமும் ஆன்மங்களும் ஈசுவரனும் எப்போதும் உண்டாயிருக்கையினும் ஈசுவரனுடைய சமவேத சத்திப் பிரவிருத்தி உண்டாயின் பிரபஞ்சம் உண்டு; இல்லையாகில் பிரபஞ்சமில்லை என்னும் அன்னுவய வியதிரேகி அனுமானத்தினால் ஜகத்கர்த்தா மகேசுவரனென்று நிச்சயிக்கப்பட்டது.

சர்வ கர்த்தா மகேசுவரன் என்று பிரதிஞ்ஞை பண்ணிக் குலாலனைத் திட்டாந்தம் பண்ணியது பிர

திஞ்ஞாவிரோதமெனின்? அற்றன்று. கர்த்திருத்துவம்¹ பிரயோசக கர்த்திருத்துவமென்றும், ²பிரயோச்சிய கர்த்திருத்துவமென்றும் இருவகைப்படும். இவற்றுள், ஈசுவரன் எவ்விடத்தும் பிரயோசக கர்த்தா, குலாலாதி கள் பிரயோச்சிய கர்த்தாக்கள். ஆகலின் பிரதிஞ்ஞா ஹானி இல்லை; திட்டாந்த விரோதமும் இல்லை.

மருவிடும் அநாதிமுத்த சித்துரு மன்வி நின்றே - அநாதியே ஆணாவத்தினுடைய தடையற்ற ஞான சொரூபியாய் ஆன்மாக்களையும் உபாதானங்களையும் பொருந்தி நின்று சிருஷ்டியாதி ஐந்தொழில்களையும் சத்தியாலேபண்ணும் என்றவாறு.

‘ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று’ என்று ஒருமையாகக் கூறிய ஆசிரியர் கருத்து, இணையற்ற ஈசுவர நிமித்த மும், ஈசுவர சமவாய சத்தியோனியும், ஆன்மாக்களு டைய கன்மம் துணைக்காரணமும், ‘ஓடு’ என்றதனால் விந்து உபாதானமாகுமளவில் இவ்வேதுவினால் பிர பஞ்சம் உண்டாயிற்று என்பது. இதற்குச் சம்மதி:

வெளவூரெ:- தெஷாநெகா வராபொ நிரூ
தெஜஃவாரநெஹூரூ | நிதித் தீஸ்ரஸ்ஸெஷாந் உவாஷா
நம் ஸ விந்-ராடீ || ஸுகே- ஸஹகாரீ ஸ்ரூத்
ஸாஸ்காய-ஹ் ஸஹைத-கூ |

இதனால் ஐகத்து நிரேதுகம் என்றது தள்ளப்பட் டது. ‘வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆதலாலே’ என்றதனால் பிரபஞ்சம் நித்தியம், இதற்கு ஒரு கர்த்தா வும் வேண்டா என்ற சார்வாகமதமும் பூர்வமீமாஞ்ச

1. பிரயோசக கர்த்திருத்துவம் - ஏவுகிறது. 2. பிர யோச்சிய கர்த்திருத்துவம் - ஏவப்படுகிறது.

8

பண்ணி அதற்கு உத்தரம் சொல்லி ஜகத் கர்த்தா ஈசுவரன் ஏகனே, அநேக ஆன்மாக்களுடைய மல கன்மானு குணமாகச் சுத்தாசுத்தமாயைகளில் தனு கரண புவன போகங்களை உண்டாக்கிப் 1 பாவித்து அழிப்பது என்பதை மேற்கூறுகின்றது.

இதில் 'வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆத லாலே' (1) என்பதற்கு உலகாயதன் சங்கையும் உத்த ரமுமாக, மேல் மூன்று விருத்தத்தால் கூறுகின்றது.

உம்மை இறுதிக்கணின்று விளக்கின எண் னும்மை. ஏகாரம் ஈற்றசை. சித்துரு என்பது எழு வாய், மருவிடும் என்றது பயனிலை.²

இ - ள் : உதிப்பதும்...என்னில் - இச்சகத்திற்குத் தோற்றமும் நாசமும் உண்டென்பது என்னை? பெரி யோர்கள் விராரித்துப் பார்த்து ஜகத்து அநாதியுமாய் நித்தியமுமாயுள்ளது என்று சொல்லுவார்கள் என்று சொல்லின்;

இதற்கு யான் அநுமானாதி எடேன்...மேதினிக்கே- நீ தோற்றமும் ஒடுக்கமும் இல்லை சுவபாவமாய் என்ற வசனத்திற்கு அனுமான ஆகமங்கள் கொண்டு சொல் லேன்; பிரத்தியட்சமாகப் பூதங்களை முதற்காரணமாக நர பசு பக்ஷி கிருமி கீடாதி தேகங்களும், விருட்ச குள மல தாபர பாஷாணாதிகளெல்லாம். இன்னதில் இன்ன படி ரூபமாய் இன்னபடி பவித்து இன்னபடி நசிக்கும்

1. பாவித்தல் - காத்தல். 2. இக்கருத்து முதற்செய் யுளின் குறை; ஈண்டுச் சிங்கநோக்காய் இச்செய்யுளில் அதி காரமாய் எழுதப்பட்டுள்ளது.

என்று வேதாகமங்கள் சொன்னபடியே மகாபூதங்களினின்றும் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் பூமியின்கண்ணே காணலால் ; பூமியாதி மகாபூதங்களும் காரியவத்தாய் இருக்கையினால், இதற்கும் ஒரு காரணமும் அக்காரணத்தில் காரியத்தை உண்டாக்கும் கர்த்தாவும் உண்டு என்றவாறு.

‘பூதாதி’ என்றதில் வேற்றுமை தொக்குநின்றது. இதனால் ஐகத்து சாதியே. வேதத்தில் ஐகத்து அநாதி என்றிருக்க இவண் சாதி என்றது வேதவிருத்தம் எனின் ? அநாதி என்ற வாக்கியத்திற்குப் பிரபாகரன் ஆதியிலே தாற்பரியமாகையால் விரோதமில்லை.

இயல்புகாண் தோற்றி மாய்கை
என்றிடின் இயல்பி னுக்குச்
செயலதின் றியல்பு செய்தி
செய்தியேல் இயல்பு தன்றும்
இயல்பதாம் பூதந் தானே
இயற்றிடும் செய்தி என்னின்
செயல்செய்வான் ஒருவன் வேண்டும்
செயற்படும் அசேத னத்தால்.

3

இ - ள்: இயல்புகாண் தோற்றிமாய்கை என்றிடின் இயல்பினுக்குச் செயலது இன்று - மகா பூதங்களில் தேகாதிகள் தோற்றுகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் சுவபாவமே எனின் ? சுவபாவமானது ஷட்பாவ விகாரம், பொருந்தாது ; இயல்பு செய்தி செய்தியேல் இயல்பது அன்றும் - இங்ஙனம் தொழிற்படுவதே சுவபாவம் எனின் ? விகாரப்படுகிறது சுவபாவம் அல்லவாம் ; இயல்பதாம் பூதந்தானே இயற்றிடும் செய்தி என்னின் செயல் செய்வான் ஒருவன் வேண்டும் - இயல்பாயுள்ள

பூதங்கள்தானே தேகாதிகளைத் தன்னிடத்தில் உண்டாக்கும் எனின்? இக்காரணத்தில் காரியத்தை உண்டாக்குகிறவன் ஒருவன் வேண்டும்; செயல்படும் அசேதனத்தால் - பூதங்கள் அசேதனம் ஆகையால் கர்த்தாவினாலே காரியப்படும் என்றவாறு.

இதனால் சுவபாவிமயன்று ஜகத் ஏதுகம் என்றது.

நிலம்புனல் அனல்கால் காணா
நிறுத்திடும் அழிக்கும் ஆகும்
பலந்தரும் ஒருவன் இங்ங்
பண்ணிட வேண்டா என்னில்
இலங்கிய தோற்றம் நற்றல்
ஈறிவை இசைத லாலே
நலங்கிள் தோற்றம் நாசம்
தனக்கிலா நாசன் வேண்டும்.

4

இ - ள் : நிலம்புனல் ... என்னில் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்னும் நான்கு பூதங்களே பிரத்தியட்சமாகத் தேகாதிகளை உண்டாக்கி நிறுத்திப் பலங்கொடுத்து அழிக்கும் வேரோர் கர்த்தா உண்டாக்க வேண்டா எனின், இலங்கிய தோற்றம் வேண்டும் - விளங்கப்பட்ட உற்பத்தியையும் திதியையும் நாசத்தையும் இந்நான்கு பூதங்களும் பொருந்துகையால் உற்பத்தி நாசமில்லாத நலத்தையுடைய கர்த்தாவானவன் ஒருவன் பண்ணுவான்வேண்டும் என்றவாறு.

இம்மூன்று விருத்தத்தினும் சங்கிரகமாகச் சொன்ன உலகாயதன் மதமும் தத் தூஷணமும் விஸ்தரித்துப் பரபட்சத்தில் கூறினோம்; ஆங்கு உணர்க.

சார்பினில் தோன்றும் எல்லாம்
 தருபவன் இல்லை என்னில்
 தேவனில் லதற்கோ தோற்றம்
 உள்ளதற் கோநீ செப்பாய்
 ஓனினில் லதுவும் தோன்று
 துள்ளதேல் உதிக்க வேண்டா
 சோவிலா நிரண்டும் இன்றி
 நிற்பது தோன்றும் அன்றே.

5

‘தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்’ (1) என்ற பதத் திற்குப் பௌத்தரில் சொத்திராந்திகள் சார்பினில் ஜகத் உண்டாவதொழிய வேறொருகர்த்தா வேண்டா என்ன; அதை நிராகரித்துச் சகத்திற்குக் கர்த்தா உண்டு என்கிறதை மேல் மூன்று விருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

இ - ள் : சார்பினில் தோன்றும் எல்லாம் தருபவன் இல்லை என்னில் - ரூப ரஸ கந்தமாவது மூர்த்தமாயிருக்கிற பூதங்களுடைய சந்தானம். இந்த ரூப அணுகுளினுடைய உபசயமானது ¹ஸ்தம்ப கும்பாதிபாய் இருக்கிற பாஹ்யார்த்தம்.

பிருதிவியின் தருமம் ²தேரீயமும் ரூபமும். ஜலத்தின்தருமம் ³த்ருவத்வ சிநேகாதி. தேயுவுக்கு ⁴ஒளஷ்ணிய சுக்கில பாஸ்வரத்துவாதி. வாயுவுக்குச் ⁵சமீப கரணவேகாதி. வர்ணம் கந்தம் இரசம் ரூபம் ஓஜசுக்க

1. ஸ்தம்பகும்பாதி - தூண் கலசம் முதலியன. 2. தேரீயம் - உரம். 3. த்ருவத்வ சிநேகாதி - பெருகல் தொட்டால் ஓட்டுதல் முதலியன. 4. ஒளஷ்ணிய சுக்கில பாஸ்வரத்துவாதி-குடு வெளுத்த பிரகாசம் முதலியன. 5. சமீபகரணம் - திரட்டல் ஓடல்.

ளாமிருக்கிற நான்கு பூதங்களின் சங்காதமே பிண்டம். அப்பிண்டத்தினின்றும் பிருதிவியாதி உண்டாம். அப்பிருதிவியாதிகளாவது பரமானுக்களின் சமூகம்.

சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்ஙவை ஆக்கிராணம் ஐந்திற்கும் பிரத்திய பஞ்சகம் என்று பெயர். வாக்கு பாதம் பாணி பாயு உபத்தங்கள் ஐந்திற்கும் காரக பஞ்சகம் என்று பெயர். சைதன்னிய சமுதாயத்திற்குப் புத்தி என்று பெயர். அதில் காரண பூதமாயிருக்கிற ஏகதேசம் மனம். இப்படியே ஒன்றினுடைய சார்பினால் ஒன்றாகத் தானே உண்டாவதன்றி இதனை உண்டாக் குவானொருவன் இல்லை யெனின்;

தேரின் இல்லதற்கோ தோற்றம் உள்ளதற்கோ நீ செப்பாய் - விசாரிக்குமிடத்து உள்ளதற்கோ இல்லாததற்கோ நீ தோற்றமென்று சொல்லுகிறாய்;

ஓரின் இல்லதுவும் தோன்றாது உள்ளதேல் உதிக்க வேண்டா-அறியுமிடத்து இல்லாதது *ஆகாய குசுமம் போல ஒருகாலும் உண்டாகாது, உள்ளதேயாமாகில் தோற்றம் சொல்ல வேண்டுவதில்லை;

சோர்விலாது இரண்டும் இன்றி நிற்பது தோன்றும் அன்றே - அழிவற்ற காரியரூபம் அல்லாததுமாய் அசத்துமன்றி நின்றதொருகாரணத்தில் காரியமானது உண்டாகவேண்டும் என்றவாறு.

உள்ளதும் இலதும் அன்றி

நின்றதொன் றுளதேல் உண்டாம்

இல்லதேல் இல்லை யாகும்

தோற்றமும் இசையா தாகும்

* ஆகாய குசுமம் - ஆகாயப்பூ.

உள்ளகா ரணத்தில் உண்டாம்

காரியம் உதிக்கும் மண்ணில்

இல்லதாம் படங்க டாதி

எழில்தரும் இயற்றி வானல்.

6

இ - ள் : உள்ளதும் இலதும் அன்றி நின்றது ஒன்று உளதேல் உண்டாம் - காரியரூபமாக உள்ளது மல்லாமல் காரணத்தினால்தான் யில்லாததுமல்லாமல் ஒரு பதார்த்தம் உண்டானால் அதில் பிரபஞ்சம் உண்டாம்; இல்லதேல் இல்லை ஆகும் தோற்றமும் இசையாது ஆகும் - அப்படி ஒரு வஸ்து இல்லையாகில் பிரபஞ்சமும் இல்லையாம், உற்பத்தியுண்டென்று சொல்லுகிறதும் கூடாது;

உள்ள காரணத்தில் உண்டாம் காரியம் - சத்தா யுள்ள காரணத்தில் காரியரூபமாகிற பிரபஞ்சம் உண்டாம்படி ஓர் உபாதான காரணமாக ஒரு வஸ்து உண்டாகில், உதிக்கும் - அக்காரணத்திற்குள்ளே பிரபஞ்சம் உண்டாம். ஒரு கர்த்தா வேண்டா எனின்? கர்த்தாவினால் அல்லது உண்டாகாது என்பதற்கு உதாரணம். மண்ணில் இல்லது ஆம் படம் கடாதி எழில் தரும் இயற்றுவானால் - பூமியில் படத்திற்குச் சமவாய்காரணமான தந்துக்களும் கடத்திற்கு உபாதான காரணமாகிய மிருத் பிண்டமும் எப்படி உண்டாயிருக்கவும் தானே படமும் கடமும் உண்டாகாது. தந்துவாய குலாலனால் அழகுபெற எப்படி உண்டாயிற்று? அப்படியே உபாதான காரணமாகிய மாயையினின்றும் பிரபஞ்சம் ஈசுவரனால் உண்டாம் என்றவாறு.

ஒருபொருள் ஒருவன் இன்றி

உளதில் தாகும் என்வில

தருபொருள் உண்டேல் இன்றும்

தன்மையின் நின்றேல் உண்டாய்

வருதலின் நிலது காரியம்

முதலுள தாகும் என்னில்

கருதுகா ியமும் உண்டாய்த்

தோற்றமும் கருத்தா வாலாம்.

7

இ - ள் : ஒரு பொருள் ஒருவன் இன்றி உளது இலது ஆகும் என்னில் - ஒரு வஸ்துவானது ஜகதீசு வரனை அன்றித் தானே உற்பத்தியையும் நாசத்தையும் அடையுமெனின், தரு பொருள் உண்டேல் இன்றும் தன்மை இன்று - சுவதச் சித்தமாக உண்டான வஸ்து விற்கு நாசம் வாராது. இன்றேல் உண்டாய் வருதல் இன்று-நாசத்தை அடையுமாயின் மீண்டும் உண்டாக மாட்டாது;

இலது காரியம் முதல் உளது ஆகும் என்னில்-நீர் காரண ரூபமாக முதல் உண்டாம் என்றதில்லை, முதலே காரியமே உளதெனின், கருது காரணம் உண்டாய்த் தோற்றமும் கருத்தாவால் ஆம் - விசாரித்துப் பார், காரியம் உண்டு என்கையினால் இதற்கு ஒரு காரணமும் உண்டு, அக்காரணத்தில் காரியம் உண்டாவதும் ஒரு கர்த்தாவினால் என்றவாறு.

இம்மூன்று விருத்தத்தினனும் புத்தர்கள் நால்வருடைய மதத்தையும் மறுத்தது.

இதன் விஸ்தாரமும் மறுப்பும் பரபட்சத்தில் சொன்னோம் அவண் உணர்க.

காயத்தின் அழிவு தோற்றம்

கண்டனம் உலகில் காணும்

நீயித்தை உரைத்த வாறில்

கென்னெனின் நிகழ்த்தும் உண்மை

மாயத்த உலகம் பூநீர்
தீவளி வானம் ஆதி
ஆயித்தான் ஒன்றின் ஒன்று
தோன்றிநின் றழித லாலே

8

முதல் விருத்தத்தில் ' போவதும் ஆதலாலே ' என்ற பதத்திற்குப் பட்டாசாரிய மதானுசாரிகள் ' நகதாசித் நித்ருசஞ்சகத் ' என்று காரிய ரூபமாய் இருக்கிற தேக கடா திகளுக்கே உற்பத்தியும் நாசமும் காரணரூபமாயிருக்கிற பிருதிவியாதி மகாபூதரூபமாகிய உலகங்கட்கு நாசமில்லை என்ற பட்சத்தை மேல் இரண்டு விருத்தங்களான் மறுத்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : காயத்தின் அழிவு...என் எனின் - தேகங்களின் தோற்றமும் நாசமும் கண்டோம், உலகங்களுக்குத் தோற்றம் நாசம் கண்டதில்லை, நீ இதனை உண்டென்று சொல்வது என்னையோ எனின், நிகழ்த்தும் உண்மை-உள்ளபடி சொல்லுவாம்;

மாயத்த உலகம் ... அழிதலாலே - மயக்கத்தைப் பொருந்தும் உலகங்களான பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் ஐந்தும் ஆகாசாதியாக ஒன்றிலே ஒன்று தோன்றி நின்று அழியுமென்று வேதம் சொல்லுகையால், வேதப்பிரமாணிய வாதியாயிருக்கின்ற உனக்கு இஃது அன்றெனப் போகாது என்றவாறு.

ஓரிடம் அழியப் பின்னும்
ஓரிடம் நிற்கும் ஒக்கப்
பாரிடம் அழிவ தின்றும்
என்றிடில் பயில்வித் தெல்லாம்

காரிடம் அதனில் காட்டும்

அங்குரம் கழியும் வெவ்வி

சீருடைத் துலகு காலம்

சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லார்.

9

சைவத்திலே ஆங்கார உற்பத்தியாகிய பூதாதி ஆங்காரத்திலே பஞ்ச தன்மாத்திரையில் பூதோற்பத்தி சொல்லி இருக்க, ஆகாசத்தில் வாயுவும், வாயுவில் அக்கினியும், அக்கினியில் அப்புவும், அப்புவில் பிருதிவியுமாக ஒன்றிலொன்று அடைவே தோன்றும் என்று சொல்வாரை மறுப்பானேன் எனின்? பூர்வ மீமாம்சருக்குச் சம்மதமாக எவ்வாற்றானும் பிரபஞ்சம் உற்பத்தி நாசம் உடைத்து என்பதற்காகக் கூறியது. ஆயின் உமக்கு அந்த வேத வாக்கியம் சம்மதமன்றோ எனின்? ஆம். வேதசிவாகமங்கள் இரண்டு வாக்கியத்திற்கும் அவிரோதம் இரண்டாங்குத்திரத்தில் பூதோற்பத்திக் கிரமத்தில் கூறுவாம்.

இ - ள் : ஓரிடம் அழிய பின்னும் ஓரிடம் நிற்கும் ஓக்க அழிவது இன்றும் - உலகமானது அழியும் என்ற ஆகம வாக்கியத்திற்குப் பொருள் இப்பூதங்களில் ஒன்று அழியுமென்று சொன்னதன்றி எல்லாம் ஓக்க அழியும் என்று சொன்னது அன்று, பின்னை அழிவது ஏது எனின், பாரிடம் - பூமியானது ஜலமக்னமாகச் சிறிதுநாளிருக்கும் என்றதெனின், அஃது அற்றன்று, பயில்வித்து எல்லாம் காரியமதனில் அங்குரம் காட்டும் வேனில் கழியும் சீருடைத்து உலகு காலம் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும் - பூமியில் உண்டான பீஜங்கள் எல்லாம் வருஷாகாலத்தில் முளையானது உண்டாம், வேனிற்காலத்தில் பட்டுப்போம், அப்படிப்போல சிறப்புடைத்தான உலகங்களும் சிருஷ்டிகாலம் பொருந்தின போது உண்டாம், சங்காரமானது பொருந்தினபோது நாசத்தை அடையும் என்றவாறு.

இவ்விரண்டு விருத்தத்தினாலும் பூருவமீமாம்ச ருடைய மதமும் நிராகரணமும் சங்கிரகமாகக் கூறப் பட்டது.

இதன் விஸ்தாரம் பரபட்சத்தில் சொன்னோம் அவண் உணர்க.

காலமே கடவு ளாகக்
கண்டனம் தொழிலுக் கென்வில்
காலமோ அறிவின் ருகும்
ஆயினும் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டும்
காரணம் விதியி னுக்குக்
காலமும் கடவுள் ஏவ
லாந்நுனைக் கார ணங்காண்.

10

மேல் முதல் விருத்தத்தில் 'தருபவன் ஒருவன் வேண்டும்' என்ற பதத்திற்குச் சிருஷ்டி திதி சங்கா ரத்திற்குக் காலமே கர்த்தா அல்லது வேறில்லை என்னும் காலேசுவர வாதியை மறுத்தல்.

இ - ள் : காலமே கடவுளாக கண்டனம் தொழி லுக்கு என்வில் - காலமானதே பிரபஞ்சத்தை உண் டாக்கும், காலமே திதிபண்ணும், காலமே சங்காரத் தையும் பண்ணும், *பிரபஞ்சோப சம்மாராநந்தரமும் காலமே நித்தியமாயிருக்கும், காலத்தை ஒருவராலும் கடக்கப்போகாது. ஆகையால் காலமே கர்த்தா எனின்;

*பிரபஞ்சோப சம்மாராநந்தரமும் - பிரபஞ்சம் அழிந்த பின்னும்.

தடிமனம்:- காடெழுதி ஹிதாதி காடெழுதி
ராதி பூஜா: காடெழுதி ஹிதாதி காடெழுதி
ஹிதாதி: உதி ||

இப்படிச் சொல்லில் : காலமோ அறிவு இன்றாகும் -
காலமானது அறிவில்லாதாகையானும் *ஜகத் புத்தி
மத் க்ருத்ருகமாகையானும் இவ்வன்வய வியதிரேகத்
தினால் காலத்துக்குக் கர்த்திருத்வம் கூடாது, ஆயினும்
காரியங்கள் காலமே தரவே காண்டும் - காலம் ஜடமா
யினும் காரியங்களெல்லாம் காலத்தினால் உண்டாகக்
கண்டோமெனின்; காலமும் கடவுள் ஏவலால் கார
ணன் விதியினுக்குத் துணைக்காரணம் காண் - அக்
காலமானது பரமகர்த்தாவாகிய சத்தருடைய ஜநநீ
ஆரிணீ ரோதயித்ரீ என்னும் சத்தித் திரயத்தினால்
அதிஷ்டிக்கப்பட்டுக்கொண்டு சதாசிவாதி காரணேசு
வரர் பண்ணும் சிருஷ்டியாதிக்குச் சககாரிகாரணம்
என்றவாறு.

தடிமனம்:- சுதூஷிதரோ நகாபொயம் ஜம
சு ஸுஷிதரோகிதரோ ஜகாபொயம் துதூஷிதரோ
ஜம சுதூஷிதரோ உதி.

வெளவெளவெளம்:- கிழிதூதி வடாசுடா
நாஃ சுதூஷிதரோ நகாபொயம் | ஸிவஃ காலாநவஹி
நொரோயாதஃ ஸிவஃ கிழிதூதி || உசுவாநவதி விஸ்வஃ
காலாநவஃ தூஷிதரோ உதி.

*ஜகத் புத்திமத் க்ருத்ருகம் - பிரபஞ்சம் புத்திமானாலே
செய்யப்படும்.

அழிந்தபின் அணுக்கள் தாமே
அகிலமாய் வந்து தின்று
கழிந்திடும் கன்மத் தென்வில
கன்மமும் அணுவும் கூட
மொழிந்திடும் சடமே யாகி
முடிதலால் முடியா செய்தி
ஒழிந்திடும் அணுவு பங்கள்
உலகெலாம் ஒடுங்கும் அன்றே.

11

மேல் பரமாணு 1 புஞ்சமே பிரபஞ்சம் என்கிற
ஆருகத மதத்தை மறுத்தல்.

இ - ள் : அழிந்த பின் அணுக்கள் தாமே அகிலமாய் வந்து நின்று கழிந்திடும் கன்மத்து என்னில் - பிரபஞ்சோப சம்மாரானந்தரம் ஈசுவரன் அன்றியில் பரமானுக்கள் தானே ஆன்மாக்களுடைய கன்மானு குணமாகப் புஞ்சகமாக 2த்ருண குல்ம லதாதிகளின் கூட்டமே வனமானதுபோலப் பிரபஞ்சரூபமாய்ப் பின்னும் கன்மானுகுணமாகவே உபசம்ஹிருதமாம்;

தடிமத்தம் ஜெநதந்தெ:- வுலூவாவாஸம்
ஜென்கு டபி-டபி-டாநுஸாரினி! வாஜானுனி
ராஜாஷாஜெஹாஸ வெ-டஸுஜெஹி-ஜெயம் || ஸுஜெ-
ஹரிநஸா தாதொரோஹாஜெஹலிராநிந ஐதி.

இப்படி என்னில்; கன்மமும் அணுவும் கூட
மொழிந்திடும் சடமே ஆகி முடிதலால் முடியா செய்தி -

1. புஞ்சம் - கூட்டம்.

2. த்ருணம் குல்ம லதாதி - புல் சிறு கொடி மரங்கள் முதலியன.

கருமமும் பரமானுக்களும் சடமென்று வேத ஆகமங்கள் சொல்லுகையினாலும், அவைகள் பிரளயகாலத்தில் நாசத்தை அடைகையினாலும் திரும்ப உற்பத்திக்கிரியை உண்டாகாது, ஒழிந்திடும் அணுரூபங்கள் உலகெலாம் ஒடுங்கும் அன்றே-ஆகையால் சர்வலோகோப சங்கார காலத்தில் அணுக்கள் எல்லாம் நாசத்தை அடையும் என்றவாறு.

இவண் குசிக்கப்பட்ட சைனனுடைய மதத்தையும் மறுப்பையும் விஸ்தரித்துப் பரபட்சத்தில் கூறினும் ஆங்கு உணர்க.

காரண அணுக்கள் கெட்டால்

காரிய உலகின் நென்றின்

காரண மாயை யாகத்

காரியம் காண லாகும்

காரண மாயை என்னை

காண்பதிங் கணுவே என்வில்

காரண மாயை யேகாண்

காரியம் அணுவில் கண்டால்.

12

மேல் நியாய வைசேடிகரும் பிரபஞ்சத்திற்குப் பரமானு உபாதானவாதிகள் ஆகையால் பரமானு காரண வாதமாகிய ஆருகத மதத்தை நிராகரித்துக் கொண்டு பரமானுவுக்கு நாசம் சொல்லின் மேல் பிரபஞ்சம் உண்டாகாது என்றும், பரமானு நித்தியம் என்றும், அதுவே சகத்து உபாதான காரணம் என்றும் சொல்லும் வாக்கியத்தை அநுவதித்து நிராகரித்தல்.

இ - ள் : காரண அணுக்கள் கெட்டால் காரிய உலகு இன்று என்னில் - காரணமாயிருக்கிற பரமானுக்கள் பிரளயகாலத்தில் நாசத்தை அடையின் காரிய

மாகிய பிரபஞ்சம் மேலும் உண்டாகாது எனின்; காரண மாயை ஆக காரியம் காணலாகும் - காரண மாகிய மாயை நித்தியமாகையால் காரியமாகிய பிரபஞ்சம் உண்டாகக் காணலாம், காரண மாயை என்னை காண்பது இங்கு அனுவே எனின் - காரணமாயை என்று சொல்லுகிறது எதற்காக, நாம் காரணமாகக் காண்பது பரமானுவே எனின்; காரியம் அனுவில் கண்டால் காரணமாயையே காண்-காரியமாகிய ரூபத் துவமும் ஏகதேசமும் அல்லாத மாயையே ஜகத்திற்குக் காரணமாகவேண்டும் காண் என்றவாறு.

காரியம் என்ப தென்னை
காரண அனுவை என்னின்
காரியம் அவய வத்தால்
கண்டனம் கடாதி போலக்
காரிய உருவம் எல்லாம்
அழிதரும் காரணத்தால்
காரிய உறுப்பின் மாயை
தருமெனக் கருதி டாயே.

13

இ - ள் : காரண அனுவை காரியம் என்பது என்னை என்னின் - ஜகத் காரணமாகிய பரமானுக் களைக் காரியமென்பது என்னையோ எனின்; காரியம் அவயவத்தால் கண்டனம் காரிய உருவம் எல்லாம் கடாதிபோல அழிதரும் காரணத்தால் - பரமானுக்கள் அவயவவத்தாகக் காணப்படுகையால் காரிய ரூபமான தெல்லாம் மண் குடம் முதலியவைபோல் அழியுமென் னும் ஏதுவினால் பரமானுக்களும் பிரளய காலத்தில் நாசத்தை அடைவதே ஆதலால் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமாகாது; பின்னை பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் ஏது எனின்? காரிய உறுப்பின் மாயை தரும் எனக்

கருதிடாயே - காரியரூபமல்லாத மாயையே பிரபஞ்சத் திற்குக் காரணமென்று அறிவாயாக என்றவாறு.

தோற்றமும் நிலையும் ஈறும்
மாயையின் தொழிலுதேன்றே
சாற்றிடும் உலகம் வித்தும்
சாகாதி அணுக்களாக
ஏற்றதேல் *ஈண்டி நிற்கும்
இல்லதேல் இசைவின்றும்
மாற்றந் மறந்தாய் இத்தால்
மாயையை மதித்திடாயே.

14

இன்னமும் அந்த வாதியை மறுப்பதாக உதாரணமிட்டு உணர்த்துகிறார்.

இ - ள் : உலகம் தோற்றமும் நிலையும் ஈறும் மாயையின் தொழிலது என்றே சாற்றிடும் - உலகமானது உண்டாகிறதும் நிலைபெற்று நிற்கிறதும் ஒடுங்குகிறதும் மாயாசத்தி விலாசங்கள் என்று வேதங்கள் சொல்லும், வித்துச் சாகாதி அணுக்களாக ஏற்றதேல் ஈண்டி நிற்கும் இல்லதேல் இசைவதின்றும் மாற்றம் நீ மறந்தாய் - சூக்குமமாகிய வடபீஜத்தில் தூலமாகிய சாகோபசாகை பத்திர புஷ்ப பலங்களெல்லாம் உண்டாவதுபோல் அத்ருசியமாயிருக்கிற மாயையில் த்ருசியமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் அகடித கடநாபடியசீமாயா என்று உண்டாவதன்றிப் பரமானுக்களின் கூட்டமே பிரபஞ்சமாமெனின்? இவண் வித்துக்களின் கூட்டமே சாகோப சாகையாக நிற்கவேண்டும், அப்படி நிற்க நீ சொல்லும் பரமானுக்களின் கூட்டங்களும் பிரபஞ்சமாம். அஃதில்லையாகையால் பரமானுக்களின் கூட்டமும் பிரபஞ்சம் என்பது கூடாது. இதற்கு நீ உத்தரம்

* ஈண்டு நிற்கும் எனவும் பாடம்.

சொல்லமாட்டாதிருக்கையால் அப்பிரதியாநாம நிக்கிரகத்தானம், இத்தால் மாயையை மதித்திடாயே - இந்த நிக்கிரகத்தானம் உனக்கு வருகையால் நான் சொன்ன மாயையே பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் என்று விசாரிப்பாயாக என்றவாறு.

இதனால் ஜகத் உற்பத்தி 1 சங்காதரூபமல்ல என்றது. இந்த மூன்று விருத்தத்தினாலும் சங்கிரகித்துச் சொன்ன நியாய வைசேடிகருடைய மதத்தையும் மறுப்பையும் சிறிது விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

ஈசுவர இச்சையினாலும் 2 போஜக அதிருஷ்டத்தினாலும், பரமானுத் துவயங்களில் கிரியை உண்டாய் ஸஜாதீய பரமானுக்களுக்குச் சம்யோகம் வந்தபோது த்வியனுகமாம். 3 த்வியனுகத் திரயத்தினால் 4 ஜாலஸ்த ரூரிய மரீசிப் பிரகாசியமான திருசரேணுவாம். திருசரேணுவின் கூட்டங்களால் அவயவித் துவாரா மகாபிருதிவியாதியாம். ஏவம் ஆப்ய தைஜஸ வாயவ்யங்கள் தத் தத் பரமானுக்களில் இக்கிரமத்தில் உண்டாம். பிரளயமும் ஈசுவரனுடைய 5 சந்நிஹீஷையினாலும் ஆன்மாக்களுடைய போஜக அதிருஷ்ட அபாவத்தினாலும் மகாபூத சதுஷ்டயாரம்பக பரமானுக்களில் கிரியை யுண்டாய் கிரியையினால் 6 விபாகமுண்டாய் அவ்விபாகத் துவாரா அசமவாயி காரண சம்யோக நாசத்தினால் மகா பூதங்களுடைய நாசம் உண்டாம். ஆகாசம்

1. சங்காதம் - கூட்டம். 2. போஜக அதிருஷ்டம் - புசிப்புக்கு அதிருஷ்டம் வந்ததினால். 3. த்வியனுகத் திரயம் - இரண்டு அணுச்சேர்ந்து மூன்று கூடியது. 4. ஜாலஸ்த ரூரிய மரீசிப் பிரகாசியமான திருசரேணு - சாலகவாச ரூரியகிரணத்திலே விளங்குகின்ற மூவணு. 5. சந்நிஹீஷை - சங்கரிப்பு. 6. விபாகம் - பிரிதல்.

காலம் திக்கு ஆன்மா இந்நான்கும் விபுவும் நித்தியமும், மனம் அனுஷமாய் அநித்தியமுமாயிருக்கும். இஃது அவர்கள் மதம்.

இதற்கு மறுப்பு. பரமானு சத்பாவத்தில் பிரமாணமே இல்லை, நிரவயவ திரவியத்திற்குச் சமயோகம் கூடாது. சாவயவமாகில் நாசவத்தாய் உபாதானத்வம் கூடாதாகையால் பரமானுப் புறக்கிரியையினால் ஜகத் சிருஷ்டிகூடாது. ஆகாசம் காலம் திக்கு மனம் இவைகளுக்கு உற்பத்தி வேதாகமோகந்தம் ஆகையான் நித்தியத்துவம்கூடாது. மனம் அனுவாகின், மகத்தபதார்த்த கிரணம்கூடாது. ஆகையான் மனம் மகத்தே விபுவே; ஆன்மா நித்தியமும் விபுவும் என்றதே யாதார்த்தம்.

மாயையின் உள்ள வஞ்சம்
வருவது போவதானம்
நியதிங் கெட்டை என்னின்
நிகழ்ந்திடு முயலிற் கோடு
போயுதும் இலேகள் எல்லாம்
மரங்களில் புகுதுப் போதின்
ஆயிடும் அதுவும் என்னின்
காரணம் கிடக்க வாமே.

15

மேல் லப்தாவகாசனாக, சூனியவாதி நீவிர் இருவரும் சொல்லும் பரமானுவும், மாயையும் பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமல்ல; சூனியமே ஜகத் உபாதான காரணம் என்னும் வசனத்தை ஒரு விருத்தத்தினால் அனுவதித்துத் தூஷித்தல்.

இ - ள் : மாயையின் உள்ள வஞ்சம் வருவது போவதாகும் - மாயையின்கண் உண்டாம் பிரபஞ்சமானது உண்டாய் வருவதும் நாசமாய்ப்போவதும் ஆம்,

நீ அது இங்கு இல்லை என்னின் நிகழ்ந்திடும் முயலின் கோடு-இவ்விடத்து நீ சத்தாக ஒருமையை என்பதோர் உபாதான காரணம் இன்றெனின்? அத்தியந்த அபாவமாகச் சொல்லும் முயற்கொம்பிற்குக் குண நாமக் கிரியைகள் இல்லாதது போல உபாதான காரணம் குனியமாகில் பிரபஞ்சமும் குனியமேயாம். இது காரிய முண்டு காரணமில்லை என்று சொல்லுகிறது. காலாத்தியயாபாதிஷ்ட ஏதுவாபாசம் ஆகையால் இப்பட்டம் நிரஸ்தம்.

போய் உகும் இலைகள் எல்லாம் மரங்களில் புக்கு போதின் ஆயிடும் அதுவும் என்னில்-அதில் பிரபஞ்சம் என்பது மரங்களினின்றும் பழுத்து விழுந்த இலைகள் மீண்டும் அந்த மரங்களில் புக்கு அஃதே தளிராகத் தோன்றுமாயின், நீர் சொல்லிய மாயையில் பிரபஞ்சம் இலயத்தை அடைந்து மறித்தும் அம்மாயையினின்றும் உற்பத்தியாம் எனின்? காரணம் கிடக்க ஆம் ஏ - அங்ஙனம் காரியரூபமானதெல்லாம் சூக்கும ரூபமாகக் காரணத்திலிருந்து மீளவும் உண்டாம் என்று சொல்லும் அவர்களுக்கு இந்தத் திட்டாந்தமும் தூஷணமும் எம்மதமானது. காரணமாகிய சமுத்திரத்தில் *வாயு வசாத் தரங்க பேன புற்புத துஷாரங்களும் உண்டாய் மீண்டும் அதில் இலயிப்பதுபோல் ஈகவர சத்தி மாயையை ஷோபிக்கப்பண்ணவின் அந்த கூப்பத்தப் பிரதேசத்தில் தனு கரண புவன போக சதுர்வித ரூபப் பிரபஞ்சம் உண்டாம் என்பதேயாம் என்றவாறு.

சுடாசுதஃ- வாஜாஹிஸ்தூஹிய-ஸுசுதஃஸிவெஜ்ஜாவியி
வொஹிதஃ! விஹாராஜா ஹாரஜெஸொ ராயாங்கெஷா

*வாயுவசாத் தரங்க பேன புற்புத துஷாரங்கள் - வாயு வசத்தினால் திரை நுரை குமிழி விந்துத்திவலைகள்.

ஹேமந்திராடி || சுமாமுஷ்வாடிபாஜாஸ ஸவ-
 ஹந்த ஹிதெவராடி | வாபுமெமாடிபொடிநா
 நுமெசுல விகாரவாநு | சுக்ஷமாஹிசுமாதிராபா
 ஸவிகாரகமாடிஹி ||

பிரபஞ்சம் என்பது வஞ்சம் எனக் குறைந்து
 நின்றது.

கருதுகா ரணரண் டாகக்
 காரியம் உள்ள தாதி
 வருதலால் அநாதி வையம்
 மற்றொரு கடவுள் இத்தைத்
 தருதலால் ஆதி யாகச்
 சாற்றலு மாகும் மாயைக்
 கொருவனார் என்னிங் கென்னின்
 உள்ளவா றுரைப்பக் கேள்நீ.

16

மேல் பிரபாகரன் ஜகத் அநாதியும் நித்தியமும்;
 இதற்கு நிமித்தோபாதானங்கள் சொல்ல வேண்டு
 வது இன்று என்பதைக் குறித்துக் கூறல்.

இ - ள் : கருது காரணம் உண்டாக காரியம் உள்ள
 தாதி வருதலால் அநாதி வையம் - புத்திபண்ணும் உபா
 தான காரணமாகிய மாயை சத்தாய் அநாதியாயுள்ள
 இக்காரியமாகிய பிரபஞ்சமும் அம்மாயையினின்றும்
 உண்டாகி வருகையால் பிரபஞ்சமும் *பிரவாகாநாதி,
 மற்றொரு கடவுள் இத்தை தருதலால் ஆதியாக சாற்
 றலும் ஆகும் - கர்த்தாவானவன் உண்டாக்கலின் பிர

*பிரவாகாநாதி - ஆற்றிலே தண்ணீர் முன்னேவந்து அத்
 தண்ணீர் ஓடிப்போகப் பின்னேயும் ஒழியாமல் வருவது.

பஞ்சத்தை அப்தி என்று சொல்லவுங்கூடும், மாயைக்கு ஒருவன் ஆர் இங்கு என்னின் - நிரீசுவர சர்ங்கிய காபிலர், அங்குராதிகளுக்கு ஒரு சேதனை அபேக்யாமல் பீஜாதிகள் சாமக்கிரியையானதுபோல் மூலப்பிரகிருதி திரிகுணம்மகமாகலின் மகதாதி பிரபஞ்சோற்பத்தியும் தீதியும் இலயமும் தானேயாயிருக்குமாகலின் இதற்கு ஓர் ஈசுவரன் வேண்டா. ஈசுவரன் ஒருவன் ஜகத் கர்த்தாவாக உண்டாமாகில் இப்பிரகிருதி எதற்கு? என்று சொல்லுவார்.

தருமசுதம்:- யத்யபாவரிபாரெணைக ஸ்ஹாவம்
சுருதசுத்யா | ஈத்யாநவெக்ச ஸீஜாதி ஸாஜிப்யக்சம்
கூடொ | உஹ்ஜாதிவிகாரளவ வபரிணாஜ ஸ்ஹாவகஸு |
சூரிமணாது ப்ரயாநனு தெநஸாஃவ்யம் நிர்ஸூரஸு
ஐதி.

உள்ளவாறு உரைப்பக் கேள் நீ - இப்பிரகிருதி ஜகத்து ரூபமாகப் பரிணமியாது, ஜகத்து உண்டா மாறு சொல்லுதும் கேள்.

மற்று : வினைமாற்று.

புத்திமற் காரி யத்தால்
பூதாதி புருடன் குணம்
அத்தனு கரணம் பெற்றால்
அறிதலால் அவற்றை மாயை
உய்த்திடும் அதனுள் மாயைக்
குணர்வொன்றும் இல்லை என்றே
வைத்திடும் அதனுல் எல்லாம்
வருவிப்பான் ஒருவன் வேண்டும்.

இ - ள் : பூதாதி - பிருதிவி முதலான பிரபஞ்சம், புத்திமத் காரியத்தால் - தடையற்ற ஞானக் கிரியா வானால் உண்டாகவேண்டும், புருடன் - ஞானக் கிரியா வான் ஆன்மா அல்லவோ, அவனால் பிரபஞ்சம் உண்டாம் எனின்;

தானும் - அந்த ஆன்மாத்நானும், அ தனு கரணம் பெற்றால் அறிதலால் - கேவலத்தில் ஒன்றுமே அறியாமல் இருந்து அப்பூதாதிகளினின்றும் கன்மத்திற்கீடான காயத்தையும் புறக் கரணங்களையும் உட்கரணங்களையும் உண்டாகப்பெற்றால் அப்போது ஒன்றை அறியும் அறிவு உண்டாதலால் ஆன்மாக்களால் சிருஷ்டிக்கக் கூடாது. அவற்றை மாயை உய்த்திடும் அதனால் - அக்காயாதிகளுக்கு மாயை உபாதான காரணம் ஆகையினாலும் மாயையாமவைகளைச் செலுத்துகையினாலும், அதனால், மாயைக்கு உணர்வு ஒன்றும் இல்லை என்றே வைத்திடும் அதனால் - வேத ஆகமங்களில் மாயைக்கு ஓர் அறிவும் இல்லை என்று ஸ்தாபித்திருக்கையினாலும்;

எல்லாம் வருணிப்பான் ஒருவன் வேண்டும் - எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் மாயையினின்றும் பிறப்பிப்பான் ஒரு கர்த்தா வேண்டும் என்று பாரிசேடப் பிரமாணத்தினால் ஜகத் ஈசுவர கருத்திருகம் என்று கூறப்பட்டது என்றவாறு.

தானும் - அந்த ஆன்மாத்நானும் : தொகைநிலை.

தஷுஷதம் வராவெய்யு :- உத-ஆஸாவபவாபொ
சு-ஆநாநாநாவவரிஹாஃ | ஸு-உவாவயவ ஐஷு
கூாசு வு-அஜிஜெது வ-உவ-கூா || சுதொஷி
வ-அஜிஜெது சுஷிஜீஹாஸுஜெஷித ஐதி.

காரிய காரணங்கள்

முதல்துணை நிமித்தம் கண்டாம்

பாபின்மண் திரிகை பண்ணும்

அவன்முதல் துணை நிமித்தம்

தேவின்மண் மாயை யாகத்

திரிகைதன் சத்தியாக

ஆரியன் குலால னுயர்நின்

ஆக்குவன் அகிலம் எல்லாம்.

18

மேல் காரியத்திற்குக் காரண பதங்களைத் திட்டாந்த பூர்வகமாகத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : காரியம் - காரியமாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு, (இவண் நாலாம் வேற்றுமை தொக்கு நின்றது), காரணங்கள் முதல் துணை நிமித்தம் மண்திரிகை பண்ணும் மவன் முதல் துணை நிமித்தம் பாரில் கண்டாம் தேரின் மண் மாயையாக திரிகை தன் சத்தியாக ஆரியன் குலாலனுய் நின்று ஆக்குவன் அகிலம் எல்லாம் *உபாதானகாரணம் சககாரிகாரணம். நிமித்தகாரணம் என மூவிதமாம், அவைகள் கடாதிகளுக்கு உபாதானகாரணம் மண்ணுண்டையும், சககாரிகாரணம் திரிகையாதிகளும், நிமித்தகாரணம் குலாலனுமாகப் பூமியினிடத்தில் கண்டோம்; அதுபோல் அனுமிதிக்கில், கடாதிகளுக்கு மண்போலப் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணம் மாயையும் திரிகையாதிகளைப்போலச் சககாரிகாரணம் ஈசுவரனுடைய கிரியாசத்திப் பிரேரிதமான காலமும். [இக்கருத்தேபற்றி 'காலமும் கடவுள் ஏவலால் துணைக்காரணம்' என்றது] குலாலன் போலச் சர்வலோக பூச்சியரான ஈசுவரன் நிமித்தகாரணமாக

*இவற்றை முதற்காரணம், துணைக்காரணம், நிமித்தகாரணம் எனலுமாம்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் மூவர்க்கும் தனுசுரனுதிக்கு உபாதானமாகிய விந்து மோகினி மான் மூன்றும் சித்தத்துள்ள அளவில் இவையிற்றின் காரியம் உண்டாம்படி சொல்லில், விந்து தன்பால் வைகரியாதி முந்திடும் - விந்துவின் இடத்தினின்று நாதாதி தத்துவங்கள் உதிப்பதற்குமுன் வைகரிக்கு ஆதி காரணமான சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை உண்டாகும். மாயை அராகமாதி தந்திடும் - மோகினி யாகின்ற அதோமாயை அராக தத்துவத்திற்கு ஆதி காரணமான காரணமாயை, காலம், நியதி, கலை, வித்தைகளைப் பெற்றிடும்;

‘யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும், பொருள் செல் மருங்கில் வேற்றுமை சாரும்’ (நன். 317) என்ப வாகலின், அராகம் என்றதற்கு அராகத்திற்கு என்று நான்கனுருபாகப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது.

மூலம் முக்குணம் ஆதி தந்திடும் - மூலப்பிரகிருதி யாகிற அவ்வியத்தம் சாத்விக இராசத தாமத குணங் கள் முதலிய ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கையும் பெற்றிடும். பிரகிருதியினின்றும் புத்தி முதலாக ஒன்றி னென்று தோன்றுவதைப் பிரகிருதிதரும் என்றதும், கலையிலுண்டான பிரகிருதியை மாயைதரும் என்றதும் காரியத்தில் காரணோபசார லக்ஷணை. இவ்வுற்பத்திக் கிரமம் மேல் விரித்துக் கூறப்படும். இவ்வாறு உபா தானத் திரயங்களே பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கின் கர்த்தா ஒருவன் ஏதுக்கு? எனின்;

சிவன் - சிவனே இவ்வுபாதானங்களினின்றும் காரி யங்களை உண்டாக்குகிறவன். சிவனாகில் சிவன் கிரியா வானாவன் என்னின்? அவன்தன் சந்நிதி தன்னில் அன்றே - அச்சிவனது சந்நிதி மாத்திரத்தில் காரியப்

படுவதாம். “அன்றென் கிளவி யாமெனத் தகுமே” என்பது சூத்திரம்.

தஷுசூத்ரம்:- யயாக்ரோஜீதஸெஷ்டாநாம் ஸஹி
யெருவகாராகஃ || தயா ஸஹிபிஜோதேண விஃபா
த்யவிமம் ஸிவஃ || ஐ.தி.

விந்து மோகினி மான் என்று மூன்று உபாதான
மாகச் சொல்லுகிறது கற்பனா கௌரவம், மாயை
ஒன்றே போதுமெனின்? அப்படியன்று. சுந்தாத்
துவாவுக்கு விந்துவே உபாதானமாகவேண்டும். மிச்
ராத்துவாவுக்கு மோகினி உபாதானமாகவேண்டும்.
அசுத்தாத்துவாவுக்குப் பிரகிருதியே உபாதானமாக
வேண்டும். அஃது எப்படி என்னில்? பருத்தி நூலில்
பட்டுப்புடவையும் கோணியும் ஆகாததுபோல மாயை
யிலே மிச்சராத்துவா ஒழியச் சுந்தாத்துவாவும் அசுத்
தாத்துவாவும் கூடாது.

இதற்குச் சிவாத்துவைதவாதி ஈசுவரனே ஜகத்து
உபாதான காரணம் என்றும், வாமாத்துவைதவாதி
சிற்சத்தியே ஜகத்து உபாதானகாரணமென்றும், பாசு
பதி மாயையே ஜகத்து உபாதானகாரணம் என்றும்,
நியாய வைசேடிகர் பரமானுவே உபாதானகாரணம்
என்றும், சாங்கியனும் பாஞ்சராத்திரியும் பிரகிருதியே
உபாதானகாரணம் என்றும் சொல்வார்கள். [அருகன்
அனுவே உபாதான காரணம் என்பன். புத்தன்
பஞ்ச கந்தமே காரணம் என்பன். உலகாயதன் நாலு
பூதமே காரணம் என்பன்.] அது கூடாது. இவை
சுத்தாத்துவாவிற்கு விந்துவே உபாதான காரணம்.

தஷுசூத்ரம் வெளஷ்டரோ:- நோயா நெஸுரோ
நாணு நஃஸுகிஸுஸுவிவதூடஃ | உவாடாநதெதா

விண்ணு வாரிசெவெண்ண லஹுதெ!! நாதசுத்தி
 ருவாடாநகதிடிரிவகூடாடியாஸிவஃ! ஜோயர்விநா
 டெத்ராவாடாநஜோஹககூடாஸுதெஜஸ ஹதி.

மேலும் சுத்தாத்துவாவிற்கு விந்துவே காரணம் என்பதற்கு யுக்தி. பிரபுத்தராகிய விஞ்ஞானகலருடைய தனுக்ரணதிகளுக்கு அசுத்தமாயை காரணமல்ல. விஞ்ஞானகலர் தேகேந்திரியாதிகளை உடையவர்களாகிலும் சிவானுக்கிரகத்தினால் சர்வதாப் பிரபுத்தரே. அசுத்தமாயை கர்மானுகுணமான தனுக்ரணதிகளை உண்டாக்குவதாகையாலும் சுத்தாத்துவ வர்த்திகளாகிய விஞ்ஞானகலருக்குக் கருமம் இல்லாமையாலும் அவர்களுடைய தனுக்ரணதிக்குச் சுத்தமாயிருக்கிற விந்துவே காரணம். சுத்தம் அசுத்தம் என்று இரண்டேயாகலின் அசுத்தம் மாயையாகலின், சுத்தம் என்று விந்துவைச் சொல்லுகையால் ஈசுவரனுக்குச் சமவாய சத்தியே எனின்? அது சுத்தையானாலும் சடமுமாய் உபாதான் காரணமும் ஆகையால் குலாலனுக்கு மிருத்திபிண்டம் போல ஈசுவரனுக்குப் பரிக்கிரகசத்தி அல்லது சமவாய சத்தி அல்ல.

இஃதன்றியும், அசுத்த மாயையை க்ஷோபிப்பித்து ஆன்மாக்களுக்குக் கர்மானு குணமாகத் தனுகரணதிகளை உண்டாக்குகிற அனந்தேசுவரருடைய தனுகரணதிகளுக்கு யாதொன்று காரணம் அது விந்து. அந்நுருத்திரரான பேர்கள் யாதொரு தனுகரணதிகளினால் பந்திக்கப்படுகிறார்கள், யாதொரு தனுவாதிகளைவிட பரம முத்தியை அடைகிறார்கள் அத்தனுகரணதிகட்கு உபாதானம் விந்துவே.

ஈசுவரனுடைய லய போக அதிகாரங்கள் யாதோ
ரூபாதியில் உண்டாயிற்று அதுவும் விந்துவே.

ஆகையால், சுத்தாத்துவாவிற்கு விந்துவே உபாதானகாரணம். மிசுராத்துவாவிற்கு அசுத்தமாயையே உபாதான காரணம். அசுத்தாத்துவாவிற்கு மாயா ஜந்நியமான பிரகிருதியே உபாதானகாரணம். ஆகையால், விந்து மோகினி மான் என்னும் உபாதானத் திரயமும் அங்கீகாரியமே.

தஜுஷுந் தஞெஞுவ :- யதீஸ்வரஃ பவஃ கபஃ
 கரணாநாஹகாரணம் | ஸுஜாயு வதிந ஸ்வெ
 ப்ரஃபாஸிவதஜஸா || ஷெஹெஹிபாதி ஷெஹா
 வி நஃபாஸிவதஜஸா | தெவஃ || கிணு கஜாநி
 தாஸ்வெஃ வஃபுரஃபாஸிவதஜஸா || கயம் கஜாநம்
 ஸாரண ஸாயாவரிணதாஸதி | தெவஃ || ஷெஹெ
 ஹிபாதிநா ஸுவாநாநம் ஹவெஹிஜா || தஸாஹம்
 யநஸாஸு ஸாநகாபெஃவ காரணம் || ஷெஹதா
 ஜுணவீநாஹம்ஸாபெஹதக ஷிஜைதஜா || ஸாஹ
 குணவீநீஸாஸா ஸகிஸாபாஜாதிசா || நதாநா
 தஜாஸிதா கிணு வதஜாநாவரிமுஹ | ஸிவெ
 கதஜரி தாநாஜாஸெயம் குணவீநீஸிதா || உவா
 ஷாநகவதெஹெதா || குணவெஹிதிசா யயா ||
 கீணாஸாயாஜுஃவாநாநெஹெஹிபவதாநுணா ||
 க்ஷுஸம் காயகரம் தஸுகதஜாஃஷெஹெஹிபா
 தக || யஜுஃவாநாநதா ஜாதம் ஸஸிநுரிதி
 மஜைதா || கிணாஃபாணவாபெநவஜுஹெ யத
 வாஸிதா || விஜுஹெயதெவாயம் ஸஸிநுரி

திடீர்தாடி! மபாடிஹைஃ ப்ராமுகெதா யடிவா
யளஸ்வஸ்யதா || ஸவிநுரிதி கெவ்ய ஸெஸுவ
கூம்பநீகெதி.

வைகரி செவியில் கேட்ப
தாயத்த வசன மாகி
மெய்தரும் உதான வாயு
மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற அடைவு டைத்தாய்ப்
புந்திகா ரணம தாகி
ஐயமில் பிராண வாயு
அடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம். 20

மேல் தூலாருந்ததி நியாயேன வைகரி முதலான
வாக்குகள் நான்கினையும் தரிசிப்பிக்கின்றது.

இ - ள் : வைகரி ... உடைத்தாம் - வைகரி வாக்
கானது பிறர் செவிக்குக் கேட்பதுமாய், தேகத்தில்
உதானவாயுவுடனேகூடித் தூலாக்ஷர வியாத்தியாய்.
புத்தியினால் வர்ணனுசந்தான ரூபமாக நிச்சந்தேக
மாகப் பிராணவாயுவுடனே கூடி, அர்த்தத்திற்கு வாசக
முமாய், வசனிக்கிறவனுக்கு உபகாரத்தைப் பண்ணு
வதுமாயிருக்கும் என்றவாறு.

தடிசுதம் வெளஷ்ரொ :- வெவஸ் ஸ்ரோசுவி
ஷயா ஸ்ரோசுவணஃபரிமுஹா! ஸ்ரானெஷ்வியு
தெ வாயள ப்ரயொக்துராவகாரிணீ || வுஜ்வ
ணஃநுஸம்யாந வஃவஃ கிசுஷ்வாவிகெதி.

உள்ளுணர் ஓசை யாகிச்
 செவியினில் உறுதல் செய்யா(து)
 ஒள்ளிய பிரான வாயு
 விருத்தியை உடைய தன்றித்
 தெள்ளிய அக்க ரங்கள்
 சிந்திடும் செயல் தின்றி
 மெள்ளவே ஈழவ தாரும்
 மத்திமை வேற தாயே.

21

இ - ள் : உள்ளுணர் ... வேறதாயே - மத்திமை வாக்கானது இவ்வைகரி வாக்கிற்கு அன்னியமுமாய், பிறர் செவிக்குக் கேட்கப்படாமல் அந்தர்க்குமான சத்தத்தையுமுடைத்தாய், வர்ணனுசந்தானமுமின்றிப் பிரானவாயு விருத்தியுடன் கூடாததுமாய், மந்த சுவா சத்தையுடைய துமாயிருக்கும் என்றவாறு.

தஜுஸ்து தஜெதுவ :- பூணவூதி ஜீகூனா
 வாமொஷ ஜிஜாஹுபா | வண்புரூவாநு ஸுயா
 நவிரஹாய ஸஜெஜெது.

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம்
 வெவ்வேறு விபாக மாகித்
 தோற்றுதல் அடைவொ டுக்கிச்
 சொயம்பிர காச மாகிச்
 சாற்றிடு மயிலின் அண்டம்
 தரித்திடும் சலமே போன்றங்(கு)
 ஆற்றவே உடைய தாகிப்
 பைசந்தி அமர்ந்து நிற்கும்.

22

இ - ள் : வேற்றுமைப்பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாகம் ஆகி தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி சாற்றிடும்

மயிலின் அண்டம் தரித்திடும் சலமேபோன்று சொயம்
பிரகாசமாகி ஆற்றவே உடையதாகி பைசந்தி அமர்ந்து
நிற்கும் - நீலாதியாகிய பல வர்ணங்களையும் வெவ்
வேறுகக் காண்பிப்பதன் நி மயூராண்ட ஜலமானது ஏக
ரசமாக நின்றதுபோலப் பைசந்திவாக்கானது ஏக
பஞ்சாசத் வர்ணத்தினுடைய பேதத்தையும் கிரமத்தையு
ம் அடக்கிக்கொண்டு விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய் மேல்
மத்திமை வாக்கிற்குக் காரணமுமாய்ப் பிராணவாயு
வுடனே கூட உத்தானமின்றி நிற்கும் என்றவாறு.

சுருது :- உபாராஹஸொ அஹிவி-ஸெஷா
கைய-யாரிகா | வஸ்யு-திவாலி யஜெயா-சு தியா
ஸிவஸாஸைஜிதி.

சூக்கும வாக்க துள்ளோர்
சோதியாய் அழிவ தின்றி
ஆக்கிடும் அநிகா ரத்திற்
கழிவினை தன்னைக் கண்டால்
நீக்கிடில் அறிவா னத்த
முதன்மைதித் தியம் உடைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி னைப்பும்
விகாரமும் புருடன் இன்றும்.

23

இ - ள் : சூக்குமவாக்கது உள் ஓர் சோதியாய்
அழிவது இன்றி - சூக்குமவாக்கானது அந்தர்க்கதமாய்
விஞ்ஞானப் பிரகாசமாய்த் தன்னுடைய காரியவிருத்தி
யான பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் மூன்று
வாக்கும் ஒடுங்கியகாலத்தும் தான் ஒடுங்குவதின்றி
நிற்கும் ஆன்ம ஞானக் கிரியாப் பிரதிபந்தகமான
ஆணவமல நிவிர்த்தியுடனே நிவிர்த்தி ஆகையால்

தானே ஆன்மாக்களுக்குப் பரமானபந்தமும் தன்னுடைய நிவிர்த்தியே பரமான மோட்சமுமாகப் பிரத்தியான்ம நியதமாய் நிற்கும்;

தருமசூத்ரம்:- ஸாக்ஷோ விஷேகரூபணா நிவ்ருதா
ஸௌஷ்வரீகா | சூஷ்ணா நபரஸோ ஸய சூஷ்ணா
ஃகிஷு நபரஸா || தனிவ்ருத்ய விநாஸாத்ராக்ஷ
கியாவாஸகொயத ஐதி.

தன்னைக் கண்டால் அதிகாரத்திற்கு அழிவினை ஆக்கிடும் புருடன் இன்றும் போக்கொடு வரவு இளைப்பு விகாரமும் இன்றும் நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாம் - (இச்சூக்குமவாக் கிற்கு அந்நியமாக ஆன்மாக்கள் தங்களைக் காண்பது அருமை. குருகடாட்சத்தினால் கலாசோதனை பண்ணப் பெற்ற ஆன்மாவானவன் சூக்கும வாக்கிற்கு அந்நிய மாகத்) தன்னைக் கண்டால் போகாதிகாரத்திற்கு அழி வினை உண்டாக்கும். (அவ்விடத்துப் பும்ஸத்துவமல நிவிர்த்தியாகையால்) ஆன்மாவிற்குப் புருடனென்னும் பெயர் இல்லையாம். (ஆன்மாவைக் கஞ்சுகம் போல ஆவரித்து ஏகதேச விருத்திபண்ணிக்கொண்டு திரியும் பும்ஸத்துவ மலம் போகையால்) ஜனன மரணமும் அதனாலுண்டான பிராந்தியும் விகாரமும் இல்லையாம். இது அநிஷ்ட நிவிர்த்தி. நையாயிகரைப்போல் ஆத் தியந்திக துக்க சம்சேதமே மோட்சம் என்பதன்றிச் சைவசித்தாந்தத்திற்குச் சுவதந்திரதையும் ஞானானந்தானுபவமாகிற இஷ்ட வியாப்தியும் உண்டு என்பத னால் நிரபேட்ச சர்வஞ்ஞதையும் பரமானந்த சுவானு பவமும் சுவாதந்திரியமும் நித்தியதையும் உண்டாம் என்றவாறு.

தடிக்கூத்தென்துவ :- விவிகூசுநீடு.ததென்து வு
 லுலாஸூனகூதுவிசு | ஸூரூவனெஜூதி ரெவான
 ஸூகூனவாஹூவாயிதி | யஸூரூ ஐஷுஸூரூ
 வாயா ஐயிகூரூநிவதூதெ || சுநூதுவி - வி
 கூரூபம் ஹோயவஹூந நிமூஹூது விஸூகிதம் |
 கெவலம் வரூரூநூரூ யிரூரூ நிதூரூஜிதஸூலம் ||
 நூஸூரூதி நூலூரூதி நூரூரூரூ நவிகூரூவா
 நிதி.

திகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கும்
 நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
 திகழ்ந்திடும் ஐந்த தாகச்
 செயல்பரி னுமம் அன்று
 புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும்
 படங்குடில் ஆஹ் போல
 மகிழ்ந்திடும் பிரமம் அன்று
 மாமாயை என்பர் நல்லோர்.

24

இ - ள் : நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கும் நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி திகழ்ந்திடும் ஐந்தது ஆக - முன் சொன்ன வைகரியாதி வாக்கு நான்கும் நிவிர்த்தாதி கலைகளுடைய சொரூபமாகக்கொண்டு ஐந்து பேத மாய்த் தத்தத் கலாவாசிகளுக்கு அவ்வாறே தாரதம் மியமாகச் சத்தார்த்தப் பிரகாசமாயிருக்கும்.

தடிக்கூடும் வெள்ளை :- வெள்ளை நிறத்தில் வியா
புத்தி நிறத்தில் கருநிறத்தில் வியாபுரி வியாபுரி
வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி
வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி வியாபுரி

காரொதுரெய :- மார்திவிபுஷ்பாபுத்ஷாபநிவ்ய
திஸ்ஸஜிதாஃகௌஃ | வாசுக்கிரபுவாஃ ப்ராணுதே த
கூயாராராஸு ஸண்டிதா ஹதி.

பீமெம்முபுதுதா :- ஸெஷா மஷாநிகா ஸிம்
ஐவ்யுதிநிபுதுதாநி கலாஸுபாணாஃ சூதூநாந
ரதம் ஹாவெந் பௌபஜூ மோவகாந் கௌதுசு-
ஹதி.

செயல் பரிணாமம் அன்று புகழ்ந்திடும் விருத்தி
ஆகும் படம் குடில் ஆனால் போல - இவ்வாக்கானது
விந்துவின் பரிணாமம் அல்ல, பரிணாமமாகிய *கூர்ம்
ததியாய் ததி தக்ரமானற்போல விந்துவிற்கு நித்யதை
இல்லாமல் போய்விடும். போகில், புனஸ்ஸிருஷ்டி
உண்டாகாது. ஆகையால், புனவையே கூடாரமானது
போல இந்த வாக்குகள் விந்து விருத்தி ரூபமே;

தடிசுதம் பெளஷரெ :- ஸலிகுலு விஜாநாநி
துவஸொயொ லியாநதஃ | வுநுரெவநிதா ஸிநுநாஃ
விபுஸெவகாநிதத ஹதி.

மகிழ்ந்திடும் பிரமம் அன்று மா மாயை என்பர்
நல்லோர் - இவ்வாக்கு விந்துவிருத்தி என்று சொல்ல
வேண்டுமெனில்லை. பரமான்மாவே வாக்குரூபம் என்
றும் வாக்கே பரமான்மா என்றும் சுருதி அர்த்தங்கள்
கேட்கப்படுகையினால் சத்தம் பிரமமே எனின்? பரமா
னந்த சொரூபமாயுள்ள பிரபஞ்சத்திற்குச் சமவாயி

* கூர்ம் - பால், ததி - தயிர், தக்ரம் - மோர்.

தடிப்புத் தடுப்பெண்:- வாழைக்காய் வாழைக்காய்
வாழைக்காய் தடிப்புத் தடுப்பெண்.

பாஹுகாரணகா பஹா ஸம்ஹவையம் க்ஷாயந ||
தெஷாம் யக் காரணம் விப்ரா ஸ்விநிதம் ரிதிமயே
தாதிதி.

25

இ - ள் : வன்னம் பதங்கள் மந்திரங்கள் வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவர் என்று இவர்க்கு வைத்துறும் தத்துவம் சரீரம் கரணம் புவனம் போகங்கள்

தாம் எலாழும் வயித்தவந்தான் உபாதானம் ஆகி
நின்றே உய்த்திடும் - வர்ணாங்களும் பதங்களும் மந்தி
ரங்களும் மந்திரேசுவரர் மந்திரமகேசுவரர் அனுசுதா
சிவாதிகளுக்கு அதிட்டானமான தத்துவங்களும் சரீ
ரங்களும் கரணங்களும் புவனங்களும் போகவஸ்துக்
களும் சுத்த மாயையாகிற விந்து உபாதானமாகி
நின்று ஈசுவரசத்தி பிரேரகத்தினால் உண்டாக்குவதாம்
என்றவாறு.

‘எலாழும்’ என்றது அராகாதி தத்துவம் இல்லாத பொழுது போகம் கூடாதாகையால் அகத்தாத்துவா விலேபோலச் சுத்தாத்துவாவிலும் காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் புருடதத்துவம் அந்தக்கரணங்கள் ஞானேந்திரியங்கள் கன்மேந்திரியங்கள் எல்லாம் உண்டு என்றது.

தடி-சதம் வெளவரொ :- சுயாபன்மொழி உஜி
 வெடாஹொமொராபாழிவ்விதம் || சுதஸெஷா லீலா
 வெந சுயன்ஹொமொலெஹாரா | சுதூவி காருமே
 வுாமி நுயொயயா || கிஹொதாநுதா மஹாமி
 வெநவாநிவிஜொதூ டி.

ஆனால், கலாதி சம்பந்தம் உண்டாகையினாலே இவர்களும் சகலரே என்னில்? விஞ்ஞானகலருக்குக் கலாதிசம்பந்தம் உண்டாயிருந்தும் கலாதி பரதந்திரர் அல்லாதபடியால் அகலரே.

தடிக்கத் தடுத்தால் :- கூலி தகவல் பொது
 ஸ்கூல் உணவளிப்பு | தென்காசியிலுள்ள
 ஸ்கூல்களில் || தென்காசியில் பொது வார

இவ்விடத்துப் போகமாவன : இரத்தின கசித
மான கிரகாதிகளும் * ச்ருக்கு சந்தன வனிதாதிகளும்
சர்வமும் அசுத்தாத்துவாவிலேபோலச் சுத்தாத்துவா
வினும் சுத்தமுமாய் திவ்யமுமாய்த் துக்கலேச வர்ஜிதமு
மாய்த் தீட்சையினால் இவண் யோசிக்கப்பட்ட பேர்க
ளுக்கு வித்தியாதி தத்துவங்களில் ஞானக்கிரியா சத்தி
அபிவிர்ந்தி தாரதம்பியதையாக உண்டாம்.

மூவக அனுக்க ஞக்கு முறைமையின் விந்து ஞானம்
மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞானம் இன்றும்
ஒளித விந்து ஞானம் உதிப்பதோர் ஞானம் உண்டேல்
சேஷயர் கொடியி னுன்றன் சேவடி சேர லாமே. 26

இ - ள் : மூவகை ... சேரலாமே - விஞ்ஞானகலர்
பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் இவர்களுக்கு அடைவே
சுத்தாத்துவா மிசிராத்துவா அசுத்தாத்துவா தாரதம்.

* ச்ருக்ரு - மாலை.

மியமாக வாச்சிய வாசக ஞானமானது பொருத்திற்
றில்லையாகில் அறிவே இல்லையாம். இவ்வாச்சிய வாசக
ஞானமாகிய விஞ்ஞானம் பிரகாசித்து மேல் விஞ்ஞா
னப் பிரகாசமாம்படி, சிவானந்தானுபவ ஞானோதயம்
உண்டாமாகில் இடபக்கொடியை உயர்த்த சிவனது
செய்ய தாமரைமலர் போன்ற மூி பாதத்தை அடைய
லாம் என்றவாறு.

அருவினில் உருவம் தோன்றி அங்காங்கி பாவம் ஆகி
உருவினில் உருவமாயே உதித்திடும் உலக மெல்லாம்
பெருகிடும் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாதம்
ஒருவனே எல்லா மாகி அல்லலாய் உடனும் ஆவார். 27

இ - ள் : அருவினில் உருவம் தோன்றி அங்காங்கி
பாவம் ஆகி உருவினில் உருவமாயே உதித்திடும் -
அருவமாகிய மாயையின் முதல் சூக்குமரூபம் தோன்றி,
தோன்றின அளவில் சூக்குமரூபம் அங்கமும் ஆன்மா
அங்கியும் என்கிற தன்மையைப் பொருத்தி, மேல்
சூக்குமரூபத்தில் தூலரூபமானது உண்டாம், உலகம்
எல்லாம் பெருகிடும் சுருங்கும் - உலகங்களுக்கும் இப்
படியே சூக்குமமாகிய தத்துவங்கள் உண்டாய் அதிலே
தூலமாகிய உலகமுண்டாய் விரியும். விரிந்த அடைவே
தூலம் சூக்குமத்தினும் சூக்குமம் காரணத்தினும்
ஒடுங்கும் ; இனி, அந்தக்கரணமான மாயையும் காரிய
மாகிய பிரபஞ்சமும் எவ்வாறு நிற்கும் என்னின் ?

பேதாபேதமோடு அபேதம் ஆகும் - காரிய கார
ணங்களாய் இருக்கிற அவசரத்தின் மாயை என்றும்
பிரபஞ்சம் என்றும் இரண்டு பெயர் உரைக்க உண்
டாய், காரிய காரணங்களைப் பிரிக்கப்படாத தன்மை
யால் பேதாபேதமும் ஆம், வஸ்து அபேதமுமாம்.
வஸ்து ஒரு முதலாகையால் இப்படி மாயை தானே
இவ்வாருகில் கர்த்தா கேவலநிமித்தமேயோ எனின் ?

ஒருவனே எல்லாம் ஆகி அல்லவாய் உடனும்
ஆவன் - சிவனொருவனே மாயாப் பிரபஞ்சம் எல்லா
மாய், பிரபஞ்சத்தன்மையும் தானல்லவாய் ¹ அனுப்பிர
விஷ்டனாக நின்று திதியையும் பண்ணுவன் எ-று.

ஒருவன் என்னுது 'ஒருவனே' என்ற ஏகாரத்தி
னால் அநேகேசுவர ² வியாவிருத்தி.

அருவரு ஈனு தாகும் விகாரமும் அவிகா ரத்தின்
வருவதும் இல்லை என்னின் வான்வளி யாதி பூதம்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க னோடும்
உருவமின் னுருமே நெல்லாம் உதித்திடும் உணர்ந்து
[கொள்ளே. 28

மேலும் அதற்கு ஓர் புறநடை.

இ - ள் : அரு உரு ஈனுதாகும் விகாரமும் அவிகா
ரத்தின் வருவதும் இல்லை என்னின் - அருபத்தில்
ரூபம் உண்டாகாது அவிகாரத்தில் விகாரம் உண்
டாகாது. ஆகையால், அருபமாயிருக்கிற மாயை ரூப
மாய் இருக்கிற பிரபஞ்சத்தைப் பெறுது. அவிகாரியா
யிருக்கிற சிவனிடத்தில் கிருத்தியமாகிற விகாரமும்
வாராது எனின் ? வான் - ஆகாசம் விகார ரகிதமாய்
இருக்க, வளியாதி பூதம் தருவது மேகம் - ³ பார்த்திவ
மாயிருக்கிற தூமத்தையும் ஜலத்தையும் தேயுவையும்
அருபமாயிருக்கிற வாயு அனுபந்தித்துக்கொண்டு
மேகத்தை உண்டாக்கும். தன்னின் சலனசத்தங்களோ
டும் உருவின் மின் உரும் ஏறு எல்லாம் உதித்திடும் -
அம்மேகத்தினிடத்தில் வாயு தருமமாகிய சலனமும்,

1. அனுப்பிரவிஷ்டனாக நின்று - உள்ளே நின்று. 2. வியா
விருத்தி - தள்ளப்படுதல். 3. பார்த்திவம் - பிருதிவி விகாரம்.

இரண்டாம் அதிகரணம்

மண்ணினிற் கடாதி எல்லாம் வருவது குலாலனாலே எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன் தானும் கண்ணுகாரியங்கள் எல்லாம் காரண மதனில் காண்பன் பண்ணுவ தெங்கே நின்றுங் கென்றிடிற் பகரக் கேள்நீ.

மேல் விரித்தபொருளைத் தொகுத்துரைத்தல்.

இ - ள் : மண்ணினில் கடாதி எல்லாம் வருவது குலாலனாலே எண்ணிய உருவம் எல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன் தானும் - பூமியினிடத்தில் மிருத்து கடம் முதலான பாண்டங்கள் எல்லாம் குலாலனால் உண்டாம், அப்படிப் போல, பூதர் தேவ மனித தேகாதி அவயவங்களாகப் பண்ணப்பட்ட பிரபஞ்சமெல்லாம் ஈசுவரன் உண்டாக்குவன். எங்ஙனமெனின்? கண்ணு காரியங்கள் எல்லாம் காரணம் அதனில் காண்பன் - கருதப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் காரணங்களில் உண்டாக்குவன், பண்ணுவது எங்கே நின்று இங்கு என்றிடின பகரக் கேள்நீ - இப்பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கும்பொழுது கர்த்தா எங்கே நின்று உண்டாக்குவன் என்னின்? சொல்லக் கேள் என்றவாறு.

சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனால் நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லை ஆயினும் கூறக் கேள்நீ ஞாலமே ழினையும் தந்து நிறுத்திப்பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போலக் கொள்நீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே.

மேல் கர்த்தாவினுடைய நிலைக்கும் செயற்கும் உதாரணம் உரைத்தல்.

இ - ள் : சீலமோ உலகம் போல தெரிப்ப அரிது அதனால் நிற்கும் கோலமும் அறிவார் இல்லை - பரமே

சுவரனுடைய சரித்திரம் உலகத்திலுண்டாகிய பிரமாதி தேவர்களைப்போலத் தெரிப்ப அரிது, அதனால் அந்தப் பரமேசுவரனுடைய நிலைபெற்ற சொருபத்தையும் நிற்கும் நிலையையும் ஒருவராலும் அறியப்போகாது, ஆயினும் கூற கேள் நீ - அப்படிப் பிரத்தியட்சமாகக் காணப்படாதாயினும் திட்டாந்தத்தினால் சொல்கிறோம் நீ கேள்;

ஞாலம் ஏழினையும் தந்து நிறுத்தி பின் நாசம் பண்ணும் காலமே போல கொள் நீ - எழுவகைப் பிறப்பினாகிய ஜந்துக்கள் நிறைந்த நிலோகம் முதலிய ஏழு பிரபஞ்சத்தை உண்டாக்கி நிலைபெறுவித்து அழிக்குங் காலமே போல, சிவனும் அருபமுமாய் வியாபியுமாய் நின்று பண்ணுவன் என்று நீ அறிந்துகொள், நிலை செயல் கடவுள்கண் ஏ - சிவனே சர்வ ஆதாரமுமாய் இருக்கச் சர்வமும் சிவனிடத்திலேயே நிலைபெறும் என்றவாறு.

கடவுட்கண்ணே என்னும் ஏகாரத்தினால் சிவனிடத்தில் எல்லாம் இருப்பதன் நிச்சிவனுக்கு ஓர் ஆதார மில்லை என்றது.

தஜ-ஃஃ ஜெமென்ஜெ :- யயாகூஅஹுஜெ
தெ-ஃவி ஜெஹுதெ மஹாயகஃ | வனவம் ஸிவொ
ஹுஜெதெ-ஃவி கூஹுதெ கூப-ஃஜெஹுபா || ஸவ-ஃ
யாரஜநாயார ஜிதி.

கற்றநாற் பொருளும் சொல்லும்

கருத்தினில் அடங்கித் தோன்றும்

பெற்றியும் சாக்கி ராதி

உயிரினிற் பிறந்தொடுக்கம்

உற்றதும் போல எல்லா
உலகமும் உதித்தோ டுங்கப்
பற்றெடு பற்ற தின்றி
நின்றவன் பரனும் அன்றே.

31

எல்லாம் சிவனிடத்தில் நிற்பது எவ்வாறு எனின்?

இ - ள் : கற்ற நூல் பொருளும் சொல்லும் கருத்
தினில் அடங்கி தோன்றும் பெற்றியும் - படிக்கப்பட்ட
சாத்திரங்களில் சத்தமும் அர்த்தமும், நினைக்கும்போது
தோன்றி அல்லாத நேரம் தோன்றாத முறைமை
போலவும்;

சாக்கிராதி உயிரினில் பிறந்து ஒடுக்கம் உற்றதும்
போல - சாக்கிராதி அவத்தைகளில் கருவிகள் ஆன்மா
வினிடத்தில் கூடிப் பிரிந்து ஒடுக்கமுற்றதுபோலவும்,
எல்லா உலகமும் உதித்து ஒடுங்க பற்றெடு பற்றது
இன்றி நின்றனன் பரனும் அன்றே - பிரபஞ்சமெல்லாம்
தோன்றி நின்று ஒடுங்கப் பிரபஞ்சத்தில் தான் பற்றுத
லின்றி, அதில்பற்றிய ஆன்மாவினேதே தான் அனன்
னியமாகப் பரன் அநாதியே நின்றனன் என்றவாறு.

சாக்கிராதி என்றது ஆகுபெயர்.

‘கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில்
அடங்கித் தோன்றல்போல’ என்றது சிவன் பிரபஞ்
சத்தை இன்னபடி உண்டாக்கவேண்டும் என்று
நினைத்தபொழுது உண்டாய் அல்லாதபொழுது இல்லை
யாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

‘சாக்கிராதி உயிரினில் பிறந்து ஒடுக்கம் உற்றது
போல’ என்றது சத்தர் உத்யுத்தர் பிரவிருத்தர் அவச
ரங்களில் சத்திகள் அபிவிதத்தியானதற்கும் அந்தர்க்
கதமானதற்கும் திட்டாந்தம்.

தடிசு தகவவுகாஸெ :- ஸ்திவ்யாவதி ஹேஹி
ஐதி.

உயிரவை ஒருங்கிப் பின்னும்

உதிப்பதென் அரன்பால் என்னில்

செயிருறு மலத்தி னாகும்

சிதைந்ததே தென்னில் சித்தத்(து)

அயர்வொழி காரி யங்கள்

அழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்

பயில்தரு காரி யம்பின்

பண்டுபோல் பண்ணும் ஈசன்.

32

மேல் ஜனன காரணம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உயிரவை ஒருங்கி பின்னும் உதிப்பது
என் அரன்பால் என்னில் - ஆன்மாவானவைகள் சர்வ
சங்காரகாலத்தில் அன்னமயம் பிராணமயம் மனோமய
மாகிய கோசத்திரயமும் சங்காரத்தையுமுடைய இவை
யிற்றைச் சங்காரம்பண்ணின அரனிடத்தில் ஒருங்கின
முத்தன் என்னாது திரும்ப உற்பத்தி சொல்லும் கார
ணம் ஏது எனின்? செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும்
சிதைந்தது ஏது என்னில் - குற்றமாகிய ஆணவமலம்
நீங்குவதே மோட்சம், மலம் நீங்காமல் தனுவாதி
உபசங்காரப்படுகையால் சிவனுடன் கூடியிருந்தும்
சிவானுபவம் விளங்காதது காரணத்தினால் புனருற்
பத்தியாக வேண்டியது, ஆம்பொழுது கோசத் திரய
மும் நாசத்தை அடைகையால் எவ்வாறு உண்டாம்
எனின்? சித்தத்து அயர்வு ஒழி காரியங்கள் அழியும்
காரணம் கிடக்கும் - ஆன்மாவின் அயர்வு என்னும்
அஞ்ஞானத்தை நீக்கும் மாயாகாரியம் கெட்டுக் காரண
மாகிய மாயை சங்காரகாலத்தினும் நிற்கும் ஆதலால்,
பயில்தரு காரியம் பின் பண்டுபோல் பண்ணும் ஈசன் -

அம்மாயையைக்கொண்டு பூர்வம்போலச் சங்காரத்திற்
குப் பின்பும் தனுவாதி காரியங்களைப் பரமேசுவரன்
பண்ணுவன் என்றவாறு.

தோற்றுவித் தளித்துப் பின்னும்
துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்றும்
போற்றவே உடையன் ஈசன்
புகுந்தது விகாரம் என்னில்
சாற்றிய கதிரோன் நிற்கத்
தாமரை அலரும் காந்தம்
காற்றிடும் கனலை நீரும்
கரந்திடும் காசி னிக்கே.

33

மேல் சிவன் நிர்விகாரி என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : தோற்றுவித்து அளித்து பின்னும்
துடைத்து அருள் தொழில்கள் மூன்றும் போற்றவே
உடையன் ஈசன் புகுந்தது விகாரம் என்னில் - சிருஷ்டி
திதி சங்காரமென்ற மூன்று கிருத்தியத்தையும் ஈசுவரன்
பண்ணுவானாகில் அவனுக்கு விகாரம் உண்டாயிற்று
என்றுசொல்லின், காசினிக்கே சாற்றிய கதிரோன் நிற்
கத் தாமரை அலரும் காந்தம் காற்றிடும் கனலை நீரும்
கரந்திடும் - ஆதித்தன் நிர்விகாரியாய் நிற்க, இந்த
உலகின்கண் தாமரையானது விகசிக்கும், சூரியகாந்த
மானது அக்கினியை உமிழும், நீரானது சுவறிடும்,
இப்படிப்போலச் சிவன் நிர்விகாரியாய் நிற்க இப்பிர
பஞ்சம் நானாவிதமாக அவன் சன்னிதி மாத்திரத்தில்
காரியப்படும் என்றவாறு.

தஷுக்ஷ:- யயாகௌ-ஹிந ஹெஷ்டாயாஸஹியெ
ரூபகாராகு! தயா ஸஹியிபிதெ-ண விஷயாது

வினா சரிவ. ஐ.தி. சுநுதூவி - யயாகுடாஸூரி ஸம்ஸு
 ஸூகா வஜம் வெபாயெ ஸஜாடகே - காநிவிசு ப்ரு
 திஸுஜுந்தி தயாநூநி நஜாதூவிசு | ராடகெ
 வெரா நயாகுடாஸூ தயெஸஸூ நதெளயகே ||

தாமரை அலரும் என்றது சங்கோசமாயிருந்த
 மாயை சிருஷ்டிகாலத்தில் தனுவாதி விகாசமாதலுக்
 குத் திட்டாந்தம்.

காந்தம் அனலை உமிழும் என்றது கன்மம் திதி
 காலத்தில் பவோதயமாதலுக்குத் திட்டாந்தம்.

நீர் சுவறும் என்றது சங்காரகாலத்தில் பிரபஞ்சம்
 ஓடுங்குதற்குத் திட்டாந்தம்.

உரைத்தஇத் தொழில்கள் மூன்றும்

மூவருக் குலகம் ஓத

வரைத்தொரு வனுக்கே ஆக்கி

வைத்ததிங் கென்னை என்லின்

விரைக்கம் லத்தோன் மாலும்

ஏவலால் மேவி னோர்கள்

புரைத்தி கார சத்தி

புண்ணியன் நண்ண லாலே.

34

மேல் சிவனுடைய ஏவலால் பிரம் விஷ்ணுக்கள்
 கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவார்களென்பதுரைத்தல்.

இ - ள் : உரைத்த இ தொழில்கள் மூன்றும் மூவ
 ருக்கு உலகம் ஓத வரைத்து ஒருவனுக்கே ஆக்கி வைத்
 தது இங்கு என்னை என்னில் - சொல்லாநின்ற சிருஷ்டி
 திதி சங்காரம் என்னும் இம்மூன்று கிருத்தியமும் பிரமா

விஷ்ணு ருத்திரர் மூவருக்கும் உலகத்தார் சொல்ல, பிரமாதிகளை நீக்கி ஒருவற்கே மூன்று கிருத்தியமும் இவ்விடத்துச் சொல்லுவானேன் என்னில், விரை கமலத்தோன் மாலும் ஏவலால் மேவினோர்கள் - கமலோற்பவனும் விஷ்ணுவும் (உம்மையினாலும் சந்நிதி யோக விசிஷ்டதையினாலும் காலருத்திரனும் இம் மூவரும்) ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய ஏவலினால் இத்தொழில் களைப் பொருத்தின பேர்கள். அஃது எங்ஙனெனின்? புரைத்த அதிகாரசத்தி புண்ணியன் நண்ணலாலே - புண்ணியனாகிய பரமேசுவரனுடைய அதிகார சத்தியானது, பிரமா சிருஷ்டிக்கவும் விஷ்ணு இரட்சிக்கவும் காலருத்திரன் சங்கரிக்கவும் பொருந்துகையாலே, *அயோ தஹத்தி என்றற்போல சிவசத்தி இவர்களை அதிட்டித்துச் செய்கையால் இவர்களே செய்தது எனப் பெறும். இப்பிரமாதிகளும் பதிபதார்த்தத்தில் அந்தர்ப்பாவம் எனவும் அறிக. சிருஷ்டிகாலத்தில் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரர் பிரகிருதியில் சூக்கும சிருஷ்டியைத் தாம் உண்டாக்கித் தூல சிருஷ்டியாதிக்குத் தமது அதிகார சத்தியைப் பிரமாதிகளிடத்தில் வைத்து, தூலமாயிருக்கிற சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களைப் பண்ணுவிப்பார்.

தஹத்ஹம் சூழித்யுபாராணை :- யஜாஜ்யா ஜமகஸு
ஸுஷா விஸிஷ்டஃ வாகுகொஹரிஃ | ஸஹதஹ
காஅராஹ்யாவொ நஹஸுஷெ விநாகிநெ ||

அல்லதூஉம், பிரம விஷ்ணுக்கள் அதிகாரசத்திக் குத் தக்க புண்ணியத்தைப்பண்ணிப் பெற்றவர்கள் என்று ஆன்மவர்க்கமாகச் சொல்லுவார்கள். அதற்கு வேதாகமங்களில் பகுவிரோதம் உண்டு. அஃதன்றியும்

*அயோ தஹத்தி - இரும்பு சுடுகிறது.

இச்சாத்திரத்தினும் 'நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்பன்' என்பதற்கும் விரோதம் ஆதலால் பிரமாவினிடத்தில் கிரியாசத்தி பதிந்து கருமப் பிரதானமும் ஞானப் பிரதானமுமாயிருக்கும்; விஷ்ணுவினிடத்தில் ஞானக்கிரியைகள் சமானமாய்ப் பதிந்து ஞான கரும சாம்மியமாயிருக்கும்; காலருத்திரனிடத்தில் ஞானசத்தி பதிந்து ஞானமே பிரதானமாயிருக்கும். சிவன் மாயா தீதர். பிரமா சிருஷ்டித்த பிரபஞ்சத்தை விஷ்ணு பாலனம் பண்ணுவர், காலருத்திரர் சங்காரம் பண்ணுவர். ஆகையால் அவர்கள் சாஞ்சனராகலின் பிரகிருதியில் குணத்திரயத்தை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு பிரமாண்ட வர்த்திகளாய் இருப்பார்கள்.

தஹுத்:- ஸ்ரீஹ்ருணேஜேவதி-ஸ்ரீஸாஸுஹ விஷ்ணு
உயொவபொ || ஸாஹிதாஹ்ஜேஜேஸாஸா க்ஷராஜஸ
தாஸாஹி || உதி.

வஸ்து பேதம் இல்லாதிருந்தும் ஞான தாரதம்மியத்தினனும், ஸ்தான தாரதம்மியத்தினனும், கிருத்திய தாரதம்மியத்தினனும் அபேதமாய்க் குரு சீட நியாயமாகவும் சுவாமி பூத்ய நியாயமாகவும் நடப்பதுண்டு.

இறுதியாம் காலம் தன்னில்
ஒருவனே இருவ ரும்தம்
உறுதியில் நின்றார் என்னின்
இறுதிதான் உண்டா காதாம்
அறுதியில் அரனே எல்லாம்
அழித்தலால் அவனான் இன்னும்
பெறுதுநாம் ஆக்கம் நோக்கம்
பேரிதி காணத் தாலே.

இ - ள் : இறுதி ஆம் காலம் தன்னில் ஒருவனே - மகாப்பிரளயத்தில் பரமேசுவரன் ஒருவனே நிற்பன். (ஏகாரத்தினால் பிரம விஷ்ணுக்களும் உபசம்மாரத்தைப் பொருந்துவார்கள்) இருவரும் தம் உறுதியில் நின்றார் என்னின் இறுதிதான் உண்டாகாது ஆம் - பிரமாவும் விஷ்ணுவும் தங்கள் பலத்தினால் அழியாமல் நின்றார்களென்னில், சிருஷ்டி திதி நிமித்தமாயுண்டான பேர் நிற்கில் அச்சிருஷ்டியும் திதியுமாயுள்ள பிரபஞ்சம் சங்காரப்படாது. ஆகையால், அம்மூர்த்திகளும் உபசம்மாரப்படும். சிருஷ்டி திதி கர்த்தாக்களும் உபசம்மாரப்படுகையான் மேல் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியமின்றி, பிரபஞ்சம் சூனியமாம் எனின்?

அறுதி இல் அரனே எல்லாம் அழித்தலால் அவனும் இன்னும் பெறுதும் நாம் ஆக்கம் நோக்கம் பேர் அதிகரணத்தாலே - தனக்கு ஈறு இல்லாத அரனே சிருஷ்டி திதி கர்த்தாக்களையும் பிரபஞ்சத்தையும் சங்கரித்து நிற்கையாலும், புனஸ்ஸிருஷ்டி உண்டு என்று கேட்கப்படுகையினாலும், பாரிசேடப் பிரமாணத்தினால் அவ்வரனே சூக்கும் சிருஷ்டியை உண்டாக்கித் தூலகிருத்தியத்திற்குப் பிரமாதி மூர்த்தித்திரயங்களையும் உண்டாக்கி அம்மூர்த்திகளில் அனுப்பிரவிஷ்டராய்க் கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவார். ஆகையால், தடையற்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகளை உடைய பரமேசுவரனும் ஆன்மாக்களெல்லாம் உற்பத்தியாதி தருமங்களைப் பெறுவார்கள். நாம் என்கையால் சகலர் என்றவாறு.

ஸ்ரீஹரஃஸுபுராணை :- கருதிவாழ்நாணெய
 சுஸம்வ்யாதாஸு காயாஸுஃ சுஸம்வ்யாதா விதாஸி
 ஹாஃ । ஹரயஸுஸாஸுஸம்வ்யாதா வனக வனக சிஹ
 ஸுஃ ॥ ஐஸ்வரேஸுதேஸு டெவெஸு டெவீ யிரிவ

ராஜாஜா ! ஊகா ஸா ஸாக்ஷிணீ ஸர்வோ ஹிஷ்டே
வெஷிகிஸுதஃ ||

இம்மூன்று விருத்தமும் பாஞ்சராத்திரிமத நிராகர
ணம். . அம்மதத்தின் விஸ்தாரம் பரபட்சத்தில் சொல்
வினோம்; கண்டுகொள்க.

சொன்ன இத் தொழில்கள் என்ன
காரணம் தோற்ற என்னின்
முன்னவன் வினையாட் டென்று
மொழிதலு மாமு யிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி
வழங்கவும் அருளால் முன்னே
துன்னிய மலங்கள் எல்லாம்
துடைப்பதும் சொல்ல லாபம.

36

மேல் சிருஷ்டியாதி குக்கும கிருத்தியங்களுக்கு
ஏதுக் கூறல்.

இ - ள் : சொன்ன இ தொழில்கள் என்ன கார
ணம் தோற்ற என்னின் - கீழ்ச் சொல்லிப் போந்த
சிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியத்தையும் பண்ணுவதான
கிரியை நிர்விகாரியான சிவனுடைய சத்தித்துவாரா
உண்டாகவேண்டிய ஏது ஏதெனின், மன்னிய உயிர்க்கு
அருளால் புத்தி முத்தி வழங்கவும் - அநாதியே ஆணை
வாதி பாசங்களைப் பொருந்தித் துக்கிக்கிற ஆன்மாக்க
ளுக்குக் கருணையினால் மாயையினின்றும் கலாதிகளை
உண்டாக்கி ஆணைவ சத்திகளை ஏகதேசம் நீக்கிப்
போகத்தையும் ஆணவம் மாயைகளையும் சர்வான்மனா
நீக்கி அதனால் மோட்சத்தையும் கொடுப்பது;

உம்மை எண்ணும்மை.

ஆகில் கர்த்தாவிற்குப் பிரயாசம் உண்டாம் எனின்? இல்லை என்பதற்காக, முன்னவன் வினையாட்டு என்று மொழிதலும் ஆம் - மூன்று பொருள் களுக்குள் முந்தின பொருளாகிய பதியினுடைய ஸீலா மாத்திரம் என்று சொல்லலுமாம்;

சொல்லலுமாம் என்றது சன்னிதி மாத்திரத்தில் கிருத்தியம் உண்டாம் என்பது கருத்து.

நித்தியமாகிய ஆணவ மாயைகளில் சத்தி சமூகங்களைச் சிருஷ்டிகாலத்தில் உண்டாக்கிச் சங்காரகாலத்தில் ஒடுக்குவரென்று கீழ்ச்சொல்லிப் போந்து, இவ்விடத்துக் காரணங்களை நீக்குவதென்றது எவ்வாறு எனின்? ஆங்கே துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் துடைப்பதும் சொல்லலாமே - அச்சத்திகளை நீக்கின் அது போல அநாதியே ஆன்மாவை நெருங்கியிருக்கின்ற ஆணவ மாயைகளையும் வகையறநீக்குவர் என்றவாறு.

துடைப்பதும் என்ற உம்மையால் பக்குவான்மாக் களிதத்தில் பாசங்களையெல்லாம் நீக்கியும் அபக்குவ ஆன்மாக்களிதத்தில் பாசங்கள் நிற்கையால் பாசங்களுடைய நித்தியமும் கெடாது என்பது கருத்து. அல்லது ஏகமுத்தியில் சர்வமுத்திப் பிரசங்கம் வரும்.

அழிப்பினைப் பாற்றல் ஆக்கம்

அவ்வவர் கன்ம மெல்லாம்

கழித்திடல் நுகாச் செய்தல்

காப்பது கன்ம ஒப்பில்

தெழித்திடல் மலங்க ளெல்லாம்

மறைப்பருள் செய்தி தானும்

பழிப்பொழி பந்தம் வீடு

பார்த்திடின அருளே யெல்லாம்.

அருள்-அனுக்கிரகம் பண்ணுகிறது ஆன்மாவிற்கு உபாதியாயுள்ள ஆணவாதி பாசபந்த நிவிர்த்தித் துவாரா சுவசொருபமான சச்சிதானந்த அபிவித்யக்தி யாக்குவது, பழிப்பு ஒழி-ஆகையால் சங்காரம்பண்ணுகிறது நாமதருணமென்றும் மறைக்கிறது அஞ்சனம் என்றும் பாஞ்சராத்திரி சிவதூஷணம் சொல்லுகின்றதைத் தவிர; பார்த்தீடின் பந்தம் வீடு எல்லாச் செய்திதானும் அருளே - விசாரிக்குங்காலத்துக் கலாதி தத்துவங்களினால் ஆன்மாக்களைப் பந்திக்கிறதும் அந்தக் கலாதி பந்தத்தைச் சங்காரகாலத்தில் விடுவிப்பதும் கிருபையினால் செய்யும் கிருத்தியம் என்றவாறு.

அருவமோ ரூப ரூபம்

ஆனதோ அன்றி நின்ற

உருவமோ உரைக்கும் கர்த்தா

வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்னில்

அருவமும் உருபா ரூபம்

ஆனதும் அன்றி நின்ற

உருவமும் மூன்றும் சொன்ன

ஒருவனுக் குள்ள வாமே.

38

உபக்கிரமத்தில் கர்த்தா சித்ரூபியென்று உபசம்மாரமும் அவ்வாறே சமர்த்திப்பதால் மத்தியே பராமர்சை கூறுகின்றது.

இ - ள் : அருவமோ ரூபாரூபம் ஆனதோ அன்றி நின்ற உருவமோ உரைக்கும் கர்த்தா வடிவு எனக்கு உணர்த்து இங்கு என்னில் - நீ சொல்லும் கர்த்தாவின் சொரூபம் அரூபமோ ரூபாரூபமோ அல்லது உருவந்தானோ இவண் எனக்கு அறிவியும் எனின்? அருவமும் உருபாரூபமானதும் அன்றி நின்ற உருவமும் மூன்றும் சொன்ன ஒருவனுக்கு உள்ளவாமே - முன்சொல்

லப்பட்ட மூன்று ரூபமும் ஒப்பற்ற பரமேசுவரனுக்கு
யை போக அதிகாரங்களில் சுவேச்சையினால் உள்ள
தாம்; அவன் சொரூபஞான சித்தாந்தப் பிரகாசமே
என்றவாறு.

தடி-ஊதம் வாத-ஊதம் :- ஸ்வதகவம் உஹா ஸ்வத
நிஷ்டை-ஊதம் தி-ஊதம் | ஸகலம் நிஷ்டை-ஊதம் ஸா
ஹாஸ்ய-ஊதம் வாத-ஊதம் | உஹாஸம் ஸகலம்-ஊதம்
வியாஸம் ஹவ-ஊதம்.

நண்ணிடும் உருவம் என்னில்
நமக்குள உருவம் போலப்
பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும்
இச்சையேல் பலரும் இச்சை
கண்ணிய உருவம் கொள்ளும்
யாம்பெரும் கடவுள் தானும்
எண்ணிய போக சித்தர்
போலுரு இசைப்பன் காணே.

39

இவ்வாறு விருத்த தருமமாயிருக்கிற ரூபமும்
ரூபாரூபமும் அரூபமும் ஒருவனுக்கு உண்டெனின்
அநைகாந்திக தோஷம் உண்டாம் என்ன, மேலும்
ரூபாதிகளை ஒவ்வொன்றாகப் பூர்வபகூத்தில் ஆகேஷ
பித்துச் சித்தாந்தத்தில் சமாதானம் கூறல்.

இ - ள் : நண்ணிடும் உருவம் என்னில் நமக்கு
உள உருவம் போல பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் -
பொருந்தப்பட்ட ரூபவான் பரமேசுவரன் எனின்? நம்
முடைய உருவத்தை ஒருவன் உண்டாக்கினது போல
அவனுடைய ரூபத்தை உண்டாக்குவான் ஒருவன்

வேண்டும், இச்சையேல் பலரும் இச்சை - சுவேச்சை யினால் ரூபங்கொள்வர் எனின்? எல்லாரும் சுவேச்சை யினால் ரூபங்கொள்ளலாம் எனின், அங்ஙனம் அன்று, கண்ணிய உருவம் கொள்ளேம் யாம் - நாமெல்லாம் நினைத்த உருவங்களை எடுக்கமாட்டோம், பெருங் கடவுள் தானும் எண்ணிய யோகசித்தர் போல் உரு இசைப்பன் காண் - மகாதேவராகிய கர்த்தாவும் யோக சித்தர்கள் தாங்கள் நினைத்த உருவம் ஆனது போலத் தம்முடைய இச்சையினால் ரூபத்தைப் பொருந்துவர் என்று அறி என்றவாறு.

‘பாந்தஞ் செலவொடு வரவும்’ (நன்னூல் - 145) என்பதனால் இசைவன் என்பதற்கு இசைப்பன் என்று இருகாலத்தையும் குறித்துச் சொல்லியது என அறிக.

வித்தக யோக சித்தர்
வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோல்
உத்தமன் கொள்வன் என்னின்
அவர்களில் ஒருவ னாவன்
அத்தகை யவர்க ளெல்லாம்
ஆக்குவ தருளால் ஆங்கு
வைத்தது மாயை என்னின்
வடிவெலாம் மாயை யாமே.

40

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : வித்தக யோகசித்தர் வேண்டு உரு கொள் ளுமா போல் உத்தமன் கொள்வன் என்னின் அவர் களில் ஒருவன் ஆவன் - சமர்த்தராயுள்ள யோகசித்தர் களைப்போல் தேவான்மனையுள்ள பரமேசுவரன் வடிவு கொள்வன் எனில் அச்சித்தர்களில் ஒருவனாவன், அத் தகையவர்கள் எல்லாம் ஆக்குவது அருளால் - அந்தத் தன்மையுடைய சித்தர்களெல்லாம் தாங்கள் வேண்டு

சத்தியே வடிவென் றாலும்
தான்பரி னாமம் ஆகும்
நித்தமோ அழியும் அத்தால்
நின்மலன் அருவே என்னின்
அத்துவா மார்க்கத் துள்ளான்
அன்றிவன் அருமை தன்னைப்
புத்திதான் உடையை போல
இருந்தனை புகலக் கேள்நீ.

42

இ - ள் : சத்தியே வடிவு என்றாலும் தான் பரிணாமம் ஆகும் நித்தமோ அழியும் - சத்தியே தேகம் என்னும்பொழுது தேகம் பாலியாதி அவத்தையை அடைய வேண்டும்; அடைந்தபோதே பரிணாமியாய் நித்தியத்துவ ஆனியும் வரும், அத்தால் நின்மலன் அருவே என்னின் அத்துவாமார்க்கத்து உள்ளான் அன்று - அத்தன்மையுள்ள சங்கை பரிகாரமாகக் கர்த்தா அருபன் எனில், சடத்துவானுப் பிரவிஷ்டன் அல்லவாம் என்ன; உத்தரமாக, இவன் அருமை தன்னை புத்திதான் உடையை போல இருந்தனை புகல கேள் நீ - இவ்வாறு சங்கிதமாயுள்ள சிவசொருபத்தின் அருமையைச் சொல்லுகிறோம், நீ புத்தியுடையவனைப்போல் இருக்கிறாய் கேள் என்று மேற்கூறுதல் என்றவாறு.

உலகினில் பதார்த்த மெல்லாம்
உருவமோ டருவம் ஆகி
நிலவிடும் ஒன்றென் றுகா
நின்றவந் நிலையே போல
அலகிலா அறிவன் தானும்
அருவமே என்னில் ஆய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க்
கூடுவன் குறித்தி டாயே.

43

இ - ள் : உலகினில் பதார்த்தம் எல்லாம் உருவ மோடு அருவம் ஆகி நிலவிடும் ஒன்று ஒன்று ஆகா நின்ற அ நிலையே போல அலகிலா அறிவன் தானும் அருவமே என்னில் - உலகத்திலுண்டான வஸ்துக்க ளெல்லாம் ரூபமாகியும் அரூபமாகியும் உள்ளதாம். ரூபமானது அரூபமாகாது, அரூபமானது ரூபமாகாது, அது நின்ற நிலையேபோல அளவிறந்த ஞானசொரூபி யாகிய சிவனும் அரூபமே என்று சொல்லில், ஆய்ந்து குலவிய பதார்த்தத்து ஒன்றாய் கூடுவன் - விசாரித்துப் பார்க்கில் பிரபஞ்சத்தில் உள்ள பதார்த்தங்களுக்குள் ஒன்றாகப் பொருந்துவன், குறித்திடாய் ஏ - அப்படியன்றி அவன் சர்வவியாபி ஆகையால் எல்லாரூபமும் தானாகி நின்ற பதியினுடைய சுபாவ ரூபமானது சிற் பிரகாசமான தமது சமவாய சத்தியே என்றவாறு.

தஜுஃகதஃ:- சுயவசுராய்ஷாஹ் ஸுஹி கிர ணாதகஸு | காஷாஸெவ உராஸுஹிஷா ஸவஃ ஷிகாஸுதாதிசா || ப்ருஹ்ம வராஸா ஸாஹா வஸுஸு தாதியாஸா | சுஹிஹொவராதா ஸாய் ஶிஹி கெஹொவபஃத உஃதி.

பந்தமும் வீடும் ஆய

பதபதார்த் தங்கள் அல்லான்

அந்தமும் ஆதி யில்லான்

அளப்பிலன் ஆத லாலே

எந்தைதான் இன்னன் என்றும்

இன்னதாம் இன்ன தாகி

வந்திடான் என்றும் சொல்ல

வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே.

மேல் சிவசொருபத்தை அதத் வியாவிருத்தியினால் எடுத்துக்கூறல்.

இ - ள் : பந்தமும் வீடும் ஆய பதபதார்த்தங்கள் அல்லான் - ஆன்மாக்களைப் பந்திப்பதுமாய் ஆணவத்துடன் நீங்குவதுமாய் சத்தார்த்த சொரூபமான வாங்மய விஞ்ஞான ரூபி என்று சத்தப் பிரமவாதி சொல்லுவதும் அன்று;

இதற்குச் சம்மதி வாக்குக்களின் தோற்றத்தில் எழுதினோம். சப்தமே பிரமம் என்பதற்குச் சம்மதி:

பு.மெ.ஓ.ஓ.:- தாநாஹ ஶிசெய்யாஜ்ஞாநவாஸ ஷபாஹாஹி ஷ்வதா.

அந்தமும் ஆதி இல்லான் - உற்பத்தி திதி நாசத்தையுடைய தேகம் இல்லாதவன், அளப்பிலன் ஆதலாலே - கால தேச வஸ்துக்களினால் பரிச்சேதிக்கப் படுகிறவனல்லன் ஆகையால், எந்தைதான் இன்னன் என்றும் இன்னதாம் இன்னதாகி வந்திடான் என்றும் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றம் இன்றே - எம்முடைய சுவாமிதான் அதிகார கர்த்தாக்களுக்குள் இன்னாரென்றும் இன்னது ஆவர் என்றும் இன்னது ஆகார் என்றும் சொல்லுதற்குச் சங்கையும் உத்தரமும் இல்லை என்றவாறு.

இதனால் சத்தமே பிரமம் என்பவனையும் அதிகார கர்த்தாக்களுள் ஒருமூர்த்தி என்பவனையும் மறுத்தது.

குறித்ததொன் ருக மாட்டாக்

குறைவிலன் ஆத லானும்

நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத்

தொழிலுடை நிலைமை யானும்

வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால்

* மேஷுவ நிலாமை யானும்

நிறுத்திடும் நினைந்த மேனி

நின்மலன் அருளி னுலே.

45

ஆயினும் சிவனுக்கு ரூபமுண்டு என்று ஆகமங்களில் சொல்லுவதுமுண்டே எனின்? உண்மை; அஃது எப்படியென்னில்?

இ - ள் : குறித்தது ஒன்று ஆகமாட்டா குறைவு இலன் ஆதலானும் - ஆன்மாக்களைப்போல் ஒன்று நினைத்து, அது கூடாது என்னும் குறைவில்லாதவன் ஆகையினாலும், நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத்தொழில் உடை நிலைமையானும் - மாறுபாடு இல்லாத பூரண ஞானக் கிரியை நித்தியமாகவுடையன் ஆகையானும், வெறுப்பொடு விருப்பு தன்பால் மேஷுவது இலாமையானும் - கோபமான நிக்கிரகத்தையும் பிரியமான அநுக்கிரகத்தையும் பண்ணுகையினும் அவையால் பாவ புண்ணியங்கள் தன்னிடத்தில் பொருந்தாதவன் ஆகையானும், நிறுத்திடும் நினைந்த மேனி நின்மலன் அருளினால் - நின்மலனாகிய சிவன் நான் என்று பாவிக் கும் சீவன்முத்தர்களுடைய தேகத்தைக் கிருபையினால் தமது திருமேனியாக அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்ற கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன்;

இதனால் அநந்தேசுவராதிகளை அநுக்கிரகித்து அம்மூர்த்திகளை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன். பூமியினும் ஆசாரிய மூர்த்திகளை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு அநுக்கிரகம் பண்ணுவன் என்றவாறு.

* மேஷுவது இலாமை எனவும் பாடம்.

தடின்கூடு ஜெமென்டி:- ததொநனாடிவிவகூடு
வடிகாடு முயிதகூடு! காலாடி ராஜாடிஹாநாடு
கரொஜிஷாடிசுடு சதடி! தாநவாவி சூஹவாநு
ஸாஹாநாடு ஹநாடிவாநு! பெஹு ஸூவடிஜி
பெஷாடு சகூகூடி நிஹாடு! பூணெதுநு வசு
சாஹாணாடு வசுடு ஸூடிநு வதகூகாநு! ஸஸா
கூகாரகொபெதாநு காலவாஜி வயி ஸூதாநு!
ஸூதின ஹகார காலெதாநு ஸகூகூடி ஸுதெஜிஸா!
யுநகூ ஸாசூடிவிஜுசூடு ஹடுதொநவிவகூதி
ஹதி.

சுநுதூவி:- சுகாபொ ஹத காலஸு ஹதி.

“நானவனென் றெண்ணினர்க்கு
நாடுமுளம் உண்டாதல்
தானெனவொன் றின்றியே
தானதுவாய் - நானெனவொன்(று)
இல்லென்று தானே
யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்து
இல்லென்று தானும் இறை”

(சிவஞானபோதம் - கு - 10, வெண்பா - 1)

என்பதனானும்,

“நினைப்பவர் மனம்
கோயிலாக் கொண்டவன்”

(திருநாவுக்கரசர். கோயில் - 1.)

என்பதனானும்.

தயாவிஹுதெஷெஹம் வத்விஜ்ஞாநதிஹி ||
வனுஹுதா துக்ஷெஹெ ஸ்வஹுதெவத்ஷி ||

என்பதனும் கண்டுகொள்க.

ஆரணம் ஆக மங்கள்

அருளிஞல் உருவு கொண்டு

காரணன் அருளா னுகில்

கதிப்பவர் இல்லை யாகும்

நாரணன் முதலாயுள்ள

சுரநரர் நாகர்க் கெல்லாம்

சீரணி குருசந் தானச்

செய்தியும் சென்றி டாவே.

46

மேல் அப்பரமசிவன் அனந்தாதி மூர்த்திகளையும் பூமியில் ஆசாரியமூர்த்திகளையும் தன் திருமேனியாக அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நிற்பானேன் எனின்? வேதா கமங்களை அனுக்கிரகம் பண்ணிக் குரு சீட சாம்பிர தாயப் பிரவிர்த்தியைப்பண்ணுவித்துத் தத் துவாரா போகமோட்சங்களைக் கொடுப்பதாக என்பது கூறு கின்றது.

இ-ள்: காரணன் அருளிஞல் உருவுகொண்டு ஆரணம் ஆகமங்கள் நாரணன் முதலாயுள்ள சுரநரர் நாகர்க்கு எல்லாம் அருளானுகில் கதிப்பவர் இல்லை ஆகும் சீரணி குருசந்தானச் செய்தியும் சென்றிடாவே. பரமகாரணராகிய சிவன் கிருபையினால் அனந்தேசுவர ஸ்ரீகண்டேசுவரராகி மூர்த்திகளைத் திருமேனியாகக் கொண்டு நாராயணதி தேவர்களுக்கும் சனற்குமாராதி தேவ இருடிகளுக்கும் வசிஷ்டாதி மனித இருடிகளுக் கும் சேடன்முதலிய சர்ப்பராஜாக்களுக்கும் வேதா கமங் களை உபதேசியாதிருக்கின் சொல்லுவாரும் அறிவாரும்

இன்றிக் குரு சீட சம்பிரதாயப் பிரவிர்த்தியுமின்றித்
தருமார்த்த காமமோகும் என்னும் சதுர்விதபுருஷார்த்
தங்களையும் அடைவார் அற்றுப்போம் என்றவாறு.

உருவருள் குணங்க ளோடும்
உணர்வருள் உருவில் தோன்றும்
கருமமும் அருள் ரன்றன்
கரசர னாதி சாங்கம்
தருமருள் உபாங்க மெல்லாம்
தானருள் தனக்கொன் றின்றி
அரு றரு வுயிருக் கென்றே
ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே.

47

மேல் கர்த்தாவானவனுக்கு ரூபாதிகள் இல்லை
என்னில் நினைக்கவும் போகாதாம்; ஆகையால், வழி
பட்டுப் பிழைப்பது எவ்வாறெனின்? உத்தரம்.

இ - ள் : உரு அருள் உணர்வு - சிவனுடைய
அங்கமும் ஆன்மாக்களின் அனுக்கிரகார்த்தமாகச் சிற்
சத்தி சொரூபமானதே, கரசரணாதி அருள் - கரசரணாதி
யான பிரத்தியங்கமும் கிருபையினுலான ஞானசொரு
பமே, குணங்களோடு சாங்கம் உணர்வு அருள் -
தேச குண சொரூபமான சாங்கமும் கிருபையாலுண்
டான ஞானசொரூபமே, உபாங்கம் எல்லாம் தான்
அருள் உணர்வு - உபாங்கமானவைகள்தானும் அரு
ளினால் உண்டான ஞானசொரூபமே, உருவில் தோன்
றும் கருமமும் அருள் - இத்திருமேனியில் தேவர்கள்
முதலானவரைத் தோற்றுவிப்பதும் கிருபையினாலேயே,
தனக்கு ஒன்று இன்றி அருள் உரு உயிருக்கு என்றே
ஆக்கினன் அசிந்தன் அன்றே - இங்ஙனமான திரு
மேனிக்கு மாயோபாதியும் இல்லாமல் தனக்கு ஒரு
பிரயோசனமும் இல்லாமல் ஆன்மாக்களின் போக

மோட்சார்த்தமாகப் பண்ணும் தியான பூசையின் பொருட்டுக் கிருபையினால் உண்டாகிய பாவனா ரூப சைதன்ய விக்ரிசுத்தை உடையவனாகையினால் சிந்திக்கப் படாதவன் என்றவாறு.

அங்கமாவன : சிரசும், முகமும், இருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்கமாவன : வகாசும், கண்டமும், ஸ்தனங்களும், தோள்களும், நாடியும், உதரமும். குஹ்யமும், நேத்திரமும், நாசியும், சுரோத்திரங்களும், அஸ்தங்களும், பாதங்களும், அங்குலிகளும், ஊருக்களும், முழந்தாள்களும், கணைக்கால்களும் ஆம்.

சாங்கமாவன : குணமூர்த்திகளான பத்தும். அவையாவன ஆரிண்ணியாதி குணத்திரயம் - திரிசூலம், சத்தியம் - பரசு, பிரதாபம் - கட்கம், துரபேத்திரயம் - வச்சிரம், அனுக்கிரகம் - அபயமுத்திரை, ருத்தியாதி சுத்தமாயை - நாகம், அதோமாயை - பாசம், விவரணம் - அங்குசம், சத்தநாதம் - கண்டை, பாசசங்காரம் - அக்கினி.

உபாங்கமாவன : வஸ்திரம், உபஸ்தம், மாலை, கந்தம், ஆபரணம், ஆசனம், ஆவரணம் இவ்வேழுமாம்.

தடிசுதம் வாதுஷெ :- சுமபுத்ரம் ஸாந்தம் உவாந்தம் உரோ ஹவசு | ஸிரோவசு ஹுதயம் உவாந்தம் ப்ரகீதிதம் || வகாசு கணஹநாஸாஹநாநாஸிமஹுதாஸாயா | நெத்ரநாஸாஸு கண்டாஸ வாணிவாஸ தயாந்தம் || உரோஹ ஜாநா ஜிவெய ப்ரதம் உவாந்தம் கயுதெ | உதிதம் மூணாஹவசு ஸாந்தம்

புகீதிடதழ் | மண்ணின்னிதி ஸ்ரீயம் தஹுண நுஸ
யாவவெசு || மண்ணு ஸத்யம் ப்ரதாவணு டுஹெ
ஐராமுமுஹந்தயா | ஃபிபாயா விவண்டனு நாடி
ஸம்ஹுஜிரெவய || வனதெ டுஸமண்ணாஃ ப்ராக்ஷா
தெஷாஃ வக்ஷணமூறுதெ | த்ரிமண்ணு ஸூருஷி
த்யுக்ஷம் ஸத்யம் வராஸூரிஷ்யதெ || வஜ்ஜீஸபு
தாவொயம் டுஹெஃடிம் வஜ்ஜீரிஷ்யதெ | ராஸ
ஸூராமுமுஹனெனுவ சுஹபனு ப்ரஸஸ்யதெ ||
ஃபிஸூரானாமரூபவனுவ வாஸம் பாயாவூரூபவக
விவண்டிஃகூஸனெனுவ வண்டாநாடிதூகம் விடிஃ ||
ஸம்ஹார பிதிரூபவஸூரக வாயாநாஃ ஹஸூஸா
சுக்ருதிஃ | வனதெனெவ மண்ணரூபவாஸூ ஸாமம்
யெதி புகீதிடதம் || வஸூராவலீத பாயாஸூ மய
பாயாரணந்தயா | சூஸநாவரணனெனுவ உபாமம்
னெனுகீதிடதழ் || மதி.

இவ்வாறு கிருபையினாற்கொண்ட சதாசிவரிடத்தி
லுண்டான மகேசுவரனுடைய திருமேனியில் இருத
யத்தினின்று சகஸ்ராம்சமாக உருத்திரதேவர் தோன்
றுவர். கோடியம்சமாக வாமதக்ஷிண பார்சுவங்களில்
விஷ்ணுவும் பிரமாவும் தோன்றுவார்கள். தக்ஷிணவாம
லலாட நேத்திரங்களில் சூரிய சோம அக்கினி தேவர்
கள் தோன்றுவார்கள். பிராணனில் வாயுபகவான்
தோன்றுவர். சுரோத்திரியங்களில் மந்திராதி சர்வ
ரக்ஷகமான கிலகம்தோன்றும். முகத்தில் வேதாதி சர்வ
சாத்திர ரூபமான அபரஞானம் தோன்றும்.

கண்டத்தில் கணேசர் தோன்றுவர். இருதயத்தில் சுப்பிரமணியர் தோன்றுவர். நாபியில் இந்திர யம வருண குபேரர் தோன்றுவார்கள். பிரத்தியங்கத்தில் பஞ்சாசத் கோடி தேவர்களும் தோன்றுவார்கள். ரோமகூபங்களில் கோடி இருடிகள் தோன்றுவார்கள்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் என்றும், நாற்பத் தெண்ணாயிரம் இருடிகள் என்றும் மிகவும் கேட்கப் பட்டிருக்கையில் அதிக சங்கையாகச் சொல்லுவான் என்னையெனின்? அதிக சங்கையெல்லாம் கண்டத்திற் குப் புறம்பு என்றறிக.

சூரிய சோம இந்திராதி தேவர்களுக்கும் காசியப அத்திரியாதிகளிடத்தில் உற்பத்தி என்று இருக்க மகேசுவரனிடத்தில் உற்பத்தியென்றது என்னையோ எனின்? காசியபாதி உற்பன்ன சூரியாதி தேவர்கள் ஈசுவராங்கோற்பன்ன தேவர்களுக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமென அறிக.

ஈசுவராங்கோற்பனரான தேவர்கள் சுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருந்து அசுத்தாத்துவ வாசிகளாயிருக்கிற இத்தேவர்களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

இப்படி இவ்விசுவரனிடத்தில் உருத்திராதி சகல தேவர்களும் உண்டானாற்போல, ஈசுவரியாளிடத்தி னும் உமாதி சமஸ்த தேவதாஸ்திரிகளும் கோடி சத்தி களும் உண்டாம் என அறிவாயாக.

தஜுஹுதம் தனெஞ்ஞவ :- சுஜெஹஸ்யஸஹஸ்யாஃ
ஸாநுஹஸஸ்ய ஸஜெஹஃ ! ஜெஹஸ்ய ஸஹ
ஸ்யாஃஸாசு ருஜுஜெஹ ஸஜெஹஃ || வனதம் ஜெஹ
ஸகொட்யுஸாசு ஸ்ரஹவிஷ்ணுஸஜெஹஃ ! ஐகவிணாஃ

மஹவொஷ்டுஹ ஹரிவ-பாஜாம் ஸஹவஃ || ஹுடி
யாநீதிராஹுடிஹு ஸிவஸுஸிவஸஹஜஃ | நெடுநு
ஷு ஸவ்யவாஹொஷ்டு ஸுபிப-ஸொஜாநிஸஹவஃ ||
புராணவாபுஸுஹுத ஸுபுநெடுநு கீதாஹிஸஹவஃ |
சுஸுஜுஹுத ஸுஹுத ஸுஹுத ஸுஹுத ஸுஹுத
வஃ || ஷுணுஹொ ஹுடிப ஜாதொ நான ஷுஹ
ஸுஹுதவஃ | வஹுஹுஹுஹுஹுஹு ஷுஹுஹு
ஸுஹுதவஃ || ஷுஹுத தயாகொஹுஹு ஷுஹுஹு
வாஹு ஷுஹுதவஃ | ஷுஹுத ஷுஹுஹுஹு ஷுஹு
மஹுஜாதிஹுஹுத || ஷுஹு ஷுஹுத ஷுஹு
ஷுஹுஹு ஷுஹுதயா | ஷுஹு ஷுஹுஹு ஷுஹு
தஹுஹுஹுஹு ஷுஹுதயா | ஷுஹுஹுஹு ஷுஹு
ஷுஹு மஹுஹுஹு ஷுஹுதவஃ ||

உலகினை இறந்து நின்ற தரணு என்ப தோரார்
உலகவன் உருவில் தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார்
உலகினுக் குயிரு மாகி உலகுமாய் நின்ற தோரார்
உலகிவி லொருவன் என்பர் உருவினை யுணரார்
[ரெல்லாம். 48]

மேல் விசுவமூர்த்தியும் அந்தர்யாமியும் விசுவ
காரணனும் விசுவாதீதனுமாய் நிற்பன் என்பது
உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உலகுமாய் நின்றது ஓரார் உலகு அவன்
உருவில் தோன்றி ஒடுங்கிடும் என்றும் ஓரார் உல
கினுக்கு உயிரும் என்று ஓரார் உலகினை இறந்து

ருத்திரர் என்னும் மூர்த்திகளுக்குள்ளே ஒருவன் என்பர், தேவர் மூவராய் நின்றது ஓரார்-சத்தியோ முக்தப் பிரவர்த்தர் என்றும் லய போக அதிகார ஸ்தானங்களிலே சிவன் சதாசிவன் மகேசுவரன் என்கின்ற முச்சொருபத்தையும் அறியாத பேர், முதல் உரு பாதி மாதர் ஆவதும் உணரார் - சிருஷ்டாதியிலே சக்தி சிவாத்மகமாக இந்திரதனுசுபோல நிலமும் பொன்மையுமாய் நின்றதும் அறியார், ஆதி அரி அயற்கு அறிய ஒண்ணு மேவரு நிலையும் ஓரார் - சகளத்திற்கு ஆதி யான அமூர்த்தி சாதாக்கியம் அனல் ஸ்தம்பமாய் பிரம விஷ்ணுக்களுக்கும் அடிமுடி காண்பரிதாய் நின்றதும் அறியார், அதன் உரு விளைவும் ஓரார் - அந்த மூர்த்தி சாதாக்கியத்திலே சகலப் பிரபஞ்சமும் உண்டாகிறதும் ஒடுங்குகிறதும் அறியார் என்றவாறு.

தஞ்சை வாதுவெ :- ஸாவீயம் நாவூத
ஜெஹே ஜாஸாஸி ராயிரனவ | ஐஞ்சாவ சிவா
காஸெ டபுணெ ஸுக்ஷிண்பவசு || சுஜெ-த-கூசு
கூவாஹீதம் தஞ்சை விரமவசு ஹவெசு | ஸுரூ
கொடி ஸுக்ஷாஸம் ஜெராதிலுண்டாகுதி ஸூதடி ||
தஸூரஹுஜம-தா ஜெ-த-ரஜெ-த-தாஜி ரிஹொ
யுதெ || ஐதி.

வனதவெ டிவூ விஜுந்தம் ஜெஹே ஜெஹொ
யுதெ | விரமவசு ஸஜெஹுணம் ஸுஜெஹெ
யொயுதெ || ஸுஜெஹுணம் வனவொகூதம் விரம
நாஜெ ஸுஜெஹுதெ ||

போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார்
 யோகியா யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார்
 வேகியா னற்போல் செய்த வினையினை விட்டல் ஓரார்
 ஊகியா மூட ரெல்லாம் உம்பரின் ஓர்வன் என்பர். 50

மேல் இவ்வாறு நிர்க்குணத்தைப் பிரதிபாதித்து, சகலர்க்கு உபாயமூர்த்தியாய், பிரவர்த்தகர் பேதமாய் கலாமஸ்தகத்திலே இருந்து பிரகிருதி மண்டலகிருத்யங்களைப் பண்ணும் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனைப் பிரம விஷ்ணுவாதிகள் அபேகையாகப் பரம் என்று கூறுகின்றது.

இ - ள் : போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார் - உமாமகேசுவரமூர்த்தமாயிருந்து உலகத்தில் ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் ஸ்திரீ புருஷ ஸம்யோக மோகத்தை உண்டாக்குவது நிமித்தமென்றும், யோகியாய் யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார் - கடுக்கைவனத்தில் யோகாசனத்திலிருந்து யோகிகளுக்கெல்லாம் யோகசாமர்த்தியமுண்டாகித் தத் பலமாகிய மோட்சத்தைக் கொடுப்பதற்கும், வேகி ஆனால் போல் செய்த வினையினை விட்டல் ஓரார் - கோபத்தை உடையவர்களைப் போலே ஆன்மாக்களைத் தண்டிக்கும்து அவர்கள் பண்ணின பாவம் மேன்மேலும் வளராமல் ஒழிக்கிறது என்றும், ஊகியா மூடர் எல்லாம் உம்பரில் ஒருவன் என்பர் - விசாரியாத அஞ்ஞானிகளெல்லாம் இந்தச் சரித்திரங்களைக் கொண்டே தேவர்களில் ஒருவன் என்றே சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

ஒன்றொடொன் றெவ்வா வேடம்

ஒருவனே தரித்துக் கொண்டு

நின்றலால் உலகம் நீங்கி

நின்றனன் என்றும் ஓரார்

அன்றியவ் வேடம் எல்லாம்
அருள்புரி தொழிலென் றோரர்
கொன்றது வினையைக் கொன்று
நின்றவக் குணமென் றோரர்.

51

மேல் இதுவும் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக்கொண்டு நின்றலால் உலகம் நீங்கி நின்றனன் என்றும் ஓரார் - பிரம விஷ்ணு ருத்திரன் என்னும் மூன்று விக்கிரகங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாததாய் ஒருவனே ஏககாலத்திலே தரித்துக்கொண்டு நிற்கையால், காமக்குரோதாதிகளுக்குக் காரணமாகிய மாயாப்பிரபஞ்சத்திற்கு அந்நியமாக நின்றதையும், அன்றி அவ்வேடம் எல்லாம் அருள்புரி தொழில் என்று ஓரார் - அன்றி அந்த விக்கிரகங்கள் எல்லாம் கிருபையினாலே பண்ணப்பட்ட கிருத்தியங்களுக்கு என்றும் விசாரியார். கிருபையினாலே பண்ணுகின்ற கிருத்தியத்திற்குச் சங்கரிப்பானேன் என்னில்? கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்ற அக்குணம் என்று ஓரார் - அந்தச் சங்காரகுணமானது ஆன்மாக்கள் பண்ணின கர்மத்தையே நசிப்பித்ததென்று விசாரியார் என்றவாறு.

நாயகன் கண்ண யப்பான் நாயகி புதைப்ப எங்கும்
பாயிருள் ஆகி ஸுடப் பித்தால் கிணுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தினுலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பின்
தேயமார் ஒளிகள் எல்லாம் சிவனுருத் தேச தென்னார். 52

மேல் பிரபஞ்சத்தின் பிரகாசமெல்லாம் சிவனுடைய நேத்திரங்களின் பிரகாசம் என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சருவலோக நாயகனாகிய பரமேசுவரனுடைய திருநயனங்களிலே உலகநாயகியாகிய பார்வதியார் விநோதத்தினாலே மூட எல்லா உலகங்களும் அந்தகாரமாகையினாலே உலகங்களுக்குக் கிருபையினாலே நெற்றித் திருநயனத்தினாலே பிரகாசத்தைக் கொடுத்த பரிசினாலே; உலகங்களிலுண்டான பிரகாசமெல்லாம் சிவனுடைய திருநயனங்களின் பிரகாசம் என்று அறி என்றவாறு.

கண்ணுதல் யோகி ரூப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை ஓரார் மால்தான் எண்ணிவேள் மதனை ஏவ எரிவிழித் திமவான் பெற்ற பெண்ணினைப் புணர்ந்து உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்த [தோரார். 53]

மேல் கர்த்தாவினுடைய யோக போக ரூபங்கள் ஆன்மாக்களின் பொருட்டல்லது தனக்கில்லை என்று உணர்த்துகின்றது.

இ - ள் : கண்ணுதல் யோக இருப்ப காமன் நின் றிட வேட்கைக்கு விண்ணுறு தேவர் ஆதி மெலிந்தமை ஓரார் - நெற்றியிலே நயனத்தையுடைய பரமேசுவரன் சகிதேவியாரை நீங்கி யோகத்திலிருக்கவே ஸ்திரீபுருஷர் விகாரமுண்டாக்கிக் கூட்டும் காமன் உண்டாயிருக்கவும் தேவர்கள் முதலான பேர்கள் ஸ்திரீபோகமில்லாமல் துக்கிதரானதையும் விசாரியார், மால் தான் எண்ணி வேள் மதனை ஏவ எரிவிழித்து இமவான் பெற்ற பெண்ணினை புணர்ந்து உயிர்க்குப் பேரின்பம் அளித்தது ஓரார் - திருமால் தான் பரமேசுவரன் யோகாசனத்திலிருக்கையினாலே எல்லார்க்கும் போக மில்லையாச்சது, அந்த யோகத்தை விலக்கு என்று வேளாகிய தம்முடைய பிள்ளையை அனுப்ப; அவன்

போய்ப் புஷ்பபாணத்தைத் தொடுப்ப, அவ்வளவில்
பரமேசுவரன் நெற்றி அனல்விழியாலே எரித்துப்
பின்பு இமவான் மகளாகிய பார்வதியார் தபசுபண்ண
அத்தபசிஞலே சந்தோஷித்துத் திருக்கல்யாணம்பண்
ணிக் கூடி, ஆன்மாக்களுக்கு அமைவு பெருத விஷய
சுகத்தைக் கொடுத்ததை விசாரியார் என்றவாறு.

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க்
கருணம்பா வளையும் நூலும்
இடப்பாக மாத ராளோ
இயைந்துயிர்க் கின்பம் என்றும்
அடைப்பானும் அதுவும் முத்தி
அளித்திடும் யோகும் பாசம்
துடைப்பானும் தொழிலும் மேனி
துடக்கானேல் சொல்லோ னுதே.

54

மேல் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரன் திருமேனியைச்
சிவன் அதிஷ்டித்து நில்லாதபொழுது பிரகிருதியில்
சிருஷ்டியாதி கிருத்தியம் கூடாதென்பது உணர்த்து
கின்றது.

இ - ள் : படைப்பு ஆதி தொழிலும் பத்தர்க்கு
அருளும் பாவளையும் நூலும் இடப்பாக மாதராளோடு
இயைந்து உயிர்க்கு இன்பம் என்றும் அடைப்பானும்
அதுவும் - சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களைப்பண்ணுவது
பக்த ஜனங்கள் தியானபூஜைக்கும் வேதாகமங்களை
அருளுவதும், இடது பாகத்தில் ஈசுவரியாருடனே
கூடியிருந்து ஆன்மாக்களுக்கு எப்பொழுதும் விஷய
சுகத்தைச் சேர்க்கிறதும், முத்தி அளித்திடும் யோகும்
பாசம் துடைப்பானும் தொழிலும் மேனி துடக்கானேல்
சொல்ல ஓனுதே - பத்தி முத்தியைக் கொடுக்கும்
யோகமும், அஞ்ஞானத்தை ஒழிக்கும் அநுக்கிரகமாகிய.

கிருத்தியமும், ஈதெல்லாம் ஸ்ரீகண்டபரமேசுவரன் திருமேனியை அதிஷ்டியாதபொழுது ஆம் என்று சொல்லொணுது என்றவாறு.

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலும் உருவி நந்த அருமேனி அதுவும் கண்டோம் அருவுரு வான போது திருமேனி உபயம் பெற்றேழ்ம் செப்பிய மூன்றாம் நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே. 55

மேல் மூன்று ரூபமும் அநுக்கிரகார்த்தம் என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உருமேனி தரித்துக்கொண்டது என்ற லும் உரு இறந்த அருமேனி அதுவும் கண்டோம் - கர்த்தா ரூபத்தைத் தரித்துக்கொண்டான் என்கையில் உருவில்லாமல் அருவம் என்பது அறிந்தோம், அரு வுரு ஆனபோது திருமேனி உபயம் பெற்றேழ்ம் - கண் ணடி நிழல்போலக் காண உண்டாய், தீண்டுதற்கு இல்லையாயிருக்கும் ரூபாரூபமானபோது இருதன்மை யாயிருக்கும் திருமேனியைக் கண்டோம், செப்பிய மூன்றாம் நந்தம் கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே - சொல்லப்பட்ட ரூபம் அருபம் ரூபா ரூபம் என்னும் மூன்று திருமேனியும் நம்முடைய கன்ம காரணனால் வரும் தேகங்களை மாற்றவந்த கிருபா சத்தியின் வடிவு என்றவாறு.

நந்தம் என்றது சகலரைச் சொன்னது. ஆகில் ஒருமூர்த்தியாக அநுக்கிரகம் பண்ணுவார் என்றமல் மூன்று மூர்த்தியாக அநுக்கிரகம் பண்ணுவார் என்று சொல்லுவது கற்பனாகெளரவம் என்னில்? அஃதல்ல; சட்சுவாதி தீட்சை பண்ணுவதற்காகக் குருமூர்த்தி யாயும், தியான பூஜார்த்தமான சகளாகளமாகியும்,

அந்தர்யாமியாயிருந்து அஞ்ஞானத்தை ஹரிப்பதற்காக அருபமாகவும் சொல்லவேணும்.

அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவ தென்னை என்னின் நித்தனும் நிறைந்த வற்றின் நீங்கிடா நிலைமை யானும் சித்துடன் அசித்துக் கெல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் வைத்ததாம் அத்து வாவும் வடிவென மறைகள் எல்லாம்.

மேல் செவன் ஷடத்வமூர்த்தி என்று வேதங்களிலே சொல்ல, இவ்விடத்துச் சித்ரூபம் என்று சொல்லுவானேன் என்பதற்கு உத்தரம்.

இ - ள் : அத்துவா மூர்த்தியாக அறைகுவது என்னை என்னின் - மந்திர பத வர்ண புவன தத்துவ கலை என்கிற ஆறு அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்குத் தேகம் என்று வேதங்கள் சொல்ல, நீ சிற்சத்தியே மூர்த்தி என்று சொன்னது என்ன என்னில்? நித்தனும் நிறைந்து அவற்றின் நீங்கிடா நிலைமையானும் - கர்த்தாவானவன் நித்தியனுமாய்ப் பரிபூரணனுமாய் அந்த அத்துவாக்களைப் பிரியாத நிலையுடையவனாகையாலும், சித்துடன் அசித்துக்கு எல்லாம் சேட்டிதன் ஆதலானும் - சித்தாகிய ஆன்மாக்களுக்கும் அசித்தாகிய மாயாகாரியங்களுக்கும் பிரேரகன் ஆகையாலும், வைத்ததாம் அத்துவாவும் வடிவு என் மறைகள் எல்லாம் - அத்துவாவும் கர்த்தாவுக்குத் தேகமென்ன வேதாகமங்கள் தாபித்தது என்றவாறு.

மந்திரம் அத்து வாவின் மிகுத்ததோர் வடிவ மாகத் தந்ததென் அரணுக் கென்னின் சுகத்தினுக் குபாதா

[னங்கள்

விந்துமோ கிரிமான் மூன்று மிவற்றின்மே லாகி விந்துச் சிந்தையார் அபித மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும். 57

மேல் மந்திரரூபம் உணர் த்துதல்.

இ - ள் : மந்திரம் அத்துவாவின் மிகுத்தது ஓர் வடிவம் ஆகத் தந்தது என் அரனுக்கு என்னின் - அத்துவாக்களுக்குள்ளே மந்திராத்துவாவே முக்கியமான மூர்த்தியாக அரனுக்குச் சொன்னது என்னை எனில், சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்றும் இவற்றின் மேலாகி விந்து சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - பிரபஞ்சத் திற்கு உபாதானமானது விந்து என்றும் மோகினி என்றும் மான் என்றும் மூன்றும்; இந்த மூன்று உபாதானத்திற்குள்ளே உத்தமமான விந்துவிலே சிந்திக் கப்படாத பராசத்தி பொருந்தியிருக்கும் என்றவாறு.

யாதாமொன்று ஜடமும் அநேகமுமாய் உள்ளது அஃதெல்லாம் காரியமும் அசத்தும் என்னும் அனுமானத்தால் ஜடமாக, ஜகத் உபாதானகாரணம் மூன்று என்று சொல்லுகையால் காரியமும் அசத்தும் ஆம். இதனால் சைவம் சற்காரியவாதம் என்பதற்கு விரோதம் என்னில்? மேய மகாமாயை என்பதொன்றே முதற் காரணம். அந்த மகாமாயை சத்ஞபையசத்தி கூடித்தம் பண்ண அந்த கூடித்தப்பிரதேசம் பிரகாசம் என்றும் மோஹகம் என்றும் ஆஞ்ஞகம் என்றும் திரிவிதமாம். அதற்கே பரியாயமாகச் சுத்தம் என்றும், சுத்தாசுத்தம் என்றும், அசுத்தம் என்றும், பிந்து என்றும், மோகினி என்றும், மான் என்றும் இத்தியாதி நாமங்கள் உண்டு. இந்த உபாதானங்களுக்குள்ளே பிந்துவிலே நின்று உண்டான சுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சாந்தாத்துமகம் என்றும், மோகினியிலே உண்டான மிச்ராத் துவாப் பிரபஞ்சத்திற்குக் கோராத்தமகம் என்றும், மானிலே உண்டான அசுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத் திற்கு மூடாத்தமகம் என்றும் பெயராம். பரமோபாதான

காரணம் குண்டலினி மகாமாயாதி நாமத்தையுடையது ஒன்றே அபரவிந்து மோகினி மான் என்னும் இம் மூன்றும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நின்றும் உண்டான குணத்தகங்கள். இக்கருத்தே 'விந்து வின் மாயையாகி மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும்' (19) என்றதும். குண்டலினி மூலோபாதானம் என்பதற்குச் சம்மதி.

வெளவூரெ :- ஸாஹக்ஷாஹிநீ ஸஹொ ஸக்தி
ஸஹாஜவாதிகா । உவாஹநக்தொ ஹொதொஃ
கஹாவெஹிதிடகாயயா ॥

குணத்திரயம் உண்டான விசுவம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் என்பதற்குச் சம்மதியும் அதில்தானே,

விஹம் மஹாஹக்ஷகம் ஸாஹம் வெஹாஹிஹவாத
கஹயா ।

மோகினியே நித்தியம் என்றதும், ஆமோட்சஸ்தாயி ஆகையினாலும், குணகுணி பேதோபசாரத்தினாலும், ஆகையினாலே மூலோபாதான காரணம் மகாமாயை ஏகமே என்பதற்கும் சற்காரிய வாதத்திற்கும் விரோதம் இல்லை.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னில்

தோன்றிய ஆத லானும்

சத்திதான் பிரேரித் துப்பின்

தானதிட் டித்துக் கொண்டே

அத்தினால் புத்தி முத்தி

அளித்தலால் அரனுக் கென்றே

வைத்ததா மந்தி ரங்கள்

வடிவென மறைகள் எல்லாம்.

மேல் மந்திரரூபம் உணர் த்துதல்.

இ - ள் : மந்திரம் அத்துவாவின் மிகுத்தது ஓர் வடிவம் ஆகத் தந்தது என் அரனுக்கு என்னின் - அத்துவாக்களுக்குள்ளே மந்திராத்துவாவே முக்கியமான மூர்த்தியாக அரனுக்குச் சொன்னது என்னை எனில், சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்றும் இவற்றின் மேலாகி விந்து சிந்தை ஆர் அதீதம் ஆன சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும் - பிரபஞ்சத் திற்கு உபாதானமானது விந்து என்றும் மோகினி என்றும் மான் என்றும் மூன்றும்; இந்த மூன்று உபாதானத்திற்குள்ளே உத்தமமான விந்துவிலே சிந்திக் கப்படாத பராசத்தி பொருந்தியிருக்கும் என்றவாறு.

யாதாமொன்று ஜடமும் அநேகமுமாய் உள்ளது அஃதெல்லாம் காரியமும் அசத்தும் என்னும் அனுமானத்தால் ஜடமாக, ஜகத் உபாதானகாரணம் மூன்று என்று சொல்லுகையால் காரியமும் அசத்தும் ஆம். இதனால் சைவம் சற்காரியவாதம் என்பதற்கு விரோதம் என்னில்? மேய மகாமாயை என்பதொன்றே முதற் காரணம். அந்த மகாமாயை சத்ருபையசத்தி கூடித்தம் பண்ண அந்த கூடித்தப்பிரதேசம் பிரகாசம் என்றும் மோஹகம் என்றும் ஆஞ்ஞகம் என்றும் திரிவிதமாம். அதற்கே பரியாயமாகச் சுத்தம் என்றும், சுத்தாசுத்தம் என்றும், அசுத்தம் என்றும், பிந்து என்றும், மோகினி என்றும், மான் என்றும் இத்தியாதி நாமங்கள் உண்டு. இந்த உபாதானங்களுக்குள்ளே பிந்துவிலே நின்று உண்டான சுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத்திற்குச் சாந்தாத் துமகம் என்றும், மோகினியிலே உண்டான மிசுராத் துவாப் பிரபஞ்சத்திற்குக் கோராத்தமகம் என்றும், மானிலே உண்டான அசுத்தாத்துவாப் பிரபஞ்சத் திற்கு மூடாத்தமகம் என்றும் பெயராம். பரமோபாதான

காரணம் குண்டலினி மகாமாயாதி நாமத்தையுடையது ஒன்றே அபரவிந்து மோகினி மான் என்னும் இம் மூன்றும் மூலோபாதானமான குண்டலியிலே நின்று உண்டான குணம்மகங்கள். இக்கருத்தே 'விந்து வின் மாயையாகி மாயையின் அவ்வியத்தம் வந்திடும்' (19) என்றதும். குண்டலினி மூலோபாதானம் என்பதற்குச் சம்மதி.

பௌஷ்டரோ :- ஸாஹக்ஷுஷிநீ ஸஹொ ஸக்தி
ஸஹாஜ்யாதிகா । உபாஷாநக்ஷதொ ஹெதொஃ
கஹாஹெஜிஹிதிஹாயயா ॥

குணத்திரயம் உண்டான விசுவம் மூன்றுவிதமாயிருக்கும் என்பதற்குச் சம்மதியும் அதில்தானே,

விஹு மஹாணாதகம் ஸாஹம் ஹொரஹெஜிஹாத
கஹயயா ।

மோகினியே நித்தியம் என்றதும், ஆமோட்சஸ்தாயி ஆகையினாலும், குணகுணி பேதோபசாரத்தினாலும், ஆகையினாலே மூலோபாதான காரணம் மகாமாயை ஏகமே என்பதற்கும் சற்காரிய வாதத்திற்கும் விரோதம் இல்லை.

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னில்
தோன்றிய ஆத லாலும்
சத்திதான் பிரேரித் துப்பின்
தானதிட் டித்துக் கொண்டே
அத்தினால் புத்தி முத்தி
அளித்தலால் அரனுக் கென்றே
வைத்ததா மந்தி ரங்கள்
வடிவென மறைகள் எல்லாம்.

இ - ள் : சுத்தமாம் விந்து தன்னில் தோன்றிய ஆதலானும் - சுத்தமாயை என்று பெயரை உடைய விந்துவிலே தோன்றினது ஆகையாலும், சத்தி தான் பிரேரித்து பின் தான் அதிட்டித்துக்கொண்டே அத்தி னால் புத்தி முத்தி அளித்தலால் - சிவசத்தியானது மந்திரங்களைத் தோற்றுவித்து அனுப்ரவிஷ்டமாய் மந்திரங்களை அதிஷ்டானமாய் நின்று பிரேரித்து உபாசகர்க்குப் போகமோட்சத்தைக் கொடுத்தலுண்டு ஆகையால், அரனுக்கு என்றே வைத்ததாம் மந்திரங்கள் வடிவு என மறைகள் எல்லாம் - அரனுக்கு மந்திரரூபமென்று வேதங்களால் சொல்லப்பட்டது என்றவாறு.

மந்திரம் அதனில் பஞ்ச

மந்திரம் வடிவ மாகத்

தந்திரம் சொன்ன வாழிங்

கென்னெனில் சாற்றக் கேள்நீ

முந்திய தோற்றத் தாலும்

மந்திர மூலத் தாலும்

அந்தமில் சத்தி யாதிக்

கிசைத்தலும் ஆகும் அன்றே.

59

மேல் பஞ்சமந்திர தனு என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : மந்திரம் அதனில் பஞ்சமந்திரம் வடிவ மாக தந்திரம் சொன்னவாறு இங்கு என் எனில் சாற்ற கேள் நீ - சப்தகோடி மகாமந்திரங்களிலும் பஞ்சப் பிரம்ம மந்திரமே சிவனுக்குத் திருமேனியாக ஆகமம் சொன்னது என்னை எனில் சொல்லக் கேள், முந்திய தோற்றத்தாலும் மந்திர மூலத்தாலும் அந்தம் இல் சத்தி ஆதிக்கு இசைத்தலும் ஆகும் அன்றே - பராசத்தி முதலாகிய பஞ்ச சத்திகளால் சுத்தமாயை விலே பஞ்ச மந்திரங்களும் முதற்றோன்றுகையினாலும்,

நின்ற மந்திரங்களுக்கெல்லாம் இந்த ஐந்து மந்திரங்களும் காரணமாகையினாலும், முடிவற்ற பஞ்சசத்திகள் விக்ரிகத்துக்கு ஆதியாகிய சதாசிவத்திற்குத் திருமேனியாகக்கூட்டி நிற்கையாலும் பஞ்சமந்திரங்களே சிவனுக்குத் தனுவாகச் சொன்னதென்று அறிவாயாக என்றவாறு.

சிவனுக்கு மந்திர தனுவும் மாயா தனுவும் இல்லாமல் * சித் சொருபமேயாய் இருக்கவும், சாதகருடைய தியான பூஜைகள் நிமித்தமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சமந்திர தனு உபசாரமல்லது சுவபாவம் அல்ல. பஞ்சமந்திரமாவது அனுக்கிரக திரோதான சங்கார திதி சிருஷ்டார்த்தமாக ஈசான தத்ப்ருட அகோர வாம தேவ சத்தியோசாதங்கள் மூர்த்தா வக்தர இருதய குஹ்ய மூர்த்திகளாகச் சொல்லப்பட்டது.

தான் சர்வோத்தகிருஷ்டமுமாய் தத்பதத்தை ஆன்மாக்களுக்குக் கொடுக்கையினாலே ஈசான மூர்த்தா என்றது.

பிந்துநாத விருத்தியான சப்த ஜாலங்களை ஜகத் திலே பூரிக்கையினாலே தத்ப்ருட வக்தரம் என்றது.

கோரம் என்றது அஞ்ஞானம். தத் விரோதியாய் இருக்கிற ஞானம் அகோரம். அகோரம் இருதய பரியாயமாகையால் அகோரம் இருதயம் என்றது.

சர்வான்மாக்களுக்கும் பிந்து விருத்தியாகிய விஞ்ஞானதிகளை உற்பவிக்கையாலும், இது ரூக்கும கிருத்தியம் ஆகையினாலும் வாமதேவகுஹ்யமென்றது. விஞ்ஞானந்த கோசமாகிய காரணதேகம் ஆன்மாக்களுக்கு

* சித் சொருபம் - ஞானசொருபம்.

முதலுண்டாயுள்ள அளவில் மனோமயாதி கோசத்திரயமான சூக்கும தூலசரீரங்களைத் தம்முடைய இச்சாமாத் திரத்தினுலே மந்திரேசுவர மந்திரங்களை அதிஷ்டித்து உடனே உண்டாக்குகையினுலே சத்தியோசாதமூர்த்தி என்றது.

இந்த மந்திரங்கள் ஐந்தும் ஐந்து சத்திகள்; ஹாரிணி ஜனனி ரோதயித்ரி என்னும் மூன்று சத்திகளும் பரிக்கிரக சத்திகள்; ஆகச் சத்திகள் எட்டு.

இதில் ஹாரிணியானது: ஆன்மாக்களுடைய தனு கரணாதி சர்வத்தையும் மாயையிலே உபசங்காரம்பண்ணுவதும் செய்து, பக்குவமலரைப் பரசிவத்திலே அடைவிப்பிக்கையும் செய்யுமாகையால், சங்காரமும் அனுக்கிரகமும் ஹாரிணியினுடைய கிருத்தியமாய் இருக்கும்.

ஜனனியானது: ஜகத்துற்பத்தியைப் பண்ணுகிற சுவபாவமாயிருக்கும்.

ரோதயித்ரியானது: திதிகாலத்திலே ஆன்மாக்களுக்குப் போகநியமனத்தையும், பிரளயத்திலே சகலப் பிரளயாகலர் விஞ்ஞானகலர் இவர்களை மாயா அதோபாகத்திலும் மாயா மத்தியதையிலும் மாயோபரியிலும் வாசநியமந்ததையும் பண்ணுவிக்கும்.

தஹுசுதஃ:- லாபாஹாவுஹொவாஹெ சுருஹெஹெஹெ ஷாவூவஹூதி.

ஆகையால், திதியும் திரோதானமும் ரோதயித்ரியினுடைய கிருத்தியமாயிருக்கும்.

இஃதன்றியும் இருதயாதி ஆறங்கமும் மூர்த்தாதி களைப்போல உபசாரமே. அவையாவன:

அஸ்தித்வம் : அஃது உண்மையான சுபாவசத்தி, அது இருதயம். சர்வோத்தர குணமாகிற நித்தியத் திருத்தியாகிறசத்தி சிரசு. மாயையில் சர்வரையும் வசீகரித்துக்கொண்டு தன்னொத்ததாயிருக்கும் வஸவ்ருத்தியாகாமல் இருக்கிற சத்தி சிகையுமாம். தன்னையும் தானே ரட்சித்துக்கொண்டு அன்னியரையும் ரட்சிக்கிற சத்தியே கவசம். சர்வசகத்திற்கு மூலமாயிருக்கிற சத்தி நேத்திரம். பக்தருடைய அஞ்ஞானங்களை ஹரிக்கிற பிரதாப சத்தியே அஸ்திரம். இவ்வாறு உபசார கற்பனை ஒழியச் சிவனுக்கு வாஸ்தவமாகச் சரீரமில்லை.

தடிசுது வாதுடை :- பொய்நானு யதீநானு யூநிநாந் சிந்திரணாந் தயா | யூநவதிஜா நிதி தூய நிஷ்டை ஸகை ஹவெசு || ராஸாந வுரூஷாவொர வாஜிஜாதாடிகாஃ சுபாசு | வனதாஃ ஸடா ஸிவாவஸூ ஐதி.

வெளவூரெ :- ராஸாநிவரூபா காஷா ஸெவர செவநகூபிதா | ஜமசுவரணஹைதுகூசு விந் ஷெநடாஷாடிவூதினி || வகூண ஸாஜிதஸூஸூ வுஜாது வகூஜிதீயதெ | வெரராஜிவாஜி ஸஹார ஸூஜிரொயி தயாவிஹம் | சுவொரஐதி விஷுாத ஸஜாவொயம் ஸககூணம் | ஹஜயனூவி ஸஜாவொ யவூ தஸூததெயவஹி || வாரொஸூதுரஹஸூ கூசு ஸககூகூசுடிசுக்ரியாதகம் | கதாவி ஸூஸூ வுதூடி காயெஷு ஜநநயதம் || வாரொ

[illegible]

தாயபாஸீஜம் யததஸ்தே நிரீக்ஷணம் || ஸொஸாவ
புஸஹஸ்தொஹொம் ப்ரதாபொஹொம் ருஷ்யதெ || உதி
ரொஸாநாதி ரிஞ்ரூபுததீ ||

சர்வ சகத்திற்கு மேலாயிருக்கிற யாதொரு குணத்
தினாலே உலகங்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரனாயிருக்கிறார்;
அதனாலே ஈசானன் என்று நாமமாம். மூர்த்தா என்று
சொல்லப்பட்டதொழிய, சாட்சாத் அவயவமல்ல.

தடிமதம் வெளவரெ :- இவெபெநஜமதவடம்
முண்ணெநாவரி வதிடநா | ஸரிபுஷம் ஸரிசெஸ
கவாநுரிநாவயவவஹொம் ||

தேவ நராதி தேக அவச்சின்னராய் இருக்கிற ஆன்
மாக்களிடத்திலே அந்தர்யாமியாய் அதிஷ்டித்துக்
கொண்டிருக்கையினாலே தத்புருடனென்னும் நாமமாம்.

தடிமதம் :- தஸு தஸு தநுவுவாஷ ஹஸு
ரெஹத்யெநஸம் | ததூணா ஆஜநாஜாவி ஸத
கஹொஷவசுதூக உதி. சுநுதூவி - ஸாரெதூ
வாபம் வஸதி ஸகல பூணிநா ரீஸுரொணரிதி.

சுவொரஸஜுபொம் வசிவடெவொசுதூ.

ஆன்மாக்களைத் தர்மார்த்த காமங்களினாலே வஞ்
சித்து அதோமாயையிலே கவிழ்க்கையினாலே வாமா,
பிரகாச சுவபாவர் ஆகையினாலே தேவர்; ஆனபடியி
னாலே வாமதேவர் என்றது.

வாரிஷ்வமம் வாசிகாதிதி.

மூன்றாம் அதிகரணம்

அயன்றனை ஆதி யாக

அரணு என்ப தென்னை

பயந்திடும் சத்தி ஆதி

பதிதலால் படைப்பு மூலம்

முயன்றனர் இவரே யாபின்

முன்னவன் என்னை முற்றும்

நயந்திடும் அவன் இ வர்க்கு

நண்ணுவ தொரோவொன் ருமே. 60

மேல் சர்வ கிருத்தியத்திற்கும் சிவனே கர்த்தா என்பது உணர் த்துகின்றது.

இ - ள் : அயன்தனை ஆதியாக அரன் உரு என் பது என்னை - சிவனுடைய விக்கிரகங்கள் பிரமாவே ஆதியாகச் சொல்ல நீர் சதாசிவத்தை ஆதியாகச் சொன்னது என்னையென்னில், பயந்திடும் சத்தி ஆதி பதிதலால் படைப்பு மூலம் - சிருஷ்டியாதி கிருத்தியத் திற்கு ஆதியாகிய பரமேசுவரனுடைய சத்தி பொருந் துதலால் ஐந்து பேரும் ஐந்து கிருத்தியம் பண்ணு வார்கள். சிருஷ்டியை முதலாக எண்ணுகையினாலே தொழில் முதன்மையினாலே பிரமாவை முதலாக எண் ணப்பட்டது;

முயன்றனர் இவரே ஆயின் முன்னவன் என்னை - ஐந்துபேரும் ஐந்து தொழிலையும் செய்யில் இவ் ஐவர் களுக்கும் முன்னவனாகி லயாவஸ்திதனாகி அரன் என் னும் நாமமுடையவர் செய்தது என்னெனில்?

முற்றும் நயந்திடும் அவன் - பரிக்கிரக சத்தி யாகிய சுத்தமாயையைக் காரியோன்முகமாகக் கோபம்

பண்ணியும், பிரளயத்திலே ஆன்மாக்களுடைய கர்மங்கள் சங்காரரூபமாக மாயையிலே இருந்ததனைப் பலோன்முகமாக்கியும், திரோதானம்பண்ண யோக்கியரைத் திரோதானம் பண்ணியும், விஞ்ஞானகலரில் அதிபக்குவர்க்குச் சச்சிதானந்தாவய சாக்ஷாத்காரத்தைத் தரிசிப்பித்தும், இவ்வாறு பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஏது எவ்வாறுகவேனும் அவ்வாறு திருவுள்ளத்து நோக்கியிருப்பர். இங்ஙனம் சூக்குமமாகிய கிருத்தியங்களைச் செய்து தூலகிருத்தியங்களுக்கு;

இவர்க்கு நண்ணுவது ஒரோ ஒன்று ஆமே - சதா சிவர் மகேசுவரர் ருத்திரர் விட்டுணு பிரமா என்னும் பஞ்சமூர்த்திகளுக்கும் அநுக்கிரகம் திரோதானம் சங்காரம் திதி சிருஷ்டி என்னும் ஐந்து கிருத்தியங்களும் ஒவ்வொரு கர்த்தாவுக்கு ஒவ்வொரு கிருத்தியம் சுவதந்திரமாகவும் நின்ற நாலு கிருத்தியமும் அநுஷங்கீகமாகவும் பரமசிவனது சத்தியாலே பொருந்தும் என்றவாறு.

தஷ்டாங்கம் ஸ்ரீமெண்டெ:- ஸூராவெவ்யாஸ்தே ஸ்வாயயநு ரொயபொஹ்நாநு ரொஹ்நாநு ராஹ்யநு வாயயநு சுரீட சுரீடா ஶாபாஹ்நிவிஹ்நி பொஹ்நா: ப்ரஹ்மவஹ்நு வஹ்நு ஸவஹ்நு யாவஹ்நுஜாததீதி.

இந்த விருத்தத்தில் பிரமாதி காரணேசுவரரிடத்திலே சிவனுடைய சத்தி பதிந்து நின்று கிருத்தியங்களைப் பண்ணவேனும் என்றதற்கு: சத்திகள் அநேகமாகில் சத்திமானும் அநேகராகவேனும்; ஆகில் அநேகேசுவரத்துவம் வரும் என்று, மேல் விருத்தத்திலே சங்கைபண்ணி, சத்தியொன்றே என்பது முதலான உத்தரம் கூறுகின்றது.

சத்திதான் பல்வோ என்னில்
தானேன்றே அநேகமாக
வைத்திடும் காரியத்தால்
மந்திரியாதிக் கெல்லாம்
உய்த்திடும் ஒரவன் சத்தி
போலன் உடையதாகப்
புத்திமுத் திகளை எல்லாம்
புரிந்தவன் நினைந்த வாயும்.

61

இ - ள் : சத்திதான் பல்வோ என்னில் - பிரமாதிகாரணோசுவரரிடத்திலே பதிந்து கிருத்தியங்களைப் பண்ணும் சத்தி என்கையால் சத்தி அநேகமாகவேணும்; சத்தி அநேகமாகில், சத்திமானும் அநேகமாய் அநேகோசுவரத்வம் வரும் அல்லது சத்தன் ஒருவனே, சத்தி அநேகை என்னில்? அந்நியோந்திய விருத்தாத் திரயாசத்திகள் ஒருவனுக்குச் சமவேதமாகிறபொழுது விகாரித்துவம் வரும் என்னில்? அப்படி வாராது என்றும் உத்தரம்.

மந்திரியாதிக்கு எல்லாம் உய்த்திடும் ஒருவன் சத்திபோல் அரன் உடையது ஆகி சத்திதான் ஒன்றே காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடும் - இராசாவினுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியானது மந்திரி சேனாபதி கிராமபாலகன் முதலான பேர்களிடத்திலேயிருந்து தனித் தனித் தொழில்களைப்பண்ணி வைக்கிருப்போல, அரனுடையதாகிய சத்தியொன்றே கிருத்திய பேதங்களைச் செய்யும் என்று சொல்லப்படும். அப்படிச் சொல்லப்படுவதும், புத்தி முத்திகளை எல்லாம் புரிந்து அவன் நினைந்தவாறு ஆம் - போக மோட்சத்தைக் கொடுக்கப்பட்ட அரனுடைய சத்தியானது அந்த அரன் நினைவின் பேதத்தினாலே கிருத்திய பேதத்தால் பேதமாகத் தோன்றும் என்றவாறு.

சத்திதன் வடிவே தென்னில்
தடையிலா ஞான மாகும்
உய்த்திடும் இச்சை செய்தி
இவைஞானத் துளவோ என்னின்
எத்திறம் ஞான முள்ள
தத்திறம் இச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பில் ஞானல்
மருவிடும் கிரியை எல்லாம்.

62

மேல் அந்தச் சத்தி சொருபம் ஏது என்பதற்கு
உத்தரம்.

இ - ள் : சத்தி தன் வடிவு ஏது என்னில் தடை
இலா ஞானம் ஆகும் - சத்தியினுடைய சொருபம் ஏது
என்னில் ஜீவான்மஞானம் போலத் தடுக்கப்படாமல்
எக்காலத்தும் எத்தேசத்தும் கவப்பிரகாசையாயிருக்
கும், உய்த்திடும் இச்சை செய்தி இவை ஞானத்து
உளவோ என்னில் - பொருந்தப்பட்ட இச்சையானது
குணம், கிரியையானது வியாபாரம், இவைகள் ஞானத்
திற்குண்டோ என்னில்? எத்திறம் ஞானம் உள்ளது
அத்திறம் இச்சை செய்தி வைத்தலான் - ஞானம் எவ்
வளவு உண்டு அதன்குணமான இச்சையும் கிரியையும்
அவ்வளவு உண்டென்று சாத்திரசித்தம் ஆகையினால்,
மறைப்பு இல் ஞானல் மருவிடும் கிரியை எல்லாம் - சத்தி
யானது அநிவாரித சொருபை ஆகையினாலே சர்வ
கர்த்திருத்வ சாமர்த்தியத்தையும் தத்குணமான இச்சை
யையும் அடையாதாமாகில், 'ஞானதி இச்சாக்கிரியப்
பிரயக்தா' என்னும் கிரம ஞாயத்தினாலே அறிந்ததை
இச்சிக்கவேணும், இச்சித்ததைப் பண்ணவேணும்;
ஆகையால் ஞானேச்சாக்கிரியை என்னும் கிரமம்
சொல்லவேணும். இஃதன்றியும்.

ஜோடெஹாகுதிநா ஸஜிஹிஷ்யகூஃ ஸஜிநா
ஸூபகவனுமியதஜிஹிபாபாஃ.

மூன்று பின்னசொருபமாய் ஏகாச்ச்ரயமுமாயிருக்க வேணும். ஆகையால் இச்சை ஆகியாக மூன்றும் ஒன்றே என்று சொல்லுகிறது விரோதம் என்கிறீர்? சத்தியம். [சத்தியமென்றது அர்த்தாங்கிகாரம்] ஒன்றை அறிந்து அதை இச்சித்து அதிலே பிரவர்த்திக்கிறது ஜீவான்மாக்களுக்கே; சிவனுக்கு அப்படியல்ல என்பது மேல் கூறுகின்றது.

ஒன்றதாய் இச்சா ஞானக்

கிரியையெவர் நெய்முன் குகி

நின்றிடும் சத்தி இச்சை

உயிர்க்கருள் நேச மாகும்

தன்ஹெலாம் ஞான சத்தி

யாந்நயந் தறிவன் நாதன்

அன்றருட் கிரியை தன்னால்

ஆக்குவன் அநில மெல்லாம்.

63

இ - ள் : ஒன்றதாய் இச்சா ஞான கிரியை என்று ஒரு மூன்று ஆகி நின்றிடும் - பரமசிவனுடைய சொருபமாய் சுவ பரப்பிரகாசையான பராசத்தி ஒன்றேயாயிருந்து, அதனுடைய விருத்தி பேதத்தினாலே இச்சா ஞானக் கிரியை என்று மூன்றாகத் தோன்றும், சத்தி இச்சை உயிர்க்கு அருள் நேசம் ஆகும் - இச்சாசத்தி ஆன்மாக்களை அநுக்கிரகம் பண்ணவேணும் என்று இச்சித்த அவசரமாம், நன்று எலாம் ஞான சத்தியால் நயந்து அறிவன் நாதன் - ஆன்மாக்கள் பண்ணின புண்ணியங்களை (எலாம் மென்றதனால் பாபங்களையும்) அந்தப் புண்ணிய பாப அநுகுணமான தனு கரண

புவன போகங்களையும் இதற்கு இது என்று கர்த்தா
வானவன் பகுத்தறிவது ஞானசத்தியால்;

அன்று அருள் கிரியைதன்னால் ஆக்குவன் அகிலம்
எல்லாம் - அநாதியே கிருபையினாலே முன் சொன்ன
தனு கரணாதிப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்குவது கிரியா
சத்தியாலே. கிரியாசத்தி என்றது தன்னுடைய ஸ்பரிசு
மாத்திரத்திலே பிந்துவிலே கிரியை உண்டாக்குகை
யினாலே கூறப்பட்டதன்றி, 'சத்தி ஸ்வயம் கிரியாவதி'
என்று சொன்னதல்ல. ஆகையால் சத்தி ஒன்றே
யென்றது என்றவாறு.

சிவனும் இச்சா ஞானக்
கிரியையால் சிவனை ஒப்பன்
ஆவனென் றிடிந் அநாதி
மலமிவற் றினை மறைக்கும்
காவலன் இவன்செய் கன்மத்
தளவினில் கொடுப்பக் காண்பன்
பானியாம் புத்தி முத்திப்
பயன்கொண்டும் பண்டிற் றுகும். 64

மேல் பரமேசுவரனும் ஆன்மாவும் * சுவாமி
பூத்யபாவம் என்பது உணர் த்துதல்.

இ - ள் : சிவனும் இச்சா ஞான கிரியைச் சிவனை
ஒப்பன் ஆவன் என்றிடின - ஆன்மாவும் இச்சா ஞானக்
கிரியாவான் ஆகையாலே சிவனுக்குச் சரியாகையால்
சுவதந்திரன் ஆவன் என்று சொல்லில், அநாதி மலம்
இவற்றினை மறைக்கும் - அநாதியே அஞ்ஞானமானது
ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியைகளைத் தகைந்து

* சுவாமி பூத்யபாவம் - ஆண்டானடிமைத் திறம்.

கொண்டிருக்கும், காவலன் இவன் செய் கன்மத்து அள வினில் கொடுப்ப காண்பன் - ரட்சிதாவான சிவன், இந்த ஆன்மாப்பண்ணின கர்மாநுருணமாக ஞானத் தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்தப் பிரகாசிதமான ஞானத் தினுலே விஷய ஞாதாவாவன், பாவியாம் புத்தி முத்தி பயன் கொளும் பண்பிற்று ஆகும் - உண்டாவதான போகமோட்சமாகிய புருடார்த்தத்தைச் சிவன்கொடுக்க அனுபவிக்கும் முறைமையாவது சிவன் சுவதந்திரஞான சுவாமியும், ஆன்மா ஈச ஸஹாத்மீத வியாபாரஞாகிய பூத்யனுமாம் என்றவாறு.

பூத்யன் என்பதற்குப் பொருள் வேலைசெய்து கூலி பெறுவது ஆகையால் இவ்விடத்து ஆன்மாச்செய்கிற கன்மமே வேலையும், அக் கன்மாநுருணமாகச் சிவன் கொடுக்கும் பலமே கூலியும் என அறிக.

ஞானமே ஆன போது சிவந்தொழில் ஞானம் ஒக்கின் ஈனமில் சதாசி வன்பேர் ஈசனும் தொழில் தேரின் ஊனமேல் கிரியை வித்தை உருத்திரன் இலய போகம் ஆனபேர் அதிகா ரத்தோ டதிகா னாத் துமே. 65

மேல் கர்த்தாவுக்குச் சத்திபேதத்தால் மூர்த்தி பேதம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : ஞானமே ஆன போது சிவன் - ஞான சொரூபமேயாய் நின்றபோது சிவன் என்னும் நாமம், தொழில் ஞானம் ஒக்கில் ஈனம் இல் சதாசிவன் பேர் - ஞானக்கிரியை சமமாய் நின்றபோது சதாசிவன் என் னும் பெயராம், ஈசன் ஆம் தொழிலது ஏறின் - கிரியை அதிகமாகில் ஈசுவரன் என்னும் பெயராம், ஊனம் மேல் கிரியை வித்தை உருத்திரன் - கிரியை குறையில் சுத்த வித்தியாதிபதியான ருத்திரன் என்னும் பெய ராம், இலய போகம்ஆன பேர் அதிகாரத்தோடு அதி

கரணத்தன் ஆமே - லய போக அதிகார ஸ்தானமான பரநாதம் சாதாக்கியம் மகேசுவரம் என்னும் ஸ்தானங்களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவர் என்றவாறு.

இவ்விடத்து இச்சாசத்தியைச் சொல்லாதிருந்தது ஞானக்கிரியை உள்ளவிடத்தில் இச்சாசத்தி சித்தம்; மூன்றிடத்திலும் இச்சாசத்தி உண்டாயிருக்கும் என அறிக.

வித்தையோ ஈசர் சாதாக் கியம்சத்தி சிவங்கள் ஐந்தும் சுத்ததத் துவம்சி வன்றன் சுத்தந்திர வடிவம் ஆகும் நித்தமென் றுரைப்பர் காலம் நீங்கிய நிலைமை யாலே வைத்திலர் முற்பிற பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே. 66

மேல் மூர்த்தி லக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : வித்தையோடு ஈசர் சாதாக்கியம் சத்தி சிவங்கள் ஐந்தும் சுத்த தத்துவம் - சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்தும் சுத்தமாயையில் தோற்றப்பட்ட தத்துவங்கள், சிவன்தன் சுத்தந்திர வடிவம் ஆகும் - சிவன் தானே சுத்தமாயையிலே உதிப்பித்து அதிலே அநுப்ரவிஷ்டமாம் விக்கிரகம், நித்தம் என்று உரைப்பர் காலம் நீங்கிய நிலைமையாலே - காலாதீதஞான சிவனுக்கு அதிஷ்டேயஸ்தானமானதுகொண்டும் அசுத்தமாயாகாலத்தினால் அபரிச்சேதமாகையாலும் நித்தம் என்றும் சொல்லுவார்கள். வைத்திலர் முன் பின் பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலே - இந்தப் பஞ்சதத்துவங்களுக்கும் கிருத்திய பேதமாதி முற்பிற்பாடு அல்லது வஸ்துத முற்பிற்பாடு இல்லை என்றவாறு.

தடி-கனம் சுவப்புகாரெ:- வனூநாஜெவெஷா
 ஸ்விசு-ஜோஷீஹ் காவாஹிதகாடி வுராவாபவ
 ஸாஜெஷாஹ் விவிதாவா-ஹ் சுவநாஸாஹ் ஹி.

சிவதத்துவம் சத்திதத்துவம் இரண்டும் சிவனுக்
 கும் சத்திக்கும் அதிஷ்டேய ஸ்தானமாய் இருக்கும்,
 சாதாக்கியதத்துவம் சதாசிவ தத்துவத்திற்கு அதிஷ்டேய
 ஸ்தானமாயிருக்கும். ஈசுவரதத்துவம் மகேசுவர
 னுக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும், சுத்தவித்தை
 ருத்திரதேவருக்கு அதிஷ்டேய ஸ்தானமாயிருக்கும்.

ஒருவனே இராவணாதி பாவகம் உற்றதற் போலத்
 தருவனின் வருவம் எல்லாம் தன்மையும் திரியா னுகும்
 வரும்வா ஹெல்லாம் சத்தி சத்திதான் மரபும் காழ்ப்பும்
 இருமையும்போலமன் விச் சிவத்திறேடியைத் துநிந்தும்.

மேல் கர்த்தா அநேக மூர்த்திகளைத் தரித்தும்
 சிதேகரூபமான தன்மை பிறழான் என்பது உணர்த்
 துதல்.

இ - ள் : ஒருவனே இராவணாதி பாவகம் உற்றால்
 போல தருவன் இவ்வுருவம் எல்லாம் தன்மையும்
 திரியான் ஆகும் - கூத்தாடி ஒருவனே இராவணாதி
 களைப்போல ரூபத்தையும் அபிநயத்தையும் பிறருக்குக்
 காட்டித் தான் தன்னுடைய சொரூபத்தைக் கெடாது
 நின்றதுபோல, கர்த்தாவும் இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட
 பஞ்ச கிருத்தியத்திற்காக இப்படி அநேக விக் கிரகங்
 களை அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருந்து கிருத்தியங்களைப்
 பண்ணியும், அகண்டாகார. சச்சிதானந்த சொரூப
 மாறுபாடு ஆகான். அஃது எவ்வாறென்னில்?

வரும் வடிவு எல்லாம் சத்திதான் மரமும் காழ்ப்பும் இருமையும் போல மன்னி சிவத்தினோடு இயைந்து நிற்கும் - இங்ஙனம் வரப்பட்ட திருமேனியெல்லாம் சிற்சத்தியே; அந்தச் சத்தியானது மரமும் வயிரமும் போலப் பிரிக்கப்படாததாய்ச் சிவத்துடனே பொருந்தி நிற்கும் என்றவாறு.

பொன்மைநீ லாதி வன்னம்
பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
தன்மையாய் நிற்கு மாபோல்
சத்திதன் பேதம் எல்லாம்
நின்மலன் தானுய்த் தோன்றி
நிலைமையொன் ருயே நிற்பன்
முன்னருட் சத்தி தன்பால்
முகிழ்க்கும் தான் முனையான் அன்றே. 68

மேல் இதுவும் அது என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : பொன்மை நீலாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்கு அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமா போல் - பொன்மையாதி வன்னங்களாகிய ஒரு வஸ்து சுத்த ஸ்படிகத்திலே சம்பந்தித்தபொழுது, அந்த ஸ்படிகமும் அந்த நிறமாகவே பார்ப்பார்க்குத் தோன்றி நின்றிற்போல, சத்திதன் பேதம் எல்லாம் நின்மலன் தானுய் தோன்றி நிலைமை ஒன்றாயே நிற்பன் - சத்திகள் பேதமாகிய விக்கிரகங்களெல்லாம் தானேயாய்க் காண்பித்தும் பேதமின்றித் தான் ஒருதன்மையாயே நிற்பன். அந்தச்சத்தி யாதோ என்னின்?

முன் அருள் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்கும் தான் முனையான் அன்றே - அந்தக் கர்த்தாவினிடத்திலே முதலே கிருபையாகிய பராசத்தி உதித்து அநேக பேத

சத்திகள் ஆம்; தான் ஒன்றிலும் உதியாதவனாகி அநாதியே சர்வகாரணத்திற்கும் பரம காரணனாகி நின்றான் என்றவாறு.

ததுமதாரதகுபெ:- வராதவெக்சு ருபவபக
விஜ்ஜாஹஸிவஸந்திகதழ் || சஸ்யுரக்திஃ பராவெக்சு
ரூபவோஹுவிபுஸ்திதஃ | சூகாரகபஸம் விபு
ரஸெஷஸ்யாவி வஸுதஃ || வராதவெக்சு வெக்சு
ஜாஹ சஸ்யுரக்தி ஸ்ரீவாஸ்யா ||

சத்தியும் சிவமும் ஆய

தன்மைஇவ் உலகம் எல்லாம்

ஒத்தொவ்வா ஆனும் பெண்ணும்

உணர்குண குணியும் ஆகி

வைத்தனன் அவளால் வந்த

ஆக்கமீவ் வாழ்க்கை யெல்லாம்

இத்தையும் அறியார் பிட

லிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார்.

69

மேல் சத்தி சிவமே பிரபஞ்சத்திற்குப் பரம காரணம் என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சத்தியும் சிவமும் ஆய தன்மை இ உலகம் எல்லாம் - சத்தியும் சிவமும் பொருந்தி நின்ற மையினாலே இந்த உலகங்களெல்லாம் உண்டானது. பொருந்தி நின்ற முறைமை எவ்வாறு என்னில்? ஒத்து ஒவ்வா ஆனும் பெண்ணும் - சைதன்னிய சொரூபமானது ஒத்திருக்க விக்கிரகங்கள் ஈசுவரன் என்றும் ஈசுவரி என்றும் புருடரூபமும் ஸ்திரீரூபமுமாகப் பேதமாம். ஆகில் பேதம் ஏன் என்னில்?

உணர் குண குணியும் ஆக வைத்தனன் - விக்கிரகங்களன்றிச் சத்தராய் நின்றபொழுது சத்தி குணமும் சத்தன் குணியுமாய் நின்று அவ்வாறே வஸ்துக்கள் எல்லாம் குணகுணிகளாகவே உண்டாக்கி நிறுத்தினான். அவளால்வந்த ஆக்கம் இவாழ்க்கை எல்லாம் - ஆன்மாக்கட்குத் தனு கரண புவன போகம் இவைகளெல்லாம் அந்தச் சத்தியாலே உண்டாக்கப்பட்டதே, இத்தையும் அறியார் - நிரீசுவரவாதிகளாய் இருக்கிற பெயர்கள் இத்தை அறியாமல் அன்னியதாவாகச் சொல்லுவார்கள்.

அப்படிச் சத்தி சிவங்கள் உண்டாக்கக் கண்டதில்லை, இவ்விடத்து ஸ்திரீ புருட சம்யோகத்தினாலே தானே பிரஜோற்பத்திகள் உண்டாகக் கண்டோம் என்று பிரத்தியட்சவாதிகள் சொல்லில், அப்படி ஸ்திரீ புருட சம்யோகத்தினாலே உண்டாகிறதும், அந்தச் சத்தி சிவங்கள் நின்ற முறைமையினாலே. அஃது எவ்வாறு என்னில் ?

பீட லிங்கத்தின் இயல்பும் ஓரார் - சிவன் நாத ரூப லிங்கமாகவும், சத்தி விந்து ரூபமான பீடமாகவும், யோனியும் இலிங்கமுமாக எப்பொழுதும் கூடியிருந்து இப்படியே யோனி இலிங்க சம்பந்தத்தினாலே சகல பிரஜோற்பத்திகளை உண்டாக்குகிறதும் அறியார்கள் என்றவாறு.

ததுஷுதௌ வாதுஷெ :- நாதோலிம திக்ஷெயம்
விநுஷீம் திக்ஷெயத் | நாதவிநுயுதரூபவ
கூடஸாஷாஷுஷெ || விமம்ஸம்ஸுரிதிக்ஷெயம்
வீம்ஸகி ருஷாஷுதத் | யொநிவிமஸுக்ஷரெண
ஜமஸுஷுஷுஷுக்ஷாரணத் || ஸாஷாஸ்யொயு

வகாசு கஜோடுவழி ஸாஹ்யதழ் | ஹிமெநுஜாய
தெதகு ஜமசு ஸ்வாவாஜமழி || தஷாஹிமவிஸெ
ஷெண கஜோடுவ வழி ஸாஹ்யததி.

*சிவனுரு அருவும் அல்லன்
சித்திநே டசித்தும் அல்லன்
பவமுதல் தொழில்கள் ஒன்றும்
பண்ணிடு வானும் அல்லன்
தவமுதல் யோக போகம்
தரிப்பவன் அல்லன் தானே
இவைபெற இயைந்தும் ஒன்றும்
இயைந்திடா இயல்பி ஏனே.

70

முதல் விருத்தத்திலே 'சித்துரு' என்று உபக்கிர
மித்தும், அதையே அறுபத்தெட்டு விருத்தம் பரா
மர்சம்பண்ணி, மேல் அந்தப் பராமர்சத்திலே வந்த
ரூபம் அருபம் ரூபாரூபம் குணம் கிரியை இவைகள்
எல்லாம் உபசாரமல்லது இயல்பல்ல, கேவல சுத்த
சைதன்னியமாத் திரமே சிவசொரூபம்; தத் சன்னிதி
மாத் திரத்திலே பஞ்சகிருத்தியம் உண்டாவது என்று
உபசங்காரம் பண்ணுகின்றது.

இ - ள் : சிவன் உரு அல்லன் - அனந்தேசுவர
ஸ்ரீகண்டபரமேசுவர காலருத்திர விஷ்ணுப் பிரமாதி
மூர்த்திகளைத் தனது சமவாயசத்தித் துவாரா அதிஷ்
டித்து நின்றுகொண்டு சிவன் ரூபியுமல்லன், அருவும்
அல்லன் - சத்தாவத்தையிலே அகனையாகிய சித்தசத்தி
மூர்த்திமானாக நின்றதுகொண்டு சிவன் அருபியும்
அல்லன்;

* சிவனுரு அருவுமல்லன் எனவும் பாடம்.

சித்தினோடு அசித்தும் அல்லன் - சித்தாகிய ஈசுவர சமவாய சத்தியானது தத்துவமும் அசித்தாகிய பிந்து மூர்த்தியுமாகிக் கூடின இடத்திலே பிரபாவரூபமான பஞ்சமந்திர தனு என்றதுகொண்டு, சித்சித்தாத்மகமான ரூபரூபியும் அல்லன்;

பவம் முதல் தொழில்கள் ஒன்றும் பண்ணிடுவா னும் அல்லன் - பிரமா விஷ்ணு ருத்திர மகேசுவர சதாசிவரிடங்களிலே வேறற அபிவிருத்தியாக நின்றும் அவர்கள் பண்ணும் சிருஷ்டி திதி சங்கார திரோபவ அனுக்கிரகமாகிய கிரியைகளைப் பண்ணினவனும் அல்லன்;

தவம் முதல் யோகம் தரிப்பவன் அல்லன் - தவமாகிய அணிமாதி அட்டாங்க யோக சாதனையை முனிகள் பொருட்டுத் தாம் செய்து காட்டிய ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனை வேறற நின்றும் அந்தச் சாத்துவிக குணத்தையுடையவனும் அல்லன்;

போகம் தரிப்பவன் அல்லன் - உமாமகேசுவரனை வேறற நின்றும் அந்த ராஜதகுணத்தை உடையவனும் அல்லன், சங்காரத்தைப் பண்ணும் காலருத்திரனை வேறற நின்றும் அந்தத் தாமதகுணத்தை உடையவனும் அல்லன்;

“அகில கரோதீதி கர்த்தா” என்னும் வ்யுத்பத்தி யால் கர்த்தா என்பது சிவனுக்கு எப்படிக்கூடும் என்னில்?

தானே இவை பெற இயைந்தும் ஒன்றும் இயைந்திடா இயல்பினானே - தனது சன்னிதி மாத்திரத்திலே தானே ஆன்மாக்களுடைய போக மோட்சார்த்தமான சிருஷ்டியாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களும் பொருந்தும்,

பெருவாழ்வு மிக்க நிலம் திருக்கை
 பெறுவார்தமக் கருளநாம்
 பரவாத நிக்கி ரகமே குறித்த
 பலசாத கர்க்குதவியாம்
 கருவேர் பறித்த பெரியோர்கள் முத்தி
 கையிலாம லகக்கனியதாம்
 திருவிழி யுற்ற சிவயோகி செப்பு
 சிவஞான சித்தியுரையே.

முதற்குத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 95

இரண்டாம் சூத்திரம்

உலகெலாம் ஆகி வேரூய்

உடனுமாய் ஒளியாய் ஓங்கி

அலகிலா உயிர்கள் கன்மத்

தாணையின் அமர்ந்து செல்லத்

தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை

தனக்கெய்தல் இன்றித் தானே

நிலவுசீர் அமலன் ஆகி

நின்றனன் நீங்கா தெங்கும்.

1

மேல் சிவன் தம்முடைய சமவாய சத்தியாலே
பிரபஞ்சோற்பத்தியைப் பண்ணுவர் என்பதும், சிவ
சீவர்களுடைய அபேதபாவமும், பாசத் திரயமாகிய
ஆணவம் மாயை காமியங்களினுடைய லட்சணங்களை
யும், தத்துவ தாத்துவிகங்களினுடைய லட்சணங்களை
யும் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சிவஞானபோத மூலசூத்திரானுகுண
மாக அன்னுவயம் : சிவன் வேரூய் உடனுமாய் அலகு
இலா உயிர்கள் கன்மத்து ஆணையின் உலகெலாமாகி
அமர்ந்து செல்லத் தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை
தனக்கு எய்தலின்றித் தானே நிலவுசீர் அமலனாகி ஒளி
யாய் ஓங்கி நீங்காது எங்கும் நின்றனன்.

சமல நிர்மலதையினாலே சிவனும் உலகெலாம்,
ஆன்மாக்களும் பேதமுமாய் வியாப்தியினாலும் சித்
ரூபதையினாலும் பேதமற்றதுமாய் எண்ணிறந்த ஆன்
மாக்களுடைய கன்மானுகுணமாகத் தனது சமவேத
சத்தியினால் மாயையைக் க்ஷோபிப்பித்துத் தனது கரணத்தி
களைச் சமவாய சத்தியானு சூதமாக உண்டாக்கித் திதி

காலமெல்லாம் பிரபஞ்சத்திருந்து பிரளயகாலத்திலே ஓடுங்கும்படிக்குத் தான் நடத்த கர்த்தாவுமாய்; இவ்வாறு இந்தப் பிரபஞ்சத்துடனே பிரிவற நின்று ஆன்மாக்களுடைய கர்த்தருத்துவ போக்த்துத்துவாதிகளும் மாயையினுடைய சங்கோச விகாசங்களமாய்; காரியங்களுடைய உற்பத்தி திறி நாசங்களையும் தனக்கின்றி அநாதியே சுவபாவமாக அழகுபெற்ற நிர்மலனாகிச் சுவப்பிரகாசனாகிக் காலதேச வஸ்துக்களினாலே அபரிச்சின்னனாகி நீக்கமற்று எங்கும் நின்றனன்.

சுபக்கம் சிவஞானசித்தியார் :- சுபக்கம் ஸ்ரீராம
தொடரில் சுபக்கம் சுபக்கம் ஸ்ரீராமதேவ ! சுபக்கம்
ஸ்கந்தம் வஸ்கந்தம் ஸ்ரீராம ஸ்கந்தம் தெரி ||

இதற்கு மெய்கண்டதேவ சிவஞானசித்தியார் சொன்ன உதாரணம் :

“ அரக்கொடு சேர்த்தி யனைத்தவக் கற்போல்
உருக்கி யுடங்கியைந்து நின்று - பிரிப்பின்றித்
தானே யுலகாம் தமிழே னுளம்புகுநல்
யானே யுலகென்ப னின்றி.”

மேல் பதப்பொருள் :

இ - ள் : வேறாய்-அநாதியே சிவனும் ஆன்மாவும் உபாதியினாலே பேதமுமாய், உடனுமாய் - சொருப வியாப்தியினாலே பேதமத்துமாய், அலகிலா உயிர்கள் கன்மத்து-எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுடைய கர்மானு குணமாக, ஆணையின் - தனது சமவாய சத்தியினாலே, உலகெலாம் ஆகி-எல்லா உலகங்களுமாய், அமர்ந்து- நிலைபெற்று நின்று, செல்ல - லயத்தை அடைய, தலைவனாய்-கர்த்தாவாய்; எல்லா உலகங்களையும் உண்டாக்கித் தாபித்து அழிக்கக் கர்த்தா என்று கூறுது,

எல்லா உலகங்களுமாய் நின்று ஒடுங்க என்று பிரபஞ்சத்தையே கர்த்தாவாகச் சொன்னது, சிவனுடைய காரியோன்முகியாய் இருக்கிற சத்தி சம்யோகத்தினாலே பிரபஞ்சம் காரியப்பட்டும் நின்றும் அழியும் ; அதற்குச் சிவன் தடஸ்தன் என்பதனால், தானே நிலவு சீர் அமலனாகி - அந்த அனந்தேசுவராதிகள் சிவனால் அமலரானதுபோலச் சிவனும் ஒருத்தரால் நிர்மலன் ஆகாமல் அநாதியே சுவபாவ நிர்மலன் என்றது ; ஒளியாய் - சுவயம்பிரகாசமாய் இருக்கை ;

ஒங்கி - பிறரைப் பிரகாசிப்பிக்கை ஈசுவரனுடைய சமவாயசத்திப் பிரபஞ்சானு குதையாய் அபின்னையா யிருக்கையினாலும் ஈசுவர நிமித்தமாயிருந்தும் சத்தி மாணங்கள் - அபின்னமாகையாலே பிரபஞ்சம் ஈசுவரனை அபின்ன நிமித்தோபாதானமாக உடையது, ஈசுவரன் நிமித்த காரணம் என்றும், சுத்தாசுத்த மாயைகள் உபாதானம் என்றும் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்தில் அபின்ன நிமித்தோபாதானம் என்றது விரோதமென்னில் ? இது விரோதமில்லை ; புத்திரனுடைய தேகத்திலே மாங்கிசாதிகளுக்கு மாதாவினுடைய சோணிதம் உபாதானமும் அஸ்திக்குப் பிதாவினுடைய வீர்யம் உபாதானமும் ஆதானத்திலே பிதா கர்த்தாவுமாய் இருக்க உபாதானதையைக் கூறாமல் பிதாவை நிமித்தனென்றது போல, சகத்திற்கு ஈசுவரனை உபாதானமென்னது பிரதானமான கர்த்தருத்தினை நிமித்தனென்றது சடமாகிய மாயையும் சித்தாகிய ஈசுவரசத்தியும் மிளிதமானபடியினாலே பிரபஞ்ச சித்திதாகாரமாய் நின்றது என அறிக.

இவற்றின் தன்மை தனக்கு எய்தல் இன்றி - இவ்வாறு இந்தப் பிரபஞ்சத்துடனே பிறிவற நின்று ஆன்மாக்களுடைய சுதந்திரம் உடைத்தாய் இருக்கையும்,

மாயையுடைய சங்கோச விரிவுகளும் மாயாகாரியங்களுடைய உற்பத்தி நிதி நாசங்களும் தனக்கு இன்றி, நீங்காது எங்கும் நின்றனன் - நீக்கமற எவ்விடத்தும் சடசித்துகள்தோறும் நின்றனன் என்றவாறு.

தஷுஷுதௌ ஷேவிகாஸொதூஸா :- யுடசாநி வாஹம் ஸ்ரீரஜம்மோநி யாவந்தி வாநுராயுஷமேவதாநீதி !
வஹஜாஸுவேவ :- விஸ்வாதுகம் ஸகதஜேநகேஸரிதி.

தேவாரத்திலும் “எல்லாவுலகமும் ஆனாய் நீயே” (அப்பர். ஐயாறு. 7) என்றும் “இருநிலனாய்” (அப்பர். நின்ற. 1) என்றும், திருவாசகத்திலும் “வானாகி” என்றும், “நினைப்பற நினைந்தேன் நீயலால் பிறிது மற்றின்மை” என்றும் இவ்வாறு ஆகம் புராணங்களிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும் பருவாகச் சம்மதி உண்டு.

சிவனும் ஆன்மாக்களும் வஸ்து பேதமுமாய் வியாப்தியினாலே அபேதமும் என்றதனால் சம்பந்தம் சமவாயமோ? சம்யோக சமவாயமோ? என்னில்; அது சித்தத்தியேயாம்.

சம்யோகம் என்னில்? அந்தச் சம்யோகம் ஜந்நியமோ? அஜந்நியமோ?

ஜந்நியமாகில் அந்நியதாகர்ம ஜந்நியமோ? உபயகர்ம ஜந்நியமோ? சம்யோக ஜந்நியமோ? இருவரும் சித்தும் விபுலுமாகையால் அந்நியதாகர்ம ஜந்நியமும் உபயகர்ம ஜந்நியமும் கூடாது. ஆகையால், சம்யோக ஜந்நியமாயிருக்கிற சம்யோகத்திற்கும்

உற்பத்தி இல்லை. ஆகையால், அஜந்திய சம்யோகத் திற்கு நித்தியவிகாரித்துவம் வருமென்னில் வாராது.

வியாப்தியானது வைஷயிக வியாப்தி என்றும் ஓளபச்யேஷிக வியாப்தி என்றும் இருவகை. அதிலே வைஷயிக வியாப்தியாவது: கடாதி சர்வமூர்த்த திரவியங்களையும் ஆகாசம் வியாபித்திருக்கை. ஓளபச்யேஷிக வியாப்தியாவது: பாலில் நெய்போலவும், பழத்தில் மதுரம்போலவும், எள்ளில் எண்ணைபோலவும், அரணியில் அக்கினிபோலவும் இருக்கை.

இவ்விடத்து ஆன்மாவும் சிவனும் சைதந்தியமும் விபுஷமாகையால் வியாப்பிய வியாபக பாவம் ஓளபச்யேஷிகமே. இது அநாதியும் நித்தியமுமாகையால் இதனால் விகாரித்துவம் இல்லை. இந்தச் சம்பந்தம் சிவனென்றும் சீவனென்றும் பேதஞ்சொல்லவும்பெற்றுப் பிரிக்கப்படாமலுமிருக்கையினாலே தாதான்மியமென்று வியவகரிக்கப்படும். இவையிற்றின் விஸ்தாரம் சித்தாந்த நிர்ணயத்தில் நிரூபித்தோம்; கண்டுகொள்க.

இந்தவிருத்தம் மேல் தொண்ணூற்றைந்து விருத்தத்திற்கும் மூலகுத்திரமாகையால் இதற்குப் பதப்பிரயோசனம் கூறவேண்டும். அவை வருமாறு:

உலகெலாம் ஆகி - பிரபஞ்சம் வஸ்துவாகி உற்பத்தியுள்ளதல்ல பிராந்தி என்றும் விவர்த்தவாத நிராசார்த்தமாக; வேறு ஆய் - சிவாத்துவைத நிராசார்த்தமாக; உடனும் ஆய் - சிவனுக்கும் சீவனுக்கும் அநயத்ர பேதம் சொல்லும் நியாய வைசேஷிகாதி நிராசார்த்தமாக;

ஓளியாய் ஓங்கி - சுவ பரப்பிரகாச சொரூபன் என்றது, இது கர்த்தா குணவானும் சாவயவமுமென்னும்

பாஞ்சராத்திர பாகவதாதி நிராசார்த்தமாக; அலகு இலா உயிர்கள் - ஏகான்மவாத நிராசார்த்தமாக; கன் மத்து - உலகாயத மத நிராசார்த்தமாகவும் நைக்ரஸ்ய வைஷம்ய தோஷ நிராசார்த்தமாகவும்; ஆணையின் - மாயாசத்தி அல்லது சிவனுக்குச் சமவாய சத்தியில்லை என்னும் பாட்ட பாஸ்கரமதா நிராசார்த்தமாக; அமர்ந்து - ஜகத்திற்கு உற்பத்தியுண்டு ஸ்தாயியில்லை, க்ஷணத்திலே நாசம் என்று சொல்லும் பௌத்தமத நிராசார்த்தமாக; செல்ல தலைவனும் - ஜகத்திற்கு நாச மில்லை, ஆன்மாக்களுடைய கர்மத்தினாலே தேகேந்திரி யாதிகளுண்டாமொழிந்து இதை உண்டாக்குவான் ஒரு கர்த்தாவும் இல்லை என்னும் மீமாம்சக மத நிராசார்த்தமாக.

சேஷபதப் பிரயோஜனம் முதலே சொல்லப்பட்டது.

முதல் அதிகரணம்

ஒன்றென மறைகள் எல்லாம்

உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி

நின்றனன் என்று பன்மை

நிகழ்த்துவ தென்னை என்னின்

அன்றை பதிதான் ஒன்றென்

றறையும் கரங்கள் தோறும்

சென்றிடும் அகரம் போல

நின்றனன் சிவனும் சேர்ந்தே.

2

‘அலகிலா உயிர்கள் உடனுமாய் நின்றனன்’ (1) என்பதற்கு ஏகான்மவாதி பண்ணும் சங்கையை அநுவதித்துத் தூஷித்தல்.

இ - ள் : ஒன்று என மறைகள் எல்லாம் உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி நின்றனன் என்று பன்மை நிகழ்த்

துவது என்னை என்னில் - வேதங்களிலே ஆன்மாக்கள் ஏகமேயென்று சொல்லுகையினாலே அநேக ஆன்மாக்களிடங்களிலும் சிவனொருவனே பிறிவற நின்றனென்றும், ஆன்மாக்களை அநேகமாகக் கூறியது என்னையோ எனில்? அன்று அவை பதிதான் ஒன்று என்று அறையும் - வேதங்கள் ஒன்றென்று சொன்னது சீவான்மாக்களை அன்று, பின்னை ஏதென்னில்? சீவான்மாக்களுக்குப் பதியாகிய பரமான்மாவையே ஒன்றென்று சொல்லும்.

ஆகில் சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் பேதமாயிற்று, வேதத்தில் அத்துவைதமென்ற வாக்கியத்திற்கு விரோதமென்னில்? வாராது. ப்ரஸத்தத்துக்கன்றோ பிரதிஷேதம் உள்ளவது, ஆகையால் சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் வஸ்துவினாலே பேதமும் வியாப்தியினால் அபேதமும் ஆகையால் அத்துவைதம் என்றது. அஃது எவ்வாறு என்னில்?

அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனும் சேர்ந்தே - நாற்பத்தொன்பது அக்கரங்கள்தோறும் அகரம் செறிந்து உயிராய் நின்றதுபோல, அநேக சீவான்மாக்கள்தோறும் சிவன் பிறிவறச் செறிந்து பரமான்மாவாக நின்றான் என்றவாறு.

மெய்யெழுத்து முப்பத்துநாலிலும் அகாரம் பிராணாக நின்றது ஓக்கும்; உயிரெழுத்துக்களிலே அகாரம் பிராணாக நின்றது எவ்வாறு என்னில்? அகாரம் பிரகிருதியாய் நிற்க, ஆகாராதி பதினைந்தெழுத்தும் விகிருதியாய் நின்றது. இதினுடைய லட்சணம் அளவை பதின்மூன்றும் விருத்தத்தில் ஆகம நிருபணத்தில் வர்ணோத்தபத்தியிலே சொன்னோம்; கண்டு கொள்க.

இது பொழிப்புரை. மேல் அகலம் வருமாறு:

அநேக ஆன்மாக்களுண்டு என்கிறது எதனாலே அறியப்படும்? பிரத்தியட்சத்தினாலும் அனுமானத்தினாலும் அல்லவோ என்னில்? பிரத்தியட்சத்தினாலும் அனுமானத்தினாலும் ஆகமத்தினாலும் அநேகாத்தாம சித்தம். அஃது எப்படி என்னில் “பிரத்தியேக மக மஸ்திய” என்கிற பிரத்தியட்சம் உண்டாகையினாலே பிரத்தியட்சம். மேலும், ஜனன மரணங்களைப் பேத மாகக் காண்கையினாலே ஆன்மாக்கள் அநேகமே.

அஃதன்று. ஜன்மநாசங்கள் தேகத்திற்கொழிந்து ஆன்மாவிற்கு இல்லை என்னில்? அப்படி அல்ல. ஆன்மாவிற்கே விங்கசரீரத்துடனேகூடி ஜனன மரண மும் காணப்படுகிறது. அன்னமயமாயிருக்கிற தூல சரீர விங்கசரீரத்தினுடைய காரியமாகிய தாத்தவிகம், இந்தத் தூலசரீரத்திற்கே அறித்தியதை. விங்கசரீரம் ஆன்மாவுடனே ஸஹகாரியாய் கர்ப்பத்திலே பதிகிற பொழுதும் கூடப் பதிந்தும் தூலதேகத்தை விட்டுப் போகிறபொழுதும் கூடப்போய் மோட்சபர்யந்தமும் அனுவதிக்கையினாலே; ஆன்மாவிற்கும் விங்கசரீரத் திற்கும் கூடவே ஜனன மரணதிகள் சொல்லப்படும்.

விங்கசரீரியாய் இருக்கிற ஆன்மாவிற்கு ஜனனம் இல்லை, தூலசரீரத்திற்கே ஜனனம் என்னில்? அந்தத் தேகத்திற்குச் சைதன்னியம் இல்லாமற்போகவேனும்; அப்போது பிறந்த குழந்தைக்கும் அந்தத் தேகத்திலே சைதன்னியம் உண்டாகையினாலே சைதன்னியத்தோ டேயே விங்கசரீரத்திற்கு உற்பத்தி. ஜன்மாதி பேதங் களை உடைய இந்த விங்கசரீரமே ஆன்மபேதத்திற்கு ஏது.

நித்தியனாய் இருக்கிற ஆன்மாவிற்கு உற்பத்தி நாசம் எப்படிக் கூடுமென்னில்? தூலசரீரேந்திரியாதி களுக்குச் சமவாயிகாரணமாய் ஆமோட்சநித்தியமாய்

இருக்கிற விங்க சரீரத்திற்கு உற்பத்தி நாசங்களை அங்கீகரிக்கையினால் தத் அவச்சின்னனாயிருக்கிற ஆன் மாவிற்ரு உற்பத்தி நாசம் அங்கீகாரார்த்தமே.

அப்படியல்ல. விங்க சரீரமும் ஆமோட்சஸ்தாயி யல்ல, அசத்தேயென்னில்? அத்யந்தம் சத்தானது ககன குசுமம் போல உண்டாகாது. எப்பொழுதும் சத்தானது நாசத்தை அடையாது. ஆகையால் விங்க சரீரம் ஆமோட்சஸ்தாயி ஆகையினாலே சத்து, மோட்சந்தாபாயி ஆகையினாலே அசத்துமானபடியாலே சத சத்தாம்; ஆகையால் விங்க சரீரத்திற்கு உற்பத்தி நாச முண்டு. தத் அவச்சின்னமாயிருக்கிற ஆன்மாவிற்ரு மவ்வாறே.

இப்படிப் பிரதி ஆன்ம நியதமாக விங்க சரீரமும் ஜனன மரணமும் உண்டாயிருக்கையினாலே ஏகான்ம வாதம் கற்பிக்கின்றது அறிவீனமே !

அஃதல்ல, மாயா விலாசமான விங்க சரீரங்கள் அநேகமாகிலும் கும்பகலசோதகஞ்சநாதிக்கு அநேகங்களிலேயிருந்தும் ஆகாசம் ஒன்றேயானது போல, ஆன்மா ஒன்றே அநேக சரீரங்களிலுமிருக்கும் என்னில்? இந்தத் திருஷ்டாந்தம்கூடாது. கும்ப கலசாதிகளிலே இருக்கிற ஆகாசம் ஏகரூபமாயே இருக்கும், அநேக விங்க சரீரங்களிலே இருக்கின்ற சைதன்யம் அப்படியல்ல. ஒருகாலத்திலே தானே ஒரு தேகிக்கு போஜன இச்சையும், ஒருவனுக்கு வழி நடக்கிறத்திலே இச்சையும், ஒருவனுக்கு நித்திரையிலே இச்சையும், ஒருவனுக்கு அஞ்ஞானமும், ஒருவனுக்கு ஞானமும், ஒருவனுக்கு வைராக்கியமும், ஒருவனுக்கு விஷயாசக்தியுமாகக் காண்கையால்; ஒருவனுக்கு ஏக காலத்திலே விருத்த நாநாகிருத்தியம் கூடாது ஆகையால், ஆன்மா அநேகமென்று சித்தம்.

ஆகாசம் ஒன்றாயிருக்கக் கலசகும்பாதி பேதங்களினாலே பேதமானது போல ஆன்மா ஒருத்தனுக்கே லிங்க சரீராதி பேதத்தினாலே பேதமென்னில்? அது கூடாது. திருஷ்டாந்தமாயிருக்கிற ஆகாசம் ஒன்றாகையினாலே அதனுடைய பேதம் உபாதி பேதத்தினாலே உண்டாச்சுதென்று சொல்லலாம். இவ்விடத்து ஆன்ம பேதம் யுக்திகளினாலே சித்தமாயிருக்கையினாலே பேதா சித்தியை அங்கீகரிக்கிறது சோபை அல்ல. மேலும், கூழியாதி காரியங்களுக்கு ஈசுவரன் கர்த்தா. அந்ந ஈசுவரன் விபுவம் நித்தியதிருப்தனுமாகையால் கூழி யாதி பிரபஞ்சத்தைத் தம்முடைய போகார்த்தமாக உண்டாக்கினதல்ல.

அந்தப் பிருதிவி யாதிகளுக்கு ஒன்றுக்கொன்று போகமாக உண்டாக்கினார் என்னில்? அவைகள் ஜட மாகையால் போக்கியமாமொழிந்து போக்தா ஆகாது. ஈசுவரன் சர்வஞ்ஞராகையால் நிரர்த்தமாக உண்டாக்கார். இந்தப் பாரிசேடத்தினாலே ஈசுவரனுக்கும் பிர பஞ்சத்திற்கும் அநந்நியமாக போகாயத்தமான சரீரா திகளை அறிகிறவர்களான பசுக்களென்று சித்தம்.

பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரமாணம் உண்டாயே அல்லோ இந்தப் பிரபஞ்சம் ஆன்மாக்களுடைய போகார்த்தமாக வேணும். பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரமாணமே இல்லை என்னில்? பிரத்தியட்சமாகக் காணப்பட்ட பிரபஞ்சத்திற்குப் பிரமாணம் ஏன்? அஃதன்று. பைத்யோத்ரேக பிரமத்திலே ரூரிய கிர ணத்தினாலே நானாவிதமாயிருக்கிற வெயிற்குஞ்சுகள் காண்பித்ததுபோல அஞ்ஞான வசத்தினாலே தீர்க்க பிரமையாகக் காண்பித்ததே! இவ்வாறு பிரத்தியட்சப் பிரமாணமில்லாதபொழுதே பிரத்தியட்சத்தை ஏதுவா யுடைய அனுமானமும் பிரமாணமல்ல. பிரத்தியட்ச

அனுமானங்கட்கு விருத்தமான ஆகமமும் பிரமாணம் அல்ல.

அப்படி ஏன் ? பிரத்தியட்சாதி பிரமாணமுண்டு. அஃது எவ்வாறு என்னில் ? கோடி த்வயசமான தர்ம தரிசனத்தினாலே ஸ்தானுவோ புருடனோ என்று சந்தேகிக்கில் இந்தச் சந்தேகத்திற்கு விஷயமாயிருக்கின்ற ஸ்தானு புருடர்களைச் சத்தியமாக அறிகையினாலே பிரபஞ்ச சத்பாவத்திலே பிரத்தியட்சப் பிரமாணம் உண்டாகையால் ; பிரத்தியட்சத்தை ஏதுவாகவுடைய அனுமானமும் உபயசம்மதமான ஆகமமும் பிரமாணம்.

அந்தப் பிரத்தியட்சமும் ரஜ்ஜு சர்ப்பாதிபோலும், சுத்தி ரஜிதப்பிராந்திபோலும், மருமீசிப்பிராந்தி போலும் பிரபஞ்சப் பிராந்தியல்லது பிரமாணஞானம் அல்ல.

அஃதன்று. அந்த ரஜ்ஜுவுக்குச் சர்வ சாமியம் உண்டாகையாலும் பிராந்தி வியதிரித்த ஸ்தலத்திலே யதாவத்தாகச் சர்ப்பத்தை அறிய உண்டாகையாலும் ஆரோப்பியமான சர்ப்பமும் அதிஷ்டானமான ரஜ்ஜுவும் சத்தியரூபமாக அறியப்படுகையினாலும் ஆரோப்பியமான பிரபஞ்சமும் அதிஷ்டானமான பிரமமும் இவை இரண்டும் சித்தமே.

சுத்தி ரஜிதம்போல, பிராந்தி என்பதுவும் கூடாது. சுத்தியிலே ஆரோபிதமான ரஜிதத்தை ஸ்தலாந்தரத்திலே யதார்த்தமாகக் காணாதபொழுது இப்பிராந்தி கூடாதது போல, பிரபஞ்சத்தையும் யதாவத்தாகக் காணாதபொழுது பிரமத்திலே பிரபஞ்சப் பிராந்தி கூடாது.

மருமீசிகா திருஷ்டாந்தமும் பூமியும் சூரியமீசியும் சத்திய ஜலமும் மூன்று வஸ்து உளதானதுபோல

மாயையும் ஈசுவரசத்தியும் பிரபஞ்சமும் சித்தி. மேலும் பிரபஞ்ச பாவசாதகப் பிரமாணம் பிரமாணமோ? அப்பிரமாணமோ? நியே விசாரித்துப் பார்.

பிரபஞ்ச பாவ சாதகம் பிரமாணம் என்னில்? அந்தப் பிரமாணம் பிரபஞ்சகோடி நிவிஷ்டமாகையால் பிரபஞ்ச ஏகதேச அங்கீகாரத்தினாலே பிரபஞ்சம் சித்தம்.

பிரபஞ்ச பாவசாதகம் அப்பிரமாணம் என்னில்? 'பிரபஞ்ச பாவ சாதகப் பிரமாண பாவாத் சுதாரம் பிரபஞ்ச சித்திஹி' ஆகையால் ஆன்மா நானாத்வமும் அசத்தாகிய மாயாகாரியப் பிரபஞ்சம் வஸ்துவாத்மகருமாம். இவ்விருவகைக்கும் சம்மதி வசனங்கள் சிவாக் கிரபாஷ்யத்திலே எழுதினோம் கண்டுகொள்க.

சிவனுக்கு ஆன்மாக்கள் பின்னமாகையால் ரூபமாக வேணும். ரூபமானபொழுதே பரிச்சின்னமும் விநாச்யமும். இதனால் சிவன் ஆன்மாக்களை அறிவானென்னில் சர்வஞ்ஞத்துவ ஹானிவரும். இந்த இரண்டிற்கும் அவிரோதமான உண்மை குருமுகத்தினால் அறியப்படும்.

உருவொடு கருவி எல்லாம்

உயிர்கொடு நின்று வேரூய்

வருவது போல ஈசன்

உயிர்களின் மருவி வாழ்வன்

தருமுயிர் அவனை யாகா

உயிரவை தானும் ஆகான்

வருபவன் இவைதா னாயும்

வேறுமாய் மன்னி நின்றே.

3

சிவ சீவர்களுடைய அத்துவைதத்திற்குதாரணம்.

இ - ள் : வருபவன் ஈசன் - ஏககாலத்தும் எவ்விடத்தும் ஆன்மாக்களைப் பிறிவறக் கூடிவருபவனான ஈசுவரன், வேறும் ஆய் மன்னி நின்றே - ஆன்மாக்களுடைய கர்த்திருத்துவ போக்த்துத்துவாதிகளுக்கு அன்னியமாக ஆன்மாக்களிலே நிலைபெற்று நின்றே கன்மானுகுணமான சுகதுக்க போகங்களைப் புசிப்பிப்பன், உயிர்களின் மருவி இவை தானாயும் வாழ்வன் - முத்தான்மாக்களை வேறறக் கலந்து சீவ சொரூபம் தோன்றாமல் தானேயாக வாழ்வன்;

சீவான்மாக்கள்தான் மலம் நீங்கிச் சிவனாவர்கள் என்ன ஆகாதோ என்னில்?

தரும் உயிர் அவனை ஆகா - சிவனால் பிரகாசிப்பிக் கப்பட்ட அறிவையுடைய ஆன்மா சிவனை வியாபியாது. அஃது என்போல என்னில்? உருவொடு கருவி எல்லாம் உயிர்கொடு நின்று வேறாய் வருவது உயிரவை தானும் ஆகாபோல - தேகேந்திரிய அந்தக் கரணங்களை ஆன்மா தானாக அபிமானம் பண்ணிக் கொண்டு நின்று, அதற்கு அன்னியமாய் வருவது அவ்வாறு கூடிநின்ற காலத்தும் தேகேந்திரியாதிகள் ஆன்மா ஆகாததுபோல;

இவை தானாயும் வேறும் ஆய் என்ற இரண்டு உம்மையும் சிவன் சீவான்மாக்களுமல்ல அவையிற்றுக் களுக்கு அன்னியமுமல்ல தாதான்மியமே என்றது. இருவர் கூடிவாழ்தல் இன்புறுபுணர்ச்சி என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இருவினை இன்பத் துன்பத்

திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து

வருவது போவ தாகும்

மன்னிய வினைப்ப லன்கள்

தருமன் தரணி யோடு

தராபதி போலத் தாமே

மருவிடா வடிவும் கன்ம

பலங்களும் மறுமைக் கண்ணே. 4

மேல் மாறிப்பிறந்து வருமாறு உணர்த்துதல்.

இ - ள் : இ உயிர் இருவினை இன்ப துன்பத்து பிறந்துவருவதும் இறந்துபோவதுமாகும் - புண்ணிய பாபத்தின் பலமாகிய சுகத்தையும் துக்கத்தையும் புசிப் பதாகப் பூமியிலே வந்து பிறப்பதும், சுவர்க்கத்திலே புண்ணியபலமே புசிப்பதாகவும், நரகத்திலே பாப பலமே புசிப்பதாகவும் இறந்துபோவதுமாம், மன்னிய வினை பயன்கள் தரும் அரன் - இவ்வாறு பொருந்திய புண்ணிய பாபபலன்களை அரனே கொடுப்பன். எவ்வாறு என்னில் ?

தரணியோடு தராபதி போல - பூமியானது விகார மின்றி நின்று அவரவர் பண்ணின கர்ஷணாதிகளுக்கு ஏற்ற பலத்தைக் கொடுக்கிறுப்போல கர்ம பலன்களை உண்டாக்கிப் பூபதியானவன் அவ்வவர் பண்ணின கிருஷ்யாதி பலன்களை அவ்வவர்க்கேயாகச் செலுத்து மாப்போல அவ்வவர் பண்ணின கர்ம பலத்தை அவ்வவரையே புசிக்கப்பண்ணுவன். கர்மமே பலத்தைக் கொடுக்கும் அல்லது கர்மானுருணமாக மாயையே பலத்தைக் கொடுக்கும் இதற்கு ஒரு கர்த்தா ஏன் என்னில் ?

தானே மருவிடா வடிவும் கன்ம பலங்களும் மறுமைக் கண்ணே - மாயை சடமாகையால் தானே உருவாக அறியாது, கன்மமானது செய்தவுடனே நாசம் ஆகையால் அந்தக் கன்மத்திலே ஒரு அதிருஷ்டத்தை

ஜனிப்பித்து, அதை *அத்வநிஷ்டம்பண்ணி மறுமைக் கண்ணோ பலன் கொடுப்பதாகையால் கருமம் தானே பலன் கொடுக்கமாட்டாது; ஆகையால், ஈசுவரனே கருமபலத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றவாறு.

இவ்வுயிர் என்பது சகலர் என அறிக.

இருவினை என்னை இன்பத்
துன்பங்கள் இயல்பு தென்னின்
ஒருதன்மை இயல்புக் குள்ள
தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலரும் தீயும்
மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதென் நீரென் செய்து
தானியல் பாகும் அன்றே.

5

மேல் உலோகாயதன் புண்ணிய பாபங்களென் பது ஒன்றுமில்லை, சுக துக்கங்கள் தேகத்திற்குச் சுவ பாவம் என்பதைப் பன்னிரண்டு விருத்தத்தினாலே அனுவதித்து நிராகரித்தல்.

இ - ள் : இருவினை என்னை இன்ப துன்பங்கள் இயல்பது என்னின் - புண்ணிய பாபங்கள் என்று இரண்டு உண்டு என்று சொல்லுவானேன், சுக துக்கங்கள் சுவபாவமே என்னில், ஒரு தன்மை இயல் புக்கு உள்ளது ஒருவனுக்கு இரண்டு செய்தி வருவது என் - சுவபாவமானதொரு பகுப்பாய் இருப்பதன்றி ஒருவனுக்குச் சுகமும் துக்கமும் இரண்டு வகையாய் இருப்பது ஏன் என்னில், மலரும் தீயும் மருவலின் வாசம் வெம்மை தருவது என் நீர் என் செய்து தான்

* அத்வநிஷ்டம் - வழியிலிருப்பது.

இயல்பு ஆகும் அன்றே - புஷ்பமானது பொருந்தின பொழுது வாசனையையும் அக்கினி பொருந்தினபோது உஷ்ணத்தையும் உண்டாக்குகிற நீரானது என்ன புண்ணிய பாபத்தைப் பண்ணிற்று, ஆகையால் எல்லாருக்கும் சுக துக்கங்கள் சுவபாவமே என்னில்.

தன்னியல் பொழியப் பூவும் தழலும்வந் தணைய நீரின் மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னானும் முன்னிய இன்பத் துன்பம் உறுமுயிர் உணர்வில் லாத துன்னிய அசித்தை இன்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே.

இதற்கு உத்தரம்.

இ - ள் : தன் இயல்பு ஒழிய பூவும் தழலும் வந்து அணைய நீரில் மன்னியது இரண்டு செய்தி - நீருக்குத் தனக்கு இயல்பான குளிர்ச்சி நீங்கப் பூவும் நெருப்பும் பொருந்தியிட மணமும் வெம்மையும் பொருந்திற்று ; அப்படியே, வரும் இருவினையினும் முன்னிய இன்ப துன்பம் - புண்ணிய பாபங்களென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு தொழிலினும் சுகதுக்கங்களாகிய கருமபலமானது வரும், உறும் உயிர் - அந்தச் சுகதுக்கங்களை ஆன்மாவானது பொருந்தும், உணர்வு இலாத துன்னிய அசித்தை இன்ப துன்பங்கள் சூழ்ந்திடாவே - அறிவில்லாததாய ஆன்மாவிற்குப் போகாயத்னமாய் இருக்கிற தேகத்தைச் சுகதுக்கங்கள் பொருந்தாது, நீரில் பொருந்தின வாசனையும் உஷ்ணமும் நீருக்கின்றி அந்த நீரை * சுலிகரிக்கின்ற பேர்க்கு ஆனதுபோல, தேகத்தில் பொருந்தின சுகதுக்கங்கள் தேகிக்கல்லது தேகத்திற்கு இல்லை என்றவாறு.

* சுலிகரித்தல் - அங்கேகரித்தல்.

இம்மையின் முயற்சி யாலே இருந்தி ஈட்டி இன்பம்
இம்மையே நுகர்வச் செய்தி இலாதவர் பொருளும் இன்றி
இம்மையே இடரு முப்பி வேறிரு வினைய துண்டேல்
இம்மையின் முயற்சி இன்றி எய்திட வேண்டும் இங்கே.

மேல் சங்கை.

இ - ள் : இந்தத் தேகத்தினுடைய உற்சாகத்தி
னாலே பருவான திரவியத்தைத் தேடி அதனாலே இந்தத்
தேகத்திலே தானே சுகத்தையும் அனுபவிப்பார்கள்.
உற்சாகம் இல்லாதவர்களுக்குப் பொருளில்லாமல்
இங்கேதானே துக்கத்தை அனுபவிப்பார்கள். இந்த
உற்சாகம் அடிமை என்கிற இரண்டு அல்லாமல்
வேறே புண்ணிய பாபங்கள் என்று இரண்டும் உண்
டாமாகில் உற்சாகமன்றியிலே இப்பொழுது இவ்வி
டத்து உண்டாகவேண்டும் என்றவாறு.

இருவினைச் செயல்காண் இம்மை

இரும்பொருள் இன்பம் வேண்டி

வருவினை செய்யும் காலை

மடிவரும் மடியும் இன்றித்

தருவினை அதனில் அத்தம்

தானறும் துயரும் தங்கும்

ஒருவினை செய்யா தோரும்

உடையரின் லுலகத் துள்ளே.

8

இதற்கு உத்தரம்.

இ - ள் : இருவினை செயல் காண் - சுகதுக்கங்கள்
வருவதெல்லாம் புண்ணிய பாபங்களுடைய தொழினி
னால் அல்லது இம்முயற்சியால் வாராதுகாண், அஃது
எவ்வாறென்னில்? இம்மை இரும் பொருள் இன்பம்
வேண்டி வரு வினை செய்யுங்காலை மடி வரும் மடியும்

இன்றி தரு வினை அதனில் அத்தம் தான் அறும்
 துயரும் தங்கும் - இம்மையிலே அதிகமான பொருளைத்
 தேடிச் சுகத்தை அனுபவிக்கவேண்டிப் பொருள் வரு
 முயற்சியைச் செய்புங்காலத்து மடிமைவரும், மடிமை
 யைத் தவிர்ந்து உற்சாகத்தைப் பண்ணினும் அதனால்
 பொருளில்லாமல் போனாலும்போம், பொருளில்லாத
 தன்றி அபாயம் வரின் வரும், ஒரு வினை செய்யா
 தோரும் உடையர் இ உலகத்துள்ளே - பிராரத்தம்
 அல்லது வாராது என்னும் முறைமையை அறிந்த
 பெரியோர், அயாசிதவிருதமாகப் பூமியின்கண்ணே
 இருக்கவும் அவர்களுக்குச் சீவனம் நடக்கவும் கண்
 டோம் என்றவாறு.

பேறிழ வின்ப மோடு

பிணிமுப்புச் சாக்கா டென்னும்

ஆறுமுன் கருவுட் பட்ட

தவ்விதி அனுப வத்தால்

ஏறிடும் முன்பு செய்த

கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது

தேறுந் இனிச்செப் கன்மம்

மேலுடற் சேரும் என்றே.

9

மேலும்.

இ - ள் : பேறு - ஒன்று உண்டாகிறது, இழவு -
 போகிறது, இன்பம் - சுகம், பிணி - துக்கம், மூப்பு -
 நரைதிரை, சாக்காடு - மரணம், என்னும் ஆறும் முன்
 கருவுட்பட்டது - இப்படிச் சொல்லப்பட்ட ஆறும் கரு
 விற்பதிகிறபொழுதே முன்செய்த கருமத்தில் பக்குவ
 மானவை பிராரத்தமாகப் பொருந்தப்பட்டது, அ விதி
 அனுபவத்தால் ஏறிடும் - அந்தப் பிராரத்தத்தினுடைய
 சுக துக்கானுபவத்தினாலே ஆகாமியம் ஏறிடும், முன்பு

செய்த கன்மம் இங்கு இவற்றிற்கு ஏது - பூர்வத்திலே செய்த கருமங்கள் இந்தத் தேகத்திலே அனுபவிக்கிற சுக துக்கங்களுக்கு ஏது, தேறு நீ இனி செய் கன்மம் மேல் உடல் சேரும் என்றே - இந்தத் தேகத்திலே செய்கிற புண்ணிய பாபங்களினாலே மேல் தேகாதி களைப் பொருந்தும் என்று தெளிவாயாக என்றவாறு.

ஓடு : இடைச்சொல்.

உடற்செயல் கன்மம் இந்த
உடல்வந்த வாரே தென்னில்
விடப்படும் முன்னு டம்பின்
வினை இந்த உடல்வி னைக்கும்
தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக் கொன்று
தொன்றுதொட் டநாதி வித்தி
விடத்தினின் மரம் ரத்தின்
வித்துவந் தியையு மாபோல்.

10

இ - ள் : உடல் செயல் கன்மம் இந்த உடல் வந்த வாறு ஏது என்னில் - உடலினாலே புண்ணிய பாபங்கள் செய்யப்பட்டது, இந்த உடல் புண்ணிய பாபங்களினாலே வந்தது என்னில்? அன்னியோன்னியாச்ரய மாச்சுது, ஆகையால் தேகேந்திரியாதி உற்பத்திக்குக் காரணம் ஏது என்னில்?, விடப்படும் முன் உடம்பின் வினை இந்த உடல் வினைக்கும் தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக்கு ஒன்று தொன்றுதொட்டு அநாதி - முன்னே விடப்பட்ட தேகத்தினாலே பண்ணின கருமம் இந்த உடலுண்டாக்கும், இப்படியே தொன்றுதொட்டு ஒன்றுக்கொன்று துவந்தமாய்ப் பிரவாகாநாதியாய் உடையது; எவ்வாறு என்னில்?

வித்தினிடத்தினின் மரம் மரத்தின் வித்தும் வந்து இயையுமா போல் - ஒரு பீஜமானதிலே ஒரு விருட்சம்

உண்டாகி, அந்த விருட்சத்திலே அநேக விருட்சம் காரணமாக அநேக பீஜங்கள் உண்டாம், அவ்வாறு கருமமானது பிரவாகாநாதியாய், மும்மலத்தொன்றாய், புண்ணிய பாபசொருபமாய், அத்துவநிஷ்டமாய், இரு வினைகளுக்குக் காரணமாய் இருத்தலால் இவ்வாறு தேகங்களும் கருமங்களும் உண்டாம்; *அன்னியோன்னியாச்ரய தோஷம் இல்லை என்றவாறு.

முற்செயல் விதியை இந்த
முயற்சியோ டனுப வித்தால்
இச்செயல் பவிக்கு மாறென்
இதமகி தங்கள் ருன்வர்
அச்செயல் ஆனால் இங்கும்
அவைசெயின் மேலைக் காநம்
பிற்செயா தனுப விப்ப
தன் றுபின் தொடரும் செய்,ரி. 11

இ - ள் : முன்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தால் இ செயல் பவிக்குமாறு என் - பூர்வத்தில் செய்த புண்ணிய பாபங்களை இந்தத் தேகத்தில் அத்தினத்தினாலே புசிக்கிறதேயானால், இதனால் மேல் கருமம் ஏற்புபடி எப்படி என்னில்? இதம் அகிதங்கள் - விருப்பு வெறுப்பாம்;

முன்னர் அ செயல்ஆனால் - பூர்வத்திலும் புசிக்கையில் விருப்பு வெறுப்பால் ஆகாமியம் ஏறுகையால், இங்கும் அவைசெயின் மேலைக்கு ஆகும் - இவ்விடத்தும் அந்த விருப்பு வெறுப்பைப் பண்ணினால் மேல்

* அன்னியோன்னியாச்ரய தோஷம் - தன்னை அறிய அதனறிவையும், அதை அறியத் தன்னறிவையும் அபேட்சிக்கின்ற ஒரு குற்றம்.

ஜனனத்திற்கு ஏதுவாம், பின் செயாது அனுபவிப்பது இன்று - சிவானுக்கிரகத்தினுலே ராகத் துவேஷ¹ நிர்முகத்தனுக்கு ஒழிய ஆகாமியம் ஏறுதபடி புசிப்பது கூடாது, ஆகையால் ஆகாமியம் பொருந்த அனுபவிப்பதில்லாமையால், பின் தொடரும் செய்தி - செய்யப்பட்ட தொழிலானது புண்ணிய பாவங்களால் ஜன்மத் தொடர்ச்சியாய் வரும் என்றவாறு.

மேலைக்கு வித்தும் ஆகி
விளைந்தவை உணவும் ஆகி
ஞாலத்து வருமா போல
நாம்செயும் விளைகள் எல்லாம்
ஏலத்தான் பலமாச் செய்யும்
இதமகி தங்கட் கெல்லாம்
மூலத்த தாகி என்றும்
வந்திடும் முறைமை போடே.

12

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : மேலைக்கு வித்தும் ஆகி விளைந்தவை உணவும் ஆகி ஞாலத்து வருமா போல - 2 பனச ஆம்பிர கர்ச்சூர திந்திரினியாதி பலங்களானவைகள் இப்பொழுது புசிப்புமாய் தத் பீஜங்கள் மேலைக்கு வித்துக்களுமாய் பூமியின்கண் வருமாப்போல, நாம்செயும் விளைகள் எல்லாம் ஏலத்தான் பலமா செய்யும் - நாம் வாக்கு மனக் காயங்களினால் பண்ணப்பட்ட தூலகருமங்கள் இவ்விடத்து நசிக்க, அதனிடத்திலே நின்று குக்குமருபமாக அதிருஷ்டமென்று ஒன்று ஜதித்துத் தத்தம் காலங்களிலே தனுவாதி பலங்களைப் பொருந்

1. நிர்முகத்தன் - விடுபட்டவன். 2. பனசம் - பலா; ஆம்பிரம் - மா; கர்ச்சூரம் - பேரிச்சு; திந்திரினி - புளி.

என்னில், இதம் உயிர்க்கு உறுதி செய்தல் அகிதம் மற்று அது செய்யாமை - இதமாகிறது ஆன்மாக்களுக்கது மனத்தினாலே நன்மையை நினைத்தும், வாக்கினால் நல்வசனத்தை உரைத்தும், காயத்தினாலே நன்மைகளைச் செய்தும், அன்னாதிக்களைக் கொடுத்தும் உறுதியெய்தல்; இஃதன்றி அகிதமாவது ஆன்மாக்களுக்கு ஒரு பொல்லாப்பை நினைத்தும், வாக்கினாலே நிட்டுரம் சொல்லியும், காயத்தினாலே பீடைபண்ணியும், பரத்திரவியங்களை அபகரித்தலும் ஆம்.

தஹுக்ஹு:- ஸ்ரோகாஸெபேந ப்ரவக்ஷ்யாஸி பஹுக்ஹு
ஹுயகொபிஹிஃ | வரொவகாரஃ வுண்ணாய வா
வாய வரவீயவீதி.

‘மற்று அது செய்யாமை’ என்றதுகொண்டு யாதொரு ஆன்மாவிற்கு வருத்தம் வந்தகாலத்து அதை மாற்றத் தனக்கு சத்தி உண்டாயிருக்கவும் உபேட்சை பண்ணினானாகில் அதுவும் தான் பண்ணின அகிதமேயாம்.

தஹுக்ஹு:- சுநாயாநு விகுநாநு கீவாநு வாய
வூகக்ஷுஸாதாராநு | யாநுக்ஹுவந்தி பெபே-ஹா
ஸ்ஸபாந்தி ஸுக்ஷாணவீதி.

இதம் அகிதங்கள் எல்லாம் இறைவனே ஏற்றுக் கொண்டு இங்கு இதம் அகிதத்தால் இன்ப துன்பங்கள் ஈவன் அன்றே - இங்ஙனம் சொல்லப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் எல்லாவற்றையும் கர்த்தா திருவுளத்தடைத்துக்கொண்டு அந்தப் புண்ணிய பாவங்களினாலே சுக துக்கங்களைக் கொடுப்பன் என்றவாறு.

அன்றே என்பது நிச்சயமாக என்று அறிக.

நிக்கிர கங்கள் தானும்
 நேசத்தால் ஈசன் செய்வ
 நக்கிர மத்தால் குற்றம்
 அடித்துத்தீர்த்த தச்சம் பண்ணி
 இக்கிர மத்தி னுலே
 ஈண்டறம் இயற்றி டென்பன்
 எக்கிர மத்தி னுலும்
 இறைசெயல் அருளே என்றும். 15

ஈசுவரன் சர்வான்மாக்களிடத்திலும் பிறிவற்று இருக்கையினாலே அவர்களுக்குப் பண்ணின இத அகி தங்களைக் கிருகிப்பர் என்கையால் தாம் அந்த ஆன் மாக்களை எவ்வாறு நிக்கிரகிக்கிரார் என்னில்? தன் னுடைய தேகத்தில் கிரந்தியைத் தானே கீறியும் வெதுப்பியும் தீர்ப்பது போல; ஆன்மாக்களைத் தண்டிப்பதும் வினை தீர்ப்பதற்காய்.

இ - ள் : நிக்கிரகங்கள் தானும் நேசத்தால் ஈசன் செய்வது - பரமேசுவரன் நிக்கிரகம் பண்ணுவது கிருபையினாலேயே; அஃது எவ்வாறென்னில்? அக்கிர மத்தால் குற்றம் அடித்து தீர்த்து அச்சம் பண்ணி இக்கிரமத்தினாலே ஈண்டு அறம் இயற்றிடு என்பன் - கிரமஹீனங்களாகிய தொழில்களைச் செய்தோர்களைத் தண்டித்துப் பயமுறுத்தி முன்புசெய்த தோஷங்களை அந்தத் தண்டத்தினாலே ஒழித்து, மேல் இவ்விடத்து இன்னபடி தருமத்தைப் பண்ணென்று அருளுவன். எக்கிரமத்தினாலும் இறைசெயல் அருளே என்றும் - நிக்கிரகம் பண்ணுவதும் அநுக்கிரகம் பண்ணுவதும் கர்த்தாவினுடையசெயலானது கிருபையே என்றவாறு.

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம்
 புதல்வர்கள் தம்சொல் ஆற்றின்

வந்திடா விடினு றுக்கி
 வளாரினுல் அடித்துத் தீய
 பந்தமும் இடுவர் எல்லாம்
 பார்த்திடினர் பரிவே யாகும்
 இந்தநீர் முறைமை அன்றோ
 ஈசனார் முனிவும் என்றும்.

16

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : தந்தை தாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம் சொல் ஆற்றின் வந்திடாவிடின் உறுக்கி வளாரினுல் அடித்து தீய பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த்திடினர் பரிவே ஆகும் - தத்தம் புதல்வர்கள் தாங்கள் தாங்கள் சொன்ன நீதிமார்க்கத்தில் நடவாதிருக்கில் பெற்ற தாயும் தந்தையுமே நிஷ்டரம்சொல்லி மிலாறினாலும் அடித்துப் பொல்லாதாகிய விலங்கையும் இடுவார்கள். இதுவெல்லாம் விசாரித்துப்பார்க்கில் பிள்ளையானவன் நீதியில் நடந்து அதனால் இம்மையிலும் மறுமையிலும் சுகத்தைப் பெறவேணும் என்னும் பரிவினாலாகும், இந்த நீர் முறைமை அன்றோ ஈசனார் முனிவும் என்றும் - இப்படி மாதா பிதாக்கள் செய்யும் நீர்மைபோல் ஒத்தமுறைமை அல்லவோ பரமேசுவரனுடைய நிக்கிரகமும் என்றவாறு.

செயல்களே பலத்தைச் செய்யும்
 தெய்வம்வேண்டா இங் கென்றில்
 முயலுமிச் செயல்கள் இங்கே
 முழுவதும் அழியும் எங்கே
 பயனளிப் பனவ ழிந்தே
 பலன்களைப் பண்ணும் கெட்டே
 வயலிடும் தழையும் திர்னும்
 மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

17

கருமமே பலத்தைக் கொடுக்கும் கர்த்தா வேண்டா என்னும் பூர்வமீமாஞ்சகரைக் கர்த்தாவினாலே அல்லது கருமபலம் பொருந்தாது என்று மேல் இருபத்திரண்டு விருத்தத்தினாலே சாதித்தல்.

இ - ள் : செயல்களே பலத்தை செய்யும் தெய்வம் வேண்டா இங்கு என்னில் - ஆன்மாக்கள் செய்த வினைகளே இவ்விடத்துப் பலத்தைக் கொடுப்பது கர்த்தா ஒருவன் வேண்டா என்னில், முயலும் இச் செயல்கள் இங்கே முழுவதும் அழியும் எங்கே பயன் அளிப்பன - இவ்விடத்துப் பண்ணப்பட்ட கன்மங்களெல்லாம் அழியும், இனி எங்கே பலத்தைக் கொடுக்கும், அழிந்தே பலங்களை பண்ணும் - கருமமானது நசித்தே பலத்தைக் கொடுக்கும், அஃது எவ்வாறென்னில், கெட்டே வயல் இடும் தழையும் தின்னும் மருந்தும் பின் பலிக்குமாபோல் - வயலிலே மிதித்ததழையும் வியாதியுடையவனுக்குக் கொடுத்த ஓளஷதமும், தூல ரூபங்கெட்டுச் சூக்குமமாய் நின்றே பயிருக்குற்ற பலத்தையும் தேகத்துக்குச் செளக்கியத்தையும் கொடுத்தாற்போல என அறிக என்றவாறு.

செய்க்கிடும் தழையும் தின்னும்

திரவியம் அதுவும் போல

உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே

உறுவிக்கும் பலத்தை என்னில்

வைத்திடும் சோறும் பாக்கும்

அருந்தினர் வயிற்றில் மாய்ந்தால்

மெய்த்திடும் பலமு னக்கு

மலமலால் வேறும் உண்டோ.

18

இ - ள் : செய்க்கு இடும் தழையும் தின்னும் திரவியம் அதுபோலவும் உய்த்திடும் செய்தி கெட்டே

உறுவிக்கும் பலத்தை என்னில் - வயஸ்ஸே இட்ட தழையும் வியாதியுடையவன் தின்ற மருந்தும்போலச் செய்யும் கருமமானது அழிந்தே பலத்தைப் பொருந்துவிக்கும் என்னில்? வைத்திடும் சோறும் பாக்கும் அருந்தினர் வயிற்றில் மாய்ந்தால் மெய்த்திடும் பலம் உனக்கு மலமலால் வேறும் உண்டோ - இது வெளிப்பொருள்.

திரவியம் உவமை அன்று செய்திக்கண் திரவியங்கள் விரவிய இடத்தே வீந்து பலந்தரும் இம்மை அம்மை பரவிநீ பார்நீர் அங்கி பாத்திரத் திட்ட எல்லாம் கரவிடும் இங்கே எங்கே பலன்கொளக் கருதி னுயே. 19

இ - ள் : திரவியம் உவமை அன்று - நீர் புசித்தவன் வயிற்றில் திரவியம் பலம் என்றது உவமையல்ல, செய்திக்கண் திரவியங்கள் விரவிய இடத்தே வீந்து பலம் தரும் இம்மை அம்மை - இம்மையிலே தன்மத்தின் கண்ணே கொடுக்கும் திரவியங்கள் பொருந்திய விடத்தே மாய்ந்து மறுமையிலே பலத்தைத் தரும் என்னில், பரவிநீ பார்நீர் அங்கி பாத்திரத்து இட்ட எல்லாம் கரவிடும் இங்கே எங்கே பலன்கொளக் கருதி னுயே - நீ விசாரித்துப் பார், ஜலத்திலும் அக்கினியிலும் * பிரதிக்கிருகிப்போர் கையிலும் கொடுத்தது எல்லாம் இங்கே அழியக் கண்டோம்; எங்கே பலன் பொருந்த நினைத்தாய் என்றவாறு.

செய்தவர் மனத்தே எல்லாச்
செய்தியும் கிடந்து பின்னர்
எய்தவே பலன்கள் ஈனும்
என்றிடின இருஞ்சு வர்க்கம்

* பிரதிக்கிருகிப்போர் - தானம் வாங்குவோர்.

பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி
புந்தியில் கிடந்து போந்த(து)
ஐயனே அழகி துன்சொல்
இந்திர சாலம் ஆய்த்தே.

20

இ - ள் : செய்தவர் மனத்தே எல்லா செய்தியும் கிடந்து பின்னர் எய்தவே பலன்கள் ஈனும் என்றி டின் - கருமத்தைப் பண்ணினவர்களுடைய புத்தியிலே அந்தக் கருமரூபமானது இருந்து மறு ஜன்மத்திலே அவர்களுக்குப் பொருந்தப்பண்ணும் என்னில், இரும் சுவர்க்கம் பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியில் கிடந்து போந்தது ஐயனே அழகு இது - பெரிய போகத்தை யுடைய சுவர்க்கத்திலும் பொய்யை மெய் என்பார் புகும் நரகிலும் பூமியிலும் போய்வந்த நீ உன்னுடைய புத்தி யிலே அவ்விடங்களிலே புசித்த சுகதுக்க ரூபங்களும் நீ பண்ணின கருமங்களும் இருந்ததாமாகில் அழகிய தாய் இப்பொழுது சொல்லு; உனக்குத் தெரியாது ஆதலின், உன் சொல் இந்திரசாலம் ஆய்த்தே - நீ முன் பண்ணின கருமங்கள் எல்லாம் புத்தியிலே இருந்து தானே கூடிப் புசிப்பன் என்றது இந்திரசால வித்தைபோல ஆயிற்று என்றவாறு.

ஐயனே என்றது இழிபுரை.

தானம்செய் பொருள்த ரித்தோர்
செய்தவர் தக்க செய்தி
ஊனம்பின் உறவே காண்டும்
பலமுறு விப்பான் வேண்டும்
ஈனமில் செய்தி ஈசன்
இடும்பணி இவைநாம் செய்தால்
நூனங்க ளதிகம் நோக்கி
நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர.

21

இ - ள் : தானம் செய் பொருள் - தான திரவியம், தரித்தோர் - தானம் வாங்கின பேர், செய்தவர் - தானஞ் செய்தவர், தக்க செய்தி - தான வேளையில் பண்ணின கிரியைகள், ஊனம் உறவே காண்டும் - கெடவே காண்டும் ஆதலால், பின் பலம் உறுவிப்பான் வேண்டும் - பின்பு பலத்தைப் பொருத்துகிறவன் ஒருகர்த்தா வேண்டும், ஈனம் இல் செய்தி ஈசன் இடும் பணி - குற்றமற்ற தான தருமாத்விதி பரமேசுவரனுலே சொல்லப்பட்டது;

இவை நாம் செய்தால் - இந்தத் தானாதிகளை நாம் செய்தால், நூனங்கள் அதிகம் நோக்கி நுகர்விப்பன் வினை நோய் தீர - ஒருதருமம் செய்யுமிடத்து மந்திரம் கிரியை திரவியம் மூன்றுவகையாய் இருக்கும். இதிலே மந்திர 1 லோப கிரியாலோப திரவியலோபம் வரினும் தோஷம் உண்டு. இவைகள் 2 உக்தப்பிரகாரமன்றி அதிகமாகிலும் தோஷமுண்டு. ஆதலால், கர்த்தாவா னவன் மிகுதி குறையை விசாரித்து வினையாகிய ஆன்ம பீடை தீருவதாகப் புசிப்பிப்பான் என்றவாறு.

உலகுடல் கரணம் காலம்

உறுபல நியதி செய்தி

பலஇவை கொண்டு கன்மம்

பண்ணுவ துண்ப தானல்

நிலவிடா திவைதாம் சென்று

நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்ளா

தலகிலா அறிவன் ஆணை

அணைத்திடும் அருளி னாலே.

22

1. லோபம் - குறைவு. 2. உக்தப்பிரகாரம் - சொன்ன விதம்.

இ - ள் : உலகு - காசியாதி புண்ணிய கேஷத்தி ரங்களிலே, காலம் - சூரிய * உப ராகாதி புண்ணிய காலங்களிலே, உடல் - காய வியாபார வசனாதிகளி னாலே, கரணம் - ஞானேந்திரிய அந்தக்கரணங்களி னாலே, உறும் - பொருந்தப்பட்ட, பல நியதி செய்தி - அநேகமாகிய அனுட்டானக் கிரியைகள், பல இவை கொண்டு கன்மம் பண்ணுவது உண்பதானால் - இவை பலவற்றையும் புத்தி பண்ணிக்கொண்டு கருமங்களைப் பண்ணி அந்தக் கருமபலன்களைப் புசிப்பதானால்;

நிலவிடாது இவை தாம் சென்று நினைந்து உயிர் நிறுத்திக்கொள்ளா - கீழ்ச்சொல்லிப் போந்த தேசமும் காலமும் தேகமும் கரணமும் தொழிலும் சடமாகையால் தாம் சென்று பலமாய்ப் பொருந்த அறியாது ஆன்மா கிஞ்சிஞ்ஞகப் பூர்வ ஜன்மங்களிலே செய்த கருமம் இது அதற்குப் பலம் இது என்று அறிந்து கருமபலத் திற்குத் தேகாதிகளை மாயையிலே உண்டாக்கி நிறுத் திக்கொள்ள அறியாது ஆதலால், அலகிலா அறிவன் ஆணை அணைத்திடும் அருளிணாலே - சர்வஞ்ஞகிய பரமேசுவரனுடைய கிரியாசத்தியானது, மாதாவான வள் பிள்ளைக்கு வியாதி வந்தகாலத்திற்குக் கசப்பாதி களையும், நின்ற காலத்தில் பால் முதலான மதுர பதார்த்தங்களையும் கிருபையுடனே கொடுக்குமாபோல சுக துக்கங்களைச் சேர்க்கும் என்றவாறு.

ஒழுக்கம்அன் பருள்ஆ சாரம்

உபசாரம் உறவு சேலம்

வழுக்கிலாத் தவம்தா னங்கள்

வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை

* உப ராகாதி - கிரஹணம் முதலிய.

அழுக்கிலாத் துறவ டக்கம்

அறிவொடர்ச் சித்தல் ஆதி

இழுக்கிலா அறங்கள் ஆனால்

இரங்குவான் பணிய நங்கள்.

23

இ - ள் : ஒழுக்கம் - குலதருமம் வழுவாமை, அன்பு - மாதா பிதாக்களிடத்தில் பத்தி, அருள் - சர்வபூத தயை, ஆசாரம் - வர்ணச்சிரம 1 உசிதமான சௌச ஆசமன ஸ்நாநாதிகள், உபசாரம் - அபிதி 2 சத்தாரம், உறவு - ஞாதி முதலான பந்துக்களிடத்திலே சிநேகம், சீலம் - சாத்தவிகபாவம், வழக்கிலா தவம் தானங்கள் - நியமித்த விரதம் விடாத தபசு திரவிய சுத்தியும் சிரத் தையும் உடைய தானங்கள், வந்தித்தல் வணங்கல் - பெரியோர்களிடத்தில் 3 நைச்சியம்பகர்தல், வாய்மை - சத்தியமே சொல்லுகை, அழுக்கு இலா துறவு - மனம் பற்றில்லாத சன்னியாசம், அடக்கம் - குலதன விருத்தி 4 ஆதிக்கத்தால் அகங்காரமின்றி 5 விநயபரனாயிருக்கை, அறிவொடு அர்ச்சித்தல் - பூசா 6 விதானத்தை நன்றாக அறிந்து பூசை பண்ணுதல், இழுக்கு இலா அறங்கள் ஆனால் - இவ்வாறு குற்றமிலாத தருமங்களைப் பண்ணினால், ஆதி - பரமேசுவரன், இரங்குவான் பணி அறங்கள் - நாம் இட்ட பணியாகிய தருமங்களைப் பண்ணினான் என்று கிருபை பண்ணுவான் என்றவாறு.

மனமது நினைவ வாக்கு

வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல

இனமலர் கையில் கொண்டங்

சிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்

1. உசிதம் - தக்கது. 2. சத்தாரம் - பூசித்தல். 3. நைச்சியம் - தழுவு. 4. ஆதிக்கம் - மேன்மை. 5. விநயபரன் - வணக்கமே பிரதானமாகவுடையவன். 6. விதானம் - விதி.

சினமுதல் அகற்றி வாழும்

செயலற மானால் யார்க்கும்

முனம்ஒரு தெய்வம் எங்கும்

செயற்குமுன் நிலையாம் அன்றே. 24

இ - ள் : மனமது நினைவ வாக்கு வழுத்த மந்திரங்கள் சொல்ல இன மலர் கையில் கொண்டு அங்கு இச்சித்த தெய்வம் போற்றி சினமுதல் அகற்றி வாழும் செயல் அறம் ஆனால் - காமம் குரோதம் முதலானவை களைத் தவிர்த்து, மனதிலே தியானித்து வாக்கினாலே மந்திரங்களைச் சொல்லி வாழ்த்தி, 1 சுவேதாதி புஷ்பங்களை மிச்சிரம் பண்ணாமல் 2 தத்தத் வர்க்கங்களையே கையிற்கொண்டு அவ்விடத்துத் தனக்கு இஷ்ட தேவ தையைப் பூசித்து வாழும் தருமக் கிரியைக்கு, யார்க்கும் முனம் ஒரு தெய்வம் எங்கும் செயற்கு முன்னிலை ஆம் அன்றே - எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முன்னோ னாகிய ஒருவனே உருத்திரனென்று வேதங்கள் சொல்லும் மகாதேவனே 3 உத்தேச்யனாக நின்று பலத்தைக் கொடுப்பன் என்றவாறு.

சுவேதாதி புஷ்பங்களை மிச்சிரம் பண்ணாமலென்ற தற்குச் சம்மதி.

காரிகை :- வனகவண-ஃ கூதாரிஅர ஸ்ருஷ்டி வரிகீதி-தா | வஹுவனெ-ஃ ஸுயா வுனெஷ்டி 2-ஃ பாவரிகீதி-தா || வுஷ்டிவனெ-ஃ கூதாரி அர கீதி-தாலா கநீயவீதி |

1. சுவேதம் - வெள்ளை. 2. தத்தத் வர்க்கம் - அந்தந்தக் கூட்டம். 3. உத்தேச்யன் - முக்கியன்.

யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர்
 அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே
 மாதொரு பாக னுத்தாம்
 வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
 வேதனைப் படும்இ றக்கும்
 பிறக்குமேல் வினையும் செய்யும்
 ஆதலான் இவையி லாதான்
 அறிந்தருள் செய்வன் அன்றே. 25

வேதத்தில் இந்திராதியான அனேக தேவர்களை அர்ச்சிக்கச் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து நீர் சிவன் ஒருவனே உத்தேச்யன் என்று சொல்லுவானேன் என்று பண்ணும் சங்கைக்கு உத்தரம்.

இ - ள் : யாதொரு தெய்வம் கொண்டீர் அ தெய்வம் ஆகி ஆங்கே மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர் - யாதொரு தெய்வத்தை உத்தேசித்துக்கொண்டு அர்ச்சிக்கிறீர் அத்தெய்வத்தைச் சிவன் தம்முடைய சமவாய சத்தியினாலே அதிஷ்டித்து நின்று அந்தப் பூசையைக் கண்டு பலத்தைக் கொடுப்பர். அந்தப் பூசிக்கப்பட்ட தெய்வமோ என்னில்? மற்ற தெய்வங்கள் வேதனை படும் இறக்கும் பிறக்கும் மேல் வினையும் செய்யும் - பரமேசுவரனே அல்லாத தெய்வங்கள் ஒவ்வொரு காலத்திலே துக்கங்களையும் அநுபவிக்கும். இறப்பதும் பிறப்பதும் செய்யும், பிறந்ததன்மேல் இரு வினைகளையும் செய்யும். ஆதலால், இவை இலாதான் அறிந்து அருள்செய்வன் அன்றே - ஆகையினாலே சுகதுக்கமும் பிறப்பும் இறப்பும் புண்ணியமும் பாபமும் இல்லாத பரமேசுவரனே இவன் செய்த பூசையை அறிந்து பலத்தைக் கொடுப்பன். அந்தப் பிரம இந்திராதி தேவர்களும் சிவனையே அர்ச்சிப்பார்கள். அந்தச் சிவனே பிரதமோத்தேச்யன் என்றவாறு.

தருமசுதம் சுருதிபுராணெ ஸிவமீதாயா:-
 ஸோஹம் யாதா வியாதாய காலொழிவிடூதொ
 உவம்! நரோவஸ்யுந்தி உருமடி ஸவெடுவி சித்திவெள
 கஸம்! ஸ்ரஹாணொ நரவஸ்யுக்ரா பெஸாநெநுபு
 யிதளஜஸம்! ஸ்ரஹாந்தி ஸததம் வெடா ரோகெகம் வ
 ராநெஸ்யுடா! யஜந்தி விவியெயாநி ஸ்ரஹணா வெ
 திகெகெடுவெம்! ஸவெடுவொகா நரஸ்யுந்தி ஸ்ர
 ஹாரொகவிதாஜம்! யூயாந்தி யொநிநொநெவம்
 ஹதாநிபதி ஸ்யுடா! சுஹம் ஹிஸவட யஜநாநாம்
 ஹொகதா நெவவமெயுடம்! ஸவடெவ தநுஹடு
 க்ராவவடாநா ஸவடெஸுஹித ஹதி!

ஷெலிகாஹொதரெய:- ஸ்ரஹாஜிவிஷெடுவநு
 ஷ்ரநாம மயவட யக்ஷாஸ்யஸாம் மனெஸ்யு!
 ரெவெநநெகெ ரஹநெவ வடுஜெயா ரோகெவஸ
 வெடுவெவந்தி வெடாம்! தபொனி ருநெமெவிட
 விவெயஸ்யுடாநெ நரோகெவஸவெடு ப்ரதிவடுஜ
 யந்தி ஹதி.

இங்குநாம் சிலர்க்குப் பூசை
 இயற்றினால் இவர்க ளோவந்
 தங்குவான் தருவார் அன்றேல்
 அத்தெய்வ மத்தனைக்கான்

எங்கும்வாழ் தெய்வம் எல்லாம்
 இறைவனா னையினால் நிற்ப
 தங்குநாம் செய்யும் செய்திக்
 காணவைப் பால் விப்பன்.

26

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : இங்கு நாம் சிலர்க்கு பூசை இயற்றினால் இவர்களோ வந்து அங்கு வான் தருவார் - இந்தப் பூமியின்கண்ணே நாம் பிரமனாக இருக்கும் பூசை பண்ணினால், இவர்களேயோ அந்தச் சுவர்க்கத்திலே பலத்தைக் கொடுக்கிறவர்கள், அன்றே - அல்லவே, ஆகையால், அ தெய்வம் அத்தனை காண் - அந்தத் தெய்வங்கள் நாம் பண்ணும் பூசையாகிய போகத்தை அனுபவிப்பார்கள் \ ஒரு பலத்தைக் கொடுக்கமாட்டார்கள், எங்கும் வாழ் தெய்வம் எல்லாம் இறைவன் ஆனையினால் நிற்பது - எங்கெங்கேயிருந்து பூசைகொள்ளும் தேவர்களும் தேவசுவாமியாகிய சிவனுடைய அதிகார சத்தி அதிஷ்டிதராயிருப்பார்கள், அங்கு நாம் செய்யும் செய்திக்கு ஆணை வைப்பால் அளிப்பன் - அவர்களுக்கு நாம் பண்ணும் பூசைத்தொழிலுக்குப் பலத்தைத் தன்னுடைய அதிகாரசத்தியை அத்தேவதைகளிடத்திலே வைத்திருக்கையால் சிவனே கொடுப்பன் எ-று.

காண்பவன் சிவனே யானால்

அவனடிக் கன்பு செய்கை

மாண்பறம் அரன் தன் பாதம்

மறந்துசெய் அறங்கள் எல்லாம்

வீண்செயல் இறைவன் சொன்ன

விதிஅறம் விருப்போன் றில்லான்

பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும்

பூசனை புரிந்து கொள்ளே.

27

மேல் ஆன்மாக்கள் பண்ணும் கருமங்களையெல்லாம் அறிந்து, பலத்தைக் கொடுக்கிறவன் சிவனே ஆகையால் சர்வகர்மமும் சிவனே உத்தேசித்தே பண்ணுவது புத்தி என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள் : காண்பவன் சிவனே ஆனால் அவனடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பு அறம் - எவ்வழிப்பட்ட தேவர்களை வழிபடிலும் அதைக்கண்டு பலன் கொடுப்பவன் சிவனே ஆகையால் அந்தச் சிவனுடைய பாதாரவிந்தங்களிலே பத்தி பண்ணுகிறதே சிறப்புடைய தருமம், அரன் தன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் வீண் செயல் - சிவனே பிரதானமாகவும், பிரமாதி தேவர்கள் அங்கமாகவும், சிவாஞ்ஞையால் *சௌராதி பூசைகள் பண்ணுகிறோம் என்றும் பண்ணாமல், சிவன் பரத்துவம் என்பதை மறந்து தாம் தாம் பூசை பண்ணும் தேவனையே பரத்துவம் என்று விசாரித்துப் பண்ணில் ; பண்ணின பூசாபலம் விபரீதம் ஆகும், இறைவன் சொன்ன விதி அறம் விருப்பு ஒன்று இல்லான் பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் - கர்த்தாவானவன் விருப்பு வெறுப்பு ஒன்றுமில்லாதவனாயினும் தான் சொன்ன வேதாசுமத்தின்படி பூசையைச் செய்வோர் பக்தியைத் தரித்தனன். அதனால் பக்தர்கள் வேண்டிய போக மோட்சங்களைக் கொடுப்பவனாதலால், பூசை புரிந்துகொள்ளே - நீயும் சிவபூசையைச் செய்து அபிஷ்டத்தை வேண்டிக்கொள்வாயாக என்றவாறு.

தாபர சங்க மங்கள் என்றிரண் டுருவில் நின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்பன்
நீபான் றன்னை நெஞ்சில் நினைவையெல் றிறைந்த பூசை
ஆய்பரம் பொருளை நானும் அர்ச்சிநீ அன்பு செய்தே. 28

* சௌரம் - சூரியசம்பந்தம்.

சிவன் தேகேந்திரியாதி ரகிதனாகையால் சிவனைப் பூசைபண்ணுவது எவ்வாறு என்ன? மேல் உத்தரம் கூறுகின்றார்.

இ - ள் : தாபரம் சங்கமங்கள் என்று இரண்டு உருவில்நின்று மாபரன் பூசைகொண்டு மன்னுயிர்க்கு அருளை வைப்பன் - சிவலிங்கம் முதலாகிய அசலமூர்த்தி களினும் சிவபத்தராகிய சரமூர்த்திகளிடத்திலும் அநந் நியமாக நின்று, பத்தர்கள் பண்ணும் பூசையை மகிழ்ந்து, பூசைபண்ணினபேர்க்கு மகாதேவர்கிருபை பண்ணுவார், நீ பரன் தன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் நிறைந்த பூசை - அந்தச் சிவனை இருதயத்திலே தியானித்து மானசபூசை பண்ணுவாயாகில் பாகிய பூசைபோல * நியூநாதிகங்களும் இம்சையும் அசசியும் குதகாதி தோஷங்களும் காயக்கிலேசமும் இல்லாத குறைவற்ற பூசையாம்.

தஷுசுதம் ஸிவயஜே-ஹாதரோ :- ஸுஷேஹாயதந
ஸ்யானு ஜே-ஹா ஸ்ராவ்யஸங்கராட் | ஹுக்ஷ வஜ்ஜீ
ஜே-ஹுதம் ஸ்ராவ்யஜே-ஹ வஜ்ஜீபேக் | ஸ்ராவ்யஜே
வரஸ்ய-ஹம் ஸவ-ஹேஷ விக்ஷி-ஹம் || தெ-ஹேஷ-ஹ
ஜே-ஹி-ஹேஷாதி வொ-ஹே ஸ்ர-ஹேஷ-ஹ ஸ்ர-ஹேஷ-ஹ
ஹி-ஹேஷ-ஹேஷ-ஹேஷ-ஹி-ஹேஷ-ஹி-ஹேஷ-ஹ
ஸ்ர-ஹேஷ-ஹ வரஸ்ய-ஹ ஹேஷ-ஹ ஹேஷ-ஹ ஹி-ஹேஷ-ஹ

இந்த மானசபூசை கூடாதிருக்கில், ஆய் பரம் பொருளை நாளும் அர்ச்சி நீ அன்பு செய்தே - அந்த

* நியூநம் - குறைந்தது.

ஞானபூசை கூடும்படிக்கு விசாரித்துச் சிவநிங்கத்தினிடத்தும் மகேசுவரரிடத்தும் பக்தியுடனே நாடோறும் பூசை பண்ணுவாயாக என்றவாறு.

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும்
பரனடிக் கன்மி லாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரினில் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே. 29

இதற்கு முன் விருத்தத்திலே 'அரனடிக்கு அன்பு செய்கை மாண்பு, அவன்தன் பாதம் மறந்து செய் அறங்கள் எல்லாம் வீண்செயல்' என்றதற்கு உதாரணம் கூறுகின்றது.

இ - ன் : அரன் அடிக்கு அன்பர் செய்யும் பாவமும் அறமது ஆகும் பரன் அடிக்கு அன்பு இலாதார் புண்ணியம் பாவம் ஆகும் - சிவனிடத்தில் பத்தியினாலே பண்ணும் பாவமும் புண்ணியமேயாம், சிவனிடத்தில் பத்தி இல்லாமல் பண்ணும் புண்ணியமும் பாவமேயாம், அஃது எவ்வாறு என்னில்? வரமுடை தக்கன் செய்த மா வேள்வி தீமை ஆகி நரினில் பாலன்செய்த பாதகம் நன்மை ஆய்த்தே - பிரமாவினுடைய புத்திரனாகிய தசப்பிரசாபதிகளில் ஒருவனான தட்சப்பிரசாபதி, மகாவிஷ்ணு முதலான தேவர்களைக் கூட்டிப் புண்ணியங்களுக்கெல்லாம் அதிகமாகிய யக்ருத்தைச் சிவனை அன்றிப் பண்ணை; அந்த யக்ருமும் அழிந்து ¹யஜமானனுக்கும் தலைபோய், யக்ருத்தில் வந்திருந்த தேவர்களுக்கும் ²பராபவமும் ³அங்கச்சேதமும் வந்தது. மனிதரிலே பிரமசாரியாயுள்ள சண்டேசுவரநாயனார்

1. யஜமானன் - யாகம் செய்கிறவன். 2. பராபவம் - அவமானம். 3. அங்கச்சேதம் - சரீரக்குறைவு.

சிவபத்தியினால் சிவாபராதியாகிய தம்முடைய பிதாவை மழுவினாலே வெட்ட, பித்ரு வதமும் பிரமஹத்தி என்கிற தோஷமும் பொருந்தாமல் அந்தத் தேகத்திலேயே சிவசாரூப்பியத்தைப் பெற்றார். இந்த ¹ அன்னுவய 2 வெதிரேக திருட்டாந்தத்தினாலே சர்வகருமங்களும் சிவனை உத்தேசித்தே புத்திமான் பண்ணக்கடவன் என்றவாறு.

மறைகள் சன்சொல் அச்சொல்
வழிவாரா உயிரை வைக்கும்
கிறைகள்மா நிரயம் இட்ட
பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடும்
உறையுமா பதிகள் உம்பர்
உலகங்கள் யோவிக் கெல்லாம்
இறைவனா னையினால் இன்பத்
துன்பங்கள் இயைவ தாகும்.

30

மேல் வேதமார்க்கத்திலே நடந்தோரையும், நடவாதோரையும் சுவர்க்க நரகங்களிலே சிவன் சேர்ப்பனென்னும் முறைமை உணர்ந்துதல்.

இ - ள் : மறைகள் ஈசன் சொல் அ சொல்வழிவாரா உயிரை வைக்கும் சிறைகள் மா நிரயம் - வேதங்கள் சிவனுடைய வாக்கியம். அந்தச் சிவனுடைய வாக்கியமான வேதத்திலே செய்யச்சொன்னதைச் செய்யாமலும், தவிரச் சொன்னதைத் தவிராமலும் நடந்த ஆன்மாக்களை வைக்கும் சிறைச்சாலை நரகங்கள், இட்ட பணி செய்வோர் செல்வத்தோடும் உறையும் மா பதிகள் உம்பர் உலகங்கள் - சிவன்

1. அன்னுவயம் - உண்மை. 2. வெதிரேகம் - இல்லாமை.

வேதத்தில் அனுக்கிரகம் பண்ணினபடியே நடந்த ஆன்மாக்கள், ஐசுவரியத்துடனே பொருந்தும் தலங்கள் இந்திரலோகாதிகள், கேவலம் பாவமே பக்குவமாயின் நரகமும் புண்ணியமே பக்குவமாயின் சுவர்க்கமும் அடைவார்கள். புண்ணிய பாபங்கள் துவந்துவ மாயினர்க்கு இம்மையிலே சுக துக்கங்களைப் புசிப்பதாக யோனி ஜாதராவர்கள்.

யோனிக்கு எல்லாம் இறைவன் ஆணையினால் இன்ப துன்பங்கள் இயைவது ஆகும் - யோனி ஜாதகமாகிய மத்திய லோகத்தவர்க்கும் புரியட்டகருபத்தில் உண்டான யாதனா சரீரத்தையுடைய நரகஸ்தருக்கும் சூக்கும தேகத்திலே நின்றுப் பூதசார சரீரத்தையுடைய கரும தேவர்களாகிய சுவர்க்கவாசிகளுக்குச் சுகமும் நரக வாசிகளுக்குத் துக்கமும், மத்தியலோக வாசிகளுக்குச் சுக துக்கங்களும் ஈசுவராஞ்ஞையினாலே உண்டாம் என்றவாறு.

தடிஃகதஃ ஹாரதெ :- சூக்ஷ்மாஜீவஃ ராநீஸொ
யஃ சூதநஸுஃவஃஃவெயொஃ! ராஃஸுரஃ ஸ்ரெஸிதொ
மஹேசு ஸுமஃவாஸுரஃஃவெவெதி ||

ஆணையால் அவனி மன்னன்
அருமறை முறைசெய் யாரை
ஆணையின் தண்டம் செய்தும்
அருஞ்சிறை இட்டும் வைப்பன்
ஆணையின் வழிசெல் வோருக்
கரும்பதி செல்வம் நல்கி
ஆணையும் வைப்பன் எங்கும்
ஆணையே ஆணை யேகாண்.

இ - ள் : ஆணையால் அவனி மன்னன் அருமறை முறை செய்யாரை ஆணையின் தண்டம்செய்தும் அரும் சிறை இட்டும் வைப்பன் - சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியானது பொருந்துகையால் பூபதியாய் உள்ளான் வேதத்தினுடைய வழியிலே வருணச்சிரம தருமமானது நடவாதபேரைச் சிவாஞ்ஞையான வேதத்திலே இன்ன அபராதத்திற்கு இன்ன தண்டம் இத்தனை நாள் இன்னபடிச் சிறைவைக்க என்று சொன்னபடியே தண்டித்துச் சிறையிலும் வைப்பன், ஆணையின் வழி செல்வோருக்கு அரும் பதி செல்வம் நல்கி ஆணையும் வைப்பன் - சிவாஞ்ஞையாகிய வேத மார்க்கத்திலே நடக்கச் சொல்லி ராசாவானவன் கட்டளையிட்டபடியே நடப்பவருக்கு அவர்களுக்கு முன் அரிதாயிருந்த கிராமாதிகளையும் கொடுத்து, ஐசுவரியத்தையும் கொடுத்துத் தன்னுடைய அதிகாரசத்தியையும் வைத்துப் பிரபுவாகப் பண்ணுவான்;

ஆகில் இராசாவும் நிக்கிரக அனுக்கிரக கர்த்தா ஆகையால் ஈசுவரனுக்குச் சர்வ நியந்திருத்துவமில்லை என்னில்? உத்தரமாக, எங்கும் ஆணையே ஆணையே காண் - எவ்விடங்களிலும் இருக்கும் அதிகார சத்தி எல்லாம் சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தியாம் என்றவாறு.

அரசனும் செய்வ தீசன்

அருள்வழி அரும்பா வங்கள்

தரையுளோர் செய்யில் தீய

தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்

துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு

சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்

நிரயமும் சேரார் அந்த

நிரயம்இந் நீர்மை ஈதாம்.

32

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : அரசனும் செய்வது ஈசன் அருள்வழி அரும் பாவங்கள் தரை உளோர் செய்யில் - இராசா வானவன் செய்கிறதும் சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்திப் பிரேரணையால், அஃதெவ்வாறு என்னில்? தங்களால் தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு அரிதாகிய பாபங்களைப் பூமியிலேயுள்ள பேர்கள் செய்தால், தீய தண்டலின் வைத்து தண்டத்துரை செய்து தீர்ப்பன் - தண்டிக் கச்சொன்ன உரையின்படியே பொல்லாததாகிய வருத் தத்தைச் செய்து அவர்கள் பண்ணின பாபத்தைத் தீர்ப்பன், பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர் - சுத்த ரானவர்கள் முன் நாம் இன்னபடி அபராதத்தைச் செய்து இன்ன தண்டப்பட்டோமே மேலே வேதாக மங்கள் சொன்னபடியே நடக்கவேணும் என்று நடப் பார்கள், நிரயமும் சேரார் - முன் பண்ணின பாபம் இராசதண்டத்தினாலே போகையினாலும், மேல் பாபத் தைப் பண்ணாமலிருக்கையினாலும் அவர்கள் நரகத்தைச் சேரார்கள். பாபம் பண்ணினபேர்க்கு நரகானுபவம் என்று முன் சொன்னீரே என்னில்? அந்த நிரயம் இந்நீர்மை ஈதாம் - அந்த நரகத்தில் தண்டமும் இந்த இராசதண்டம்போல் ஆகையால்.

இந்த இராசதண்டம் பட்டவர்கட்கு நரகவாதனை யில்லை. அஃது எவ்வாறென்னில்? ஆதியிலே கர்த்தா வானவன் பூமியின்கண் தான் அருளின வேதநீதி வழுவிறோர்க்கு மூன்று வகையாகப் பிராயச்சித்தம் கற்பித்தார்.

வருணச்சிரம தர்மத்திலே நடக்கிறபேர்க்கு *பிரமா தாத் பாபம் வந்தால் குருவினாலே பிராயச்சித்தாதி அனுஷ்டானத்தினாலே சுத்தி.

* பிரமாதாத் - அபுத்தியூர்வமாக.

துரான்மாக்களாயிருக்கிற பேர்கள் பண்ணின பாபத்திற்கு இராச தண்டத்தினாலே சுத்தி.

இராசாவினால் அறியப்படாத பாபத்துக்கு யம தண்டத்தினாலே சுத்தி.

தடிசுதம் சிவயஜெ-பூதரெ :- மஹாபிராந்த
விசாரம் ஸாலூ ஸாலூராஜா டிரா-தநாடி | சுண்ட
புஷ்பவாவாநாம் ஸாலூவெவஸ்தொயி ஐதி ||

அருளினால் உரைத்த நூலின்
வழிவரா ததன்மம் செய்யின்
இருளுலாம் நிரயத் துன்பத்
திட்டிரும் பாவம் தீர்ப்பன்
பொருளுலாம் சுவர்க்கம் ஆதி
போகத்தால் புணியம் தீர்ப்பன்
மருளுலாம் மலங்கள் தீர்க்கும்
மருந்திவை வயித்திய நாதன்.

33

மேல் வைத்தியனை உதாரணமாகக் கூறுதல்.

இ - ள் : அருளினால் உரைத்த நூலின் வழி வராது அதன்மம் செய்யின் - பரமேசுவரன் ஆன்மாக்களுக்குத் தருமார்த்த காம மோட்சமாகிய சதுர்வித புருஷார்த்த சித்தியின்பொருட்டுக் கருணையினாலே அருளிச்செய்த வேதத்தின்வழி நடவாமல் அதர்மத்தைச் செய்யில், இருள் உலாம் நிரயத் துன்பத்து இட்டு இரும் பாவம் தீர்ப்பன் - அந்தகாரம் பொருந்தியிருக்கிற நரகத்திலே யிட்டுப் பெரியதாகிய பாபத்தை ஒழிப்பன், பொருள் உலாம் சுவர்க்கம் ஆதி போகத்தால் புணியம் தீர்ப்பன் - எல்லாப்பொருளும் உண்டாகிய சுவர்க்காதி

லோகங்களில் போகத்தினாலே புண்ணியத்தை ஒழிப்பன், மருள் உலாம் மலங்கள் தீர்க்கும் மருந்து இவை - * துச்சமாயிருக்கிற விஷய சுகத்திலே பரமசுக புத்தியாக மயக்கத்தைப் பண்ணுவதாயிருக்கிற கருமங்களாகிய மலங்களை ஒழிக்கும் மருந்து இந்தச் சுவர்க்க நரகங்கள், வைத்தியநாதன் - சிவன் என்றவாறு.

சுவர்க்க நரகமாகிற ஓளஷத்தைக் கொடுத்துக் கருமங்களாகிய வியாதிகளை நீக்கும் வைத்தியநாதன் என்றது தேகத்தில் வியாதியைப் போக்குகிறவனுக்கு வைத்தியனென்ற பேராகையால் ; தேகத்திற்குக் காரணமாகிய கருமத்தைப் போக்குகையால் வைத்தியருக்கும் சுவாமி என்பது கொண்டு வைத்தியநாதன் என்றது.

தருமம்:- ஸம்ஸாரவெடி ॥ ஸவ-ஹி ॥ ஸவ-ஹி ॥
ஹேஷஜிதி.

மருத்துவன் உரைத்த நூலின்
வழிவின் பிணிகள் வாரா
வருத்தும் பிணிகள் தப்பின்
தப்பிய வழியும் செய்யத்
திருத்தினன் மருந்து செய்யா
துறும்பிணி சென்றும் தீர்ப்பன்
உரைத்தநூல் சிவனும் இன்னே
உறும்கன்ம முட்டித் தீர்ப்பன்.

34

இ - ள் : மருத்துவன் உரைத்த நூலின்வழி வரின் பிணிகள் வாரா - தன்வந்திரி பகவான் பண்ணின வைத்திய சாஸ்திரப்படி நடந்த பேருக்கு வியாதி

* துச்சம் - நிஷ்பலம்.

பொருந்தாது, வருத்திடும் பிணிகள் தப்பின் - அந்தச் சாஸ்திரப்படி தப்ப நடக்கில் பிணிகள் வந்து வருத்தத் தைப் பண்ணும், தப்பிய வழியும் செய்ய திருத்தி நல் மருந்து செய்யாது உறும் பிணி சென்றும் தீர்ப்பன் - வைத்திய சாஸ்திரம் சொன்னபடி தப்பின வழியால் வியாதி வந்தகாலத்து அந்தப் பிணியுற்றவன்பால் சென்று மருந்தைச் செய்து கொடுத்தும் தீர்ப்பன், தான் செல்லாது மருந்து அனுப்பியும் தீர்ப்பன், உரைத்த நூல் சிவனும் இன்னே உறும் கன்மம் ஊட்டி தீர்ப்பன் - வேத ஆகமத்தை அருளிச்செய்த சிவனும் அவ்வேதமார்க்கத்தின்படி நடவாதுற்ற கருமவியாதி களுக்கு நரகாதி போக துக்கங்களாகிய ஔஷதத்தைக் கொடுத்துத் தீர்ப்பன் என்றவாறு.

வைத்தியன் வியாதியாளரிடத்திலே சென்றும் செல்லாமலும் தீர்ப்பன் என்றதற்கு, பூமியில் ராசாவி னாலும் யமனாலும் சுகதுக்கங்களைக் கொடுத்துப் புண்ணிய பாபங்களை ஒழிப்பதற்குச் செல்லாமல் தீர்ப்பது. சென்று தீர்ப்பன் என்பது ஆசாரியமூர்த்தியாய் எழுந்தருளி எல்லாக் கருமத்தையும் ஏககாலத்திலே ஒழித்து மோட்சத்தைக் கொடுப்பன் என்பது கருத்து.

மண்ணுளே சிலவி யாதி
மருத்துவன் அருத்தி யோடும்
நின்னமாய் அறுத்துத் தீய்த்துத்
தீர்த்திடும் சிலநோய் எல்லாம்
கண்ணிய கட்டி பாலும்
கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன்
அண்ணலும் இன்பத் துன்பம்
அருத்தியே வினைய றுப்பன்.

35

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : மண்ணுளே சில வியாதி மருத்துவன் அருத்தியோடும் திண்ணமாய் அறுத்து தீய்த்து தீர்த்திடும் சில நோய் எல்லாம் - பூமியின்கண்ணிலே வைத்தியனானவன் வியாதி தீரவேணும் என்று பிரியத் தாலே கூச்சமற அறுத்தும் காய்கோல்போட்டும் சில வியாதிகளை நீக்குவன், கண்ணிய கட்டி பாலும் கலந்து உடன் கொடுத்து தீர்ப்பன் - இச்சையாய்க் கருதப்பட்ட கருப்புக்கட்டி பாலுடனே கலந்து கொடுத்துச் சில வியாதிகளை நீக்குவன், இவ்வாறே; அண்ணலும் இன்பம் துன்பம் அருத்தியே வினை அறுப்பன் - சுவாமியும் சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பித்தே வினை ஒழிப்பன் என்று.

பூதனா சரீரம் போனல் புரியட்ட ரூபம் தானே யாதனா சரீரம் ஆகி இன்பத்துள் பங்கள் எல்லாம் நாதனார் ஆணை உய்க்க நாகொடு சுவர்க்கம் துய்த்துத் தீதிலா அணுவாய் யோனி சேர்ந்திடும் சீவன் எல்லாம்.

மேல் இந்தத் தூலதேகம் விட்டால் சுவர்க்க நர கத்துக்குத் தேகமுண்டாம்படியும், கர்ப்பத்திலே பதியும்படியும் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : பூதனாசரீரம் போனல் புரியட்ட ரூபம் தானே யாதனா சரீரம் - இந்தத் தூலதேகம் விட்டால் சூக்குமமாகிய பஞ்சதன்மாத்திரையும் மனம் புத்தி அகங்காரமாகிய புரியட்டகத்திலே தானே நரகானு பவத்துக்கு யாதனாசரீரம் உண்டாம், சுவர்க்கானுபவத் துக்குப் பூதசாரமாகிப் பிரகாசரூபமாகிய சரீரம் உண்டாம், இன்ப துன்பங்கள் எல்லாம் நாதனார் ஆணை உய்க்க நாகொடு சுவர்க்கம் துய்த்து - நரகத்திலும் சுவர்க்கத்திலும் துன்பத்தையும் இன்பத்தையும் கர்த்தாவினுடைய சத்தியினாலே பொருந்தப்பட்டுப் புசித்து, தீதிலா அணுவாய் யோனி சேர்ந்திடும் சீவன் எல்லாம்.

பரமாணு என்னும் தன்மையும் மத்தியம் பரமாணு என்னும் தன்மையும் ஆகிய குற்றமன்றியில் ரூக்கும் ரூபியாய்ப் பூமியிலே கருமத்துக்கீடான கர்ப்பத்தை அடையும் என்றவாறு.

ஆன்மாக்கள் தேவதேகமுண்டாமென்று மூலத்திற் சொல்லாதிருக்கவும் சொன்னது, சுவர்க்க நரகத்தில் அனுபவம் சொல்லுகையால் நரகத்துக்கு யாதனா சரீரம் சொல்லப்படுகையால், சுவர்க்கத்துக்குத் தேவ சரீரம் அழைத்துக் கூட்டிப் பொருளுரைத்தல்.

யாதனாசரீரம் பூதசரீரம் என்பதற்கும், பூதபரிணமம் மனிதசரீரம் என்பதற்கும், பூதசரீரம் தேவசரீரம் என்பதற்கும் சம்மதி.

ஸிவயஜெ-ஹாதுரோ:- சுயநாராகிணாஃ பஃஸா
யஜெ-ஹா ஷெவ கெவவாஸ | கூணஜாஹெண ஹெதெ
ஹெஸுரீரஜெ-ஹெவவெஹெ || தஜஜெ-ஹெண ஹெவகெந
ஷெவாநாஜெஹெவாஹெ || ஹெஜெஃ ஹெஜாஹெ ஹெவ
ஸுரீரஃ ஹெதெவாஹெ || கஜெ-ஹெண ஹெஜெஹெ யஜெ
ஸுரீரஜெஹெஹெ | தஜஹெதெ வஜெஹெஹெ ஹெஜெஹெ
ஹெதி.

இவ்விடத்துப் பூதபரிணமம் என்றது தேகமானது பால்யாத் அவஸ்தாந்தரங்களை அடைகையினால் தேகத்துக்குச் சொன்னது.

உடல்விடா யோனி பற்றி உதிப்பினும் உதிக்கும் ஒன்றில் படர்வுறு துறும்பா வத்தால் பாடாணம் போல்கி டந்து கடனதாம் காலம் சென்றால் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங் கிடருறும் உருவம் கன்மத் தளவினில் எடுக்கும் அன்றே.

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : உடல் விடா யோனி பற்றி உதிப்பினும் உதிக்கும் - இந்தத் தூலதேகம் விட்டவுடனே கருவில் பதிந்து பிறக்கினும் பிறக்கும், ஒன்றில் படர்வுறுது உறும் பாவத்தால் - பூமியில் ஜனிக்கவும் சுவர்க்க நரகத்தில் செல்லவும் ஒண்ணுத பாபமானது பக்குவமாயின், பாடாணம்போல் கிடந்து கடனது ஆம் காலம் சென்றால் கடுநரகதனில் வீழ்ந்து அங்கு இடர் உறும் - புரியட்டக ரூபியாய்ப் பாடாணம் போல ஸ்பரிசவே தனையே ஒழிந்து ஒருணர்வுமில்லாமல் கிடந்திருக்க வேண்டுங்காலம் கிடந்து இறுதியில் கொடிய நரகத்தில் வீழ்ந்து துக்கத்தை அனுபவிக்கும். துக்கானுபவ காலம் துலைந்த அளவிலே, உருவம் கன்மத்து அளவினில் எடுக்கும் அன்றே - பக்குவமான வினைக்கீடான தேகத்தை எடுக்கும் என்றவாறு.

பன்னகம் அண்ட சங்கள்

பரகாயம் தன்வில பாய்வோர்

துன்னுதோல் முட்டை யாக்கை

துறந்துசெல் வதுவே போல

உன்விய உயிர்கள் தூல

உடல்விட்டு வானி னாடு

மன்விரும் நனவு மாறிக்

கனவினே மருவு மாபோல்.

38

மேல் ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டுச் சூக்கும் தேகத்துடன் தேகாந்தரத்தை அடையும்படி உணர்த்துதல்.

இ - ள் : பன்னகம் அண்டசங்கள் பரகாயம்தன்னில் பாய்வோர் துன்னு தோல் முட்டை யாக்கை துறந்து செல்வது போல - ஆன்மா தூலதேகத்தை

விட்டுச் சூக்குமதேகியாய்ப் போமாறு பாம்பு தோலுரித்
துப்போட்டுப் போனாற்போலவும் பட்சியானது முட்
டையினின்றும் புறப்பட்டுப் போனாற்போலவும் யோக
சித்தர்கள் தங்கள் தேகத்தைவிட்டு அந்நியதேகத்திற்
செல்லுமாபோலவும், துன்னிய உயிர்கள் தூலவுடல்
விட்டு வானினூடு மன்னிடும் நனவு மாறி கனவினை
மருவுமா போல் - தேகங்களிலே பொருந்தியிருக்கிற
ஆன்மாக்களானவைகள் தூலதேகத்தை விட்டுச் சூக்
குமதேகத்தோடே ஆகாசத்தே பொருந்தும்; சாக்கிரா
வத்தை ஒழிந்து சொப்பனாவத்தையிலே வந்தபோது
தூலதேகானுபவம் இன்றிச் சூக்கும தேகானுபவமே
யாய், சாக்கிராவத்தையில் நினைவு இல்லாததுபோல
என்றவாறு.

தன்மமோ டதன்ம மாகித்
தானிரு பயனும் தத்து
நன்மைநீ மையினும் இன்பத்
துன்பினும் நாடிக் காணில்
முன்னமே ஆன்மா வின் தன்
மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமும் மூலங் காட்டிக்
காரண மலமாய் நிற்கும்.

39

இவ்வாறு கர்மானுகுணமாக ஈசுவரனே தேகாதி
களை உண்டாக்கிச் சுவர்க்க நரகங்களைப் புசிப்பிப்பன்
என்பதும், ஆன்மா தூலதேகத்தை விட்டுப் போம்
முறைமையும், கர்ப்பத்தில் பதியும் முறைமையும்
உரைத்து; மேல் சீடனுக்குக் கருமத்தினுடைய லக்ஷ
ணம் இரண்டு விருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

இ - ள் : தன்மமோடு அதன்மம் ஆகி - கர்மமா
னது சத்தியமாகிய ஆன்மஞானமும் அசத்தியமாகிய

தடி-ஊதம் வீயுஸாரொடூரெ :- தசுஸதூநது
தயொநிகாஊடொயபெஹுரொவகழ || ஸாரவெவிவா
கலெஹொதி தசுஸபஷ்டாவஹயஹஜித ஹதி.

தடிசுதூதம் வெளவூரெ:- சுவிஸிஷெதும் மொ
சூதுகெ மூம்ஜதெ திவிசெவந ! செவநாவீறி
செவெஷெ நவாசெவெதூகரித்.

1. சமஸ்காரம் - மறைந்திருத்தல். அவஸ்தை - தசை.
2. பிரசாதம் - அநுக்கிரகம். 3. பிராகிருதம் - பிருகிருதியில்
உண்டானது. 4. பூர்வதனம் - முன்னிருக்கிறது.

ணுஷுஸவடா | நஸலாஸு நெநாவி ஹெத-
நாலாவுபெஜ || நவஸுபம் ஸுவெவிநெதுஹெ
தவஸு நவஸுநெரிதி.

தான் இரு பயனும் தந்து - பண்ணின புண்ணிய
பாபங்கட்குச் சுகதுக்கங்களாகிய பலத்தைப் பொருத்
துவதற்கு ஏதுவுமாய், நன்மை தீமையினும் இன்ப
துன்பினும் நிற்கும் - நல்வினை தீவினை செய்யுமிடத்
தும் இன்பத் துன்பங்கள் புசிக்குமிடத்தும் உடனாய்
நிற்கும்;

தடிசுத:- உவதிஷுதி த்ஷுனம் மஹுஜைந-
மஹுதி | சுரொதிகுபெட்குபெட மாயெவா ந-
வியாயிநீதி.

நாடி காணில் - இவ்வாறு நிற்பது யாதென்று
விசாரித்துப் பார்க்கில்; கன்மமும் முன்னமே ஆன்மா
வின்றன் மும்மலத்து ஒன்றது ஆகி - இக்கருமமான
தும் அநாதியே ஆன்மாவினுடைய மும்மலத்திலொன்
ராய்; மூலம் காட்டி காரணமலமாய் நிற்கும் - மனே
வாக்குக் காய வியாபாரமாகிய காரிய கர்மத்துக்கு மூல
காரணமாகையால் காரணமலம் என்று பெயராய்
நிற்கும். இதற்குச் சம்மதி.

சுராவலிஹெ:- உபெகாசுபெதா காபெண திதி.
சுணுபுதபெ துஷு-காசுபெனொணிதுணீக்ய
தெ சுணிதிபுசு திவாவாநாஹெ.

‘கான்மிக மலமாய் நிற்கும்’ என்றும் பாடமுண்டு.
எழுதினவன் பிழையாகவேண்டும் அல்லது;

கவுத்தியொ றொவெலாவஜெயெசு.

1 கான்மிகமென்று உபபத்தி.

தடிமதம் விஸ்வஸாரொதூரெ :- கூடிவ்யாவார
ஜந்யகூடிஷஷ்டம் ஸுக்ஷ்மாவதம் | ஜநக்யாராகம்
ஹொய்யம் ஜாஜாதி த்ரிஸாயநிதி.

செய்த கிரியை நசிக்கச் சூக்கும ரூபமாக உண்டா
கையால் அதிருஷ்டமென்றும் அசுத்தமாயா போகத்
துக்கு ஏதுவாகையால் மலமென்றும் பெயராய்நிற்கும்.

ஆதியாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம் ஆதிதைவிகமென்
னும் தாபத்திரயத்துக்கும் ஏதுவாய்நிற்கும். ஆதியாத்
மிகமாவது 2 சரீரம் என்றும் மானதம் என்றும் இரு
வகைத்தாம். இதில் சரீரமாவது குல்மம், வாதம், அதி
சாரம், சுரம், சூலை இத்தியாதிகள் மனிதராலே, பிசாசங்
களினாலே, பசுக்களினாலே, பட்சிகளினாலே, சோரராலே,
ராட்சஸராலே வரும் துக்கம். மானதமாவது சோகம்,
3 அருசை, அவமானம், 4 ஈரிஷை, மாச்சரியம் இவை
களாலுண்டான துக்கம்.

ஆதிபௌதிகமாவது: குளிர், உஷ்ணம், காற்று,
மழை, இடி இத்தியாதிகளினாலே வரும் துக்கம்.

ஆதிதைவிகமாவது: கர்ப்பம், ஜன்மம், நரை,
திரை, அஞ்ஞானம், மரணம், நரகம் இவைகளினால்
வரும் துக்கம்.

1. 'கான்மியம் காமியம் என மரீஇயிற்று' என்றருளுவர்
ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானசுவாமிகள். 2. சரீரம் - சரீரத்தில்
உண்டானது. 3. அருசை - குணத்திலே குற்றம் கூறுதல்.
4. ஈரிஷை - பொருமை.

மேல் அநாதியாயும் கருமத்திற்கு அந்தம் உண்டு என்பதை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : இரு வினை அநாதி - புண்ணிய பாப சொரூபமான கருமம் தொன்றுதொட்டு வருகையினாலே பிரவாகாநாதி, இயற்றலாதி - மனோவாக்குக்காய வியாபாரங்களினாலே ஜனிக்கையினாலே ஆதியாம்;

ஆதி அநாதி இரண்டும் ஒன்றுக்குச்சொல்லுகிறது விருத்த தருமம் என்னில்? சமுதாயாத்மநா அநாதியும் பிரத்யேக பரியாவசானேந ஆதியும் என்கையால் விரோதம் இல்லை.

நுகர்வால் அந்தம் வரும் - சுகதுக்க போகங்களினாலே புண்ணிய பாபங்கள் நசிக்கும்;

மலம் சார்ந்து - ஆணவமல தருமமாகிய மோகாதிகளினாலே வர்த்திப்பதாய், மாயா உருவுகள் மருவி ஆர்த்து தருசெயல் முறைமையாலே தான் பல பேதம் காட்டி - ஆன்மாக்கள் மாயாதேகத்தைப் பொருந்தியான் எனது என்று அபிமானித்துச் செய்யும் தொழில் களுடைய முறைமையினாலே அனேக பேதமாய், அவ்வாறே விசித்திர பலங்களுமாய், அருவதாய் நின்று அரன்தன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும் - பிரளய காலத்திலே அதிருஷ்டமாய் மாயையிலே பொருந்தி நின்று சிருட்டிகாலத்திலே சிவனுடைய சத்திப் பிரேரணையினாலே அந்தந்த ஆன்மாக்கள்தோறும் பலவத்தாய் நடக்கும் என்றவாறு.

சங்கமம் தாப ரங்கள்

தத்தம்கன் மத்துக் கீடா

அங்குரு யோனி மாறும்

அச்சுமா ருதிங் கென்னிள்

இங்குமா னாடர்இ யற்றும்
புண்ணியத் தின்ப ஈட்டம்
அங்குவான் சுரர்க ளாயோ
நரர்களாய் அருந்து வாரே,

41

மேல் தத்துவாதி நர மிருக பசுபட்சி தாவராதிகள்
கர்மத்திற்கு ஈடாக அந்தந்த யோனிகளிலே பிறப்ப
தன்றி நராதி சாதிகள் கைவல்ய பதமாகிய வைகுண்
டத்திலும் மாறாது என்பதை ஏழு விருத்தத்தினாலே
நிராகரித்தல்.

இ-ள் : சங்கமம் தாபரங்கள் தத்தம் கன்மத்துக்கு
ஈடா அங்கு உரு யோனி மாறும் அச்சு மாறாது இங்கு
என்னில் - சஞ்சரிக்கப்பட்ட தேவ நர பசு மிருக பட்சி
யாதிகளும், தாவரமாகிய சில விருட்ச குல்ம லதாதிக
ளும் தாங்கள் தாங்கள் பண்ணின புண்ணிய பாபங்க
ளுக்கு ஈடாக அந்தந்தத் தேகங்கள் மாறிப்பிறப்ப
தன்றி இவ்விடத்து ஒருவர்க்கமானது ஒருவர்க்கத்தில்
மாறிப்பிறவாது என்னின் ?

இங்கு மானாடர் இயற்றும் புண்ணியத்து இன்ப
ஈட்டம் அங்கு வான் சுரர்களாயோ நரர்களாய் அருந்
துவாரோ - இவ்விடத்து மனிதர்பண்ணும் புண்ணியத்
தால் தேடப்பட்ட இன்பமானது அவ்விடத்துச் சுவர்க்
கத்தின்கண்ணே தேவர்களாய்ப் புசிப்பார்களோ
மனிதராய் இருந்தே புசிப்பார்களோ? என்றவாறு.

நரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின்
நரர்பதி சுரரு லோகம்
சுரர்களாய்த் துய்ப்பர் என்னின்
சொன்ன அச் சழியு மாகும்

சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்துத்
தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத்
தமரராய் நண்ணி டாரே.

42

இ - ள் : நரர்களாய் துய்ப்பர் நண்ணி டாரே - சுவர்க்கத்திலேயும், மனிதர்களாய் இருந்து புசிப்பார்கள் என்னில்? தேவலோகம் மனிதலோக மாம். தேவர்களாய்ப் புசிப்பரென்னில்? நீ அழியாது என்று சொன்ன அச்ச அழிவதாம். ஆகையால், தேவ லோகத்திலே தேவர்களாயே புசித்துப் பூமியின்கண் பிறக்கும்பொழுது மனிதராய்ப் பிறப்பதன்றிப் பூமியின் மேல் தேவர்களாகப் பொருந்தார்கள். அது கண்ட வாறு எங்ஙன் என்னில்?

வண்டுகளாகி மாறும்
மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய உருவம் தானே
வேட்டுவ னுய்ப்பி றக்கும்
கண்டுகொள் யோனி யெல்லாம்
கன்மத்தால் மாறும் என்றே
கொண்டன சமயம் எல்லாம்
இச்சொல்நீ கொண்ட தெங்கே.

43

இ - ள் : வண்டுகளாகி மாறும் மயிர்க்குட்டி மற்று ஓர் செந்து பண்டைய உருவம் தானே வேட்டுவனாய் பிறக்கும் கண்டுகொள் - மயிர்க்குட்டிப் புழுவானது அந்தச் சரீரம் மாறி வண்டுகளாம். மற்றும், பச்சைப் புழுவானது முன்னிருந்த உருவந்தானே குளவியாம். இதைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்துக்கொள்; யோனி எல்லாம் கன்மத்தால் மாறும் என்றே கொண்டன

சமயம் எல்லாம் இ சொல் நீ கொண்டது எங்கே -
கருமத்தால் யோனிகள் மாறிப் பிறக்குமென்று எல்லாச்
சமயத்தாரும் சொல்ல மாறிப்பிறவாது எனும் இந்தச்
சொல்லை நீ யார் கையிலே கற்றுக்கொண்டாய் எ-று.

அகலியை கல்ல தானுள்
அரிபல பிறவி யானுள்
பகலவன் குலத்தில் தோன்றிப்
பாரெலாம் முழுதும் ஆண்டு
நிகரிலா அரசனாகும்
சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதில் எலிதான் அன்றோ
மாவனி ஆய்த்துத் தானே.

44

மேல் இதற்கு உதாரணம்.

இ - ள் : அகலியை கல்லது ஆனான் ... ஆய்த்து
தானே - அகலிகை கல்லாய் இருந்தான். மகாவிஷ்ணு
மீன் ஆமை கேழல் நாரசிம்மம் வாமனம் முதலாகிய
பல தேகங்களும் எடுத்தார். பூர்வத்திலே சிலந்தியாய்
இருந்தவர் சூரியவமிசத்திலே சோழராஜாவாக ஜனித்
துப் பூமியெல்லாம் ஆண்டார். இஃதன்றியும், பூர்வம்
எலியாய் இருந்தவன் ஒரு புண்ணிய விசேடத்தினாலே
மகாபலி என்னும் நாமத்தையுடைய அசுரனாகி மூன்று
உலகத்தையும் ஆண்டான் என்றவாறு.

செப்பினாய் மாற வேறு
சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறும் யோனி எல்லாம்
மாறிவந் திடாவிங் கென்னின்

எப்படி யானும் செய்திக்
கிறைகரி யாவன் என்றே
முற்பட மொழிந்தேன் எல்லாம்
முதல்வன்தன் விதியே யாகும். 45

இ - ள் : செப்பினாய் மாற வேறு சிலர் விதியாலே -
அச்சு மாறும்படிச் சிலர் சாபத்தினாலும் வரத்தினாலும்
வந்ததைச் சொன்னீர் அல்லது ; கன்மால் வைப்பு
உறும் யோனி எல்லாம் மாறி வந்திடா இங்கு என்னில் -
கருமத்தினாலே அச்சுகள் யோனி மாறி இவ்விடத்து
வந்திடா என்னில் ; எப்படியானும் செய்திக்கு இறை
கரி ஆவன் என்றே முற்பட மொழிந்தேன் எல்லாம்
முதல்வன் தன் விதியே ஆகும் - எல்லா வகையினாலும்
ஆன்மாக்கள் செய்யும் கருமங்களுக்குக் கர்த்தாவான
வன் சாட்சி என்று முதலிலே தெனியச் சொன்னோம்.
கீழ்ச்சொன்ன கோபப்பிரசாதத்தினால் உருமாறி வந்
தது அந்தக் கர்த்தாவால் ஆகையால் எல்லா உருக்
களும் கருமத்திற்கு ஈடாக முதல்வனுடைய விதியினாலே
மாறிப் பிறக்கும் என்று அறிவாயாக என்றவாறு.

அவ்வவ யோனி தோறும்
அவ்வவ உலகத் தோறும்
செவ்விதின் அறிந்து கன்மம்
சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
இவ்வகை தம்மில் சேர்வும்
இறைசெய லானுல் செய்த
எவ்வுரு வும்தன் கன்மால்
மாற்றுவன் இறைவன் தானே. 46

இ - ள் : அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ உல
கத்தோறும் செவ்விதின் அறிந்து கன்மம் சேர்ந்திடா

சீவன் சேரா - கர்மபலம் புசிப்பதான தேகங்களையும் போகங்களையும் நன்றும் அறிந்து கர்மமானது சடமாகையால் ஆன்மாவுக்குப் பொருந்த அறியாது. ஆன்மாவும் கிஞ்சிஞ்ஞகையால் தானாகப் பொருந்த அறியான்; இ வகை தம்மில் சேர்வும் இறைசெயல் ஆனால் செய்த எ உருவும் தன் கன்மால் மாற்றுவன் இறைவன் தானே - கன்மபலத்துக்கீடான தேகங்களையும் உலகங்களையும் எல்லாத்தையும் கூட்டுகிறது கர்த் தாவினுடைய கிரியாசத்தி ஆகையால் அவ்வவர்செய்த கன்மத்துக்கீடாய் எல்லா உருக்களையும் மாறிப்பிறக்கு மாறு கர்த்தாவே செய்வன் என்றவாறு.

மாறி இவ் வருவம் எல்லாம்
வருவதெங் கேதின் நென்னில்
கூறிய சூக்கு மத்தாம்
உருவெனின் குறியொன் நென்னின்
வேருரு குறியாம் ஆரம்
விரசங் கிலியும் ஆகும்
தேறுநீ ஒருவ னுலிச்
செயலெலாம் சிவனுல் ஆகும்.

47

இ - ள் : மாறி இ உருவம் எல்லாம் வருவது எங்கே நின்று என்னில் - இந்தத் தூலதேகமானது கருமத்துக்கு ஈடாக அனேகவிதமாய் மாறி வருகிறது எதிலே உண்டாம் என்னில்? கூறிய சூக்குமத்து ஆம் உரு எனில் - தூலதேகம்விட்டுச் சூக்குமதேகத்தோடே ஆன்மா போக்கு வரவு செய்யுமென்று முன்சொன்ன சூக்கும தேகத்திலே உண்டாம், குறி ஒன்று என்னில் - காரணம் ஒன்றாகையால் “காரண குணதி கார்யகுண நாத்பந்தே” என்னும் நியாயத்தினால் அதில் உண்டா கப்பட்ட காரியங்கள் எல்லாம் ஒருபடித்தாயிருப்ப தன்றி வெவ்வேறு அடையாளங்களாகாது என்னில்?

வேறு ஒரு குறியாம் ஆரம் வீர சங்கிலியும் ஒருவனால் ஆகும் - பொன் ஒன்றாயிருக்கச் செய்வானெருவனால் வைரமணி சங்கிலி கடகம் கடாதி என்று வெவ்வேறு அடையாளமும் பேரும் உடையதாம். அது போல, தேறு நீ இ செயல் எல்லாம் சிவனால் ஆகும் - சூக்குமதேகத்திலே நின்றும் வேறுவேறு அடையாளங்களாகிய தூலதேகம் உண்டாகிறது சிவனாலே என்று நீ தெளி என்றவாறு.

காரண குணம் காரியத்திலே உண்டாம் என்பது காரணமாகிய மாயா விகாராதிகள் சர்வதேகங்களிலும் உண்டு என்றதாம்.

சூக்குமம் கெட்டுத் தூலம்

தோன்றிடா துக்கு மத்தின்

ஆக்கியோ ருடல்கி டப்ப

தின்றுட லாக்கும் தன்மைக்(கு)

ஓக்கிய சத்தி மூண்டாய்

உடல்தரும் காலம் உற்று

நீக்கிட மரம்பின் வேரோர்

நீள்மரம் நிகழ்த்து மாபோல்.

48

மேலை ஐந்து விருத்தம் மாணவகனுடைய *பிரச்
நத்துக்கு உத்தரம்.

இ - ள் : சூக்குமம் கெட்டு தூலம் தோன்றிடா - வித்திலே மரம் உண்டானபோது வித்து அழிந்தாப் போலத் தூலதேகம் உண்டாம்போது சூக்குமதேகம் கெடாது, சூக்குமத்தின் ஆக்கி ஓர் உடல் கிடப்பது இன்று - மண்டுக வாசனையைப்போலச் சூக்குமதேகத்திலே தூலதேகங்களைப் பண்ணி வைத்திருப்பதும்

* பிரச்நம் - கேள்வி.

இல்லை; உடல் ஆக்கும் தன்மைக்கு ஒக்கிய சத்தி உண்டாய் உடல் தரும் - உடலானதை ஆக்கும்பரிசு எப்படியென்னில்? பரமேசுவரனுடைய வலியதொரு சத்தி உண்டாகவே அதினாலே சூக்குமதேகத்திலிருந்தும் தூலதேகம் உண்டாம். அஃது எவ்வாறு என்னில்? காலம் உற்று நீக்கிட மரம் பின் வேறு ஓர் நீள் மரம் நிகழ்த்துமா போல் - வடவிருட்சமானது நெடுங்காலம் சென்று பட்டும் அதன் வேராகிய வீழ்திலே விருட்சம் உண்டாவதுபோல என்றவாறு.

வித்தினாலே விருட்சமாகிறதுபோலப் பரிணாமவாதமும் அல்ல. பிரளயத்திலே பிருதிவியாதி பூதங்களும் சூக்குமரூபமாக மாயையிலே இருந்து சிருட்டிகாலத்திலே அவைகள் அவைகளே தூலரூபமாம் என்னும் பாஞ்சராத்திரி மதமும் அல்ல; வேரிருக்கவே மரம் உண்டானது சூக்கும தேகத்திலேயே தூலரூபங்களெல்லாம் ஈசுவர சத்தியினாலே உண்டாம் என்று கூறப்பட்டது.

விதிப்படி சூக்கு மத்தே உருவரும் விநாயா விங்கே உதித்திடா உருவ மாக உருவரு மரங்கள் வித்தில் கதித்தெழு மரமும் வித்தும் கழியும்பின் அழியும் சூக்க மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே. 49

மேல் இதுவும் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : விதிப்படி சூக்குமத்தே உரு வரும் விநாயால் - கார்த்தாவினுடைய ஆக்ஞைப்படியிலே சூக்கும தேகத்திலே கருமத்திற்கு ஈடாகத் தூலதேகம் உண்டாம், இங்கே உதித்திடா உருவமாக - இவ்விடத்துச் சூக்குமதேகம் இல்லாமல் தூலதேகம் உண்டாகாது ; உரு வரும் - சூக்குமதேகத்திலே தூலதேகம் உண்டாய் வரும்; எவ்வாறு என்னில்? மரங்கள் வித்தில் கதித்து

எழும் - சூக்குமமாகிய விதைகளிலே தூலமாக மரங்கள் உண்டானது போல, மரமும் வித்தும் கழியும் பின் அழியும் சூக்கம் - வித்துழிந்து மரமாய் மரமும் அழியக் கண்டதுபோலச் சூக்குமம்கெட்டுத் தூலமாகித் தூலம் அழியுங்காலத்துத் தூலம் சூக்குமம் இரண்டும் அழியும் என்னில்? சூக்குமத்திலே தூலம் தோன்றுகிற மாத் திரத்திற்கே வித்தும் மரமும் உவமை அல்லது முற்றுவமை அல்ல. அதற்கு உவமை ஏதென்னில்?

மதிக்கு எழு கலைகள் போல வருவது போவது ஆம் - சந்திரனுடைய பிரதான கலையானது காணவும் படாமல் அழியாமலும் இருக்க, அக்கினியிலே ஓமம் பண்ணப்பட்ட அவிசினுடைய சூக்கும அம்சமானது சூரியகிரணத் துவாரா * சம்பிருக்தமாய் ஷோடச கலையாக விருத்தியாற்றப்போல; ஆன்மாக்கள் பண்ணப்பட்ட தருமாதரும ஜன்னியமான அதிருஷ்டம் சூக்கும பேதத்திலே சம்பிருக்தமாக, இதனால் சூக்கும தேகத்திலே இருந்தும் தூலதேகம் உண்டாம். அந்தச் சந்திரனுடைய கலைகளைத் தினமொரு கலையாகப் பதினைந்து நாளும் பதினைந்து தேவர்களாய்ப் புசிக்க அந்தக் கலைகள் எல்லாம் கூயித்துப் பிரதான கலை ஒன்றுமே நின்றாற்போல; ஆன்மாக்களும் தருமாதருமங்களையுடைய பலங்கள் எல்லாத்தையும் புசிக்கவே தூலதேகம்போய்ச் சூக்குமதேகியானது என்றவாறு.

தஷு-தூ:- சுதூளஹு-தனூ-தூனு ஸவ-ஹெஸாபி
தஹவெசு | த-தூஸொபிஸி-ஹவஹுஸீ தாஹு-ஹிபி
ஹகூணஃ || ஹ-ஹிபி-ஹவெதவநி : ஹி-ஹிபி-ஹவெத
ஹ-ஹிபி-ஹவெதவநி : ஹி-ஹிபி-ஹவெதவநி : ஹி-ஹிபி-ஹவெதவநி :
ஹிபி : | ஹிபி-ஹவெதவநி : ஹிபி-ஹவெதவநி : ஹிபி-ஹவெதவநி : ஹிபி-ஹவெதவநி :

* சம்பிருக்தம் - சேர்ந்தது.

யிவம் || வனூதீனௌ வஷடீகார ஷஷ்டீவிவதிவா
 ஸவம் | ஸவூதீயேஷபொஹிவ்யா ஸவூதீ ஜ்ஜனகவாக் ||
 நவதீம் க்ருஷ்வகஷஸ்ய யதீபுரா திவெகவா ||
 டிவதீவி வதெவாயம் விவதெகாடிஸீபீ ||
 ஆடிஸீவி தரஸ்வெஸிபீபுரா தி வாஸம் ||
 குயொடிஸீயநாக்ஷம் கவெவாவிவதெகவா ||
 வதாடிஸீவஸவதி வனூடிஸீம் பூஜாவதி ||
 நிஷீதம் கவாவஸெஷஸூபீநபுகாஸதெ ஐதி.

தூலமாம் உருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
 மூலமான் அதற்கு மூலம் மோகினி அதன்மு தற்றுன்
 மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையாம் எல்லாம்
 சாலஇன் ருகும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது.

இ - ள் : தூலமாம் உருவினுக்கு சூக்குமம் முதல்
 அதற்கு மூலம் மான் அதற்கு மூலம் மோகினி - தூல
 தேகத்திற்கு முதற்காரணம் சூக்குமதேகமாகிய புரியட்
 டகம். அந்தப் புரியட்டகத்திற்கு முதற்காரணம் மான்
 என்னும் பிரகிருதி. அப்பிரகிருதிக்கு முதற்காரணம்
 மோகினி என்னும் சுத்தமாயை ; அதன் முதல் தான்
 மேலதாம் விந்து சத்தி சிவம் இவை மிசை ஆம் - அச்
 சுத்தமாயைக்கு மேலான பிந்துவாகிய சத்திதத்துவ
 மும் சிவமாகிய நாத தத்துவமும் வாக்கு ரூபமாகப்
 பிரதம பந்தமான தேகமாம், எல்லாம் சால இன்றாகும்
 ஆன்மா சிவத்தினை சார்ந்தபோது - இங்ஙனம் சொல்
 லப்பட்ட உபாதிகள் எல்லாம் ஆன்மா சிவசாயுச்சி
 யத்தை அடைந்தபோது அந்த ஆன்மாவுக்கு இல்லை
 யாம் என்றவாறு.

சிவனை என்னுது சிவத்தை என்று நபும்ஸகமாக உரைத்தது நிர்க்குணப் பிரமத்தை என அறிக.

மூன்றும் அதிகரணம்

அரன்விதி அருள தென்றே அறைந்தன எதுவு முன் தரைநா கருந்து றக்கம் தனுகர னைதி எல்லாம் [னே வருவதும் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தால் தீர்த்துப் பரகதி யதுவும் தந்து பாதபங் கயரம் சூட்டும். 51

மேல் கார்த்தா தனுசுரணதிகளைக் கூட்டிப் புசிப் பித்து, மலபரிபாகத்தில் அனுக்கிரகம் பண்ணி மோட்சத்தைக் கொடுத்தலை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : அரன் விதி அருளது என்றே முன்னே அறைந்தனன் - சிருட்டியாதி கிருத்தியங்களை அரணு னவர் பண்ணுகிறது அருளினாலே என்று முன்னே சொன்னோம், அதுவும் தரை நரகு அரும் துறக்கம் தனு சுரணதி எல்லாம் வருவதும் செய்து அநாதி மலங்கள் இ மருந்தால் தீர்த்து பரகதி அதுவும் தந்து பாதபங்கயமும் சூட்டும் - அந்த அருளாவதும் பூமியிலும் நரகத்திலும் சுவர்க்கத்திலும் கர்மானுருண மாகப் பொருந்துகிற ஆன்மாக்களுக்குத் தேகத்தையும் மனம் முதலாகிய கரணங்களையும் புவனங்களையும் போகங்களையும் இவை எல்லாம் கூடுவதாகப் பண்ணி அநாதிமலமாகிய ஆணவம் மாயை கான்மிகமென்னும் ஆன்ம வியாதிகளைச் சுக துக்கங்களாகிய ஓளஷத்தையும் புசிப்பித்துப் போக்கி முன் அடைந்த அதோ மார்க்கத்தை ஒழித்து ஊர்த்துவமாயிருக்கிற ஞான மார்க்கத்தைப் பிரகாசிப்பித்துச் சர்வதஹ்பாதம் என்னும் முறைமையாலே சிவன் தனது சாயுச்சியத்தையும் கொடுப்பர் என்றவாறு.

பாதபங்கயம் என்றது ரூபகம். பரமானந்த அமி
ருதமாகிய மதுவைச் சீவாத்மாவாகிய ¹ பிரமரம் புசிக்
கப்பண்ணுவர்.

மாயா காரியமாகிய தனு கரணதிகளால் காரண
மாகிய கர்மங்களுக்கு நாசம் எவ்வாறு என்னில் ?
காட்டத்து அக்கினி காட்டத்தைத் தகிக்குமாபோல
என அறிக.

எழுமுடல் கரண மாத்ரி
இவைமலம் மலம லத்தால்
கழுவுவன் என்று சொன்ன
காரணம் என்னை என்னில்
செழுநவ அறுவை சாணி
உவர் செறி வித்த முக்கை
முழுவதும் கழிப்பன் மாயை
கொடுமலம் ஒழிப்பன் முன்னேன். 52

மேல் உதாரணம்.

இ ள் : எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம்
மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம்
என்னை என்னில் - உண்டாகப்பட்ட தேகமும் மன
இந்திரியாதிகளும் இவைகளெல்லாம் அஞ்ஞானம்.
அஞ்ஞானத்தை அஞ்ஞானங்கொண்டே போக்குவ
னென்ற ஏது ஏதென்னில் ? செழு நவ அறுவை
சாணி உவர் செறிவித்து அழுக்கை முழுவதும் கழிப்
பன் மாயை கொடு மலம் ஒழிப்பன் முன்னேன் - இவ்
விடத்துக் ² காருவானவன் அழகிய கோடிப் புடவை
யிலே சாணியும் உவர்மண்ணும் தோய்த்து மிகவும்

1. பிரமரம் - வண்டு. 2. காரு - வண்ணன்.

கறுத்துப்போச்சு எனப் பண்ணி முன் அதிலிருந்த அழுக்கையும் கூடவிடுவித்து மிகவும் வெண்மையாக்கு வன். அப்படிப்போலக் கர்த்தாவானவன் மாயாகாரி யங்கொண்டே ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவன் என்றவாறு.

நித்தமாய் அருவாய் ஏக
நிலையதாய் அகிலத் துக்கோர்
வித்துமாய் அசித்தாய் எங்கும்
வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புனன போகம்
தனுகர னாரும் உயிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை
மயக்கமும் செய்யும் அன்றே- 53

மேல் மாயாலக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : நித்தமாய் - காரியம் காரணம் இரண்டும் அநித்தியம் என்னும் பௌத்தமத *நிராசார்த்தமாக; அருவாய் - ரூபமாயிருக்கிற பரமானுவே காரணம். என்னும் நையாயிகமத நிராசார்த்தமாக; ஏக நிலை யதாய் - வேதாந்தைகதேசியைப்போலப் பிரதிபுருட நியதமாக மாயை உண்டு என்பதன்றிச் சகலராகிய ஆன்மாக்களுக்குச் சாதாரணமாக மாயை ஒன்றே யென்றது; அகிலத்துக்கு ஓர் வித்துமாய் - பிரபஞ்சம் சூன்யோபாதானம் என்னும் மாத்தியமிக மதம்போ லன்றிச் சாகோபசாகாதிகளையுடைய விருட்சத்துக்குச் சூக்குமமாகிய வித்துப்போலத் தூலமாகிய பிரபஞ் சத்துக்குச் சூக்குமமாகிய மாயை உண்டென்றது;

* நிராசார்த்தம் - தள்ளுதல்.

எங்கும் வியாபியாய் - சுவகாரியமாகிய முப்பத் தொரு தத்துவங்களிலும் தத்காரியமாகிய தாத்துவிகங் களிலும் வியாபித்து நிற்பதாய்; விமலனுக்கு ஓர் சத்தி யாய் - நின்மல சிவனுக்கு ஒரு பரிக்கிரக சத்தியாய்; புவன போகம் தனு கரணமும் உயிர்க்காய் - ஆன்மாக் கட்டுக் கர்மானுரூபமாகத் தனு கரண புவன போகங் கள் உண்டாவதற்கு உபாதானகாரணமாய்; வைத்தது ஓர் மலமாய் - ஆணவம் மாயை கான்மிகம் என்று எண்ணப்பட்ட மூன்று மலத்துக்குள்ளே ஒருமலமாய், மயக்கமும் செய்யும் அன்றே - மாயை ஆன்மாக்களைப் பொய்யை மெய்யெனும்படி மயக்க அறிவைப்பண்ணி அநாதியேயுள்ளதாம் இந்த மாயை என்றவாறு.

ஸ்ரீசிவபூதபஞ்சகவ:- தாயாதததம் ஜமதீ ஜிவிநா
ஸ்ரீசிவாதததத | வினெக தகலம்ஸாடுகூதிநாடி வ்ய
தீஸ்ராடி ||

ஸ்ரீரேஷ்யமென்டெவி:- தனெக சேரிவன்ஜெம்ஜம
தஸ்தித்ரு ஸக்திசிக்! ஸஹகாய-பா யிகாராஹ ஸன்றொ
யிவ்யாவ்யநஸூரடி || கத-பா-ந-ஃய தெயெந ஜமஹ
நெ-ஹ்ணஹெதுநா | தெநொவாஹந லேஷ்யஸிநவ
டஹ்ணு லிவி-ப-நா || நடிவெதந லேவஸ்யாஸ்காய-பு
ஸ்யாவிக் கவடிஸ-ப-நா || தநாயாராணிகாய-பாணி
ஸக்திர-பாணி ஸஹ்ணுதள || லிவ்யுதள வுக்கிர-ப
வாணி வ்யாவ்யபநெசு-ப-லிபபெ ஐதி.

குணத்திரய 1 சாம்யாவஸ்தா ரூபமாய் இருக்கிற
அவ்யத்தமே ஜகத்து உபாதான காரணம் என்னப்
பொருந்தும், மாயை என்று ஒன்றுவேண்டா என்னில்
குணங்களானது மூலகாரணமாகாது. 2 தரிசனந்தரங்
களிலே குணசாம்யாவஸ்தை அல்லாமல் பிரதக்காகப்
பிரகிருதி இல்லை என்று சொல்லுவார்கள், அது பிரமா
ணிக்கம் அல்ல. குணசாம்யாவஸ்தைக்குப் பரமப்
பிரகிருதி என்பதே சித்தாந்தம். ஆகையால், இது
மூலகாரணம் அல்ல.

தஜுகதம் வெளஷ்ரெ:- நவமௌண சேவா
ஜாநம் திரி-மூணாநாம் விலாமதஃ || மூணாவிலாம
நாபவாதம் பூக்ய-திந-பா ஐமகரெ || மூணாவி
லாம நாபவாஸா லிபாநெபூ-திவாஹிதா || ஐஸ-பு
நாநாஐஜ ஷ்ர-தஹ்யாநஸலிவி-ப-தா ஐதி.

1. சாம்யம் - சமானம். 2. தரிசனந்தரம் - வேறு-
சித்தாந்தம்.

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்றும்
ஆயஅக் காலமுன்றாய் ஆக்கியும் அளித்தும் போக்கிக்
காயமோ டுலகுக்கெல்லாம் காலசங் கையினைப் பண்ணி
நாயகன் ஆனை யாலே நடத்திடும் சகத்தை யெல்லாம்.

மேல் நாலு விருத்தத்தால் மாயையில் கலாதி
தத்துவங்கள் தோன்றும்படியும் தத் கிரியைகளும்
கூறுகின்றது.

இ - ள் : அசத்தமாயையினாலே அனந்தேசுவர
சத்தி க்ருத ஷோபத்தினாலே முதல் காரிய மாயை
உண்டாம். மேல் 1 போகாவதி பரிச்சேதகமாய்ப் பூத
பௌஷ்யத் வர்த்தமானாத்மகமாய் இருக்கிற காலம்
தோன்றி, சிருட்டிகாலம் என்றும் திதிகாலம் என்றும்
சங்காரகாலம் என்றும் திரிவிதமாய், சாதாரணமாகவும்
அசாதாரணமாகவும் பிரதிபுருட நியதமாய் தத்தத் சரீர
உற்பத்தியாதிகளுக்கு ஏதுவாய், சர்வலோக நாயக
னாகிய ஈசுவரசத்தியான ஜனனி ரோதயித்திரி ஆரிணி
என்னும் சத்தித்திரயா திருஷ்டாந்தத்தினாலே ஜகத்
உற்பத்தியாதிகளைப் பண்ணும்.

இதற்குக் காலவாதி காலமானது ஏகமுமாய் விபுல
மாய் பிரவாகாநாதி காரியங்களுக்கெல்லாம் ஏதுவா
யிருக்கையால் நித்தியமாய் இருக்கிற காலத்திற்கு உற்
பத்தியாதிகள் எப்படி என்னில்? பூர்வ அபரப் 2 ப்ர
தீதி உண்டு ஆகையினாலே காலம் அனேகமும் அநித்
தியமும்.

அந்தப் பூர்வ அபரப் ப்ரதீதியானது ரூரியகதி
யாதி உபாதியினாலே வருவதல்லது, காலத்திற்குப்

-
1. போகாவதி பரிச்சேதகம் - போகமுடிவை அளவிடுகை;
 2. ப்ரதீதி - அறிவு.

பேதம் வாஸ்தவமல்ல என்னில்? அந்த உபாதி யி னுலே தானே கால வியவகாரம் வருமாகில் காலமே இல்லாதே போகத் திரியும்.

காலம் ஒன்றேயாகில் இன்னகாலத்திலே இன்னது ஆம் இன்ன காலத்திலே இன்னது ஆகாது என்றும் அன்னுவய வியதிரேகமும் கூடாது. இஃதன்றியும், தினகடிகாதிக்குச் சூரியகதியாதி உபாதி அல்லது 1 லவ 2 த்ருடியாதிகளுக்கு இல்லை ஆகையால் கால பேதம் 3 ஓளபாதிமல்ல: சுவபாவிகமென்று சித்தம்.

கடாதி பதார்த்தங்களிலே பூதபௌஷ்யத் வியவ காரம் ஒழிந்து வர்த்தமான வியவகாரம் இல்லாதிருக் கையால் வர்த்தமான காலமே இல்லை என்னில்? கட நிருமாணத்திலே மிருத்பிண்டாவஸ்தை பூதகாலமாம் 4 ஜலாஹரண யோக்கியகாலம் பௌஷ்யத்காலமாம். சக்கரத்திலே கபாலாதி அவஸ்தையாயிருக்கிற காலம் வர்த்தமான காலம். ஆகையால், ஜடமும் அநேகமு மானதுக்கு நித்தியத்துவம் கூடாது. நித்தியமில்லாத வஸ்துவுக்கு விபுத்துவம் கூடாது. ஆகையால், காலம் அநேகம் அநித்தியம் என்பது சித்தம்.

ஆகில் இந்தக் காலம் உற்பத்தியாதிகளுக்கு ஏது வாமென்னில்? இந்தக் காலோற்பத்திக்குக் காலம் உண்டோ இல்லையோ! காலம் உண்டு என்னில்? 5 அனவஸ்தையாம். இல்லை என்னில்? காலமே உண் டாகாது என்னில்? இந்தக் காலம் 6 ஸவ் வியதிரித்த

1. லவம் - கணம் எட்டுக்கொண்டது. 2. த்ருடி - நொடிப்பொழுது. 3. ஓளபாதிகம் - உபாதியாலுண்டா னது. 4. ஜலாஹரணம் - ஜலங்கொண்டு வருகை. 5. அன வஸ்தை - முடிவின்மை. 6. ஸவ் வியதிரித்த - தனக்கு வேறான.

தத்துவ தாத்துவிகங்களுக்கு ஏது அல்லது தன்னுடைய உற்பத்திக்குத் தானே ஏது அல்ல. காலதீதன ஈசுவரன் சுயேச்சையினாலே காலத்தை அபேட்சியாமலே காலத்தை ¹ உற்பாதிப்பர்.

இந்தக் காலம் அசுத்தமாயா ஜன்னியம் ஆகையினாலே சுத்தமாயாகாரிய உற்பத்தியாதிகளுக்குக் காலம் ஏது என்னில்? சுத்தமாயையிலும் இவ்வாறு சுத்த காலம் உண்டு.

ஆகில் காலோபசங்காரத்திற்குக் காலம் ஏதென்னில்? இந்தக் காலாபேக்ஷை சதாசிவாதிகள் பண்ணும் கிருத்தியங்களுக்கே; காலாதீதரான சத்தர் காலத்தை அபேக்ஷியாமல் சுவேச்சையினாலே பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் பண்ணுவர்.

இன்னும் இந்தக் காலமானது ஒன்றுக்குப் பூத காலமும் ஒன்றுக்கு வர்த்தமான காலமும் ஒன்றுக்குப் பெளஷ்யத்காலமுமாயிருக்கையினாலே பூதபௌஷ்யத் வர்த்தமான காலமாக ஒருபடித்தாயிராது ஆகையால் பதார்த்த ² அவச்சேதகாலம் திரிவிதமென்பது கூடாதென்னில்? காலமும் திக்கும் பிரதிவஸ்து நியதமாய் இருக்குமாகையால் முதலிலே பிரதிவஸ்து நியதம் காலமென்று சொல்லுகையினாலே நீ சொன்ன தூடணம் கூடாது. நித்திய காலானுவர்த்தித்துவாத் ஆன்மா நித்தியன்? காலம் அநித்தியமாகில் ஆன்மாவுக்கு நித்தியத்துவம் எப்படி என்னில்? காலாநவச்சின்னத்துவமே நித்தியத்துவம் ஆகையால் பூர்வோக்த தூடணமும் இல்லை.

1. உற்பாதித்தல் - உண்டாக்குதல். 2. அவச்சேதம் - அளவிடுகிறது.

கிண்குநனாது வுத்திகம் || ஊனெஷுராதீதஸு காலளயள
 பூதீயெதெ லெஹுஸுரம் || வத-போநகண்ணெலெஷு
 நெஷுதெ தடிஸுஹவாக் | சுதீதகாலெ ஶுதீஸு
 ரு-வம் சுஹொ வுவுஷுதீ || ஸகலாநெஷுஷுதி
 தடிசுஹொ நாசு-கி-யாகி-தீ || சுதீயதெ
 தயொ-பெஷு வத-போநஸு ஹஷுதாடி || ஶாஸுரம்
 ஸகலாநாஸுரம் ஹவாநா வாரணாநகம் | வத-போ
 நஸுதீயொநெஷு ஹவொ ஹவஸு-காஸகம் || ஶு
 கெஸுதெநககாசு நநிதெயாபம் யயாவடி | சுநி
 துஷுஷுதஸுஷு விஹகம் விநிவாரிதம் || சுய
 காலொய-சு-வாடி போ-காலொ நவெதிவெசு |
 நகாலொவெசுயொசு-வதி || காலஸுரவி வுவுஷு
 தம் || கிண்கு-வதி || வடிசு-பாநா கலு-தெகால
 யொமதம் | ஶிவம் காலாநவஹிநொ போயாத ஶீயஸு
 கிதம் | உதூடியதி விஸுஹ கலாடி-சு வாடிசு-
 ராக் | போயாதகாடிபொஹம காலொயம் பூதிவா
 டிதம் || ஶு-பாஸு ஶுஷுஷுஸுஹார ஶுதீராடி நியம்
 சுயடி | ஶு-பாஸுநி விஸு-பஸு காலொ ஶீதிவ-
 ரொடிதம் | தெந காலெந தஞ்ஞாசு-கம் கலு-தெ
 ஶிவஸுகிதம் || போயொசுகெநகாலஸு விநாஸிசு
 வுவுஷுதி | சுயம் ஶெஸு-கம் ஸஸார நியம் கால
 தொவெசு || தடிசு பூயஸுரஸு நியபொ

நதகாகாவதம் | கிணுஹொமெஷு வினாநாவிஸூ
 ன்ஞ்சுடும் ஶெஹுஸாரம் || ஸ்வேஹுயெவொவ ஸஹா
 ரா நியமே விடியாதீஸம் | தத்கிபொவ ஸஹாரொ
 காவா வெக்ஷா நஸந்திதா || ப்ருஹெய வுநு
 ம்நுஹாதி ஸுஜக்யவதி ஹந்திவ | த்ரொடியாதி
 ஹவாநு நகாவாவெக்ஷயாஸா || வத-போநாடியம்
 காவாம் யெவ-புவ-ம் ப்ருதிவாதிதாம் | நயுக்யபுகூ
 ஸ்வேயஸூதத-போநெ வபெஸதி || வபஸூ தீத
 ஹாவிஸூதநுஸூப்ராமஹாவதம் | தஸூடெக க்ஷண
 ஸூஸூ க்யஜிநிரபிவதா || வத-போந க்ஷ
 ணெஸவ- ஹாவாதுதிந-பாஸநம் | நாஸொ
 விஸவ-வஹு-புநாம் சுதீதெ காவனவம் || உதெ
 வம் நியமேநஸூ டெததெவொஹம் யதம் | வத-
 தெநாஸனகஸூ ததெவாநுஸூ வொடியம் ||
 சுநுஹு ஸகிரபிவெண வத-தெ யெஷூதாதுகம் |
 தஸூடெகக்ஷணெ வத- போநாடிஸவ-வஹு-ஷம் ||
 கியாநிரெவ விஷ்ணெ வதாசு-பா ஸூநுஸாரதம் |
 தஸூசு ப்ருதிவதாசு-புண வத-போநா டியொயதம் ||
 ப்ருபொமஸூதயாஸொகெ வப ஸூப்ருதி வத-தெ |
 விநஸூதி த்ரெதெய ஶஸீதி ஶ்ருநிப-ம்மவாம் ||
 வனவகாவஸூபாஸெந யுஷாகம் ப்ருதிவாதிதம் |
 சுநிதூம் காவஜிஷ்டஸு க்யம்நிதூதாதுதநாம் || நிதூ

காலொரு வதிக்கூம் நிதிகூம் தகஷெய்யாஃ | காலா
வஹெய்யாநிதிகூம் நிதிகூம் காலவகஷெய்யாஃ ||
நவிகாலவா நிதிகூம் காலவகஷெய்யாநவிகாலவாஃ ||

காலத்திரயத்தையும் ஜநநி ஹாரிணி ரோதயித்ரி
என்னும் ஈசுவர சத்தித்திரயமும் அதிஷ்டித்து நின்று
சூக்ருமாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணும் என்றதற்குச்
சம்மதி.

தனெருவ:- வதிசுகூகியாவிஷ்டம் ஜமக ஸ்ராவா
ஜமகி | ஸ்ரகிஜ்ஜாநகொஹெந டிவாடி வாரிதா
விதடி || ஹாரிணி ஜநநீஹெவ ரொயயிசூகியா
தகி | ஹாரிணியாஸிவஸ்யோகூ ஹொமாடிஹுத
வஹெய்யாஃ || ஹொமாஹொந நயெக ஹொமாசு
வாஜிவவெஹெநயெக | ஜநநீஜநநீஜஹெ வகஷெய்யா
விவிபாஹெநாஃ || ரொயயிசூகிணுஸ்வஸ்யா ஸ்ர
யெநிபகிஷெய்யாஃ ||

சுத்தகாலப் பிரளயாந்தரத்திலும் சத்தர் சூக்ரும
மாயையுடைய பஞ்ச கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவர் என்
பதற்குச் சம்மதி.

ஜெமெஹெ:- ஸ்ராவெய்யாஹெ ஸ்ராவ யகி
ஸ்ராவயொமாநா ரொஜ்ஜாந ருயந வாயயந
ககிஷெய்யா | ரொயயிசூகியொமாநாஃ ஸ்ராவய
வஸ்யாந ஸ்வயம் யகிஷெய்யா வஹெய்யாஃ ||

பின் 'நியதி கலாதி தோன்றத் தோன்றி' என்பது
 1 சாகாங்கூர் பதமாகையால் சேஷம் மேல் விருத்தத்
 திலே கூறுகின்றது.

நியதியின் தோன்றிக் கன்ம
 நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும்
 அயர்விலாக் கலைபின் தோன்றி
 ஆணவம் ஒதுக்கிச் சித்தின்
 செயல்புரி கிரியா சத்தி
 தெரிவிக்கும் சிறிதே வித்தை
 உயர்கலை அதனில் தோன்றி
 அறிவினை உதிக்கப் பண்ணும்.

55

இ - ள் : நியதி பின் தோன்றிக் கன்ம நிச்சயம்
 பண்ணிநிற்கும் - கால தத்துவத்துக்குப்பின்பு மாயை
 யிலே நின்றுந் நியதி தத்துவமானது தோன்றிக் கர்ம
 2 நியமனத்தைப் பண்ணி ஒருவர் பண்ணின கர்ம
 பலத்தை ஒருவர் புசியாதபடியும் விஷய செளந்தரியத்
 தினாலே அதிகப்பிரவிர்த்திகள் வாராதபடியும், பிராப்த
 மான பாபபலபோகம் அநிஷ்டமென்று விடாதபடியும்
 பரிபக்குவமான கர்மபலத்தை முன்பின்னாகப் புசிக்க
 ஓட்டாமலும் ஈசரசத்திப் பிரேரணையினால் ராசாக்கை
 யானதுபோல நியமனஞ்செய்து புசிப்பிக்கும்.

ஈசுவரசத்தியே நியமனத்தைப்பண்ணாதோ? நியதி
 தத்துவமென்று ஒன்றை அங்கீகரிப்பது கற்பனா கௌ
 ரவம் என்னில்? ஈசுவர சத்தி நின்மலையாகையினாலே
 நியதி 3 வியவதாநமன்றித் தானே பண்ணும்பொழுது
 அது முத்தியையே பண்ணும்.

1. சாகாங்கூர் பதம் - வினாவோடுகூடின பதம். 2. நிய
 மனம் . ஏற்பாடு. 3. வியவதாநம் - மன்றவு.

கர்மந்தானே தத்தத் கர்த்தாக்களுக்கு நியமமாகப் பலத்தைக் கொடாதோ என்னில்? கர்மமானது க்ருஷியாதிகளைப்போல் தொழிலாகையின் நியாமகம்பண்ண மாட்டாது. ஆகில் ஒருவர் பண்ணின க்ருஷியாதி பலங்களை ராஜாவும் இருக்கையிலே ஒருவர் புசிக்கக் காண்கிறோமே என்னில்? யக்ஞத்திலே ¹ ருத்விக்கு கள் பண்ணின கருமபலத்தை யஜமானன் புசிக்குமா போல, ஏவினவன் தொழில்செய்தவனுடைய பலத்தைப் புசிப்பன்.

அவ்வாறு ஏவினவனும் ஏவல் செய்தவனுமன்றி ஒருவன் தனதென்று பண்ணின க்ருஷியாதி பலத்தை ஒருவன் புசிக்கக் காண்பானேன் என்னில்? அதுவும் ஜன்மாந்தர சம்பந்தமல்லது வாராது. ஆகையால் ஈசுவர சக்தியும் காலமும் கன்மமும்ந்ரி நியதிதத்துவ மென்பது ஆன்மாக்களுடைய போக ² நியாமகமாக உண்டாகவேணும்.

தஷுதூ வெளஷுரெ :- ஹோமாயஹி ப்ருவதூ
ஸு கஸாவிஷ்ணுவிவ்ருதிஹி | சுபிஷ்ணா ராஜிஷ்ணா
தூ மஹொபஹாரணைஸதி || ததிநாஸெ ப்ருவ
தேயம் நிபதிஸ்ஸிவஸாஸநெ | நதஅணிபநெநாவி
ஸிஷிபாஸுசுபிஷ்ணா || ப்ருவதூ கிஷு ததுஷு
வூருஷஸெஸுவ ஹேசிஜாஃ | சுவிஹொமெஷு
நிஷுஷு நிபொஜயதி ஸாவஸாசு || ஸாஜிஷ்ணெ ஷெவ

1. ருத்விக்கு - யாகஞ்செய்துவைக்கின்றவன். 2. நியாம கம் - ஏற்பாடு.

நெஹாநெஹ ராஜநெஹ கஜாந | யஜிஸா நவ
 வெஹெஹ ஸாஜீரநாஜி-தகிவநெஹ || ராஜாஜா
 னாராய-அஹ-ஜிதெ டிஸிவம் வநெஹ | சூஜி-தா
 நிதயெவெய ஜிஸஜிஸ நாஸிநீ || சுநயா நிய
 தம் தஜ யஜிஸ்ரெஹி-யாஜிகடி | சுய வெஹாஸ்
 ஸகிய-பாஸெவாஸி-நியாஜிகா || ஸதஜம் ந ஸாஸ்தம்
 கிஹ நியதிவ்யவநதம் | தஜ்ஜ-ஸஜா ஜிஹெஹ
 ரநு ஸெவெஹி-நியதி-டி || நகஜி-ஸவமம் வம்
 ஸாம் ஸம்ஸயி த-ஜிஹ-தி | கஜி-கூஸ க்ருஷிவ
 தஜாநெஹகஜி-நியாஜிகடி || சுநெஹரவி க்ருதம்
 கஜி-க்ருஷாஜி-தகிவநெஹ-பகி | தகி-கஜி-கத-பா
 நவாஜம் டிஸிதெ க்ருஷி-ஸாம் || ஸதி-படி-வி ராஜா
 ஜா டிஸி-நொவிஷி-ஸதம் | தெய ப்ருயொஜி
 கத-பாரொ ஸாஜிதெ க்ருஷிஜம் மெடி || க்ருஷிகத-பா
 ரகஜாத வஸகஜி-ப்ருக-வ-தெ | யயாய-ப-க்ரு
 தொயாமொ யஜி-நவமாவஹம் || தஜா-தெ-பு-த
 கத-பார ஸதொ நெஹா-டி-டி-ஷணடி | வக-வா
 தவி-நி-ப-கதா ராஜாஜா ய-து-வி-டி-தெ || த-து-வ-ஸு
 ஹ-தகி-கத-ப-ப-ப-தகி-க்ருஷிஜம்-மெடி | கி-ஹ
 டிஸி-தகி-கஜி-வி-டி-தெ வ-வ-த-ஸு || மம் தடி
 ந-ஸாரொண ஸாஜிதெ தெ ஜி-நீ-ஸாம் | தஜா
 ஹி-நி-தி தகி-ஹ வம்-ஸாம் ஹ-ம-நியாஜிகி-தி ||

அயர்வு இலா கலை பின் தோன்றி சிறிதே ஆணவம் ஒதுக்கி சித்தின் செயல் புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும் - சோம்புதலற்ற கலாதத்துவம் பிறகு உண்டாய் ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்ம ஞான வியாபார சத்தியை விளங்கப்பண்ணும்.

சித்ரூபனாயிருக்கிற ஆன்மாவைக் கலா தத்துவம் பிரகாசிப்பிக்க வேணுமோ என்னில்? ஆன்மாக்கள் அநாதியே ஆணவத்தினால் ஞானக்கிரியை தடுக்கப்பட்டிருக்கையால் அந்த ஆணவத்தைக் கலையினாலே சிறிது நீக்கவேணும்; நீக்காதிருக்கில் விஷய கிராகியமில்லாமல் கேவல அவத்தையேயாய் ஆன்மாக்கள் இல்லையென்பது போலேயாய் சூனியாகாரமாய்விடும்.

ஆகில் ஆணவம் முழுதும் நீக்கப்படாதோ என்னில்? அது கலையினாலே நீக்கப்படாது. ஆன்மாக்களுடைய கர்மானுகுணம் கேவலாவத்தையிலேயிருக்கிற ஆன்மாவைப் பாசிமூடினகுளத்தில் கல்லுவிட்டெறிந்த பொழுது அந்தக்கல் விழுந்த இடம் பாசி நீங்குவது போல; இந்தக் கலையினாலே ஏகதேசம் ஆணவத்தை நீக்கி ஈசுவரன் ஞானக் கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிப்பர்.

கலையை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கவேணுமோ? ஈசுவரன் தம்முடைய சத்தியினாலே தானே நீக்கலாகாதோ என்னில்? ஈசுவரசத்தி ஸ்பரிசத்தால் அஞ்ஞானம் * சர்வான்மநா நீங்கிவிடும். அதற்கு மலபரிபாகம் ஆகாமல் அஞ்ஞான கேவலனாய் இருக்கையிலே பராசத்திக்கு ஸ்பரிசயோக்கியம் அல்லாதது கொண்டு குருவானவன் நித்திரை பண்ணுகிற சீடனைத் தாம் பரிசியாமல் தண்டினாலே

* சர்வான்மநா - முழுதும்.

தட்டி எழுப்புமாப்போல, ஈசுவரன் பரிக்கிரக சத்தி யாகிற கலா தத்துவத்தினாலே தானே சிறிது அஞ் ஞானத்தை நீக்குவர். இந்தக் கலாநி தத்துவங்கள் விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாவை லிங்க சரீரமாய் *ஆவ ரிக்கையால் இதுவே புமான்களுக்கு முதல் பந்தம்.

தடின்கூடு வெளவூரெ:- லொங் ஸவ-டாத்தூநாவி
கூரா வெததநுபுஸாராத்மம்! வெததநு வுஜிகா
லுஞ் சுலாலை நிவத-டாசு || வெததநுஜ்ஞக
கங்குகாராதி வஞ்ஜுலோத்தமம்! சுலபாவுஜிதெத
தூ தவெஸுவஹி தீரஸூதம் || ஸவ-டாத்தூநா கூரா
நெததசு வெததநு வுஜிபதநுணை || கிந்து
கடீடாநுஸாரெண சுலாபுதெசு டெஸதம் || தத
ஸூராய் சுலாவையம் வுஸாரம் பூராயகிஷ்ணுதம்!
ய்தம் சுலாம் விநா தெஷாம் ரூபம் தளதம் லிபு
தி || ததஜ்ஜுதிநுசுலுஸூர வெததநுபுஸாரம்
விநா! மூலககெந ததீஜெ நடவ தசுமுஹணம்
விநா! முஹணா லாவதஜ்ஜுஸூ மூலக ஸூதிநு
வஜ்ஜிதம் || தனிவநுதசு-டீ ரோளதம் ரோபாதொஜாய
தெகலா! மூரூப-டூரமுதஸூஷ்ணாநு ஸுலூநா
ஓம்பெந வொயபெசு || ஸிவொவி ரோஹநிபூராய
ஸுலூநாநு ஸகூர பூவொயபெசு || ஐ.தி.

வித்தை உயர் கலை அதனில் தோன்றி அறிவினை உதிக்கப் பண்ணும் - வித்தியா தத்துவமானது ஆன்மாக்களுடைய போகார்த்தமாகத் தனக்கு மேலான கலா தத்துவத்தினாலே தோன்றி ஆன்மஞானத்திற்கு விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும்.

விஷய தரிசனத்திற்கு ஆன்ம ஞானமே அமையாதோ என்னில்? ஆன்மஞானமானது சுத்த சைதன்சியம் ஆகையால் சிவாபிமுகமாகவது ஒழிந்து விஷயாபிமுகமாகாது. வித்தியா கலுஷிதமானால் அல்லது ஆன்மசிற்சத்தி விஷயாபிமுகமாகாது; ஆகையால், கலையினாலே ¹ ஞத்துவ கர்த்திருத்வம் உடைத்தாய்ப் புத்திசொருபமாயிருக்கிற ² கிராகியத்தையுடைய ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்திலே யாதொன்று ³ கரணம்; அது வித்தை.

விஷயதரிசனத்திலே புத்தி கரணமாகாதோ என்னில்? புத்தியும் ஆன்மாவிலே கிரகிக்கப்படுகையால் கட்டுட்டியம் போலச் சடமே; புத்தி ஆன்மாவுக்குக் கிராகியமாகையினாலே சட்ச கரணமாக ரூபங்களைக் கிரகிக்குமாப்போல, இப்புத்தியையும் கிரகிக்கிறதுக்கு வித்தை கரணம். 'அசுவேந ரதேந சாரதிநா ⁴ பந்தா நங்கச்சதி' என்கிற நியமமாக, கிரமத்திலே சட்சவாதித் துவாரா தரிசிக்கப்பட்டுப் புத்தியினாலே விஷயமானது நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ள அளவில் வித்தையினாலே புருடனாவன் அந்த விஷயத்தைக் கிரகிப்பன்.

இந்த விஷயத்தைக் கிரகிக்கிறதுக்குப் புத்தி ஞானமென்கையால் புத்தியே கரணமாகப் போகும்

1. ஞத்துவம் - அறியுந்தன்மை. 2. கிராகியம்-விஷயம்.
3. கரணம் - உதவி. 4. பந்தாநங் கச்சதி - வழிநடக்கிறான்.

கூலகம் || ஸுபவிஷ்ணுதகொ ஜெஞ்சொ ஸுபெஜ்ஜுதா
 பூவர்த்திதம் | தஸ்யாஜ்ஜுதாவி ஹெதகெ ஸொ
 விஸ்யாணிஸ்யாதகம் || தவிநிஸ்ய ருபிவொயம்
 வொயஸ்யா ஹெதகெதகம் | சுவிபா நெத ஸாக
 ஹெ நிஸ்யெதகெதகம் || சுஹொகாரபெநா
 வுபி காரெயெ தகவிவிஷ்யா | ஸுபாஜ்யொ ஜவ
 கெந நவொயஸ்யத ஹெதகம் || விஷ்ய கௌ
 விதாதஸ்யாஹெதகெதகம் | கிஹொஸு
 பூஜ்யொநெஷ்யொ ரவிவசு ஸுபகாஸகம் ||
 வொயாதக பூகாஸெத நதெஷ்யாவி ஹெத
 தா | ஹொமா ஸீகரணம் விஷ்ய ஸுவிஷி கரணம்
 தகம் || கௌவர்த்தி விநெத தஸ்யா சுநயொம் காயெ
 ஸாகரம் | கௌதொநஹொ விஷ்யா தித்யொவொய
 ராதகம் || கௌ விஷ்யாஹெதகெதகம் கதகெத
 வொவகாரிகள | ஐ.தி.

விச்சையின் அராகம் தோன்றி
 வினைவழி போகத் தின்கண்
 இச்சையைப் பண்ணி நிற்கும்
 தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
 வைச்சபோ திச்சா ஞானக்
 கிரியைமுன் மருவி ஆன்மா
 நிச்சயம் புருடன் ஆகிப்
 பொதுமையின் நிற்பன் அன்றே.

மேல் அராக தத்துவ லக்ஷணமும் புருட தத்துவ லக்ஷணமும் கூறுதல்.

இ - ள் : விச்சையின் அராகம் தோன்றி வினைவழி போகத்தின்கண் இச்சையை பண்ணி நிற்கும் - கலா வித்தைகளினாலே ஞாநிருத்துவ கர்த்திருத்துவத்தை உடைய ஆன்மாவுக்கு விஷயப் ¹ பிரவிருத்தியர்த்தமாக வித்தியா தத்துவத்திலேநின்றும் அராகதத்துவம் தோன்றி, கன்மானுகுணமான விஷய இச்சையைப் பண்ணும்.

அராகதத்துவம் என்று ஒன்று தோன்றி விஷய இச்சையைப் பண்ண வேணுமோ? ஆன்மா இச்சா ஞானக் கிரியாவான் ஆகையால், அந்த இச்சைதானே போதும் என்னில்? சாக்கிரத்திலே அந்த இச்சா ஞானக் கிரியைகள் இருக்கையிலும் ² அநாசக்தனான புருடனுக்குப் போகமில்லாமல் இருக்கையினாலும் சக்தனான புருடனுக்கு அசுத்தமாயிருக்கிற போகங்களைப் புசிக்கையிலே அமைவு பெருமல் இருக்கையினாலும் இந்த அராக தத்துவம் உண்டாகிப் போக்தாவுக்கு உபகாரத்தைப் பண்ணும்.

காலமானது பூத பௌஷ்யத் வர்த்தமானமாகிய தன்னுடைய விருத்திகளினாலே புசித்த போகத்தை விடவும் ஒரு போகத்திலே நின்று புசிக்கவும் ஒரு போகத்தை ³ உத்பாதிக்கவும் நிமித்தமாய் நிற்க; நியதியானது கர்மபலத்திலே நியமனம்பண்ணி, கர்மமானது ஒருவர் பலம் ஒருவருக்கு வராமல் அவர்கள்

1. பிரவிருத்தியர்த்தம் - பிரவிருத்தியின்பொருட்டு.

2. அநாசக்தன் - விருப்பமில்லாதவன். 3. உத்பாதித்தல் - உண்டாக்கல்.

அவர்களே புசிக்கிறதுக்குச் சககாரியாய் நிற்க, கலை யினாலும் வித்தையினாலும் போக உன்முகமான புருட னுக்கு அராகமானது சடிதிப் பிரவிருத்தியை உண்டா கப்பண்ணும். அராகமில்லாதவன் புசியானுகையாலே புத்தியிலே அவைராக்கியம் என்கிற அராகமிருக்கிறதே போதும், கலாஜந்நியமாக ஒரு அராகத்தை அங்கீ கரிப்பது கற்பனாகெளரவம் என்னில்? வித்தையினாலும் அராகத்தினாலும் கலங்கியிருக்கிற ஆன்ம சிற்சத்தியா னது இச்சைவடிவாய்ப் புத்தி தருமமான அராகத் துடனே கூடிப் பிரதிவிஷயம் ¹ பிந்ந ராகமாய் அசா தாரணமாயிருக்கும்.

முன்சொன்ன அராகத்துவமானது சாதாரண மாய், புத்திதரும அராகத்துக்கு அந்நியமுமாய், கிரா கியனாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்குப் பந்தமாயிருக்கும்.

சத்தாதி சர்வவிஷயங்களும் திரிகுணாத்மமாயிருக் கையினாலே தத்தத் குணச்ரயனாயிருக்கிற புருடனுக்கு அந்தந்த விஷய சௌந்தரியத்தினாலேயே பிரவிருத்தி வரும். மூலராகம் வேண்டா என்னில்? விஷயசௌந் தரியமே அராகத்துக்குக் காரணமாகில் ² விரக்தனே இல்லையாம்.

ஆகில் ஆன்மநிஷ்டமறிய சதாராகமிருக்கில் புத்த போகத்திலும் இச்சையைப் பண்ணியே யிருக்குமாகை யால் ³ வீதராகனே இல்லையாம் என்னில்? அந்த ராக மானது ⁴ வாசநாத்மா என்றும், ⁵ பிரத்யக் ஆத்மா என்றும் இரண்டு விதமாயிருக்கும்.

1. பிந்நம் - வேறு. 2. விரக்தன் - விருப்பில்லாதவன்.
3. வீதராகன் - ஆசையற்றவன். 4. வாசநாத்மா - அப்பி யாசரூபம். 5. பிரத்யக் - அறிவு.

வாசநாத்மாவானது ஆன்மஞான சம்பந்தியாய் இருக்கும். பிரத்யக் ஆத்மா ¹ புத்திகதமாயிருந்து விஷய ² சங்கியாய் இருக்கும். ஆணவ தர்மமாகிய மோகாதி சப்தகங்களினுடைய ³ பரிபாகத்திலே விஷய வைராக்கியம் வந்து விஷயத்தியாகம் பண்ணாவே பிரத்யக் ஆத்மாவாகிய அராகம் போம். அஃது எவ்வாறென்னில்? சட்ச இருந்தும் ரூபவத் பதார்த்தம் இல்லாதபொழுது அப்பிரயோசனமாவது போல; இந்தப் புத்திகத அராகம்போகவே விஷய செளந்தரியங்கள் உண்டாகியும் ⁴ ரூபவத் பதார்த்தம் உண்டாயிருக்கையிலும் சட்ச இல்லாதபோது கிரகிக்கப்படாதது போல விஷயகிரகணம் கூடாது.

அப்போது விதராகஞானவன் அந்த வாசநாத்மாவான அராகமும் போய் விதராகவனென்ன ஒண்ணதோ என்னில்? ⁵ புபுட்சவுமல்லாமல் முத்தனுமல்லாமல் முமுட்சு என்கிற அவஸ்தையை உடையவனில்லாமற்போம். ஆகில் அராகமுண்டாகையினாலே அவனும் ⁶ சராகனே என்னில்? அந்த வாசநாத்துமாவாகிய ராகம் மோட்சத்திலே இச்சையைப் பண்ணியதினாலே ⁷ சத்தி நிபாதம் உண்டாக ⁸ சாமுசித்தருக்கு ஈசுவர பாவனையினாலும் ⁹ வைநயிகருக்குத் தீட்சையினாலும் ராகம் நிச்சேஷமாய்ப்போம்; அப்பொழுது விதராகஞானவன் தத் ஷுணத்திலே சிவராகமானது உண்டாய் மோகாதிக்குக் காரணமான ஆணவமலத்தை நீக்கிச் சச்சிதானந்த சிவசாக்ஷாத்காரத்தைப் பண்ணுவிக்கும்.

-
1. புத்திகதம் - புத்தியையடைந்தது. 2. சங்கி - பற்றினது. 3. பரிபாகம் - பக்குவகாலம். 4. ரூபவத் - ரூபமுள்ள. 5. புபுட்சு - போகத்தில் இச்சையுள்ளவன். 6. சராகன் - ராகத்தோடு கூடினவன். 7. நிபாதம் - விடுகை. 8. சாமுசித்தர் - நன்றாகச் சித்திபெற்றவர். 9. வைநயிகர் - சாஸ்திர அப்பியாசிகள்.

தஹுசுதம் வெளவூரெ :- புவநுதஸு புவசு
 சுட லீராமம் புவதக்தெ | ஹொமாவா டஸசு
 ஸு ஹுஜாநஸு லீலீஸாநு || ஹொமா நதடுவெ
 ஸுஸுராதம் சுதகூரெவொவகாரிகா | காலம்பு
 வுதடுவொணு கமயதூதவுதிலி || நியதிஸு
 தயாகடு மெநெ நியதியதூணு | தலூநியதி
 காலுளவ ஸுதிள சுதடுகாரகள || சுலாஜிஸு
 ரொயெந சுடுணொவுவகாரிதா | சுயாணொம்
 சுதிதெஸுவு சுவிஜாகமயாவிய || சுலாநொஜாய
 தெராமம் ஸஜிம் வுஸாரம் புவநுதயெ | சுநி
 ஹுஹிடு சுஹுஜாநொ டுஸுதெ ஸுவிஜவூணு ||
 ராமாநு ஹொமெஷுஸசுசுசு ஹொமும் ஹொசு
 லீதொஹதி | ஸதா வுஜிமதொராமம் கிடுநுதூ
 விஸெஷுதெ || சுலெகெந வெசுலூர் கிடுநு
 சுயயெஸுர | யொயம் வுஜிமதொராமம் ஸுலெசுதூ
 புவநுதயெ || ஸஸுராதெந ரசுஸு சுலாநவிய
 ரஜிதெ | தலூராதெந ராமெண விஜயா கம
 லீசுதாம் || விஹிசுரி ஹாரடுவெவ ஸதிவாஜி
 தெநதா | ராமெணஸு ஸுலெசுதா விஷயம்
 விஷயம் புவதி || விஹிஸிஷுரடுவா ஸுர டுஸு
 ஸாரிஸுரடுவிணீ | ததூதாஹ சுநிஸுயம்
 ராமொவளவாசு புவசுதம் || ஹாவாநாந்திம

ணாதகூபா லிஷ்டெத ஸுபரூபதா | தலூரெடிவ
 பூவூதிஸூராக் கிசெநெநெதி வெதூதி || தனெ
 ஷாந்தாவியெடுஷெண லாவாநா ஸவ-ஜெத-ஷ- ||
 ராஜகாஸுரதொலீத ராமாஹவம் பூஸஜெதெ ||
 ராமொமூஹ சுநிஷெஸூக் கலாஹிரிவ ஸவ-ஜெத ||
 ஸுஷுதெஹாமஸூயததா ராமஸாஜிஷெயா ஸகூக் ||
 விராஜெதகயம் பஸூராக் ஸுஷுதெஹாமஸூய ராமவம் ||
 ராமொவி சிவியாவாஸநாதூய பூதூமாஜகம் ||
 ததூஸெவெதநாதூய ராமொவிஷயஸெவ்விதம் ||
 விஷயஸூராமதஸூராமெ விரகூஃப-ர-ஷொஹவெக் ||
 நசெயெ யஸூ ராமஸூ பூலாவாசாஸநாதூநம் ||
 ஸெளகெதாஸதி ராமெவ்விந வாஸநாதூ பூவத-கூ ||
 மூஹூலாவெ யயாநெதூ ஸகிகிஷிக் கரம்
 ஹவெக் | ஸவா ஸெளகெ விராமெவ்விந ஸூரடிஸூ
 பூவத-கூ || விஷுராமெநாவி விஷெயா நமூ
 ஹூர ஸதிவகூஷி | ராமொதொ வாஸநாதூ
 யம் ஸெவ்விதொ மூஹகாதூநம் || யதிதஸூர பூ
 ஹவெந வெராமூம் விஷெயெவ்விணாம் | சுருதூ
 விஷெயெ பஸூரடிஷெதாநஸூராக் கதூயந | ராஜெதொ
 யாய்செருதூ வாஸநாதூ ததஸூரம் || யஷெவம்
 வாஸநாதூதா ஸூரொ ராமொ ஜெஹஸூர | வீத
 ராமம் கயம்ஸகூ வ-ராம ஸெவ்விதெவடி ||

கலையும் வித்தையும் அராகமும் சடமாயிருக்கக் கலை ஆணவத்தைச் சிறிது நீக்கி ஆன்மாவுக்கு ஞானக் கிரியைகளைப் பிரகாசிப்பிக்கும் என்றும், வித்தை விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கும் என்றும், அராகம் விஷய இச்சையைப் பண்ணுவிக்கும் என்றும் சொன்னது ¹ அனுசிதம் என்னில், அஃது அப்படியன்று. ² ஜகத் ³ அஜகத் லக்ஷணையாகச் சொன்னது ஈசுவரனுடைய சத்தியானது சர்வ தத்துவங்களிலும் ஸ்திரீரூபமாகவும் புருடரூபமாகவும் மூர்த்தி அதீக ரித்து அதிஷ்டித்துநின்று செய்யும் ஆதலால் 'மஞ்சா: கிரோசந்தி' என்றது போலத் தத்துவங்கள் இந்தக் கிருத்தியங்களைப் பண்ணும் என்பது.

தடினாகும் ஸவ-ஜோநொத்திரெ:- கண்களோடிக
ஸங்காசம் குஸுமஹஜயஸனிழ் | தஞ்சாவூர்மலர்
நாமொர் ஜிவர்குஸுமே ஸனிஹம் || ராஜ்யம் ஸவ-
தக்பாநா பிபிஷெய ஸு-அஜ்யம் | மந்திரமாவக

1. அனுசிதம்-தகாதது. 2. ஜகத்-விட்டது. 3. அஜகத்-விடாதது.

ஸங்காஸம் க்ஷுவிஜாஜீக்ரஹஸ்ய || தஸ்யஜெஷ்யஸ்திதா
 விஜ்யா வ்யாவாநீ விஸ்யாபிவிணீ | விஸ்யகாஜீ விஸ்யவெ
 த்ரிஸ்யாரஹஸ்யாவமாஜிநீ || ஜெஷ்யா யார வக்ராமீ
 ஜ்யாநதொமாய டிக்ஷிணா | ஸாஸ்யஸஹாவ நிஸ்யாஸா
 ஜெஷ்யா கெஸஸனயா || ஸெஷத வீதாரணம்
 க்ஷுஷம் க்ஷுவிஜாஜீக்ரஹம் மஹ | தஸ்யஜெஷ்ய கதா
 ஜெஷ்யா வித்ருவணாநமெவிநீ | வித்ருவாரணா
 கதாஸ்யா வித்ருவாரணாவியெதி.

சத்தி என்றது ஸ்திரீரூபம் அல்லது புருடரூபமோ
 என்னில் ? ஆம் என்றதற்குச் சம்மதி.

வனகெவ ஸக்திஃ வரஜெஸ்யாஸ்யவினாவதம்
 யஜா விநியொம காவெ | ஹொமெ ஹவாநீ வுரம்
 ஜெஷ்யம் விஷ்யம் கொவெஷ்யம் காஜீ ஸஜெஷ்யம்
 ஜெஷ்யம்.

தொழில் அறிவு இச்சை மூன்றும் வைச்சபோது
 முன் இச்சா ஞான கிரியை மருவி - இவ்வாறு கிரியை
 யும் ஞானமும் இச்சையும் விளங்கவைத்தபோது முன்
 தனக்குள்ள இச்சா ஞானக் கிரியைகளைப் பிரகாசிக்கை
 உள்ளவனாகிப் போகத்தைப் புசிப்பன்.

தஜுக்ஷம் வெளஷ்ரெ :- காவொக்ஷவலித வெஷத
 யஜா விஜ்யாஜீக்ரஹ மொவாஜி நாமெணரஜிதஸ்யாவி
 ஹொவெக்ரஹலிக்ஷி வுரோந || ஐதி.

ஆன்மா ஞானசொருபன் என்பது கூடும், கிரியை யாவது ¹ ஆகுஞ்சன ² ப்ரசாரணப் ³ பிரமணாதிகள் அன்றே ! இது அசரீரியான ஆன்மாவுக்குக் கூடாது. இச்சையும் அராகதருமம் ஒழிந்து ஆன்ம தருமமல்ல என்னில் ? சத்தியம். ஆன்மா ஞானசொருபி ஆகையால் ஞாத்துவம் சுவபாவம். இவ்விடத்துக் கிரியை என்றது கர்த்திருத்துவ ஞாத்துவம் எவ்வளவுண்டு கர்த்திருத்துவம் அவ்வளவு உண்டு. ஆகையால், கர்த்திருத்துவம் உண்டானபொழுதே இச்சை அர்த்தாத் சித்தம். இந்த இச்சா ஞானக் கிரியைகள் ஆன்ம சொருபம் அல்ல. சொருபமாகிய சிற்சத்தியினுடைய காரியம் என்று முதலிலே சொன்னோம். இவைகளுக்கு மனோபுத்தி அகங்காரமான கரணங்கள் அபிவிருஞ்சகங்கள். இதற்குச் சம்மதி முதலிலே எழுதின பௌஷ்கர வசனத்திலே கண்டுகொள்க.

கலாதி தத்துவங்கள் பின்னக் கிரியைகளாகையால் ஏககாலத்திலே ⁴ சமுதாயிகமாக ஒரு வியாபாரத்தைப் பண்ணுவது எவ்வாறு கூடும் என்னில் ? இதற்கு உத்தரமாக:

ஆன்மா நிச்சய புருடனாகி பொதுமையில் நிற்பன் அன்றே - எண்ணெயும் திரியும் அக்கிரியும் கூடின சமுதாயத்திலே தீபம்போலக் கலாதியும் பிரகிருதியில் வித்தையும் கூடின சமுதாயத்திலே புருட தத்துவம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டதை; கஞ்சகத் தானமாகப் பண்ணிக்கொண்டு, அதனால் விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்கும் இல்லாத புருடனென்கிற நாமத்தைப் புருடதத்துவ சம்யோகத்தினாலே பெற்றும் பொதுமையில் நிற்பன் என்றவாறு.

1. ஆகுஞ்சனம் - முடக்குதல். 2. ப்ரசாரணம் - நீட்டுதல். 3. பிரமணம் - சுற்றுதல். 4. சமுதாயிகம் - கூட்டம்.

பஞ்ச கஞ்சகம் என்றிருக்கப் பிராகிருதா வித்தை கூடில் ஷட்கஞ்சகமாம் என்னில் ? அந்தப் பிராகிருதா வித்தை தாத்துவிகமாய்க் குணம் ஒழிந்து தத்துவம் அல்ல; ஆகையால் பஞ்சகஞ்சகமே இந்தப் பும்ஸ்துவ மலம். காலாக்கினி ருத்திர புவனபரியந்தம் வியாபித் திருக்கையினால் தீட்சையினாலே காலாக்கினி ருத்திர புவன சோதனையிலே போகவேணும் என்னில் ? அப்படி அல்ல. இந்தப் பும்ஸ்துவத்தைப் பிரகிருதிக்கு மேலே எண்ணப்படுகையினாலே காலாக்கினி ருத்திர புவனமாதியாகப் பிரகிருதி பரியந்தம் புவனசோதனை களிலே தூலரூபமானது நிவிருத்தியாய் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவர புவனமாகிய கலாதத்துவ சோதனையிலே நிச்சேஷமாகப் போம். அப்பொழுது ஆன்மாவுக்குப் புருடன் என்கிற நாமம் இல்லையாய் ருத்திரானுவாம்.

தடித்து வெள்ளை :- முண்பும் சீயிவம்
 லுக்கம் யயாவநுநிவம்மவாஃ | வனுகனாக ஸம்
 யுதஃ பூகூதிம் ஹோதும்பேதஃ | கவிதாதி ஸ
 சாயுதஃ வுருஷஃவரிக்கிதஃ || நவிஜூநகலா
 ஸ்ஹ நாவி பூபயகெவலாஃ | வுருஷாவூம்
 உஹேஷூலாசு நாவிதாதி விவஜிதஃ || தலூசு ஸகல

வளவாண்ம உவதெ வுருஷாஜம்படி | கலாதிவனுக
 ஸெய்வ யதிவெண்ணெதி நிதித்தா || ததாபுகுதி
 ஹோகதுகவனஸுராஜெஜா கலையயா | தயாவிஜா
 லிஜாதுவது காவியெண்ணெ நிதித்தா || காலாஜிவா
 வெகதுகவாஹாவாசு ஹோகதா கயம் ஹவெசு | பூ
 கதுதொ யவ்விஜாதி வுண்ணெ வுண்ணெவிவெதுதி ||
 ததாபுகுதிவாஜிவா || வுண்ணெவிவெதுதி ||
 திசுபாயாந்தவராபுண்ணெ விவநாநுதிதாநிஹி
 கயதிசுபுவிதிவெவா ஹந்தி வநெஹஜந்தி ||
 யதுவகணயா வதுதா விவநாவிதிநிதிதா || தத
 வசு பூவதிவநா பூகதுதாவெவ கலுதா ||
 மந்தாயா மூஜிவதுவெ தததிசுபுதிதையா ||
 கலாதிவனுகவாநா சூஜிவெவெவ வொதிதா |
 பூகதுதொவி யஜிவாசு வுண்ணெவிவெதுதி ||
 தவ்யசூஜிவிவெவெவ கிசுபம் வுண்ணெவிவெதுதி ||
 நெஹவாவிவெ வுண்ணெவிவெவெவெவிதாவிஜா ||
 தவாது புகுதிவாது சூகம்விவநாதுக ||
 யவ்விவ தவவிவிவெது யுண்ணெவிவெதுவிவெது
 ய || தவநி வுண்ணெவிவெ விவெ நானெனா வு
 வகவாவிவதா || கலுவிவநி கலாயா சூஜிவெது
 விவநாது || யொய்வெண்ணெவிவெ விவெவிவெது
 வாதகொதி || காலாஜிவா விவெவிவெது விவ

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையில் தோன்றித்
தருங்குண மூன்றும்ஒன்றிற் ருன்மூன்றுமும்மூன்றாகும்
இருங்குண ரூப மாகி இயைந்திடு மெங்கும் ஆன்மாய்
பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே.

மேல் குணரூபமாகிய பிரகிருதியின் தோற்றம் கூறுகின்றது.

இ - ன் : கலையில் மூலப்பிரகிருதி வரும் குண வடிவாய் தோன்றி தரும் குணம் மூன்றும்-சர்வ ருத்திராதிபதியாகிய ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சத்தியினாலேக்ஷோபிதையான கலையிலே மேலுண்டாம் குணாதி பிருதிவி அந்தமான தத்துவங்களுக்குக் காரண ரூபமான மூலப்பிரகிருதி கலையிலும் தூலமாகத் தோன்றி மான் என்றும் அவ்யக்தம் என்றும் பெயராய்ச் சாத்துவிக ராஜத தாமதங்கள் என்னும் மூன்று குணங்களையும் பெறும்;

தடிசுதம் வெளவூரெ:- ததுஜாபொஜுவம் யஸூரக
கயாவிஸூயுதாமதம் | முணாஜிகுதிவயடுதம்
தகவஜாதம் யதொவவெசு || தடிசுதலிதி ஸ்ரூசுதம்
கெநாலும் ஸ்ரீகணவிக்ருமெரிதி.

இதற்குப் பாஞ்சராத்திரியும் ¹ சேச்வர சாங்கியனும் பண்ணும் சங்கையும் அதற்கு உத்தரமும்:

குணங்களுடைய சாம்யாவஸ்தையைப் பிரகிருதி என்று சொல்லப்படும். குணங்களுக்குப் பிரகிருதி காரணம் என்னில்? தனக்குத் தான் காரணமென்று அங்கீகரிக்கிறது எப்படி? என உத்தரம். ² குணசாம்யாவஸ்தையே பிரகிருதி என்பது சைவசித்தாந்தம். அல்ல. அஃது எவ்வாறென்னில்? குணங்கள் அசேதனமும் அனேகமும் ஆகையால் காரியங்களாகையாலே காரணத்தை உடையது என்று அங்கீகரிக்க வேணும். அந்தக் காரணமாவது பிரகிருதி.

மேலும் இதற்குச் சங்கை. ஞானப்பிரகாசமும் கிரியையும் சாத்துவிக ராஜதங்கள் என்கிற குணங்களுடைய சொரூபம்; ஆகையால் பிரகிருதியும் ஞானக்கிரியாப் பிரகாச சொரூபியாய் இருக்கையால் குண சொரூபமே பிரகிருதி; அந்தியமல்ல.

மாயை கலை வித்தைகளும் இவ்வாறே ஞானக்கிரியாப் பிரகாச சொரூபமாகையால் அவைகளும் குணவியதிரித்தங்களல்ல; குணாத்மகமே என்னில்? மாயாதிபிரகிருதி அந்தங்களானவைகளுக்கு ஞானக் கிரியாப் பிரகாசத்வம் சுவபாவசித்தமே. 'காரண குணதி காரிய குணநாத் பந்தே' என்னும் நியாயத்தினாலே காரணமாகிய மாயையினுடைய ஞானக் கிரியாப் பிரகாசத்வம் தத் காரியமாகிய கலையிலே உண்டாய், அந்தக் காரியமாகிய கலாப் பிரகிருதிக்கும் அவ்வாறே உண்டாய்,

1. சேச்வரசாங்கியன் - ஈசுவரர் உண்டென்று சொல்லும் சாங்கியம்தம். 2. குணசாம்யாவஸ்தை - முக்குணமும் ஒத்த நிலை.

தத் காரியமாகிய சாத்துவிகாதி குணங்களுக்கும் அவ்
வாறே உண்டானதே. ஆகையால் மாயை கலை பிர
கிருதிகளுக்கு ஞானக்கிரியாப் பிரகாசத்வம் சுவபாவ
சித்தம். சாத்துவிகாதி குணங்களுக்கும் தத் காரிய
மாகையினாலே ஞானக்கிரியாப் பிரகாசமுண்டானதே.

மேல் நிரீசுவர சாங்கியன் சங்கையும் உத்தரமும்:
ராஜத குணத்தினாலே பிரபஞ்சோற்பத்தியும், சாத்து
விக குணத்தினாலே திதியும், தாமத குணத்தினாலே
உபசங்காரமும் உண்டாம். இதற்கு ஸ்ரீகண்ட பரமே
சுவரன் பிரகிருதியில் சிருஷ்டியாதிகளைப் பண்ணுவார்
என்று சொல்லுவானேன் என்னில்? உத்தரம்:

குணங்கள் அசேதனமும் அனேகமுமாகையினாலே
காரியமே. காரியத்தைக் காரணத்திலே உண்டாக்கு
கிறதுக்குச் சேதநாபேகை வேணும். இந்தக் குணங்
கள் ¹குணந்தரங்களிலே ஜந்மாதினை அடையுமென்
னில்? அவைகளும் காரிய ரூபமாகையால் அவற்றிற்
கும் ஒரு காரணத்தை அபேகிக்க வேணும். ஆகை
யால் அநவஸ்தை வரும். அஃதன்றியும் ஜடமானதெல்
லாம் சித்பிரேரணையன்றியில் காரியப் ²பிரவர்த்தகம்
ஆகாதிருக்கையால் கலையிலே நின்றுப் பிரகிருதியை
உத்பாதித்துப் பிரகிருதியிலே நின்றுப் குணம் முத
லான குக்கும் சிருஷ்டியாதிகளை உண்டாக்குகிறதற்கு
ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனே கர்த்தா. மாயாகாரியங்க
ளெல்லாம் மாயா அவிநாபூதமாக இருப்பதுபோலப்
பிரகிருதி காரியங்களெல்லாம் பிரகிருதி அவிநாபூதங்
களாகியிருக்கும். மாயை என்ற சப்தத்தால் மாயா
அதோபாகமாகிய கலா அவிநாபூதமாகப் பிரகிருதி

1. குணந்தரம் - வேறு குணம். 2. பிரவர்த்தகம் -
நடத்துகிறது.

பரியந்தம் தத்துவங்களெல்லாம் இருக்கும். அப்படியே பிரகிருதி அதோபாகமாகிய குண அவிநாபூதமாகவே புத்தியாதி பிருதிவி அந்தமான தத்துவங்களெல்லாம் இருக்கும்.

தடிசுதம் வெளவெரு:- முணாவனவ வஸீ வஸூம் ப்ராஹ்மீ ப்ருக்யதிரமயுதெ | தசுக்ஷம் வஸீ வாஜாநம் ஸம்வீதிவ்ருத்வடிதெ || நமுணாநாஸ வாவஸூ ப்ருக்யதிஸ்ரிவஸாஸநெ | சுவெதநகெநெநெ கக்வாசு முணாநாம் உநிவம்மவாம் || உஷ்டகா ரணவஃவஃகவததூப்ருக்யதி ஸம்ஜகதா || கியா ப்ருகாஸ ஸிஷ்டாதா ராஜாதி முணாநாரிதம் | ப்ருக்யதெரவி தாடிவாசு முணெஸூநாதி ரிவடிதெ | வாயாநாநா தாடிவாசு முணாத்ருக்யம் வடிவஸூதி || நமுணாத்ருக்யதஸூஷாம் ப்ருகாஸா டிராத்ருக்யதா || கிணுஸூவ வலிபாய தசுக்ஷம் க்வாசு முணெஸூவி || ப்ருகாஸாடிராத்ருக்யதா வலிபா நமுணாத்ருக்யதயாஜிஜாம் | காயஸூ ஜநநஸக்யா சுப்ருவ்யதி ராஜஸூவிதாம் || நிவ்யதி ஸூஸூ வலிபா ஸ்ரீகணாவெக்யதிகாசுதம் | சுவெதநகெநெநெ கக்வாசு முணாகாயஸூவாஹுதம் || ஸுகியாஜநநா டிராத்ருக்யம் கிணுஸூவாஹுதம் || நவாநெநெ க்வநவஸூதா ஜநநாடிராத்ருக்யதா || ஜநநாடிராத்ருக்யதிகாசுதம் ஸூவாவெக்யா வனவஸூதிதாம் || ப்ருக்யதா

விகுதாடிஜாஹுமோயாயாபிவஸாஸிதாஃ | மூணத
கெவ்விதிவெஷாஃமோபெயாநாஃகலாதநீதி.

இவ்வாறு சர்வஞ்ஞராய் அபரிமித பராக்கிரமராயுள்ள ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரனுடைய சத்தி ஸ்பர்ச மாத்திரத்திலே பிரகிருதியிலே சாத்துவிக ராஜத தாமதங்கள் என்று மூன்று குணங்கள் உண்டாக, அதைப் பிரம விஷ்ணு காலருத்திரர் அதிஷ்டித்து நின்று சிருஷ்டி திதி சங்காரத்தைப் பண்ணுவார்கள்.

தஹுசுதம் தகெகுதவ:- கொவகொகுத ஹொ
தெஜாஸுக்னொநகவிசுபி | ப்ரஹுஃ வரபெ
ஸாநஸுக்ரிஸுஃவகபோகுதம் || ஸக்பாஜ ஹிஸுதி
மூணாஃ ப்ரக்யதிஸுஃவஃ |

இந்தக் குணங்கள் சாத்துவிகம் ஸ்படிகப் பிரகாசமாகவும், ராஜதம் * பத்மராகப் பிரகாசமாகவும், தாமதம் இந்திரநீலப் பிரகாசமாகவும் இருக்கும். பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களும் இந்தக் குணங்களை அதிஷ்டித்துக் கொண்டு இவ்வாறு ரூபமாக நின்று, இந்தக் குணங்களுக்குக் கீழுண்டான சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவார்கள்.

தஹுசுதம் ஸவஃஜ்ஞாநோதரொ:- ஹ்ருநீஸ
ஹொரூத ஸஃஹஸுபிகஸுஹிஸு | தகணஃ மஃவ
நாஹஸா ஹ்ருஹவிஸு ஹெஹுஸாஃ || தஹொஜஸு
க்பாநிவ மூணாயிஷ்டிதவிமுஹா ஹி.

* பத்மராகம் - கெம்பு.

தடிஹுஹு தடுதெவ:- ரஜிஸுஸூயகயுதெ |
 ஸுஸய-க்ருஸய-ஹு ஸெஸூஸஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ
 தா! ஹஸூஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ
 ஹஸூஸூஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ ஹஸூஸூஸூஸூ

தாமதகுணமானது ஒன்றிலும் திருப்தி பிறவாமல் இருக்கையும், உச்சாக ஈனதையும், 1 ஈனவிருத்தியும், கோட்சொல்லுகையும், நிஷித்தாகார பகுபகடிணத்தையும், அதிக நித்திரையையும், கர்வத்தையும், சோம்புதலையும், பிறருடைய சிரேயசுக்கு விக்கினம் பண்ணுகையும், அறிவு ஹினதையும் பண்ணுவிக்கும்.

தடிஹுஹு தடுதெவ:- சுதிநெஹு ஹெஹுஹு
 ஹெஹுஹுஹு ஹுஹுஹு தயா! ஹிஹுயிகுஹுஹு
 ஹுஹுஹு ஹிஹுயிகுஹுஹு ஹிஹுயிகுஹுஹு
 ஹிஹுயிகுஹுஹு ஹிஹுயிகுஹுஹு ஹிஹுயிகுஹுஹு

ஒன்றில் தான் மூன்றும் மும்மூன்றும் - ஒருகுணம் இரண்டு குணத்தையும் அடக்கித் தான் மேலிட்டு நின்ற பொழுது அதில் இரண்டு குணம் தோன்றிப் பிரதான குணத்துடனே கூட மூன்று குணமாகும்; இப்படியே மூன்று குணமும் ஒன்பது குணமாம். அவையாவன? சாத்துவிகம் ராஜத தாமதங்களை அடக்கித் தான் மேலிட்டிருந்தபொழுது 2 லகுதை என்றும் பிரகாசம் என்றும் இரண்டு குணம் தோன்றும். ராஜதம் சாத்துவிக தாமதங்களை அடக்கித்

1. ஈன விருத்தி - ஈன சீவனம். 2. லகுதை - இலேசாயிருக்கை.

தான்மேலிட்டிருந்தபொழுது ¹ உபஷ்டம்பகமென்றும் சலனமென்றும் இரண்டு குணம் தோன்றும். தாமதம் சாத்துவிக ராஜதங்களை அடக்கித் தான் மேலிட்டிருந்த பொழுது ² குரு என்றும், ³ வர்ணகமென்றும் இரண்டு குணம் தோன்றும். இப்படி ஆறு குணம் தோன்றிப் பிரதான குணங்களுடனே கூட ஒன்பதும் ஆம்.

இதில் உபஷ்டம்பகத்துக்குப் பரியாய நாமம் அடர்ச்சி. சலனத்துக்குப் பரியாயம் வியாவிருத்தி. குருவுக்குப் பரியாயம் கௌரவம். வர்ணத்துக்குப் பரியாயம் அநியமம்.

இவ்வாறு இந்தக் குணங்கள் ஒன்பதும் புத்தி தத்துவத்துடனே கூடிப் பதார்த்த தரிசனங்களிலே சட்சவுக்குத் தீபம் உபகாரியாவதுபோல ஆன்மாக்க ளுக்கு விஷயதரிசனத்திலே உபகாரிகளாம்.

தஜுஸ்துத் தனெசுவ:- சுனெசுஜாநுஜி ஹவாஸு யஜநநாஸிய-ந ப்ருவ்யத்யஸுமணாஃ | ஸக்வஹவ-
ப்ருகாஸகரிஷ்ட ஸ்வஷ்டஹகனுவனாஜி || ம-
வரணகடுவதாஃ ப்ருபீவவஜாஸ-தொவ்யகிரிதி |

இரும் குண ரூபம் ஆகி இயைந்திடும் எங்கும் ஆன்மா - கீழ்ச்சொன்ன குணங்களுடைய சம்பந்தத்தி னாலே ஆன்மாவானவன் புண்ணிய பாபானுகுண மான ரூபங்களைப் பொருந்தி எல்லா விஷயங்களையும் பிசிப்பன்.

1. உபஷ்டம்பகம் - பிடிப்பு. 2. குரு - கனம். 3. வர்ணகம் - அநியமம்.

பெரும் குண வடிவாய் போக சாதனம் பெந்தம் ஆமே - 1 பஞ்சாசத் பாவமான குணங்களோடே சம்பிருத்தமான புத்தியாதி குக்கும தூலசரீரம் என்கிற போக ஏதுவானது ஆன்மாவுக்குத் தூலபந்தமாம் என்றவாறு.

சித்தமாம் அவ்வி யத்தம் சிந்தனை யதுவும் செய்யும் புத்திஅவ் வியத்தில் தோன்றிப் புண்ணிய பாவம்சார்ந்து வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வரும்சுக துக்க மோகப் பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

மேல் எட்டு விருத்தத்தினாலே பிரகிருதியிலே ஆன்ம தத்துவம் இருபத்துநாலும் தோன்றும் முறைமை கூறுதல்.

இ-ள் : சித்தமாம் அவ்வியத்தம் சிந்தனை அதுவும் செய்யும் - அவ்வியத்தமானது குணரூபமாய் நின்றது அன்றியும், சித்தரூபமாகப் போக சிந்ததையையும் பண்ணி நிற்கும் ;

புத்தி அவ்வியத்தில் தோன்றி - புத்தியானது குணத்திரய 2 விபாகத்துக்குமேல் தாமதத்தையும் ராஜதத்தையும் அடக்கிக்கொண்டு 3 சத்வோக்கடமாக விஷயங்களை நிச்சயிப்பதாக உண்டாம். அது பாவ ரூபமும் வியவசாயரூபமுமாக இருவகையாம். பாவமானது விஷய 4 விசாரங்களைப் பண்ணாதிருக்கும். வியவசாயமானது விஷய நிச்சயத்தைப்பண்ணும்.

1. பஞ்சாசத் - ஐம்பது. 2. விபாகம் - பிரிவு. 3. சத்வோக்கடம் - சத்துவகுணம் மேலிட்டது. 4. விசாரம் - பகுத்தறிவு.

ஸாயாதா வ்யவஸாயாதகஸூயம் | ஸாவஸி ரித
 ரஸூஸாசு ஸவாவொ மூஹகாதநம் || கிணுபு
 வாதடாகாடி கியாகஸூயம் மொகிபுலிம் | ஸந
 ஞாநெவெஹ நபஹுநி மொநிதம் || சூலூகிசுவா
 சுகிந்தயூம் விநஷா சவிதா கியாம் | மொகாவா
 நவபூதிசுவாசு ஸஸூரொ வொவஸூஜிதம் ||
 கூபுதெந ஸவூஸிஸூர லிகாரிசெந ஹெ
 துநா | கூஷூரொவி ஸஸூரொ நவூஸி
 வரி ஷூதெ || கூவஸூதி யசூஸூர கியா
 ஸூஷூமூணாஜிதி | சூதலிம் கூத கஜூணி
 தஸூரூ கூவஸூதி வாஸநாஜிதி ||

புண்ணிய பாவம் சார்ந்து - புண்ணியம் என்றது
 தர்மம், அது ஞானதிக்கு ¹ உபலக்ஷணம். பாவம்
 என்றது அதர்மம், அது அஞ்ஞானதிக்கு உபலக்ஷ
 ணம். ஆகையால், தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசு
 வரியம் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அநைசு
 வரியங்கள் என்னும் பாவ அஷ்டகங்களையும் விருத்தி
 யாய் உடையதாயிருக்கும். அவை வருமாறு :

சாத்துவிக குண ² ஆதிக்கியத்தால் தர்ம ஞான
 வைராக்கியம் மூன்றும் உண்டாம். ராஜதகுண ஆதிக்கி
 யத்தால் ராகப் பிரவிர்த்தியான ஐசுவரியமுண்டாம்.
 தாமதகுண ஆதிக்கியத்தால் அதர்மம், அஞ்ஞானம்,
 அவைராக்கியம், அநைசுவரியம் இந்நாலும் உண்டாம்.

1. உபலக்ஷணம் - ஞாபகம். 2. ஆதிக்கியம் - அதிகம்.

தடிசுதஃ ததெதுவ :- யதெ-டா ஜோடனா வெ
ராஜா நெஸைய-ஃ வு-ஃவதுதம் | துபொது யதெ-
ஃவதுதம் ஸாதிசா வரிசீதி-டதாஃ | ராமஸு
ராஜஸஸிஷா ஸாஸஸாஃ வரிசீதி-டதா ஐதி.

இவையிற்றைப் பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய
பலமாவன : தருமத்தினாலே சுவர்க்கம், ஞானத்தினாலே
பதமுத்தி, வைராக்கியத்தினாலே பிரகிருதி லயம், ஐசு
வரியத்தினாலே யதேஷ்ட சித்தி, அதருமத்தினாலே
* திரியக் யோனி ஜனனம், அஞ்ஞானத்தினாலே நரகப்
பிராப்தி, அவைராக்கியத்தினாலே பந்தம், அநைசுவரி
யத்தினாலே அபீஷ்டவிக்கம்.

தடிசுதஃ துமெஃஃ :- வுதுளயதெ-டாசுஸும-ஃ
ஜோடாநுதிஃ வெராஜாசு புகுதி-யம் வெஸஸு
ய-டாதிவிவாதஃ சுயதெ-டாசு திய-டமுதி பொநி
ஸு-ஃஃ சுஜோடாசு நிரயாவாதிஃ சுவெராஜாசு
வெ-ஃ சுநெஸுய-டாதிவிவாத ஐதி.

இவையிற்றின் பேததருமமானது இயமமென்றும்,
நியமமென்றும் இரண்டு விதமாம். இவையிற்றின்
சொருபங்களை 'சகமார்க்கம் புலனெடுக்கி' (குத். 8,
செய். 21) என்னும் விருத்தத்தில் வியாக்கியானமான
அஷ்டாங்க யோகத்திலே விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

ஞானமானது ஐந்துவிதமாம். இதனுடைய சொரு
பத்தை 'மொய்தரு பூதமாத்' (கு. 2, செ. 73) என்னும்
விருத்தத்தில் வியாக்கியானத்தில் பாவாத முத்தியில்
விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

* திரியக் - பசு பசுதியாதிகள்.

வைராக்கிய சொரூபம் 'உரைதருமிப் பசுவர்க்கம்' (குத். 8, செய். 2) என்கிற விருத்தத்தில் வியாக்கியா னத்தில் சத்தி நிபாதத்திலே விஸ்தரித்துக் கூறுவாம்.

ஐசுவரிய பேதமாவது அணிமா, மகிமா, லகிமா, கரிமா, ஈசத்துவம், வசித்துவம், பிராப்தி, பிராகாமியம் என்று எட்டு விதமாம்.

இதில் அணிமாவாவது பரமானுவிலும் குக்கு மான தேகத்தை உடைத்தாயிருக்கை. லகிமாவாவது சீக்கிரவேகியாய்ச் சேற்றிலும் சலத்திலும் அடி அமிழ்ந் தாமல் செல்லும் தேகத்தை உடைத்தாகை. மகிமா வாவது தேகேந்திரியங்களினாலே வியாபியாய்ப் பிரம லோக பரியந்தமுமாம் தேகத்தை உடைத்தாயிருக்கை. இந்த மூன்றும் தேகசித்தியான ஐசுவரியங்கள்.

இனி, அந்தக்கரண சித்தியாகிய ஐசுவரியங்கள் ஐந்தாவன : பிராப்தியாவது மனத்தினாலே நினைத்த பதார்த்தங்களெல்லாம் முன்னே வந்திருக்கை. பிரா காமியமாவது திவ்வியரூபமான ஸ்திரீகள் அனேகரை மனச்சங்கற்பத்தினால் உண்டாக்கி, எல்லாருடனும் ஏக காலத்திலே * தாதிருக்கு ரூபங்களைக்கொண்டு கூடி யிருக்கை. ஈசத்துவமாவது பிரமாதிகளான சர்வரி டத்திலும் தன்னுடைய ஆக்கினைசெய்ச் செலுத்துகை. வசித்துவமாவது சர்வ ஜனங்களையும் பிரகிருதியையும் வசீகரணம் பண்ணிக்கொண்டு சிருஷ்டியும் பண் ணுகை. கரிமாவாவது பர்வதத்திலும் பாரமாய் மகா வாயுவினாலும் அசைக்கப்போகாமல் இருக்கை.

தஹுஸ்தஹு தஹெஸ்தஹு :- ஸஹெஸ்தஹு-விஹெஸ்தஹு
வி ஹெஸ்தஹு ஹெஸ்தஹு-தஹு-ஸ்தஹு-விஹெஸ்தஹு

* தாதிருக்கு - அப்படிக்கொத்த.

ஹமெந ஷ்விதநெஸ்பபு ஶஷ்யா || யபுனெனாஜா
 நநிஷஸ்ய விராமெஹ்ஸுதிபுதம் || ஸகபுனா
 ஶயெஷஸா ஶனெனாநெஸுரூபிஷ்யா || ஶனிபா வரபா
 ஶுதொவிஸுதகூதாராஜிதாதயா || ஶுவிபாஸ்ய
 வெமிக்ஷம் வங்காஷாவபுஜிஷ்ய || ஶனிபாவாபுஷஸா
 நுஷுஷவெநெஷிபுதாநி || துதிபம் காயதஸி
 ஶம் வெஸ்யபு ஶனிபாஷிகு || ஶுபாஷுரூபொமணா
 வனா யொமிநம் கரணாதகா || ஶஸாஷஷ ஶா
 ஶிஷி || ஶுபாஷிபுதா மணாயா || நிபுதாயஸுஷஸ
 ஶுராணி கீபாபுரூபாஷிபாஸ்யா || ஶுஷா வியாநம்
 ஶுஷாஷா தகவபுதா வெஸிதாஷி || வயகூதி
 வபுஸிக்ஷம்ஸுஜிமணிபுதாணவெஷ || ஶுஷாநஸு
 ஶுஷிபுதாநெஷ ரவாயொவஸிதாஷிதெதி.

இந்த ஐசுவரியமாவது பூலோகத்திற்கு மேலாகப்
 பிசாசலோகம் முதலாக 1 உத்தரோத்தரம் 2 துவிசுண
 மாய் அறுபத்துநாலு குணமாம். அவையாவன :

பிசாசலோக வாசிகளான உருத்திர பிசாசகணங்க
 ளுக்குப் பிருதிவி புவனங்களை வியாபித்த அணிமாதி
 எட்டுக் குணங்கள் உண்டு.

மனிதரிலே சிவபூசா தாரதம்யதையினாலே உருத்
 திர பிசாசகண பதத்தை அடைந்த பேர்களுக்கும்
 இவ்வாறே உண்டு.

1. உத்தரோத்தரம் - மேன்மேலும். 2. துவிசுணம் -
 இரட்டிப்பு.

ரகோலோக வாசிகளுக்குப் பார்த்திவ ஆப்பியம் இரண்டு புவனங்களையும் வியாபித்துத் துவிசுணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

யகோலோக வாசிகளுக்குப் * பார்த்திவ ஆப்பிய தைஐசமான மூன்று தத்துவங்களுடைய புவனங்களையும் வியாபித்த திரிசுணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

கந்தர்வலோக வாசிகளுக்குப் பார்த்திவ ஆப்பிய தைஐச வாயவ்யமான நாலு தத்துவ புவனங்களையும் வியாபித்த சதுர்க்குணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

இந்திரலோகவாசிகளுக்குப் பாஞ்ச பௌதிகமான புவனங்களையும் வியாபித்த பஞ்சகுணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

சோமலோக வாசிகளுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன பாஞ்ச பௌதிகம் மனத்தத்துவமுமாக ஆறு புவனத்தையும் வியாபித்த ஷட்குணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

பிராஜாபத்தியலோக வாசிகளுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன பாஞ்சபௌதிக மானதமும் அகங்கார தத்துவமுமாகச் சப்த புவனங்களையும் வியாபித்த சப்த குணமான ஐசுவரியம் உண்டு.

பிரமலோக வாசிகளுக்குக் கீழ்ச்சொன்ன பாஞ்ச பௌதிகமான அகங்காரமும் புத்தி தத்துவ புவனமும் கூட எட்டுப் புவனங்களையும் வியாபித்த அஷ்டகுண ஐசுவரியம் உண்டு.

இப்படியே மனிதரிலும் சிவபூஜா தாரதம்மியங்களினாலே அந்தந்த உலகத்தையடைந்த பேர்களுக்கும் இவ்வாறே ஐசுவரிய சித்திகள் உண்டாம்.

* பார்த்திவ ஆப்பியம் - பிருதிவி அப்பு.

தஞ்சை சிவயஜேடாத்தரெ :- பொருவ்வொ
யயிஷாசி ப்ரயமஜ்யாயதஸ்யித்யு | உவரிஷாண
யொகாநாந் ஸுராவனாவ்யுநாகுராக் || தத்ரா
ஷமுணவெஸ்யய்யம் வாயிடவம் விசிதாஸிநாழ் |
ததாயுஜ்ய மதாநாந் நரானாந் தத்யைம் ஸு
த்யு || ரக்ஷஸாந் ஷொயசமுணம் வாதிதவாவ்யம்
வதலியா | வனதநிரவசெஷெண யக்ஷஸ்யந்யு
தெஜ்யத்யு || மயவடாணாந் வாயவ்யாந் யக்ஷாணாந்
ஸகலஸ்யத்யு | வானுலளதிக்ஷிந்யு வகவாரிஸ
த்யுணம் லீலாக் || ஸொலீஸ்யாநஸஞ்ஜயம் யத்யாய்
வானுலளதிக்யு | ஸாஸ்யம் ப்ரஜாவத்யுலாந் சுஹம்
கார முணாயிக்யு || வத்யுஷத்யு முணம் வ்யாஸம்
வலவெஸ்யய்யம் துமத்யுத்யு ||

மனிதர் பூஜை பண்ணின * தாரதம்மியத்தினாலே
பிசாசாதி லோகங்களை அடைவார்கள் என்பதற்குச்
சம்மதி.

சிவயஜேடாத்தரெ :- பெவாந்யஸக்தஹ்யத்யா
யஜம்கீஸம் ப்ரஸம்மதம் | தெஷாவிவிஷாதிஸ்யாநம்
வாவாந் நராவத்யு || தத்ராவய்யந்தி பெருஞ்
கூரிராஸ்யத்யு வம் வொவநாந் || ரக்ஷா வொகெ
சிவவெஸ்யய்யம் லீலாவொமாநு ப்ரயத்யுதி | திரவ்ய

* தாரதம்மியம் - ஏற்றத்தாழ்வு.

யந்தி பெருமூர்த்தி உத்தேசனா தாநராஃ || யக்ஷனொ
 கெசரிவனெஷாஃ உத்தேசனா தாநராஃ || யக்ஷனொ
 தநுதம் கூவடங்கி திருவதாவடா யக்ஷனொ
 ஸிவாமெவிவ தெயான்தி மயவடமுவநம் நராஃ ||
 மொகெ வுராதம் ஸேஷிஸு வனுவாரணு ஜெஸி
 வடி | தஸேஷ்டமுவநெ ருடும் குரோது லிவாந
 மூயல்தி || காரிஸகெந மிதெந யஸுலாபயதெ
 ஸிவடி | மூரஜாவதெயாஸிவலுஸு மொகெனொமாநு
 மூயல்தி || சுஷா வடபந்தி மாயத்ரி பெஸிவம் வெடி
 தநராஃ | தஜாவதஸிவ ஷேஷாஃ மூலமொகம்
 மூயல்தி ||

அதர்மபேதம் பத்தாவன : நிஷித்த இம்சை, பர
 ஸ்திரீ வியாபாரம், அசத்தியம் சொல்லுகை, குரு
 பத்தினி கமனம், தனக்கு அபகாரம் பண்ணினவனுக்
 குத் தானும் திரும்பப் பிரத்தியபகாரம் பண்ணுகை,
 கோபம், நித்தியகர்மாதி லோபம், அசசி, அசந்தோ
 ஷம், * வக்ரதை இவையிற்றுக்களிலே பிரவிருத்தி
 பண்ணுகை.

தஷுதம் வெளவனொ :- ஹிம்ஸாயாபிவி வெள
 யெட்வா லிசுராகூயநவனவ | மாவடம்மநாயிமநெ
 வுலவாரமூதிகூதள || கெயெநிதூடி மொ
 வெவா ஸளவெவா தொஷவனவவா | சுநாஜுவெவ

மகாமோகமாவது சத்தாதி அஞ்ச விஷயங்களும்
 1. அதிமானுஷ கிருத்தியமாகத் தூரசிரவணாதிகள் உண்
 டாய் அஞ்ச சித்தியிலும் தேவலோகபரியந்தம் சப்தாதி
 களைக் கிரகிக்கையினாலும் ; இவ்வாறு பூலோகத்திலே
 தூர சிரவணாதிசித்தி அஞ்சம் இந்தப் பத்துமே பரமப்
 பிரயோசனம் என்க.

தாமிசீரமாவது திவ்வியாதிவ்விய பேதமாகிய
 சப்தாதி தச சித்தியின்பொருட்டும் அணிமாதி அஷ்ட
 சித்தியின்பொருட்டும் பண்ணும் சாதன 2. வைகல்யம்
 வந்த காலத்திலும் சித்தியாய் இவைகளுக்கு நாசம்
 வந்த காலத்திலும் இந்தப் பதினெட்டிலும் வருந்தாபம்
 யாதொன்றுண்டு ; அது தாமிசீரம் என்று சொல்லப்
 படும்.

அந்ததாமிசீரமாவது திவ்வியாதிவ்விய பேதத்தில்
 சப்தாதிகள் பத்தும் அணிமாதி சித்திகள் எட்டும்
 பெற்று, அதிலே அத்தியந்த 3. அபினிவேசம் பண்ணு
 தல். ஆக அஞ்ஞானபேதம் அறுபத்துநாலு.

ததௌகூ ததெகூவ:- சுநாததூதூதூ ஹாவொய
 ஸுதஃ வரிகீதிடதஃ | ஹதாடிவூகூ வயடகூ
 தகூபுடாஹதஃ || டுயாதஃ உஜீஷுஃ ரோஹ
 ஸுஷு விபொஃ | சுணிராஹிஷுஃ ஹெஷுஷு வரகூ
 பூதிவதிடதஃ || ஹிவூஹிவூ விஹெஷுஷு ஸஷாஹிஷு
 டுஸஸுவி | வரதாஜுவஸா யொயொ ஹொரோஹுஃ
 பூகீதிடதஃ || ஸஷாஹிநாஃ டுஸாநாஹ ஹிவூஹிவூ

1. அதிமானுஷம் - மனுஷனுக்குமேற்பட்டது. 2. வைகல்
 யம் - குறைவு. 3. அபினிவேசம் - மனப்பற்று.

வினெடிதம் ! சுனிபோடிஷு கஸ்யாவி வெவகயூக்
ஸாயபெயவா ! ப்ராஜாநாம் நாஸதஸூபொ
யஸூரித்ரம் ப்ரகீதி-தத || பஷோடா வணிரோதௌவ
ஹஜிரோந நிரதாஸ || சுத்யகா னிநிவேஸாயம்
ஸாயதா ரிஸுஉடிதெ || தத ஸூஜாநவெஷாயம்
வதஷுஷிவிபொதெ ஐதி !

அவைராக்கியமாவது : வைராக்கிய குணப் பிரத்யோகியான ¹ அதுஷ்டியாதி நூறு குணத்தையும் உடையதாய், ² குச்சித பதார்த்தங்களிலும் ³ குச்சை வராமல் இச்சையைப் பண்ணுவிக்கும்.

தஜுக் தஞ்சை :- சுவெராஜ்னு மதயா
தவீநாங்குதயாதம் । நஜுமஸுமஸும
வஜாசெகஷு- தயாநுணாதி ||

அநௌவரியமாவது : ஐசுவரிய குணப் ⁴பிரத்யோகியான எட்டுக் குணத்தையும் உடைத்தாய், நூற்றெழுபத்தாறு பேதமுமாம்.

தடிசுத் தடுத்தவ :- சுஷ் ஹெஜி ஹெஜி
வெள்ளையாடாதுயாதுகூடாது. ததுபாதுததுதது தவெசு
வாது வடிவதுயிசுது ததுதிதி.

1. அதுஷ்டி - துக்கம். 2. குச்சிதம்-நிந்திக்கப்பட்டது.
3. குச்சை - நிந்தை. 4. பிரத்யோகி - எதிர்.

வத்து நிச்சயமும் பண்ணி - சுரோத்திராதி பஞ்
சேந்திரிய ¹ கோசரமான பதார்த்தங்களை இது ² ஏயம்,
இது ³ உபாதேயம், இது ⁴ உபேக்ஷயம் என்று
நிச்சயித்து;

வரும் சுக துக்க மோக பித்தினில் மயங்கி - இந்த
சுரோத்திராதித்துவரா வருகிற சத்தாதிகளினால் உண்
டான சுகம் துக்கம் மோகங்களாகிற பிரமத்திலே
உழன்று;

ஞான கிரியையும் பேணி நிற்கும் - ஆன்மாவினு
டைய ஞானக்கிரியைக்கு அதிஷ்டான பூதமாயிருக்கும்
என்றவாறு.

ஆங்காரம் புத்தி யின்கண்
உதித்தகந் தைக்கு வித்தாய்
ஈங்கார்தான் என்றோ டொப்பார்
என்றுயான் என்ன தென்றே
நீங்காதே நிற்கும் தானும்
மூன்றதாய் நிகழும் என்பர்
பாங்கார்பூ தாதி வைகா
நிகழ்தைச தம்தான் என்றே.

59

மேல் புத்தியிலே அகங்காரம் தோன்றுவது
உணர் த்துதல்.

இ - ள் : ஆங்காரம் புத்தியின்கண் உதித்து அகந்
தைக்கு வித்தாய் ஈங்கு ஆர்தான் என்றோடு ஒப்பார்
என்று யான் என்னது என்றே நீங்காதே நிற்கும் -

-
1. கோசரம் - விஷயம். 2. ஏயம் - தள்ளத்தக்கது.
3. உபாதேயம் - கூட்டத்தக்கது. 4. உபேக்ஷயம் - உபே
க்ஷிக்கத்தக்கது.

புத்தி தத்துவத்திலே நின்றும் மனத்திற்கு மூலமான அகங்காரம் தோன்றி யான் என்னது என்கிறதுக்கு மூலமாய், பிரதிபுருட நியதமாய், குலதன வித்தியாதி களினாலே எனக்குச் சமன் ஆர் என்றும் யானென்றும் என்னதென்றும் அபிமானத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு மோட்சபரியந்தம் ஆன்மாவை நீங்காதேநிற்பதுமாய், சரீரத்துவ பிராணதி வாயுக்களைச் சேஷடிப்பதுமாய் இருக்கும்.

தஷுததூம் பெளஷுரெ :- சுதஉளயு-பேஹார தகூர்ஸுக்கிவ்ய வண்டிதெ | ப்ருத்யாத் திபதம் தஜு ப்ருஸிபுபேஹாரதகூர் || ப்ருபேஹிஷ-பேபஸூகூம் யத வனவொவஜாயத ஐதி.

புமெம்மெஷுவி :- சுயவ்யுதநாணராஜுமே ம- வெடா ஹிசுசுரணந்திஃ | வ்யாவாராஜிஸ்ய வேஷு தெ ஸாரீராஃ வனுவாயவ ஐதி.

முன்சொன்ன புத்தி தத்துவமல்லாமல் அகங்கார தத்துவமென்று ஒன்றைச் சொல்லுவானேன் என்னில்? புத்தியானது ஞானாத்மாவாய் இது இவ்வாறு என்று பதார்த்தங்களைப் பிரத்தியேகம் பேதமாகப் பரிச்சேதம் பண்ணுவது.

அகங்காரமானது அவனவன் நான் நான் என்பதாகவே ஏகரூபமாயிருக்கும். இஃதன்றியும் அகங்காரம் கிரியாரூபமாக பாகிய விஷயங்களைக் கிரகிப்பதாக இருக்கும். புத்தியானது *நிர்ணயகமாயிருக்கும் ஆகையால் இரண்டும் ஒன்று என்று சொல்லப்போகாது.

* நிர்ணயகம் - நிச்சயிப்பது.

ஆகில் சர்வான்மாக்களுக்கும் சாதாரணமாக அகங் காரமென்பது ஒன்றே அமையாதோ? பிரதிபுருடநிய தம் ஏன்? அகங்காரமென்கிற சப்தமொன்றேயாகை யால் என்னில்?

சர்வபதார்த்தங்களிலும் இது இது என்கிறஞானம் ஒன்றாகையாலும் அந்தப் பதார்த்தங்களெல்லாம் ஒன் ருகாமல் பிரத்தியட்ச பேதமாகக் காண்கையினாலும் மற்றும் அநேகம் கும்பங்களிலே கும்பம் கும்பம் என் னும் ஞானமுண்டாயிருக்கவும் எல்லாக் கும்பமும் ஒன் ருகக் காணப்படவில்லையே! அப்படியே அகங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமாகையினாலே ஒருவன் நான் போகி றேனென்றும், ஒருவன் நான் பார்க்கிறேனென்றும் புத்தி உண்டாகையினாலே பேதமேயாகவேணும். அல் லது இரண்டு பேர்க்கும் போகிறேனென்றாவது பார்க் கிறேனென்றாவது ஒரு புத்தியாகவேணும். அப்படி ஆகாமலிருக்கையால் பிரத்யாத்ம நியதமேயாயிருக்க வேணும். இது சர்வ ஜனங்களினாலும் அறியப்படும்.

இன்னும் அகங்காரம் ஒன்றேயாமாகில், ஒருவன் நான் தேவதத்தன் என்கிறபொழுது மற்றொரு தேவ தத்த நாமம் அல்லாதவனும் நான் தேவதத்தனுமாம் என்று சொல்லவேணும். அப்படியாகாமல் இருக்கை யினாலே அகங்காரம் பிரத்யாத்ம நியதமே.

தடிசுதம் தனெஞ்ஞவ:- ஸ்ரூத்யொ யொஹோதூ
ஞ் ஸுவஸாயாத்நகொ யதம் | வுஹெரெவததொ
ஹொயாசு கிஹெநவஹெஸூ || விஷயாஜ்யவஸா
யொயம் ஸ்ரூத்யுசுஹெ ஹெதவ்ஸிதம் | சுயரித்யூத
கஸுஹெயொ வுஹெஸூஹெந மணுதெ || சுஹொஹெ

கரூபவஸூ ஸவ-தஸூவ்யவஸூதம் | மூஹுகா
 யுவஸாயாதா வ-பிரெஷா சுயம்வெசு || விஷயா
 ஹிஸீஸ-பி ரஹ்விஷயஸம்முஹம் | வெனகூம்
 சுயம் தயோவி-பூம் சுயுகெ துகூவினபொ ||
 சுஹ்ருஷெகஸேஷ வ்யம் ஸவெ-ஷாம் விஷயாதூநம் |
 ப்ரத்யஸ்யோடியாதூகிம் ப்ரத்யாதூ நியதம்வெசு |
 ஐதீதெவ ஸவ-தூ யீஸூவ டுவஜாயதெ ||
 நெதாவதா தஷெகூவ வாயூம் ப்ரத்யூஷ்வாயதம் |
 கிணுவவெ-ஷம் கூம்வெஷம் கூம்வெவம் வஜா
 யதெ || ஸவெ-ஷாம் ப்ரத்யுபாவாவி கூம்வெ
 கூம் நபூஷூதெ | ப்ரத்யாதூ நியதொ ஹ்ருசு
 மூரீதிவத-தெ || வனகஸூநூஸூ பஸூரீ
 தெவம் வஜாடியஸூயா | சுநூயெகூபூ காரொஹம்
 ஐதிஸூடிஹ்யொரவி || சுஹ்ருகாரஸூயகூஸவ-
 ஐநநீஐதிவ-பூதா || யதூவினஐஹம் கூசஸூ
 ஷேவடிதூவூஹம் ஐதி || சுநூஸூவூ-வஜாபெத
 நானெதகூவந்தத ஸூதிதி.

தானும் மூன்றதாய் நிகழும் என்பர் - அகங்காரந்
 தான் மூன்றுபேதமாம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லு
 வார்கள்;

பாங்கு ஆர் தைசத வைகாரிகம் பூதர்தி தான்
 என்றே - இயல்புடைய சாத்துவிக குணதிக்யத்தால்
 தைஜதமென்றும், ராஜத குணதிக்யத்தால் வைகாரிக

1. சங்கற்பம் - நினைவு. 2. விகற்பம் - பேதம்.
3. நிச்சாயகம் - நிச்சயிப்பது.

சங்கற்ப ரூபமான ஞானம் ¹ மானதமே. கண்ணினால் காணப்பட்ட பதார்த்தத்தைப்பற்றிப் புத்தி ² கோசரமாகப்பண்ணுகிறது யாதொன்று அது மனம். பற்றின விஷயத்தையே புத்தி நிச்சயிப்பதன்றிப் பிரதக்காகப் பண்ணுமாகில், மனம் கடத்தைப் பற்றினபொழுது புத்தி படத்தை நிச்சயம் பண்ணவேணும். மற்றும் ³ சாஸ்நாதிமத்தாயிருக்கிற தேகத்திலே கோ சப்தத்துக்கு அர்த்தமென்றறிந்து பலகாலும் பட்டுப்பட்டிருக்கிற தேகத்தைக் கண்டவிடத்திலே இதுவும் கோசத்த ⁴ வாச்சியம் என்கிறதுக்கு ஏதுவாய்தொன்று ஸ்மரிக்கிறது அது மனம்.

தஜ-ஊதம் வெளவூரெ :- மஸூகஹ விகஹூதா
புதுயொஹம-தொநுணாடி | ஸ நாஹம் காரி
கொநாவி வளவூராவார ஹேதம் || ஸத-ஹாநஸ
வனவெஷ ஹுனெதுஹம் ஜ-கிஸாமரெ | வகஷ-ஹா
வொகிதாஹுசெ-தஜெ-ஹம் வ-ஹிமொஹா ||
விடியாஹிஹ யதிபுா ஹஜெஹிவஹிதெ | சுநுயா
வொஹிதெ கூஹெ வடொவி ஸுாஜிநிஸூபம் ||
கிஹ ஸாஸாஹிஜெகவிஹ மொஹஜ ஜந-ய-ஹ
யக || ஹ-ஹிஹக ஸஹுசெ ஹுஷெ மொஹஜ
ஹா ஹத-கடி | கூஜெஹ் சுயுதெ தஹெ
விகஹம் புதுயாஹக ஹதி.

1. மானதம் - மனத்திலுண்டானது. 2. கோசரம் - விஷயம். 3. சாஸ்நாதிமத் - அலைதாடி முதலானவை உள்ளது. 4. வாச்சியம் - பொருள்.

சில பேர்கள் ஒவ்வொன்றாகப் பதார்த்தங்களைக் கிரமத்திலே பற்றி அறிகையினாலே மனம் அணுவே; மகத்தாகில் ஏககாலத்திலே எல்லாவற்றையும் பற்றி அறியவேணும் என்பார்கள். அஃது அப்படியல்ல. கர்மம் குணமாகக் கிரமத்திலே ஞானம் உண்டாம். சித்ருபனுகிய ஆன்மாவுக்குக் கிரமத்திலே ஞானமுண்டாம் என்பது என்னையோ என்னில்? அஞ்ஞானத்தினாலே 1 அபிபூதனுகையினாலும் சாமக்கிரியை அபேக்ஷிக்கையினாலும் மனம் அணுவே என்னில்? அற்பத் திரவியத்தைக் கிரகிக்கும். அஃது ஏனென்னில்? தன்னாலே வியாப்தமான மாத்திரமே கிரகிக்கும். அஃது எவ்வாறென்னில்? தீபமானது பதார்த்த 2 அபிவியஞ்சகமான போது அதினுடைய பிரகாசம் எவ்வளவு 3 வியாப்தம் அவ்வளவுமே கிரகிக்கப்படும். 4 ஆதித்ய கிரணத்திலே அப்படியல்லவே. மகத்தாகையினாலே மகத் பதார்த்தங்களும் கிரகிக்கப்படும். அப்படியே மனமும் மகத்து ஆகையினாலே மகத் பதார்த்தங்களையும் கிரகிக்கும். மகத்தாயிருந்து மகத் பதார்த்தங்களைக் கிரகிக்கும் என்னில்? அற்பத்தைக் கிரகிக்கையினாலே மனம் அணுவே என்னில்? அப்படியன்று. மகத்தாகிய சூரியப் பிரகாசத்திலே அற்பமும் கிரகிக்கப்படுகையினாலும் அற்பமாகிய தீபப் பிரகாசத்தினாலே மகத்து கிரகிக்கப்படாமல் இருக்கையினாலும் மனம் மகத்தும் பிரதிபுருட நியதம்.

தடி-௦௫௦ தனெஞ்ஞவ :- கெவிநநொண-௦ ஶிஹந்தி
சு-௦௭௭௭௭௭௭ விராஜநாசு || ஶஹௌஸஸவ-௦ தாலு

-
1. அபிபூதன்-மறைக்கப்பட்டவன். 2. அபிவியஞ்சகம் - தெரிவிக்கிறது. 3. வியாப்தம் - வியாபரிக்கப்பட்ட. 4. ஆதித்யன் - சூரியன்.

வட வடிசுடாவமதி ஹவெசு | தடிசுட ஸசுகே-
வஸதஃ சூரோக்ஷோநோடிபொ ஸுணாழ || ஸாஜெரு
பெகுகிதஸூவி தஜஸாவிஹவாடிவி | ஜெநாணஸொ
ஷணடிவொ மூஹகம் ஸவடதாவவெசு || யாவதீ
மூஹகவொகி தாவசுமூஹுணு ஸுஹுதெ ||
ஜீபெநமுஹணம் யக்தததயாதித்யாஸூரினி || கூலாஸு
மூஹககெவந ஜெநாஸுஜீக்தவெநதஃ || தடிஸஜீஹ
தொவொஹு மூஹணம் வரிஸுஸுதெ || ஜெஹஜெவ
ஜெஹகம் பூத்யாந நிபதனுபதி ||

ஆகில் மனமும் அகங்காரமும் புத்தியும் இவை
மூன்றும் கூடி அர்த்த நிச்சயத்தைப் பண்ணுமென்று
சிறிதுபேர்கள் சொல்லுவார்கள். கிரமத்திலே மனம்
பற்றவும் அகங்காரம் கிரகிக்கவும் புத்தி நிச்சயிக்கவும்
படும் என்று சிறிதுபேர்கள் சொல்லுவார்கள். இவை
இரண்டிலே அங்கீகாரியம் ஏதென்னில்? மனமானது
முதற்பற்றி சந்தேகான்மாவாயிருக்கையினாலும் அகங்
காரமானது அபிமானமாகக் கிரகிக்கையாலும் புத்தி
நிச்சயிக்கையாலும் கிரமத்திலேயென்னும் பட்சமே
அங்கீகாரியம். ஆகில் எங்கும் ஞானமானது ¹ அநு
விருத்தியாயிருக்கையினாலே புத்தியும் ² சர்வ விஷயி
ணியுமாயிருக்கும் கிரமங்கூடாது என்னில்? அஃது
அப்படியல்ல. அந்தப் புத்தியானது ஜடமாகையினாலே
புத்தி முதலான கரணங்களிலேயெல்லாம் சிற்சத்தியே
அநுவர்த்திச்சிருப்பது ஆகையாலே மனமானது

1. அநுவிருத்தி - தொடர்ச்சா. 2. சர்வ விஷயினீ -
எல்லாம் பற்றியது.

திரியங்களாகிய சுரோத்திரம் துவக்கு சட்ச சிங்நுவை
ஆக்கிராணங்கள் ஐந்தும் தோன்றும்;

தஷுக்ஷம் ததெத்ருவ :- வஹீஷி யாணிக்ஷயிஷெ
ஸுபாதுக்ஷக் வக்ஷுஹெவவ | ஜிஹா யுாணண
வஹெஷெதெ ஸுஹுஸீஷா நிதாநிவ | ப்ருத்யக்ஷ
விஷயக்ஷெந தெஷாஃ ஸ்ஷெ நித்யஹுதயஃ | க்யு
ஷெதாந்யுஹம்காரா டுஹஜாதாநி ஸா திகாஸஃ ||

சுந்யுதாவி :- ஸுபாதுக்ஷக் வக்ஷுஹீ ஜிஹா
நாஸாவ உநஸாஸஹ | ப்ருகாஹாஸுபதஸுக்ஷா ஸ்ஷெ
ஜஸஸுஸஸா திகாஃ உதி.

சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களும் தைசத ஆங்
காரத்திலே தோன்றும் என்பானேன்? ஆகாசத்திலே
உண்டான சத்தத்தை அறிவிக்கிற சுரோத்திரம் ஆகா
சாத்மகமே; துவக்காதிகளும் அப்படியே. ஆகையினால்
பஞ்சபூதங்களிலும் பஞ்சேந்திரியங்களும் உண்டாகிப்
பஞ்ச விஷயங்களையும் அறிவிக்குமென்னப் போகும்
என்னில்? பூதங்களிலே பஞ்சேந்திரியங்களும் உண்
டாகில் பஞ்சேந்திரியங்களும் கடாதிகளைப் போலே
1 மூர்த்திமத்தாம். அவ்வாறாகில் ஒவ்வொரு இந்திரி
யம் 2 அன்னிய இந்திரியங்களினாலே கிரகிக்கவேண்
டும். மூர்த்திமத் ஆகையால் 3 பிரத்யேக மவஸ்தான
மும் வேண்டும். 4 மூர்த்தியந்தரத்தினாலே ஆவரிக்கப்

-
1. மூர்த்திமத் - உருவுள்ளது. 2. அன்னியம் - வேறு.
3. பிரத்யேகமவஸ்தானம் - தனித்தனியிருப்பு. 4. மூர்த்தி
யந்தரம் - வேறுமூர்த்தி.

படுகையினாலே மூர்த்திமானாகியிருக்கிற வஸ்துவுக்குக் கிரகணம் வாராமல் ¹ ஸ்படிகாந்தரிதமாயிருக்கின்ற வஸ்துவைச் சட்சு கிரகியாதே போகவேணும். சட்சு வானது தண்ணீருக்கு உள்ளேயிருக்கிற பதார்த்தத் தைக் கிரகிக்கும்பொழுது ஜலத்திலே பிரவேசமான மாத்திரத்திலே தேயுவுக்கு ஜலம் விருத்த திரவியம் ஆகையால் சாந்தமாய்ப்போய்ப் பதார்த்தக் கிரகணம் கூடாதாகவேணும். தேயு பூதத்திலே ² உற்பந்நமாய் மூர்த்தமாகில் காணப்படாது. அதனால் அகங்காரத் திலே ³ உற்பவித்து அமூர்த்தமுமாயிருக்கும் என்கை யினாலே அப்பொழுது சுவருக்குள்ளேயிருக்கிற பதார்த் தத்தையும் கிரகிக்கவேணும் என்னில்? அஃது அப்படியல்ல.

⁴ குட்டியமாகிறது. ⁵ சுவச்சத் திரவியமன்றியில் தாமத வஸ்துவாய் ⁶ கதியைத் தகைகையினாலே கிரகியாது; காணப்படுகிற வஸ்துவுக்கும் காண்பிக்கின்ற இந்திரியங்களுக்கும் ஏக ஜாதியாக வேணும் என்று சொன்னது சித்தாந்தமல்ல. தேஜோ திரவியமல்லா திருக்கிற ⁷ கடகதக்கிரியையும் கடகஜாதியும் சட்சுவுக்கு விஷயமாகையினாலே ⁸ வியங்கிய ⁹ வியஞ்சகங்களுக்கு ஏக ஜாதியும் இல்லை. இதனால் சட்சு தோஜோரூபம் என்கிறதுக்கும் ரூபைக்கிராகி என்கிறதுக்கும் ஹானி இல்லை.

-
1. ஸ்படிகாந்தரிதம் - ஸ்படிகத்தால் மறைக்கப்பட்டது.
 2. உற்பந்நம் - உண்டானது. 3. உற்பவித்து - உண்டாய்.
 4. குட்டியம் - சுவர். 5. சுவச்சத்திரவியம் - நின்மலவஸ்து.
 6. கதி - நடை. 7. கடகதம் - குடத்தை அடைந்தது.
 8. வியங்கியம் - அறிவிக்கத்தக்கது. 9. வியஞ்சகம் - அறிவிக்கிறது.

அஃது எப்படியென்னில்? தாமத ஆங்காரத்திலே உற்பந்தமான ரூப தன்மாத்திராகாரியமான அக்கினிக்குத் தேயு உண்டாயிருக்கையினாலே தைஜத ஆங்காரத்திலே 1 சாக்ஷாத் உற்பந்தமான சட்சுவாதி இந்திரியத்துக்குத் தேஜோரூபம் உண்டு என்கிறதற்கும் சந்தேகம் இல்லை. கிரியாசத்தியையும் கிரகிக்கையால் சட்சவுக்கு ரூபை விஷயத்துவ ஹானி என்றிராகில் அது உம்முடைய பட்சத்துக்கும் சரி. சட்சவானது தனக்குப் பிராப்தமான வஸ்துவையொழிய கிரகியாது ஆகையால் 2 குட்டியாதி வியவதானத்திலே இருக்கிறதைக் கிரகியாது என்கிறது 3 அநுக்த சித்தம். இப்படியே இந்திரியங்களெல்லாம் பிராப்தமான வஸ்துக்களையே கிரகிக்கும்.

தஷுசுதம் வெளஷ்ரெ:- மடிவிவ்யுஜகம் யஸ்ய ஸஜாதீயம் ஹிதஸ்யுதக் | ஸஷாவிவ்யுஜகம் ஸ்ரோத்ராகாஸாதகஸேவதக் | க்ஷமாஷெஸ்யேவ மெனேய மஹஜாஸிகதாகயஸ்ய || ஹெளதிகேநதம் மெதக்ஷ மிநி யாணாம் யடாஹிவக் | மூஹ்யுதம் வெஹி யெயாநெய ராவஸ்யாநாண க்ஷுத்ரிசு || கிணு மெதக்ஷும ரொயெந மெதக்ஷாநாம் மூஹணம் நஹி | ஸுபிகாநமக்தம் வஸ்யம் மஹுணீபாதுமொ வநஸ்ய || வானீயாநமக்தம்வாவி தஸ்யாஜுக்ஷம்நக்தெஜஸ்ய | யஷேவம்ஸகி க்ஷுயான நிஹதஸ்யா

1. சாக்ஷாத் - நேரிட. 2. குட்டியாதி வியவதானம் - சுவர்முதலான மறைவு. 3. அநுக்தசித்தம் - சொல்லாமலே ஏற்பட்டது.

விவகாரம் || முஹணம் ஸ்ரீராமேந்திரதேவ நாமம்
காரொ துவகம் || தடிஸ்தாஸிஸ்கெந கும்பா
பெருந்திராயம் || வ்யுமவ்யுஜகயொயதூஸுஜா
தீபகம் || திபு || தடிவ்யுஜாநம் யசுக்கேஜாதொ
தடிவ்யுஜகயொ || ராதிபெக விஷயநாதெஸு
ஜஸகஸுஷ்டெ || தடிஸ்கெ கடிவிஷாசு || முஹ
ணம் நொவபெதெ || மாபூஷ முஹணத்தெ
யயாகிவ்யுஜாநம் || பூஷபெவெந்திரம் ஸவம்
முஜாத்தெயெந்திரம் ||

கன்ம இந்திரியம் எல்லாம் முனம் உரைசெய்த
வைகாரிகம் தரும் என்பர் முன்னோர் - கர்மேந்திரியங்க
ளானவை முன்சொன்ன * வைகாரிக ஆங்காரத்திலே
தோன்றும் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள்
என்றவாறு.

தோன்றும் என்கிறது மாத்திரமன்றித் தோன்றும்
என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றதனால்
இதற்குச் சங்கை உத்தரங்கள் பகுவாகப் பெரியோர்
கள் பண்ணியிருக்கையால் அவ்வாறு விரிந்த நூலிலே
கண்டுகொள்க என்பது கருத்து.

தடிஸ்தா:- வாணீவாணீ ஹம்வாபு || வாடின
வெதி ராஜோஜ்வா || கடிபூந்யாடிஜோ ஹயாக
மணாவெகாரிகாதி ||

நற்சேவி துவக்குக் கண்நா
 நானியுந் தினையும் நல்லோர்
 புத்திஇந் திரியம் என்று
 புகன்றனர் இவைத மக்குச்
 சத்தநற் பரிச ரூப
 இரதகந் தங்கள் ஐந்தும்
 வைத்தனர் விடய மாக
 அடைவினின் மருவு மென்றே.

61

மேல் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷய சம்பந்தம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : நல் சேவி துவக்கு கண்நா நானியுந் தினையும் புத்தி இந்திரியம் என்று வைத்தனர் - சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்நுவை ஆக்கிராணம் அஞ்சும் ஞானேந்திரியமென்று ஸ்தாபித்தனர், இவை தமக்கு சத்தம் நல் பரிசம் ரூபம் இரதம் கந்தங்கள் ஐந்தும் விடயமாக அடைவினின் மருவும் என்று நல்லோர் புகன்றனர் - இந்த ஞானேந்திரியங்களான சுரோத்திராதிகள் ஐந்துக்கும் அடைவே விஷயமாகச் சத்த பரிச ரூப ரஸ கந்தங்கள் ஐந்தும் பொருந்தும் என்று பெரியோர்கள் சொன்னார்கள் என்றவாறு.

பெரியோர் உரைத்தனர் என்றது முன்னோர் விரிவாக உரைத்ததை இவ்விடத்து நான் ¹சூசித்துக் கூறினேன் என்பது கருத்தாகையால் இதன் விஸ்தாரம் வருமாறு :-

சுரோத்திரமானது ² கர்ண சஷ்குலியவச்சிந்த ஆகாசம் இடமாக நின்று சத்தத்தைக் கேட்பது.

1. சூசித்தல் - சுருங்கச்சொல்லல். 2. கர்ணசஷ்குலியவச்சிந்த - காதுக்குட்பட்ட.

துவக்கானது 1 தேக சர்ம சூக்குமபூத வாயு இடமாகநின்று தன்னைப்பொருந்தின பதார்த்தங்களுடைய சீதோஷ்ண 2 அநுஷ்ணஜித் கடின மிருதுக்களைக் கிரகிக்கிறது.

சட்சுவானது 3 நேத்திர கோளகையில் சூக்குமபூத தேயுவினிடமாக நின்று 4 ரூபவத் பதார்த்தங்களைப் போய்க் கிரகிக்கிறது.

சிங்நுவையானது 5 ரசனையில் சூக்குமபூத அப்புவினிடமாக நின்று தன்னைப் பொருந்தின மதுராதி ஷட் ரசங்களையும் கிரகிக்கிறது.

ஆக்கிராணமானது நாசிகையில் சூக்குமபூத பிருதிவியை ஆச்ரயித்து நின்று வாயுவசத்தினாலே வந்தடைந்த சுகந்த துர்க்கந்தங்களைக் கிரகிக்கிறது.

தஷுமகநம் வெளவூரெ :- ஸ்ரோத்ராஜீநி சூரோஸ்தாநி தசுமூஹூரீ வனுவகூரீசு | ஹுதவனுசஸவஹ ஸஹாநாந் மூஹிகாஸூரூதிஃ || ததொவஸிஷ ஹுதெஷு ஸூரஹூஜுஷுதெ | வனவநெஷுவிஜெயம் தசுகாயூரீ வனுவகூரீசு || ஸ்ரோத்ரகூஷூவராஜீநாந் சூரெணோவூதி ரீரிதா ஹதி.

-
1. தேகசர்மம் - சரீரத்தோல். 2. அநுஷ்ணஜித் - மிதமான சீதோஷ்ணம். 3. நேத்திரகோளகை - கண்குவளை. 4. ரூபவத் - ரூபமுள்ள. 5. ரசனை - நா.

தேக அவயவங்களான கர்ண சஷ்குலியாதி அந்
நியமாக 1 தத்தத் அவயவநிஷ்டமாகச் சுரோத்திராதி
யாக வேறே அஞ்சு தத்துவம் உண்டென்று சொல்ல
வேண்டுவது இல்லை என்னில்? அது கூடாது. அந்த
அவயவங்களிருந்தும் 2 அந்தமுகபதிராதிகள் உண்டு
ஆகையினாலே அந்தமுகபதிராதிகளெல்லாம் 3 தத்தத்
போஜக அதிருஷ்ட 4 ஆபாவத்தினாலே சப்தாதிக்
கிராஹக சத்திகள் 5 பிரதிபத்தைகள் ஆகையால் கூடு
மென்னில்? அப்பொழுது 6 திரமிட 7 ஆந்திர 8 திலா
வாப நியாயமாக நிர்சப்தாதி கிரகண சத்திகளென்றும்
நாம் சுரோத்திராதி தத்துவமென்றும் சப்தபேதமாகச்
சொல்லுகிறதொழிய அர்த்தபேதமில்லை. ஆகையால்
நீயும் பரமாப்த சிவப்பிரணீத ஆகம் 9 அநுசாரேண
சுரோத்திராதி தத்துவம் என்று வியவகரிப்பதே
சத்தியம்.

சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் போய்க் கிரகிக்குமோ?
தன்னை வந்தடைந்த சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக்
குமோ? என்று ஒருவன் கேட்க, அதற்கு நையாயிகன்
சப்தம் திக்குக்களிலேயிருந்து 10 வீசி 11 தரங்க நியாய
மாக 12 பேரியாதி தேஜோற்பந்நமானசப்தம் 13 ஸ்வ
ஜாதீயமாயிருக்கிற உத்தரோத்தர சப்தங்களை உற்பா
தித்துப் பூர்வாபூர்வ சப்தங்கள் நசிக்க அந்திய சப்த

1. தத்தத் அவயவ நிஷ்டமாக - அந்தந்த அவயவத்தி
லிருப்பதாக. 2. அந்தமுகபதிராதிகள் - குருடன் ஊமை
யன் செவிடன் முதலானவர். 3. தத்தத் போஜகம் - அதை
யதைப் புசிப்பிக்கிற. 4. ஆபாவம் - விதைத்தல்; வெளியிடல்.
5. பிரதிபத்தை - கட்டுப்பட்டது. 6. திரமிட - தமிழன்.
7. ஆந்திர - தெலுங்கன். 8. திலம் - எள்ளு. 9. அநுசா
ரேண - வழியாய். 10. வீசி - பெரிய அலை. 11. தரங்கம் -
சின்ன அலை. 12. பேரியாதிதேசம் - பேரிகை முதலான
இடம். 13. ஸ்வாஜாதீயம் - ஓரினம்.

மானது சுரோத்திரத்தைச் சம்பந்தித்தபோது அந்தச் சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக்கும். 1 உன்னதப் பிரதேசத்தில் சப்தமும் இவ்வாறே 2 கதம்பமுகுள நியாயமாக 3 அந்திய சப்தமானது சுரோத்திர சம்பந்தமான பொழுது கிரகிக்கும் என்பன்.

இது 4 அயுத்தம். பூர்வாபூர்வ சப்தம் உத்தரோத்தர சப்தத்தை ஐநிப்பிக்குமாகில் பேரியாதி சப்தத்துக்கு இவ்வளவு என்று 5 அவதி இல்லையாம். ஆகையால் 6 தநுர்முக்த பாணம்போல 7 வேக சந்தானத்திலே தன்னை வந்தடைந்த சப்தத்தைச் சுரோத்திரம் கிரகிக்கும். சுரோத்திரமானது சப்தோற்பத்திப் பிரதேசத்தில் போய்க் கிரகியாதபொழுது இன்ன திக்கிலே இன்னதினுடைய சப்தமென்று எப்படி அறியும் என்னில்?

பூர்வத்திலே அநுற்பூதமான பேரியாதி சப்த ஜாதியங்கள் என்று நிச்சயிக்கப்படும் சட்சுவும் இவ்வாறு தன்னை வந்தடைத்த பதார்த்தத்தைக் கிரகிக்குமோ? போய்க் கிரகிக்குமோ என்னில்? வந்தடைந்த பதார்த்தத்தைக் கிரகிக்கும் என்பது கூடாது. அஃது எவ்வாறென்னில்? கடாதியானது சட்சுவை வந்து பொருந்தாது. அக்கினியும் 8 சஸ்திரமும் நேத்திரத்தைப் பொருந்தில் உபாதைவரும். ஆகையால் 9 அவ்யவகித வஸ்துக்களை நயனத்தினுடைய பிரகாசங்கள் ரூபவத் பதார்த்தங்களை வியாபித்தே கிரகிக்கும். நின்ற

-
1. உன்னதப்பிரதேசம் - உயர்ந்த இடம். 2. கதம்பமுகுளம் - கடம்பை மொக்கு. 3. அந்தியம் - கடைசி. 4. அயுத்தம் - தகாது. 5. அவதி - முடிவு. 6. தநுர்முக்த பாணம் - வில்லினின்று விடுபட்ட பாணம். 7. வேக சந்தானம் - வேகபரம்பரை. 8. சஸ்திரம் - ஆயுதம். 9. அவ்யவகிதம் - கிட்டினது.

துவக்கு சிங்ஙுவை ஆக்கிராணங்கள் ஆகிற மூன்று இந்திரியங்களும் தன்னைப் பொருந்தின ¹ உசிதவிஷயங்களையே கிரகிக்கும். சட்ச இதர இந்திரியங்களைப் போலக் கோளகமாத்திரமே, வியாபகமல்ல என்னில்? அது கூடாது. பெரியதாயிருக்கிற பர்வநாதி வஸ்துக்களைக் கிரகிக்கையினாலே கோளகமல்ல. ஆகில் சர்வ வியாபியே விஷயப் பிரதேசத்திலே போய்க் கிரகிக்க வேணுமென்ன வேண்டா. ² விருக்ஷாக்ரத்தையும் சந்திரனையும் ஏககாலத்திலே கிரகிக்கையினாலே என்னில்? அதுவும் கூடாது. விருக்ஷாக்ரத்தையும் சந்திரனையும் ஏக காலத்திலே கிரகிக்கவில்லை; ஏககாலம் போலே தோன்றுகிறது. தாமரையிதழ் நூறை ஊசியினாலே குத்தினபோது காலகுக்குமம் தெரியாமல் ஒருக்காலே குத்தினோமென்பதுபோல, ³ சாகாக்ரத்தையும் சந்திரனையும் ஒருக்காலே கண்டோம் என்பது. ஆகையால் ⁴ கோளகைக்கு அந்நியமாய்ப் ⁵ பிரதிவிஷயம் வியாபித்துக் கிரகிப்பதாயுள்ளது சட்ச.

தடிஸகதம் வெளஷ்ரெ :- கிணுபெகாடிநுததி
ஷெஹாஜகெ ப்ரஸஜ்தெ | வ்ராணாடிவயவொஸெ
தொ பிகாடி: வர்டிஸுதெ | மெசுவசு ஸுவ
ணம்மகா ஈமஜ்ஜாதியடியிடி | டிஜெஸொவஹித
ஸஷ: கயபெதொவமுஹுதெ || தடிஸகெமத
ஸஷஸுததொ ஸொசுராமத: | வொணாடி வாத
வஸுஜெரா டிஜெஸாநநுபொவபெசு || தடிபொம

1. உசிதம் - யோக்கியம். 2. விருக்ஷாக்ரம் - மரத்தின் நுனி. 3. சாகாக்ரம் - கிணையின் நுனி. 4. கோளகை - குவளை. 5. பிரதிவிஷயம் - விஷயந்தோறும்.

நுஹுதெவ ஹெபுடாடி நுதித்தியா | முஹுந்தி
 ப்ராஹ்மேவாசு - ஃ சிஹ்யாணீ துதவ்விதழ் || நநு
 மொஹகெஹெவஷு ஹகநுஹெகெஹிசு ஸஹெதாஹு
 ஸாஹா முஹணா ஹாஹா ஹஹுயொய-ஹவசு
 ஹிதஃ | ஹுதொசு-ஹுஹணாஹெஹு தயா கிதிதி
 ஹெஹுதெ | மொஹகாஹீயி யஹெந ஸாஹா முஹ
 ணஹிதழ் || ஹாஹ்மேஹ்ஹி முஹெத முஹஹகொ
 ஹீவஹநதஃ | மொஹகஹுதஹுஹாஹா ஹகநுஹு
 ஹொஹாஹிதழ் | ஹுஹசு-ஹுஹணா யஹுஹா
 ஹெஹநயுஹுதெ | ஹொஹசு மொஹகஹிதஹு
 ஹாவஹு முஹணாஹெஹு || ஹககாஹெதாஹா
 ஹெஹொ முஹுஹணாஹுஹகதஃ | ஹஹுஹிதஹா
 தாஹாஹெஹொ முஹுஹணாஹெஹகாஹுஹி || ஹுஹ
 ஹெஹாஹிஹாஹுதஹுஹுஹுஹெஹுஹிதி.

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு பத்தம் ஐந்தாம்
 நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளென நினைந்தே
 ஆக்கிய வசன கமன தானரும் விசர்க்கா னந்தம்
 ஊக்கமார் ஐந்தாம் ஐந்தின் தொழிலென ஒதி னூரே. 62

மேல் கன்மேந்திரியங்களினுடைய வியாபாரம்
 கூறுதல்.

இ - ள் : வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடு
 உபத்தம் ஐந்தாம் நீக்கினர் முன்னே கன்மேந்திரியங்
 கள் என நினைந்தே - இந்த ஐந்தாம் விஷயக்கிராகிய

மல்லாமல் தொழில்செய்வது ஆகையாலே பெரியோர்கள் விசாரித்துக் கன்மேந்திரியமென்று பிரித்தார்கள்;

ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்க ஆனந்தம் ஊக்கம் ஆர் ஐந்தும் ஐந்தின் தொழிலென ஒதினாரே - திடம் பொருந்தின வசன கமன தான விசர்க்க ஆனந்தங்கள் ஐந்தையும் அடைவே முன்சொன்ன கர்மேந்திரியங்களினுடைய கிரியை என்று சொன்னார்கள்; அவை வருமாறு :-

வாக்குப் பாதம் பாணி பாயு உபத்தங்கள் அடைவே சுரோத்திரமானது சப்தத்தைக் கேட்கில் வாக்கு ஆகாசமிடமாய் நின்று வசனக்கும். துவக்கானது பரிசத்தை அறியில் பாதம் வாயுவினிடமாய் நின்று கமனத்தைப்பண்ணும். சட்ச ரூபத்தைத் தரிசிக்கில் பாணியானது தேயுவினிடமாய் நின்று இடுதல் ஏற்றலைச் செய்யும். சிங்நுவை இரசத்தைக் கிரகிக்கில் வாயுவானது அப்புவினிடமாய் நின்று விசர்க்கத்தைப்பண்ணும். கிராணம் கந்தத்தைக் கிரகிக்கில் உபத்தமானது பிருதிவியினிடமாய் நின்று ஆனந்தத்தைப்பண்ணும். ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் கன்மேந்திரியங்களுக்குச் சகாயமாயிருக்கும். கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஞானேந்திரியங்களுக்குச் சகாயங்களல்ல. இவ்வாறு ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் ஆன்மாவினுடைய ஞானக் கிரியாசத்தி வியாபாரத்துக்கு அபிவிருத்தகங்களாம்.

தஜுஹுதௌ வெளஷ்ஷரெ :- சுஜெஹி பாணி ஸா யுஹி யீஹிபொவக்யதாமித | சுஜ்ஞாதெ சுரணாயொ மானெஹவம் ஷுஹீஹிபாணிதௌ || சுஜெஹி ஹிபாணிவாக் வாடி வாணி மஹு மஹாமித |

ஜோமெஹியாணாஜோத்யகவ ஹெதுகவாஸு க்யுது
பொமதஃ || தடிசு-கேஷெயுநீஹ வனுககெஃ
ஹியாணிதம் |

சுநுதாவி:- ஜோநகியா-த்யகவ-பாஸாவஹ
வஸிபாஸிதா || ஸெவஸவக்யுதெஸக்யு வஹிங்க
கெஃஹியா-த்யகெஸிதி.

முதலே சுத்த மாயையிலே வைகரியாதி வாக்கா
னது தோன்றும் என்று சொல்லியிருக்கையிலே இவ்
விடத்து வாக்கென்று ஒன்றைச் சொல்லுகிறது கற்பனா
கௌரவம் என்னில்? அப்படியல்ல. அந்த வைகரி
வாக்குக்கு அபிவியஞ்சகஸ்தானம்.

அஃது எவ்வாறென்னில்? அநாதி சித்தமான
அக்ஷரங்களைக் கையினாலே எழுதினபோது அந்தக்
கையிலே உற்பத்தியானதல்ல அக்ஷரங்கள்; அநாதி
சித்தமாகையினாலே 1 லேகனக்கிரியை அந்த அக்ஷரங்
களினுடைய 2 சாங்கேதிகத்துக்கு அபிவியஞ்சகம்.
அக்ஷரத்துக்கு அபிவியஞ்சகமென்றால் அக்ஷர சாங்
கேதிகத்துக்கு அபிவியஞ்சகம் என்றது சாங்கேதிக
3 விபி தேசபாஷா பேதங்களினாலே அநேகவிதமாகை
யினால் அக்ஷரம் அல்ல. அக்ஷரமென்பது அர்த்த
4 ஸ்போடகம். ஆகில் பஞ்ச தன்மாத்திரையில் சத்தந்
தானே ஆகாதோ என்னில்? அது 5 அவ்வியத்த
சத்தம். அது தொனிருபமொழிய அர்த்த ஸ்போடகம்

-
1. லேகனம் - எழுதுதல். 2. சாங்கேதிகம் - கட்டுப்
பாடு. 3. விபி - எழுத்து. 4. ஸ்போடகம் - தெரிவிக்கி
றது. 5. அவ்வியத்தம் - பிரிந்து தெரியாதது.

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்
 திரைகளின் சத்தம் முன்னுத்
 தோற்றும்வான் வளி நீர் மண்
 துடக்கியே ஒன்றுக் கொன்றங்
 கேற்றமாம் ஓசையாதி
 இருங்குணம் இயைந்து நிற்கும்
 ஆற்றவே விடய பூதம்
 அங்காங்கி பாவத் தாமே.

65

மேல் ஆகாசாதி பூதங்கள் தோன்றுமாறும் அவற்றின் குணங்களும் கூறுதல்.

இ - ள் : சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்திரைகளின் சத்தம் முன்னு தோற்றும் வான் வளி நீர் மண் - முன் பூதாதி அகங்காரத்திலே தோன்றுமென்ற பஞ்ச தன்மாத்திரையாகிய சத்தாதிகளிலே ஆகாயம் வாயு தேயு அப்பு பிருதிவி ஐந்தும் தோன்றும்;

துடக்கியே ஒன்றுக்கு ஒன்று அங்கு ஏற்றமாம் ஓசை ஆதி இருங்குணம் இயைந்து நிற்கும் - ஒன்றுக் கொன்று துடக்கியே என்றது, முதற்குத்திரத்திலே 'வான்வளி யாதிபூதம் தருவது' என்றதற்கு அவிரோதமாக ஒன்றையொன்று துவந்தித்துத் தோன்றுமென்று சொன்னது; ஆகாசாதியான அஞ்ச பூதங்களும் சப்தாதிகளான அஞ்சகுணங்களையும் உத்தரோத்தரமாக ஒவ்வொரு குணம் அதிகமாக உடைத்தாயிருக்கும்; அவை வருமாறு :-

பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிலே பூதங்கள் தோன்றும். தன்மாத்திரை யென்றது பூதோற்பத்திக்கே காரணமொழிந்து வேறு வியாபாரம் இல்லை என்றது.

இதிலே முதற்சொன்ன ¹ உற்பூத சப்த தன்மாத் திரையிலே ஆகாசம் தோன்றிப் ² பிரதித்தொனி சப் தத்தைக் குணமாயுடைத்தாய் அதிருச்யரூபமாய் வாயு வாதி நாலு பூதங்களுக்கும் ³ அவகாசத்தைக் கொடுக் கிறதுமாய் இருக்கும். இதனுடைய குணமான சப்தம் சுரோத்திரேந்திரியத்தினாலே ⁴ கிராகியமாயிருக்கும்.

⁵ அநுற்பூத சத்த உற்பூத ஸ்பரிசாத்மகமாயிருக் கிற ஸ்பரிச தன்மாத்திரையிலே ஆகாசத்தைத் துவந் தித்து வாயுத்தோன்றி, சகசக சப்தத்தையும் அநுஷ்ண சீத ஸ்பரிஸ ⁶ குண விசேஷத்தையும் உடைத்தாய், ஆகாசம் உள்ளளவும் சஞ்சரிப்பதுமாயிருக்கும். இத் தனுடைய குணமான ஸ்பரிசம் துவக்கு இந்திரியத்தி னாலே கிராகியமாயிருக்கும்.

அநுற்பூத சத்த ஸ்பரிச உற்பூத ரூபாத்மகமாயிருக் கிற ரூபதன்மாத்திரையிலே வாயுவைத் ⁷ துவந்தித்துத் தேயுத் தோன்றித் தகதக சப்தத்தையும் உஷ்ண ஸ்பரி சத்தையும் ரூப குணத்தையும் ⁸ தாஹக ⁹ பாசகாதி சத்தியையும் உடைத்தாயிருக்கும். இதனுடைய குண மாகிய ரூபம் சட்ச இந்திரியத்தினாலே கிராகியமாய் இருக்கும்.

அநுற்பூத சத்த ஸ்பரிச ரூப உற்பூத ரசாத்மகமா யிருக்கிற ரச தன்மாத்திரையிலே தேயுவைத் துவந் தித்து அப்புத்தோன்றிச் சலசல சத்த சீத ஸ்பரிச

-
1. உற்பூதம் - காணப்படுவது. 2. பிரதித்தொனி - பெரியவோசை, 3. அவகாசம் - இடம். 4. கிராகியம் - அறியத்தக்கது. 5. அநுற்பூதம் - காணப்படாதது. 6. குண விசேஷம் - குணமேன்மை. 7. துவந்தித்தல் - சேருதல். 8. தாஹக - கொளுத்துகிற. 9. பாசக - சமைக்கிற.

தநூதும் ப்ராமுகதிதபாதிதம் | மயதநூதும்
 பெய்வம் உதம்ஷய ஸபிதிதம் || வெஜாபெஹஜநா
 ஹிவஹிபெயா ஹித வனுகம் | ஸஷாநெஜ
 கொதூமண ஸகாஸாதி வுதிதம் || யதிநஹி
 மஹாவயநகாவெநெநா மணம் | ஸஷவாயாதி
 ஷாவெஜாதி ஸவணம் ப்ரதிஸஷம் || வலிஸெஷ
 மணஸுஷ சூயாதிதஸிதெம் | ஹெதவெஷ
 செஷிகொனொயம் ஹகாஹாவொ : வமஜெத ||
 காலாஸயாவதிஷம் ஸுபுதகாஸிவாயிதம் | வு
 யூம் வவவஸுஷொ ஜெஹமஹெநெ || யகஸு
 கஸுஷொ வாயாவெஜாதிபுயாயுதி || உதிவன
 ஸுஷொயம் ஸுஷொஹிதவதம்ஷய || சுஸீ
 தொஷா ஸிவாபெயுஸிதொஷா வாயிதெஜெஸா ||
 ரஸொஹஸுயொஷயிதகதிதா உதி.

இவ்வாறு பஞ்ச தன்மாத்திரையிலே பஞ்சபூதங்
 களும் தோன்றிற்று என்னவேண்டுமெனில், ஆகாசத்
 திலே வாயுவும், வாயுவிலே அக்கினியும், அக்கினியிலே
 அப்புவும், அப்பிலே பிருதிவியும் தோன்றிற்று என்றே
 சொல்லவேணும். வாயுவாதிகளிலே சப்தாதி குணங்
 கள் இருக்கையினாலே காரணகுணமே காரியத்திலே
 உண்டாகவேணுமென்னும் நியாயத்தினாலே என்னில்?

ஆகாசத்திலே ஐந்து குணமும் உண்டென்று
 சொல்ல வேண்டியவரும். அஃது இல்லையாகையால்
 பஞ்ச தன்மாத்திரையே பஞ்சபூதங்களுக்குக் காரணம்.

தடினததம் ததெடுதுவ :- நாகாஸாஜாயதெ வாயு
நடவாபொருதிஸண்டவம்! நாதெ நாவஸுதம் வுய்ய
யபிபாதிஸயடிஸடநாக! காரணம் மண்ணஸுடாணி
யபுசுநாகாபெடிஷு நவஸுதம்! வெஜாநீவனுமண
கவஸுஜாசு தயாஸுஷி சுபொபதி! தநாதுவதை
காஜாதம் ததொவெஜாரிஷிவனுசுதிதி.

ஆன்மாவிலே ஆகாசம் தோன்றி ஆகாசத்திலே
வாயுவாதி பூதங்களும் ஒன்றிலே ஒன்றாய்த் தோன்றும்
என்ற வேத சுருதிக்கு, இவ்விடத்துப் பஞ்ச தன்மாத்
திரையிலே தோன்றும் என்றது விரோதமென்னில்?
காரியத்திலே உண்டான குணத்தைக் காரணத்திலே
உண்டென்று அநுமிக்கவேணும்.

தடினததம் :- யடியா யாடியும யாவசு காயபு
தசு காரணந்தயெதி.

ஆகையால் கந்தாதி ஐந்து குணமும் ஆகாசத்
துக்கு உண்டாகவேணும். உண்டாகில் பிருதிவிக்கும்
ஆகாசத்துக்கும் விசேஷமே இல்லையாம். ஆகாசம்
ஆன்மாவிலே தோன்றுமென்னில்? ஆன்மாவும் ஆகா
சம்போலச் சடமும் விகாரியுமாம். ஆகையால் முன்
சொன்ன ஆன்ம சப்தத்துக்கு லட்சணையாக 1 ஆன்மா
வச்சேதமாயிருக்கிற அகங்காரமே அர்த்தம். அஃதன்றி
யும் 2 நிமித்தபஞ்சமிதானும் ஆகாசாதிஒன்றிலே ஒன்று
தோன்றுமென்றது, ஆகாசம் முதலாக ஒன்றன்பின்

1. ஆன்மாவச்சேதம் - ஆன்மாவின் தர்மம்.

2. நிமித்த பஞ்சமி - நிமித்தார்த்தத்தில் வந்த.

ஒன்று உண்டாம் கிரமத்தினாலும் பஞ்சீகரணத்தினாலுமே ஆகையால் சுருதிக்கு விரோதமில்லை.

பஞ்சீகரணிக்கிரமமாவது ஒரு பூத சொரூபத்தை இரண்டாக்கி ஒருபாதி அந்தப் பூதமாகவேயிருக்க நின்றபாதி நாலாகி நின்ற நாலு பூதங்களிலும் அந் யோந்நியம் வியாபித்திருப்பது; இது ஒன்றுக்கு ஒன்று துடக்கி என்றதற்குப் பொருள்.

இது சாதாரண மகாபூதங்கள்.

உலகாயதனும் பெளத்தனும் பூத சதுஷ்டயமே யல்லாது ஆகாசமென்பதொன்றில்லை; நீர் சொல்லுகிறது அசத்து என்பார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறதற்கும் உத்தரமும் சம்மதியும் கூறுவாம்.

பூதங்கள் பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு என்கிற நாலு பூதமொழிந்து ஆகாசமென்றொரு பூதமில்லை. உண்டென்கிறது பிரத்தியட்சமும் அல்ல, அநுமானமுமில்லை எனில்? இதற்குப் பிரத்தியட்சம் அநுமானம் ஆகமம் மூன்றாலும் ஆகாசமுண்டென்று சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

பிராணிகளுடைய போக்குவரத்து யாதொன்று உண்டானாலுண்டாம். அதற்கேதுவாக ஆகாசம் என்கிற பஞ்சபூதம் வேணும். இஃதன்றியும் சப்தம் குணமாகையினாலே 1. தீவராதி 2. சத்தகுணங்கட்குக் குணியாக ஒன்று வேணும். அதற்குப் பிருதிவியாதி நாலு பூதங்களும் குணிகளாகாதபடியினாலே பாரிசேஷத்தினாலே சத்தத்தைக் குணமாகவுடைய ஆகாசமென்று

1. தீவரம் - உரத்த.

2. சத்தகுணம் - சத்தத்தைக் குணமாகவுடையது.

மாகக் குணியென்று ஒன்றில்லை. ஜடவஸ்துக்களெல்லாம் குணமே. அது சைதந்யத்துடனே கூடினபோது சைதந்யம் குணியும் ஜடம் குணமுமாக அறியப்படும். ஜகத்தெல்லாம் குணாத்மகமே. ஆன்மாக்களே குணிகள். அஃதெங்ஙனம் என்னில்? விச்வம் சாந்தாத் மகமென்றும் கோராத் மகமென்றும் மூடாத் மகமென்றும் ஜடமாகிய குணமும் சித்தாகிய ஆன்மாவும் சம்பத்தித்த 1 பிரபாவத்தைச் சொல்லுகையினாலும், அப்படியே ராஜதகுணம் ஆன்மாவினுடைய தருமதிப் பிரவிருத்திக்கும் தாமதகுணம் 2 அநியம்பரியாயமான அதன்மத்துக்கும் சாத்துவிககுணம் ஞானப்பிரகாசத்துக்கும் ஏதுவாகச் சம்பந்திக்கையாலும், பிரவிருத்தியினாலே மோகமும் அநியமத்தினாலே துக்கமும் ஞானத்தினாலே சுகமும் அனுபவிக்கிறவன் ஆன்மாவாகையாலும் ஆன்மாவே குணி, ஜடங்கள் குணங்களொழியக் குணிகளல்ல. ஆகிலும் ஜடங்கட்குக் குணகுணி வியவகாரங்கள் ஆகமங்களில் சொல்லியிருக்குதே என்னில்? மாயாசத்தி பரிணாம 3 விசித்திரங்களினாலே 4 பூர்வோதித்த தத்துவம் குணியென்றும் அதனிடத்திலே உண்டானதற்குக் குணமென்றும் தத் அபேகையாக முன் சொன்னதுக்கே குணியென்றும் வியவகாரமாகையால், குணந்தனக்கே பூர்வாபேகையாகக் குணமென்றும் அபராபேகையாகக் குணியென்றும் வியவகரிக்கப்படும் ஆதலால் ஜடங்களெல்லாம் குணம் என்பதே 5 பாரமார்த்திகம்.

தஹுஸ்துஹெ வெளவூரெ :- ஸஷாஜீநாஹு மஹுண
கெவந க்யுதொஸு மஹுணிஹெதஹுதா | நமஹுணி

-
1. பிரபாவம் - மேன்மை. 2. அநியம் - அநாசாரம்.
3. விசித்திரம் - ஆச்சரியம். 4. பூர்வோதித்த - முன்கூறப்பட்ட, உண்டான. 5. பாரமார்த்திகம் - உண்மை.

கூழிடின்பொலி ஜொமணலொழுப்பம் || முண்ண
வனவாநம் ஹிபனெ முண்ணிலொழுப்பம் ||
விண்ணுமுண்ணாதுகொண்ட வொருமேலொதுகப்பதம் ||
தயாபுருவத்திமிடலி ஹிபனொதுகப்பதம் ||
ஜொஹொஹி ஹிபனொதுகப்பதம் ||
ஜொஹொஹி ஹிபனொதுகப்பதம் ||
ஜொஹொஹி ஹிபனொதுகப்பதம் ||
ஜொஹொஹி ஹிபனொதுகப்பதம் ||

ஆற்றவே 1 உடைய பூதம் அங்காங்கி பாவத்து
ஆமே - அசாதாரணமான பஞ்சபூதங்களிலே உண்
டான காரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு அங்கமும் ஆன்மா
அங்கியுமாய் நிற்கும். அவை வருமாறு :-

அசாதாரணப் பிருதிவியிலே எலும்பு தசை மயிர்
தோல் நகம் பல் முதலான கடினங்கமெல்லாம் உண்
டாம்.

அப்பிலே மூத்திரம் இரத்தம் சிலேஷ்மம் வேர்வு
சுக்கிலம் முதலான 2 திரவரூபமெல்லாம் உண்டாம்.

தேயுவினிலே இருதயத்தில் உஷ்ணம், அன்னபா
நாதிகளைப் பாகம் பண்ணுகை, நயனத்தில் உஷ்ணம்,
தேகத்தில் காந்தி, பைத்தியம், நாபம் இத்தியாதி
உஷ்ணகுணரூபம் உண்டாம்.

வாயுவிலே பிராண அபான உதான வியான
சமான நாக கூர்ம் கிரிகர தேவதத்த தனஞ்செயன்

1. 'விடய பூதம்' என்றும் பாடம். 2. திரவரூபம் -
பெருகுமிறு.

என்னும் தசவாயுக்களும் உண்டாகி, அகங்கார விருத்தியை அநுசரித்துத் தேகத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும். இந்த வாயுக்களுடைய கிரியா விஸ்தாரம் யோகபாத விருத்தத்தில் வியாக்கியானத்திலே கூறுவாம்.

ஆகாசம் இடை பிங்கலை சுழுமுனை முதலான சமஸ்த நாடிகளிலும் இருதயாதி ஸ்தானங்களிலும் ¹ ஆச்யாதி துவாரங்களிலும் அகங்கார ² அநுஷங்க மாயிருக்கிற பிராணாதி வாயுக்களுக்கும் ³ அவகாசப் பிரதமாயிருக்கும்.

இது அசாதாரண பூதகாரியங்கள்.

[illegible]

முதற்குத்திரத்தில் விந்து மோகினி இந்த இரண்டு
உபாதான காரணங்களிலே காரியோற்பத்தியாதிக
ளுக்குக் கர்த்தாவாகச் சதாசிவரையும் அனந்தேசுவர

1. ஆச்யம் - முகம். 2. அநுஷங்கம் - சம்பந்தம்.
3. அவகாசப்பிரதம் - இடங்கொடுப்பது.

ரையும் சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து முதற்காரணங் களைப் பகுவாகப் பஞ்சபூதங்கள் பஞ்ச தன்மாத்திரை யிலே தோன்றும் என்றும், பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் பூதாதி அகங்காரத்திலே தோன்றுமென்றும், கன்மேந் திரியங்கள் ஐந்தும் வைகாரிகாங்காரத்திலே தோன்று மென்றும், ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் மனமும் தைஜ தாங்காரத்திலே தோன்றுமென்றும், அகங்காரம் புத்தி யிலே தோன்றுமென்றும், புத்தியும் சித்தமும் அவ்யத் தத்திலே தோன்றுமென்றும், அவ்யத்தம் கலையிலே தோன்றுமென்றும், கலைமுதலைந்தும் அசுத்த மாயை யிலே தோன்றுமென்றும் இவ்வைந்தினுடைய சமுதாயத்திலே புருடதத்துவமாமென்றும், சுத்த மாயையிலே நாதம் தோன்றி நாதம் முதலாய் ஒன்றிலே ஒன்று தோன்றுமென்றும் சொன்னது என்னையோ என்னில்? ஒரு வித்திலே மரமானது பல கொம்பும் இலையும் பூவும் காயும் உண்டானதை அவஸ்தா பேதத்தால் வித்திலே முளையுண்டாய் முளையிலே மரமுண்டாய் மரத்திலே கொம்புண்டாய்க் கொம்பிலே பல இலையும் பூவுமுண்டாய்ப் பூவிலே காயும் உண்டாச்சு என்று சொன்னதுபோல் சர்வத்துக்கும் உபாதானத் துவயமே முதற்காரணமாக உண்டானது.

அந்தக் காரணமானது தன் காரியத்தை நீங்கா மலே நிற்கும். இந்தக் காரணத்திலே காரியங்கள் தோன்றும்படியும் நீங்காமல் நிற்கும்படியும் எங்ஙனம் என்னில்? ஆகாசம் நிர்விகாரமாய் நிற்க அதிவிடத் திலே வாயு சமுத்திரத்தைக் கலக்கத் திரையும் குமிழி யும் நுரையும் தீவலையும் உண்டானதுபோல உபாதா னத் துவயத்தையும் சிவனதுசத்தி க்ஷோபம்பண்ணத் தனு கரண புவனாதிகள் எல்லாம் உண்டாம். அந்த வாயு ஆகாசத்திலே அசைவற ஒடுங்கிநிற்கவே திரை நுரை குமிழி தீவலைகளெல்லாம் ஒடுங்குவது போல

ஈசுவரசத்தி ¹ பராங்குமமாகவே தனுவாதியாகிய பிரபஞ்சமும் தத் காரணங்களிலே ஓடுங்கும். திரை முதலானவைகளுடைய ரூபமும் பெயரும் வேற்றுமையாயும் சலமேயானதுபோல மாயா காரியங்களும் மாயையும் நின்றது இவ்வாறு என அறிக.

தடி-தூ:- மயாவஸூயபாபூவூததொ டிவூண்
நாவிணி | காய-பூவாவந்தூவாலீநா ஸாஜீவஸூ
ததெவவீதி.

இரந்தர மாகி வான்தான்
இடம்கொடுத்திடும்ச லீத்துப்
பரந்தவை திரட்டும் கால்தீச்
கட்டொன்று வித்தல் பண்ணும்
நிரந்தரம் குளிர்ந்து நின்று
பதஞ்செயும் நீர்மண் தானும்
உரந்தரும் கடின மாகித்
தரித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே. 66

மேல் மூன்று விருத்தம் மகா பூதங்களினுடைய அடையாளமும் வர்ணமும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : இரந்தரம் ஆகி வான் தான் இடம் கொடுத்திடும் - ஆகாசமானது வெளியாய் நாலு பூதங்களுக்கும் இடங்கொடுத்திருக்கும்; சலீத்துப் பரந்த அவை திரட்டும் கால் - வாயுவானது சலனத்தையுடைத்தாய் ஓரிடத்தில் கூடியிருந்த திரண ² பர்ணதிகளைப் பிரித்தும் பிரிந்து கிடந்தவைகளைக் கூட்டியும்செய்யும்;

1. பராங்குமம் - எதிர்நோக்காதது. 2. பர்ணம் - இலை.

அப்புவானது வெண்மையாய்ப் பிறைபோன்று வகாரபீஜாக்ஷரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

அக்கினியானது செம்மையாய் மூன்று கோணமு மாய் * ரேப பீஜாக்ஷரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

வாயுவானது கறுத்த நிறமாய் அறுகோணமாய் வகார பீஜாக்ஷரத்தையும் உடைத்தாயிருக்கும்.

இதற்கு நியாயவைசேஷிகா.

வாயு-ரூப-வகார-விதம் சுபு-தூக்ஷ-காசு-சூகா-ஸவசு.

என்று வாயு ரூபமல்ல, காணப்படாதது ஆகையினாலே, ஆகாசம் போல அரூபமே. இதற்கு நிறம் சொல்லக் கூடாது என்பார்கள். அஃதன்று.

வாயு-ரூப-வகார-விதம் சுபு-தூக்ஷ-காசு-சூகா-ஸவசு.

என்கிற அனுமானத்தினாலே வாயு பிரத்தியட்சமாய்ப் பெரியதுமாய் ஸ்பரிசத்தையும் உடைத்தாகையினாலே கடம் போலே ரூபவத்தே! ரூபமாகில் நம்முடைய கண்களினாலே காணவேணும் என்னில்? பிசாசாதி ரூபங்கள் நம்முடைய கண்களினாலே காணப்படாதது கொண்டு அசித்துமல்லாதது போல, வாயுவும் நம் முடைய கண்களினாலே காணப்படாததுகொண்டு ரூபமல்லாதது அல்ல. அது உற்பூத ஸ்பரிசமும் அதுற்பூத ரூபமுமாயிருக்கும். அந்த ரூபம் யோகீ சுவரர்களாலே காணப்படுவதாய் இருக்கும்.

* ரேபம் - ரகாரம்.

ஆகாசமானது புகைபோன்று வட்டமாய் அகார பீஜாக்ஷரத்தையும் உடைத்தாய் இருக்கும். ஆகாசம் அருபமாகையால் நிறம் சொல்லுவது ¹ அனுசிதம்.

இஃதன்றியும், மிருகேந்திரம் சர்வஞானோத்தராத்வி ஆகமங்களிலே ஆகாசம் ஸ்படிகம்போலும் என்று சொல்லியிருக்கையில் தூமவர்ணம் என்கிறது ஆகம விரோதம் என்னில்? உத்தரம்:

ஆகாசம் ² சுவச்சமாகியும் கறுப்பாகியும் வாயு சம்யோகத்தினாலே ³ ஜபா குசும சம்யோகத்தினாலே ரக்த ஸ்படிகம் என்றதுபோல ஆகாசத்துக்குத் தூம வர்ணம் சொல்லப்பெறும்; ஆகையால் ஆகமாந்தரங்களிலே தூமவர்ணமும் கூறப்பட்டது. ஆகையால் விரோதமில்லை.

குறிகள்வச் சிரத்தி னேடு கோகன தஞ்ச வத்தி அறுபுள்ளி அமுத விந்து அதிதெய்வம் அயன்மா லாதி செறிபுகழ் ஈச னேடு சதாசிவம் பூத தெய்வம் நெறிதரு கலைஜந் திற்தம் நிகழ்த்துவர் இந்த நிர்மை. 68

மேல் பிருதிவியாதி தத்துவங்களுக்கு ⁴ லாஞ்சன மும் தேவதையும் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : பிருதிவியானது ⁵ வச்சிராயுத லாஞ்சன மும், பிரமாவை அதிதேவதையுமாக உடைத்தாயிருக்கும். அப்புவானது ⁶ பத்மலாஞ்சனமும் விட்டுணுவைத் தேவதையுமாக உடைத்தாய் இருக்கும். தேயுவானது

-
1. அனுசிதம் - தகாது. 2. சுவச்சம் - நிர்மலம்.
3. ஜபா குசுமம் - செம்பரத்தேமலர். 4. லாஞ்சனம் - அடையாளம். 5. வச்சிராயுதம் - வச்சிரம்போலொத்த.
6. பத்மம் - தாமரை.

*சுவஸ்திக லாஞ்சனமும் ருத்திரனைத் தேவதையுமாக உடைத்தாயிருக்கும். வாயுவானது அறுபுள்ளி லாஞ்சனமும் மகேசுவரனைத் தேவதையுமாக உடைத்தாயிருக்கும். ஆகாசமானது அமிர்தபிந்து லாஞ்சனமும் சதாசிவதேவனைத் தேவதையுமாக உடைத்தாயிருக்கும். இந்த அடைவே நிவிர்த்தியாதி ஐந்து கலைகளுக்கும் சொல்லப்பட்டது என அறிக என்றவாறு.

சுத்தத் துவங்க னென்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும் இத்தகை மையினியம்பும் இவைமுப்பத் தொன்றுமாகத் தத்துவம் முப்பத் தாரும் சைதன்னி யங்கள் ஐந்து சித்தித் தான்மா ஒன்று முப்பதும் அசித்தே செப்பில்.

மேல் ஒரு விருத்தத்திலே தத்துவங்களினுடைய தொகை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சுத்த தத்துவங்கள் என்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும் - முன்னே சுத்த மாயையிலே தோன்றுமென்று சொன்ன ஐந்து தத்துவமும், இத்தகைமையின் இயம்பும் இவை முப்பத்தொன்றும் - அசுத்த மாயையிலே தோன்றுமென்று சொன்ன முப்பத்தொரு தத்துவமும்; ஆக தத்துவம் முப்பத்தாரும் - ஆகத் தத்துவங்கள் முப்பத்தாரும்; சைதன்னியங்கள் ஐந்து சித்து அசித்து ஆன்மா ஒன்று முப்பதும் அசித்தே செப்பில் - சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களில் சுத்தமாயையில் தோன்றும் அஞ்சு தத்துவமும் சாட்சாத் சிற்சத்தியினாலே அதிஷ்டித மாகையால் சைதன்யமென்று சொல்லப்படும்; பும்ஸத் துவமானது சடமாயிருந்தும் ஆன்மாவுக்குக் கஞ்சகம் போல நீங்காமல் நிற்பது ஆகையால் சித்சிதாத்மகம்

*சுவஸ்திகம் - இருதலைமேழிபோன்றது.

என்று சொல்லப்படும் புருடதத்துவம் ஒன்று; நின்ற முப்பது தத்துவங்களும் சடமாம் என்றவாறு.

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ்
சுத்தாசுத் தம்அ சுத்தம்
தந்திடும் புமான் கீழே மூன்று
சூயதத் துவம்சீ வர்க்கு
வந்திடும் மீரே காண்டம்
மருவுபோ கசயித் திரத்தோ
டந்தயில் அனுக்க ளுக்குப்
போக்கிய காண்டம் ஆமே.

70

மேல் தத்துவம் முப்பத்தாறில் சுத்தம் சுத்தா சுத்தம் அசுத்தமென்னும் மூன்றுவகையும், பிரேரக போகசயித்திரு போக்கியகாண்டம் என்பதுமுணர் துதல்.

இ - ள் : ஐந்து சுத்தத்தின் கீழ் ஏழ் சுத்தா சுத்தம் அசுத்தம் தந்திடும் புமான் கீழ் எண் மூன்று ஆய தத்துவம் சீவர்க்கு வந்திடும் - சுத்ததத்துவம் ஐந்துக்கும் கீழாகச் சுத்தமாயா காரிய தேகாதிகளை உடைய அனந்தேசுவரராலே அசுத்த மாயையிலே மாயை காலம் நியதி கலை வித்தை அராகம் புருடன் என்னும் ஏழு தத்துவமும். தோன்றிச் சுத்தமாயா தத்துவங்களினாலே பிரேரிக்கப்படுகையால் சுத்தா சுத்தம் என்று பெயராம்; புருடதத்துவத்திற்குக் கீழாக விதியினாலே வியாபிக்கப்பட்டதாய் இருபத்துநாலு தத்துவங்கள் உண்டாம். இவ்வாறு இந்த முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஜீவான்மாவுக்கு உண்டாம்;

பிரேர காண்டம் மருவு போகசயித்திரத்தோடு அந்தம் இல் அனுக்களுக்குப் போக்கிய காண்டம்

ஆமே - இந்த மூன்று வகையும் சகலான்மாக்களுக்குச் சூத்த தத்துவம் அஞ்சும் பிரேரகாண்டமாம். சுத்தா சுத்த தத்துவம் ஏழும் போகசயித்திரு காண்டமாம். போகசயித்ருவாவது புசிப்பிக்கிறது. ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலும் போக்கியகாண்டமாம்.

பிரேரகமாவது ஒரு மரப்பொம்மைக்குக் கயிறு களைக் கட்டிச் சூத்திரிகள் ஆட்டுமாப்போல அசுத்த மாயாதத்துவங்களைச் சுத்தமாயா தத்துவங்களினாலே துடக்கிச் சிவனுடைய சத்தியானது சேட்டிப்பிக்கிறது.

போகசயித்திரு காண்டமாவது ஆன்மாவுக்குச் சகாயமாய் நின்று போகத்தை உண்டாக்குவது.

போக்கியமாவது புசிக்கப்படுவதாய் இருப்பதுவே.

இவ்வாறு சகலர்க்குக் கண்டுகொள்க.

தத்துவ ரூபம் ஆகும் தருமரு அருவம் எல்லாம்
தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களும் ஆகி நிற்கும்
தத்துவம் தன்விலை சாரும் அணுக்கள்சா தாக்கியத்தில்
தத்துவ சத்தம் சாரும் சகலமும் தத்து வங்காண். 71

இதுவும் தத்துவங்களுடைய லட்சணம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : தத்துவரூபம் ஆகும் தரும் உரு அருவம் எல்லாம்-உண்டாக்கப்பட்ட ரூபங்களும் அருபங்களும் தத்துவங்களினுடைய சொரூபமாம். அவையாவன :- பிருதிவியாதி நாலு பூதங்களும் ரூபங்கள், ஆகாசாதி தத்துவங்கள் எல்லாம் அருபம். அருபம் என்றது அஸ்திபாதி பாகியேந்திரியாகோசரமாயிருக்கையால்;

தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களும் ஆகி நிற்கும் - புவனாதாரமாகிய சாதாரண தத்துவங்கள் எல்லாம் தூலமாகவும் பிரதிபுரக நியதமாகிய தத்துவங்கள்

சூக்குமமாகவும் நிற்கும் சித் 1 சம்கலிதம் அல்லாமல் ஜடத்துக்குச் சேட்டையில்லாது அகையால் இந்தத் தத்துவாபிமானிகளாய்த் தத்துவ நாமங்களுமாயிருக்கிற தேவதைகள் பரமாகியும் நிற்கும்.

தத்துவம் தன்னில் சாரும் அஹுக்கள் - இந்தத் தத்துவங்களிலே ஆன்மாக்கள் தங்கள் தங்கள் கன்மத் துக்கு ஈடாகப் பொருந்தி ஜீவிப்பார்கள்.

சாதாக்கியத்தில் தத்துவசத்தம் சாரும் - ஆன்மாக்களுக்குப் பொருந்தும் தத்துவம் சாதாக்கியமளவே மேல் சத்தி சிவத்தத்துவங்கள் இரண்டும் 2 பிராப்பிய மோழிய 3 சோத்தியமல்லவோ என்னில்?

சகலமும் தத்துவம் காண்-நாதாதி பிருதிவியந்தம் முப்பத்தாறு தத்துவமும் ஆன்மாக்களுக்குப் போகார்த் தமாம். மலபரிபாகானு குணமாக ஈசுவரன் உண்டாக்குகையால் சகலமும் சோத்திய தத்துவமே.

தத்துவம் என்றதற்குப் பொருள் நித்தியமாக வேணும். தோற்றமும் ஈறுமுடைய இவையிற்றுக்களுக்குத் தத்துவம் என்றது எவ்வாறு என்னில்? பஞ்சபூத இலயத்துடனே தேவர்களுக்கு நாசமுண்டாயிருக்கவும் 4 மர்த்தியரை அபேக்ஷித்து 5 அமர்த்தியரென்று பேராளுற்போல, தாத்துவிகமாகிய சரீராதிகளைப்போல உடனே 6 நாசவத்தன்றிப் பிரளயபரியந்தமும் நிற்பதாகையால், தாத்துவிகத்தை அபேக்ஷித்து இந்த முப்பத்தாறுக்கும் தத்துவம் என்று பேரானது.

1. சம்கலிதம் - சூழப்பட்டது. 2. பிராப்பியம் - அடையத் தக்கது. 3. சோத்தியம் - சோதிக்கத்தக்கது. 4. மர்த்தியர் - மரணமடைகிற மனிதர். 5. அமர்த்தியர் - தேவர்கள். 6. நாசவத் - நாசமுள்ளது.

தஞ்சனம்:- சுவடுத ஸவ்வவ்வூத லேயுத
கூபகவத டிதி.

சுவபுகாஸ:- சுவபுயம் யதிஷுதி ஸவெ-
ஷாம் ஹோமடியிலுத தாநாடி | தகூதிதி வுரா.தத
ஹூரீரவடாதி தகூதித டிதி.

தத்துவாபிமான தேவதைகளுக்கும் அத்தத்துவ
நாமங்களே என்பதற்குச் சம்மதி.

தஞ்சனம் ஸவ-ஜோநொதுரெ:- யாநி. நாரிநி
தகூநாந் தாநி.தகூநாயி.வெஷுவி | ஜோநெவம்
பொஜபெநுனும் யஷுநி.நா.பு.வூ.ஹத டிதி.

சாதாரண தத்துவங்கள் தூலமும், அசாதாரண
தத்துவங்கள் குக்குமமும் என்பதற்குச் சம்மதி.

தஞ்சனம் வெளவூரெ:- ரியாதொ லிவிபா
ஸுஷி ஸுடுய ஸடுகூநாதி.கெதுவி | டுஷுஷி
ஜிகா ஸடுகூநாஸி.தா.தகூநா.தா.தா.தி || ஸுடுயாஹ
வந ரடுவெண ஸுரீரா.பூ.தா.ஸி.தா.

பிருதிவிக்கு அபிமான தேவதை பூதேவி. அப்பு
வுக்கு வருணன். தேயுவுக்கு அக்கினிபகவான். வாயு
வுக்கு வாயுபகவான். ஆகாயத்துக்கு வியோமருபியா
யிருக்கிற ஈசரன். சுரோத்திரத்துக்குத் திக்குருபி.
துவக்குக்கு வாயு. சட்சுவுக்குச் சூரியன். சிங்நுவைக்கு
வருணன். ஆக்கிராணத்துக்கு அசுவினி தேவதை
கள். வாக்குக்கு அக்கினி, பாதத்துக்கு இந்திரன்.

கூப்பெய்தொழி வஹீண்டுரா வெஃடு புகுவம் |
யாதாஹுஃடுஹீ.

சுதஉளயுட ஹவெதுகூலெஹகாரவயு ஷணுஹி
தீவூவாவக வண்டாஹம் லீநாஹம் ஷாராஸதழ் ||
திவியஹுதுவிஜெபொஹகாரொ வொர ராடுவ
யுகு | குபெபாஹாஹிவெஹாஷ ஸ்ராணஷகஸ
லாவதம் || சூதிதெயாஹபஸஹகாஸம் ஸஹாராஹ வசி
புஹ || தஸுஜெஹுஷிதா ஹஹிவஹாவிநீ விஸு
ராடுவிணீ || சுயொயுடதா ஹவெஹுஹு ஷகாவரண
ஸஹகூ || ஹஹுநீஹிஹாஹு ஸஹஹிபிகராடுவ
கூ || தஹஹஹஹஹஹஹ ஹஹஹிஹஹ ஹிஹ
ஹஹ || தஹாரஹிஸகாராடுவா ஹஹாஹிஹிதவி
ஹஹ || சுயொயுடதா ஹவெஹுஹுஹாஹாவரண
ஸஹகூ || கஹஹஹஹஹ ஹஹகாஸம் கஹஹஹஹ
ஸஹிஹ || தஹஹஹஹஹஹ ஹஹஹ ஹஹகா
ஸஹ ஹஹிஹ || ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹ || தஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹஹஹ || சுதஉளயுட ஹவெஹுஹுஹ ஹிஹாவ
ஹஹஸஹகூ || ஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹஹ
ஹஹஹ || தஸுஜெஹுஷிதாவிஹ ஹஹஹிநீவிஸு
ராடுவிணீ || விஸுஹ விஸுவெஹீஸா ஹஹஹஹஹ
ஹஹி || ஹஹஹஹஹ ஹஹஹஹ ஹஹஹஹஹஹ

தெகூணா || ஸாஸ்துஸஜாவநிஸூஸா ஷஷயீகெஸஸ
 னாயா | சுயொய்யுட்து ஹவெஷநுசுகுராவரணஸம்
 ஜிதத || ஸ்ரெதவீ தாரணங்குணம் துவிதூதீஸ்ர
 கம்மஹ | தஸுஜெபுகுராவெஜயா வித்ருவண்டாநு
 வெவிநீ || வித்ராஹரண ரதூஜா வித்ரோயூம்
 ஸரவியா | சுதஉளய்யுட்து ஹவெஷநுசு காராஜாவர
 ணம்மஹ || நீயநீயஸோகார நீயாஜெஸஜெபுஹ ||
 தஸுஜெபுஷிதீகாவொருடிஸவ-ஜெநாந்தகூசு ||
 ஷஷரவிகுட்வொராவஸு || விம்மஹ-விஸுஸு-தார
 கம் | சுயொய்யுட்து ஹவெஷநுசு ரிபாதகம் ஸுஷ-
 ஸுர || பிபுண்கொஸவஜித்ருஹரிதாவஸஜெஹ ||
 தஸுஜெபுஷிதாவெவி ரிபாத-ஹஹ-ருவிணி |
 யயாவீஜெஹிதம் கூசுஷம் ஜெசு ஸூராவரஜெமஜ ||
 சுயொய்யுட்து ஹவெஷநுசு விஜாதகம் ஷஷாநந |
 வாவீவ-ஹஸகாஸம் கிஷிசுஷிதம் ஸு-நிஜெம ||
 தத்ருவிஜா விவீஜெயா வஜ்ஜராமஸஜெஹ | ஸுஜீ
 ஜாநிஜெயா ஸுகூஷாவாவிநீ ஸவ-ஜெதாஜெ-ஷ ||
 விஜெய்யுட்து ஹவெஷநுசு விஜெயாவரணவ-
 ம || ஜீவ்வாவகவண்டாஹம் கிஷிசுஷிதம் நிஜெம ||
 சுயொய்யுட்து ஹவெஷநுசு ஸவெஷும-பிபம்-
 ஹ || ஸஜாஸிவ்வரந்தகம் ஸு-ஷ ஸுடிகநிஜெம ||
 தத்ருவெஹவா நெவவஸு தகெஸுரோஹ ||

ஸஹஸ்ரவெஹிஸஸ்வபூரீ 20சூ2-10தி2ய2வாஃ ||
ஐ.தி.

மேல் பிந்து நாதங்கள் இரண்டிற்கும் சத்தியம்
சிவமும் என்பது சித்தம்.

தத்துவம் எண்மூன் றும்சென்
ரூன்மதத் துவத்தோ டுங்கும்
வித்தையில் ஓடுங்கும் ஆறும்
வெத்தின் ஓடுங்கும் மூன்றும்
நித்ததத் துவம்இம் மூன்றும்
என்பர்கள் இரண்டும் நின்ற
சுத்தமாம் வெத்தோ டுங்கும்
தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும்.

72

மேல் தத்துவங்கள் ஓடுங்குமுறைமை தொகுத்து
உணர் ததுகிரார்.

இ - ள் : தத்துவம் எண்மூன்றும் சென்று ஆன்ம
தத்துவத்து ஓடுங்கும் - பிருதிவியாதி சித்தம் ஈருன
ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநாலும் தனக்குக் காரண
மான பிரகிருதியிலே முன் தோன்றின அடைவிலே
ஓடுங்கும் ; வித்தையில் ஓடுங்கும் ஆறும் - புருடத்து
வம் தத்துவ பஞ்சக சமுதாயமாகையால் அந்த அஞ்ச
தத்துவங்களுடைய ஓடுக்கமே அதற்கு ஒடுக்கமான
படியினாலே தனித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லையா
னது கொண்டு அராகம் முதலாகக் காரியமாயை ஈருக
அறு தத்துவங்களும் ஆணவமலத்தை நீக்கி, ஆன்ம
ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் கலாவித்தைகளை ஜனிப்
பிக்கையினாலே உபசார மலத்தை நடத்தும் ஈகவர
சத்திக்கும் மலம் என்று பேராணதுபோல ஆன்மாவி
னுடைய வித்தியாபதவாச்சியமாய் இருக்கிற ஞானம்

பிரகாசத்திற்குக் காரணமாயிருக்கையினால் உபகார லட்சணமாக வித்தை என்று பேரையுடைய அசுத்த மாயையிலே ஓடுங்கும் ;

சிவத்தினில் ஓடுங்கும் மூன்றும் - சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் என்னும் மூன்று தத்துவமும் சிவதத்துவத்திலே ஓடுங்கும் ;

நித்த தத்துவம் இ மூன்றும் என்பார்கள் - வைஷ்ணவர்கள் ¹ அப்பிராகிருதலோகம் நித்தியம். அதிலே இருக்கின்ற பகவானுடைய விக்கிரஹமும் நித்தியம். சாயுச்சிய மோட்சமானது அந்தப் பகவானைப்போல அனந்தகல்யாணகுண சகிதராய் மகாலட்சுமி ² வியதிரித்தமான சர்வ போகங்களும் விஷ்ணு ³ துல்யமாக உண்டாயிருப்பதே என்பதுபோல ; சைவ ஏகதேசிகளும் சுத்தவித்தை ஈசுவரம் சாதாக்கியம் என்கிற மூன்று தத்துவமும் நித்தியம், இந்தத் தத்துவேசுவரராகிய உருத்திரர் மகேசுவரர் சதாசிவரென்கிற மூன்று மூர்த்திகளும் நித்தியம், சாயுச்சியமும் அவர்களைப்போல ⁴ ஷாட்குண்ய பரிபூரணராய்த் துல்லியராக இருப்பதே என்பார்கள். அது சித்தாந்தம் அல்ல.

நின்ற இரண்டு சுத்தமாம் சிவத்து ஓடுங்கும் - முன் ஓடுக்கம் சொல்லாமல் இருந்த சத்தி சிவதத்துவங்கள் இரண்டும் சுத்தமாயை என்றும், சாக்ஷாத் சிவாதிஷ்டிதம் ஆகையால் சிவம் என்றும் பெயரை உடைய பரவிந்துவிலே ஓடுங்கும் ;

தோற்றமும் இதுபோல் ஆகும் - பிரளயானந்தர சிருஷ்டியும் இவ்வாறே ஆம் என்றவாறு.

1. அப்பிராகிருதம் - பிரகிருதி சம்பந்தமில்லாதது.

2. வியதிரித்தம் - வேறுபட்ட. 3. துல்யம் - ஒப்பு.

4. ஷாட்குண்யம் - அறுகுணம்.

நான்காம் அதிகரணம்

மொய்தரு பூதம் ஆதி மோகினி அந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
மெய்தரு சைவம் ஆதி இருமுன்றும் வித்தை யாதி
எய்துதத் துவங்க னோயும் ஒன்றாயின் றெம்இ றைக்கே.

மேல் நாலு பூதங்களுடைய கூட்டமாதியாக
அன்னியசமயிகள் நிற்கும் தத்துவங்களை உரைத்தல்.

இ - ள் : மொய்தரு பூதம் ஆதி மோகினி அந்தம்
ஆக பொய்தரு சமயம் எல்லாம் புகன்று நின்று
புக்கிடும் - நாலு பூதக்கூட்டங்களாதியாக மோகினி
யாகிய அசுத்த மாயா தத்துவங்களுக்குள்ளே அந்தத்
திலே உண்டான புருடதத்துவபரியந்தம் அளவாக
இவ்வளவே தத்துவம் என்றும், இந்தத் தத்துவங்க
ளில் அதிஷ்டான தேவதையைப் பரதத்துவம் என்றும்
சொல்லி, அதற்கேற்ற சாஸ்திரமார்க்கத்திலே நின்று,
தேகாந்தத்திலே அந்தந்தத் தத்துவங்களை அடைவார்
கள்; அந்தந்தத் தத்துவங்களை அடைந்தபேர் காலாந்
தரத்திலே திரும்ப ஜனிக்கையினாலே அந்த முத்தி
பொய்யே ஆகையால்; பொய்தரு சமயம் என்றது.

மோகினி அந்தம் என்றதற்கு அசுத்த மாயாந்த
மாக முப்பத்தொரு தத்துவமும் என்னப்போதும்,
புருடதத்துவமட்டும் என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை
என்னில்? புருடதத்துவத்திற்குமேல் சத்தி நிபாதத்தை
உடைத்தாய், அதனால் சிவதீட்சையைப் பெற்றுச்
சர்வஞ்ஞத்துவாதி * அபிவிதத்தியான பேருக்கே
பிராப்யம் என்னும் ஆகமவசனத்தால் அசுத்தமாயாந்
தம் என்பது விருத்தம்.

* அபிவிதத்தி - பிரகாசம்.

சோதிடர் : ஆகாசங்கூட ஐந்து பூதமே உள்ளது என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே நட்சத்திர பதத்தை அடைவார்கள்.

கௌளயாமளரும் வாமதக்ஷிண மார்க்கராகிய சாக்த காபாலிக காளாமுகரும் ஈசுவரன் உண்டு எனும் வேத 1 விருத்தாசாரத்தினாலே பெளதீகமாகிய பிசாச பதத்தை அடைவார்கள்.

2 பெளராணிக சுமார்த்தர் : பூதாண்டத்துக்குக் காரணமான பஞ்சதன்மாத்திரையே பிரம்மம் என்னும் ஞானத்தினாலே தேகாந்தத்திலே தன்மாத்திரையில் உள்ள புவனத்தை அடைவார்கள்.

இந்திரிய ஆன்ம வாதிகள் : ஞானேந்திரியமே ஆன்மா என்னும் ஞானத்தினாலே தேகாந்தத்திலே அந்த இந்திரியபதத்தை அடைவார்கள்.

நியாயவாதிகள் : மனம் பரியந்தமே தத்துவம் என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே மனத்தத்துவ புவனத்தை அடைவார்கள்.

வைசேடிகர் : அகங்காரமே ஆன்மா என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அகங்கார புவனத்தை அடைவார்கள்.

பௌத்தர் : ஞானவிருத்தியாகிய புத்தியே ஆன்மா என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புத்தித்தத்துவ புவனத்தை அடைவார்கள்.

ஆருகதர் : குணன்மக ஞானத்தினாலே தேகாந்தத்திலே குணத்தத்துவத்தை அடைவார்கள்.

-
1. விருத்தாசாரம் - பெரியோர் நடைக்கு விரோத நடை.
 2. பெளராணிகர் - புராணத்தை முக்கியமாகக்கொண்டவர்.

பாஞ்சராத்திரிகள் : பிரகிருதிக்குமேல் பரமபத்திலே அரி இருப்பர் ; அவருடைய சர்வகுண சாம்மியத்தை நித்தியமாகப்பெற்று, அவருடைய சன்னிதானத்திலே இருப்பதே மோட்சம் என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே பிரகிருதிதத்துவத்தை அடைவார்கள்.

சாங்கியர்: பிரகிருதி புருட விவேகத்தைப்பண்ணி, புருடன் பிரகிருதியை நீங்கிநிற்பதே மோட்சமென்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே புருட தத்துவத்தை அடைவார்கள்.

மாயாவாதிகளும் பிரதானத்திலே 1 ஆக்கிரமிக்கப் பட்டிருக்கிற தன்னை அந்தப் 2 பிரதானத்துக்கு அன்னியமான புருடன் தான் என்று அறிகிறதே மோட்சம் என்னும் ஞானத்தால் தேகாந்தத்திலே அந்தப் புருட தத்துவத்தை அடைவார்கள்.

கர்மயோகிகளும் அப்படியே. இவர்களுக்கு உண்டான ஞான ஏதுவும் எட்டுவிதமாம். அவையாவன :-

ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் எனப்பட்ட தாபத் திரயத்தையும் அறிந்து நீங்கின இடத்தில் உண்டாம் ஞானம் மூன்று. இஷ்டமாய் இருக்கிறவர்களுடைய உபதேசத்தினாலே உண்டாம் ஞானம் ஒன்று. தானே பூர்வ ஜன்ம வாசனாபமான சாத்திரத்தை ஆலோசனை பண்ணுகையினாலே உண்டாம் ஞானம் ஒன்று. தத்தம் மதப் பிரவிருத்திகளாய் இருக்கிற குரு உபதேசத்தினாலே உண்டாம் ஞானம்

1. ஆக்கிரமித்தல் - அடக்கிக்கொள்ளுதல். 2. பிரதானம் - பிரகிருதி.

ஒன்று. 1 குருமுகேன சாஸ்திர 2 அத்தியயன வசனத் தினாலே உண்டாம் ஞானம் ஒன்று. தான ஜப தீர்த்த யாத்திரா தேவதா பக்தியாதி சத்கருமங்களினாலே சித்த சுத்தித் துவாரா உண்டாம் ஞானம் ஒன்று. இந்த எட்டு விதத்தினாலும் ஞானம் சித்திக்கும் என்கிறது.

முன் சொன்ன தசவிதமுத்தி ஸ்தானத்தில் அவர் களுக்கும் சரி.

தருமம் பெளஷ்ரோ :- டிஸெவம் வியயம்
பெபாசூர டிஸெவாநாநெஷதம் | ஹிததோத்ரா
டிஸெஸூவ டிஸெவாநாநெஷதம் || மூணாவது
தருமம் பெளஷ்ரோ :- டிஸெவம் வியயம்

சுருதாவி :- ஹிதததநாநா காக்ஷாணி டிஸெ
2 ஹெகாநாநெஷதம் | மூணாவது நாராயண பூ
வெஸூநாநிவாநிநாடி || சுருததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்

சுருதாவி :- ஹிதததநாநா காக்ஷாணி டிஸெ
2 ஹெகாநாநெஷதம் | மூணாவது நாராயண பூ
வெஸூநாநிவாநிநாடி || சுருததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்
மூணாவது டிஸெவம் வியயம் | ஹிதததநாநெஷதம்

தடின்து வெள்ளுரெ :- தநாதுவலிஃதாது
 வகூராராஜீந்திரபவரெ வெவெவிகாஷுஹ்காரெ
 மெலா நயாயவாழிநம் || வபகிதகெஷிதாஹ்கா
 மண்ணெவ்வா ஹதாஷிதா || பாகுதாஃ வாஹ
 ராதாஹிநிந்தெ புகுதெளஹரெ || வெதாந
 ஜாஸுஸாஹ்நா பொதிநம் வபாஹெஷிதா ||
 வதாஸுஸாபாயிஹெஷிந விஷிதெவபாஹாஷயா ||
 பாகுஹ்ஸாஸார வசெஹெஹ ராஹெஷிதாஹ்நா
 ததெ || வெலகாஹெஷிதெபணஸுரக விஷித
 நிஹிதஸுயக || தகிவாததபொஹ்நாதுபாதிஸு
 ஹ்ஸுவிஹய || ஹஹுதா மஹெஷிதா தகெஷிதா
 விஷிரிஷிதெ || சூஹிவிஷிரிஷாவி விஷிதெ
 ஹ்ஸுவிஹய || தீஹிவாஸுதஸாஹ்நா விஷித
 ஹ்ஸுவிஹய || உதி.

மெய் தரும் சைவம் ஆதி இருமூன்றும் வித்தை
 ஆதி எய்து தத்துவங்கள் ஏயும் (பொருள்கோள்:
 ஆதி இரு மூன்றும் வித்தையாதியும் எய்து தத்துவங்
 கள் மெய்தரும் சைவம் எய்தும்) - புருட தத்துவத்துக்கு
 மேல் அராகம் முதலான ஆறு தத்துவங்களையும், சுத்த
 வித்தியா தத்துவம் முதலாகப் பொருந்தும் அஞ்சு
 தத்துவங்களையும் சத்திய மோக்ஷத்தைப்பெறும் சைவர்
 உண்டு என்று சாதித்து நின்று, தேகாந்தத்திலே
 பக்குவத்திற்கு ஈடாக அபரமுத்தி ஸ்தானமான இந்தத்
 தத்துவங்களைப் பொருந்துவார்கள்.

தடிமனது நிலாஸகாஸிகாபா:- சுநாவெது
நிராஸெ சுமாவெதுநாவஜிதெ! நிஸெ
பொஜிதொமெது ஐதி ஸாஸுஸுநிஸுப ஐதி.

ஒன்றும் இன்று எம் இறைக்கே - எம்முடைய பதியாகிய சிவனுக்கு ஒரு தத்துவங்களும் இல்லை ; அவன் தத்துவாதீதன் என்றவாறு.

சைவமாதி இருமூன்றும் வித்தையாதி என்ற பதத் திற்குச் சைவம், பாசுபதம், வாமம், காளாமுகம், பைர வம், மகாவிரதம் என்ற ஆறு சமயங்களும் அநுட்டித் தோர் சுத்தமாயைக்கு மேல் சுத்தவித்தை ஆதியாக ஐந்து தத்துவத்தையுமடைவார்கள் என்ன ஆகாதோ என்னில்? ஆகாது. அப்படிச் சொல்லின் சிவாகம விருத்தம். அஃது எவ்வாறு என்னில்? வாமமாகிய சாக்தரும் தட்சிணமாகிய காளாமுகரும் பிசாசபதத்தை

1. தீவிரம் - வேகம். 2. அனுமான ஆகமயம் - அனுமானத்தினாலே அறியப்படாதது. 3. யோசிக்கப்பட்டவன் - கூட்டப்பட்டவன்.

அடைவர் என்றும், பாசுபதிகள் அசுத்தமாயா தத்துவத்தை அடைவரென்றும் ஆகமவசனம் இருக்கையால்.

தஹுரநம் வெளஷ்ஹொ :- வாஜ்ஜகிணலாம-ஸூரஃ
விஸாஹாஹிவஹிதாஃ || வாஸுஹுஸூரம் சோபாபா
ஜிதி.

சிவம்சத்தி நாதம் விந்து

சதாசிவன் திகழும் சசன்

உவந்தருள் உருத்தி ரஸ்தான்

மால்அயன் ஒன்றின் ஒன்றாய்ப்

பவந்தரும் அருவம் நாலிங்

குருவநால் உபயம் ஒன்றாய்

நவந்தரு பேதம் ஏக

நாதனே நடிப்பன் என்பர்,

74

மேல் சக்தோத்தியுத்தப் பிரவர்த்தர் என்று கர்த்தாவைத் திரிவிதமாகச் சொன்னதை உபாதான உபாதி பேதங்களினாலே ஒன்பது பேதமாம் என்னும் முறைமை கூறுதல்.

இ - ள் : சிவம் என்றும் சத்தி என்றும் நாதம் என்றும் பிந்து என்றும் சதாசிவம் என்றும் விளங்கப் பட்ட ரூபத்தையுடைய மகேசுவரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பீரமா என்று இவர்கள் ஒன்றிலே ஒன்றாகத் தோன்றிச் சிவம் சத்தி நாதம் பிந்து நாலும் அரூபமும் மகேசுவரன் ருத்திரன் விஷ்ணு பீரமா இவர்கள் நாலும் ரூபமும் சதாசிவன் ரூபாரூபமும் ஆக ஒன்பது பேதத்தையும் ஐகத் ஏக நாயகனாகிய சிவன் ஒருத்தனே தனக்கு ரூபாதிகள் இல்லாதிருக்கவும், இந்த ரூபங்களை அதிபதித்துக்கொண்டு ரூபவான்போல நடனம்

பண்ணுவர் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

ஒன்றாக நின்றே பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுது ஒன்பது பேதம் ஆனார் என்பது கற்பனா கௌரவம் என்னில்? ஆன்மாக்கள் விஞ்ஞானகலர் பிரளயா கலர் சகலர் இந்த மூன்று வகைக்குச் சுத்தம் சுத்தா சுத்தம் அசுத்தம் என்னும் அத்துவத் திரயங்களுக்கும் பிந்து மோகினி மான் என்னும் உபாதானத் திரயங் களும் உண்டாகையால்; அந்தப் பேதங்களினாலே பேதமாகக் கூறப்பட்டது.

ஆகில் அருபம் என்பது ஒன்றாயிருக்கையிலே நாலுபேதம் எவ்வாறு என்னில்? காலமும் திக்கும் ஆகாசமும் அருபமாயிருக்கத் தத் காரிய பேதங்களி னாலே பேதமானதுபோலக் கிருத்திய பேதங்களினாலே பின்னமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகிலும் அருபத்தில் தாரதம்மியதை உண்டு.

ஆகில் அந்தக்கிருத்தியபேதங்களும் தாரதம்மியங் களும் எவ்வாறு என்னில்? பரமசிவத்தில் ஆயிரத் தொரு 1 அம்சமாகப் பராசத்தியானது 2 ஆவிர்ப்ப வித்து 3 அனுக்கிரக பரையாய் இருக்கும். அந்தப் பரா சத்தி சுத்தமாயையிலே பதிந்தபொழுது சாந்தியாதீத கலை உண்டாம். ஆகையால், அந்தச் சாந்தியாதீதத் தைப் பராசத்தி பரியாயமாகச் சொல்லுவார்கள்.

அந்தப் பராசத்தியில் ஆயிரத்தில் ஒரு அம்சமாகச் சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கு இச்சா ஞான சொரூபினி யான அவிநாபாவ சத்தி உண்டாம். அந்தச் சத்தி

-
1. அம்சம் - பங்கு. 2. ஆவிர்ப்பவித்து - உண்டாய்.
3. அனுக்கிரகபரை-அனுக்கிரகத்தை முக்கியமாக உடையது.

சுத்தமாயையை கேட்பாபித்தபோது அந்தச்சத்தியிலே சகஸ்ராம்சமாக நாதமூர்த்தி உண்டாம். நாதத்திலே நின்றும் ¹சகஸ்ராம்சமாக விந்துமூர்த்தி உண்டாம். நாதபிந்து மூர்த்திகளைச் சிவனும் சத்தியும் அனுப் பிரவிஷ்டராய் அதிட்டித்து நின்று ரூக்குமமான சத்தார்த்தப் பிரபஞ்சங்களை உண்டாக்குவார்கள்.

மூர்த்தி மூர்த்திமான்களுடைய அபேத உபசாரத்தினாலே சிவனுக்கு நாதம் என்றும் சத்திக்கு விந்து என்றும் பேரானது. அந்தச் சத்தியில் பத்திலொரு அம்சமாகச் சாதாக்கியம் உண்டாம். சிவன் அந்த மூர்த்தியை அனுப்பிரவிஷ்டராய்நின்று, சுத்தாத்துவ கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவார். அந்தச் சாதாக்கியத்தில் பத்தில் ஒரு அம்சமாக மகேசுவரன் தோன்றி, அசுத்த மாயா கிருத்தியத்தைப் பண்ணுவார். அவரிடத்தில் ஆயிரத்தில் ஒரு அம்சமாக உருத்திரதேவர் தோன்றி, கலையிலே நின்றும் மூலப்பிரகிருதியை ² உதிப்பித்து, அதிலே நின்றும் குணத்திரயாதியான ரூக்குமசிருஷ்டிகளைப் பண்ணி, மகேசுவரருடைய கோடி அம்சமாகத் தோன்றின பிரமாவையும் விஷ்ணுவையும் அசுத்தாத்துவ சிருஷ்டி திதிகளிலே ³ நியோகித்து, தாம் கால ருத்திரனை அதிஷ்டித்துக்கொண்டு நின்று அசுத்தாத்துவப் பிரவிருத்தியத்தையும் பண்ணுவார்.

தஷஹுஷ்டம் வா தஹுஷ்டம் :- தஜ்ஜரீரஹம் த்ரியாஜெஷ்டயம்
நிஷ்டைஹுஷ்டம் வா தஹுஷ்டம் :- தஜ்ஜரீரஹம் த்ரியாஜெஷ்டயம்
த்ரியாஜெஷ்டயம் வா தஹுஷ்டம் :- தஜ்ஜரீரஹம் த்ரியாஜெஷ்டயம்

-
1. சகஸ்ரம் - ஆயிரம். 2. உதிப்பித்து - உண்டாக்கி.
3. நியோகித்து - ஏனி.

ஸகஜம் உதயாஹவெசு | ஸகஜம் நிஷ்டைமெவ
 நவயாசீதிதாம் சூரிக் || சிவதக்ஷஸஹஸ்யாஸாசு
 ஸாந்தூதீதாஸஜைஹவாம் | ஸாந்தூதீதாவரா
 ஸகிஸஸ்யாஸ்யபாயவாஹகாம் || தஸ்யாஸெவ ஸஹ
 ஸ்யாஸாசுஸகிநாஸஜைஹவாம் | ஸகிஸெவதம்
 ஸாந்திஸ்ய பாயஸ்யஸ்யாஸ்யதாம் || தஸ்யாஸெவ
 ஸஹஸ்யாஸா ஸாஜைமுகிதம் ஸஜைஹவாம் | நாஜஸ்ய
 ஸ்யதம்விஜய பாயஸ்யஸிதிகீதிதம் || நாஜஸ்யதம்
 ஸஹஸ்யாஸாசு விநாஜைமுகிதம் ஸஜைஹவாம் |
 விநாஸெவ பூதிஸ்ய தஸ்யாஸ்ய பாயவாஹ
 காம் || உதேவம் நிஷ்டைமெவ ப்ராசுதம் பரம் ஸாவதிதி
 ஸ்யதம் | தஸ்யாஸெவஸெகஸாமெந ஸாஜைமெவ தக்ஷ
 ஜைஹவம் || தஸெவஸ்யவாஸெவஸெவ தஸ்யாஸெவ
 நெநாநி | வஸெவஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய ரவிநாஸாவநீவி
 ஸெவாம் || யதஸ்ய ஸஜைஸிவம் ப்ராசுதம் தஸ்யாஸெவ
 உதேவ | யாஸாஸெவநிதஸ்ய தஸ்யாஸெவ தக்ஷஜைமெவ
 ராஸ்யஸ்ய ஸஹஸ்யாஸாசுரம் ஸ்யாஸெவ
 உதேவ | உதஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய உதஸ்யஸ்யஸ்ய
 தஸெவரம் || விஜைமெவம் நிஸெவஸெவம் பரஸெவ
 ஜைமெவரம் | ஸவஸ்யஸ்ய ஸவஸ்யஸ்ய ஸவஸ்ய
 ஸரண ஸெவதிதம் || உஜைஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய
 ஸவஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய | ராஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய

மூலிஷு ஸுஸ்யை கிதிதம் || மூலிஷு ஸுஸ்யை
 மூலிஷு ஸுஸ்யை மூலிஷு ஸுஸ்யை || மூலிஷு ஸுஸ்யை
 மூலிஷு ஸுஸ்யை மூலிஷு ஸுஸ்யை || மூலிஷு ஸுஸ்யை
 மூலிஷு ஸுஸ்யை மூலிஷு ஸுஸ்யை || மூலிஷு ஸுஸ்யை
 மூலிஷு ஸுஸ்யை மூலிஷு ஸுஸ்யை || மூலிஷு ஸுஸ்யை
 மூலிஷு ஸுஸ்யை மூலிஷு ஸுஸ்யை || மூலிஷு ஸுஸ்யை
 மூலிஷு ஸுஸ்யை மூலிஷு ஸுஸ்யை || மூலிஷு ஸுஸ்யை
 மூலிஷு ஸுஸ்யை மூலிஷு ஸுஸ்யை || மூலிஷு ஸுஸ்யை

இது ஒன்பது பேதமும் ஒன்றிலே ஒன்று தோன்றி
 னதற்குச் சம்மதி.

தத்தத் கிருத்தியங்களுக்குச் சம்மதி பூர்வத்திலே
 சொன்னோம்.

சத்தியாய் விந்து சத்தி
 யாய்மனேன் மனிதன் ஆகி
 ஒத்துநீமகேசையாகி
 உமைநீரு வானி யாகி
 வைத்தும் சிவநிக் கிங்ஙன்
 வரும்சத்தி ஒருத்தி யாகும்
 எத்திறம் நின்றான் ஈசன்
 அத்திறம் அவனும் நிற்பன்.

75

மேல் சத்திபேதம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சத்தி ஆய் - சத்தற்கு ஞானசத்தியாய்
 விந்து கேட்பத்தைப் பண்ணி, விந்து சத்தியாய் -
 சிவன் நாத * அதிஷ்டாதா ஆனபொழுது விந்து

* அதிஷ்டாதா - அதிஷ்டிக்கிறவன்.

* அதிஷ்டாத்திரியான சத்தியாய், மனோன்மனி தான் ஆகி - சதாசிவருக்கு மனோன்மனி சத்தியாய், மகேசை ஆகி - மகேசுவரருக்கு மகேசுவரி என்னும் சத்தியாய், உமை - ருத்திரதேவருக்கு உமை என்னும் சத்தியாய்; திரு - விஷ்ணுவுக்கு இலக்குமி என்னும் சத்தியாய், வாணி ஆகி - பிரமாவுக்குச் சரஸ்வதி என்னும் சத்தியாய், ஒத்து உறும் - இப்படியே அந்தந்தக் கிருத்தியங்களுக்கும் விகாரங்களுக்கும் பொருந்தின ரூபத்தையும் கிருத்தியத்தையும் உடைத்தாய்ப் பொருந்தும்;

வைத்து உறும் சிவாதிக்கு இங்ஙன் வரும் சத்தி ஒருத்தி ஆகும் - காரணேசுவரிடங்களிலே தனது அதிகாரசத்தியைவைத்துத் தானும் அவ்விடத்து அபிவியத்தியாய் நிற்கும் சிவனை ஆதியான ஏழு பேதங்களுக்கு முன் சொன்னவாறு வரப்பட்ட சத்தி ஒன்றே; அஃது எவ்வாறு என்னில்? எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்-சிவனுக்கு அவிநாபுதையாகையால் சிவன் எவ்வாறு மூர்த்திகளை அதிஷ்டித்துக்கொண்டுநின்றான், அவ்வாறே அந்தந்த மூர்த்திகளுடைய சத்திகளையும் அதிஷ்டித்துக்கொண்டுநின்றும் தான் ஒன்றே என்றவாறு.

சத்திதான் நாத மாத்ரி

தானாகும் சிவமும் அந்தச்

சத்திதான் ஆதி யாகும்

தரும்வடி வான எல்லாம்

சத்தியும் சிவமு மாகும்

சத்திதான் சத்த னுக்கோர்

சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற்

றெல்லாமாம் சத்தி தானே.

மேல் பிரபஞ்சத்திலே சத்தி சிவம் நிற்கும் முறைமை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : சத்தி தான் நாதம் ஆதி தான் ஆகும் - சத்தியானது நாதாதி பிருதிவியந்தம் தத்துவங்களை எல்லாம் அனுப்பிரவிஷ்டையாய் இருக்கும் ; சிவமும் அந்தச் சத்திதான் ஆதி ஆகும் - சிவமும் அந்தச் சத்தி யாதியாக சர்வ வஸ்துகளையும் அதிஷ்டித்திருக்கும் ; ஆகையால், தரும் வடிவு ஆன எல்லாம் சத்தியும் சிவ மும் ஆகும் - அவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட எல்லா ருபங்களும் சத்தி சிவாத்மகமாம் ; சத்திதான் சத்த னுக்கு ஓர் சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற்று எல்லாம் ஆம் சத்தி தானே - சத்தியானது சத்தாவஸ்தரான சிவனுக்கும் பலமுமாம், ஞானமும் இச்சையும் கிரியை யும் ஆம் என்றவாறு.

சிவம்சத்தி தன்னை ஈன்றும்

சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும்

உவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங்

குலகுயி ரெல்லாம் ஈன்றும்

பவன்பிரம சாரி யாகும்

பால்மொழி கன்னி யாகும்

தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித்

தன்மைதான் தெரியு மன்றே.

77

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : சிவம் சத்தி தன்னை ஈன்றும் - பரசிவன் ஆன்மாக்களுக்குச் சர்வ தத்துவங்களையும் உலகங் களையும் உண்டாக்குவதாகவும் யோகிகளுக்கு உபகா ரார்த்தமாகவும் சுவயமேவக் கிருபையை நினைத்துப் பரையாதி பஞ்ச சத்திகளையும் கிரமத்திலே தோன்றப்

தடிமனம் வாதுண்டு :- ஸுஷ்ருயம் ஸவ-
தகாநாம் ஸொகஸ்யோக்ஷதி காரணம் | யொநீநா
புவகாராய ஸ்வேஹ்யா ஸிந்திதஸ்யிவம் || தஹிவெத-
வராகுகிஸஹஸ்யாஸாஹஜாயத | ஹத்யாஹி - ஸவத-
ஸிவநாவகஸு ஸாஹாஸ்யிதி கிதிததிதநம்.

1. வாக்கீசர் - வாக்குக்கு அதிபதி. 2. சந்ததம் - எப் பொழுதும். 3. வாச்சியம் - அர்த்தம். 4. சங்கவர்ஜிதை - விஷயப்பற்றில்லாதது. 5. அனுபவாருடம் - அனுபவத்தினால் ஏறினது.

தனுசுரண புவன போகம்
 தற்பரம் பந்தம் வீடுன்
 றனுவினே டெல்லா மாகி
 அடைந்திடும் தத்து வங்கள்
 இனிதறிந் தினைநி விர்த்தி
 முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
 நனிபர முணர்ந்தோன் அந்தத்
 தத்துவ ஞானி யாவன்.

78

மேல் தத்துவஞானியாவானது லக்ஷணம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : தனு சுரண புவன போகம் தற்பரம் பந்தம் வீடு என்று அனுவினேடு எல்லாம் ஆகி அடைந்திடும் தத்துவங்கள் - ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம அனுசுரணமான தனுவாகவும் அந்தர் பகிஸ்கரணங்களாகவும் * வாசஸ்தானமாகவும் போக வஸ்துக்களாகவும் பிருதிவியாதி சாதாக்கிய தத்துவ பரியந்தம் பொருந்தும்; இந்தச் சாதாக்கிய தத்துவத்திற்குமேல் இரண்டு தத்துவமும் விஞ்ஞான ஆனந்தமய கோசம் ஆகையால், பரமமான பந்தமும் தந்நிவிருத்தியே பரமமான மோட்சமுமாம்;

இனிது அறிந்து இவை நிவிர்த்தி முதல் கலையிடத்தே நீக்கி நனி பரம் உணர்ந்தோன் அந்த தத்துவஞானி ஆவன் - இத்தத்துவங்கள் முப்பத்தாறினுடைய சொரூப சுவபாவங்களை நன்றாக அறிந்து, நிவிர்த்தியாதிகளிலே அந்தந்தத் தத்துவங்கள் நீங்கக் கலைகளையுங்கூட நீக்கிச் சாந்தியதீதத்துக்கு மேலாய் ஆனந்த சொரூபமாகிய பரசிவத்தை அனன்னியமாகத்

* வாசஸ்தானம் - இருப்பிடம்.

தரிசித்தவன் ஷடத்துவாந்தத்தில் பரதத்துவ ஞானி ஆவான். அவனே ஜனன மரணம் இல்லாதவன் என்றவாறு.

தருகும் ஸவர்க்கோநொதுரெ :- யதொஹிஸவ-
தக்ஷாநாம் விஜ்ஞாநாநாததஸ்யிதாம்! நொடியாஹு
நம் ஸூநுவதெசயிவவெநிநாதி.

எல்லாமாய்த் தத்தி வங்கள்

இயைந்ததென் அனுவுக் கென்வின்

தொல்லாய கம் மம் எல்லாம்

தாய்ப்பித்துத் துடைத்தற் கும்பிள்

நில்லாமை முற்று வித்தா

நீக்கவும் கூட நின்று

பொல்லாத ஆணை வந்ததைப்

போக்கவும் புகுந்த தன்றே.

79

மேல் ஆன்மாக்களுக்குத் தனு கரணத்தி பொருந்த வேண்டிய காரணம் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : எல்லாமாய் தத்துவங்கள் இயைந்தது
என் அனுஷுக்கு என்னில் - தத்துவங்களானவைகள்
தனு கரண புவன போகங்களாய் ஆன்மாக்களுக்குக்
கூடவேண்டுவது ஏன் என்னில் ? தொல்லாய கன்மம்
எல்லாம் துய்ப்பித்து துடைத்தற்கும் - ஆன்மாக்களுக்
குப் பிரவாகாநாதியாக வருகிற கர்மபலங்களைப் புசிப்
பித்துத் தொலைக்கவும் ; பின் நில்லாமை முற்றுவித்து
நீக்கவும் - மேல் அந்தக் கன்மம் பொருந்தி நில்லாத
வாறு இருவினையொப்பாகிய பக்குவத்தைப் பண்ணிச்
சஞ்சிதமாகிய சர்வ கர்மத்தையும் அழிக்கவும் ; கூடி
நின்ற பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்
த்து அன்றே - செம்பினுக்குக் களிம்புபோல ஆன்மா

வுடனே கூடி நிற்கிற அஞ்ஞானத்தை ஒழிக்கவும் தனு
கரணதிகள் பொருந்தினது என்றவாறு.

ஒன்றதாய் அநேக சத்தி
உடையதாய் உடனாய் ஆதி
அன்றதாய் ஆன்மா விந்தன்
அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை
நிகழ்த்திச்செம் பிவிற்க வம்பேய்த்
தென்றுமஞ் ஞானம் காட்டும்
ஆணவம் இயைந்து நின்றே. 80

மாயை கன்மம் இரண்டு அன்றியில் ஆன்மா
வுக்கு உபாதிதாக ஆணவம் என்று ஒன்று சொன்னது
எவ்வாறு உடையது என்னின்? மேல் ஆறு விருத்தத்
தினாலே அந்த ஆணவமல லக்ஷண பரீக்ஷைகளைச்
சங்கை உத்தரங்களுடனே கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஆணவம் ஒன்றதாய் அநேக சத்தி
உடையதாய் இயைந்து ஆதி அன்றதாய் உடனாய்
செம்பில் களிம்பு ஏய்ந்து ஆன்மாவின் தன் அறிவொடு
தொழிலை ஆர்த்து நின்று போத்திருத்துவத்தை
நிகழ்த்தி என்றும் அஞ்ஞானம் காட்டும் - ஆணவம்
ஒன்றேயாய் தத்தத் பரிபாககாலங்களில் விட்டுநீங்குவ
தான அநேக சத்தியுடையதுமாய்ச் சர்வான்மாக்களி
டத்திலும் சமயுக்தமானது எக்காலத்தென்னில்? ஆதி
அல்ல; அதுவும் ஆன்மாவைப்போல அநாதியாகை
யால் செம்பும் அதில் களிம்பும்போலவாய்க் களிம்பு
* சுவர்ணதையை மறைத்தாற்போல அநாதியே ஆன்
மாவினுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகளைத் தடுப்பதாய்

* சுவர்ணதை - பொன்னாயிருக்கை.

[illegible]

இந்த ஆணவம் உண்டு என்கிறத்திலே பிரமாணமானது பிரத்தியட்சமோ? அனுமானமோ? ஆகமமோ? ²அதீந்திரியமாகையினாலே பிரத்தியட்சமல்ல. பிரசித்தமான அக்கினியையும் தூமத்தையும் பாகசாலாதிகளிலே கண்டு, பர்வதத்திலே ³வியாப்பிய லிங்கமாய் இருக்கிற தூமத்தைக் கண்டு சாத்தியமாய் இருக்கிற

1. நிபிடாந்தகாரம் - மிகுந்த இருட்டு. 2. அதீந்திரியம் - இந்திரியத்துக்கு எட்டாதது. 3. வியாப்பிய விங்கம் - வியாப்தியுள்ள ஏது; வியாப்தியாவது சாத்திய சம்பந்தம்; புகைக்கு அக்கினிசம்பந்தம்போல.

அக்கினியை நிச்சயிக்குமாப்போல ஆணவ * சகசரிதமாக ஒரு வியாப்பிய ஏதுவைக் காணாதபடியாலே அனுமானமும் கூடாது.

பிரத்தியட்ச அனுமான விருத்தமாய் இருக்கிற ஆகமமும் கூடாது என்னில்? அனுமானமும், அனுமான சகசரிதமாய் இருக்கிற ஆகமமும் உண்டு. அவையாவன? ஆன்மாவானவன் ஒன்றினாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞத்துவத்தை உடையவன், கிஞ்சிஞ்ஞகையினாலே. யாதோரான்மா ஒன்றாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞத்துவம் இல்லாமலிருக்கிறான் அவன் கிஞ்சிஞ்ஞனல்ல; சிவனைப்போல. ஆன்மாக்களுடைய சர்வஞ்ஞத்துவத்திலே பிரமாணம் உண்டானாலன்றோ ஒன்றினாலே மறைக்கப்பட்டவனென்று சொல்லவேண்டும் என்னில்? ஆன்மாக்களுடைய ஞானசத்தியானது சர்வத்தையும் அறியும் ஞானசத்தி ஆகையினாலே ஈசுவர சத்திபோல இந்த அனுமானத்தினாலே ஆன்மாக்களுக்கு ஆணவத்தினாலே மறைக்கப்பட்ட சர்வஞ்ஞத்தை உண்டு என்பதற்கு வாதீவசனம். கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கு இந்த ஆணவம் ஏதுவல்ல. கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கு விஷய நியமனம்பண்ணுகிற கரணமே ஏது என்னில்? ஆன்ம ஞானம் சர்வகோசரமாக வேண்டும்; அஃது இல்லாதபடியினாலே நாம் முன்னே சொன்ன ஆணவமே கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கு ஏது.

இந்த ஏது வேண்டா, ஈசுவரனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் சுவபாவமானாற்போல ஆன்மாக்களுக்குக் கிஞ்சிஞ்ஞதையே சுவபாவம் என்னில்? மோட்சத்திலே சர்வஞ்ஞன் என்கிறது கூடாதேபோம். மோட்சத்திலும் சர்வஞ்ஞதை இல்லையென்னில்? பந்த முத்திகளில்

* சகசரிதம் - கூட இருப்பது.

கதகவ ஸ்களவீஃ காய-ஹெஹாஹிஹநுதெ |
தஹாஹகே-ஹிஹதெஹ வ-ஹாயக ஸ்வஹவஹிதஹ ||
கிஹாஹிஹஹக-ஹிஹதெஹவ-ஹாயக கஹிதி.

மலமென வேறென் றில்லை
மாயாகா ரியம தென்னில்
இலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக்
கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை
விலகிடும் மலமி வற்றை
வேறுமன் றதுவே ருசி
உலகுடல் கரணம் ஆகி
உதித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே. 81

மேல் மாயாகாரியமே ஆவாரகமென்பதை மறுத்
துணர் த்துதல்.

இ - ள் : மலம் என வேறு ஒன்று இல்லை மாயா
காரியம் அது என்னில் - ஆணவமலம் என்று ஒன்று
இல்லை, மாயாகாரியமாகிய அவைராக்கியமான அரா
கமே ஆன்மஞான ஆவாரகம் என்னில்? உள்ளது.
அராகமானது நின்மலனாய் இருக்கிற ஆன்மாவை
ஆவரிக்கமாட்டாது. ஆவரிக்கும் என்னில்? முத்தான்
மாக்களையும் ஆவரிக்கவேணும். முத்தான்மாக்களும்
சிவனும் ஏகப்பிரகாரம் ஆகையால், சிவனையும் ஆவரிக்
கும் என்று சொல்லவேணும். அப்படி முத்தர்களும்
சிவனும் ஒருக்காலும் * போகசக்தராகக் கண்டதில்லை.
இஃதன்றியும், பிரகிருதி ஜந்நியமாகிய புத்தி தர்மமா
னது அராகமாகையால் அநித்தியம். அநித்திய வஸ்து

* போகசக்தர் - போகத்தில் பற்றினவர்.

வானது நித்திய வஸ்துவான சிற்சத்தியை ஆவரிக்க மாட்டாது.

தடிசுதம் வெளவூரெ :- ராமொவூகாரணம்
ஸகிரிதிவெசுகிஃமெநதம் | வத்யுராமொவூத
பெதம் நவகிஃசுகரொமெ || கமெவி வவெசு
ஸகெத்யு ஸ்யாநுதெவூவி ஸெஷதம் | நஹிஃக
ஸ்யுவாவாவிஹாமாஸகூக்ஷாந || கிஃநாயம் பூத்யு
யாநுதெ ராமொவளபொயதவூதம் | வுஃபிஸூபு
க்யு தெவூபாநவூபெஷவிநஸூரம் || விஹகெநித்யு
விபாயாஸவெசு வாயகம் கயிதி.

ஆகில் புத்திகத் அராகமல்ல, மாயா காரியமாகிய அராகாதியே என்னில்? மேல் அதுவும் கூடாது.

இலகு உயிர்க்கு இச்சா ஞான கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை விலகிடும் மலம் இவற்றை வேறும் அன்று - ஆன்மாக்களுடைய விளங்கப்பட்ட இச்சா ஞானக் கிரியைகளை மாயா காரியமானது ஆணவ மலத்தைச் சிறிது நீக்கி விஷயோன்முகத்தைப் பண்ணுவிக்கும். ஆணவமலமானது இச்சாஞானக் கிரியைகளைப் பிரகாசிக்க ஓட்டாமல் வேறற நின்று தடுக்கும்.

அது வேறு ஆகி உலகு உடல் கரணம் ஆகி உதித்திடும் உணர்ந்துகொள்ளே - அந்த மாயாகாரியமானது ஆன்மாக்களுக்கு அத்தியந்தம் * பின்னமாக வசிக்கிற உலகங்களும் தூலதேகங்களும் அந்தர்பாகிய கரணங்களுமாகச் சிருஷ்டிகாலத்திலே உதித்துப்

* பின்னமாக வசிக்கிற - வேறுக வாசஞ்செய்கிற.

பிரளயகாலத்திலே லயத்தை அடைவது ஆகையால், மாயா காரியம் ஆன்மஞான ஆவாரகமல்ல ; ஆணவ மலமே ஆன்மஞான ஆவாரகம் என்று அறிந்து கொள்வாயாக என்றவாறு.

மாயையே ஆன்ம ஞானக்
கிரியையை மறைத்து நிற்கும்
தூயஅப் பரிதி தன்னைச்
சுடர்முகில் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகில் அகலச் சோதி
புரிந்திடும் அதுவே போலக்
காயமும் அகல ஞானத்
1 தொவிபிர காசம் ஆமே.

82

மேல் மாயையானது தன்னுடைய 2 ஆவரணசத்தி யினாலே ஆன்மஞானத்தை ஆவரித்துத் தனது காரிய மாயிருக்கிற 3 விசேஷப சத்தியினாலே விஷயோன் முகத்தைப் பண்ணுவிக்கும் ஆகையால் மாயையே ஆன்மஞான ஆவாரகமொழிந்து ஆணவம்வேண்டாம் என்பவனை அநுவதித்தல்.

இ - ள் : தூய பரிதிச்சுடர் தன்னை முகில் மறைத் தால் போல ஆன்ம ஞானக் கிரியையை மாயையே மறைத்து நிற்கும் முகில் போய் அகல சோதி புரிந் திடும் அதுவே போல காயமும் அகல ஞானத்து ஒளி பிரகாசம் ஆமே - சுத்தமான ஆதித்தனுடைய பிரகா சத்தை மேகமானது மறைத்தாற்போல ஆன்மாக்களு டைய ஞானக் கிரியைகளைக் காரணமாகிய மாயை

1. தொழில்பிரகாசம் என்பது ஏனைஆசிரியர்கள் கொண்ட பாடம். 2. ஆவரணம் - மறைப்பு. 3. விசேஷம் - தள்ளு தல், தோற்றுதல்.

தானே ஆவரணசத்தியினாலே மறைத்து நிற்கும் ;
மேகமானது நீங்கின அளவில் சூரியகிரணம் பிரகாசித்
தாற்போல மாயாதேகம் நீங்கவே ஆன்மாக்களுடைய
ஞானப்பிரகாசமானது விளங்கும்.

இது பூர்வபட்சம்.

பரிதியை முகில் மறைப்ப
பாயொளி பதுங்கி ஒற்போல்
உருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக்
*கிரியைகள் ஒளிப்ப தாகும்
கருநிடும் இச்சா ஞானக்
காரியம் காயம் பெற்றால்
மருவிடும் உயிர்க்குக் காயம்
வந்திடா விடினம் மறைப்பே.

83

மேல் சித்தாந்தம்.

இ - ள் : பரிதியை முகில் மறைப்ப பாய் ஒளி
பதுங்கினுற்போல் உரு உயிர் மறைக்கில் ஞானக்கிரியை
கள் ஒளிப்பது ஆகும் - சூரியனை மேகமானது மறைத்
ததுபோலச் சூக்கும தூல சரீரங்களானவை ஆன்ம
ஞானத்தை மறைக்குமாகில் ஆன்மஞானக் கிரியைகள்
பிரகாசியாமல் அப்பிரகாசமாய்விடும் ; இச்சா ஞானக்
காரியம் காயம் பெற்றால் மருவிடும்-சூக்கும தூலசரீரம்
உண்டானால் சிற்சத்தி காரியமாகப்படும் இச்சா ஞானக்
கிரியைகள் பிரகாசமாய் விஷயங்களிலே பொருந்தும்.
உயிர்க்கு காயம் வந்திடாவிடின் மறைப்பே - மாயா
காரியமாகிய தனு உண்டாகாதாகில் விஷயதரிசனம்
கூடாது என்றவாறு.

* கிரியைகள் ஒழிக்குமாகும் என்பது மாதவச் சிவஞான
யோகிகள் கொண்ட பாடம்.

மாயா தேகம் உண்டாகில் ஆன்மாக்களுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகள் பிரகாசிக்கும், மாயாதேகம் இல்லையாகில் இச்சா ஞானக் கிரியைகள் பிரகாசியாது என்னும் அன்னுவய வெதிரேகங்களினாலே மாயை ஆன்மாவினுடைய இச்சா ஞானக்கிரியைகளைத் தடுப்பதல்ல.

போதகா ியம றைத்து
நின்றது புகல் ம ல்காண்
ஓதலாம் குணமும் ஆக
உயிரினுள் விரவ லாலே
காதலால் அவித்தை சிந்தத்
தரும்கலை யாதி மாயை
ஆதலால் இரண்டும் சோதி
இருளென வேறு மன்றே.

84

மேல் இதுவும் அதற்கே புறநடை.

போத காரியம் மறைத்து நின்றது புகல் மலம் காண் - சொருபஞான காரியமாகிய இச்சா ஞானக் கிரியைகளைத் தடுத்துநின்றது நாம் முன்னே சொல்லப் பட்ட ஆணவமலம் காண்; ஓதலாம் குணமும் ஆக உயிரினுள் விரவலாலே - அநாதியே ஆன்மாக்களுக்கு விட்டுப் பற்றன்றியே பொருந்தியிருக்கையால் (சாத்து விகாதி குணங்கள் கர்மானுகுணமாக ஒருத்தனை ஒரு குணம் பொருந்தினகாலத்தில் அவனுக்கு அது அன்னியமாய் இருக்கவும் அது அவனுடைய குணமென்று சொல்லுவதுபோல) இவ்வாணவத்தையும் ஆன்மாவுக்குக் குணமென்று உபசாரமாகவும் சொல்லலாம்;

காதலால் அவித்தை சிந்த மாயை கலையாதி தரும் ஆதலால் இரண்டும் சோதி இருள் என வேறு ஆம்

அன்றே - ஈசுவரனுடைய இச்சை ¹ அனுவிதாயினீயாக மாயையானது ஆன்ம ஆவாரகமாகிய ஆணவமலம் நீங்கும்படிக்குக் கலையாதி தத்துவங்களைத் தன்னிடத்திலே உதிப்பிக்குமாகையினாலே ஆன்மஞான ஆவாரகமான ஆணவமும் மாயையும் இருளும் வெளியும்போல் பேதமே ஆகையால் ஆவரண நிவிர்த்தியர்த்தமாகக் கலாதிகளை உதிப்பிக்கிற மாயையும் ஆவரண நிவிர்த்தி பண்ணுவதே ஒழிந்து ஆவரணம் ஆகாது. அஃது எப்படி என்னில்? காரணத்தினுடைய குணங்களே காரியத்தில் உண்டாம்; தீபத்திற்குக் காரணமான அக்கினி அந்தகாரமாகாததுபோல. ஆகில் மாயையே சிற்சத்தி அபிவியஞ்சகமாகப் போகும், கலாதி சிருட்டி ஏன் என்னில்? மிருத்பிண்டமானது கடருபமாயே சலாகரணக் கிரியைகளைப் பண்ணுமாப் போலவும் தந்துவானது படருபமாயே ² சீதநிவாரணம் பண்ணுவதுபோலவும் மாயையும் கலாத்ருபமாய்ச் சைதன்னிய அபிவியத்தையைப் பண்ணும். ஆகையால் மாயையும் மாயாகாரியமான சூக்கும தூலசரீரமும் சைதன்னிய ³ நிரோதகமல்ல; ஆணவமே சைதன்னிய நிரோதகம் என்று சித்தம்.

தஷுஹம் ததெகுவ:- நவரீபாபீஹம் தஷூர
ஏகஃகாய-பாஸு ப்ருகாஸகா | காய-பாஸு ப்ருகாஸகம்
யதூ ஸூரதூநாஜநகஸ்தக || யயாப்ருகாஸகௌ
ஏஷஷ ஸவஹிஜீவாவூஹாவவி | ஸஜீவகாரணவஹிஜீ
ஹிஷஷப்ருகாஸகம் || நவரீபாபீஹம் ததெகுவ வஹம்

1. அனுவிதாயினீ - அனுசரிக்கிறது. 2. சீதநிவாரணம் - குளிரைப்போக்குதல். 3. நிரோதகம் - மறைக்கிறது.

ஸாங்காய-கூர்ஷிதா ! காரெயெ-புண-புவ காரி
கூர்ஷிதா || யயா தன-ஸுகாரெ-புண
வெடு-பெருவநவா-தெருதி.

புருடன்தன் குணம் அவித்தை
யெனில்சடம் ¹ புருட னுகான்
குருடன்தன் கண்ணின் குற்றம்
கண்ணின்தன் குணமோ கூடும்
மருள்தன்றன் குணம் தாமி
மலம்அசித் தாகி நிற்கும்
தெருள்தன்றன் குணம் தாகிச்
சித்தென நிற்கும் சுவன்.

85

ஆன்மாவுக்கு அஞ்ஞானத்தைக் குணமென்று
உபசாரமாய்ச் சொல்லுவாம் என்பானேன்? அஞ்
ஞானம் ஆன்மகுணமே என்பவனை நிராகரித்தல்.

இ - ள் : புருடன் தன் குணம் அவித்தை எனில்
சடம் புருடன் ஆகான் - ஆணவமலம் ஞானத்தைத்
தடுக்குமென்ன வேண்டா, ஆன்மகுணமே அஞ்ஞான
மென்னில் ; அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணமாகில் ஆன்மா
ஜடமாம். அப்படியாகில் போக மோட்சம் யாருக்கு?
ஆகையால், ஆன்மா ஜடனாகான். சைதன்னிய சொரு
பனையாகில் பதி சர்வஞ்ஞானே ; பாசம் சடமே ; அஞ்
ஞானம் திரவியமல்லாமல் குணமே ; ஆகையால்,
2 பாரிசேஷாத் அஞ்ஞானம் ஆன்மாவுக்கே குணம்
என்னில்?

1. புருடனாகும் எனவும் பாடம். 2. பாரிசேஷாத் - பாரி
சேட அனுமானத்தால்.

குருடன் தன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின் தன் குணமோ கூறும் - குருடனுடைய கண்ணின் காசகாம லாதி தோஷம் கண்ணுக்குக் குணமோ? சொல்லு;

கண்ணுக்குக் குணமானது காணுகிறது; காணாமல் மறைக்கிறது காசகாமலாதி. அதுபோல ஆன்மாவுக்கு ஞான இச்சாப் பிரயத்தனம் குணம். அதை மறைக் கிறது ஆணவமலமே.

மருள் தன் குணம் அது ஆகி மலம் அசித்து ஆகி நிற்கும் தெருள் தன் குணமது ஆகி சித்தென நிற்கும் சீவன் - அஞ்ஞானம் தனக்குக் குணமாய் ஆணவமல மானது ஐடத்திரவியமாய் ஆன்மஞானத்தைத் தடுத்து நிற்கும். ஞான இச்சாப் பிரயத்தனங்கள் குணமாய் அதனால் ஆன்மா சித்தென்று பேராய் நிற்கும் எ-று.

இதனால் ஆணவமலம் என்று ஒன்று வேண்டா; அஞ்ஞானம் ஆன்மகுணம் என்பதற்கு விகற்பம். அந்த அஞ்ஞானம் என்றது 1 ஞான விரோதியோ? 2 ஞான அபாவமோ? 3 அன்னியதா ஞானமோ? 4 ஞான திரோதகமோ?

ஞானவிரோதி என்னில் ஞானமே இல்லையாம். ஞானம் உண்டு என்னில் அஞ்ஞானமே இல்லையாம். தேசஸ் 5 திமிரங்கள்போல ஞானஅபாவம் என்னில் அபாவமாகிய வஸ்து ஒரு கிரியையும் செய்யமாட்டாது. கடாபாவம்போல ஆகுதும்.

1. ஞான விரோதி - ஞானத்துக்கு எதிர். 2. ஞான அபாவம் - ஞானமில்லாமை. 3. அன்னியதா ஞானம் - வேறுவித ஞானம். 4. ஞான திரோதகம் - ஞானத்தை மறைக்கிறது. 5. திமிரம் - இருள்.

- அந்த அபாவந்தான் ¹ பிராக் அபாவமோ ?
² பிரத்யும்ச அபாவமோ ? ³ அத்யந்த அபாவமோ ?
⁴ அந்நியோன்ய அபாவமோ ?

பிராகபாவம் என்னில், பூர்வம் ஞானமில்லாமல் காலாந்தரத்திலே ஞானம் உண்டாகவேணும். பிரத்யும்சாபாவம் என்னில், முன்னுக்கு ஞானம் உண்டாயிருந்து மேல் ஞானம் இல்லாது போகவேணும். அத்யந்தாபாவம் என்னில், ஆன்மாவுக்கு ஒருக்காலும் ஞானமில்லாமல் கடகுட்டியங்கள்போலே ஆம். அந்நியோன்யாபாவம் என்னில், ⁵ பிரத்யோகிக் கிரகணமில்லாதபடியினாலே யுக்திஹினம். அந்நியதா ஞானம் என்னில், தோஷமில்லாமல் விபரீதஞானம் உண்டாகாது. ஆகுதும்.

அதுதான் ⁶ ஆகந்துகமோ ? ⁷ சுவபாவிகமோ ?

ஆகந்துகமாகில் நித்திய சைதன்யத்தைப் பாதிக்க மாட்டாது. சுவபாவிகம் என்னில் ? ஒருக்காலும் ஆன்மாக்களுக்கு யதார்த்தஞானம் இல்லாமற்போம்.

கிளிஞ்சிலை வெள்ளி என்று அறியும் அந்நியதா ஞானமானது சுவபாவ ரஜித ஞானத்தைப் பாதிக்க மாட்டாது. ஞானதிரோதகம் என்னில் நாம் சொன்ன ஆணவம் என்று சித்தம். இந்த மலம் திரவியமே ; அநேக சத்தியுடைத்து ஆகையினாலே அக்கினியைப்

-
1. பிராக் அபாவம் - காரியம் பிறப்பதற்குமுன் இன்மை.
 2. பிரத்யும்ச அபாவம் - காரியமழிந்தபின் இன்மை. 3. அத்யந்த அபாவம் - திரிகாலத்துமின்மை. 4. அந்நியோன்ய அபாவம் - பேதமின்மை; அபேதம். 5. பிரத்யோகி - அபாவத்துக்கு எதிர்வஸ்து. 6. ஆகந்துகம் - நடுவே வந்தது. 7. சுவபாவிகம் - எப்போதும் இருக்கிறது.

போலே இந்த மலம் குணகுணியாய் நிற்கும் என்ற
தற்குக் குணமாவன : மோகம், மதம், அராகம்,
விஷாதம், தாபம், சோஷம், வைசித்திரியம் இவை
ஏழும்.

ததௌகதம் ததெஞுவ:- ததிலாஜோநதோத்ரம்
வெக ஜோநாஹாவகிஜெஜதா | சுந்யாபுதிஹாஸோ
வா மதிநாநாவிஜெதெ || ஜோநாஹாவொ நவாஜோ
நம் தஸ்யகிண்சிக்ஸரக்தம் | நஹுவாவொ வடஸெ
ஹ ஜவோஹாதிஹிக் || ஜோநஸ்யபுரமஹாவஸெ
ஜோநொததீ: புவஜெதெ | நாவெத தந்யா
ஜோநம் தஸ்யாவொநுயாக ஸ்தம் || ஸுதிகா ரஜ
தஜோநம் நவவெக வடமலிநா | கிணெத தந்ய
யாஜோந போம்துக்ஸெதரக || குமஞுகனெஹி
ஹகெ வாக்யகனகதாவந | யஜநாமஞுகனஹி
நாந்யாஜோநவெதக || சுநிதெவெ தஜெயம்
ரஜதஜோநவகிஜா: | கிணெததந்யாஜோநம் நஸ
ஜெஜோநவாயக || நஜெஷம் ஸுதிகாஜோநம்
ரஜதஜோநவாயக || கிணெஷம் ஜெநெநக
ஸுதிகாஜெயாநம் || ஜெநவிஸவ்யா ஜெயொ
ஜொஹஸூவிஜெஷயா | ராமொந்யு விஷாஷா
ஹாவஸூஷஸூஷஜெ || வெவிஜெவி ஸவெ
ஷாம் ஜெநாநம் புகிதிதத || ஜொஹொநாஜெ ஜெ
புண்ண

ஞானம் பூயாதகூர் அனோதாரம் || பவநிபுஸதூத
 நொரொஹொ ஜாததொபுமநாதிஷம் | ஸநொஹ
 ஐதிவிபூதொ வஜபூவஜபூ விஜாதம் || பூதூ
 லெவிபூயம் பெந ஜெளநீநாஸூர் வராமநா |
 லிபூமநெய நெவெதி ஸஜேம் வரபெய்தெ ||
 ததலாவெ விஷணகம் வொஷ்வொயததா யதம் |
 ஸவிஷாஜொ லெவநாஜி பூரணீநா ஜெநாமஹம் ||
 ததலாவொவெஷ்வம் பூதூவாதாரத் விஷுரம் |
 ஸதாவஜதிவிபூதொ ஜெஸூரொஹொ ஹவெததம் ||
 ஸஸூதாதாம யதாயலூர் நூநொஜத்வஸாமாஸூரம் |
 வநஷ்வம்யுரியம் ஹாயதா ஜேஷ்வெஷ்வம்யுமஜிஹீ ||
 கூதாயெயாவஜதொ யதா கூதூநாதா ஜேகஸூய |
 கூடும்வெஸூவ ஜாஜாதம் விஷ்வெபெநபூணாம்
 ஹவெசு || நானாஜிகூரஸூரம் லெவநெவெவிதூ
 ஸாஜிதம் | ஸநெவெதா ஸஹஜாம் பூதூர ஜொ
 லெவதாம் நூணாம் || ஐதி.

மும்மலம் நெல்லி னுக்கு

முனையொடு தவிடு மிப்போல்

மம்மர்செய் தனுவின் உண்மை

வடிவினை மறைத்து நின்று

பொய்மெய்செய் போக பந்த

போத்திருத் துளங்கள் பண்ணும்

இம்மலம் மூன்றி னேடும்

இருமலம் இசைப்பன் இன்னும்.

கீழ்ச்சொன்ன ஆணவம் மாயை கன்மம் இந்த மூன்று மலங்களும் ஆன்மாவை அடைந்து நிற்கும் இயல்புரைத்தல்.

இ - ள் : மும்மலம் நெல்லினுக்கு முளையொடு தவிடு உமி போல் - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மூன்று மலங்களும் ஆன்மாவுக்கு அரிசிக்குத் தவிடும் உமியும் முளையும்போலப் பிரகாச 1 ஆச்சாதனமும் ஆவாரகமும் உற்பத்தி ஏதுவுமாய்நிற்கும்,

அணுவின் உண்மை வடிவினை மறைத்துநின்று மம்மர் செய்து போத்திருத்துவங்கள் பண்ணும் - முன் சொன்ன மலத்திரயங்களுக்குள்ளே ஆணவ மலமானது ஆன்மாவினுடைய ஞான இச்சாக் கிரியா ரூபங்களைத் தடுத்துநின்று 2 மமத்துவ அகங்காரங்களைப் பண்ணி விஷயங்களைப் புசிக்கிறவனாகப் பண்ணும் ;

3 பொய் மெய் செய் - மாயாமலமானது பொய்யாகிய தேகாதிகளை மெய்யெனும்படி மயக்க அறிவைப் பண்ணும்; போக பந்தம் - கன்மமானது விஷயபோகங்களிலே துவந்துவத்தைப் பண்ணும். சகலர்க்கு இந்த மூன்று மலமும் இவ்வாறு செய்துநிற்கும்;

இ மலம் மூன்றினோடும் இரு மலம் இசைப்பன் இன்னும் - இந்த மூன்று மலங்களையும் செலுத்துவது ஆதலால் உபசாராத் மலம் என்னும் நாமத்தையுடைய திரோதாயியையும் மகாமாயையும் ஆக இரண்டு மலத்தையும் மேற்கூறுவாம் என்றவாறு.

1. ஆச்சாதனம் - மறைவு. 2. மமத்துவ அகங்காரம் - எனது யான் என்பது. 3. பொய்யம்மைசெய் எனவும் பாடம்.

மாயையின் காரியத்தை
 மாயேய மலம தென்றும்
 ஏயும்மும் மலங்கள் தத்தம்
 தொழிலினை இயற்ற ஏவும்
 தூயவன் தனதோர் சத்தி
 திரோதான கரியதென்றும்
 ஆய்வம் மலங்க னேற்றம்
 அனுக்களை யணைந்து நிற்கும்.

87

இ - ள் : மாயையின் காரியத்தை மாயேய மலமது என்றும் - அசுத்தமாயா காரியமாகிய பிரவிருத்திப் பிரகாச * அயதார்த்த ஞானங்களைச் செலுத்தும் சம்பந்தத்தை உடைத்து ஆகையால் மகாமாயை ஒரு மலம் என்றும் ;

ஏயும் மும்மலங்கள் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவும் தூயவன் தனது ஓர் சத்தி திரோதான கரியது என்றும் - ஆன்மாக்களைப் பொருந்தின ஆணவம் மாயை கான்மியம் மூன்று மலங்களும் தங்கள் தங்கள் கிரியைகளைப் புரியும்படிக்கு அதிட்டித்து நிற்பதாகையால் நின்மல சிவ சமவேத திரோதானசத்தியை ஒரு மலம் என்றும் ; ஆய்வர் - விசாரிப்பார்கள் ;

விசாரிப்பதாவது ஆதிசத்தி மலமல்லாமலிருக்க வும் கிராதருடைய ஆசாரியரைக் கிராதாசாரியர் என்றது போல மலத்தை அதிட்டித்து நிற்கையால் மல மென்று குறிக்கலாம் என்பது.

தடிக்கூடு ஜெமென்டி :- தாலாஹெஸ்ஸாஸ்
 ஸகிஸுவாநாஹிகா ஸிவாஃ | யஜ்நாஹ வத
 நாஷெவ வாஸஜத்யுவஹ்யதெ || உதி.

* அயதார்த்தம் - பொய்.

இ மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அனைந்து நிற்கும் - இந்த மலங்கள் ஐந்தும் சகலராகிய ஆன்மக்களைப் பொருந்தி நிற்கும் என்றவாறு.

தடி-புத்தம் கார்க்கெ :- ஸுவவனுவியம் வாஸொ
உதாதிஸ்ரவிநாமதம் | உலகஜி-புராபாய ஸுகிஸ்ராத்மி
ஸொயிகா || விநி-புஸ்ருவஹெஷெந தெஸெனிஸ-பா
யுதெவஸ்-ம் | இ.

..சுயாட்சி :- இலங்கைப் ஜனாநாயக சோஷலிசப்
 இயக்கம் | தீவிரநாயகசமீபத்தில் வாங்கக் கூடிய
 வசூல்கள்.

சிவப்பிரகாசத்திலும்,

“மோகமிக வுயிர்கடொறும் உடனாய் நிற்கும்
மூலவா ணவமொன்று முயங்கி நின்று
பாகமிக வுதவுதிரோ தாயி யொன்று
பகர்மாயை யொன்றுபடர் கன்மமொன்று
தேகமுறு கரணமொடு புவன போகச்
செயலாரு மரமாயைத் திரட்சியொன்றென்
னாகமல மைந்தென்பர்” (குத்-2, செய்-14.)

ஆகில் ஆன்மஞானத்தைத் தடுக்கிறதற்கு நீர் சொன்ன திரோதான சத்தியே போதும்; ஆணவ மலம் என்பது ஒன்று வேண்டா. ஜடமானது சித்தா யிருக்கிற ஆன்மாவை எப்படித் தடுக்கும்? இஃதன்றி யும், வியாபகமும் இருக்கிற ஆன்மாவுக்கு ஆவரண மும் கூடாது என்னில்? ஆன்மாவுக்கும் ஆணவ மலத்துக்கும் அநாதி சமயோகம் ஆகையால், அந்த மலத்தினுடைய சத்தியானது ஞானத்துக்குப் பிரதி

பந்தமாயிருக்கும். இஃதன்றியும், அஜடமானது ஜடத்தினாலே பாதிக்கப்படுகிறது ஒழிய அஜடத்தினாலே பாதிக்கப்படாது. ஈசுவரன் எப்படி ஆன்மாக்களுக்குப் பாதகமல்ல, அப்படியே ஈசுவர சமவேதையான ஆதிசத்தியும் ஆன்மாவுக்குப் பாதகமல்ல. ஆகையால், சித்தானது ஜடத்தினாலே பாதிக்கப்படாதபொழுது பின்னை எதினாலே பாதிக்கப்படும்.

ஜடம், அஜடம் என்று இரண்டு வஸ்துவல்லோ உள்ளது ; அஜடமாயிருக்கிற ஆன்மாவை அஜடமாயிருக்கிற ஆன்மாந்தரம் பாதிக்கும் என்னில் ? அப்போது பாதகமாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு நாசம் வரும். அஃது ஏன் என்னில் ? ஆன்மாவுக்கு யாதொன்று பாதகமாம், அதினுடைய நாசமே முத்தி ; அந்தப் பாதகம் நாசம் அல்லாதபொழுது முத்தியே இல்லை. ஆகையால், ஆன்ம சிற்சத்தி பாதகம் ஜடமாகிய ஆணவசத்தியே என்று அங்கீகரிக்கவேண்டும்.

ஆகில் ஆன்மாவுக்கும் ஆணவ மலத்துக்கும் அநாதி சம்பந்தம் சொல்லப்பட்டது. ஆணவ மலத்தினாலே ஆன்மசத்தி ஆவரிக்கப்பட்டதோ ? அப்பிரகாசமாகப் பண்ணப்பட்டதோ ? ஆன்மாவும் ஆன்ம சிற்சத்தியும் அபின்ன ரூபமானபடியால் ஆன்மசிற்சத்தி ஆவரிக்கப்பட்டது எனப்போகாது. விபு ஆகையால் அப்பிரகாசமாகிறபொழுது நாசமேயாம். ஆகையால் இரண்டும் கூடாது.

பின்னை ஆணவமலம் ஆன்மசிற்சத்தியை ஏது பண்ணித்து என்னில் ? சிற்சத்தி விபு ஆகையினாலே ஆவரணமுகூடாது. நித்தியப் பிரகாசமாகையினாலே அப்பிரகாசமும் கூடாது. அக்கினி சத்தியானது மணிமந்திர ஓளஷதங்களினால் தடுக்கப்பட்டுப் பிரகாசமாக

ஜ்வலியாநிற்கவும், * ஸ்போடகாதி கிரியைகளைப் பண்ணமாட்டாது; அதுபோல, ஆன்ம சிற்சத்தியும் ஆணவமல சத்தியினாலே தடுக்கப்பட்டு, நித்தியப் பிரகாசியாயிருந்தும் ஸ்வநிஷ்டையாய் இருப்பதொழிய இச்சா ஞானக் கிரியைகளாகிற காரியப் பிரவர்த்தியைப் பண்ணமாட்டாமல் நிற்கும். ஆகையால், ஆணவமல சத்தியானதே ஆன்மசிற்சத்தியை இச்சா ஞானக் கிரியா காரியப் பிரவர்த்திகளைப் பண்ணாமல் தடுக்கும். இதற்கு மேல் சங்கை.

திருக் கிரியா ரூபம் ஆன்மசிற்சத்தி என்று முதலே சொல்லப்பட்டது. அது அறியப்படுகிறதும் பண்ணப்படுகிறதும் இல்லாதபொழுது இல்லை. இந்த ஞாதிரு கர்த்திருத்துவ ரூபத்துக்கு அன்னியமாகக் காரியமே இல்லை. ஆகையால், சிற்சத்திக்குக் காரியத்தில் பிரவர்த்தி வாராமல் ஆணவமலம் தடுக்கும் என்றது எப்படிச் கூடும்? காரியம் என்று சொன்ன ஞானக் கிரியைகள் வியதிரித்தமாகச் சிற்சத்தி என்பது ஒன்று இல்லை என்னில்? ஞானக் கிரியா சத்திகளே ஆன்ம சொரூப சிற்சத்தி அல்ல. சொரூபசிற்சத்தியும் ஞானக் கிரியா சத்தியும் பிரிவற்றதற்குப் பிரிதல் சொல்லும் உபாயமாவது, ஞானக்கிரியையாவது பின்னவிஷயம். விஷயம் பிரதிபின்னம். இது அந்தச் சொரூப சிற்சத்தியினுடைய காரியம்.

யாதொன்று பரமார்த்த மாத்திரம் சொரூபமாய் இருக்குது அது ஆன்மசொரூப சிற்சத்தி. அந்தச் சிற்சத்தி அவிஞானமாகவே ஞானக்கிரியைகள் ஜனித்து அந்தக் காரியமாகிய ஞானக்கிரியைகள் ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது. ஆகையால், விஷயம் பிரதி

* ஸ்போடகம் - கொப்பளம்.

ஞானக்கிரியைகள் உண்டாகாமல் இருந்தது. இதனால் சிற்சத்தி காரியமாகிய இச்சா ஞானக் கிரியைகளே ஆணவமலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டது.

தடிமனம் வெள்ளம் :- சுஜயெஜயரூபவஸு
 கிரஸாரொநயஜுதெ ! சுவரூபநயசூலஸு
 வ்யாவகஸ்கெந ஹெதுநா || சுநாஜிகாய ஸாரூபா
 நூரவ்யாபாஸிதாநெணா || சுஜயாவி கிரொஹு
 தா ஸக்திநிபத்யா ஜயாதூதம் || கிணாஜயம்ஜெநெவ
 வாக்யுதெநாஜெநதம் | ஸஜாநீயகெதொஹெதொ
 நபாணாநாநீஸாரொயயா || கிணாஜயம் ஜயாஹா
 வெசு வாயுந்தசு கெநவாயுதெ | சுஜயம்வா ஜயம்
 வாவி அயம்வஸுவிநிஸிதம் || சூதாநாநூஹாசு
 வாயெயா விநாஸாசு வாயகாதூதம் | தநாஸஜெ
 ராயஸாசு ஜெக்திநபஸ்யாஜிநாதூதம் || ஜெநெவா
 ஜயம் தஸாசு வாயுஜெவமஜெதா || சுநாஜி
 ரவிஸம்ஸம் || ஸொகெதாயஜிஜாதெநா || ஜாசு
 கிம் கியதெததூ ஸகெதராவரணம் தம்வா | சுபு
 காஸீகூதிவபாவி ததூஜிஸம் நஸொஹதெ ||
 தஸ்யாஸூஹிஹாரூபகாஜாதெநாவிபுஸம்மதம் |
 நாவ்யுபகாஸீகரணம் விநாஸிக்ஷுஸம்மதம் || ப்ரு
 காஸஸ்யா ப்ருகாஸொவி நநாஸா ஹாவஸிஷுதெ |
 ததூவம் சுயயெஸாந ஸநெஹொஸூகஜீஸார ||
 நவாவூதிஜெநெநஷா விஜெதவபூ வகஸ்தம் |

நாவபுரகாஸீகரணம் கிணுகாயபாவபுவதபு ||
 கியதெழிமதா ஸகி லெஞ்சுகி திரொஹிதா |
 நெவஹோடகர்ஸடிஃ ப்ரஜிதவி வாவகெ ||
 சுதிரொஹிதலாவொவி லெநெவ ஸுஸகிவிஃ |
 திரொஹிதொஹி காபெடஷா நலாணஸுபுவ
 தப்தெ || டிக் கியாரவிணீஸகிஃ கயிதாவர
 லெஹா | நெவெஜெயகதபு விரஹெந சுலாந ||
 நலிடலாசவரகாபட லெதா கதபு ரா
 வதஃ | ஸகெகாபடா திரொயாந லெந கயிதம்
 கயடி || ஸகிநடாபடாந யலாச காயடாதகடி
 கரா | ஸகிரெவகதபு ஸகிடிஃ கியபொயட
 தஃ | சலிஹமஸுஹொகா தலிஹ ம உவாயிதஃ |
 ப்ரத்யுபலிஸம்வயம் தககாபட லிதரதூயக ||
 வலாயடாபுஸம்வத ராவஹுஹி ஸஜிதம் |
 ஸஹஜஹு தகஜெயம் தநெந நிராபுதெ ||
 தலிந நிராபெ தககாபட ப்ரத்யுபட வெநா
 தகடி | நலாபதெ ததம் காயட திரொயாந லொசு
 ஸிததி.

ஆணவ மலமானது ஆன்மாவினுடைய இச்சா
 ஞானக் கிரியைகளையே தடுக்கும். சொருப ஞானமா
 னது * சுவநிஷ்டமாய் இருக்கும் என்று சொன்னீர்;

* சுவநிஷ்டம் - தன்னிடத்திலிருக்கிறது.

தடையற்றுச் சுவநிஷ்டமாயிருந்த சித்துக்கு, 1 சுவசம் வேதனம் 2 சுவசம்வேத்யமாகிய சொரூபானுசந்தானம் வேணும். அது காணாமலிருக்கையால் சொரூபஞானத்தையே ஆணாவமலம் ஆவரித்ததென்னவேணுமென்னில்? அஃது அப்படியல்ல.

ஆன்மா நித்தியமும் விபுஷமாகிய சிற்சத்தி சொரூபமாகிலும் சட்ச பிரகாசசொரூபமாயிருந்தும் 3 சௌராதிப் பிரகாசத்தினாலே பதார்த்த தரிசனம் பண்ணுவதுபோல ஆன்மாவும் விஷயதரிசனங்களிலே மாயாகாரியமாகிய கலாதிகளை அபேட்சித்தும் 4 சொரூப அனுசந்தானத்திலே சிவனுடைய பராசத்தியோகத்தை அபேட்சித்தும் உண்டாம் அல்லது உண்டாகாது. ஆகையால், பராசத்தி யோகம் இல்லாதபடியினாலே சொரூபானுசந்தானமும் கூடாமல் மாயாகாரியமாகிய கலாதியோகம் இல்லாதபடியாலே விஷயானுபவம் இல்லாமல் சுவநிஷ்டகை இருட்டிலே விழித்த கண்ணுக்குப் பிரகாசமும் கெடாமல் விஷயக் கிரகணமும் இல்லாமலிருந்ததுபோல இருப்பன்.

தஜஃஹம் ஜெமென்ஜெ :- நித்யவ்யாவக விவகி
நியிரவ்ய-ஸிவ்யெ வாஃவம் ஸாஹவம் வாவி
வமஜெந்ஷி நாந்யா || ஐ.கி.

சர்வவிஷயிகமாய் இருக்கின்ற ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியைகளைத் தடுத்துக்கொண்டுநின்ற ஆணாவமலமானது நெல்லினுடைய நுனிக்கழுத்து அங்குரத்துக்கு இடங்கொடுத்துச் சற்று விட்டுநீங்கினுற்போல ;

1. சுவசம்வேதனம் - தன்னைத்தானறிகை. 2. சுவசம் வேத்யம் - தன்னாலே தான் அறியப்படுகை. 3. சௌராதி - சூரியன் முதலான. 4. சொரூப அனுசந்தானம் - சொரூபத்தியானம்.

கலாதி யோகத்தினாலே ஏகப்பிரதேசத்திலே ஆணவம் நீங்குகிறபொழுது ஞானக் கிரியாபலம் அப்பிரகாசமாம். அற்ப பலமானதுகொண்டு ஆன்மாவை அனு என்றது. இந்த அனுத்துவ *ஸம்பாதகம் ஆகையால் மலத்துக்கு ஆணவம் என்று பெயர்.

தஷபகம் ஜெமென்ஷெ :- சுயாநாடி ஜேஷம் ஸாரம் வசுஷகம் வாரிக் திஷதஸ் துஷகம்ஷகம் வசுஷெயம் ஜாயாஷ்ஜாங்குரஸுதலிதி.

கலாதியினாலே பந்திக்கப்படுகையினாலே சகலர் என்றது.

மலமாயை கன்மம் மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச் சலமாகும் பிறப்பி றப்பில் தங்கியித் தரைகீழ் மேலும் நிலையாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கென நிமிடத்தின்கண் நலமாகும் இறைவ னுணை யாலுயிர் நடக்கு மன்றே. 88

மேல் சொல்லிப்போந்த மலங்களைத் தொகுத்து உணர்த்தல்.

இ - ள் : மலம் மாயை கன்மம் மாயேயம் திரோ தாயி மன்னி உயிர் சலம் ஆரும் - ஆணவமலம் அசுத்த மாயை கன்மம் சுத்தமாயை திரோதானசத்தி இவ்வைந்து மலமும் பந்திக்கையினாலே விபுவாய்ப் போக்கு வரத்து இல்லாமல் இருக்கிற ஆன்மா ஏகதேசத்தை அடைந்து போக்கு வரவு உண்டாம். போக்கு வரவு உண்டாகவே;

இறைவன் ஆணையால் பிறப்பு இறப்பில் தங்கி இதரை கீழ்மேலும் நிலையாத கொள்ளிவட்டம் கறங்கு

* ஸம்பாதகம் - உண்டாக்குகிறது.

என நிமிடத்தின்கண் நலம் ஆரும் நடக்கும் அன்றே-
சிவாஞ்ஞையினுலே கன்மானுருணமாக ஜனன மர
ணங்களைப் பொருந்திப் புண்ணிய பாபத்துவய பரி
பாகத்தினுலே பூமியிலும், கேவல பாபத்தினுலே நரகத்
திலும் கேவல புண்ணியத்தினுலே சுவர்க்கத்திலும்
பொருந்தி, சுகதுக்கங்களையும் சுகத்தையும் துக்கத்தை
யும் புசிக்கும். புசிக்குமிடத்துப் பஞ்சேந்திரியங்களி
லும் கொள்ளிவட்டம்போலும் நாலிதழ்க் காற்றாடிபோ
லும் நிமிடத்திலே எல்லா இந்திரியங்களிலும் ஒக்க
நின்றதுபோலச் சுழன்று செல்லும் என்றவாறு.

அண்டசம் சுவேதசங்கள் உற்பிச்சம் சராய்சத்தோ(6)
என்தரு நாலெண் பத்து நான்குதா ருயி ரத்தாய்
உண்டுபல் யோனியெல்லாம் ஒழித் துமானிடத்துநித்தல்
கண்டிடில் கடலைக் கையால் நீத்தினன் காரி யம்காண்.

மேல் மனிததேசம் வரும் அருமை உணர் த்துதல்.

இ - ள் : முட்டையிலே தோற்றுவனவும், கசிவிலே
தோற்றுவனவும், வித்திலே தோற்றுவனவும், பையிலே
தோற்றுவனவும் ஆகத் தொகை எண்பத்துநான்கு
நூருயிரம் யோனிபேதங்கள் உண்டு. இவ்வாறுள்ள
யோனிகளுக்குள்ளே இதரயோனிகள் எல்லாத்தையும்
போகத்தினுலேயும் பிராயச்சித்தாதிதகளாலேயும் நீக்கி
மனிதஜன்மத்தில் வரும் அருமை விசாரித்துப் பார்க்
கில் சமுத்திரத்தைக் கைநீத்தாக நீந்திக் கரையேறி
னதை ஓக்கும் என அறிக என்றவாறு.

நரப்பயில் தேயந் தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுத லொழிந்துதோன்றல் மிக்கபுண் ணியத்தானும்
தரையினிற் கீழைவிட்டுத் தவஞ்செய்சா நியினில்வந்து
பரசம் யங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணுணுதே. 90

மேல் பரசமயங்களிற் செல்லாமல் சைவநெறியில் வருவது அருமை என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : மனித ஜன்மத்திலே வந்து மலையிலும் வனத்திலும் குறவர் இருளரைப் போலாகாமல் பிராமணாதி நாலு சாதியர்களும் நிறைந்திருக்கும் தேசத்தில் பிறப்பது புண்ணியம் ; அதிலும் வேதோக்தாசாரம் நடவாத மிலேச்சதேசம் ஒழிந்து புண்ணிய தேசத்திலே ஜனிப்பது மிகுந்த புண்ணியம் ; அதிலும் பூமியிலே ஈனஜாதியாக ஜனியாமல் பிராமணாதி ஜாதியிலே வருவது ¹அத்யுக்தமான புண்ணியம் ; அதிலும் பரசமயங்களிலே போகாமல் சிவனைப் பரதத்துவம் என்று அறிந்து அடையும் சைவசமயமாவதற்குப் புண்ணியம் இவ்வளவு என்று சொல்லப்போகாது என்றவாறு.

வாழ்வெனு மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித் தாழ்வெனும் தன்மை யோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ்பெறல் அரிது சால உயர்சிவ ஞானத் தாலே போழிள மதியி னுனைப் போன்றுவா ரஞ் பெற் றுரே. 91

மேல் இதுவும் சிவனையே வழிபடுமவர்கள் மோட்சத்தை அடைவர்கள் என்பது உணர்த்துதல்.

இ-ள் : வறுமையாம் சிறுமை தப்பி வாழ்வு எனும் மையல்விட்டு - தரித்திரமானது மிகவும் கஷ்டம் என்னும் இந்தச் சிறுமையினாலே ஐசுவரியம் அதிகம் என்று அபேக்ஷித்தும், ஐசுவரியம் வந்தகாலத்து அந்த ஐசுவரிய பரவசனாயிருந்தானாகில் அதனால் ² அஞ்ஞானக் கிராந்தமாயிருக்கிற ஞானத்தை உடையவனாவன்.

1. அத்யுக்தம் - மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்டது. 2. அஞ்ஞானக்கிராந்த - அஞ்ஞானமேலிட்ட.

அஞ்ஞானத்தினாலே ஞானம் 1 திரோகிதமாகிறபோது சாத்துவிக ராஜத குணங்கள் கீழ்ப்பட்டுத் தாமதம் மேலிட்டுக் காமமோகிதனும்ப் பதிவிருதா ஸ்திரீகளிடங் களிலும் அபிலாஷை உடையவனும்ப் பரஸ்திரீ பரத் திரவியாதி 2 லோலுபாதிய தருமப் பிரவர்த்தனும் அதி னாலே நரகத்தை அடைவன். ஆகையால், தரித்திரம் வந்தகாலத்துச் சிறுமை என்று துக்கப்பட்டு ஐசுவரி யத்தை அபேட்சியாமல், ஐகரியவம் வந்தகாலத்திலும் அதில் அத்தயந்த 3 அபினிவேசம் பண்ணாமல் இருக்க வேணும்.

தஷுக்ஷம் வராபெயு:- சுநெஸ்ஸய-பூடிகம் கஷ்ட வெஸ்ஸய-ப-ம் உயுதெவாபு | தஷ்நிஷுஷுஷ வராபித் தொஷ் டிஷ்ஷிஷுஷாஷுவிஷ்-ஊண் || ரஜ்ஷுஷ திரஷ்ஷாரா டிஷ்ஷாதெஷ்ஷாஷுஷு-த-ம் | தஷாஸதீஷ்-ஊஷ-ஊஷ-ஊஷ ரொஹிதம் காஹிதொஹுஷிதி ||

தாழ்வு எனும் தன்மையோடும் சைவம் ஆம் சமயம் சாரும் ஊழ்பெறல் அரிது சால உயர் சிவஞானத்தால் போழ் இள மதியினுளை போற்றுவார் அருள் பெற்றார்- சிவன் 4 சுவதந்திரன், நாம் 5 பரதந்திரர், சிவன் கொடுக்க நாம் புசிப்பவர், சிவனுக்கும் சிவபக்தர்களுக் கும் நாம் அடிமை என்னும் இயல்புடனே சைவசமயத் தில் சார்வதற்குப் புண்ணியம் பெறுகிறது மெத்த அரிது. சிவஞானத்தாலே சிவனை வழிபடும் அவர்கள் சிவனருளாலே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவார்கள் எ-று.

-
1. திரோகிதம் - மறைக்கப்பட்டது. 2. லோலுப - ஆசையுள்ள. 3. அபினிவேசம் - மனம் நன்றும்ப் பற்றுதல். 4. சுவதந்திரன் - சுவாதீனன். 5 பரதந்திரர் - பராதீனர்.

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயம்
ஆவிடத் தைத்து மாடும் அரன்பணிக் காக அன்றே
வாவிடத் தவரும் மண்மேல் வந்தரன் தனையர்ச் சிப்பர்
ஊனெடுத்த துழை மூம் ஒன்றையு முணராரந்தோ. 92

மேல் மனித தேகத்திலே வந்தும் சிவனைப் பூசை
பண்ணுதவன் ஜன்மம் நிஷ்பலம் என்பதுணர்த்துதல்.

இ - ள் : மனித ஜன்மத்தை உண்டாக்கினது,
பகவினிடத்தில் பால் தயிர் நெய் கோசலம் கோமயம்
என்னும் அஞ்சையும் உவந்து ஆடியருளி அவ்வாறு
ஆட்டின பெயர்க்கு அஞ்சுமலத்தையும் நீக்கும் அரனை
மனத்தினாலே நினைக்கவும் வாக்கினாலே தோத்திரம்
பண்ணவும் கைகளால் பூசைபண்ணவும் கால்களி
னாலே பிரதட்சினம் பண்ணவும் சிரசினாலே வணங்க
வும் செவியினாலே சிவனுடைய புகழைக் கேட்கவும்
கண்ணினாலே அவனுடைய திருமேனியைச் சேவிக்க
வும் என்பது அறியார்கள் ; தேவலோகத்திலுண்டான
பிரமாதிகளும் பூமியின்கண்ணே வந்து சிவனைப்
பூசிப்பார்கள் ஆகையால், இந்த மனித தேகம் கிடைத்
தற்கு அரிது. இந்தத் தேகத்திலே இருக்கையிலே
சிவபூசையைப் பண்ணி மோட்சத்தைப் பெறுதிருக்கில்
பின்னை மோட்சம் கிடைப்பது அரிது என்பதை விசா
ரிக்கிறார்கள் இல்லை என்றவாறு.

கருவினுள் அழிவ தாயும் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனுய் அழிவ தாயும்
தருணனுய் அழிவ தாயும் தான்நரைத் தழிவ தாயும்
உருவவே அழிவே யானுல் உள்ளபோ தேபா ருய்ய. 93

மேல் ஆக்கை நிலையல்ல ஆதலால் சடிதியில்
சிவனை வழிபடவேண்டும் என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : மாதாவினுடைய கர்ப்பத்திலே இருக்கையிலே கருவழிந்துபோவதாயும், உதரத்திலும் பூமியிலே விழுந்தவுடனே சாவதும் உண்டு; சிறிதுநாளிருந்து வளர்ந்து சாவதும் உண்டு. வித்தியாப்பியாச வயதாகிச் சாவதும் உண்டு. உன்மத்த பஞ்ச விம்சதி வயசில் சாவதும் உண்டு. நரை திரைவந்து சாவதும் உண்டு. ஆதலால், மனிதர்க்கு நூறு வயது உண்டு என்று சொன்னதற்குள்ளே இன்னகாலம் சாவு என்பதைத் தெரியாது என்று அறிந்து, கரசரணதி திருடமாய் இருந்துள்ளபோது சிவனைப் பூசித்து உய்யும் வகையைச் செய் என்றவாறு.

ஒருபுலன் நுகரும் போதங்
கொன்றிலே ஒன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி
வந்திடும் எல்லாம் மாறும்
ஒருபொழுது துணரி நுண்டாம்
அல்லதீவ் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல
மாயும்பின் மாயு மன்றே.

94

மேல் இதுவும் அது.

இ-ள்: பஞ்சேந்திரியங்களிலே ஒன்றிலே ஆன்மா பொருந்திப் புசிக்குமிடத்து நின்ற நாலும் இல்லை. இப்படி எல்லா இந்திரியங்களிலும் மாறிப் புசிக்கும் சுழுத்தியிலே ஐந்து இந்திரியங்களும் சீவிப்பது இல்லையாம். இவ்வாறு அல்லலையுடைய இந்தத் தேகேந்திரியமெல்லாம் மயக்கத்தைப் பொருந்தின கனவுபோலக் கெடுக்கிறது பொய் அல்லவே; உள்ளபொழுதே மோட்சத்தைப்பெறும் உபாயம் விசாரிக்கில் உண்டாமல்லது பயன் இல்லை என்றவாறு.

அசிசனம் பூசி மாலை
 அணிந்துபொன் ஆடை சாத்திப்
 பசிசனம் பின்பு செல்லப்
 பரகர் பரிக்கக் கொட்ட
 வரிசின்னம் ஊதத் தொங்கல்
 வந்திட உணர்வு மாண்டு
 பெரியவர் பேச்சும் இன்றிக்
 கிடத்தலால் பிணத்தோ டொப்பர். 95

மேல் ராஜபோகம் அஞ்ஞான ஏது என்பதை
 உணர்த்துகிறது.

இ - ள் : மஞ்சள் பூசிப் புட்பமாலை அழகியதாய்
 வஸ்திராபரணங்களையும் தரித்துத் தனக்குச் சாதியில்
 பெரியவர்களும் வயதிலே பெரியவர்களும் சேவித்துப்
 பின்னே செல்லத் தான் சிவிகையாதிகளிலே இருந்து
 வாத்தியகோஷங்களுடனே சத்ரம் சாமரம் கொடி சூழ்
 வர அறிவற்றுப் பேச்சும் இன்றி, பெரியோர்களுடைய
 வந்தனமுமின்றிக் கிடக்கையால் பிணமும் அறிவற்ற
 இராசாவும் சமானம் என்றவாறு.

பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர்
 பின்நடைப் பிணங்கள் போல
 உணக்கியே உழல்வீர் உங்கள்
 உடலுயிர் உணர்வும் எல்லாம்
 கணத்திடைத் தோன்றி மாயும்
 காயமென் றறிந்தோ ருக்கால்
 வணக்குநீர் அரனை என்றும்
 வானவர் வணங்க வைப்பன். 96

மேல் இராஜசேவை பண்ணுவதில் பயனில்லை ;
 சிவனையே வழிபடவேண்டும் என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : பிணத்துக்குச் சரியாக வாழுகிற இராசாக்களைச் சேவித்துத் தேகத்தையும் மனத்தையும் சோஷிப்பித்து உழல்கிற நடைப்பிணங்களாகிய அறிவீனர்களே! உங்கள் தேகமும் பிராணவாயுவும் கரணமும் கூடினமாத் திரத்திலே நசித்துப்போம் என்பதறிந்து சிவனை ஒருக்கால் வணங்கவே, தேவர்கள் உங்களை வணங்கும்படி பதத்திலே சிவன் வைப்பன்; ஆகையால் சிவனையே வழிபடுங்கோள் என்றவாறு.

இரண்டாம் சூத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 191

மூன்றாம் சூத்திரம்

உயிரெனப் படுவ தித்த
உடலின்வே றுளதாய் உற்றுச்
செயிருறும் இச்சா ஞானச்
செய்திகள் உடைய தாகிப்
பயில்வுறும் இன்பத் துன்பப்
பலங்களும் துகரும் பார்க்கில்
நுயிலொடும் அஞ்ச வத்தைப்
படும்உண்மை துரியா தீதம்.

1

உடலின்வே நுயிரேன் இத்த
உடலன்றோ உணர்வ தென்னின்
உடல்சுவ மான போதும்
உடலினுக் குணர்வுண் டோதான்
உடலினின் வாயுப் போனல்
உணர்ச்சியின் நுடலுக் கென்னின்
உடலினின் வாயுப் போகா
துறக்கத்தும் உணர்வ தின்றே.

2

அறிவதைப் பொறியே என்னின்
உறக்கத்தின் அறியா வாகும்
அறிவதும் ஒன்றென் ருக
ஒன்றென்றாய் அறியும் என்னின்
அறிவுகள் ஒன்றை ஒன்றங்
கறித்திடா ஐந்தை யும்கொண்(டு)
அறிவதொன் றுண்ட தான்மா
ஐம்பொறி அறிந்தி டாவே.

3

அறிந்திடும் பிராண வாயு
 அடங்குதல் விடுதல் செய்தால்
 அறிந்திடா துடலு றக்கத்
 தறிவின்மை கரணம் இன்மை
 அறிந்திடும் முதலி யாகின்
 அதுநிற்கக் கரணம் போகா
 அறிந்திடும் பிராணன் தன்னை
 அடக்கியும் விட்டும் ஆன்மா.

4

இவ்வாறு ஆன்மாக்களுடைய கன்மானு குணமாக உபாதானத் திரயங்களிலே சிருஷ்டியாகி கிருத்தியத்தைப் பண்ணும் முறைமையும், உபாதானத் திரயங்களினது லக்ஷணமும், ஆணவ கன்மத்தினது லக்ஷணமும் உணர்த்தி, இந்தச் சூத்திரத்திலே 'அலகிலா உயிர்கள்' என்றதற்கு ஆன்மா சூனியம் என்பவனையும் தேகேந்திரியப் பிராணவாயுக்களே ஆன்மா என்பவர்களையும் நிராகரித்து, தேகேந்திரியப் பிராணவாயுக்களுக்கு அன்னியனாக நித்திய வியாபக சித்ருபியாக ஆன்மா உண்டு என்று மேல் மூன்றாஞ்சூத்திரம் நாலு விருத்தத்தினால் கூறுகின்றது.

இ - ள் : உயிர் எனப்படுவது உளது - சூனி யான்மவாதி ஆன்மா என்பது ஒன்று இல்லை என்பவனைக் குறித்து ஆன்மா உண்டு என்றது. அஃது எவ்வாறு என்னில்? இல்லை என்பது ஒரு ஞானம் உண்டு ஆகையால், அந்த ஞானமே ஆன்மா. உண்டானதாக ஒரு * பிரதியோகி இல்லையாகில் இல்லை என்கிறதே கூடாது. ஆகையால், ஆன்மா உண்டு. உண்டாகும் அந்த ஆன்மா தேகமே என்னும் சார்வாகனைக் குறித்து;

* பிரதியோகி - எதிரி.

வேறு ஆய் இந்த உடலின் உற்று செயிர் உறும் இச்சா ஞானச்செய்திகள் உடையது ஆகி பயில் உறும் இன்ப துன்ப பலங்களும் நுகரும் - ஆன்மாவானவன் தேகேந்திரியாதிகளுக்கு அன்னியமாய்க் கன்மவசத்தினாலே இந்தத் தூல தேகத்தைப் பொருந்தி ¹ சங்கு சிதமான இச்சா ஞானக் கிரியா விருத்திகளை உடைத் தாய்ப் பண்ணப்பட்ட புண்ணிய பாவத்தினுடைய பலமாகிய சுகதுக்கத்தை அனுபவிக்கும்;

இதற்குமேல் சங்கை :

உடலின் வேறு உயிர் ஏன் இந்த உடல் அன்றோ உணர்வது என்னில் - இந்தத் தேகத்துக்கு அன்னியமாக ஒரு ஆன்மா இந்தத் தேகத்தைப் பொருந்தி நின்று அறியும் என்பானேன் ? இந்தத் தேகந்தானே அறியும் என்னில் ?

உடல் சவமானபோதும் உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோ : சடமாயிருக்கிற தேகத்தைப் பிரேரிக்கிற சித்தாகிய ஆன்மா பிராரத்த கன்மம் தொலைந்தவாறே இந்தத் தேகத்தைவிட்டு நீங்க இந்தத் தேகம் பிரேதமாய் இருந்தபொழுதும் அறிவு உண்டாகவேணும் ; அது காணாதபடியாலே தேகமல்ல அறிகிறது.

இதற்குமேல் வாதிவசனம் :

உடலினில் வாயு போனால் உணர்ச்சி இன்று உடலுக்கு என்னில் - பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு இந்த நாலு பூதங்களுடைய சம்யோகத்தினாலே, மாவும் வெல்லமும் கூட்டிப் பாகம்பண்ண ² அபூபமென்று ஒரு ரூபம் உண்டாம் ; அப்படித் தேகம் உண்டாம்.

1. சங்குசிதம் - அடங்கின. 2. அபூபம் - பணியாரம்.

சிறிது திரவியத்தினுடைய சம்யோகத்தினாலே உண்டான ¹ சுரையிலே மதசத்தி உண்டானாற்போல, தேகத்திலே அறிவு உண்டாம். வாயு பிரிந்ததினாலே தேகம் பிரேதமானது ஆகையால் உடலுக்கு அறிவு இல்லையானது என்னில் ;

உடலினில் வாயு போகாது உறக்கத்தும் உணர்வது இன்றே - உடலில் வாயுவானது போகாமல் உச்சவாச நிச்சவாசங்களைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற சுழுத்தி அவத்தையிலும் அறிவு இல்லையே! ஆகையால், இத்தேகத்துக்கு அன்னியமாக அறிவுருவாகிய ஆன்மா உண்டு;

மேல் இந்திரியான்மவாதி :

அறிவது ஐம்பொறியே என்னில் - இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கும் ஆன்மா என்கையால் அந்தச் சுக துக்கங்களை அறிகிறது இந்திரியங்கள் ஆகையால் இந்திரியமே ஆன்மா என்னில் ;

உறக்கத்தின் அறியாதாகும் - நித்திரையிலே இந்திரியங்கள் சப்தாதி விஷயங்களை அறியாமலிருக்கிறது ஆகையாலே இந்திரியங்கள் அனுபவிப்பதும் அல்ல. ஆதலால் அவைகளே ஆன்மாவும் அல்ல ;

இதற்கு வாதிவசனம் :

பஞ்சேந்திரியங்களுடைய ² ஆவிர்ப்பாவமே உத்பத்தியும் அவைகளுடைய உபாதியே இலயமும் ஆகையால், நித்திரை என்றது இந்திரியங்களுடைய உபாதியே ஆகையால் இவ்விடத்து அறிவு உண்டாக வேணும் என்பது இல்லை என்னில் ?

1. சுரை - கள். 2. ஆவிர்ப்பாவம் - தோற்றம்.

ஆகில் பஞ்சேந்திரியங்களுடைய 1 சமஷ்டியே ஆன்மா என்கிறுயோ? 2 வியஷ்டியே ஆன்மா என்கிறுயோ? சமஷ்டி என்னில்?

அறிவதும் ஒன்று ஒன்றாக - ஐந்து இந்திரியங்களுங்கூடி ஒன்றை அறியாமல் ஒவ்வொரு விஷயத்தை ஒவ்வொரு இந்திரியமே அறிகையினாலே சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல. இஃதன்றியும், அனுஷ்டக் 3 கிராமணிகளினாலே 4 நயப்பிக்கப்பட்ட கிராமம்போல நான் அறிய வேணும், நான் அறியவேணும் என்கிற 5 அன்னியோன்னிய கலகத்தினாலே தேக நாசம் வரும். அப்படி ஏன்?

ஒன்று ஒன்றும் அறியும் என்னில் - வரகோஷ்டி நியாயமாக ஒவ்வொரு இந்திரியம் ஒவ்வொரு விஷயங்களை இதரசகாயமாக அறியும் என்னில், அதற்கு ஐந்தும் பிரதானமன்றி ஒன்றுக்கு அது பிரதான குணம் கூடாது. இஃதன்றியும், ஓர் இந்திரியம் கெட்ட பொழுது ஆன்மாவும் கெடும். ஆகையால் சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல. இதற்கு இந்திரியான்மைகதேசவாதி ஐந்தும் ஐந்து ஆன்மாவே; ஒரு விருட்சத்திலே அநேக பக்ஷிகளிருந்து பலத்தைப் புசிக்கின்றிற்போல ஒருதேகத்திலே இருந்து அறியும் என்னில்?

அறிவுகள் ஒன்றை ஒன்று அங்கு அறிந்திடா - ஆன்மா என்கிறதற்குப் பொருள் ஞாதா ஆனபோதே எல்லாத்தையும் அறிய வேணும். ஒரு இந்திரிய விஷயத்தை ஒரு இந்திரியம் அறியாதாகையாலும் ஒரு இந்திரியத்தை ஒரு இந்திரியம் அறியாதாகையாலும் வியஷ்டி ஆன்மா அல்ல;

-
1. சமஷ்டி - கூட்டம். 2. வியஷ்டி - பிரிவு. 3. கிராமணி - கிராமத் தலைவன். 4. நயப்பித்தல் - நடத்தல். 5. அன்னியோன்னியம் - ஒன்றுக்கொன்று.

ஐம்பொறி அறிந்திடாவே - பஞ்சேந்திரியங்கள் விஷயானுபவிகளே அல்ல. பின்னை ஏதென்னில் ? தன் கண் தெரியாது, தன் செவி கேளாது என்று இந்திரியாபிமானியாகச் சொல்லுகின்றவன் ஒருத்தன் உண்டு ஆகையால் ;

ஐந்தையுங்கொண்டு அறிவது ஒன்று உண்டு அது ஆன்மா - இந்த ஐந்து இந்திரியங்களையும் கரணங்களாகக்கொண்டு சகல விஷயங்களையும் அறிவது ஒன்று உண்டு. அதுவே ஆன்மா ;

மேல் பிராணன்மவாதி :

அறிந்திடும் பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால் - பிராணவாயுவானது உச்சவாச நிச்சவாசங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு நின்ற காலத்தில் இந்திரியங்களாகிற கரணங்களைக்கொண்டு விஷயங்களை அறியும் என்னில் ?

அறிந்திடாது உடல் உறக்கத்து - இந்தத் தேகத் திலேதானே ஆன்மா சுழுத்தியவத்தையை அடைந்த பொழுது பிராணவாயு உச்சவாச நிச்சவாசங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையிலும் அறிவு இல்லையே ! ஆகையால் பிராணவாயுவும் ஆன்மா அல்ல ;

இதற்கு வாதிவசனம் :

அறிவு இன்மை கரணம் இன்மை - சுழுத்தியவத் தையிலே பிராணவாயுவானது விஷயங்களை அறியாம லிருந்தது இந்திரியங்களாகிற கரணங்கள் இல்லாமை யினாலே என்னில் ?

அறிந்திடும் முதலி ஆகில் அது நிற்க கரணம் போகா - பிராணவாயுவே அறிகிற கர்த்தாவாகில் அது ஜீவித்து நிற்கையாலே கர்த்துருவசமாயிருக்கிற

கரணங்கள் நீங்கா. அஃது எப்படிப்போல? இராஜா ஆஸ்தான மண்டபத்திலே இருக்கையிலே பிரத்தியார் இல்லாமலிராததுபோல. ஆதலால்,

பிராணன் தன்னை அடக்கியும் விட்டும் அறிந்திடும் ஆன்மா - நீ ஆன்மா என்ற பிராணவாயுவைக் கும் பித்தும் ரேசித்தும் பூரித்தும் தன்வசம் பண்ணிக் கொண்டு சகல விஷயங்களையும் அறிகிறது ஆன்மா. சகல விஷயத்தையும் அறிகிறது ஆன்மாவே ஆகையால் ஏககாலத்தும் அறிய வேண்டும். அறியாது இருப்பானேன் என்னில்?

பார்க்கில் துயிலொடும் அஞ்ச அவத்தைப்படும் - அதை விசாரித்துப் பார்க்கில் கன்மானுகுணமாக நித்திரைக்கு ஏதுவான ஆணவமலத்துடனே ¹அப் பிரதிபா சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என்னும் ஐந்து அவத்தையை அடையும். அதனால் ஏககாலத்தும் அறிவு இல்லை.

ஆகில் அஞ்ச அவத்தைக்குள்ளே ²சகசம் ஏது? ³ஆகந்துகம் ஏது? எனில்;

உண்மை துரியாதீதம் - சாக்கிராதி நாலவத்தையும் மாயோபாதிபிதிலே உண்டானது. அதீதாவத்தை சகசம். இதனால் ஆன்மா இல்லை என்று சொல்லுவது ஒன்று உண்டாகையினாலே இல்லை என்றதற்குப் பிரதியோகி உள்ளது என்று ஒன்று உண்டாகவேண்டுகையால் 'ஆன்மா உண்டு என்றும், நான் நினைத்தேன் நான் பருத்தேன் என்று அபேதோபசாரமாகச் சொல்கிறதைக் காட்டிலும் என் சரீரம், என் கால், என் கை

1. அப்பிரதிபா - தோற்றமுமை. 2. சகசம் - கூட உண்டானது. 3. ஆகந்துகம் - நடுவில் வந்தது.

என்கிற ம்மத்வம் அதிகமாகையினாலே தேகான்னியன் ஆன்மா என்றும், பஞ்சேந்திரியங்களுடைய உபாதி யான சொப்பனுவத்தையிலும் அறிவு உண்டாயிருக்கையினாலும் அந்தச் சொப்பனத்திலே பாகியேந்திரியங்களுக்கு விஷயமன்றியிலே இருக்கையினாலும் இந்திரியங்களுக்கு அன்னியன் ஆன்மா என்றும், சுழுத்தியிலே ஆன்மநாசம் *புனருத்தானமே ஆன்மோற்பத்தியென்று சொல்லுகிறவனைக் குறித்து விழித்தபோது சுக்மாக நித்திரை பண்ணினேன் என்று சுழுத்தியவத்தையிலே அனுபவம் தோன்றுகையினாலும் தத்பூர்வானுபவப் பிரத்தியபிஞ்ஞை உண்டாகையினாலும் பஞ்சாவத்தானுக்கிராகுகி இருந்து உள்ளவன் ஆன்மா என்றும் கூறப்பட்டது.

தடி-கூதம் ஸிவஜ்ஞானவொபை :- நெத்திதொ
 32தொடெகா டிகெஷாவரதிவொயதம்! ஸூரவெநி
 ஹை-மதொவொபை வொஷுகாடிஜ்ஞண-ஸூநா
 உதி ||

கீழாலவத்தையில் சுழுத்தியிலே பிராணவாயு உச்சவாச நிச்சவாச வியாபாரமாயிருக்கவும் ஞானம் இல்லாமல் இருக்கையினாலும் வாயுவை ஸ்தம்பித்துச் சமாதிகதையிருந்து பூத பௌஷ்ய வர்த்தமானங்களை அறிகையினாலும் சாத்திய விபர்யய வியாப்த விருத்த ஏதுவாபாசன்.

முன்னுஞ்ஞத்திரம் முற்றிற்று
 ஆகச் செய்யுள் — 195

* புனருத்தானம் - மறுபடி எழுந்திருத்தல்.

நான்காம் சூத்திரம்

உணர்வன கரணம் என்னில்

ஒன்றையொன் றுணரா வெவ்வே(று)

அணாதரும் செயல்கள் நான்கும்

அறிந்தவை அடக்கி ஆக்கிப்

புணருமுட் கருவி ஆக்கிப்

புறக்கரு விடிலும் போக்கி

இணாதரும் இவற்றின் வேறாய்

யானஎன தென்ப தான்மா,

1

மேல் அந்தக்கரணங்கள் ஆன்மா என்பவராதியான பெயர்களுடைய மதங்களை நிராகரித்து, நாற்பது விருத்தத்தினாலே ஆன்மசொருபம் இது என்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உணர்வன கரணம் என்னில் - இந்திரியத்துவாரா விஷயங்களை அறிவது மன அகங்கார புத்தி சித்தங்களே ஆகையால் அந்தக்கரண வர்க்கமே ஆன்மா என்னில்? அந்தக்கரண சமஷ்டியோ வியஷ்டியோ ஆன்மா? சமஷ்டியாகில் தீபாங்கவஸ்துக்கள் பிரகாசமான ஒருகிரியையைப் பண்ணுமாப்போல, கரணம் நாலும் கூடி ஒரு கிருத்தியத்தைப் பண்ண வேணும். அப்படி அல்லாமல்;

ஒன்றை ஒன்று உணரா - மனம் சம்சயத்தைப் பண்ணுகிறது ஒழிய நிச்சாயகமல்ல. புத்தி நிச்சாயகம் ஒழிந்து சம்சயத்தைப் பண்ணாது. அகங்காரம் கிராஹகம் ஒழிந்து சம்சய நிச்சயங்களைப்பண்ணாது. சித்தம் சிந்தனை பண்ணுவது ஒழிந்து சம்சய நிச்சய கிராஹகங்களைப்பண்ணாது. இப்படிப் பின்னக் கிரியைகள் ஆகையினாலே அந்தக்கரண சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல;

வெவ்வேறு அணைதரும் செயல்கள் நான்கும் - வியஷ்டியாக நாலும் நாலு தொழில்களையே பண்ணும். வியஷ்டி ஆன்மாவே என்னில்? மனம் ஒரு பதார்த் தத்தைச் சம்சயித்துப் பற்ற, புத்தி வேறே ஒன்றை நிச்சயிக்கவேணும். புத்தி நிச்சயித்தது அல்லாமல் அகங்காரம் வேறே ஒன்றை நான் அறிந்தேன் என்று கிரகிக்கவேணும். அகங்காரம் கிரகித்தது அல்லாமல் சித்தம் வேறே ஒன்றைச் சிந்திக்கவேணும். அப்படி அல்லாமல் மனம் சம்சயமாகப் பற்றினதைப் புத்தி நிச்சயிக்க, அகங்காரம் அதையே நான் அறிந்தேன் என்று கிரகிக்க, சித்தம் அதனையே சிந்திக்க இப்படிக்கிரமமாய் வருகையினாலும்; என்னுடைய புத்திக்கு இந்த வேளை ஒன்றும் தோன்றிற்றில்லை என்றும் என்னுடைய மனம் கலங்கியிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகையினாலே இந்த நாலையும் கரணமாக உடையது ஒன்று ஆன்மாவாகவேணும்;

அறிந்தவை அடக்கி ஆக்கி - அந்த நாலு கரணங்களையும் தான் அறிந்த இவையிற்றுக்களை விஷயங்களைப் பற்றவும் நிச்சயிக்கவும் கிரகிக்கவும் சிந்திக்கவும் ஒட்டாமல் அடக்கி, தியானசமாதிகளைப் பண்ணி;

புணரும் உள் கருவி ஆக்கி - தனக்கு அந்தரங்க சம்யோக கரணமாக்கிக்கொண்டு;

புற கருவியினும் போக்கி - சுரோத்திராதி பாகியேந்திரியத் துவாரங்களிலும் செலுத்தி;

இணை தரும் இவற்றின் வேறும் யான் எனது என்பது ஆன்மா - இந்த அந்தக்கரணங்களுக்கு அன்னியராய் இருந்து இவைகளுடனே கூடினதினாலே யான் என்றும் என்னது என்றும் அகங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணி நிற்பதே ஆன்மா என்றவாறு.

இதனால் அந்தக்கரண ஆன்மவாதிக்குத் தருமிக் கராஹப்பிரமாணம். மனம் முதலானவைகளைக் கரணமாகவே சாதிக்கையினாலே அந்தக்கரணங்களுக்கு ஞாதிருத்துவ * சாதகம் ஆன்மபாதிதம் ஆகையால் தத் வியதிரித்தமாக ஞாதா உண்டு.

முதல் அதிகரணம்

கருவியாம் மனமும் புத்தி
அகங்காரம் சித்தம் நான்கும்
மருவிஆன் மாவே என்ன
வரும்பிபம் எனத்தெரிந்தங்(கு)
ஒருவியான் மாவின் உண்மை
உணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின்
சுவஞானம் தனக்கு மேலாம். 2

மேல் ஆன்மாவுக்குப் பாகிய விஷயக் கிரகணத்துக்குக் காரணமான அந்தக்கரணங்களைத் தரிசித்து, இவைகளுக்கு அன்னியமாகத் தன்னுடைய சொரூபத்தை அறிந்தவனே தன்னை அறிந்தவன் என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : கருவி ஆம் மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும் மருவி ஆன்மாவே என்ன வரும் - அந்தக்கரணங்களாகிய மனோபுத்தி அகங்கார சித்தங்கள் நான்கும் ஆன்மாவினுடைய ஞானக் கிரியைகள் பாகிய கரணங்களிலே பிரவிர்த்திக்கிறதற்குத் துவாரமாகப் பொருந்தி ஆன்மா இதுவே என்னத் தக்கதாக நிற்கும் ;

* சாதகம் - சாதிக்கிறது.

தீபம் என தெரிந்து அங்கு ஒருவி - சட்சுக்குப் பதார்த்த தரிசனங்களிலே தீபம் சககாரியானுற்போல ஆன்ம சிற்சத்திக்கு விஷயக் கிரகணத்திலே இந்த அந்தக்கரணங்கள் சககாரி என்பதை அறிந்து, இவையிற்றுக்களை நீங்கி ;

ஆன்மாவின் உண்மை உணர்ந்தவர் தமை உணர்ந்தோர் - ஆன்மசொருபத்தை அறிந்தவர்கள் தன்னை அறிந்தவர்கள்; தன்னை அறிந்ததே மோட்சம் என்னில் ?

தரும் இது பசுஞானம்-இவ்வளவு அந்தக்கரணங்களைப் பிரித்து அறியும்படி வந்த ஞானம் கலாதி வித்தைகளினாலே வந்தது ஆகையால் இதுவும் பசு ஞானமே. இது மோட்சமல்ல;

பின் சிவஞானம் தனக்கு மேலாம் - மேல் இந்தக் கலாதிகளையும் கலாதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கிற மாயையும் நீங்கிச் சிவனுடைய பராசத்தி பதிய அதினாலே ஆணவாதிகள் நீங்கி, சாமர்த்தியத்தை உடைத்தாகிய ஞானதிருஷ்டியினாலே சிவனையும் சத்தியையும் தன்னையும் சர்வத்தையும் ஆன்மாவிலே தரிசிப்பது சிவஞானம் என்றவாறு.

தஷுக்ஷதம் நிஸ்ரூபகாரிகாயாம் :- ஸிவாக்ஷுதீ
ஶ்யிதூ ஸயீக்ஷுத விஷுஸா | ஸிவம் ஸக்ஷுதாவி
ஶ்ராயக்ஷுதம் வஸுதூ மதாவ்ரதரிதி.

அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும்
மனம்புத்தி அகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதம்
சித்தமோ ஞள்ள மாகும்

ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும்
உணர்வுதித் தொடுங்கு மாறும்
பவ்வமும் திரையும் போலும்
பார்க்கிலிப் பண்பும் தோன்றும். 3

மேல் இரண்டு விருத்தங்களினாலே அந்தக்கரணங்
களைச் சேட்டிப்பவர்கள் அகாராதி வர்ணத்துவாரா
பிரமாதி தேவர்கள் என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் மனம் புத்தி
அகங்காரங்கள் செவ்விய விந்து நாதம் சித்தமோடு
உள்ளம் ஆகும் - அகார உகார மகார விந்து நாதங்க
ளைந்தும் நிரல்நிறையே மனம் புத்தி அகங்காரம்
சித்தம் விருத்தி ஞானமாகிய உள்ளம் என்னும் இந்த
ஐந்தையும் அதிஷ்டிக்கும் தேவர்களுக்குக் கரணமாம்;
ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் - இந்த ஐந்தெழுத்
தும் ஒங்காரமாம். அவைதான் நாதத்திலேயிருந்து
விந்துவாதி வர்ணங்கள் உண்டாய் 1 லீனமும் அவ்
வாறே ஆம். அப்படியே பிரகிருதியிலே இருந்து
சித்தமாதி தத்துவங்கள் தோன்றி ஓடுங்கும்;

உணர்வு உதித்து ஓடுங்குமாறும் பவ்வமும் திரை
யும் போலும் - ஆன்மசைதன்னியம் கன்மவசாத் அந்தக்
கரணங்கள் வழித்தாக விஷயாபிமுகமாகச் செல்வதும்
திரும்புவதும் வாயுவசாத் சமுத்திரத்திலே நின்று
அலைகளானது 2 விஜ்ரம்பிதமாய்க் கரை அளவாகச்
சென்று திரும்புவதுபோல.

பார்க்கில் இ பண்பும் தோன்றும் - மேற்சொல்லும்
உபாயத்தினாலே பார்க்கில் இதனுடைய சொருபம்
தெரியும் என்றவாறு.

1. லீனம் - ஓடுங்கினது. 2. விஜ்ரம்பிதம் - விருத்தி
யடைந்தது.

அயன் அரி அரனும் ஈசர்
 சதாசிவம் அதிதெய் வங்கள்
 உயவரும் அவ்வோ டுன்வும்
 அவ்விந்து நாதங் கட்டுப்
 பயனறும் அஞ்சில் ஆன்மாப்
 பரவிடல் அசித்தாம் பார்க்கிள்
 சயமுறு வளியி ரண்டும்
 தவிர்த்துநில் தானும் தோன்றும். 4

இ-ள்: உயவரும் அவ்வோடு உவ்வும் அ விந்து நாதங்கட்கு அயன் அரி அரனும் ஈசர் சதாசிவம் அதிதெய்வங்கள் - அந்தக்கரணங்களை ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்திலே சககாரியாகப் பொருந்தவரும் அகார உகார மகார விந்து நாதங்கட்குப் பிரமா விஷ்ணு ருத்திர மகேசுவர சதாசிவர்கள் அதிதேவதைகளாக இருந்து மரப்பொம்மைக்குச் சூத்திரதாரியானவன் கயிறுகட்டி ஆட்டுவிக்குமாப்போல இந்த அகடி ராத்தும் சத்திகளினாலே அந்தக்கரணங்களைச் சேட்டிப்பிப்பார்கள்;

பயன் உறும் அஞ்சில் ஆன்மா - இவ்வாறு அந்தக் கரணங்கள் ஞானேந்திரியத் துவாரா விஷயங்களிலே பிரவிர்த்தித்துள்ள அளவில் ஆன்மாவானவன் பஞ்சேந்திரியங்களினாலும் விஷயங்களைக் கிரகிப்பன். இவ்வாறு ஒருவர் சேட்டிப்பிக்கவேண்டுவது இல்லை, அந்தக்கரணங்கள் தாமே தத்தம் வியாபாரங்களைப் பண்ணும் என்னில்?

பரவிடல் அசித்தாம் - விசாரிக்குங்காலத்தில் அந்தக்கரணங்கள் ஐடமாம். அவைகளுக்குச் சிற*சம்வலனம் அன்றியில் வியாபாரங்கூடாது ஆகையால் பிரேரகாள் வேணும்;

* சம்வலனம் - சூழ்தல்.

சயம் உறு வளி இரண்டும் தவிர்த்துறின் பார்க்கில் தானும் தோன்றும் - பிராணாயாமத்திலே சயம் பொருந்தின வாயுவினது உச்சவாச நிச்சவாசங்களையும் அடக்கி, பாகிய விஷயங்களையும் அடக்கிப் பார்க்கில் அந்தக்கரணங்களுடைய பிரவிர்த்தியும் அதனாலே ஆன்ம ஞானம் பிரவிர்த்திக்கிறதும் நிவிர்த்திக்கிறதும் அந்த ஞானசொருபமான தன்னையும் யோகப்பிரத்தியட்சமாகக் காணலாம் என்றவாறு.

அகாராதி வர்ணங்களை அதிஷ்டித்துப் பிரமாதி தேவர்கள் அந்தக்கரணங்களைப் பிரேரிப்பார்கள் என்பது ஏன்? தேவர்களே பிரேரிப்பவர்கள் என்னப் போகாதோ என்னில்? வர்ணங்கள் பிரத்தியேசத் தேவதாத்மகமாய் இருக்கையால் சொன்னது.

தஷ்டாங்கம் ஸுவ-ஜோடொதூரோ :- வுதேகக்
கண-ர-பெ-ஹ- ஷெவதாதூக-ஹு-தெ | ஷெவாநா-
ஸீஜாநாமி வண-பாஹு-கு-பு-க-வி-தா-ஐ-தி.

ஆன்மாவின் * வடிவு தானும்
அநேகார்த்தக் கூட்டம் என்னில்
பார்ப்பார்கட் கான்மா இன்றாய்ப்
பலபொருள் உண்மை யாகும்
சேர்ப்பாய பலவே உண்மை
என்றிடில் சென்றி வற்றை
ஓர்ப்பாள்வே றுணர்வோர்க் கெல்லாம்
உணர்பொருள் வேற தாமே.

5

மேல் பஞ்சகந்த சமுதாயமே ஆன்மா என்னும் மதத்தை அனுவதித்துத் தூஷித்தல்.

* வடிவுதானே எனவும் பாடம்.

இ-ள் : ஆன்மாவின் வடிவு தானும் அநேகார்த்த கூட்டம் என்னில் - ஆன்மசொருபமானது ரூபவேதனா விஞ்ஞான சம்ஜ்ஞா சம்ஸ்காரங்கள் என்னும் பஞ்ச கந்த சமஷ்டியே; அவையாவன ? ஞானசந்ததி விஞ்ஞான கந்தம், வாசனாசமூகம் சம்ஸ்கார கந்தம், சுக துக்க உபேக்ஷா புத்திகளே வேதனா கந்தம், சத்த சமூகம் சம்ஜ்ஞாகந்தம், மூர்த்த பூதங்களுடைய சமூகம் ரூபகந்தம்; இதனாலுண்டான ஞானேந்திரிய பஞ்சகம், கன்மேந்திரிய பஞ்சகம் இந்தத் தசேந்திரியங்களில் ஞானசமுதாயம் புத்தி, அந்தப் புத்திக்குக் கரணம், மனத்துக்கு ஞானசமுதாய புத்தியே ஆன்மா.

தஷுக்ஷம் வீராதென :- வனுஷ்டயாலவனுத்
 ஆடிஸாயதநாநிவ | ஜோநஸண்டார ஸாஜோநா
 வெடிநாராபெபொரவி || ஸே-பெண்டய ஸுஸாஸாய-
 ஸ்கவஸனதிவாயகம் | ஜோநஸனதிநெவாது விஜோ
 நஸ்யஉயுதெ || ஸண்டாரஸ்ய உது-கொ வால
 நாநாந்தஸண்டி || ஸுவஷு-வாதிக்கா வுஜி
 ஸ்யொவெக்ஷாதிக்காஸா || வெடிநாஸ்ய உது-கத
 ஜோநஸ்யஸு நாபிபக | ராபெஸ்யொ வவ
 த்ய-பே-தி-ப-தஸு ஸண்டி || ஸொது-
 க்ஷுக்ஷ ஜிஹ்வாணம் ஸாராபெவனுக்ஷம் | வாசு
 வாடிபாணி வாயுடி ஜோநகாரண வனுக்ஷ || ஸே-
 டாயிகவெதநு வு-ஜோஸுதாரணந்த உதி.

இவ்வாறு பஞ்சகந்த சமஷ்டியே ஆன்மா. அஃது எப்படி என்னில் ? திரண குல்ம லதா விருட்சாதிகள் சமஷ்டிகூடி வனமென்று பெயரானுற்போல என்னில் ?

பார்ப்பார்கட்கு ஆன்மா இன்றாய் பல பொருள் உண்மை ஆகும் - ஆன்மாநான்ம விவேகத்தைப்பண்ணும் அவர்களுக்கு ஆன்மா என்பது ஒன்றில்லாமல் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய மனோ புத்தியாகிற துவாதச * ஆயதனங்களும் பஞ்சகந்தமுமே உள்ளதாம். சேர்ப்பாய பலவே உண்மை என்றிடில் - இந்தப் பஞ்சகந்த சமஷ்டியே ஆன்மா என்னில் ?

சென்று இவற்றை ஒர்ப்பான் வேறு உணர்வோர்க்கு எல்லாம் உணர் பொருள் வேறது ஆமே - நீ சொன்ன ரூபாதிகளிடத்திலே சென்று பார்க்கின் சட்சுவும் இந்தச் சட்சவுக்கு அன்னியமாயிருந்து வஸ்துவை நிரூபிக்கிற புத்தியும், நிரூபிதமான வஸ்துவை நான் அறிந்தேன் என்பதும் வெவ்வேறு ஆகையால், இந்தப் பஞ்சகந்த சமஷ்டி ஆன்மா அல்ல ; இதற்கு அன்னியமாய் நித்திய சைதன்னிய சொரூபி ஆன்மா என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

அறிவிச்சை செயல்கள் எல்லாம்
அடைந்தனல் வெம்மை யும்போல்
குறியுற்றங் கேகா நேக
குணகுணி பாவம் ஆகி
நெறியுற்று நிற்கும் என்னின்
நிகழ்புலன் கரணம் எல்லாம்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள
வேண்டுமோ சீவ னுர்க்கே.

6

மேல் சிவாத்துவைதி.

இ - ள் : அறிவு இச்சை செயல்கள் எல்லாம் அடைந்து அனல் வெம்மையும் போல் குறி உற்று

* ஆயதனம் - இடம்.

அங்கு ஏக அநேக குண குணி பாவம் ஆகி நெறி உற்று நிற்கும் என்னில் - சிவாத்துவைதவாதி ஞான இச்சாக் கிரியைகள் அக்கினிக்கு உஷ்ணம் போலப் பரமான்மாவுக்குப் பேதமற எக்காலமும் பொருந்தி நின்று ஒன்றேயென்னும் லக்ஷண *லக்ஷிதனாகிச் சிவன் ஒருவனே அநேக குணங்களுக்குக் குணியாவத்தை அடைந்து ஷடத்துவாவிலும் பொருந்தி அநேக ஜீவான்மாவாக நிற்பன் என்னில்?

நிகழ் புலன் கரணம் எல்லாம் செறிவுற்று அங்கு அறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சிவஞார்க்கே - இவ்வாறுடைய ஜீவான்மாவுக்கு விஷயங்களை அறிகிறதற்கு அந்தக்கரணங்களையும் ஞானேந்திரியங்களையும்பொருந்தி அறியவேணுமோ? ஆதலால் சிவனே ஜீவான்மாக்கள் ஆகான் என்றவாறு.

குணங்களை இன்றி ஒன்றும்

குறியுடைத் தான்மா என்வின்

இணங்கிடா இச்சா ஞானக்

கிரியைகள் இவையு டற்கண்

பிணங்கிடும் சந்தி திக்கண்

எனின்பிணத் துறக்கத் தின்றும்

உணங்கிடும் கரணம் என்வின்

சந்திநி ஒழிந்த தன்றே.

7

மேல் இரண்டு விருத்தத்தினாலே சாங்கிய மதத்தை அனுவதித்து நிராகரித்தல்.

இ-ள்: குணங்களை இன்றி ஒன்றும் குறி உடைத்து ஆன்மா என்னில் - ஞான இச்சாப் பிரயத்தனாதி

* லக்ஷிதன் - குறிக்கப்பட்டவன்.

குணங்கள் இன்றி ஞான ஏக சொரூபன் ஆன்மா என்னில்? இணங்கிடாது இச்சா ஞான கிரியைகள் - 1 'ஞானாதி இச்சாப் பிரயத்னேன' என்கிற கிரமத்துக்கு ஞான இச்சாப் பிரயத்தன குணங்கள் இல்லை ஆகையால் போகமே கூடாது, இவை உடற்கண் பிணங்கிடும் சந்நிதிக்கண் எனில் - இந்த ஞான இச்சாப் பிரயத்தனங்கள் ஆன்மாவினுடைய சந்நிதி மாத்திரத்திலே தேகத்தின்கண்ணே உண்டாய்க் கலஹித்துக்கொண்டு நிற்கும் என்னில்?

பிணாத்து உறக்கத்து இன்றும்-தேகம் பிரேதமான பொழுதும் ஆன்மா சுழுத்தியை அடைந்தபொழுதும் ஞான இச்சாப் பிரயத்தனங்கள் இல்லாமல் இருப்பானேன்? உணங்கிடும் கரணம் என்னில் - ஞானம் புத்தியினாலும் இச்சை மனத்தினாலும் பிரயத்தனம் அகங்காரத்தினாலும் ஜீவிப்பது இதற்குக் காரணங்களாகிய மனோபுத்தி அகங்காரங்கள் மூன்றும் 2 சுப்த மாகையினாலே ஞானாதிகள் இல்லையானது என்னில்?

சந்நிதி ஒழிந்தது அன்றே - நீ முன் ஆன்மாவினுடைய சந்நிதியிலே தேகத்தின்கண்ணே ஜீவிக்குமென்று சொல்லி இவ்விடத்து அது கூடாது என்கையால் பிரதிஞ்ஞாபங்கம் என்றவாறு.

சந்நிதி குணம தாகும்

தானென்போல் என்னின் காந்தம்

முன்விரும் பென்றாய் ஈர்க்கும்

முறைமையுண்டகற்ற விரும்

1. ஞானாதி இச்சாப் பிரயத்னேன - அறிந்து இச்சித்துச் செய்கிறது. 2. சுப்தம் - உறங்கினது.

உன்னுதல் ஓடுங்கல் ஓடல்
 இருத்தலே கிடத்தல் நிறற்
 ளன்னுமித் தொழில்கள் மற்றும்
 இயற்றுவ தான்மா என்னே.

8

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : சந்நிதி குணமது ஆகும் தான் என்போல்
 என்னில் காந்தம் முன் இரும்பு என்றாய் - ஆன்மாவி
 னுடைய சந்நிதியில் குணவியத்தமான பிரகிருதியிலே
 நின்று சர்வமும் உண்டாகிச் சேட்டைகளை உடைத்
 தாம். அஃது என்போல் என்னில்? காந்தக்கல்லினு
 டைய சந்நிதியிலே இருப்பு ஊசி சேட்டிக்குமாப்போல்
 என்று நீ முதலிலே சொன்னாய், ஈர்க்கும் முறைமை
 உண்டு அகற்றல் இன்றும் - காந்தத்துக்கு ஊசியை
 வலிக்குந்தன்மை ஒழிந்து, நீக்குந்தன்மை இல்லை;

ஊசிக்கும் காந்தத்தின் சந்நிதியிலே சேட்டிக்குந்
 தன்மை ஒழிந்து நிச்சேட்டையான தன்மை இல்லை.
 ஆகையால் சுழுத்தியவத்தைகளும் கூடா. இவையிற்
 றுக்களை நீங்கி மோட்சமடையவேணும் என்கிறதும்
 கூடாது. இஃதன்றியும்;

உன்னுதல் ஓடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல்
 நிறற் ளன்னும் இ தொழில்கள் மற்றும் இயற்றுவது
 ஆன்மா என்னே - மனத்தினுடனே கூடி ஒன்றை
 நினைக்கிறதும் அந்த மனத்தை நிறுத்துகிறதும் பாதத்
 தைப்பொருந்தி வாயுவசத்தினாலே ஓடல் நடத்தல் செய்
 வதும் சுகாசனமாய் இருப்பதும் நிற்பதும் சயனிப்ப
 தும் இவை முதலான கன்மேந்திரிய கிருத்தியங்களை
 யும் ஞானேந்திரியங்களைப் பொருந்தி விஷயங்களைக்
 கிரகிப்பதும், அகங்காரத்தைப் பொருந்தி * சுக்யஹம்,

* சுக்யஹம் - நான் சுகி; துக்யஹம் - நான் துக்கி.

துக்யஹம் என்று நிற்பதும் புத்தியைப் பொருந்தி
¹ அஹம் ஞாதா என்று நிற்பதும் ஆன்மா என்று
 அறிவாயாக என்றவாறு.

இதனால் சாங்கியர் ஆன்மா சாட்சி சைதன்னியமாய்
 கர்த்தாவுமல்லாமல் போக்தாவும் அல்லாமல் தான்
 பிரகிருதி விகிருதியுமாகாமல் ² அசங்க உதாசீனாகி
 நிற்கத் தத் சந்நிதியிலே அயஸ்காந்த சந்நிதியிலே
 அயசானதுபோல ³ பிரவர்த்தமானதாய் அநாதியுமாய்
 மஹாதாதியான ⁴ பிரகிருதி விகிருதிகள் ஏழுக்கும் மனம்
 ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய மகாபூதங்களாகப் பதி
 னாறுக்கும் பரமபராகரணமுமாயிருக்கிற பிரகிருதியிலே
 சாத்துவிகம் ஆதி குணங்களும் ⁵ தத் அனுவர்த்தியா
 யிருக்கிற புத்தியாதி பிருதிவி அந்தமான தத்துவங்
 களும் ⁶ ஸ்வஸ்வ காரியங்களைப் பண்ணும் கர்த்திருத்
 துவ போக்திருத்துவங்கள் புத்திக்கே. இந்தப் புத்
 திக்குத் தான் அந்நியம் என்று அறிந்து பிரியாதபடி
 யாலே சம்சாரியாய்ப் புண்ணியத்தினாலே ஊர்த்துவ
 புவனங்களையும் பாவத்தினாலே அதோபுவனங்களையும்
 அடையும். பிரகிருதி புருடவிவேகத்தைப் பண்ணிப்
 பிரகிருதிக்கு அந்நியமாகத் தன்னை அறிந்து நிற்பதே
 மோட்சம் என்று சொல்லும் அவனை மறுத்தல்.

தஷுக்ஷு காவியெயெ:- ௨௮௮ பூகூதி ரவி
 கூதி ௨௮௮௮௮௮ பூகூதிவிசூதயஸூஷ | ஷொ

-
1. அஹம் ஞாதா - நான் அறிவேன். 2. அசங்க உதா
 சீனன் - பற்றில்லாத பொதுமையானவன். 3. பிரவர்த்த
 மான - பிரவர்த்திக்கிறது. 4. பிரகிருதி விகிருதிகள் -
 பிரகிருதியினுடைய விகாரங்கள். 5. தத் அனுவர்த்தி -
 அதை அனுசரிக்கிற. 6. ஸ்வஸ்வ - தங்கள் தங்கள்.

ஃஸஃஸு விகாரொ ஃஸுஃஸுதி ஃஸுஃஸுதிஃ ஃஸுஃஸு
 ஃஸுஃஸு || யஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸு
 யஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸு
 ஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸு
 ஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸுஃஸு

பிரகிருதி பரமகாரணமாகாது, அசுத்தமாயா ஜன்
 னியமே. இஃதன்றியும், ஜடத்துக்கு ¹ சித்வலனம்
 அல்லாமல் சந்நிதிமாத்திரத்திலே சேட்டை கூடாது;
 கூடும் என்னில்? கட குட்டியாதிகளுக்கும் சேட்டை
 உண்டாக வேணும். ஜடத்துக்குக் கர்த்திருத்துவ
 போக்திருத்துவம் கூடாது. சுத்த சைதந்நியமாய்
 இருக்கிற வஸ்துவுக்கு அவிவேகத்தினாலே சம்சாரமும்
 விவேகத்தினாலே மோட்சமும் என்னில்? விவேகிக்கு
 ஒரு ² உபாதியன்றியில் அவிவேகத்துவம் கூடாது.
 அந்த உபாதியும் ஆதியாமாகில் முத்தியந்தரமும்
 சம்சாரம் வரும். அநாதியே என்னில்? ஆன்மஞான
 திரோதானம் என்று நாம் சொன்ன ஆணவமேயாம்.
 மாயாகாரியமாகிப் பிரகிருதியைப் பரமகாரணம் என்று
 புத்தி பண்ணுகிறது சாங்கிய மதத்துக்குப் பிரதம
 தூஷணம்.

மேலும், போக்தாவாய் இருக்கிற புருடனுக்குப்
 போகத்துக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிற தேகத்தினாலும்
 போகசாதனமாயிருக்கிற இந்திரியங்களாலும் ³ போக்
 தவ்யங்களாயிருக்கிற சத்தாதிகளினாலும் சுகதுக்கான்
 மகமாயிருக்கிற போகத்தினாலும் பிரயோசனமில்லாத
 படியினாலே அகர்த்திருத்துவமே நிச்சிதம். கர்த்திருத்
 துவமில்லாதபோது புருடனுக்குப் போக்திருத்துவமும்

1. சித்வலனம் - சித்தின் சம்பந்தம். 2. உபாதி -
 நிமித்தம். 3. போக்தவ்யம் - புசிக்கத்தக்கது.

கூடாது, அசேதனமாயிருக்கிற 1 பிரதானமும் சித்
பிரேரணம் இல்லாமல் 2 காரியகாரணமாகப் பிரவிர்த்
திக்க மாட்டாது. ஆகையினாலே சாங்கியனாலே சொல்
லப்பட்ட போகதச்சாதனம் மோட்சதச்சாதனங்கள்
பிராந்தி கற்பிதமே.

தஷுசுதம் ஜிமெம்ஜெ:- ஸாண்டெய் ஜோடெவி
ஜியூகாவ் காவெ-காரணவாஜிதம்! சுசுசுலாவாக்
வொசுதஸு ஸாதஞ்ஜாடிவ்விஞ்சுத ஐதி.

உருவியிர் என்னின் இந்த
உடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிணு மத்தாய்
அதித்தமாம் பூத மாகும்
கருவினில் நுழையு மாறும்
காட்டிட வேண்டும் கண்ணின்
மருவிடா தென்னின் உன்றன்
வாயினுல் உருவன் நென்னே.

9

மேல் இரண்டு விருத்தத்தினாலே ஆன்மா ரூபம்
என்னும் பௌராணிக மதத்தை நிராகரித்தல்.

இ - ள் : உரு உயிர் என்னில் இந்த உடலினுள்
காணவேண்டும் - ஆன்மா ரூபம் என்னில் இந்தத்
தேகத்துக்குள்ளே ஒரு தேகமாயிருக்கிறதைக் காண
வேணும், வருவது பரிணுமத்தாய் அதித்தமாம் பூதம்
ஆகும் - ரூபமானபோதே பால்ய கௌமார யௌவன
வார்த்த காலஸ்தா பரிணுமத்தை அடைந்து அநித்திய
சொரூபமாம், கருவினில் நுழையுமாறும் காட்டிட

1. பிரதானம் - பிரகிருதி. 2. காரிய காரணம் -
காரியத்துக்குக் காரணம்.

வேண்டும் - கர்ப்பத்திலே பதிகின்றபொழுது மாதா பிதாக்களினாலே காணப்படவேணும். கண்ணின் மரு விடாது என்னின் உன் தன் வாயினால் உரு அன்று என்னே - அந்த ரூபம் கண்ணினால் காணப்படாது என்னில் காணப்பட்டதற்கே உருவமென்று பெயர், காணப்படாது என்கையால் ரூபமென்று சொன்ன உன் வாயாலேதானே ரூபம் அல்ல என்று சொல்லு. அப்படியல்ல, சூக்குமமே ஆகையால் கண்ணினால் காணப்படாது என்பதற்கு மேல் உத்தரம்.

சூக்கும உருவ தென்னில் தூலகா ரணம தாகும்
ஆக்கிய மனாதி தன்மாத்திரை வடிவ நம்பின்
நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோர் உருவுண் டென்னின்
ஆக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யறித்த மாமே. 10

இ - ள் : சூக்கும உருவது என்னில் தூல காரண மது ஆம் ஆக்கிய மனாதி தன்மாத்திரை வடிவு அசே தனம் - ஆன்மா சூக்குமரூபமாகையால் காணப்படாது என்னில்? அந்தச் சூக்கும ரூபம் என்றது ஸ்தூல ரூபத்தை உண்டாக்குவதற்குக் காரணமுமாய் மனோ புத்தி அகங்கார பஞ்சதன்மாத்திரைகள் ஜடமும் அநே கமுமாகையால் உத்பத்தி நாசத்தை உடையது, பின் நீக்கிய சூக்குமத்தே நிற்பது ஓர் உரு உண்டு என் னில் - முதல் ஆன்மா அல்ல என்று நிராகரித்த சூக்கும ரூபத்திலே சுசூக்கும ரூபமாகநிற்பது ஆன்மா என் னில்? ஆக்கிடும் உருவம் எல்லாம் அசித்தும் ஆய் அநித்தம் ஆமே - நீ சூக்குமரூபத்திலே நிற்குமென்ற ரூபம் கலாதி பஞ்ச தத்துவங்களினாலே உண்டான புருடத்துவம். ரூபமானதெல்லாம் ஒருத்தரால் உண் டர்க்கப்பட்டதே. ஆகையால் ரூபங்களெல்லாம் ஜடமு மாய் அழிவதும் ஆம். இதனால் நீ சொன்ன சுசூக்கும ரூபமும் ஆன்மசொரூபமல்ல என்றவாறு.

*“அங்குஷ்ட மாத்ரம் புருஷ நிசகர்ஷ யமோபலாத்” என்னும் சுருதி அனுசாரமான புராண வசனத்துக்குக் கதி ஏதென்னில்? இருதயகமல மத்தியத்தில் ஆகாசம் அவர்களவர்கள் அங்குஷ்ட மாத்திரமே; தத் அவச்சிந்நனயிருக்கிற அவசரத்தை உபாதிவசாத் புருடனையும் அங்குஷ்டமாத்திரம் என்றதன்றி வாஸ்தவமல்ல.

அருவுரு என்னில் ஆன்மா அருவுரு வாவ தின்றும் உருவரு வாகா தாகும் ஒருபொருட் கிண்டு தன்மை வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோல் மருவு மென்னின் உருவமுங்காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்துபோமே.

மேல் இரண்டு விருத்தத்தினாலே ஆன்மாவே அருபமாய் இருந்து தூல ரூபமாகப் பரிணமித்து, மீளவும் ரூபமாக உபசங்காரத்தை அடையும் ஆதலால் ஆன்மா ரூபாரூபம் என்னும் கௌளிகளை நிராகரித்தல்.

இ - ள் : அருவுரு என்னில் ஆன்மா - ரூபாரூபம் ஆன்மா என்னில்? அரு உரு ஆவது இன்றும் உரு அரு ஆகாது ஆகும் ஒருபொருட்டு இரண்டு தன்மை வருவதும் இல்லை - அருபமான வஸ்து ஒருக்காலும் ரூபம் ஆகாது, ரூபமானது அருபம் ஆகாது, அஃது என்போல என்னில்? ஆகாசம் ரூபமும் பிருதிவி அருபமும் ஆகாததுபோல; ரூபாரூபம் மிச்சிரமாயிருக்கும் என்னில்? விருத்த தருமத் துவயாச்சரயமாக ஒரு வஸ்துவும் இல்லை.

* அங்குஷ்ட மாத்ரம் புருஷம் - அங்குஷ்டப் பிரமாணமுள்ள சேவனை, நிசகர்ஷ - இழுத்தான், யமோபலாத் - யமன் வலிமையாக.

காட்ட வன்னிபோல் மருவும் என்னில் உருவமும் காணவேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே - அப்படி ஏன் சொல்லுகிறீர், காணப்பட்ட காஷ்டத்திலே காணப்படாமல் அக்கினி நின்றதுபோல ஆன்மாவும் ரூபரூபமாய் நிற்கும் என்னில்? காஷ்டமே அக்கினி அல்ல, அக்கினியே காஷ்டமல்ல. அஃது அன்றியும், அக்கினியும் ரூபவத் திரவியமே. காஷ்டத்திலே தன்னுடைய அபிவிதத்தியானதே உள்ளுவது; இது உபமாபாசம். இஃது அன்றியும், காஷ்டத்தினுடைய ரூபத்தைக் காணப்பட்டதுபோல ஆன்மாவினுடைய ரூபத்தையும் காணவேணும். காணில் ஆன்மா நித்தியம் என்கிறதல்லாமல் அழிந்துபோய்விடும் என்றவாறு.

சந்திரன் வடிவு போலத் தான் அரு வருவம் என்னின் வந்துநம் கண்ணில் தோன்றும் வடிவு தாம யிர்க்கும் இந்த ஊனுருவத் தானும் எழுவதும் உயிரே என்னில் பந்தமாய் அசித்தாய் ஆன்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே. 12

இ - ள் : சந்திரன் வடிவுபோல தான் அருவருவம் என்னில் வந்து நம் கண்ணில் தோன்றும் வடிவு உளதாம் உயிர்க்கும் - சந்திரன் அமாவாசைநாள் காணப்படாமலிருந்து, மேல்தினம் ஒரு கலையாய் ¹ வர்த்தித்துப் பூரண சந்திரனானதுபோலத் ² திரிச்யா திரிச்யம் என்னில்? ஆன்மாவுக்கு நம்முடைய கண்ணிலே காண்பதாய் ஒரு ரூபம் உண்டாகவேணும், அப்படிக்காணப்படாதாகையால் ரூபரூபம் என்பது கூடாது;

இந்த ஊன் உருவம் தானும் எழுவதும் உயிரே என்னில் பந்தமாய் அசித்தாய் ஆன்மா பவுதிகம்

1. வர்த்தித்து - வளர்ந்து. 2. திரிச்யம் - காணத் தக்கது.

ஆகும் அன்றே - ஆன்மாவின் ரூபம் எனக் காணப் படாது, மாதாவின் உதரத்திலே அருபமாகப் பதிந்து தினந்தோறும் விருத்தியை அடைந்து ரூபமாய்ப் பிறந்து இந்த மாம்சாதி மயமாய் விருத்தியாய்க் காணப்பட்ட ரூபம் ஆன்மா என்னில்? இந்தத் தூல தேகமானது பூதகாரியமுமாய் ஜடமுமாய் ஆன்மாவைப் பந்திக்கிறதுமாம் ஒழிந்து ஆன்மா அல்ல. இந்தத் தேகான்மவாதம் பூர்வமே நன்றாக நிராகரிக்கப் பட்டது. ஆகையால், ரூபாரூபம் என்னும் ¹ விருத்த தரும ² துவயாச்ரயத்துவம் ³ அநைகாந்திகதோஷம் என்றவாறு.

அருவவி காரி ஆன்மா ஆகாயம் போல என்னின் உருவினைக் கட்டி யாட்டி ஓட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி மருவிநிற்பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புாட்டி மற்றும் பெருவிகா ரங்க னெல்லாம் தருவதென் பேசி டாயே. 13

மேல் சேசுவர சாங்கியர் ஆன்மா ஆகாசம்போல அருபியாகையால் ⁴ அக்ரியனுமாய் ஒன்றோடும் பற்றற்று நிற்பன் என்பதை மறுத்தல்.

இ - ள் : அரு அவிகாரி ஆன்மா ஆகாயம்போல என்னில் - ஆன்மா அவிகாரி ⁵ “பவிதுர்மஹதி அரு பத்வாத் ஆகாசவத்” என்னில்? இந்த அனுமானத் துக்கு விகாரித்துவம் பிரத்தியட்சமாகையால் காலாத் தியாபதிஷ்டன். அஃது என்போல என்னில்? உரு வினை கட்டி ஆட்டி ஓட்டி மீட்டு உலாவப்பண்ணி

1. விருத்த - வேறுபட்ட. 2. துவயாச்ரயம் - இரண்டுக்கு இடம். 3. அநைகாந்திகம் - ஓர் நியமமில்லாதது. 4. அக்ரியன் - தொழிலற்றவன். 5. பவிதுர்மஹதி அரு பத்வாத் - இருக்கக்கூடும் ரூபமில்லாதபடியாலே.

மருவி நிற்பித்து இருத்தி கிடத்தி மண்புரட்டி மற்றும் பெரு விகாரங்கள் எல்லாம் தருவது என் பேசிடாயே - தேகத்தை வேறறப் பொருந்திக்கொண்டு அநேகம் அபிநயங்களைப் பண்ணுவித்துப் போக்கு வரவு சஞ்சாரம் நிற்பதல் இருத்தல் கிடத்தல் புரளல் இது முதலான வசனாதிக் கிரியைகளையெல்லாம் மிகவுஞ்செய்விக்கிறவன் விகாரவான். அல்லாவிட்டால் எவ்வாறு உண்டாம் சொல்லுவாயாக. இஃதன்றியும் ஆகாசவத் என்கிற திட்டாந்தமும் *விஷமம். அஃது எவ்வாறென்னில்? ஆகாசம் ஜடமாகையால் அவிகாரத்துவம் கூடும். ஆன்மா ஞானக்கிரியா ரூபி ஆகையால் அது கூடாது. ஆகையால் ஆன்மா அருபியாகியும் விகாரவான் என்றவாறு.

இந்த விருத்தத்தில் விகாரமென்றது கிரியையென அறிக.

அசித்தெனின் உணரா தான்மா

அசித்துச்சித் தாரும் என்னின்

அசித்துச்சித் தாகா தாரும்

சித்தசித் தாவ தில்லை

அசித்தொரு புறமாய் ஒன்றிச்

சித்தொரு புறமாய் நிலை(து)

அசித்துருச் சித்தே என்னின்

அசித்தடைந் தறிவ தினரும்.

14

மேல் மீமாஞ்சகன், ஆன்மா அசித்து ஞானஞ்ச்ரயமாயிருக்கும் என்பவனையும், சைவ ஏகதேசி ஆன்மா சித்தோடே கூடினபொழுது சித்தும் அசித்தோடே கூடினபொழுது அசித்துமாதலால் சித்தசித்து என்று

* விஷமம் - சரியல்லாதது.

சொல்லுமவனையும், சுத்தசித்து என்று சொல்லும் சத்தியத் துவைதவாதியையும் நிராகரித்தல்.

இ - ள் : அசித்து எனின் உணராது ஆன்மா - ஆன்மா சித்துரூபனல்ல ¹ சிதாச்ரயன் என்னில்? ஒன்றையும் அறியமாட்டான் கட குட்டியங்களைப் போல ஜடமாம், அசித்து சித்து ஆகும் என்னில் - ஆன்மா ஆணவத்தைப் பிறிவற நின்றபொழுது அசித்து. ஈசுவர சிற்சத்தி ² யோகமானபொழுது சித் துமாயிருக்கும் என்னில்? அசித்து சித்து ஆகாது ஆகும் சித்து அசித்து ஆவது இல்லை அசித்து ஒரு புறமாய் ஒன்றி சித்து ஒருபுறமாய் நில்லா - ஜடமா னது ஒருக்காலும் ஞானசொருபம் ஆகாது, ஞான சொருபமானது ஒருக்காலும் ஜடமாகாது, ஆகையால் அர்த்தநாரீசுவரன்போலச் சிதசித்து ரூபம் என்னில்? ³ அமூர்த்தத் திரவியமுமாய் விபுஷுமாகையால் ஆன்மா சித்து ஒருபுறமும் அசித்து ஒருபுறமும் ஆகாது; அசித்து உரு சித்தே என்னில் அசித்து அடைந்து அறிவது இன்றும். ஆன்மா அஞ்ஞானத்தைப் பொருந் தாத சுத்தசைதந்யமே என்னில்? அசித்தாகிய கலாதி களைப் பொருந்தி அறியாமல் தானே அறியவேண்டும் என்றவாறு.

உயிரினை அனுவ தென்னின்
உடல்பல துவார மோடும்
பயில்வறக் கூட்டு னாது
பாரமும் தரித்துச் செல்லா(து)

-
1. சிதாச்ரயன் - சித்துக்கு இடம். 2. யோகம் - கூடுதல்.
3. அமூர்த்த - ரூபமில்லாத.

அயர்வுறும் அசித்தாய்ப் பூத

அணுக்களின் ஒன்ற தாகும்

இயல்புறும் அவய வத்தால்

அணுவுரு இறக்கும் அன்றே.

15

மேல் இரண்டு விருத்தத்திலே பாஞ்சராத்திரி ஆன்மா அணுருபமாய்ச் சரீர ஏகதேசத்திலே இருக்கும் என்பதை நிராகரித்தல்.

இ - ள் : உயிரினை அணுவது என்னில் - ஆன்மா அணுமாத்திரம் என்று வேதாதிகளில் சொல்கையினால் அணு பரிமாணமே ஆன்மா என்னில்? வேதாதி சொன்னது ஆன்மா அந்தக்கரண *அவச்சிந்நனாகி இருதயத்திலே நின்று சட்கவாதித் துவாரா விஷயங்களைக் கிரகிக்கும்பொழுது நெல்லின் வாலின் நூற்றில் ஒருபங்காயிருக்கிற நாடிவழித்தாகச் செல்லுகையால் அவ்வுபாதியினாலே அந்த அவத்தையிலே ஆன்மாவை அணு என்றதே ஒழிய வாஸ்தவமல்ல. இஃதன்றியும்;

உடல் பல துவாரமோடும் பயில்வுற கட்டுணுது பாரமும் தரித்து செல்லாது - தேகத்தில் நவத்துவார முண்டாயிருக்கையால் ஒருத்தர் தேகத்தைப் பந்தநாதி பாதைகளைப் பண்ணும்பொழுதும் பாரமான சுமைகளை எடுக்கும்பொழுதும் அந்தத் துவாரங்களினாலே புறப் பட்டுப் போகலாய்விடும்; இஃதன்றியும், அயர்வுறும் அசித்தாய் பூத அணுக்களின் ஒன்றது ஆகும் - நாசத்தை அடையும் ஜடமுமாய்ப் பிருதிவியாதி பூத அணுக்களோடே ஆன்மாவும் ஓரணு என்று சொல்லும் பௌத்தனாய் விடுவாய், இயல்பு உறும் அவயவத்தால்

* அவச்சிந்நம் - கூடினது.

அனு உரு இறக்கும் அன்றே - அனுரூபம் அவயவத் தாகிய இயல்பை உடைத்தாகையால் ¹ சாவயவமெல்லாம் நாசத்தை அடையும் என்றவாறு.

உடலினின் ஏக தேசி
உயிரெனின் உருவாய் மாயும்
படர்வுறும் அறிவின் நெங்கும்
சுடரெனில் பண்ப தென்னில்
சுடர்தொடில் சுருவ தெங்கும்
தொட்டிடம் அறிவுண் டாகும்
அடர்புல விடத்தும் ஒக்க
அறிவெழ வேண்டும் அன்றே.

16

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : உடலினில் ஏகதேசி உயிர் எனில் உருவாய் மாயும் - தேக ஏகதேசத்திலே இருக்கும் ஆன்மா என்னில்? ரூபமுமாய் நாசத்தை அடையும் என்று நாம் முன் சொன்ன தூஷணமே, படர்வுறும் அறிவு இன்று எங்கும் - ² அப்யங்கனாதியினுலே சிரசுக்குச் சுகமும், முள் தைக்கையினுலே பாதத்துக்கு வேதனையும் என்று ஏககாலத்திலே வியாபித்து அறியக்கூடாது. சுடர் ஒளி பண்பது என்னில் - கிருகத்திலே தீபம் ஓரிடத்திலே இருக்க அதினுடைய பிரகாசம் கிருகமெல்லாம் நிறைந்ததுபோல ஆன்மா தேக ஏகதேசத்திலே இருக்க ஆன்மதருமமான ஞானம் சரீரம் எல்லாம் வியாபித்து அறியும் என்னில்?

சுடர் தொடின் சுருவது - ஆகில் தீபத்தைத் தொடலாலே சுடும், அப்படியே ஆன்மாவிலே ஸ்பரிசித்த

1. சாவயவம் - அவயவத்தோடே கூடியது.
2. அப்யங்கனம் - எண்ணெயிட்டுக்கொள்ளுதல்.

விஷயத்தை ஒழிய நின்றவைகளை அறியாது. அப்படி ஏன்? எங்கும் தொட்டிடம் அறிவு உண்டாகும் - ஆன்மதருமமாகிய ஞானம் பகுத்துவாரங்களை உடைத் தாகிய குடத்துக்குள் தீப்பிரகாசமானது துவாரங்க டோறும் புறப்படுவதுபோல் ஆன்ம ஞானமானது இந்திரியத் துவாரங்களினாலே புறப்பட்டு விஷயங்களை அறியும் என்னில்? அடர் புலனிடத்தும் ஒக்க அறிவு எழ வேண்டுமன்றே - குடத்தில் துவாரங்களிலெல் லாம் ஏககாலத்திலே தீப்பிரகாசம்புறப்படுமாப்போல எல்லா இந்திரியங்களிலும் ஏககாலத்திலே ஞானம் பிரகாசித்து எல்லா விஷயங்களையும் ஏககாலத்திலே அறியவேண்டும், அது கூடாது ஆகையால் பிரத்தி யட்ச விரோதம். இஃதன்றியும், ஆன்மா அனுவாய் ஏகதேசத்திலேயிருக்க 1 தத் தருமமான ஞானம் வியா பிக்கும் என்பது கூடாது, தருமியைவிட்டுத் தருமம் வியாபிக்கும் என்பது 2 சர்வநிஷித்தம், தீபமும் தத் பிரகாசமும்போல் என்றதற்குப் பிரகாசம் திரவியாந் தரம் ஆகையால் அனுபரிமாணாவாதம் நிரஸ்தமே என்றவாறு.

உருவினில் நிறைந்து நின்றங்
குணர்த்திடும் உயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயில்
அறிவொக்க வழங்க வேண்டும்
பெருகிடும் சுருங்கும் போதம்
பேருடற் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க ஒக்கக்
குறைத்துயின் மாயும் அன்றே.

17

1. தத்தருமம் - அதன் தருமம்.

2. சர்வநிஷித்தம் - எல்லாராலும் தள்ளப்பட்டது.

மேல் சரீர பரிமாணம் ஆன்மா என்னும் ஜைன மத நிராகரணம்.

இ - ள் : ஆன்மாவானவன் தேக பரிமாணமாக நிறைந்து நின்று விஷயங்களை அறிவன் என்னில்? சுழுத்தியாதி அவத்தைகள் பொருந்தாதாகவேணும். அந்த அவத்தைகள் ஒன்றிலே ஞானம் பிரதிபந்தமாக அதனால் உண்டானது என்னில்? ஞானம் பிரதிபந்தம் இல்லாத சாக்கிராவத்தையிலேதான் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஏககாலத்தில் சமமாகவே விஷயங்களைக் கிரகிக்கவேண்டும். இஃதன்றியில் பெரியதேகத்துக்குப் பெரிய அறிவும் சிறிய தேகத்துக்குச் சிறிய அறிவுமாக வேண்டும். தேகத்திலே ஓரங்கம் குறையில் அறிவும் குறைந்து தேகசமானமாக * சங்கோச விகாசவான் ஆகையாலே தேகத்துக்கு நாசம் வருகின்றபொழுது ஆன்மாவுக்கும் நாசம் வரவேண்டும். ஆகையால் ஜைநாத்துமவாதம் நிரஸ்தம் என்றவாறு.

எங்கும்தான் வியாபி யாய்தின்
றுணருமீவ் வான்மா என்னில்
தங்கிடும் அவத்தை போக்கு
வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும்
பங்கமார் புலனென் றென்றாய்
பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும்
இங்கெலாம் ஒழிந்தால் நிற்ப
தெங்ஙனென் றியம்ப வேண்டும். 18

மேல் இரண்டு விருத்தத்திலே பட்டபாஸ்கரர் லக்ஷணத்தை நிராகரித்தல்.

* சங்கோசம் - சுருங்குதல் ; விகாசம் - விரிதல்.

இ - ள் : இ ஆன்மா எங்கும் தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் என்னில் - மத்தியலோக வர்த்தியா யிருக்கிற ஆன்மாவானவன் தான் சர்வ வியாபியாய் நின்று சர்வத்தையும் நியுமென்னில்? ஒக்கும், போக்கு வரவுகள் சாற்றவேண்டும் - சர்வவியாபி சுவர்க்க நரக பூலோகாதிகளிலே தேகாந்தர பரிக்கிரகம் பண்ணிப் போக்கு வரவுகள் செய்கிறதற்குக் காரணம் ஏது சொல்லிக்காண்? பங்கம் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றாய் பார்த்திடல் தங்கிடும் அவத்தை பகரல் வேண்டும் - சர்வஞ்ஞன் பரிச்சின்னமான இந்திரியங்களிலே ஒவ் வொன்றிலே பிரவேசித்து ஒவ்வொரு விஷயங்களாக அறிந்து கிஞ்சிஞ்ஞகைக்கும் சுழுத்தியவத்தையிலே அஞ்ஞகைக்கும் காரணம் சொல்லவேணும்;

மேலும் இதையே த்ருடம் பண்ணுகிறது;

இங்கு எலாம் ஒழிந்தால் நிற்பது எங்ஙன் என்று இயம்ப வேண்டும் - சர்வ மூர்த்தத் திரவிய சம்யோ கித்வம் வியாபித்வம், எக்காலத்திலே எப்பொருளையும் யதார்த்தமாக அறிவது சர்வஞ்ஞத்துவம். கீழ்ச் சொன்ன அவத்தையும் போக்கு வரவும் ஒவ்வொரு இந்திரியங்களாகப் பற்றி அறிவதுமாகிறபொழுதே ஓரிடத்திலே உண்டாகிறபொழுது நின்ற இடங்களி லெல்லாம் வியாபித்தி ஒழிந்ததாம். ஆகையால், சர்வ வியாபியும் சர்வஞ்ஞனுமாய் இருக்கிறவன் ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்ஞகியும் நிற்கைக்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும் என்றவாறு.

சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தைத்
துகளுடல் மறைத்த தென்னிர்
வைத்திடா துடற்கண் வாயில்
கரணங்கள் வழியான் ஞானம்

ஒத்தாலும் மலமற் றாலும்
உறுமலம் வீடும் இன்றும்
பெத்தமும் அடையான் முத்த
யும்பிர காசன் ஆமே.

19

மேல் இதற்கு வாதிவசனம்.

இ - ள் : சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தை துகளுடல் மறைத்தது என்னில் நின்மலமான ஆன்மஞானத் தைச் சமலமான தேகம் ஆவரித்தது, அந்த உபாதி யினால் அவத்தாதிகள் உண்டாம் என்னில்? அப் பொழுது தேக விநாசமே மோட்சமாக வேண்டும், ஆகில் உலகாயதனுக்கும் உமக்கும் பேதம் இல்லை, இஃது அன்றியும், வைத்திடாது உடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியால் ஞானம் - தேகம் ஞான ஆவாரக மாகில் இந்தத் தேகத்தில் ஞானேந்திரியங்களினாலும் அந்தக்கரணங்களினாலும் விஷய * கோசர ஞானம் பொருந்தல் செய்யாது. மேலும், ஒத்து உறு மலம் அற்றாலும் உறு மலம் வீடும் இன்றும் - பொருந்தலுறும் தேகமாகிய மலம் நீங்கினால் அதனால் முத்தன் ஆகான். அஃது ஏனென்னில்? அநாதி நின்மல ஞானசொருப மாகிய ஆன்மாவை ஆகந்துகமாகிய தேகம் ஆவ ரிக்கும் என்பதனால் மோட்சானந்தரமும் பந்தமுண் டாம். ஆதலால், பெத்தமும் அடையான் முத்தனும் பிரகாசன் ஆமே - அநாதி நித்திய சுத்த சித்து ரூப சுவபாவனாகில் ஆன்மா பந்தத்தை ஒருக்காலும் அடையான், நித்திய முத்தனுமாய் சுவயம்பிரகாசனுமாகியே இருப்பன், இந்த லக்ஷணம் சிவனுக்கே, ஜீவான்மா வுக்கு அசம்பவம் என்றவாறு.

ஜீவான்மா என்ற ஒருமை சாதியொருமை.

* கோசரம் - விஷயிகரிக்கிறது.

அசித்தரு வியாப கம்போல்
 வியாபகம் அருவம் அன்றாய்
 வசித்திட வரும்வி யாபி
 எனும்வழக் குடைய னுதி
 நசித்திட ஞானச் செய்நி
 அநாதியே மறைத்து நிற்கும்
 பசுத்துவம் உடையன் ஆதிப்
 பசுனென நிற்கும் ஆன்மா.

20

இவ்வாறு ஆன்மலக்ஷணம் ரூபம், அரூபம், ரூபா
 ரூபம், அசித்து, சித்து, சித்தசித்து, கிருச்சிஞ்ஞன்,
 ஏகதேசி, அணு பரிமாணம், மத்திய பரிமாணம்,
 1 அவிகாரி, அகர்த்தா, அபோக்தா, சுத்தசைதன்னி
 யம் என்பவர் முதலான பூர்வபட்சங்களை யெல்லாம்
 நிராகரித்து மேல் வைசேடிகர் ஆன்மலட்சண 2 நிரா
 கரணபூர்வமாகச் சீடனுக்குச் சித்தாந்தங்கூறுகிறது.

இ - ள் : அசித்து அரு வியாபகம் போல் வியா
 பகம் அருவம் அன்றாய் - வைசேடிகள் காலம் திக்கு
 ஆகாசங்களைப் போல ஜடமும் அரூபமும் விபுவும்
 என்பதல்லவாய், பின்னை எப்படி என்னில்?

வசித்திட வரும் வியாபி எனும் வழக்கு உடையன்
 ஆகி - முத்திபரியந்தம் தன்னை வசிகரித்துக்கொண்டு
 வரும் சிவனைப்போலே வியாபி என்னும் முறைமை
 யுள்ளதாய், சிவனைப்போலே என்கையால் சித்துரூப
 வியாபி என்கையால் மூர்த்தத் திரவியத்துக்கு வியா
 பகத்துவம் கூடாதபடியாலே அரூபம். இவ்வாறு

1. அவிகாரி - விகாரமில்லாதவன்; அகர்த்தா - செய்யா
 தவன்; அபோக்தா - புதிக்காதவன். 2. நிராகரணபூர்வம் -
 நிராகரித்தலை முன்னிட்டு.

சிவனைப்போலே நித்திய வியாபக சித்து ரூபமாய் ஆன்மலக்ஷணம் என அபிப்பிராயம்.

தஷுஸூதம் ஜெமென்டெஃ :- வஸ்யோ நாவ்யுத லீபடஸ்ய ஸோதவனவா வினோக்ஷணாஸு |

பௌஷ்டொஃ :- வ்யாவகஸ்யநிநயஸூதக்ஷ ஸ்ரீவ வக்ஸாவ்யவஸ்யிதஃ |

ஆகில் சர்வஞ்ஞ சர்வ வியாபித்துவங்கள் சர்வான் மாக்களுக்கும் உண்டாகவேணும். அது காணாதபடியாலே பிரத்தியட்ச விரோதம் என்னில்? அஃதல்ல. உபாதி *வசாத் அவையிற்றுள் சர்வஞ்ஞத்துவம் அப் பிரகாசம் என்பதாக.

நசித்திடா ஞான செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவம் உடையன் ஆகி பசு என நிற்கும் ஆன்மா - நித்தியமாகிய ஆன்ம ஞானக் கிரியைகளை அநாதியே தடுத்து நிற்கும் ஆணவமல சத்தியை உடைத்தாகையால் பசு என்னும் பெயரையுடைத்தாய் நிற்கும். இப்பசுத்துவம் ஈசுவர அனுக்கிரகத்தினாலே நீங்கில் அல்லது சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் பிரகாசியாது என்றவாறு.

தஷுஸூதம் ஜெமென்டெஃ :- கூத்யஸூக்திரணோ நிபுத்யா விஹவெஸூரஸூக்திவசு | தஜ்ஹஸ்தயாமெ-ஷு நாவாதி நிரநுஹெதி.

ஆன்மா பசு என்று பெயரானான் என்றது ஆன்ம சத்தத்துக்கு ¹ வியுத்தபத்தி ஞானரூபம் ஆகையினாலும் பசுசத்தத்துக்கு அர்த்தம் அஞ்ஞாதம் ஆகையினாலும் என அறிக.

இதற்குச் சிலர் ஆன்மாவுக்கு ² அசாதாரண சொரூபம் இல்லை, கூடினதின் தன்மை என்று சொல்லுவார்கள். இது அநேகாந்தவாதம்; அருகமதம்.

மாயையின்வயிற்றுள்மன்னி வ ரும்செயல்ஞானவீச்சை ஏயுமக் கலாதி மூன்றால் ஏகதே சத்தின் ஏய்ந்திங்(து) ஆயுமக் குணங்கள் அந்தக் குணங்க ளாதி எல்லாம் காயபந் தங்க ளாகிக் கலந்தாட விர்தும் ஆன்மா. 21

ஆன்மாவுக்கு அசர்வஞ்ஞதைக்கு உபாதிசொல்லி மேல் அவ்யாபித்துவத்துக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கும் உபாதியும் ஏதுவும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி - பிரளய காலத்திலே மாயா மண்டல மத்தியத்திலே கேவலா வத்தனயிருந்து சிருஷ்டிகாலத்திலே,

வரும் செயல் ஞானம் இச்சை ஏயும் அ கலாதி மூன்றால் ஏகதேசத்தின் ஏய்ந்து - ஆன்மா சிற்சத்தி ரூபமாகி உண்டாகிற ஞான இச்சாக் கிரியைகளுக்குச் சகாயபூதமாகிய கலை வித்தை அராகங்களினாலே ஏக தேசத்தைப் பொருந்திநிற்கும்;

ஏகதேசம் என்றது ஆன்மாவை அல்ல, ஆன்ம ஞானப்பிரகாசம். ஏகதேசம் ஆகையால் தரும ஏக

1. வியுத்தபத்தி - அர்த்தம். 2. அசாதாரண - சொந்தமான.

ஆன்மா விபுவாய் ஞான சொரூபியாய் இருக்க ஆன்மஞானப்பிரகாசந்தான் ஏகதேசம் ஆவானேன் என்னில்? ஞானப்பிரகாசம் ஆணவத்தினாலே தடுக்கப் பட்டதென்று முதலே சொன்னோம். அத்தடையை மாயாகாரியமாகிய கலை சிறிது நீக்குகையினாலே பிரகாசம் என்று து.

தடிசுதம் கிராணை :- ஸவடிமொவி யயாவ்ய
கூடா உமஹாடி-யு-ம் ஸிவீஷ்வித ஐதி.

1. சுஷ்கம் - உலர்ந்தது. 2. மதநம் - கடைதல்.
3. யோனி - காரணம்; பரிணதம் - பரிணமித்தது. 4. லீலா
விபுதி - லீலாமகிமை.

தடிசுதடிசு தடுதடுவ:- பெயர்வாரிணத்தெய்வ
நெடு வயலுநாடு வையகாரணம்! விவருத்தெய்வ
ஹிநீலீவா தடிதீசுஸிவொ யபெதி.

இங்கு ஆயும் முக்குணங்கள் அந்தக்கரணங்கள்
ஆதி எல்லாம் காய பந்தங்கள் ஆகி - இங்கு என்றது
சகலர்க்கு 1 அவஸ்தாநமாகிய பிரகிருதிமண்டலத்தை.
இம்மூன்று குணங்களோடே கூடித் தத் அனுகுண
மான 2 ஊகவிசார நிச்சயங்களைப்பண்ணும் புத்தியாதி
அந்தக்கரணங்கள் குக்கும் ஆகாயமாக ஆன்மாவுக்கு
இரண்டாம் பந்தமும் புத்தியாதியான பௌதிகதேக
இந்திரியங்கள் மூன்றும் பந்தமும் ஆகையால்;

பந்தங்கள் என்றது பருவசனம். இவை பந்தித்
தது, ஆன்மாவை ஆவரித்ததோ 3 பரிச்சேதித்ததோ
என்னில்? விபு ஆகையினால் ஆவரணம் கூடாது,
பரிச்சேதமே. பரிச்சேதம் எவ்வாறு என்னில்?

கலந்து உடன் நிற்கும் ஆன்மா - பொருந்தின
தத்துவங்களுடைய வியாப்தி எவ்வளவு, அவ்வளவே
தன்னுடைய ஞான இச்சாக் கிரியைகள் வியாப்தியாக
ஆன்மா நிற்பன்; இதுவே பரிச்சேதம். மடாகாச
மத்யே கடாகாசம்போல என்றவாறு.

இவ்வாறு ஏகதேசத்துக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞதைக்கும்
ஏதுவான கலாதி தத்துவம் பொருந்தியுள்ள அளவில்
ஆன்மா விபுவாயும் மாயாகாரியங்களினாலே பரிச்சே
திக்கப்படுகிறான், சர்வஞ்ஞனாயும் ஒருத்தராலே அறி
விக்கப்படுகிறான், ஞானக் கிரியா சுதந்திர சத்தியை

1. அவஸ்தாநம் - இருப்பிடம். 2. ஊகம் - உட்
பொருள் உணர்த்தல். 3. பரிச்சேதம் - அளவு, ஏகதேசம்.

உடைத்தாய் இருந்தும் அறிகிறதிலும் செய்கிறதிலும் கலாதி தத்துவங்களைச் சகாயமாக அபேட்சிக்கிறான், தனக்கு ஜநநாதிகள் அன்றியிலே இருந்தும் ஒருத்த ராலே ஜநநாதிகள் உண்டாக்கப்படுகிறான், சுதந்திர னாகியும் வியாபாரத்திலே 1 பரதந்திரனாகிறான், நிர் விகார ஞானசொருபியாயும் ஞானேந்திரியங்களுக்கு விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிக்கிறான், தானும் அந்த இந்திரியங்களினாலே விஷயங்களை அறிவிக்கப்படு கிறான், சிந்திக்கிறதற்கு அவ்விஷயமாய் இருக்கிற மகிமையையும் புதுமை பொருந்தின குணராசியையும் லோக 2 விலக்ஷணமாய் ஆணவமலபரிபாகத்தினால் சிவனாலே 3 நிர்வாணசிவபத 4 சாம்ராஜ்யாபிஷேகத் தைப் பண்ணப்படுமவனுமாம்.

தடி-கூட காரிகெ :- வ்யாவ்யுதெ வ்யாவகஸூராவி மஜ்யெதமஜெகொவிவ | சுஸஹாயஸுஹாயீவ ஸாயக ஸூரூஜெதஸுபபு || ஸுதஞ்ஞஃ வராதஞ்ஞாவி ஸா யநெ சுஜெணாஃ 2-ஹஃ | விந்நாஞ்ஞெதயதந்நாங் ஸுபவெதயதெ தயா || சுவிஞ்ஞெஹிபாஸ்ய-2 மூண ராஸிரௌகிகஃ | நிவ-2ாண வடிஸா 2-ராஜெ 2-ரெயெ வெவெஷாவிவிவ்யுதெ || ஐ.தி.

துக்கும தேகி யாகித்

தூலதே கத்தின் மன்விச்

சாக்கிர முதலா யுள்ள

அவத்தையுள் தங்கி எங்கும்

-
1. பரதந்திரன்-ஒருவனுக்கு வசப்பட்டவன். 2. விலக்ஷணம் - வேறு லக்ஷணம். 3. நிர்வாணம் - மோட்சம். 4. சாம்ராஜ்யாபிஷேகம் - ராஜ்ய பட்டாபிஷேகம்.

போக்கோடு வரவு மெல்லாம்
 புதிதுபுன் னியங்கள் பாவம்
 ஆக்கியும் பலன்கள் எல்லாம்
 அருந்தியும் நிற்கும் ஆன்மா.

22

மேல் குக்கும தேகத்தோடே ஜனன மரணங்
 களைப் பொருந்திவரும்படி உணர் த்துதல்.

இ-ள் : ஆன்மா குக்குமதேகி ஆகி தூலதேகத்தை
 மன்னி சாக்கிரம் முதலாய் உள்ள அவத்தையுள் தங்கி -
 ஆன்மாவானவன் குக்கும தேகியாகி அதனாலே தூல
 தேகத்தைப் பொருந்திச் சாக்கிரம் முதலான அவத்தையு
 மும் அடைந்து, எங்கும் போக்கோடு வரவும் எல்லாம்
 புரிந்து புண்ணியங்கள் பாவம் ஆக்கியும் பலன்கள்
 எல்லாம் அருந்தியும் நிற்கும் - புண்ணிய பாவங்களைப்
 பண்ணித் தன் பலமாகிய சுக துக்கங்களைப்புகிப்பதாக
 எவ்விடத்தும் ஜனன மரணங்களையும் பொருந்தி
 இவ்வாறு கன்மவசனாகி நிற்பன் என அறிக எ-று.

மருவா னந்தம் விஞ்ஞானம்
 மனோபி ராணன் அன்னமயம்
 உருவாம் தன்மை உண்டாய்முன்
 ஒன்றுக் கொன்று துக்குமமாய்
 வருமாம் அன்ன மயம்பற்றி
 மாயை முதற்கா ரணமாகும்
 அருவாம் ஆன்மா ஐங்கோசத்
 தார்ப்புண் டவற்றின் அகம்புறமாம்.

23

மேல் பஞ்சகோச சொரூபம் உணர் த்துதல்.

இ-ள் : மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞானம் மனோ
 பிராணன் அன்னமயம் உருவாம் தன்மை உண்டாய்
 முன் - முன்னே பொருந்தப்பட்ட ஆனந்தமயம்,

விஞ்ஞானமயம், மனோமயம், பிராணமயம், அன்னமயம் என்னும் இவ்வைந்தையும் மூன்று வகையான ரூபமாக உடையதாம். ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாய் வரும் ஆம் அன்னமயம் பற்றி - அன்னமயம் முதலாக ஒன்றுக்கு ஒன்று சூக்குமமாகி வரும்;

மாயை முதற்காரணம் ஆகும் - இவையிற்றுக்கு மூலகாரணம் சுத்தாசுத்த மாயைகளாகும். அன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூலதேகத்துக்கும் மனோமயமாகிய சூக்குமதேகத்துக்கும் அசுத்தமாயை காரணமாம். இவ்வாறு, அரு ஆம் ஆன்மா ஐங்கோசத்து ஆர்ப்புண்டு அவற்றின் அகம் புறம் ஆம் - வடிவு அறுதியான ஆன்மா இப்பஞ்சகோசத்தினாலும் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டு அவற்றினுக்கு உள்ளும் புறம்புமாம் என்றவாறு.

உள்ளும் புறம்புமாம்படி : அன்னமயமாகிய தூலசரீரத்தில் நிற்கும்பொழுது அதற்கு உள்ளாயும், மனப் பிராணனைக் கூடியிருந்து தூலசரீரத்தை அறியும் பொழுது மனோமயத்துக்குள்ளும் அன்னமயத்துக்குப் புறம்புமாம். விஞ்ஞானமயத்தினின்று மனோமயத்தை அறியும்பொழுது விஞ்ஞானமயத்துக்குள்ளும் மனோமயத்துக்குப் புறம்புமாம். சிவஞானத்தால் விஞ்ஞானந்த மயத்தை அறியும்போது அதற்குப் புறம்புமாம். சிவ * அபிவிதத்தியானபோது சர்வவியாபி ஆகையால் இவையிற்றுக்கு உள்ளும் புறம்புமாயிருக்கும்.

தோற்பாவைக் கூத்தும் தொல்லை
மரப்பாவை இயக்க மும்சீர்த்
தேர்ப்பாரிற் செலவும் வேரூய்ச்
செலுத்துவோர் செய்தி தானும்

* அபிவிதத்தி - தோற்றம்.

பார்ப்பாய வேடம் கட்டி.

ஆடுவோர் பரிசு போலும்

ஆர்ப்பாய காயந் தன்னை

ஆன்மாதின் குட்டு மாறே.

24

மேல் தேகமானது யந்திரமும் தேகியானவன் யந்திரியும் என்பதுணர்த்துதல்.

இ - ள் : தோல் பாவைக் கூத்தும் தொல்லை மரப் பாவை இயக்கமும் சீர் தேர் பாரில் செலவும் வேராய் செலுத்துவோர் செய்தி தானும் - ஆன்மாவானது தேகத்தைச் சேட்டிக்கும்படி எப்படி என்னில் ? தோலினால் மரத்தினால் பண்ணப்பட்ட ரூபங்களை சூத்திரிகனானவன் ஆட்டுவிக்கிறுப்போலும் தேரானதை யந்திரிகன் நடத்தினுற்போலவும் ஆன்மாவானவன் இந்தத் தேகத்திலே நின்று சேட்டிப்பன்; பார்ப்பாய வேடம் கட்டி ஆடுவோர் பரிசு போலும் ஆர்ப்பாய காயம் தன்னை ஆன்மா நின்று ஆட்டுமாறே - பலபல வேடங்கட்டி ஆடுகிற கூத்தாடிகளைப்போல ஆன்மாவும் கன்மத்துக்கு ஈடாகத் தன்னைப் பந்திக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த சரீரங்களிலும் அது அதுவாய் நின்று நடிக்கும் என்றவாறு.

என்னுடல் பொறிபி ராணன்

கரணமென் றுணர்வென் றக்கால்

தன்னின்வே ருகும் நீளன்

றன்மனை என்ற எல்லாம்

நின்னின்வே ருகும் என்னின்

நீங்கிடா இவையிங் கென்னின்

உன்னின் வாகும் நியாம்

உகிர்மயிர் உகவும் காண்டி.

25

மேல் இந்தத் தேகாதி, ஆன்மாவுக்கு அன்னியமென்று உணர்த்துதல்.

இ - ள் : என்னுடைய தேகம், என்னுடைய ஞானேந்திரியம், என்னுடைய பிராணவாயு, என்னுடைய மனோ புத்தி அகங்கார சித்தங்கள், என்னுடைய அறிவு என்று சொல்லுகையால் உனக்கு இவை வேறு ஆம்; அஃது எவ்வாறு என்னில்? நீ என் மனை, என் மாடு, என் பிள்ளை என்று சொன்னதெல்லாம் உனக்கு வேறானதுபோல, அப்படியே இந்தத் தேகம் எனக்கு வேறாக நீங்கக் காணோனே என்னில்? தேகமே நீ என்றாயே! தேகத்திலே ஏகதேசமான நகமும் மயிரும் பல்லும் கழலக் காண்கையால் இந்தத் தேகமும் அவ்வாறே கழலும். உன்னுடைய மாதா பிதாக்கள் மரிக்க அந்தத் தேகம் இருக்க, அந்தத் தேகத்தைக் கட்டிக் கிடந்து, மாதா பிதாக்கள் செத்துப்போனார்கள் என்று துக்கப்பட்டு அந்தத் தேகத்தைச் சாம்பலாகச் சுடுதலும் செய்தாயே! ஆதலால், இந்தத் தேகம் ஆன்மாவல்ல என்று அறிவாயாக என்றவாறு.

பொன்னணி ஆடை மாலை போதுமே லான போதிங்(கு) என்வணி யானென் றுன்னி இருந்தனை பிரித்த போது நின்னணி நீயும் அல்ல ஆயினை காயம் நின்னின் அன்னியமாகும் உன்னை அறிந்துநீ பிரிந்து பாரே. 26

மேலும் அதற்கே உதாரணம்.

இ-ள் : பொன்னாற் சமைக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் பட்டு முதலாகிய ஆடைகள் சந்தனம் பூமாலை இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டு இருந்தபொழுது என்னுடைய ஆபரணதிகள் என்றும் யான் இதற்கு உடையன் என்றும் இருந்தாயே! அதை ஒருவர் கொண்டுபோக அது உன்னுடைய உடைமையுமல்லாமல் நீ அதற்கு

உடையவனுமல்ல ஆளுயே; அவ்வாறு தேகம் நீ அல்ல
உனக்கு அன்னியமாகும் என்பதை அறிந்து தேகேந்
திரியாதிகளைப் பிரிந்து நின்னுடைய உண்மைகளை
அறிவாயாக என்றவாறு.

உடலியான் அல்லேன் இந்த
உணர்வுயான் அல்ல வான்
கடலியா தென்னின் வேறு
கண்டுணர் வென்ன தேன்கை.
இடரிலா என்றன் ஆன்மா
என்றபோ தான்மா வேறே
திடனதா உயிரை வேறு
கண்டிடார் செப்பலேகான்.

27

மேல் தேகேந்திரியம் அந்தக்கரணங்களைப் பிரிந்து
பார்த்து இவைகள் தானல்ல என்றும், இவைகளை
அறியப்பட்ட விஞ்ஞானமே ஆன்மா என்ன; விஞ்
ஞானமும் ஆன்மா அல்ல என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : உடல் யான் அல்லேன் இந்த உணர்வு
யான் அல்ல ஆன கடன் யாது என்னின் - இந்தத்
தேகேந்திரியங்கள் நான் அல்ல என்பது அறிந்தேன்;
இப்படி அறியப்பட்ட அறிவே நான், இதை நான்
அல்லவான முறைமை எவ்வாறு என்னில்? வேறு
கண்டு உணர்வு என்னது என்கை - அந்தக்கரணதிகளை
யெல்லாம் கண்டது என் அறிவு என்கையால், உன்
னுடையது என்றது உனக்கு வேறும்; இடர் இலா
என்றன் ஆன்மா என்றபோது ஆன்மா வேறே -
மகாத்மாவே என்னுடைய ஆன்மா என்றபொழுது
ஆன்மா வேறேயாமோ என்னில்? திடனதா உயிரை
வேறு கண்டிடார் செப்பலே காண் - சாக்ஷாத்காரமாக

ஆன்மதரிசனப்படாத பேர்தான் இவ்வாறு சொல்வது
என்றவாறு.

புந்தியை மனம தென்றும்
மனமது புந்தி என்றும்
சிந்தையைச் சீவன் என்றும்
சீவனைச் சிந்தை என்றும்
முந்தனை ஆன்மா என்றும்
ஆன்மாவை முந்தன் என்றும்
வந்திடும் என்றன் ஆன்மா
என்றது மற்றொன் றைக்கான்.

28

என்னறிவு என்று சொன்னதும் விஞ்ஞானத்தைக்
கான். என் ஆன்மா என்றது தன்னைச் சொன்னது
அன்று, பரமான்மாவை என்பது மேல் உணர்த்துதல்.

இ - ள் : புந்தியை மனமது என்றும்-இது காரண
லக்ஷணை; அஃதாவது, காரிய காரணபேதோபசாரத்
தினாலே காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறினது, மனமது
புந்தி என்றும் - இது காரிய லக்ஷணை; அஃதாவது,
காரணத்தைக் காரியமாகக் கூறியது, சிந்தையை சீவன்
என்றும் - இது சமீபலக்ஷணை; அஃதாவது, கங்கைக்
கரையிலே இருக்கிற பேரைக் கங்கையிலே இருக்கிறார்
கள் என்று சொல்வதுபோல, சீவனை சிந்தை என்றும்-
இது *தர்மானுகிருதி லக்ஷணை; அஃதாவது, ஆண
வத்தைச் செலுத்துகையினால் ஆதிசத்தியைப் பாசம்
என்றது போல, முந்தனை ஆன்மா என்றும் - இது
அங்காங்கி லக்ஷணை; ஆன்மாவை முந்தன் என்றும் -

* தர்மானுகிருதி - தருமத்தை ஒக்குதல்.

இது ஆதாரலக்ஷணை; அஃதாவது, ¹ மஞ்சா குரோசந்தி என்றதுபோல, வந்திடும் - ஆகையால், இவைகள் முக்கியார்த்தமும் அல்ல, கௌணர்த்தமும் அல்ல. ² லாக்ஷணிகார்த்தமாக இவ்வாறு வரும்.

தடிஹுதம் ஜெமெஹெ:- சூயாரெ காரணெ
காவெ ஸீவெ வொவகாரகெ | யஜெஹுதஹு
தளவெதி வக்ஷணாஹெ ஸூரபொஜெஹெ | ஹதி.

அங்காங்கி என்றது ஆதிபத சத்தியால் கூறப் பட்டது.

என்றன் ஆன்மா என்றது மற்று ஒன்றை காண் - என்னுடைய ஆன்மா என்றது ஏகனாகி அநேக ஆன்மாக்களுக்கும் பிராணானாய் நின்ற பரமான்மாவைக் காண். இருதயத்தைத் தொட்டு நான் என்கிறபோது அந்த இருதய வாசியாய் இருக்கிற சீவான்மாவானது என்னுடைய ஆன்மா என்றது சீவான்மாவிலே அந்தர்யாமியாய் நின்ற பரமான்மாவையே என்றவாறு.

அறிவுடல் சிந்தை ஆன்மா

அணைதலால் ஆன்மா என்பர்

எறிகுடர் விளக்கி ருக்கும்

இடத்தையும் விளக்கென் ரூற்போல்

பொறிபுலன் கரணம் எல்லாம்

புலப்படும் பேதம் ஆகிப்

பிறிதரா தறிவ தான்மா

அறிபொருள் பின்னம் ஆமே.

29

1. மஞ்சாகுரோசந்தி - கட்டில் கூப்பிடுகிறது. 2. லாக்ஷணிகம் - லக்ஷணையால் வந்தது.

மேலும், தேகாதி விஞ்ஞான பரியந்தம் ஆன்மா பொருந்தி நிற்கையால் ஐக்கியத்தினால் இவைகளை ஆன்மா என்பதொழிந்து அவைகள் ஆன்மா அல்ல என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : அறிவு உடல் சிந்தை ஆன்மா அனைதலால் ஆன்மா என்பர் எறி சுடர் விளக்கு இருக்கும் இடத்தையும் விளக்கு என்றிற்போல் - விஞ்ஞானந்தமயமாகிய . காரண சரீரத்தையும் மனோமயமாகிய சூக்ஷ்ம சரீரத்தையும் அன்னமயம் பிராணமயமாகிய தூல சரீரத்தையும் ஆன்மா பொருந்தியிருக்கையால் அவைகளையும் ஆன்மா என்று சொல்லுவார்கள்; அஃது எவ்வாறு என்னில்? மிகுந்த பிரகாசத்தையுடைய விளக்கு இருக்கும் தகளியை விளக்கு என்றிற்போல;

பொறி புலன் கரணம் எல்லாம் புலப்படும் பேதம் ஆகி அறி பொருள் பின்னம் ஆமே - விஷயங்களும் ஞானேந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும் எல்லாம் என்னவே விஞ்ஞானேச்சாப் பிரயத்தனங்களும் ஆன்மாவுக்கு அன்னியமாகவே விஷயீகரிக்கப்படும். அன்னியமாக அறிந்த பொருளெல்லாம் ஆன்மாவுக்கு அன்னியமே ஒழியச் சொரூபம் அல்ல. ஆகில் சிவன் 1 ஞேயமும் ஆன்மா 2 ஞாதாவும் என்னும்பொழுது, சிவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் சாக்ஷாத் அன்னியமே என்னில்? பிறிதராது அறிவது ஆன்மா - ஆன்மா சிவனைப் பிறிவறவே அறியும். அஃது எவ்வாறு என்னில்? சிங்நுவையானது தன்னிடத்திலுள்ள ரசத்தைத் தான் அன்னியமாகவே அனுபவிக்குமாப்போல என்றவாறு.

-
1. ஞேயம்-அறியத்தக்கது. 2. ஞாதா-அறிகிறவன்.

பேதமாகி என்ற பதம் நடுநிலைத்தீபம்.

கண்டுணர் புருடன் வேறு
கனவுகண் டொடுங்கிக் காயம்
உண்டியும் வினையும் இன்றிக்
கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து
கண்டிடும் கனவும் சொல்லி
ஒடுக்கமும் கருதி வேறும்
உண்டியும் வினையும் உற்றிக்
குணர்த்திட உணரா நிற்கும்.

30

மேல் பஞ்சாவஸ்த* அனுச்யூதன் ஆன்மா என்பது உணர்த்துதல்.

இ - ள் : கண்டு உணர் புருடன் - சகலாவத்தையிற் றானேந்திரியங்களினாலே சத்தாதி விஷயங்களைக் கண்டு இஃது இவ்வாறு என்று அறிந்த புருடனே, வேறு கனவு கண்டு - இந்த இந்திரியங்களை வேருகச் சொப்பனாவத்தையிலே பஞ்ச விஷயங்களையும் அனுபவித்து, ஒடுங்கி உயிர்த்து காயம் கிடந்திட - இந்தச் சொப்பனவனத்தா கருவிகள் எல்லாம் உபாதியாகச் சுழுத்தியவத்தையையடைந்து பிராணவாயு உச்சவாச நிச்சவாசத்தைப் பண்ண, உண்டியும் வினையுமின்றி - தேகமானது பிரேதம்போலே கிடக்க ஞானேந்திரியங்களுக்கும் பிராணவாயுவுக்கும் போகமும் தேகத்துக்குச் சேட்டையும் அற்றுக் கிடக்கும். ஆதலால், தேகேந்திரியப் பிராணவாயுக்கள் ஆன்மா அல்ல, ஆன்மா வேறே என்ன; இதற்கு வாதி சுழுத்தி என்பது ஆன்மா

* அனுச்யூதன் - கலந்தவன்.

நாசமே, * புனருத்தானம் என்றது ஆத்மாந்தரோ பத்தியே. பஞ்சாவஸ்த அனுச்யுதனுகி நித்தியனாக ஓர் ஆன்மா இல்லை என்னில்?

உணர்த்திட உணரா நிற்கும் - சகலாவத்தையிலே ஈசுவர சிற்சத்தியானது கன்மானுகுணமான சுக துக் கங்கனையெல்லாம் புசிப்பித்துச் சொப்பனாவத்தையில் குக்குமதேக போகத்தையும் புசிப்பித்து, தூல ரூக் கும தேக போக ஏதுவான கன்மம் பரிபாகமல்லாமல் இருக்கையால் சுழுத்தியை அடைவித்து, மேல் தூல குக்குமதேக போக ஏதுவான கன்மபரிபாகானுகுணமாக ஆன்மஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க; ஆன்மஞானமானது கரணோந்திரியத் துவாரா விஷயங்களையறியும் என்றவாறு.

இதற்குச் சம்மதி சிவஞானபோதவசனம் மூன்றாம் குத்திரத்தில் எழுதப்பட்டதே.

புருடனே அறிவன் ஆசில்
பொறிபுலன் ஆதி போதம்
தருவதென் அறிவு மாயா
தனாகா னாதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக
மலத்தினின் மறைந்து நிற்பன்
அருவனாய் இவற்றோ டானும்
அமைச்சரும் அரசும் போல்வன். 31

இதற்குமேல் ஆன்மா சித்ருபி ஆகையால் தானே அறிவன் என்பவனை நிராகரித்தல்.

* புனருத்தானம் - மறுபடி எழுதல்.

இ - ள் : ஆன்மா சித்ரூபன் ஆகையால் தானே அறிவன்; ஈசுவர சிற்சத்தி அறிவிக்கும் என்று சொல்லவேண்டா என்னில் ?

புருடனே அறிவனாகில் பொறிபுலன் ஆதி போதம் தருவது என் - ஆன்மா தானே அறிவனாகில் பஞ்சேந்திரியங்களும் ஆன்மாவுக்கு விஷய தரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பான் ஏன் ? ஆகில் நீர்தான் முதலே ஆன்மா சித்ரூபனென்றுசாதித்தது எங்ஙன் என்னில் ?

அருவனாய் அநாதியாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்பன் - நித்திய வியாபகன் சித்ரூபனாகிலும் அநாதியே தனது ஞானக்கிரியைகளை ஆலாவமலசத்தியால் தடுக்கப்பட்டு நிற்பன். அதனால், மாயாதனு கரணத்தி பற்றி அறிவு இங்கு வருவது - மாயையிலுண்டாகிய தேகம், புறக்கரணம் உட்கரணமாதி என்றதனால் கலையாதி தத்துவங்களையும் பொருந்தி இந்த அசுத்தாத்துவ வாசிகளுக்கு விஷயஞானம் உண்டாகவேண்டியது. ஆதலால், இவற்றோடு ஆளும் அமைச்சரும் அரசும் போல்வன் - இந்தத் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணங்களுடனே கூடி விஷயங்களைக் கிரகிக்கிறதிலே தான் இராஜாவும், இந்தக் கரணங்கள் மந்திரிகளைப் போலவும் நிற்கும் என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தக் கரணங்கள் ஜடமாகையால் இதைக் கூட்டுதற்கு ஒரு கர்த்தா வேண்டும். அது ஈசுவர சிற்சத்தி என அறிவாயாக என்றவாறு.

மூன்றும் அதிகரணம்

படைகொடு பவனி போதும்

பார்மன்னன் புகும்போ தில்லில்

கடைதொறும் விட்டு விட்டுக்

காவலும் இட்டுப் பின்னர்

அடைதரும் தனியே அந்தப்
புரத்தினில் அதுபோல் ஆன்மா
உடலினில் அஞ்ச வத்தை
உறுமுயிர் காவ லாக.

32

மேல் அவத்தைக்கு உதாரணம்.

இ - ள் : இராசாவானவன் ரத, கஜ, துரக, பதாதிகளுடனே பவனிவந்து தன்னுடைய கிருகத்தில் புகுகிறபொழுது அந்தந்த வாசல்களிலே அனுப்பு மவர்களை அந்தந்த வாசல்களிலே அனுப்பி, காவ லாகப் ¹ பாரிகாரரையும் வைத்து அந்தப்புரத்திலே அந்நியரில்லாமல் தானும் தன் ஸ்திரீயுமே தனித்து இருப்பதுபோல ; ஆன்மாவானவன் மனதை ரதமாக மாகவும், பிராணாதி வாயுக்களை ரதத்தின் பரியாகவும், புத்தியை மந்திரியாகவும், ஆங்காரத்தைச் சாரதியாக வும், ஞானேந்திரிய கண்மேந்திரியங்களைப் பதாதிக ளாகவும் கூட்டிக்கொண்டு பாஹ்யேந்திரியங்களில் சென்று மீண்டு, புருமத்தியம் கண்டம் இருதயம் நாபி என்னும் தானங்கள்தோறும் நீங்கும் தத்துவங்களை நீங்கித் தேகத்துக்குப் பிராணவாயு காவலாகி நிற்கக் குஹ்யஸ்தானமாகிய ² சுவாதிஷ்டானத்திலே மாயை யுடனே அதீதாவத்தையை அடைவன் என்றவாறு.

தஷுக்ஷதஃ:- ஶுவெஜாஹுரிதிஜ்ஞேயம் ஸ்வஹு ஹுஷயாஹமஸு | ஹுஷயாஹிஸரோஹு நூஹுந்தஹு ஸுஷுஷுஹிமஸு || தஷுஷுஷுஷுஷுஷுஷு துய-பாதீத ஹுஹிமஸு | ஐதி.

1. பாரிகாரர் - இராக்காவற்காரர்..
டானம் - தன்னிடம்.

2. சுவாதிஷ்

சாக்கியம் முப்பத் தைந்து
 நுதலிலில் கனவு தன்னில்
 ஆக்கிய இருபத் தைந்து
 களத்தினில் சமுனை மூன்று
 நீக்கிய இதயம் தன்னில்
 துரியத்தில் இரண்டு நாயி
 நோக்கிய துரியா திதம்
 நுவலின்பு லத்திள் ஒன்றே.

33

மேல் சாக்கிராதி பஞ்சாவந்தைகளுக்கும் கருவி
 களும் தானங்களும் கூறுதல்.

இ - ள் : சாக்கிரம் முப்பத்தைந்து நுதலிலில் -
 நாதாதி பிருதிவி பரியந்தமாக முப்பத்தாறு தத்துவங்
 களுடனும் தாத்துவிகங்களுடனும் கூடி, சகல விஷயங்
 களையும் அனுபவித்துநிற்பது * சப்பிரதிபா சாக்கிரம்.
 விஷயபோச திருஷ்டாபாவத்தினாலே பிரேரகாண்ட
 மாகிய சுத்ததத்துவங்களைந்தும் போகசயித்திருகாண்
 டமாகிய கலாதி ஏழும் மகாபூதங்கள் ஐந்தும் ஆகப்
 பதினேழும் உபாதியாகச் சுரோத்திராதிகள் ஐந்தும்
 சத்தாதிகள் ஐந்தும் வாக்காதிகள் ஐந்தும் தாத்துவிக
 மாகிய வசனாதிகள் ஐந்தும் பிராணதி வாயுக்கள்
 பத்தும் தத்துவங்களாகிய மனோ புத்தி அகங்கார
 சித்தங்கள் நாலும் ஆக முப்பத்துநாலுடனும் கேஷத்தி
 ரஞ்ஞனாகிற ஆன்மாவும் ஒருவனாக முப்பத்தைந்தாய்
 முகத்திலே நிற்க, பிரேரகாண்டமும் போகசயித்திரு
 காண்டமும் நிர்வியாபாரம் ஆகையால், ஆணவ
 மேலீட்டதனால் விழித்திருக்கையிலும் கண்டும் காண
 மல் கேட்டும் கேளாமல் மயங்கி இருக்கும் அவசரம்
 அப்பிரதிபா சாக்கிரம்.

* சப்பிரதிபா - தோற்றத்தோடு கூடியது.

தஃசுதஃ:- ஸ்ரோத்ருகூக் வக்ஷுஷீ ஜிஹா
 வ்ராணநெனுவதௌ வனூஸீ | ஸஷ்ஷஸுஸு ராதி
 வனூ ரஸொமயனூ வனூஸீ || வாக்வாடிவாணி
 வாயுஸ்ராவஸுநெனுவதௌ வனூஸீ | வவநாடிந
 மந விஸமடாநந வனூஸீ || ப்ராணாவாந
 ஸயாவ்ரந உடிநனூ ஸபாநகம் | நாமம் கதிஸீஸு
 க்ரகரொ ஷெவடிதூயநஜயம் || 2 நொவூபிரஹம்
 காரம் விதூ க்ஷெத்ரஜீவனவ | வனூதிஸக ப்ர
 வ்ரதூநெ ஜாஹுதூ விநிதிஸெபிதி ||

கனவு தன்னில் ஆக்கிய இருபத்தைந்து களத்தி
 னில் - ரூக்குமதேகத்தில் போகத்தை ஆக்கிய சொப்ப
 னவத்தையிலே சத்தாதிகள் ஐந்தும் வசனாதிகள்
 ஐந்தும் பிராணதி வாயுக்கள் பத்தும் மனோ புத்தி
 அகங்கார சித்தங்கள் நாலும் ஆன்மாவுமாக இருபத்
 தைந்தும் கண்டத்திலே நின்று வியவஹாரிக விஷய
 போக வாசனையையும் 1 தாத்காலிக விஷய 2 பிரதிபாச
 மாத்திரையும் அனுபவிப்பது சொப்பனவத்தை;

தஃசுதஃ:- ஸஷ்ஷாடி வவநாடிஸு ப்ராணாடி
 ஸுநகூதூஸீ | வனதெவரந்தி வெவஸுஷே பாயா
 ராவெண ஜாஹுதஃ ||

1. தாத்காலிக - அந்தக்காலத்தில் உண்டான.
2. பிரதிபாசம் - தோற்றம்.

சுழுனை மூன்று நீக்கிய இதயம் தன்னில் - தூல
சூக்குமதேக போகத்தை ஒழித்த சுழுத்தி அவத்தை
இருதயத்தானத்திலே சித்தத்துடனும் பிராணவாயுவு
டனும் ஆன்மா கூடி நிற்பது;

துரியத்தில் இரண்டு நாபி - துரியாவத்தை நாபித்
தானத்திலே பிராணவாயுவுடன் ஆன்மா கூடிநிற்பது;

நோக்கிய துரியாதீதம் நுவலின் மூலத்தில்
ஒன்றே - அதோமுகமாகிய துரியாதீதம் தத்துவதாத்து
விகங்கள் சர்வத்தையும் நீக்கி மூலமலமாகிய ஆணவத்
துடனே ஆன்மா ஒருத்தனுமாயிருப்பது என்றவாறு.

தடிமனம் :- கொஞ்சம் விசுப்பாடுவது
ஸாஷ்-விஸிதவஜி-தடிம

பிரளயாந்தஸ்தாயியாய் இருக்கிற தத்துவங்கள் இருக்கையிலே தத் கிரியைகள் இல்லாமல் இருப்பானேன் என்னில்? அயசுடனே அக்கினி கூடினபோது தாகாதிக் கிரியைகள் உண்டாய் அக்கினி நீங்கினபோது இல்லாததுபோல ஆன்மசத்தியைக் கன்மானு குணமாக ஈசுவரசத்தியானது தத்துவங்களுடனே கூட்டினபொழுது தத்தத் கிரியைகள் உண்டாம். பிரித்தபொழுது தத்தத் கிரியைகள் இல்லையாம்.

தடிசுதடு:- சுயஸாதெய-யா *
கூடாநாஜாதநு நெயுவு ஸக்தாசுதி-வஸாசு ஹவெதி ||

இது சமஸ்தத்தை.

* இப்பகுதி' விடுபட்டுள்ளது.

இருவகை சாக்கிராதி

அவத்தைகள் இயல்பு தானும்

ஒருவகை மெழே ¹நோக்கி

உற்பவங் காட்டும் ஒன்று

பெருகமேல் ¹ நோக்கத் தீய

பிறப்பறுத் திடுமி யோகில்

தருவதோர் சமாதி தானும்

தாழ்ந்துபின் சென்னஞ் சாரும்.

34

மேல் சமல நின்மல பேதத்தினாலே கீழாலவத்தை என்னும் பேதத்தைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : இரு வகை சாக்கிராதி அவத்தைகள் இயல்பு தானும் - சாக்கிராதி அவத்தைகள் சமல நின் மலதையினாலே இரண்டு விதமாய் இருக்கும்; ஒரு வகை கீழே நோக்கி உற்பவம் காட்டும் - முன் சொன்ன சமலசாக்கிராதியானது அதோமுகமாய்க் கிரமத்திலே அதீதாவத்தையை அடைந்து ஜனனத்தை உண்டாக்கும்; ஒன்று பெருக மேல் நோக்கி தீய பிறப்பு அறுத்திடும் - நின்மல சாக்கிராதியானது முன் சமல சாக்கிராதியிலே விபுத்துவம் சத்துவ கர்த்திருத்துவங்கள் கிரமத்திலே ² சங்குசிதமானதுபோல நின்மல சாக்கிராதியிலே ஊர்த்துவமுகமாய் விபுத்துவாதிகள் கிரமத்திலே விகாசமாய் அபரிச்சின்னமாய் பொல்லாதாயே ஜனனாதிகளை ஒழிக்கும்; யோகில் தருவது ஓர் சமாதி தானும் தாழ்ந்து பின் சென்னம் சாரும் - சாதார யோகத்தில் சமாதியாகிற அதீதாவத்தையும் நின்மல துரியாதீதாவத்தைக்கு அற்பம் நூனமாய் அதனால் காலாந்தரத்தில் ஜனனத்தையும் பொருந்தும்; விபுவாயிருக்கிற ஆன்மாவுக்கு இப்படிச் சங்கோச விகாசமே

1. நூக்கி எனவும் பாடம். 2. சங்குசிதம் - குறைதல்.

சொல்லுவானேன் என்னில்? மாயாதி உபாதிவசத்தினாலே சங்கோசமும் தத்துவரகிதமானதினாலே விகாசமும் சம்பவிக்கும் என்றவாறு.

அறிதரு முதல வத்தை
அடைதரு மிடத்தே ஐந்தும்
செறிதருங் கரணத் தன்வில்
செயஸ்தொறுங் கண்டு கொள்நீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும்
பிறப்பற அருளால் ஆங்கே
குறியொடும் அஞ்ச வத்தை
கூடுவர் வீடு கூட.

35

மேல் மத்தியாலவத்தை உணர் த்துதல்.

இ - ள் : அறிதரும் முதல் அவத்தை அடைதரும் இடத்தே ஐந்தும் செறிதரும் கரணம்தன்னில் செயஸ்தொறும் கண்டுகொள் நீ - அறியப்பட்ட சகலாவத்தையெப் பொருந்தும் * லலாடத்தானத்திலே விழித்திருக்கையிலே அஞ்ச அவத்தையும் பொருந்தும்.

அஃது எவ்வாறு என்னில்? முன் சொன்ன கீழாலவத்தை ஐந்துக்கும் கருவி பிரிந்த முறைமையிலே லலாடத்தானத்திலே தானே அந்தந்தக் கருவிகளைப் பிரியும் அதுவே ஏதுவாக அந்த அஞ்சவத்தையையும் பொருந்தும்; இது சூக்குமித்துப் பார்த்துக் கண்டுகொள்வாயாக. அவையாவன :-

சாக்கிராவத்தையாயிருக்கையிலே புத்திர தாராதி மரண சிரவணதியினாலேயாகுதல் இஷ்டவஸ்து சேதங்

களினாலேயாகுதல் ¹ கதாப் பிரகாரகைகளினாலேயாகுதல் மூர்ச்சைவந்து பிராணவாயுவும் ஜீவியாமல் நின்ற அவசரம் சாக்கிராதீதம். அற்பம் பிராணவாயுவும் ஜீவித்துள்ள அளவில் சாக்கிரதூரியம். பிராணவாயுவும் மனமும் கூடிக் ² கேதமாத்திரமேயாக நின்றது சாக்கிர சுழுத்தி. இருபத்தைந்து கரணங்கள்கூடத் தத் ³ வேதனமாத்திரமே அனுபவிப்பது சாக்கிர சொப்பனம். தத்துவம் முப்பத்தாறுங்கூடிப் பூர்வம்போலே சர்வவியாபாரத்துடனும் இருப்பது சாக்கிர சகலம்.

பிறிவிலா ஞானத்தோரும் பிறப்பு அற அருளால் ஆங்கே குறியொடும் அஞ்ச அவத்தை கூடுவர் வீடு கூட - குருகடாட்சத்தினாலே ஜனனத்தை ஒழிப்பதான பிறிவற்ற சிவஞானத்தையுடையவர்களுக்குச் சாக்கிரத்தில் ஐந்தவத்தையும்போல நிர்மலசாக்கிராதி ஐந்தவத்தையும் அடைந்து முத்தியின்பொருட்டுச் சச்சிதானந்த மயமாகக் குறிக்கப்பட்ட சிவத்துடனேகூடி அடைவார்கள் என்றவாறு.

பிறப்பற என்றது போதர மலமுத்தி என்றது ⁴ புனருத்தி என்னில்? அல்ல. தீவிர சத்திநிபாதர்க்குத் தீட்சையினாலே விஞ்ஞானகலப் பிராப்தியாம். விஞ்ஞானகலர்க்கு ஜனனம் இல்லை ஆகையால் 'பிறப்பற' என்றது. இன்னும் விஞ்ஞானகலருக்குச் சுத்த மாயையும் ஆணவமும் திரோதானமும் உண்டு ஆகையால் அது நீங்குதற்கு 'வீடுகூட' என்றது.

மோட்சம் என்பது அஞ்ஞான ⁵ மோசனம்.

-
1. கதா - தடி; பிரகாரம் - அடி. 2. கேதம் - துன்பம்.
3. வேதன - அறிவு. 4. புனருத்தி - இரட்டித்துச் சொல்லல்.
5. மோசனம் - விடுதல்.

ஐந்துசாக் கிரத்தின் நான்கு
 கனவினில் சுழுனை மூன்று
 வந்திடும் துரியம் தன்னின்
 இரண்டொன்று துரியா த்தம்
 தந்திடும் சாக் கிரத்தி
 அவத்தைகள் தானம் தோறும்
 உந்திடும் கரணம் தன்னில்
 செயல்தொறு முணர்ந்து கொள்தீ.

36

மேல் நின்மல சாக்கிராதி லக்ஷணம் கூறுதல்.

இ - ள் : ஐந்து சாக்கிரத்தின் - நின்மல சாக்கிரத் தானமாகிய இருதயத்திலே சிவசத்திகளினது யோகத் தினுலே சிவபூதமாய் அகார உகார மகார விந்து நாத சகிதமான மனம் அகங்காரம் புத்தி சித்தம் உள்ளம் என்னும் ஐந்துடனும் கூடிநின்று பாகிய கரணங்களினுலே காணப்பட்ட சத்தாதிப் பிரபஞ்சத்தை எல்லாம் சிவாகாரமாகவும் விஷயசுகங்களைச் சிவானந்தமாகவும் கண்டு நிற்பது நின்மலசாக்கிரம்;

நான்கு கனவினில் - சாக்கிராவத்தைக்குக் காரணமாகிய அகாரம் உகாரத்திலும் பாகிய விஷயங்களைப் பற்றும் மனம் அகங்காரத்திலும் லயிக்க, அகங்காரம் முதலாகிய நான்கும் தத் பிரேரகமாகிய உகாராதி நான்குடனும் சொப்பனத்தானமாகிய கண்டத்திலே அந்தக்கரண விருத்தியுடனே ¹ சோஹமென நிற்பது நின்மல சொப்பனம்;

சுழுனை மூன்று - சொப்பனாவத்தைக்குக் காரணமாகிய உகாரம் மகாரத்திலும் ² கிராஹகமாகிய அகங்

1. சோஹம் - அது நான். 2. கிராஹகம் - கிரஹிக்கிறது.

காரம் புத்தியிலும் லயிக்க, புத்திமுதலாகிய மூன்றும் தத்
பிரேரகமாகிய மகாராதிமூன்றும் சுழுத்தித்தானமாகிய
1 தாலுமூலத்திலே தேகேந்திரிய விருத்தி 2 ரகிதமாக
வாசாமகோசரமான ஞேய ஞான ஞாதிரு என்னும்
3 திரிபுடி ஞானமாகி நிற்பது நின்மலசுழுத்தி;

4 வந்திடும் துரியம் தன்னில் இரண்டு - சுழுத்தி
அவத்தைக்குக் காரணமாகிய மகாரம் விந்துவிலும்
5 நிர்ணயகையான புத்தி சித்தத்திலும் லயிக்க, சித்தம்
முதலாகிய இரண்டும் தத் பிரேரகமாகிய விந்துவாதி
இரண்டும் துரியாவத்தைத் தானமாகிய புருவமத்தியத்
திலே தேகேந்திரிய வியாபாரமும் அந்தக்கரண விருத்
தியும் அற்று 6 ரூப்திமாத்திரமாய் நிற்பது நின்மல
துரியம்;

ஒன்று துரியாதீதம் - துரியாவத்தைக்குக் காரண
மாகிய 7 ஆகத விந்து நாதம் குடிலையிலும் சித்தம்
பிரகிருதியிலும் லயிக்க, நின்மல துரியாதீதத்துக்குக்
காரணமாகிய 8 அநாகதநாதமும் சிவானந்தானுபவி
யாகிய 9 உள்ளமும் அதீதாவத்தைத் தானமாகிய பிரம
ரந்தரத்திலே நின்று அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத்
துவய பரிபூரண சிவ 10 அநந்நியாபிவியத்தியைப்
பெறுவது நின்மல துரியாதீதம்;

1. தாலுமூலம் - நாவினிருபக்கத்தினடி. 2. ரகிதம் -
இல்லாதது; வாசாமகோசரம் - வாக்குக்கு அடங்காதது.
3. திரிபுடி - மூன்றுவகை. 4. வந்திடுமென்றது ஆகதநா
தத்தை. 5. நிர்ணயகம் - நிச்சயித்தல். 6. ரூப்தி - அறிவு.
7. ஆகதம் - வந்தது. 8. அநாகதம் - வாராதது; அநாகத
நாதமாவது பராசத்தி. 9. உள்ளமாவது ஆன்மசொருப
ஞானம். 10. அநந்நிய - வேறற.

நெணரெவ கெவநெயமுடிஷெஸதம்! வீநவடுவ-
விஷயாவ்யாண்ட பொருஸெவெநம் யயா || வீநாஹ்
காரணம் வுதெ ஸ்ரீஷ்ரீவிஷ்ணுவம் ஷெஸதம் || வி
நுதிஷயஸ்ரீயந்தம் ஸ்ரீவிஷ்ணு வுதிருகதம் ||
காயட்காரணபொ ருதுவதுதாயடாஷெஸ ஸம்முஹம்!
ஸவடாயடாஷெக் கியாவதுதி ஹெதொநாஷெஸுவெ
ஷம் || தம்படாஷெதாயரெயெது ஷம்பாந்தா ஷெஸு
ஸம்முஹ ஐ.தி.

ஷட்த்ரிம்சத் தத்துவாதீதமே மோட்சம் என்று
சாஸ்திரங்களிலே சொல்ல, இவ்விடத்துச் சித்தம்
நீங்கின இடமே மோட்சமென்பது விரோதமாகையால்
ஐந்து என்றது சிவதத்துவங்கள் ஐந்துமே என்னில்?
அது கூடாது. சகலர்க்குச் சிவதத்துவங்கள் பிரேர
காண்டமும் சுத்தாசத்த தத்துவங்கள் போகசயித்திரு
காண்டமும் ஒழிய போககாண்டமாகிய கரணமாகாது.
சித்தம் நீங்கவே தேர் நிலையிலே நின்றுள்ள அளவில்
வடம்பிடித்த பேர் கையை விட்டதுபோலும், கன்னிக்
காரன் கன்னியிடாமல் நின்றதுபோலும், விஷயாபி
வியஞ்சகங்களான புத்தி முதலாகிய ஆன்மதத்துவங்
கள் இருபத்துமூன்றும் பிரேரக போகசயித்திரு காண்
டங்களாகிய சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்தும் வித்தியா
தத்துவங்கள் ஏழும் ஒழியும். பிரேரக போகசயித்திரு
போக்கியகாண்டத் திரயதத்துவங்கள் இருந்தும் சித்த
மலமாய் ஆன்மஞானம் சிவஞான *பரவசமாயுள்ள
அளவில் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருந்தவனுக்கு
சூரியாதிப் பிரகாசங்கள் வஸ்து தரிசனங்களைப்

* பரவசம் - ஒன்றில் அடங்கினது.

மேல் காரணாவத்தாத்திரயத்தை உணர்த்துதல்.

இ - ள் : கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்று மூன்று அவத்தை ஆன்மாமேவுவன்-ஆன்மாவானவன் கேவலமென்றும் சகலமென்றும் சுத்தமென்றும் மூன்று அவத்தையைப் பொருந்துவன். இவையிற்றுள், கேவலம் தன் உண்மை - கேவலாவத்தையானது அநாதி சித்தமாய் மோட்சபரியந்தம்விட்டுப் பற்றின்றி ஆந்தர பந்தமான ஆணாவமலத்தைக் காரணமாயுள்ளது; மெய்பொறிகள் எல்லாம் காவலன் கொடுத்தபோது சகலமும் - தேகேந்திரியங்களை ஈசுவரன் கூட்டினபொழுது கலாதிகளுக்குக் காரணமான மாயையால் வரும் சகலாவத்தை உடையவனாவன், மலங்கள் எல்லாம் ஓவினபோது சுத்தம் உடையன் உற்பவம் துடைத்தே - பராசத்தி ஸ்பரிசத்தினாலே ஆணவம் மாயை முகன்மம் என்னும் மலங்கள் எல்லாம் நீங்கினபொழுது சுத்தாவத்தை உடையவனாய் அதனால் ஜனன மரணங்களைத் தள்ளப்பட்டவன் ஆவன் என்றவாறு.

இந்தக் கரணாவத்தையாகிய கேவலம் சகலம் சுத்தம் மூன்றும் காரியாவத்தை பதினைந்துமாகப் பதினெட்டு அவத்தை என்று சிறிது பேர் சொல்லுவார்கள்; அது அறியாமை. சமலாதீதாவத்தையே கேவலம். சப்பிரதி பாசாக்கிராவத்தையேசகலம். நின்மலாதீதாவத்தையே சுத்தம். ஆகையால் அவத்தை பதினைந்தே; இதற்குச் சம்மதி சிவப்பிரகாசம் :

“ நீக்கமி லதீத மாசு நிறைந்தகே வலமா நீர்மை
சாக்கிரங் கலாதி சேர்ந்த சகலமாந் தன்மை யாகும்
ஊக்கமி லிரண்டுங் கூடா தொழியவோர் நிலையி னீடும்
சாக்கிரா தீதஞ் சுத்தத் தகைமைய தாகுந் தானே.”

(சூத் - 4, செய் - 3.)

அறிவிலன் அமூர்த்தன் நித்தன்
 அராகாதி குணங்க ளோடும்
 செறிவிலன் கலாதி யோடும்
 சேர்விலன் செயல்கள் இல்லான்
 குறியிலன் கருத்தா அல்லன்
 போகத்துக் கொள்கை யில்லான்
 பிறிவிலன் மலத்தி னேடும்
 வியாபிகே வலத்தில் ஆன்மா. 38

மேல் சகலாவத்தை சுத்தாவத்தை இரண்டுக்கும்
 * விலக்ஷணமான கேவலாவத்தை சொரூபம் கூறு
 கின்றது.

இ - ள் : நித்தன் வியாபி ஆன்மா - நித்தியனும்
 வியாபியும் சித்துரூபனும் ஆனவன். கேவலத்தில் -
 கேவல அவத்தையிலே, கலாதியோடும் சேர்விலன் -
 கலை வித்தை அராகங்கள் பொருந்தப்படாதவன்,
 ஆதலால், அராகாதி குணங்களோடும் செறிவிலன் -
 இச்சா ஞானக் கிரியையாகிய சகச குணங்களுடைய
 வியாபாரம் இல்லாதவன், அமூர்த்தன் - தூல ரூக்கும்
 தேகம் இல்லாதவன். அதனால், குறியிலன் - அடை
 யாளம் சொல்லப்படாதவன், செயல்கள் இல்லான்
 கருத்தா அல்லன் போகத்து கொள்கை இல்லான் -
 தேகேந்திரியாதிகள் இல்லாமல் இருக்கையால் ஒரு
 கன்மத்தைப் பண்ணவும் கர்த்தா அல்லன், ஆகை
 யால் போக்தாவுமல்லன்.

இவ்வளவும் சகலாவத்தையில் விலக்ஷணம்.

* விலக்ஷணம் - வேறு.

பிறிவிலன் மலத்தினோடும் அறிவிலன் - ஆணவ
மலத்தடை விடப்படாதவன் ஆதலால் ஞானப்பிரகாச
மில்லாதவன். ஆசாரியருடைய அனுக்கிரகத்தினாலே
ஞானயோக சித்தனாகி ஆணவமலத்தினுடைய தடை
நீங்கிச் சர்வஞ்ஞத்வாதி ஷாட்குண்ணிய அபிவிதத்தி
சுத்தாவத்தை ஆகையால் கீழ்ச்சொன்னது சுத்தாவத்
தைக்கு விலக்ஷணம்.

உருவினைக் கொண்டு போக

போக்கியத் துன்னல் செப்பல்

வருசெயல் மருவிச் சத்த

மாதியாம் விடயம் தன்னில்

புரிவதும் செய்திங் கெல்லா

யோனியும் புக்கு முன்று

திரிதரும் சகல மான

அவத்தையில் சீவன் சென்றே.

39

மேல் கேவலாவத்தை இரண்டுக்கும் விலக்ஷண
மான சகலாவத்தை * அவஸ்திதனான ஆன்ம வியா
பாரம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : சகலாவத்தை பொருந்தின ஆன்மா
ஈசுவரனாலே கூட்டப்பட்ட மாயா தேகத்தைத் தரித்துக்
கொண்டு, போக போக்கிய காண்டத்தை உடையவ
னாகி, போகத்தை இச்சிக்கவும் புச்சிக்கவும் வசனாதி
கிரியைகளும் உண்டாய், சத்தாதி விஷயங்களையும்
பொருந்திப் புண்ணிய பாவங்களையும் செய்து, அத
னாலே எண்பத்துநான்கு நூருயிர யோனி பேதங்களி
லும் பிறந்து இறந்து திரிவன் என்றவாறு.

* அவஸ்திதன் - இருந்தவன்.

சகலாவத்தை, நித்திய சகலம் என்றும் மகாசகலம் என்றும் துவிவிதம். இதில் மகாசகல லட்சணம் இப் பொழுது கூறியது. கீழ், சப்பிரதிபா சாக்கிரம் என்றது நித்திய சகல லட்சணம்.

இதனால் ஆன்மா பசுத்துவ சம்பந்தத்தினாலே பசு என்று பெயராய் ஞானாதிகளற்றிருந்து கலாதியோகத் தினாலே கிஞ்சித் ஞானப்பிரகாசம் உண்டானதனால் சேதனன் என்று பெயருமாய்ப் பிரானாவாயுடனே கூடியிருக்கையால் ஜீவனென்று பெயருமாய், துவிவித மாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்களுக்குக் 1 கர்த்தாவும் அதன் பலன்களைப் புசிக்கிறவனும், புசிக்கிறகாலத்தில் தனக்கு வேண்டாததை விடவும் வேண்டியதைக் கிர கிக்கவும் இச்சையை உடையவனும், ராகத் துவேஷாதி களை உடையவனும், தனக்குப் 2 போகார்த்தமாகத் தேடின வஸ்துவை யதனத்தினாலே ரட்சிக்கிறவனும், தேகேந்திரியாதிகளைத் தான் என்று அபிமானம் பண்ணுமவனும், கர்த்தவ்ய கிருத்தியங்களிலே சோம்புதல் பண்ணுமவனும், அதனாலே பண்ணினோம் இல்லை என்கிற துக்கத்தை உடையவனும், அருயையுடையவ னும், குலதன வித்தியாதிகளினாலே தனக்குச் சரியில்லை என்னும் அபிமானியும், சிறிது காரியத்தைச் சோம்புத லற்றுச் செய்கிறவனும், பிராணாதி வாயுக்களைப் பிர விர்த்திப்பிக்கிறவனும், பிரத்தியட்சார்த்தங்களை அறிகி றவனும், தத்தத் அர்த்தங்களைக் கேட்கிறவனும், கூடப் படிக்கிறவனும், கூடிப் படிக்கிறவர்களோடே கேட்டுத் தரிக்கமாட்டாதிருந்தால் 3 லச்சிக்கிறவனும், ஆச்ய

1. கர்த்தா - செய்ய வேண்டிய. 2. போகார்த்தம் - போகநிமித்தம். 3. லச்சிக்கிறவன் - வெட்கம் உள்ளவன் ; ஆச்ய ரசம் - ஆச்சரிய ரசம்.

இதற்குச் சம்மதி :

* நயனோன்மீலனம் - கண்விழித்தல்.

இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பின்
 ஈசன்தன் சத்தி தோயக்
 குருவருள் பெற்று ஞான
 யோகத்தைக் குறுமி முன்னைத்
 திரிமலம் அறுத்துப் பண்டைச்
 சிற்றறி பொழிந்து ஞானம்
 பெருகிநா யகன்தன் பாதம்
 பெறுவது சுத்த மாமே.

40

மேல் சுத்தாவத்தை உணர் துதுதல்.

இ - ள் : புண்ணிய பாபங்களுடைய பலமானது திரண்டு ஏககாலத்திலே சொர்க்கத்திலும் நரகத்திலும் புசிக்கவும் சேஷமாயுள்ள சர்வகன்மபக்குவமும் மலபரிபாகமுமானபொழுது பரமேசுவரனுடைய திரோதான சத்தியானது மலங்களைச் செலுத்திவந்தது ஏககாலத்தில் சமமாகவந்த விரோத்யாகிய பலத்தைப் புசிப்பிக் கப்படாது ஆகையால், திரோதானத்தை ஒழிந்து கிருபையாக ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்த, அக் காலத்தில் கிருபையினாலே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாக எழுந்தருளிப் பஞ்சகலா சோதனையைப் பண்ணி ஞான யோகத்தைக் கூட்ட, அந்த ஞான யோகத்தினாலே அநாதியே பொருந்தியிருந்த ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மலத்திரயத்தையும் ஒழித்து அந்த மலங்களினால் பொருந்தின கிஞ்சிஞ்ஞதையும் ஏக தேசத்துவத்தையும் ஒழிந்து சர்வஞ்ஞத்துவாதிகள் உண்டாய், ஆன்ம நாயகனாகிய சிவனுடனே இரண்டற்றுச் சிவானுபவியாக நிற்பது சுத்தாவத்தை. இச் சுத்தாவத்தையானது சிவன்முத்தி பரமமுத்தி பேதத்தினாலே இருவகைத்தாம். இவ்விடத்துச் சொன்னது பரமமுத்தி சுத்தாவத்தை. சிவன்முத்தி சுத்தாவத்தை,

‘துன்னிய சாக்கிரமதனில் துரியாதீதம்’ என்ற பதத்திலே கூறுவாம்.

இருவினைச் செயல்கள் ஒப்பில் என்றதற்குச் சில சாஸ்திரங்களிலே 1 பிரமகத்தியாதி மகாபாதக பலமும் அசுவமேத மகா 2 கிரதுபலமும் ஏககாலத்தில் 3 துல்ய பலமாகப் பக்குவமானபொழுது சத்திநிபாதம் என்று சொல்லியிருக்க இவ்விடத்து விருத்த கன்மத் துவய 4 சாம்யமும் சர்வ கர்மம் பக்குவமும் ஆணவமல பரிபாகமுமானபொழுது சத்திநிபாதம் என்று கூறியது என்னையோ என்னில்? உள்ளது.

கன்மமானது 5 திருஷ்டஜன்ம போக்கியமென்றும், 6 அதிருஷ்ட ஜன்ம போக்கியம் என்றும், 7 நியதகால போக்கியம் என்றும் மூன்றுவிதமாம்.

இவையிற்றுள் திருஷ்ட ஜன்ம போக்கியமாவது, அந்த ஜன்மத்திலே பவிக்கும் 8 ஆயுர்விருத்திகரமான ஓம புத்திரகாமேஷ்டியாதிகள்.

அதிருஷ்ட ஜன்ம போக்கியமாவது, தேகாந்தத்திலே சொர்க்கத்திலேயாதல் நரகத்திலேயாதல் புனர் ஜன்மத்திலேயாதல் பல்ப்பது.

நியதகால போக்கியமாவது, மகாபுண்ணியங்களுக்குள்ளே பிரதானமானது அசுவமேதம். மகாபாதகங்களுக்குள்ளே பிரதானமானது பிரமகத்தி.

-
1. பிரமகத்தி - பிரமகத்திதோஷம். 2. கிரது - யாகம். 3. துல்ய - சரியான. 4. சாம்யம் - ஒப்பு. 5. திருஷ்டம் - காணப்பட்டது. 6. அதிருஷ்டம் - காணப்படாதது. 7. நியதகாலம் - ஏற்படுத்திய காலம். 8. ஆயுர்விர்த்திகரம் - ஆயுளை வளர்க்கிறது.

நின்ற கன்மமெல்லாம் நியதகால போக்கியமல்லவோ எனில்? ஓக்கும். அசுவமேத ¹ த்விஜுவத கர்மபரிபாக மல்லாத காலத்திலே இதர கன்மம் பரிபாகமானால் அந்தக் கன்மபலத்தையே புசிப்பிக்கும். இவைகள் பரிபாகமான காலத்திலே இதர புண்ணிய பாவங்கள் பரிபாகமாகில் பல ² ஆதிக்கியத்தினால் இதர புண்ணிய பாவங்களைத் தள்ளித் தன்னுடைய பலத்தையே புசிப்பிக்கும். ஆதலால், இவைகளே நியதகாலபோக்கியம்.

இதர புண்ணிய பாவங்களுடைய பலம் மகத் புண்ணிய பாவபோக கால ³ அநந்தரம் புசிப்பிக்கும். அந்த இரண்டினுள்ளே ஒன்று துர்ப்பலமும் ஒன்று பிரபலமுமாகில் துர்ப்பலத்தைத் தள்ளி, பிரபலம் புசிப்பிக்கும். இரண்டும் சமபலமேயாகில் புண்ணியத்துக்குப் புண்ணியமாகுதல், பாவத்துக்குப் பாவமாகுதல் தத் காலத்திலே பக்குவமாய் இருந்தால் சகாய பலத்தினாலே அசகாயத்தைத் தள்ளித் தன்னுடைய பலத்தைப் புசிப்பிக்கும். இரண்டும் சமபலமாய்ச் சம காலமுமாகில் இதர கன்மங்கள் பரிபாகமாகாதிருந்தால் இந்த இரண்டு கன்மங்களும் ⁴ சுந்தோபசுந்தர் நியாயமாக நசிக்க இதர கன்மபலங்கள் கிரமத்திலே புசிப்பிக்கப்படும். சர்வ கன்மங்களும் ஏககாலத்திலே பரிபாகமாகில் ஆணவமல பக்குவ பரிபாகம் ஆகாமல் இருந்தால் சர்வ கன்மங்களும் நசிக்க விஞ்ஞான கேவலனாவான். ஆணவமலமும் பக்குவமாகில் சத்தி பதியும்.

1. த்விஜ வதம் - பிரமகத்தி. 2. ஆதிக்கியம் - மிகுதி.
3. அநந்தரம் - பின்பு. 4. சுந்தன் உபசுந்தன். இரண்டு கந்திருவர்; இவர்களின் நாசம் பாரதக் கதையால் உணர்ந்து கொள்க.

அசுவமேத த்விஜவதம் என்றது சொர்க்க நரக ஏதுவாய் ¹ அந்யோந்ய விருத்தமுமாய் சமபலமுமாய் இருக்கிற ² ஆமுஷ்மிக புண்ணிய பாவங்களுக்கு ³ உபலக்ஷணம். ⁴ ஐஹிகத்திலும் நபும்சகனாகிறதற்கு ஏதுவான பாவமும் புருடனாகிறதற்கு ஏதுவான புண்ணியமும் அந்யோந்ய விருத்தம். இவ்வாறு எல்லாம் கண்டு கொள்க.

[illegible]

1. அந்நியோந்ய - ஒன்றுக்கு ஒன்று: 2. ஆமுஷ்மிகம் -
மறுமை. 3. உபலக்ஷணம்-ஞாபகம். 4. ஐஹிகம்-இம்மை.

ரெஹவெசு! தயாஜி-ஹிகபொ ரஸு ஜெயஜிஜ வயா
 துநெநாஃ || யு-ஹவசஸு-ஹவெசுதி அ-பொரவிவிநா
 ஸிநீ! சுநுசுகஜி-ஹவசஸு-ஹவெசுதி வியதெவ-ஹா-
 ஹவசஸு || த-தூநிபதபொஸு-ஹவெசுதி வியதெவ-
 வசுபொஃ! விர-ஹவசஸு-ஹவெசுதி ஹவசஸு-ஹவெசுதி
 ஹவசஸு || ய-ஹவசஸு சுஜி-ஹவசஸு வியதெவ-
 விநாஸிநீ! த-ஹவசஸு-ஹவெசுதி வியதெவ-
 சுஜி-ஹவசஸு || சுஜி-ஹவசஸு-ஹவெசுதி வியதெவ-
 ஹவசஸு || வத-ஹவசஸு-ஹவெசுதி ஹவசஸு-
 ஹவசஸு ||

நான்காஞ்சுத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 233

ஐந்தாம் சூத்திரம்

பொறிபுலன் கரணம் எல்லாம்

புருடனால் அறிந்தாவண்மாவை

அறிதரா அவையே போல

ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் எங்கும்

செறிதரும் சிவன்ற னுலே

அறிந்திடும் சிவனைக் காணு

அறிதரும் அவனோ எல்லாம்

அறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

1

முதற்கூத்திரத்திலே சகத்துக்குக் கர்த்தா ஒரு வன் உண்டென்று ஏது ¹ உபபத்திகளினாலே நிச்சயித்து, பாரிசேடத்தினாலே அந்தக் கர்த்தா சிவன் என்று கூறி, இரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே சிருஷ்டிக் கிரமங்கூறி, மூன்றாஞ்சூத்திரத்திலும் நாலாஞ்சூத்திரத்திலும் தேகேந்திரிய அந்தக்கரணதிகளுக்கு அந்நியன் ஆன்மா என்றும் ஆன்மலக்ஷணம் இவ்வாறென்றும் கூறி, மேல் அஞ்சாஞ்சூத்திரம் ஒன்பது விருத்தத்தினாலும் சிவன் ஆன்மாக்களிடத்தில் அந்தரியாமியாய் நின்று பிரேரிக்கும் முறைமையைச் ² சங்கோத்தரங்களினாலும் உதாரணங்களினாலும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் எங்கும் செறிதரும் சிவன்தனாலே அறிந்திடும் சிவனை காணு - சர்வ ஆன்மாக்களும் சர்வ வியாபியாகிய சிவனுடைய பிரேரணையினாலே சர்வ வஸ்துக்களையும் அறியும். இவ்வாறு அறிந்தும் சிவப்பிரேரணையினாலே அறிகிறோம்

1. உபபத்தி - சாதனம்.

2. சங்கை - வினா, உத்தரம் - மறுமொழி.

என்கிறதையும் சிவனையும் அறியார்கள். அஃது என் போல என்வில்?

பொறிபுலன் கரணம் எல்லாம் புருடனால் அறிந்து ஆன்மாவை அறிதரா அவையே போல - அந்தக்கரணங்களும் ஞானேந்திரியங்களும் புருடனாலே விஷயங்களைக் கண்டும் புருடனாலே அறிகிறோம் என்கிறதையும் அந்தப் புருடனையும் அறியாததுபோல என்னில்? 'ஐந்தையுங்கொண் டறிவதொன் றுண்ட தான்மா வைம் பொறி யறிந்திடாவே' (சூத் - 3, செய். 3) என்றும், 'உணர்வனகரணமென்னி லொன்றையொன்றுணரா' (சூத் - 4, செய். 1) என்றும் அந்தக்கரணங்களையும் ஞானேந்திரியங்களையும் முன்பு ஐடமென்று சொல்லிப் போந்து இவ்விடத்து விஷயங்களை அறியுமென்றது விரோதமென்னில்? அஃதல்ல. இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் அறியுமென்று சொன்னது முக்கிய விருத்தியாக அல்ல, லக்ஷணையாகக் காரண காரிய உபசாரமாகச் சொன்னது. அது விஷயோன்முகமான ஆன்மஞானத்தினுடைய விஷய ஞானேதயத்துக்கு இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் சககாரி காரணமாயிருந்து ஆன்மசம்யோகத்தினாலே சககாரியானோம் என்பதையும் ஆன்மாவையும் அறியாததுபோல என்று அர்த்தம்.

லக்ஷணையானது ஆதாரம், காரணம், காரியம், சமீபம், உபகாரம், *தர்மாநுக்கிரகம் என்று ஆறுவிதமாம். அவையாவன:-

ஆதாரலக்ஷணையாவது 'மஞ்சா: குரோசந்தி' என்றது, மஞ்சம் சடமாகையால் சேதன தர்மமான ஆக்ரோசம் முக்கிய விருத்தியாகக் கூடாதாகையால் அந்த

* தர்மாநுக்கிரகம் - தருமத்தையொக்குதல்.

1 மஞ்சஸ்தனுயிருக்கிற புருடனுடைய ஆக்ரோசத்தை ஆதாரமாய் இருக்கும் மஞ்சத்துக்கு லக்ஷணையாகச் சொன்னது.

காரண லக்ஷணையாவது : பொன்மழை பெய்தது என்றபொழுது மேகம் சுவர்ணத்தை வர்ஷியாதாகையால் மேகம் வர்ஷித்த ஜலத்தினாலே 2 சச்சயாதி அபிவிருத்தித் துவாரா தான்யலாபப் 3 பிரயுக்த சுவர்ணலாபம் வருகையால் பரம்பரா காரணமாயிருக்கிற தண்ணீரை வர்ஷித்தது பொன்மழை என்பது 4 காரணே.

காரிய லக்ஷணையாவது : பருத்திப் புடவை என்ற பொழுது பருத்தியே புடவை ஆகாது ஆகையால், பருத்தியினுடைய காரியமாகிய நூற்புடவை காரியத்தினாலே காரணத்தை லக்ஷணையாகச் சொன்னது.

சமீப லக்ஷணையாவது : கங்கையிலே இடைச்சேரி என்றபொழுது கங்கை பிரவாகிக்கிறது ஆகையால் அதிலே குடியிருக்கிறது முக்கியமாகக் கூடாதாகையால் கங்கைக்கரையிலே இடைச்சேரி என்றது.

உபகார லக்ஷணையாவது : பிஷை இந்த ஊரை விட்டு அப்பாற்போக ஓட்டாது என்ற பொழுது பிஷை தகையக் கையைப் பிடித்திருத்த முக்கியமாகக் கூடாதபடியாலே பிஷை 5 செளகரியத்தினாலே இந்த ஊரைவிட்டுப்போக மனம் வாராது என்பது.

தர்மாநுக்கிரக லக்ஷணையாவது : சிங்கோ மாணவகா என்றபொழுது மாணவன் முக்கியமாகச் சிங்கம்

1. மஞ்சஸ்தன் - கட்டிலிலிருக்கிறவன். 2. சச்சயம் - பயிர். 3. பிரயுக்த - உண்டான. 4. காரணே - காரணத்தில். 5. செளகரியம் - சுளுவாய்ச் செய்யக்கூடுமானது.

அறிதரும் சிவனே எல்லாம் அறிந்து அறிவித்து நிற்பன் - ஆன்மாக்கள் அறியும்படிக்குப் பண்ணுகிற சிவன் அந்நியப் பிரகாசத்தை அபேட்சியாமல் தானே எல்லாத்தையும் அறிந்து ஆன்மாக்களுக்கும் அறிவித்து வேறற நிற்பன் என்றவாறு.

சிவனே என்ற ஏகாரத்தினாலே தானே அறிந்தும் பிறர்க்கும் அறிவிக்கிறவன் சிவன்.

தத்பிரதியோகி சைதந்தியமான ஆன்மாக்கள் சிவனாலே அறிகிறது ஒழிந்து தாங்களாக அறியமாட்டார்கள்; ஒருவர்க்கு அறிவிக்கவும் மாட்டார்கள்.

சைதந்திய சொரூபம் சமனாக இருக்க இவ்வாறு பேதம் எப்படி என்னில்? கண்ணும் பிரகாசரூபமும் ஆதித்தியனும் பிரகாசரூபமாயும் கண் ஆதித்தப் பிரகாசத்தினாலே காண்பது ஒழிந்து தானாகக் காணவ மாட்டாது, வேறொரு கண்ணுக்குக் காட்டவும் மாட்டாது; ஆதித்தன் தன்னுடைய பிரகாசத்தினாலே எல்லா வஸ்துவையும் தானே கண்டு கண்களுக்கும் காட்டுவதுபோல என அறிக.

இரண்டாம் அதிகரணம்

இறைவனே அறிவிப் பானேல்
கண்டறி வெவர்க்கும் ஒக்கும்
குறைவறி கங்கள் தத்தம்
கன்மமேல் கோமான் லெண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரும்
முளரிகட் கிரவி யும்போல்
அறைதரு தத்தம் கன்மத்
தளவினுக் களிப்பன் ஆதி.

மேல் கர்த்தாவே அறிவிக்கச் சர்வான்மாக்களுக்கும் அறிவு ஒக்கவேண்டும் என்னும் சங்கைக்கு உத்தரம்.

இ - ள் : இறைவனே அறிவிப்பானேல் ஈண்டு அறிவு எவர்க்கும் ஓக்கும் - சர்வான்மாக்களுக்கும் கர்த்தாவே அறிவிப்பானாகில் அறிவானது எல்லார்க்கும் ஒருபடித்தாயிருக்கவேணும், குறைவு அதிகங்கள் தத்தம் கன்மமேல் கோமான் வேண்டா - அறிவின் தாரதம்மியமானது அவர்களவர்களுடைய கன்ம தாரதம்மியத்தினாலே வருமென்னில், அப்பொழுது ஈசுவரன் அறிவிப்பென்னத் தேவையில்லை என்னில்? கன்மம் ஜடமாகையால் தானே பலத்தைக் கொடாது. கன்மம் குணமாக ஈசுவரனே அறியப்பண்ணுவன் என்பதற்கு உதாரணமாக;

முறை தரும் செயற்கு பாரும் முளரிகட்கு இரவியும் போல் அறைதரும் தத்தம் கன்மத்து அளவினில் அளிப்பன் ஆதி - உழவு எரு முதலாகச் செய்யுங்கோளாற்றுக்கு ஏற்ற பலன்களைப் பூமி கொடுக்கு மாப்போல ஆன்மாக்கள் பண்ணும் புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்ற அறிவு முதலான பலன்களைக் கொடுப்பதும், பக்குவமாகிய தாமரை முகைகளை ஆதித்தியன்¹ விகசநம் பண்ணுமாப்போல மலபரிபாகமான ஆன்மாக்களைப் பக்குவானுகுணமாகச் சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளைப் பிரகாசிப்பிப்பதும் பதார்த்தத் திரயங்களுக்குள்ளே ஆதி பத² வாச்சியனான சிவனென்று ஆகமங்கள் அறையாநிற்கும் என்றவாறு.

1. விகசநம்-மலரச்செய்தல். 2. வாச்சியன்-சொல்லத் தக்கவன்.

அறிந்திடும் ஆன்மா ஒன்றை
 ஒன்றினால் அறித லானும்
 அறிந்தானை மறத்த லானும்
 அறிவிக்க அறித லானும்
 அறிந்திடும் தன்னை யுத்தான்
 அறியாமை யானும் தானே
 அறிந்திடும் அறிவன் அன்றும்
 அறிவிக்க அறிவன் அன்றே.

3

மேல் ஆன்மாக்கள் சுவதந்திரமாக ஒன்றையும்
 அறியார்கள் சிவன் அறிவிக்கவே அறிவார்கள் என்
 பதை ஏது பூர்வமாகக் கூறுகின்றார்.

இ - ள் : சர்வத்தையும் அறிய யோக்கியனாகியுள்ள
 ஆன்மாவானவன் சப்தாதி விஷயங்களைச் சுரோத்தி
 ராதி இந்திரியங்காமினாலே அறிகையினாலும், அறிந்த
 வஸ்துக்களை மறக்கையினாலும் ஒருவராலே போதிக்க
 அறிகையினாலும் அல்லது விஷயங்களை அறியும்
 தன்னைத் தானறியாமையாலும் தானே அறியும் ஞான
 சொருபி அல்ல; சொருபப் பரப்பிரகாசனான சிவன்
 அறிவிக்க அறியும் ஞானசொருபியே என்றவாறு.

கருவியால் பொருளால் காட்டால்
 காலத்தால் கருமத் தன்னால்
 உருவினால் அளவால் நூலால்
 ஒருவரால் உணர்த்த லானும்
 அருவனாய் உண்மை தன்விலை
 அறியாது நின்ற லானும்
 ஒருவனே எல்லாத் தானும்
 உணர்த்துவன் அருளி னாலே.

4

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : ஞானேந்திரியங்களினாலும், விஷய பூத பதார்த்தங்களினாலும், செளராதீப் பிரகாசங்களினாலும், வசந்தாதி ரூதுகாலங்களினாலும், பரருடைய ¹ நய நேங்கிதாதிக் கிரியைகளினாலும், பிரத்யட்ச அனுமான ஆகமங்களினாலும் தத்தத் காரிய ² அபிஞ்ஞராயிருக்கிற ஆப்தராலும் அறிவிக்கையினாலும், அநாதி சித்த மாகிய கேவலாவத்தையிலே அருபியுமாய் ஓரறிவும் அற்றிருக்கையாலும் ஜகத் ஏகநாயகுகிய சிவனே கிருபையினாலே கீழ்ச்சொன்ன சகல ஏதுக்களினாலும் ஆன்மாக்கள் அறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பர் என்றவாறு.

கருவியும் பொருளும் காட்டும்
காலமும் கருமந் தானும்
உருவமும் அளவும் தூலும்
ஒருவரும் உணர்ந்த லீனநி
அருவனாய் அதிலம் எல்லாம்
அறிந்தவை ஆக்கி வேறும்
ஒருவனை உயிர்கட் கெல்லாம்
உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன்.

5

சிவன்தான் எவ்வாறு அறிவர் என்னில்? மேல் சிவன் சுவதந்திர ஞானப்பிரகாச சொரூபராய், தேகேந்திரியாதி ரகிதராகவே எல்லாத்தையும்றிந்து எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் உண்டாக்கி எல்லா உயிர் கட்கும் உயிருமாய் அறிவித்து நிற்பன் என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : கீழ்ச்சொல்லிப்போந்த தேகேந்திரியாதி நிரபேகையாகவே சகலத்தையும் ஏக காலத்திலே

1. நயநேங்கிதம் - கண்சாடை.
அறிந்தவர்.

2. அபிஞ்ஞர் -

1 யதாவத்தாக அறிந்து தேக 2 ரகிதனாக நின்றே சகல ஜகத்தையும் உண்டாக்கி, அதற்கு அந்நியமுமாய் சகல ஆன்மாக்களிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக நின்று பரிபாகானுகுணமாக அறிவுகளைப் பிரகாசிப்பிப்பன் என்றவாறு.

தருமசுந்தம் ரதகுபெ:- நிதெஜாழிதா நவஜிந விலகுதெ ருஸுரஸ்யயஸி | ஜெயா யிஷெய காயா டா டா நதா நெகவாழிகம் வரபு || தெநஸக்தி: வரா பெக்டம் ருபுவீஸஸ்ய மஜுதெ | நதாநிவிஷெ ஸாஜாநம் சுஷெவ விஷயமுஹ ஹகி.

இறைவன்தன் சந்நி திக்கண்
உலகின்தன் சேட்டை என்னும்
மறைகளும் மறந்தாய் மாயை
மருவிடான் சிவன் வன்கண்
உரைதரா தசேத வத்தால்
உருவுடை உயிர்கட் கெல்லாம்
நிறைபரன் சந்நி திக்கண்
நீடுணர் வுதிக்கும் அன்றே.

6

இவ்வாறு ஆன்மாக்களிடத்தில் அந்தர்யாமியாய் நின்று நாநாவிதமாகப் பிரேரிக்கையால் சிவன் விகாரியென்னிஸ்? விகாரமானது மாயா சம்பந்தம்; சிவன் அநாதி நின்மலனாகையால் மாயை பொருந்தாது. ஆன்மாக்களுடைய அறிவு பிரகாசிப்பது சிவன் சந்நிதிமாத்திரத்திலே என்பது மேல் கூறுகின்றது.

இ - ன் : மீமாஞ்சகன் ஈசுவரன் ஆன்மாக்களைப் பிரேரிக்கையால் விகாரி என்னில்? 'கர்த்தாவின் சந்நிதியிலே பிரபஞ்ச சேட்டை உண்டாம்' என்னும் வேத வாக்கியத்தை வேதவாதியாய் இருக்கிற நீயும் இவ்விடத்து மறந்தாய்; விகாரமாவது மாயாசம்பந்தம் ஆகையால், சிவன் மாயையைப் பொருந்தான். மாயை சடமாகையால் பிரகாசத்தினிடத்தில் அந்தகாரம் நில்லாததுபோல நித்திய வியாபக சித்ரூபியான சிவனிடத்தில் மாயை பொருந்தா. ஆகையால், சிவன் நிர்விகாரியே. ஆகில் ஆன்மாக்களின் அறிவைப் பிரகாசிப்பது எவ்வாறு என்னில்? தேகேந்திரியாதிகளை உடைய ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் மலகன்ம பரிபாகானுருணமாக அறிவானது 1 அயக்காந்த சந்நிதியிலே 2 அயசுக்குச் சேட்டை உண்டானதுபோலச் சிவன் சந்நிதி மாத்திரத்தில் பிரகாசிக்கும் என்றவாறு.

தஷுசுதௌ ஸிவஜ்ஞாஹ்வொயீபெ:- சுஜிசாரீ
ஸிவஸூன காஞொஹ்வொயீபெ! உ.தி.

உலகமே உருவமாக யோனிகள் உறுப்பதாக
இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரணமாக
அலகிலா உயிர்ப்பு லங்கட் கறிவினை யாக்கி லுந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடும் நாடகம் நடப்பன் நாதன். 7

சிவன் எவ்வாறு நின்று ஆன்மாக்களுக்கு அறிவைப் பிரகாசிப்பிப்பன் என்ன? விசுவரூபியாக நின்று உணர்த்துவன் என்னும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ன் : புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்து நாலும் தூலரூபமாகவும், எண்பத்து நான்கு நூருயிர பேத

யோனிகளும் அவயவங்களாகவும், மகத்தாகப் பிரகாசிக்கும் இச்சாஞானக் கிரியைகள் அந்தக்கரணங்களாகவுங்கொண்டு எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களுக்கு விஷயஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து, நலம்பெருகும் சிருஷ்டியாதி பஞ்ச கிருத்தியங்களுக்குப் பஞ்ச மூர்த்திகளை அதிஷ்டித்து நடனம்பண்ணுவார் ஜகத் ஏகநாதனை சிவன் என்றவாறு.

தேரிந்துகொண் டொரோவொன் ருகச்
சென்றைந்து புலனும் பற்றிப்
புரிந்திடும் உணர்வி றேடு
போகமும் கொடுத்து யோனி
திரிந்திடு மதுவும் செய்து
செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விந்திடும் அறிவும் காட்டி
வீட்டையும் அளிப்பன் மேலோன். 8

‘உயிர்ப்புலன்கட்கு அறிவினை ஆக்கி’ என்றதற்கு இது சம்சாரமேயாகையால் கிருபையினாலே கிருத்தியங்களைப் பண்ணுவன் என்றது எப்படி என்ன? இவ்வாறு போகத்தினாலே மலபரிபாகஞ்செய்து மலபரிபாகத்திலே மோட்சத்தைக் கொடுப்பன் என்பது மேற்கூறுதல்.

இ - ள் : ஆன்மா அந்தக்கரணத் துவாரா பஞ்சேந்திரியங்களைப் பொருந்தி இந்திரியார்த்த சம்யோகத்தினாலே சப்தாதி விஷயங்களை அறிந்து கிரகிக்கும் போகத்தையும் கொடுத்து, யோனி மாறிப் பிறக்கும்படியும் செய்து, இவ்வாறு சகலாவத்தையில் ஆன்மாக்களுக்குக் கன்ம சாம்யமானதை நோக்கி கன்ம சாம்யமான ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் பூர்வம் உள்ள கிஞ்சிஞ்ஞதை யொழித்து, சர்வஞ்ஞத்துவாதிகளைப்

பிரகாசிப்பித்து, பரம மோட்சத்தையும் கொடுப்பன், சர் 1வோத்திருஷ்டனாகிய சிவன்.

வீட்டையும் என்ற உம்மை முன்சொன்ன போக மாத்திரமேயல்ல, மோட்சமும் கொடுப்பன் என்பது.

வீட்டையும் அளிப்பன் என்பது போதும், விரிந்திடும் அறிவுங்காட்டி என்பது வேண்டா என்னில்? சர்வஞ்ஞத்துவாதி அபிவியத்தித் துவாரா பரமமுத்தி 2 பிரதிபாதிதம் ஆகையால் கிரமமுத்தி 3 பிரதிபாத நார்த்தமாக இரண்டு பதமும் வேணும்.

விரிந்திடும் அறிவு என்ற உம்மை பத்ததசையில் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதிகளன்றி முத்தியிலே சர்வஞ்ஞத்துவாதியையும் பிரகாசிப்பிப்பன் என்பது.

அருளது சத்தி யாகும்

அரன்றனக் கருகை யின்றித்

தெருள்சிவ மில்லை அந்தச்

சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை

மருளினை அருளால் வரட்டி

மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்(கு)

இருளினை ஒளியால் ஓட்டும்

இரவியைப் போல ஈசன்.

9

இரண்டாம் சூத்திரத்தில் 'அருளுரு' என்றதற்கு அருளென்பது கிருபை, கிருபை குணமாகையால்

1. உத்திருஷ்டன் - உயர்ந்தவன். 2. பிரதிபாதிதம் - சொல்லப்பட்டது. 3. பிரதிபாதனம் - சொல்லுதல்.

சொருபமென்பது எவ்வாறு? என்ற சங்கைக்கு இவ் விடத்துச் ¹சிங்காவலோகநியாயமாக மேல் உத்தரம் கூறுகின்றது.

இ - ள்: அருள் என்றது அரனுடைய சத்தி பரியாயநாமம். சத்தி, சத்திமானாகிய சிவனுக்குப் பின்னமோ அபின்னமோ என்னில்? சத்தியைவிட்டுச் சிவன் இல்லை, சிவனைவிட்டுச் சத்தி இல்லை. ஆகையால், பேதமோ? அபேதமோ? என்னும் சங்கைக்கு இட மில்லை. சத்தி சிவரூபம் என்று அறி. ஆதித்தன் தன்னுடைய பிரகாசத்தினாலே இருளைக் கெடுத்துக் கண்களுக்கு ²ரூபவத்தபதார்த்தங்களைக் காணும்படிச் செய்தாற்போல, சிவனும் தன்னுடைய அருளாகிய சொருபப் பிரகாசத்தினாலே ஆன்மாக்களுடைய அஞ்ஞானத்தை நீக்கி விஷயதரிசனங்களைப் பண்ணுவிப்பர் எ - று.

இதனால் சர்வப் பிரபஞ்சமும் சிவனிடத்திலும், சிவனும் சர்வான்மாக்களிடத்திலும் அந்தர்யாமி ஆகையால், சிவன் அந்தர் பகிர் ³வியாப்தனாகி நின்று, சுவதந்திர கர்த்தாவாகி, தேகேந்திரியாதிகளுக்கு ஆன்மாபோல ஆன்மாக்களை அந்தர் ⁴நியமநத்தையும் பகிர் ⁵பிரவர்த்தநத்தையும் பண்ணுவர் என்றும் ஆன்மாக்கள் ஈசுவர பரதந்திரர் என்றும் சொல்லியது.

தஹுக்ஷம் ராஹுர ஸீதாபாஃ:- சுஹுஹி ஸவ-
ஹுதாந ஶேஷிஷாஸிஸவ-மஃ | ராஹவ- ஸாக்ஷி

1. சிங்காவலோகம் - சிங்கநோக்கு. 2. ரூபவத் - ரூபமுள்ள. 3. வியாப்தன் - வியாபரித்தவன். 4. நியமநம் - அடக்குதல். 5. பிரவர்த்தநம் - செலுத்துதல்.

ணஞ்சொகெ நஜாநகி ஸ்ரீஸ்ரீராம் || யஸ்யானுரா
 ஸவ-ஹிஹம் யொநீ ஸவ-ஹிஹம் வரம் | ஸொஹ்யா
 தாவியாதாது காகொநிவி-ஹிஹம் தொஸ்வம் || ஸ்யேவ
 ஸம்ஸிதம் விஸ்வம் ஸாயாஸ-ஹிஹம் தொஜிதம் || உதி.

ஐந்தாஞ்சுத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 244

ஆறும் சூத்திரம்

அறிவுறும் பொருளோ ஈசன்
 அறிவுறு தவனோ என்னின்
 அறிபொருள் அசித்த சத்தாம்
 அறியாத தின்பும் எங்கும்
 செறிசின் இரண்டும் இன்றிச்
 சித்தொடு சத்தாய் நிற்பன்
 நெறிதரும் சத்தின் முன்னர்
 அசத்தெலாம் தின்றி டாவே.

1

இவ்வாறு சர்வவியாபியாய் நின்று பிரேரிக்கும் சிவன் அறியப்படாமவனோ? அறியப்படாதவனோ? என்னும் சங்கோத்தரங்களை மேல் ஆறும் சூத்திரம் ஒன்பது விருத்தத்தினாலே கூறுகின்றது.

இ - ள் : அறிவுறும் பொருளோ ஈசன் அறிவுறுதவனோ என்னில் - ஈசுவரன் அறியப்படும் வஸ்துவோ அறியப்படாத பொருளோ என்னில்? அறி பொருள் அசித்து அசத்துஆம் - அறியப்படும் வஸ்துவெல்லாம் ஜடமுமாய் அநித்தியமுமாம். இவ்வாறு ஆகையால் அறியப்படாத வஸ்து சிவன் என்னில்? அறியாதது இன்றும் - அறியப்படாத வஸ்து ககன குசுமம்போல இல்லாததேயாம். அறியப்படாமதும் அறியப்படாததும் அல்லவாகில் அந்தச் சிவனுடைய சொரூபம் எப்படி என்னில்?

எங்கும் செறி சிவன் இரண்டும் இன்றி சித்தொடு சத்தாய் நிற்பன் - சர்வ வியாபியாகிய சிவன் மாயா கரணங்களினாலே வேத்தியனும் * சர்வான்மநா அவேத்தியனும் அல்லாமல் சத் சித் சொரூபமாகி நிற்பன்;

* சர்வான்மநா - முழுதும்.

மனோ புத்தி அகங்காராதி கரணங்கரினாலே ஏன் அறியப்படான் என்னில்?

நெறிதரும் சத்தின் முன்னர் அசத்து எலாம் நின் றிடாவே - பரம மார்க்கத்தைத் தரிசிப்பிக்கும் சத் சித் சொருபன் முன்னே அசத்தும் சித்துமாகிய பிரத்தியட் சாருடமான சப்தங்கள் பிரவர்த்தியாமல் * நிவிர்த்தித்து விடும் என்றவாறு.

தடின்கூடு வெளவெள:- டாடிசுநாவி சுடுவெஜு ஸாஸிவிசாஜாடி | ஜாஜாதி விஜயம் ஸவ-டா ஸவ-டவஸு-ஷ- ||

ராஜாவாமி சிவஜாநவோபய:- சுடிசுஜம் வெடிஸகாவொ டுசுஜுனெ ஜிபிஜா ஹவெக | ஸம் ஹோஸு-திருகெண ஜெயரா-புலம் விடி-ஸ-ப-யாஃ ஹதி.

முதல் அதிகரணம்

ஆவதாய் அழிவ தாகி
வருதலால் அறிவு தானும்
தாவலால் உலகு போகம்
தனுகர னுதி யாகி
மேவலால் மலங்க ளாகி
விரவலால் வேறு மாகி
ஓவலால் அசத்தாம் சுட்டி
உணர்பொரு ளான எல்லாம்.

2

* நிவிர்த்தித்தல் - மறுத்தல்.

பிரபஞ்சம் சத்தென்று மீமாஞ்சாதிகள் சொல்ல இவ்விடத்து அசத்து என்று சொன்னது எவ்வாறு என்னில்? மேல் ஏது பூர்வமாக பிரபஞ்சம் அசத் தென்று நிரூபிக்கின்றது.

இ-ள் : பிரபஞ்சம் உற்பத்தி நாசத்தை அடைந்து வருதலாலும், ஆன்மஞானமானது பிரபஞ்சத்தை வியாபித்து அறிகையாலும், தனு கரண புவன போகங்களாக ஆன்மாவுக்கு மாறிப் பொருந்திவருகையாலும், ஆன்மாவுக்கு மயக்க அறிவுக்கு ஏதுக்களாகப் பொருந்துதலாலும், சிவானுக்கிரகத்தினாலே ஆன்மாவுக்குச் சத்திய ஞானம் பிரகாசித்த அளவில் இவைகளெல்லாம் ஆன்மாவுக்கு அன்னியமுமாய் அசத்துமாய்ப் போகையினாலும், ஆன்மா தனக்கு அந்நியமாய்ப் பிறித்து அறியப்பட்ட வஸ்துக்களெல்லாம் அசத்து என்றவாறு.

மண்தலில் வாழ்வும் வானத்
தரசயன் மாலார் வாழ்வும்
எண்தரு பூத பேத
போவிகள் யாவும் எல்லாம்
கண்டஇந் திரமா சாலம்
கனுக்கழு திரதம் காட்டி
உண்டுபோல் இன்றும் பண்பின்
உலகினை அசத்தும் என்பர்.

3

பாஞ்சராத்திரிகள் * பிராகிருத உலகமே அநித்தியம், அப்பிராகிருத உலகம் நித்தியமாகிய திவ்ய

* பிராகிருதம் - பிரகிருதி உடையது.

மங்கள் 1 விக் கிரகராகிய விஷ்ணு எழுந்தருளியிருப்பார் என்பார்கள்; அதுவும் அசத்தேயென்பது மேற்கூறுகின்றது.

இ - ள் : பூமியில் உண்டாகிய ஐசுவரியங்களும், சொர்க்கத்திலே தேவேந்திராதி தேவர்கள் ஐசுவரியங்களும், சத்தியலோகத்திலே பிரம்மாதிகளுடைய ஐசுவரியங்களும், பிரகிருதிக்குமேல் அப்பிராகிருதலோகத்தில் பரவாசுதேவர் முதலாகிய பெயர்களுடைய ஐசுவரியங்களும், பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்த உலகங்களும், இந்த உலகங்களில் உண்டான தேகங்களும், 2 தாத்காலிகத்திலே மெய்யாகத் தோன்றிப் பின்பு இல்லை ஆகையால் பிரபஞ்சத்தைப் பெரியோர்கள் அசத்து என்றும் சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

அர்த்தாங்கிகாரமாக அசத்தும் என்கையால் சத்து என்கிறதையும் தோற்றுவிக்கின்றது. ஆகையால் சதசத்தாகச் சொல்லவேணும். அப்படிச் சொல்லில் அநைகாந்திக தோஷம் உண்டு என்னில்? அஃதன்று. 3 சத்திகாரசிதப் பிராந்திபோலப் 4 பிரதிபாசிக மாத்திரமும் அல்லாமல் சிவனையும் ஆன்மாக்களையும் போல நித்தியத்துவமல்லவாம். 5 ஆப்பிரளய சத்து ஆகையால் லோக 6 திருஷ்டியாசத்தும் சாஸ்திர திருஷ்டியா சத்தும் ஆகையால் சதசத்து என்னும் வியவகாரத்தினால் அநைகாந்திகவாதப் 7 பிரசத்தி இல்லை. பிரபஞ்சத்துக்குப் பிரளயம் உண்டு என்பது எதனாலே

1. விக் கிரகம் - சரீரம். 2. தாத்காலிகம் - அந்தக் காலத்து. 3. சத்திகா ரசிதம் - கிளிஞ்சல் வெள்ளி. 4. பிரதிபாசிகம் - தோற்றுகிறது. 5. ஆப்பிரளயம் - பிரளயபரியந்தம். 6. திருஷ்டியா - பார்வையால். 7. பிரசத்தி - சம்பந்தம்.

அறியப்பட்டது என்னில்? சுழுத்தியில் ஆன்மாவுக்கு இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் இல்லை ஆகையால் * ஆயுரவசாநத்திலே தேகாதிகள் நாசம் ஆகையால், இந்தத் தேகாபிமானிக்கு ஆயுரவசாநத்திலே தேகம் நாசமானதுபோலப் பிரமாண்டாபிமானியான பிரமா வினுடைய ஆயுரவசாநத்திலே பிரமாண்டம் பிரளயத்தை அடையும். மேலுள்ள தத்துவ புவனங்களும் இவ்வாறே தத்தத் அபிமான தேவதா மூர்த்திகள் ஆயுரவசாநத்திலே பிரளயத்தை அடையுமாகையால் சர்வப் பிரளயம் உண்டு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

உணராத பொருள்சத் தென்னின்
ஒருபயன் இல்லை தானும்
புணராத நாமம் சென்று
பொருத்துவ தின்றும் என்றும்
தணவாத கருமம் ஒன்றும்
தருவதும் இல்லை வானத்(து)
இனரார்பூந் தொடையும் ஆமைக்
கெழுமயிர்க் கயிறும் போதும்.

4

மேல் அறியப்படாத பொருளே சத்து என்னில் ஆகாசப்பூவும் ஆமைமயிர்க்கயிறும் போல இல்லை யாய் அதனால் பிரயோசனமில்லை என்னும் சங்கை.

இ - ள் : அறியப்பட்டதெல்லாம் அநித்தியம், அறியப்படாததெல்லாம் நித்திய சத்து என்னில்? அறியப்படாத வஸ்துவினாலே ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை,

* ஆயுரவசாநம் - ஆயுசு முடிவு.

அது நம்மை ஒருக்காலும் பொருந்தத்தக்கது இல்லை, நாம் அதை ஒருக்காலும் பொருந்தத்தக்கது இல்லை. கெடாததாக நமக்கு ஒன்றை அது தரத்தக்கதில்லை, இப்படிக்கு ஒத்ததாக ஒரு வஸ்து உண்டு என்கிறது ஆகாயத்தில் பூங்கொத்தும் ஆமை மயிர்க்கயிறும் உண்டு என்பதற்கு ஒக்கும் என்றவாறு.

மூன்றாம் அதிகரணம்

தத் துவம் சத் த சத் தச்
சதசத்தம் அன்றென் றுலென்
உய்த்துணர்ந் துண்டோ இன்றே
என்றவர்க் குண்டென் றேதில்
வைத்திடும் சத்தே யாகும்
மனத்தொடு வாக் திறந்த
சித்துரு அது அ சித்தம்
மனத்தினுல் தேர்வ தெல்லாம்.

5

இதற்கு மேல் உத்தரம்.

இ - ள் : தத்துவம் சத்து அசத்து சதசத்தம் அன்று என்றால் என் - பரதத்துவனாகிய சிவன் அறியப் படி அசத்தாம். அறியப்படானாகில் 1 சத்பாவமே இல்லையாம், அதனால் சதசத்து என்னில்? 2 விருத்த தர்மத்துவயாச்யம் ஒருவஸ்துவுக்குக் கூடாது. இவ்வாறு 3 சங்கிதமாக ஒருவஸ்து உண்டு என்று சொல்லுகிறதனால் பிரயோசனம் என்ன என்னில்?

1. சத்பாவம் - இருப்பு. 2. விருத்த தருமத்துவயம் - விரோதமான இரண்டு தருமம். 3. சங்கிதம் - சந்தேகிக்கப் பட்டது.

உய்த்து உணர்ந்து உண்டோ இன்றோ என்ற வர்க்கு உண்டு என்று ஒதில் - முழுட்சுக்களாய் சைவ மதத்திலேயுற்றுச் சாஸ்திரங்களை ஒதிச் சரீராதி களுக்கும் ஆன்மாக்களுக்கும் பரமாக ஒரு வஸ்து உண்டோ இல்லையோ என்று * ப்ரஸ்னை பண்ணும் அவர்களுக்கு உண்டு என்று சொல்லும் முறைமை, வைத்திடும் சத்தேயாகும் மனத்தொடு வாக்கு இறந்த சித்து உரு அது - மனோ வாக்குக் காயாதிகளை நீக்கி நின்று அறியப்படும் பரமசிவம் சத் சித் சொரூபம் என்று ஆகமங்கள் ஸ்தாபித்திடும், அசித்தாம் மனத்தி னால் தேர்வது எல்லாம் - மனம் முதலான கரணங்களி னாலே அறிவதெல்லாம் ஜடமும் அநித்தியமும் ஆம் என்றவாறு.

அறிபொருள் அசித்தாய் வேறும்
அறிவுருப் பொருள்சத் தென்னின்
அறிபவன் அறியா னுகில்
அதுஇன்று பயனும் இல்லை
அறிபவன் அருளி னாலே
அநந்திய மாகக் காண்பன்
அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய்
அறிவருள் உருவாய் நிற்கும்.

6

மேலும் அதற்கே புறனடை.

இ-ள் : அறிபொருள் அசித்தாய் வேறும் அறிவுரு பொருள் சத்து என்னில் - அறியப்பட்ட வஸ்துக்க ளெல்லாம் அநித்தியமுமாய் அந்நியமுமாம், அறியப் படாததே நித்தியம் என்னில்? அறிபவன் அறியான்

ஆகில் அது இன்று பயனும் இல்லை - அறியவேண்டிய ஆன்மாவினாலே அறியப்படாதாகில் அந்த வஸ்துவே இல்லை, அதனால் பிரயோசனமும் இல்லை என்னில்? அந்த வஸ்துவும் உள்ளதே, அறியும்படியும் இவ்வாறு என்பது, அறிபவன் அருளினால் அந்நிதியமாக காண்பன் - அறியவேண்டிய ஆன்மா பராசத்தி யோகத்தினாலே தனக்கு அந்நியமில்லாமலே அந்தச் சிவனைத் தரிசிப்பன்;

தரிசிப்பன் என்றபொழுதே காண்பானும் காட்சியும் உண்டாம். அப்பொழுது அந்நியமாம் என்னில்? அவ்வாறல்ல. நின்மலானந்த பரசிவநிட்டையிலே நின்ற ஆன்மா அந்த நிட்டை பிரிந்தபிறகு சிவானந்தானுபவமாவது இவ்வாறு உண்டாயிருந்தது என்று தெரிகையினாலே அறிவன் என்றது ஒழிய, தாத்தகாலத்திலே அறியப்பட்டது அல்ல. அஃது எப்படிப்போல என்னில்? சுழுத்தியை அடைந்தவன் விழித்த பிறகு சுகமாக நித்திரைபண்ணினேன் என்றறிந்ததுபோல. இது ஜீவன் முத்தியிலே பரமமுத்தியிலே சிவமே ஆகையினால் இந்த விசாரத்துக்கு *அவகாசமே இல்லை. ஆகையால், பன்னிரண்டாம் ரூத்திரத்திலே எதிர்மறையாகச் 'சிவமேயாய் நின்றுடுவர்' என்றது.

அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் - அறியப்படும் பொருளாகிய சிவன் ஞான சொருபியாய் வஸ்துதா ஆன்மாவுக்கு வேறுமாய்க் கிருபையினாலே அறிவாகிய ஆன்மாவைத் தமக்கு ரூபமாய் வேறற நின்று அனுபவைகவேத்தியராய் நிற்பர் என்றவாறு.

பாவிப்ப தென்னின் பாவம் பாவகம் கடக்கின் பாவம்
பாவிக்கு மதுநான் என்னில் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்
பாவிப்ப தென்னின் பாவம் பாவனை இறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ நாகும் பார்ப்பன் அருளி னுலே. 7

மேல் விசார புர ஸ்ஸரமாக சிவபாவநா நிருபணம்.

இ - ள் : பாவிப்பது என்னில் பாவம் - சிவனை
அந்தர்யாமி என்று நினைக்க என்னில்? அப்பொழுது
மனம் உண்டு. மனத்தினால் அறியப்பட்டது எல்லாம்
அசத்து ஆகையால் அஃதன்று. பாவகம் கடக்கில்
பாவம் - பாவநாத்தன் என்று நினைக்க என்னில்?
அபாவம் பிரயோசனம் இல்லையாம். பாவிக்கும் அது
நான் என்னில் - நான்தானே அந்தச் சிவம் என்று
தியானிப்பன் என்னில்? பாவகம் - பாவனைமாத்திரமே
ஒழியப் பயன் இல்லை, அஃது எவ்வாறு என்னில்?
கண்ணை ஆதித்தன் என்று பாவித்தால் அதனாலே
அந்தகாரம் போகாதது போலவும், சிங்ஙுவையைச்
சருக்கரை என்று பாவித்தால் அதனாலே மதுரமில்லா
ததுபோலவும், பாவம் கெட்டுப் பாவிப்பது என்னில்
பாவம் - ஒரு பாவனையும் பண்ணாமல் ஞான இச்சாப்
பிரயத்தனாதிகளெல்லாம் கெட நிற்பதே பரமபாவனை
என்னில்?

அப்பொழுது விஷய சுகமும் * நிருபாதிக சிதா
னந்தானுபவமும் இரண்டும் இல்லை, ஆணவகேவல
மாம். மேல் சிவபாவனை எவ்வாறு என்னில்?

பாவனை இறந்து நின்று பாவிக்கப்படுவது ஆகும்
பரம்பரன் அருளினுலே - மனோபாவனாதிகளை நீங்கி

* நிருபாதிகம் - உபாதியில்லாதது.

நின்று உணர்த்துவன் ஆந்லானும் - ஆன்மா நினைப்
பது எல்லாத்தையும் சிவன் அந்தர்யாமியாக நின்று
நினைப்பிப்பன் ஆகையாலும், என்னது யான் என்று
ஓதும் இரும் செருக்கு அறுத்தனானும் - சிவனுக்கு
அந்நியமாக ஒரு வஸ்துவும் இல்லாதபடியாலே
என்னது யான் என்கிற மமத்துவ ஆங்கார ரகிதனாகை
யினாலும், தன் அறிவு அதனால் காணும் தகைமையன்
அல்லன் ஈசன் - ஆன்மாவைச் சிவன் பிறிவறக் கலந்
திருக்கையால் சிவஞான * வ்யதிரித்தமாக ஆன்ம
ஞானத்தினாலே தரிசிக்கப்படுமவனல்லன் என்றவாறு.

ஒன்றெனும் அதனால் ஒன்றென்
றுரைப்பதுன் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னின்
நீங்கிடா நிலைமை யாலே
பின்றிய உணர்வுக் கெட்டாப்
பெருமையன் அறிவி னுள்ளே
என்றும்நின் றிடுத லாலே
இவன் அவன் என்ன லாமே.

9

சிவம் ஏகம் என்று சர்வ சுருதிகளும் சொல்ல,
இவ்விடத்து அநேகா த்மகஞ்சொன்னது எவ்வாறு
என்ன? மேல் உத்தரம்.

இ - ள் : ஒன்று எனும் அதனால் ஒன்று என்று
உரைப்பது உண்டு ஆகையாலே - சுருதிகளில் பிரமம்
ஒன்றே என்று சொல்லுகிறதே என்னில்? ஒன்று
என்று சொல்லுகிறவன் ஒருவன் உண்டு ஆகையால்,
நின்றனன் வேறாய் - பிரமம் ஒன்று என்று சொல்லும்

ஆன்மாக்களுக்கு வேறாக நின்றான் என்று அறியப்பட்டது. அவ்வாறு வேறாயும், தன்னின் நீங்கிடா நிலைமையாலே - சிவனும் ஆன்மாவும் பிறிவறக்கலந்துநிற்கையாலே, பின்றிய ஊர்வுக்கு எட்டா பெருமையன் அறிவினுள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே இவன் அவன் என்னலாமே - விகற்ப அறிவாகிய புத்தியாதிகளினாலே அறியப் போகாத சிவன் ஆன்மாவினோடு எக்காலமும் பிறிவற நிற்கையினால் இந்த ஆன்மாவையும் * விசுவ ஏக நாயகனாகிய சிவனே என்று சொல்லலாம் என்றவாறு.

ஆருஞ்சுத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 253

* விசுவ ஏக நாயகன் - உலகத்துக்கு ஒரு நாதன்.

ஏழாம் சூத்திரம்

அனைத்தும்சத் தென்னின் ஒன்றை
அறிந்திடா தசத்தில் என்னின்
அனைத்திடா தசத்துச் சத்தின்
முன்னிருள் இனி முன்போல்
நினைப்பதிங் கசத்தே என்னில்
சத்தின்புள் நிலாமை யானும்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானும்
தானசத் துணரா தன்றே.

1

இதற்குச் சிவாத்துவைத வாதி சித்து அசித்து என்று இரண்டே வஸ்து. இதிலே சித்துச் சிவன், அசித்துப் பிரபஞ்சம். அந்தச் சித்தே சத்து, சடமே அசத்து. இவ்வாறு இரண்டே வஸ்து சிவனுக்கு வியதிரித்தமாக சித்ருபியாக ஆன்மாக்கள் உண்டென்பது *யுக்தியுத்தமும் அல்ல, சுருதி விரோதமும் உண்டு. பிரத்தியட்சமாக நாநாத்மத்வங் காணப்படுகிறதே என்னில்? அதுவும் அத்வத்திரயோபாதி வசத்தினாலே சிவனுக்கே கூடுமென்றுசொல்ல இதற்குமேல் ஏழாஞ் சூத்திரம் நாலு விருத்தத்தினாலே சங்கையும் உத்தரமும் கூறுகின்றது.

இந்தச் சிவஞான சித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞான போதத்தில் சிவனைச் சித்தென்றும் பிரபஞ்சத்தை அசித்தென்றும் பிரதிபாதித்திருக்க, இவ்விடத்துச் சிவன் சத்தென்றும் பிரபஞ்சம் அசத்தென்றும் பிரதிபாதித்தது என்னையோ என்னில்? சித்தானதே சத்து, அசித்தானதே அசத்து ஆகையால் பரியாயநாமமாகக் கூறப்பட்டது.

* யுக்தியுத்தம் - யுக்தியோடு கூடியது.

ஆகில் அசித்தாகிய ஆணவம் மாயை கன்மம் அசத்தேயோ என்னில்? அவைகளும் 1 ஆமோட்சமே சத்து. அதுவும் சாஸ்திர திருஷ்டியிலுலே முத்த திருஷ்டிக்கு அசத்தே.

தடினாகு டெவீகாயொதுற :- டெவீதா நடாவலி
2லனாவலி நாவலி சுடெலுலாவலி. சுலவதா திடி
லவடனாவலியொகொ நலாகிகுதி.

இ - ள் : அனைத்தும் சத்து என்னில் - சர்வான் மாக்களும் சத் சித் சொருபமாகிய சிவனே என்னில்? ஒன்றை அறிந்திடா - அந்த ஒன்றாகிய சிவத்தை அறி யாமல் சம்சாரியாய் துக்கப்படுவானேன்? அசத்தால் என்னில் - அவ்வாறு அறியாமல் நிற்பது அசத்தாகிய மாயையினுலே என்னில்? முனைத்திடாது அசத்து சத்தின் முன் இருள் இரவி முன்போல் - ஆதித்தன் சந்நிதியில் இருள் நில்லாததுபோலச் சத்தின்முன்னே அசத்து நில்லாது, நினைப்பது இங்கு அசத்தே என் னில்? 2 அகம்கு அகம்துக்கீ என்றதுவும் அகங்கார மமகாரத்தைப் பண்ணுவதும் சிவன் சந்நிதியில் மாயா விகாரங்களே என்னில்? சத்தின் முன் நிலாமையா னும் தனைக்கொடு ஒன்று உணர்தலானும் தான் அசத்து உணராது அன்றே - சத்தாகிய சிவன்முன்னே அசித் தாகிய மாயா விகாரங்கள் பொருந்தாது ஆகையாலும் மாயா காரியங்களைக் கரணங்களாகக் கொண்டு ஆன்மா அறிகையினாலும் ஜடமாகிய மாயாகாரியங்கள் தானாக ஒன்றையும் அறியாது என்றவாறு.

1. ஆமோட்சம் - மோட்சபரியந்தம். 2. அகம் சுகீ - நான் சுகமுள்ளவன்; அகம் துக்கீ - நான் துக்கமுள்ளவன்.

மூன்றாம் அதிகரணம்

சத்தசத் தறிவ தான்மாத்
தான்சத்தும் அசத்தும் அன்று
நித்தனாய்ச் சதசத் தாகி
நின்றிடும் இரண்டின் பாலும்
ஒத்துடன் உதித்து நில்லா(து)
உதியாது நின்றி டாது
வைத்திடும் தோற்றம் நூற்றம்
மலினின் வருதல் போலும்.

2

ஆகையால் சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிவது ஆன்மா என்று மேல் கூறுதல்.

இ - ள் : சத்து அசத்து அறிவது ஆன்மா - சத்தாகிய சிவத்தையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிகிறது ஆன்மா, தான் சத்தும் அசத்தும் அன்று - சிவப் பிரேரணை அன்றியில் தானே ஒன்றையும் அறியாது ஆகையால் சுவதந்திர சித்தென்று சொல்லவும்படாமல் ஞானக்கிரியா சத்தியை உடைத்தாகையால் சடமும் அல்லாமல், நித்தனாய் சதசத்து ஆகி நின்றிடும் இரண்டின்பாலும் - ஆன்மா நித்தியனுமாய்ப் பராசத்தி பதிந்தபோது சிவனைப்போலே * அநிவாரித சிற்சத்திப் பிரகாச சொருபனாகவும் அல்லாத ஆணவ கேவலத்தினாலே ஞானம் பிரகாசியாதிருக்கையால் ஜடம்போலும் இவ்வாறு சித்சித்து அவஸ்தைகளை அடைவதாய்நிற்கும். ஆகில் மாயாகாரியமாகிய இலிங்க சரீரத்துடனே ஆன்மா பிறப்பது உண்டு ஆகையால் இறப்பதும்

* அநிவாரிதம் - தகையப்படாதது.

உண்டு. நித்தியன் என்று சொன்னது எவ்வாறு என்னில்?

ஒத்து உடன் உதித்து நில்லாது உதியாது நின்றி டாது வைத்திடும் தோற்றம் நாற்றம் மலரினில் வருதல் போலும் - லிங்க சரீரம் மாயையிலே தோன்றுகின்ற பொழுது ஆன்மாவும் மாயையிலே நின்று கூட உற் பத்தியானது அல்ல. பிரளயத்திலே மாயா மண்டல மத்தியவர்த்தியாக நின்று லிங்கசரீரோற்பத்தியுடனே ஆன்மாவின் ஞான இச்சாக் கிரியைகளைப் பிரகாசிக் கையால் புஷ்பங்களுக்கு விருட்சாதிகளிலே உற்பத்தி உண்டு, கந்தம் * வஸ்துவந்தரமாகி இருக்கவும் புஷ் போற்பத்தியே கந்தோற்பத்தியாகச் சொல்வதுபோல ஆன்மாவுக்கு லிங்கசரீரோற்பத்தியுடனே உற்பத்தி என்று உபசாரமாகச் சொல்லுவதனால் நாசவத் அல்ல; ஆன்மா நித்தியமே என்றவாறு.

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச்

சோதிபால் அசத்தஞ் ஞானம்

ஒத்துரு குற்றம் எல்லாம்

உற்றிடும் உயிரின் கண்ணே

• சத்துள போதே வேரும்

சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம்

வைத்திடும் அநாதி யாக

வாரிநீர் லவணம் போலும்.

3

மேல் அசத்தும் அஞ்ஞானமாயிருக்கிறது அநாதி நின்மல நித்திய ஞானப்பிரகாச சொரூபங்களைப்

* வஸ்துவந்தரம் - வேறு வஸ்து.

பொருந்தாது ஆகையால் பாரிசேடத்தால் ஆன்மாக்களைப் பொருந்தும் என்பது கூறுதல்.

இ - ள் : சுத்த மெய்ஞ்ஞான மேனி சோதிபால் அசத்து அஞ்ஞானம் ஒத்துரு - நிர்மல நித்த ஞானியாகிய சிவனிடத்தே சொருபி அநித்திய ஞானமாகிய ஆணவாதி பாசங்கள் பொருந்தாது, குற்றம் எல்லாம் உற்றிடும் உயிரின்கண்ணே - ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மலங்கள் எல்லாம் ஆன்மாவினிடத்திலே பொருந்திடும், சத்து உள போதே வேறு ஆம் சதசத்தும் அசத்தும் எல்லாம் - சத் சித் சொருபமாகிய சிவனைப்போல அநாதியே சிவனுக்கு வேறாக ஐடமாகிய ஆணவ கேவலத்தில் ஐடம்போலும் பல சத்தியோக சுத்தாவத்தையிலே சித்துருபமாகவும் நிற்பது உண்டு ஆகையால் சித்தசித்து என்னும் விவகாரத்தையுடைய ஆன்மாக்களும் அசத்தாகிய ஆணவம் மாயை கன்மங்களும் உள்ளன. சிவன் விபுவாகில் சிவனுக்கு வேறாக ஆன்மாக்களும் ஆணவாதி பாசங்களும் நிற்கும் என்பதற்கு அவகாசமில்லை. இவைகள் சிவனுக்கு அந்நியமாக நிற்குமென்னில்? சிவன் விபு என்பது கூடாது என்னும் சங்கைக்கு மேல் திட்டாந்த புரஸ்ஸரமாக உத்தரம் கூறுகின்றது.

வைத்திடும் அநாதியாக வாரி நீர் லவணம் போலும் - ஆழம், நீளம், அகலமாகிய சமுத்திர சல ஆகாசப் பிரதமாகிய ஆகாசமும் அதில் சலமும் சலத்தைக் கலந்து நிற்கும் உப்புப்போலப் பதியும் பசுவும் பாசமும் அநாதியே இப்படி நிற்கும். அவகாசப் பிரதமாகிய சமுத்திராகாசத்திலே சலத்தில் கலந்துநிற்கிற உப்பு இல்லாததுபோலச் சிவன் விபுவாய் இருந்தும் சிவனிடத்திலே பசு பாசங்களினின்றும் அந்தப் பசு பாச தர்மங்கள் சிவனிடத்திலே பொருந்தாது என்று வேதாகமங்கள் ஸ்தாபிக்கும். என்றவாறு.

அறிவிக்க அறித லானும்
 அழிவின்றி நின்ற லானும்
 குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும்
 கூறுவ துயிருக் கென்
 நெறிநித்த முத்த சுத்த
 சித்தென நிற்பன் அன்றே
 பிறிவிப்பன் மலங்கள் எல்லாம்
 பின்னுயிர்க் கருளி னாலே.

4

கீழ்ச்சொன்ன மூன்று விருத்தத்தின் பொருளும்
 மேல் விருத்தத்திலே தொகுத்து உரைக்கின்றது.

இ - ள் : அறிவிக்க அறிதலானும் அழிவின்றி
 நின்றலானும் குறி பெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவது
 உயிருக்கு - ஆன்மாவானவன் சிவன் அறிவிக்க அறி
 கையினாலும் ஆணவத்தால் நிரோதிக்கப்பட்ட சித்து
 ரூபனும் நித்தியனும் என்று சொல்லுவது ஆன்மாவே
 என்று அறி, ஈசன் நெறி நித்த முத்த சுத்த சித்து என
 நிற்பன் அன்றே - சிவன் நித்தியனும் அநாதி முத்த
 சுத்த சித்துரூபனுமாக நிற்பன் என அறிக. ஆகை
 யால், ஆன்மாக்களுக்கும் சிவனுக்கும் இவ்வாறு பேதம்
 உண்டு. பிறிவிப்பன் மலங்கள் எல்லாம் பின் உயிர்க்கு
 அருளினாலே - அநாதி முத்தனாகிய சிவன் ஆன்மாக்க
 ளுக்குப் பந்தமாகிய ஆணவ மாயை கன்மங்களைத்
 தன்னுடைய சமவாய சத்தியினாலே நீக்கிடுவான்,
 நீக்கவே ஆன்மாக்கள் சாதிமுத்தராவார்கள் என்று.

இதனால் அசித்தானது அசத்து ஆகையால் சித்தா
 கிய சத்தின்முன் நில்லாது ஆகையால், சத்து சித்து
 சொரூபனாகிய சிவன் தனக்கு அந்நியமாக ஒன்றை

அறிவதும் இல்லை. பாரிசேஷாத் நித்தியமாகிய சிவத்
தையும் அநித்தியமாகிய பிரபஞ்சத்தையும் அறிவது
இவ்விரண்டுக்கும் பிரதக்கான ஆன்மா என்று கூறியது.

தருகூர் ஸிவஜோநபொயெ :- நாலிசு லிசு
ஸஹிபள கிதூர் நவிதுசெஸ் உஹேயிடி! புவஹு
ஸிவபொயெ-தூ மஸுசுதூதபொவ்யுயக் உதி.

“ அந்நியமி லாமை யரற்கொன் றுணர்வின்றும்
அந்நியமி லானசத்தைக் காண்குவனேல் - அந்நியமாய்க்
காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணு வசத்தின்மை மற்று. ”

(சிவஞானபோதம், குத். 7, செய். 1.)

ஏழாங்குத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 257

எட்டாம் சூத்திரம்

மன்னவந்தன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்நி

வளர்ந்தவனை அறியாது மயங்கி நிற்பப்

பின்னவனும் என்மகன்நி என்றவரிற் பிரித்துப்

பெருமையோடும் தானுக்கிப் பேணு மாபோல்
துன்னியஐம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்

துணைவனையும் அறியாது துயருறும் தொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரின் நீக்கி

மலமகற்றித் தானுக்கி மலரடிக்கெழ வைப்பன். 1

மேல் எட்டாம் சூத்திரம் முப்பத்தொன்பது
விருத்தத்தினாலே சிவன் ஆன்மாக்களுடைய பாச
மோசனம் பண்ணும்படிச் கூறுகின்றது.

இ - ள் : துன்னிய ஐம்புலவேடர் சுழலில் பட்டுத்
துணைவனையும் அறியாது துயர் உறும் தொல் உயிரை
மன்னும் அருள்குரு ஆகி வந்து அவரின் நீக்கி மலம்
அகற்றி தானுக்கி மலர் அடி கீழ் வைப்பன் - ஆன்மா
வானவன் தன்னுடைய பொருளைப் பறிக்கும் வேடர்
போலச் சப்தாதியான விஷயங்கள் நெருங்கித் தன்னு
டைய அறிவைக் கவர அதினாலே பிரமித்துத் தன்னு
டைய சொருபத்தையும் தனக்கு *சுருத்தாகிய சிவனை
யும் அறியாமல் அநாதியே இவ்வாறு துயரத்தைப்
பொருந்திட மலபரிபாகத்தில் பூமியின்கண் ஆசாரிய
மூர்த்தியை அதிட்டித்து வந்து நின்று அந்த ஆசாரிய
ரிடத்திலே கிருபையையும் பக்குவான்மாவினிடத்திலே
விநயத்தையும் சிவனே உண்டாக்கி அந்த ஆசாரிய
ராலே அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணி இந்திரியாதிகளை

ஆன்மா தனக்கு அன்னியமாக அறிந்து பிரியும்படிச் செய்து ஆனாவமலத்தையும் நீக்கிச் சிவன் தானே ஆக்கித் தம்முடைய பாதாரவிந்தத்தின் கீழே வைப்பன்;

தானுக்கி என்பது போதும்; மலரடிக் கீழ் வைப்பன் என்பது வேண்டா என்னில்? அப்பொழுது சிவ சமமேயாம். சிவனுடன் அன்னியம் என்பது இல்லை யாம், சிவனுடன் அன்னியம் என்பதற்காகக் கூற வேண்டியது. அப்பொழுது சிவன் வேறறக் கலந்திருப்பன் என்பது போதும், பாதத்தின்கீழ் என்பது ஏன் என்னில்? 1 சர்வத: பாதமாகையால், பரிபூரண னான சிவன் வியாபியும் ஆன்மா வியாப்பியமுமாம் ஆகையால், முத்தியிலும் ஆன்மாச் சிவனை வியாபி யாதோ என்னில்? ஆன்மா வியாபித்து அறிந்ததெல்லாம் அசத்தாகையால் சிவன் ஒருக்காலும் வியாப்பியன் அல்ல வியாபகனே.

ஆன்மா சர்வ வியாபி என்பது எவ்வாறு என்னில்? சர்வப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்து அறியும் ஆகையி னாலே சர்வ வியாபி என்றது. சிவன் வியாபகனே ; ஆன்மா சர்வாவஸ்தையிலும் சிவனுக்கு வியாப்பியனே. சிவனுக்கு அன்னியமாகவே சிவானந்தானுபவத்தை அனுபவிக்க உரித்தாகிய ஆன்மா சிவனுக்கு 2 அன் னியபாவத்தையும் அடைந்து கிஞ்சிஞ்ஞதையையும் அடைந்து நின்றது எங்ஙன்? சிவன் ஆசாரியமூர்த்தி மானாகி எழுந்தருளி அனுக்கிரகித்தது எவ்வாறென்ன? இதற்குமேல் திட்டாந்தமாக :

மன்னவன்தன் மகன் வேடரிடத்தேதங்கி வளர்ந்து அவனை அறியாது மயங்கி நிற்ப பின் அவனும் என் மகன் நீ என்று அவரில் பிரித்து பெருமையொடும்

1. சர்வத - நாலு பக்கத்திலும். 2. அன்னிய பாவம் - வேறாயிருக்கை.

தானுக்கி பேணுமா போல் - ராஜாவினுடைய பிள்ளை வேடச்சேரியில் பிறந்து வேடரிடத்தே வளர்ந்து பிதாவாகிய ராஜாவையும் அறியாமல் தான் கூடித்திரியன் என்கிறதையும் அறியாமல் *கிராதபாவத்தையும் தரித்திரத்தையும் பொருந்தி மயங்கி நிற்க அவனுக்கு வேடனாயிருப்பதினும் ராஜாவாயிருப்பது அதிகமென்னும் அறிவு உண்டாகியபின் பிதாவாகிய ராஜா நீ என்னுடைய பிள்ளை என்று இளவரசுப்பட்டம் கட்டினாற் போல ஓக்கும்.

இதனால் சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துக் கொண்டு வந்து பக்குவான்மாக்களை நீ இந்திரியமாகிய வேடரோடே கூடியிருந்து உன்னுடைய சொகுபத்தை அறிகிறாய் இல்லை என்று போதிக்க, அந்த அந்நியனாகிற பக்குவான்மாவும் சப்தாதி விஷயேச்சைகளை விட்டுத் தத்தபத வாச்சியமாகிய பரமசிவத்தை அடைவன் என்றவாறு.

தடிஊஊ ஸ்வஜாநஸொயெ :- ஸ்ரீகா ஸஸொஊ
ஜியவ்யொயெஃ க்வாநஸெஹீத்ஸொயிதஃ | ஸொஹீ
தாநு மஃரஊநாநஸெஹீ யாஹீஸொஹீ தக
வஜிதி.

தடிஊஊ ததஹை :- ஸொஹீஸொஹீஸொஹீ
ஆயொஹீஸொஹீஸொஹீ | ஸொஹீஸொஹீஸொஹீ
தயாநாஹீஸொஹீஸொஹீ | ஸொஹீஸொஹீ
ஸொஹீஸொஹீஸொஹீஸொஹீஸொஹீ.

* கிராதபாவம் - வேடத்தன்மை.

முதல் அதிகரணம்

உரைதருமிய் பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்றும்
 உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலர்சகலர்
 றிரையின்மலம் மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை
 நிற்குமுதல் இருவர்க் டும் நிராதார மாசிக்
 கரையில்அருட் பரந்துவிதா சத்திநிபா தத்தால்
 கழிப்பன்மலர் சகலர்க்குக் கன்ம ஓப்பில்
 தரையில்ஆ சான்மூர்த்தி ஆதார மாசிக்
 தரித்தொழிப்பன் மலம்ச துர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

மேல் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் சிவனது அநுக்
 கிரகம் பண்ணும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : உரை தரும் இ பசுவர்க்கம் உணரின்
 மூன்றும் - கீழ்ச் சொல்லிப்போந்த ஆன்மாக்கள் அறி
 யுங்கால் மூன்று வர்க்கமாம். அவையாவன :

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் -
 அதோமாயைக்கு மேலாய் இருக்கும் விஞ்ஞானகலர்
 என்றும், மாயா மத்திய வர்த்தியான பிரளயாகலர்
 என்றும், மாயாதோபாகவர்த்தியான சகலர் என்றும் ;

விபுவாய் இருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயா ஏக
 தேசித்துவம் சொல்லுகிறது அனுசிதம் என்னில்?
 உண்மை. மாயா காரியங்களினாலே ஏகதேசத்தை
 அடைகையினால் கூடும்.

மாயை நீங்கி ஆணாவம் ஒன்றேயான விஞ்ஞான
 கேவலர்க்கு ஏகதேசத்துவம் எவ்வாறு என்னில்?
 அதோமாயையில் உண்டான போகங்கள் எல்லாம்
 புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்துக்குச் சிவானுக்கிரகம்
 இல்லாதிருக்கையான் மாயாத்துவய மத்தியே அவஸ்
 தானம் சொல்லப்பட்டது.

முதல் அதிகரணம்

உரைதருமிப் பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்றும்

உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலர்சகலர்
நிரையின்மலம் மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயை

நிற்குமுதல் இருவர்க ளும் நிராதார மாகிக்
கரையில்அருட் பரந்துவிதா சத்திநிபா தத்தால்

கழிப்பன்மலம் சகலர்க்குக் கன்ம ஓப்பில்
தரையில்ஆ சான்மூர்த்தி ஆதார மாகித்

தரித்தொழிப்பன் மலம்ச நூர்த்தா சத்திநிபா தத்தால்.

மேல் மூவகை ஆன்மாக்களுக்கும் சிவனது அநுக்
கிரகம் பண்ணும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : உரை தரும் இ பசுவர்க்கம் உணரின்
மூன்றும் - கீழ்ச் சொல்லிப்போந்த ஆன்மாக்கள் அறி
யுங்கால் மூன்று வர்க்கமாம். அவையாவன :

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் -
அதோமாயைக்கு மேலாய் இருக்கும் விஞ்ஞானகலர்
என்றும், மாயா மத்திய வர்த்தியான பிரளயாகலர்
என்றும், மாயாதோபாகவர்த்தியான சகலர் என்றும் ;

விபுவாய் இருக்கிற ஆன்மாக்களுக்கு மாயா ஏக
தேசித்துவம் சொல்லுகிறது அனுசிதம் என்னில் ?
உண்மை. மாயா காரியங்களினாலே ஏகதேசத்தை
அடைகையினால் கூடும்.

மாயை நீங்கி ஆணவம் ஒன்றேயான விஞ்ஞான
கேவலர்க்கு ஏகதேசத்துவம் எவ்வாறு என்னில் ?
அதோமாயையில் உண்டான போகங்கள் எல்லாம்
புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்துக்குச் சிவானுக்கிரகம்
இல்லாதிருக்கையான் மாயாத்துவய மத்தியே அவஸ்
தானம் சொல்லப்பட்டது.

கிருதி புருட விவேகத்தைப் பண்ணி, பிரகிருதி விகாரத்தை நீங்கி நின்றுள்ளவன் பிரளயாகலன். பிரளயத்திலே கலை நீங்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலன் என்று பெயருண்டாகையால் பிரளயாகலர் இருவகைத்தாம்.

பிரகிருதி புருட விவேகத்தைப் பண்ணி, பிரகிருதி நீங்கின மாத்திரத்திலே முத்தன் என்னுமல் பிரளயாகலன் என்பானேன் என்னில்? பிரகிருதிக்கு மேல் மாயா காரியங்களாய புவனாதாரங்களான ஐந்து தத்துவங்கள் இருக்குது, அந்தப் புவனங்களிலே கன்மங்களும் இருக்குது.

இஃதன்றி, ஆன்மஞான நிரோதகமான ஆணவம் இருக்குது ஆதலால், சிருஷ்டிகாலத்திலும் அபக்குவ மலனாகிய பிராகிருதனாகாமல் பிரளயாகலனாகவே நிற்பன். இந்தப் பிரகிருதி புருட விவேகத்தைப் பண்ணினதுபோல மாயையையும் ஆன்மாவையும் பிரிந்து நின்று அறிந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகலனாவன். இவ்வாறு அறிந்த சகலனும் விஞ்ஞானகலனாவன்.

இவ்வாறு அறிந்த சகலன் பிராகிருத தேகியாயிருக்கிற வர்த்தமான காலத்திலும் விஞ்ஞானகேவலனே. மாயையும் கன்மமும் நீங்கினவுடனே முத்தன் என்னுது விஞ்ஞான கேவலன் என்பானேன் என்னில்? ஆன்மஞான நிரோதகமான ஆணவமிருக்கையால் எவ்வாறு முத்தனாவன். ஆணவமல பரிபாகத்தினாலே சிவானுக்கிரகத்தினாலே பக்குவானுகுணமாகப் * பராபரமுத்திகளை அடைவன்.

தஷுக்ஷு காரிகை :- கஜெனோ வஸுஸ்யபிஷ்ணுஸு
வஸுஸ்யபிஷ்ணுஸு திஜநுதம் | தபெயஸ்யபிஷ்ணுஸு ப்ருக்ஷு

* பராபரம் - மேல்கீழ்.

தெஹம் ரோயாரஹிதம் சுயஸ்ய || விநாசு காரணம்
காயஸ்க் கஜாவிதூதீஷதி | ததொ ரீஹாயஸ்க் ஸம்
ஹாரொ ரோயாயாம் கஸ்க்ணொவஹம் || ரோஹாவெ சுயம்
கஸ்க் கஸ்க்ரஹாவெசுயம்ஜநாம் | தத்க்கஸ்க்ஸொரோயொ
ரோயாயாமேஹுதெசுயஸ்ய || ப்ராசுநதம் காயஸ்க்ஸொ
க்தம் ரோயாஹிஹுவமெஷஹ | சுசுபம் ஸகஸ்க்ர விநா
ப்ராசுநதம் வஹுஷஸ்ய || விவெசுஸ்க்ஸொ ரோசு
ஸுஷஸ்ய || ப்ராசுநதீயயா | ரோயொரோஹிநிஷ்ரஹ
தஸ்யஸ்க்ஸொயாகஹம் || ரோசுஸுஷஸ்க்ஸொ ரோசு
கஸ்க்ஸொரோயஸ்ய || ரோசுஸுஷஸ்க்ஸொ ரோசு
ஸுஷஸ்க்ஸொ || மஹாநகஸ்க்ஸொ ஹுவமெ ஹுஷ்
கெ ஹொமஹுஸ்க்ஸொ | வஹுரோயாஸ்க்ஸொ
தஸ்க்ஸொமஹுஸ்க்ஸொ || வதஸ்க்ஸொ ரோசு
சுயஸ்க்ஸொரோயஸ்ய || மஹாநகஸ்க்ஸொ
நகஸ்க்ஸொரோயஸ்ய || மஹாநகஸ்க்ஸொ
யஸ்க்ஸொ ரோசுஸுஷஸ்க்ஸொ | ரோயாமே
ப்ராசுநதம் வஹுஷஸ்ய || விஷ்ரஹநகஸ்க்ஸொ
ஸுஷஸ்க்ஸொ ஸகஸ்க்ஸொவஹம் | ரோயாமே
யஸ்க்ஸொ ரோசுஸுஷஸ்க்ஸொ || தஸ்க்ஸொ
விஷ்ரஹந கஸ்க்ஸொயா | ரோயாமே
ஸொயம்விஷ்ரஹநகஸ்க்ஸொ || ரோசுஸு
நகஸ்க்ஸொ இதிகுயதெ | ரோயாமே
விஷ்ரஹநகஸ்க்ஸொ இதி.

சகலன் பிரளயாகலன் ஆகிறதற்கும் விஞ்ஞான கலன் ஆகிறதற்கும் ஏதுவந்தரம் தத்துவங்களுடைய பிரளயத்திலே கலை நீங்குகையினால் தூல குக்குமதேகம் இரண்டும் விடப்பட்டுப் பிரளயாகலன் என்று பெயர் ஆவன்; நிவிருத்திப் பிரதிஷ்டாகலர் சர்வகன்மமும் மேல் சொல்லுகிற உபாயத்தினாலே நசிக்க அதனால் பிராகிருதமாயிருக்கிற தூல குக்குமதேகம் இரண்டும் விடப்பட்டு மேல் மிசிராத்துவாவிலே புசிப்பதான கன்மத்தை உடையவன் பிரளயாகலனாவன்.

திட்சையிலே கலாதத்துவ பரியந்தசோதனையினாலே யாதல் விவேக மாயா புருடத்தினாலேயாதல் யோகாப்பி யாசத்தினால் கன்மம் உண்டானதை எல்லாம் அறிந்து அந்தக் கன்மானுகுணமான தேகங்களை ஏககாலத்தில் எடுத்துச் சர்வகன்மபலங்களையும் புசித்ததனாலேயாதல் பஞ்சீகரண பஞ்சகோச விவேக ஞான யுக்த சந்நியா சத்திலேயாதல் சர்வ கன்மங்களும் நசிக்க இந்தக் கன் மங்களுக்குக் காரணமும் ஆதாரமும் தத் அனுகுணமா யிருக்கிற தனுவாதிகளுக்கு உபாதான காரணமாயிருக் கிற மாயையும் தனுவாதிகளுக்கு ஏதுவாய் இருக்கிற கன்மம் நீங்குகையினால் தானும் நீங்க ஆணவமலம் ஒன்றுமே சேஷிக்கையினால் விஞ்ஞானகேவலனாவன்.

தடி-ஊதம் வெளவூரெ :- தகூநா ஸு-வஸம்
ஊரெ ஸு-வயாஸு சுஜெணாயவா! துக்ஷஸு-கூஷ
வஹிஷெ-ஊ வனஷ்யாஸு ஹொமநிவநீநெநெ|| சுவ
நெஹி சுஜெ-ஹி-ய-ஊதா ஹஷ்ய-தாம் ஸு-வயாகூராம்!
சுயா தகூநாஹஸொயிநூ ஶீக்ஷயாஜ்ஞாநதொவிவா||
யொமெநஹொமதொவாய ஸஹ்யாஸா ஆவாரிகூயம்!

கடெணாது தடியது போயாயு வரிகுயாது " உ
வனகொவலிஷ ஸுர துஷாதிஜா செவலா உ.

கரையில் அருள் பரன் நிராதாரம் ஆகி முதல் இருவர்க்கும் துவிதா சத்திநிபாதத்தால் மலம் கழிப் பன் - வரம்பிகந்த கருணாநிதியான சிவன் விஞ்ஞான கலர் பிரளயாகலர்க்கு ஸ்பரிசத்தினுலே மாயையையும் மந்திரோபதேசத்தினுலே கன்மத்தையும் நீக்குவேண்டு வது இல்லை ஆதலால், ஆதார தேகாதிகள் அன்றி முதற்சொன்ன விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் இரண்டு வகையில் பக்குவருக்கும் தனது சிற்சத்தி அபிவிதத்தி யினுலே அஞ்ஞானத்தை நீக்குவன். அஃது எவ்வாறு என்னில் ?

தீவிர சத்திநிபாதத்தையுடைய விஞ்ஞானகலரையும் பிரளயாகலரையும் பிரளயாதியிலும் பிரளயாந்தத் திலும் அனுக்கிரகம் பண்ணுவர். அவர்கள் அப் பொழுதே சிவனாவார்கள். விஞ்ஞானகேவலர்களிலே தீவிர சத்திநிபாதத்தை உடையவர்களைச் சிருஷ்டியாதி யிலே அனுக்கிரகம் பண்ணி, அதிகாரமல மாத்திரம் நிறுத்தி, சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபிவிதத்த ராகப் பண்ணி, சுத்தாத்துவ புவனபதிகளாய் மந்திர மந்திரேசுரர் மந்திரமகேசுவரர் அனுருத்திரர் அனு சதாசிவர் என்னும்படிக்குச் சுத்தவித்தியாதி தத்துவங் களினுலே மகாபோகங்களைப் புசித்து ருத்திர மகேச வர சதாசிவ துல்லியரான அபரமுத்தராயிருந்து பிரளயகாலத்திலே பரமமுத்தி அடையும்படிப் பண்ணு வர். விஞ்ஞானகலரில் தீவிர சத்திநிபாதம் வாராத பேர்கள் பழையபடி கேவலராயே இருப்பர்.

பிரளயாகலரிலும் தீவிர சத்திநிபாதத்தை உடைய வர்களை அனுக்கிரகித்து அதிகாரமலமாத்திரம் நிறுத்தி

ஷாட்குண்ணியாதி குணபிவியத்தியாகப் பண்ணி
அசுத்தமாயா புவனுதிபநிகளாக்கிப் பிரளயகாலத்திலே
பரமமுத்தி அடையும்படிச்செய்வர். இருவகையில் தீவிர
சத்திநிபாதத்தினாலே பிரளயாதியிலே அனுக்கிரகிக்கப்
பெற்ற பேர் பிரளயாந்தபரியந்தம் நின்மலசுழுத்தியை
அடைந்திருந்து கிருஷ்டிகாலத்திலே சுத்தாத்துவ
அசுத்தாத்துவாக்களில் புவனபதியாவர்கள். பிரா
கிருத கன்மகூயம் வாராமல் பிரளயத்திலே கலை
கழன்று பிரளயாகலர் என்று நின்ற பேரிலே அபக்குவ
ரான பேர் கிருஷ்டிகாலத்திலே சகலரே ஆவார்கள்.

தருமனம் ஜெமேஷு :- பாநிஜொவயதி ஸூபெ
ஸிவாஸுஜொவயதி ஸூபெ | ஸஹுதளவா ஸஹு
ஹுதா வணவாவநபொயவெதி ||

தகூபுக் காஸிகாயா :- சூஷுஸிவா கயுஷொ
ஸிவா கயுஷொ திதீயஸூஷு | சூஷுநநுமு
ஹுஸிவொ விஷுஸகெநிபொஜபகூஷு || ஜெநா
ஹுரொகூபரொ ஹுஷொநாஃ கொடியஸூஷு |
பூஷயாகவெஷு பெஷாஃ வெஷு உககேணி வுஜ
கூஷு || காஸிதநுமுஹுவிதரகி ஹவந வதி
கூஷு ஜெஷுஷுஷொ | சொஷாஹவந்தி ஸகலாஃ
கயாஜியொமாஜஹுஷுஷொவெகாஹ ஹதி.

கரையில் அருள் பரன் தரையில் ஆசான் மூர்த்தி
ஆதாரமாகி தரித்து சகலர்க்கு கன்ம ஒப்பில் சதுர்த்தா
சத்திநிபாதத்தால் மலம் ஒழிப்பன் - சகலர்க்கு ஸ்பர்

தடிமுகுதம் ஸ்ரீமேநுஜ:- கஜஸ்குயிகாரஸ்ய
நிவ்ருத்தா தசுவரீவ்யுதா | வ்யுத்தி ஸ்ரீபாநக்யு
ஜமசுவந்நுரணொஸ்யிவ மதி.

இந்த ஆணவமல பரிபாகாநுகுணமாகச் சிற்சத்தி
யானது அற்பம் பிரகாசிக்கிறபொழுது ஆணவசத்தி
யும் அற்பம் நீங்கும். அதிகம் பிரகாசிக்கிறபொழுது
அதிகம் நீங்கும்.

சிற்சத்தி அபிவியத்தியானது ஆணவமல பரிபா
கத்தை அபேக்ஷிக்கவும் ஆணவமல நிவிர்த்தியானது
சிற்சத்திப் பிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்கவும் வேண்டுகை
யில் 1 அந்யோந்யாச்ரயம் என்னில்? அஃதல்ல. சூரி
யோதயமும் அந்தகார நிவிர்த்தியும் முற்பிற்பாடற
ஏககாலத்திலே ஆனதுபோல, சித்தபிவியத்தியும் அந்
ஞான நிவிர்த்தியும் ஏககாலமாகையால் அந்யோந்யா
ச்ரயதோஷமில்லை.

தடிமுகுதம் வராவே:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:-
ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:-
ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:- ஸ்ரீமேநுஜ:-

சத்திநிபாதம் நான்கு என்றது, நிவிருத்திசத்தி
பதிந்தபொழுது மந்தம். அப்பொழுது நித்திய அநித்
திய விவேகத்தைப்பண்ணி விஷயங்களிலே 2 விரக்தி
வரும்.

1. அந்யோந்யாச்ரயம் - ஒன்று மற்றொன்றை வேண்டதல்.
2. விரக்தி - ஒழிவு.

பிரதிஷ்டாசத்தி பதிந்தபொழுது மந்ததரம். அப்
பொழுது முதலுண்டான விவேகமும் விரக்தியும் பிர
திஷ்டிதமாம். இவ்விடத்துத் தரப்பப் பிரத்தியம் நியூ
நத்திலே.

வித்தியாசத்தி பதிந்தபொழுது சிவஞானம் பிர
காசம்; இது தீவிர சத்திநிபாதம்.

சாந்திசத்தி பதிந்தபொழுது தீவிரதரம். இவ்விடத்துத் தரப்புப் பிரத்தியம் அதிகத்திலே. நிர்விகாரஞானத்தினால் உபசாந்தி வரும்.

இந்தச் சத்திகளுக்குச் சத்திமானாயிருக்கிற சிவனுடைய நாமமும் நிவிர்த்திசன், பிரதிஷ்டேசன், வித்யேசன், சாந்திசன் என்று வியவகரிக்கப்படும். சத்திசிவனுக்கு ஆதாரதேக கரணதிகளாகையால் இவ்விடத்துச் சத்திகள் ஸ்தானமென்றும் சொல்லப்பெறும்.

[illegible]

இவ்வாறு கன்மசாமியமும் மலபரிபாகமும் ஆன காலத்திலே ஆன்மாவினுடைய ஞான திருஷ்டியை விழிப்பிக்கிற ஈசுவரசத்தியானது பதியும். அது பதிந்த மாத்திரத்திலே ஆணவ மலத்தினாலே ஆன்மாவை விஷயோன்முகமாகப் பண்ணுவிக்கிற திரோதான சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமல் விடும். அந்தத் திரோதானசத்தி நிவிருத்தியான மகான்மாவுக்குத் துக்கசாகரமாகிற சம்சாரத்திலே 1 சடிதி வைராக்கியம் உண்டாம். கண்ணாப் பெற்றவன் காட்சியை இச்சிக்கு மாப்போல ஞான திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆன்மா சிவனுடைய பாதாரவிந்ததரிசனத்திலே இச்சையுண்டாய் எப்பொழுது தரிசிப்பேன், எப்பொழுது பந்தத்திலே நின்றும் முத்தனுவேன், ஆர் அவரைத் தரிசிப்பிக்கிறவர் என்று புத்தியை உடையவனும் இவ்வாறு சம்சாரத்தில் பயப்பட்டிருக்கிறவனை ஆசாரியமூர்த்திமானாகிய சிவன் சத்திநிபாதானுகுணமாக அனுக்கிரகம் பண்ணுவன்.

சத்திநிபாதானுகுணமான அனுக்கிரகமாவது, மந்த சத்திநிபாதத்தை உடையவனுக்கு நிவிர்த்திகலையில் உண்டான புண்ணிய பாபங்களைச் சோதித்துப் பிருதிவியாதி ஆகாச பரியந்தம் உண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி உபதேசித்துப் பிரமாண்ட 2 உபரி லோகங்களிலே யோசிப்பது.

மந்ததர சத்திநிபாதத்தை உடையவர்களுக்கு நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை இரண்டு கலைகளில் புண்ணிய பாபங்களையும் சோதித்துப் பிருதிவியாதி பிரகிருதி பரியந்தம் உண்டான தத்துவங்களைத் தரிசித்து நீங்கும்படி உபதேசித்து, புருஷோபரி தத்துவங்களிலே பிரளயாகலனாக இருக்கும்படி யோசிப்பது.

1. சடிதி - சீக்கிரம்.

2. உபரி - மேல்.

சேகலகிசாஸுஸி நிஸுபஃ || யஸாஜலம் ஜலெக்ஷிவம்
க்ஷரெக்ஷ்ரம் வ்யுதெவ்யுதஸு | சலிஸெஷம்ஹவெத்
அநாநாநா வரநாநாநா ||

வைராக்கிய ஏது பத்து. அவையாவன :- வியாதி
பீடையாலே வரும் ஜனன வைராக்கியம் ஒன்று.

தன்னுடைய தேக தோஷத்தைக் கண்டு வரும்
தேக வைராக்கியம் ஒன்று.

சகல ஐசுவரியங்களையும் குறைவற அனுபவித்து
இனிப் போதும் என்று வரும் ஐசுவரிய வைராக்கியம்
ஒன்று.

ஆதியாத்மிக ஆதிதைவிக ஆதிபௌதிக தாபத்
திரயங்களினாலே வரும் பிரபஞ்ச வைராக்கியம் ஒன்று.

அர்த்தத்தைத் தேடுகிறதினாலும் இரட்சிக்கிறதின
லும் கள்ளர் கொண்டுபோகிறதினாலும் யாதொரு துக்
கம் உண்டானதினாலும் வரும் திரவிய வைராக்கியம்
ஒன்று.

மாதா பிதா ஸ்திரீ புத்திரன் இஷ்டப்பந்து சிநேகித
நிவிர்த்திகளைப் பிரிந்ததினாலே கூட்டமெல்லாம் பிரிந்த
காலத்தில் துக்கத்துக்கு ஏது என்று வரும் சங்க
வைராக்கியம் ஒன்று.

காமுகனுயிருக்கிறவன் தான் மோகமாயிருக்கிற
ஸ்திரீயினிடத்திலே குணத்திலேயாகிலும் தேகத்திலே
யாகிலும் வைராக்கிய ஏதுவானதொரு தோஷத்தைக்
கண்டு விரக்திவரும் ஸ்திரீ வைராக்கியம் ஒன்று.

அன்னபானாதிகள் ஒருபொழுது இல்லாதிருக்கினும்
தேகம் நில்லாது, எத்தனைநாள் எத்தனைவகையிலே

புசித்தாலும் திருப்தியை அடையாது என்று வரும்
புசிப்பு வைராக்கியம் ஒன்று.

தானத்துக்குப் போய்த் தள்ளுண்டதினால் வரும்
பிரதிக்கிரக வைராக்கியம் ஒன்று.

தேகத்திலே யாதொரு ஏதுவும் இல்லாமல் பூர்வ
ஜன்ம சிவபூஜா புண்ணியபலத்தினாலே தேகாதியான
சர்வ வஸ்துக்களிலும் வரும் வைராக்கியம் ஒன்று.
ஆகப் பத்து. இவற்றுள் நிரு ஏதுகமாக வருகிற
வைராக்கியம் உத்தமம். நின்ற ஒன்பதும் மத்திமம்.

வெளஷ்டரோ :- சுயவெராபு ஹெஷாவி ஸங்கேஷ
வெணாயுநொறுதெ | வ்யாப்யாதி வீயிதஸ்யாஸு
ஸுஷெஹவிவிராமதா || ஸதாஸுஷவ-க காபெ-
ஷா நிஸ்புஹகா ஜ-ம-ஸுதி | சுஜாதிக்காதி-
வெஷொ வெராபுணிபதம் ஸவெச | சுஜாநொ
ரகஷணெவொர ஹரணெடிவிணஸ்யசு || ஈ-
னாநு உபுஜாநஸு வெராபு ஸஹஸாஹவெச |
வ்ரிஸா திய-ஜுஜாநஸுஹ ரு-ஈ-வெநவீயிதம் ||
ஈ-வெஸுகாரணம் ஸ்ஹஹதி உகாவிரஜுதெ |
கா-கஸு-ஷ்யம் ஈபுஷா கிஷி வெராபுகார
ணம் || ஸஷொவெராபுஜாயாத்ஸெய ஸு-பூஷி
காரணம் | ஸதாஸுயுதெ ஷெஹவாநீபாஹ
நயாந்யா || வகாஹஸ்யாவாவெந மூநிம் வ
யூதிதகக்ஷணாசு | ஈ-ஷ-ரொய உதொ ஹெதொ
வெராபு-வஜாயதெ || க்ஷிசுபு-தி-ஹாஷிஷொ

வெள்ளையினை உடையது. ககலாஜாபதே கழிந்திந்தும்
வண்ணெண்ணெய்க்கு உடையது. ககலாஜாபதே கழிந்திந்தும்
ககலாஜாபதே கழிந்திந்தும்.

பலவிதமா சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருன்பிராம் வாசகமா னதமும்
அலகில்சாத் திரம்பியாகம் அலக்த் திராதி

அநேகமுள அலக்த் திராதி திரிஇரண்டா மநியில்
இலகுஞா னங்கிநியை னனஞானம் மனத்தால்
இயற்றுவது கிநியைழில் குண்டமண்ட லாதி
நிலவுவித் துச் செய்துக்கி யாவதிதான் இன்னும்
நிர்ப்பிசம் சபிசமென இரண்டாகி நிகழும். 3

இனி ஆசாரியன் பக்குவான்மாக்களுடைய பாச
விமோசனம் பண்ணுவது எவ்வாறென்னில்?

இ - ள் : ஆசான் பாசமோசனம் பண்ணும்படி
பலவிதம்; அவ்விதங்களாவன,-

நயனத்து அருள் - 1 அவலோகனமானது சிருங்
காரமென்றும், நிக்கிரகமென்றும், அநுக்கிரகமென்றும்
மூன்றுவிதமாம். அதிலே ஆசாரியன் சீடனிடத்திலே
பண்ணும் அவலோகனம் கருடபாவனை கைவந்தவன்
பாம்பினாலே கடிபட்டவனைப் பாம்பாகவும் தான் கருட
கைவும் பாவித்துக் கருடனுடைய கிரகாவலோகனம்
பண்ணி விஷந்தீர்ந்தவாறே அவனுடைய 2 ச்ராந்தி
நிவிர்த்தியர்த்தம் தான் சந்திரபாவனையைப் பண்ணி
அவனை அமிர்தகலையினாலே அபிஷேகம் பண்ணின
தாகக் கிருபாவலோகனம் பண்ணினதுபோல; சிற்
பாவநாசித்தனான ஆசாரியன் பாசநிவிர்த்தியர்த்தமாக

நிக்கிரகாவலோகனமும் ஆன்மாவினுடைய * ஆப்பியாயநார்த்தமாக அநுக்கிரகாவலோகனமும் பண்ணுவது சட்சதீட்சை;

பரிசம் - ஆசாரியன் தக்ஷிண அத்தத்திலே கந்தலேபனத்தைப் பண்ணிச் சிவனை ஆசன மூர்த்திமூலம் வித்தியாதேகம் பஞ்சப் பிரம்ஷடங்க மூலமந்திரங்களினாலே புஷ்பங்கொண்டு பூசித்து, சீடனுடைய மஸ்தகத்திலே வைத்து, ஸ்பரிசவேதி ஸ்பரிசத்திலே தாம்பராதிலோகங்களினது களிம்பு நீங்கிச் சுவர்ணமானது போல, சீடனுடைய பாசத்திரயம் நீங்கிச் சிவமாம்படிப் பண்ணுவது ஸ்பரிச தீட்சை;

வாசகம்-வார்க்கிரமாநுகுணமாக பஞ்சாக்கரத்தை உபதேசம் பண்ணுவது வாசகதீட்சை;

மானதமும் - ஆசாரியன் தன்னுடைய ரேசக வாயுவினாலே புறப்பட்டு, சீடனுடைய பூரக வாயுவினாலே இருதயத்தில் பிரவேசித்து, சீட சைதன்யத்தை வாங்கி, துவாதசாந்தமளவாகக் கொண்டு போய், தம்முடைய இருதயத்திலே சிவசைதன்யத்துடனே கலந்து, உப்பும் அப்பும் கலந்து ஏகரசமானது பேரலப் பாவித்து, சீட சைதன்யத்தைச் சீடன் தேகத்திலே பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மானச தீட்சை;

அலகில் சாத்திரம் - முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களை யெல்லாம் சங்கிரகித்து, பதி பசு பாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களையும் சிவ சீவர்களுடைய ஐக்கியத்தையும் சத் சம்பிரதாயமாகப் போதிப்பது சாஸ்திர தீட்சை;

யோகம் - நிராதார சிவயோகத்தை அப்பியாசம் பண்ணுவிப்பது யோக தீட்சை;

* ஆப்பியாயநம் - திருப்தி.

அவுத்திரி - 1 ஹுத சஹிதமாகப்பண்ணும் தீட்சை
அவுத்திரி தீட்சை;

ஆதி அநேகம் உள - கீழ்ச்சொன்ன தீட்சைகள்
ஆதியாக இன்னும் அநேக தீட்சைகள் உண்டு.

அவற்றின் அவுத்திரி இரண்டாம் - அவைகளுக்
குள்ளே அவுத்திரி தீட்சையானது இருவகைப்படும்;

அறியில் - இரண்டையும் அறியில்,

இலகு ஞானம் கிரியை எனும் - பிரகாசத்தை
யுடைய ஞானதீட்சை என்றும் கிரியாதீட்சை என்றும்
சாஸ்திரங்கள் சொல்லும்;

ஞானம் மனத்தால் இயற்றுவது - மனத்தினாலே
சீடனுடைய தேகத்தைப் பிரவேசித்து நாபி குண்டத்
திலே சிவாக்கினி முகங்கண்டு இந்த ஓம பூர்வமாக
ஷடத்துவ சுத்தியைப் பண்ணுவது ஞானதீட்சை;

கிரியை எழில் குண்டம் மண்டலாதி நிலவுவித்து
செய்தல்-சிற்ப 2 கௌசல்யத்துடனே குண்ட மண்டப
வேதிகளைச் சமைத்து ஆகமோக்தமாகக் கலாசோதனை
யைப் பண்ணுவது;

இன்னும் கிரியாவதிதான் நிர்ப்பீசம் சபீசம் என
இரண்டாகி நிகழும் - மேலும் அந்தக் கிரியாவிதியா
னது நிர்ப்பீச தீட்சை என்றும் சபீச தீட்சை என்றும்
இரண்டாகச் சொல்லப்படும் என்றவாறு.

1. ஹுதசஹிதம் - ஓமத்தோடு கூடியது.

2. கௌசல்யம் - சாமர்த்தியம்.

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்ப்பனி மொழியார்
 பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க் தப்
 சீலமது நிர்ப்பீசம் சமயா சாரம் [பண்ணும்
 நிகற்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க் த நித்தத் (2)
 ஏதுமதி காரத்தை இயற்றித் தானும்
 எழிந்திரதி காரையென நிற்றரன்பாய்
 சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னேடு [விளங்கும்
 சத்தியநிர் வானமெனச் சாற்றும் காலே. 4

மேல் இவ்விரண்டு தீட்சைகளுக்கும் அதிகாரி
 களைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : பாலர் - பத்து வயதளவும், வாலீசர் -
 இருபத்தைஞ்சு வயதளவும், விருத்தர் - எழுபத்தைஞ்சு
 வயசுக்குமேல், பனிமொழியார் - ஸ்திரீஜனங்கள், பல
 போகத்தவர் - 1 அநியம் புபுஷுக்கள், வியாதிப்பட்
 டவர்க்குப் பண்ணும் சீலமது நிர்ப்பீசம் - தீர்க்கரோ
 கத்தை உடையவர்களுக்குப் பண்ணும் தீட்சாவிதியா
 வது பீஜாக்ஷரரகிதமாக மந்திரங்களினாலே ஓமமும்
 உபதேசமும் ஆகையால் இவர்கட்குச் 2 சாம்பவ
 தீட்சையுமில்லை, ஆசாரியாபிஷேகமும்ில்லை;

தஷுசுதம் ஸிஷாஹவொயெ :- வொவ்வொயீசம்
 வுபஹீவாவக்யசு ஹொஹலாபகே! வுராயிமுஹு
 ஸிஷிவாஹுநாஹெ ஸீஷவ்வஜிஹெதே! யாவநு
 குஹிஷாயுதாஹவசுஸாஹிஷுஸஹவஹு! ஸிஷபா
 ஹிஷிஷிஷாஹிஷுஹவஹு ஹாஹவஹிஷுஹெதே! ஶீஷா
 வஹிஷிஷிஷிஷுஹாஹாயிகார ஹிஷிஷிஷிஷி.

1. அநியம் புபுஷு - நியமமில்லாமல் சாப்பிட விரும்பு
 பவன். 2. சாம்பவம் - சம்புவினது.

சமயாசாரம் திகழ் சுத்தி - இந்த நிர்ப்பீச தீட்சை யைப் பண்ணுகிற பேர்க்குச் சமயாசாரக் கிரியைக்கு ஏதுவாயிருக்கிற கர்ம பீஜத்தையும் சுத்தி பண்ணப் படுவது;

சமயி புத்திரர்க்கு நித்தத்து ஏலும் அதிகாரத்தை இயற்றி - சபீசதீட்சையை உடைய சமயிக்கும் புத்திர னுக்கும் நைமித்திகத்தினாலே ஆசாரியனுக்கொழிய அதிகாரமில்லை ஆகையால் நித்தியத்திலே அதிகாரத் தைக் கொடுத்து, தானும் எழில் நிரதிகாரை என நின்று இரண்டாய் விளங்கும் - நிர்வாண தீட்சை யுடையவர்களுக்குத் தானும் நித்தியத்திலே சாதிகார மென்றும் நிரதிகாரமென்றும் இருவகைத்தாய்ச் சொல் லப்படும்;

சால நிகழ் தேக பாதத்தினோடு சத்திய நிர்வாணம் என சாற்றுங்காலே - இன்னும் அந்த நிருவாண தீட்சாபேதம் கூறுங்கால் நிகழ்காலத்துத் தேக 1 பதன மாய் அப்பொழுதே பரமமுத்தியை அடையப்பண்ணு வது 2 சத்தியோநிர்வாணம் என்றும் சீவன்முத்தி வியவதானமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிர்வா ணம் என்றும் இருவகைத்தாம் என்றவாறு.

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல உத்தமார்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை நீதியினால் நித்தியநை மித்திககா மியத்தின் நிறுத்திரம் பதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்து

1. பதனம் - விழுகை. 2. சத்தியோ நிர்வாணம் - உடனே சுகம்.

சாதகா சாரியரும் ஆக்கி வீடு

தருவிக்கும் உலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டாம்
ஆதலினான் அதிகாரை யாம்சமயம் விசேடம்

நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்றிடங்கு மன்றே. 5

மேல் சபீசதிட்சாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஒழி உணர்ந்து ஒழுக்க நெறி இழுக்கா
நல்ல உத்தமர்க்கு செய்வது உயர்பீசம் - கன்மகாண்ட
சாஸ்திரங்களைப்படித்து அதனுடைய பொருளையறிந்து
அந்தப்படியே வழுவாமல் அனுஷ்டானங்களையும்
பண்ணிவரும் உத்தமர்களுக்குப் பண்ணுமது சபீச
திட்சை;

நீதியினால் நித்திய நைமித்திக காமியத்தில்
நிறுத்தி நிரம்ப அதிகாரம் நிகழ்த்துவதும் செய்து
சாதகாசாரியரும் ஆக்கி - அவர்களாவர்கள் அதிகாரானு
குணமாக நித்திய கன்மம் மாத்திரமாகவும் நித்திய
நைமித்திக கன்மமும் நித்திய நைமித்திக காமிய கன்ம
மும் பண்ணும்படித் தாபித்து, திட்சை பிரதிஷ்டை
பிராயச்சித்தாதியான சர்வாதிகாரத்தையும் கொடுத்து,
சாதகாசாரியாபிடேகமும் பண்ணி;

சாதகாசாரியன் என்றது நைஷ்டிகாசாரியனைப்
போல அக்கினி காரியாதி கன்மங்களின்றிச் சர்வமும்
ஞானத்தினாலே பண்ணுது அக்கினி காரியாதி கன்மங்
களையும் பண்ணும் பௌதிகாசாரியனைச் சொன்னது.

வீடு தருவிக்கும் உலோக சிவதருமிணி என்று
இரண்டாம் - மோட்சத்தைக் கொடுக்கும் நிர்வாண
திட்சைதானும் உலகதருமிணி என்றும் சிவதருமிணி
என்றும் இருவகைத்தாம்;

தஞ்சாவூர் காவிரிப்பாளையம் :- பெரிய நெல்நிலை
 கீழ்ப்பாடி அளவிகள் சிவபெருமான் । சிவபெருமான் விநாயக
 பிள்ளை, பாண்டிச்சேரி கயிலாசம் ॥ சிவபெருமான் ஸ்ரீ
 மங்களா பிள்ளை, பாண்டிச்சேரி கயிலாசம் ॥ கீழ்ப்பாடி அளவிகள்
 கயிலாசம் ॥ ஸ்ரீ கயிலாசம் கீழ்ப்பாடி கயிலாசம் ॥ தஞ்சாவூர்
 சிவபெருமான் கயிலாசம் கீழ்ப்பாடி கயிலாசம் ॥ கயிலாசம்
 கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம் கீழ்ப்பாடி
 கயிலாசம் ॥ ஸ்ரீ கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம்
 கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம் கயிலாசம்

ஆதலினால் அதிகாரையாம் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்று அடங்கும் அன்றே- சபீச தீட்சையானது அதிகாரத்துடனே கூடினதாகையால் சமயம் விசேடம் நிருவாணம் ஆசாரியாபிடேகம் என்னும் நாலு தீட்சையும் அவரவர் ஞானத்துக்கு ஈடாகப் பண்ணப்படுவது. தீட்சையை அநேக பேதமாகச் சொல்லிப்போந்து இவ்விடத்து நாலென்று சொல்லுவானேன் என்னில்? அந்தத் தீட்சாபேதங்க ளெல்லாம் இந்நாலு தீட்சையிலே அந்தர்ப்பவிக்கும் என்றவாறு.

அழிவிலாக் கிரியையினான் ஆதல்சத்தி மத்தான்

ஆதல்அத்து வாசுத்தி பண்ணிமலம் அகற்றி
ஒழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞானம்

உதிப்பித்துப் பவந்துடைப்பன் அன்ஒருமு வர்க்கும்
வழுவினா வழிஆரும் மந்திரங்கள் பதங்கள்

வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவினா துரைத்தமுறை யொன்றிறென்று வியாத்தி

கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திவின்கண் கண்ணும். 6

கிரியா தீட்சை என்றும், ஞான தீட்சை என்றும், சாம்பவ தீட்சை என்றும் மூன்றுவிதம் ஆகையால் இம்மூன்றுவகை தீட்சாதிகாரிகள் மூவர்க்கும் முத்தி பேதம் உண்டோ என்னில்? பேதம் இல்லை என்பதும் கன்மம் ¹ ஆர்ச்சித்ததற்கு வழி ஈதென்பதும் மேல் கூறுகின்றது.

இ - ள் : அரன் ஒரு மூவர்க்கும் அழிவு இலா கிரியையினான் ஆதல் சத்திமத்தான் ஆதல் அத்துவாசுத்தி பண்ணி மலம் அகற்றி ஒழிவு இலா சிவம் பிரகாசிக்க ஞானம் உதிப்பித்து உற்பவம் துடைப்பன் - பக்குவான்மாக்களுடைய பாசத்தை ஹரிக் கையினாலே அரனென்னும் நாமத்தையுடைய சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அதிஷ்டித்து நின்று கிரியா தீட்சாதிகாரிக்கும் ஞான தீட்சையில் பேதம் சாம்பவ தீட்சையாகையால் ஞான தீட்சாதிகாரிக்கும் சாம்பவ தீட்சாதிகாரிக்கும் இந்த மூன்றுபேருக்குமாகிலுமென்றது ²வியவஸ்தித விகற்பம் ஆதலால் கிரியா தீட்சாதிகாரிக்குக் கன்ம வைகல்யமில்லாத கிரியா தீட்சையினாலும் ஞான தீட்சாதிகாரிக்கும் சிற்சத்தி சகிதமான மனோபாவனையி

1. ஆர்ச்சிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது.

2. வியவஸ்திதி - கட்டுப்படு.

இலே பண்ணும் ஞான தீட்சையினாலும் கேவல சித்
சத்தி மாத்திரத்தினாலே பண்ணும் சாம்பவ தீட்சையி
னாலும் அத்துவ சுத்தியைப்பண்ணி;

அத்துவசுத்தியாவது, ஷடத்துவாவிலும் சஞ்சித
மாயிருந்த கன்மங்களை யெல்லாம் நசிப்பித்தல்; கன்மங்
கள் நசிக்கவே மாயையும் நீங்கும். ஆணவ மலத்தி
னுடைய தடையையும் ஒழித்து, நித்திய ஞானானந்த
மயமான சிவம் ஆன்மாவினிடத்திலே அபிவித்தி
யாவதற்குமுன் அராகாதி கலுஷிதமாயிருக்கிற பசு
ஞானம் போக, ஆன்மசொருப ஞானத்தைப் பிரகாசிப்
பித்து, மேல் ஜனனங்கள் எடாதவாறு சுத்தம்பண்
ணுவன். பதியும் ஆன்மாவும் விபுவாயிருக்க அத்துவா
என்றது ஆருக்கென்னில்? ஆன்மா மாயையினால் பந்
திக்கப்பட்டு ஏகதேசத்தை அடைந்து கிஞ்சிஞ்ஞாய்
நின்று தீட்சாக்கிரமத்தினாலே ஒவ்வொரு தத்துவங்
களாக நீங்கிச் சுவசொருபமான விபுத்துவத்தையும்
சர்வஞ்ஞாதையையும் பெற்றுச் சிவத்தை அடைகையி
னால் அத்துவா என்றதொழிந்து தேசாத் தேசாந்த
ரத்தை அடைந்தது என்றதல்ல.

தஷ்டாங்கம் ஸூரியாஹ்வெ:- வதிவஹ்வெவி-
ஹ்வெவி ஞானாவெஷாஹ்வெ தயோய்யா | தயோ
ய்யெதெய்யஹ்வெநயநம் வஹ்வெஷ்யு ||
தீக்ஷாசுதே க்ருணெணொஷ்டம் தீயாவாரிணதாயதம் |
வெய்யாவாரிணதீக்ஷா ஷெயாதி ஸயவதி-நீ ||
வஹ்வெநயாவாரிணதீக்ஷா க்ருணெஷ்யு ||
வஹ்வெநயாவாரிணதீக்ஷா க்ருணெஷ்யு ||
வஹ்வெநயாவாரிணதீக்ஷா க்ருணெஷ்யு ||
வஹ்வெநயாவாரிணதீக்ஷா க்ருணெஷ்யு ||

நானேவந்தேஸ்யா ஞானஹி கிருபாக்ரஹி வனவயோ
 ஸிவஸ்யோக்தம் வுண்வந்தேஸ்யோபொமதஃ | ஞானகே
 வாயுயுவஸ்யோபம் ஞானவாயுநிவந்தேஸ்யோ வந்தேஸ்யோ
 ஸாரஸ்யோபம் யாவாண்வொவஸ்யோபம் | ஸாமதி
 ஸ்யஸ்யவிஜ்ஞாபா நஞேஸாஞாரஸ்யோபம் | உதி ||

இஃதன்றியும், ஆன்மாவுக்குக் கன்மம் ஆர்ச்சிக்
 கிறதுக்கு வழி என்பதாக,

வழு இலா வழி ஆறு ஆம் மந்திரங்கள் பதங்கள்
 வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள் - தப்
 பறக் கன்மமானது என்று மார்க்கம் ஆறாகும். அவை
 யாதோ என்னில்? மந்திரங்களை 1 உதாத்த அனு
 தாத்த ஸ்வரிதப் பிரசயங்களுடனே தப்பாமல் உச்சரித்
 தால் புண்ணியம் என்றும் தப்பினால் பாபம் என்றும்,
 வியாகரணத்தை அறிந்து பதங்களைப் பிரித்ததனால்
 புண்ணியம் என்றும், அறியாதே பிரித்தால் பாப
 மென்றும், வன்னங்களை 2 ரஸ்வ தீர்க்கப் புலுதம்
 வழுவாமல் அந்தந்த ஸ்தானங்களிலே உச்சரித்தால்
 புண்ணியம் என்றும் அல்லது பாபம் என்றும், புவன
 நாயகரைப் பண்ணின பூஜாதிகளினாலே புண்ணியம்
 என்றும் தத் திரவியாபகார நிந்தாதிகளினாலே பாபம்
 என்றும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய அந்தக்கரணங்
 களினாலே பராக்குப் பண்ணின உபகாரத்தினாலும்
 விசிஷ்டத் திரவிய போக்கியத்தினாலும் புண்ணியம்

1. உதாத்தம் - உரத்துச் சொல்லல்; அனுதாத்தம் -
 மெல்லச் சொல்லல்; ஸ்வரிதம் - உச்சரிப்புப் பேதம்; பிர
 சயம் - கூட்டல். 2. ரஸ்வம் - குறில்; தீர்க்கம் - நெடில்;
 புலுதம் - அளபெடை.

என்றும் பிறர்க்குப் பண்ணின அபகாரத்தினாலும் நிஷித்த திரவிய போக்கியத்தினாலும் பாபம் என்றும், பஞ்சகலாபிமானிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்குப் பண்ணின பூசா பூசைகளினாலே புண்ணிய பாபமென்றும்,

கழிவு இலாது உரைத்த முறை ஒன்றின் ஒன்று வியாத்தி கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்தி சிவன்கண் ஆம் - ஒன்றை ஒன்று நீங்காத முறைமையைச் சொல்லுகையால் மந்திரங்கள் வியாப்பியமும் பதங்கள் வியாபகமும், பதங்கள் வியாப்பியமும் வன்னங்கள் வியாபகமும், வன்னங்கள் வியாப்பியமும் புவனங்கள் வியாபகமும், புவனங்கள் வியாப்பியமும் தத்துவங்கள் வியாபகமும், தத்துவங்கள் வியாப்பியமும் கலைகள் வியாபகமும், கலைகள் வியாப்பியமும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வியாப்பியமும் சிவன் வியாபகமுமாம் எ-று.

இவ்வாறு சிவன் சர்வ வியாபி ஆகையால் ஆறு அத்துவாக்களினாலே ஏற்பட்ட கன்மங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கின்றவனும் புசியாதபடிக்குத் தீட்சையினாலே ஒழிக்கின்றவனும் சிவனே ஆம்.

மந்திரங்கள் முதல்ஐந்தும் கலைஐந்தின் வியாத்தி
மருவுமந் திரமிரண்டு பதங்கள் நாலேழ்
அந்தநிலை எழுத்தொன்று புவனம் நூற்றெட்டு
அவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்திஅயன் தெய்வம்
வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கள் மூவேழ்
வன்னங்கள் நாலாறு புரமைம்பத் தாறு
தந்திடுந்தத் துவங்களிரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமால் அதிதெய்வம் தானும். 7

மேல் பஞ்ச கலையிலும் மந்திர பத வன்ன புவன தத்துவங்கள் நிற்கும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ-ள் : மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கலை ஐந்தின் வியாத்தி - மந்திர பத வர்ண புலன தத்துவங்கள் ஐந்தும் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச கலைகளினாலே வியாபிக் கப்படும் என்றவாறு.

மேல் வெளிப்பதம்.

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதம்நா லேந்து
விரவும்எழுத் தேழுபுரம் இருபத் தேழு
தத்துவமும் ஓரேழு தங்குமநி தெய்வம்
தாவில்உருத் திரனாகும் சாந்தி தன்னின்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னென்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினேட் டாகும்
உத்தமமாம் தத்துவமும் ஒருமூன் றாகும்
உணரில்அதி தேவதையும் உயர்ச னுமே.

8

வித்தையில் இதுவுமது.

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்கள்
தாம்மூன்று பதமொன்(று)அக் கரங்கள்பதி னுறு
வாய்ந்தபுரம் மூவைந்து தத்துவங்கள் இரண்டு
மருவும்அதி தேவதையும் மன்னுசதா சிவராம்
ஏய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினென்று பதங்கள்
எண்பத்தொன் றக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன் றாகும்
ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றே டிருபத்து நாலாம்
அறிதருதத் துவம்முப்பத் தாறுகலை ஐந்தே.

9

சாந்தியாதீதகலை. மேல் இதுவும் அது.

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயும் கன்மங் கட்கு
முன்னிலையா முவிரண்டாம் அத்து வரவின்
ஆன்றமுறை அவைஅருத்தி அறுத்தாமல் முதிர்வித்(து)
அரும்பருவம் அடைதலுமே ஆசா னாகித்

தோன்றி நுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்

துகளறுத்தங் கத்துவாத் தொடக்கறவே சோதித்(து)
ஏன்றஉடற் கன்மம் அனு பவத்தினால் அறுத்திங்(கு)

இனிச்செய்கன்மம் மூலமலம் ஞானத்தால் இடிப்பன்.

மேல் சஞ்சித ஆகாமிய பிராரத்தங்களை யும் ,
ஆணவமலத்தையும் ஒழிக்கும்முறைமை கூறுகிறது.

இ - ள் : அனுக்கள் மூன்று திறத்து செய்யும்
கன்மங்கட்கு முன்னிலை ஆ மூவிரண்டாம் அத்துவா
வின் ஆன்ற முறை அவை அருத்தி அறுத்து - விபுவா
யிருந்தும் குக்கும தேகத்தளவிலே ஞானக்கிரியா வியா
பாரமாகையால் அனுபவென்று பெயருடைய ஆன்மாக்
கள் மனோவாக்குக் காயமென்றும் திரிவித கரணங்களி
னாலே பண்ணும் புண்ணிய பாபங்கட்கு ஏதுவான
ஆறுவழியில் பொருந்தின கன்மங்களைப் பக்குவ முறை
மையிலே புசிப்பித்து அந்தக் கன்மங்களை நசிப்பித்து;

மலம் முதிர்வித்து அரும் பருவம் அடைதலுமே
ஆசான் ஆகி தோன்றி - மலசத்திகளை நீங்கும்படிக்குப்
பக்குவமாக்கி அரிதாயிருக்கப்பட்ட மலபரிபாகம் பிறந்த
வுடனே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துக்
கொண்டு சாந்நித்தியம்பண்ணி;

நுகராதவகை முன் செய் கன்ம துகள் அறுத்து
அங்கு அத்துவா தொடக்கு அறவே சோதித்து - அத்
துவாக்களிலே சஞ்சிதமாயிருக்கிற புண்ணிய பாபங்க
ளானவை பக்குவமாயின் புசியாதபடித் துவந்தமறச்
சுத்திபண்ணி;

ஏன்ற உடல் கன்மம் அநுபவத்தினால் அறுத்து -
பொருந்தின தேகப் பிராரத்த கன்மபலம் புசிப்பதும்
சுவாநுபவத்தினால் அவனுக்குப் பரமறும்படி பண்ணி;

பரமறுமாறு : புஷ்டிகாரியம் தேக தருமமாகவும் சப்தாதிகளைக் கிரகிப்பது சுரோத்திராதி தருமமாகவும் சோக மோக * அர்ஷணாதிகள் அந்தக்கரண தருமமாகவும் கண்டு, தான் இவையிற்றுக்குச் சாட்சியாய்ச் சிவனுடன் வேறற நிற்கை.

இங்கு இனி செய் கன்மம் மூலமலம் ஞானத்தால் இடிப்பன் - இவ்விடத்து, குரு அநுக்கிரகத்துக்குமேல் பண்ணும் ஆகாமிய கன்மத்தையும் ஆணவமல சக்தியையும் சிவன் ஞானத்தினாலே பொடிபண்ணுவர் எ-று.

இரண்டாம் அதிகரணம்

புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
புகல்மிருதி வழிஉழன்றும் புகளுமாச் சிரம
அறத்துறைக ளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்
சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்றால் சைவத்
திறத்தடைவர் இதிற்சரியை கிரியா யோகம்
செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர். 11

மேல் இந்த மலபரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது.

இ - ள் : புறச்சமய நெறி நின்றும் - வேதபாஹ்யமான பெளத்தாதி மதங்களில் பிரவேசித்து அந்தந்தச் சாஸ்திரங்கள் சொன்னபடி தவம்பண்ணி அதனால்;

அகச்சமயம் புக்கும் - தருமாதியான சதுர்வித புருஷார்த்தத்தையும் சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்தி;

* அர்ஷணம் - சந்தோஷம்.

புகல் மிருதி வழி உழன்றும் - இருடிகளால் பண்ணப்பட்ட ஸ்மிருதி யுத்தாநுஷ்டான மார்க்கத்திலே நின்று வருந்தியும்; மனு முதலியன.

புகலும் ஆச்சிரம அறத்துறைகள் அவை அடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - மேலும் அந்த ஸ்மிருதியிலே சொல்லும் பிரமசரிய கிரகஸ்திய வானப்பிரஸ்த சந்தியாசம் என்னும் ஆச்சிரமங்களை அடைந்து அந்த ஆச்சிரமங்களுக்கு ஏற்ற தருமங்களை அநுஷ்டித்தும்;

அரும் கலைகள் பல தெரிந்தும் - வேதாங்கங்களாகிய வியாகரணாதி கலைஞானங்களை உணர்ந்தும்;

ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதாத்தியயனத்தைக் குறைவறப் பண்ணியும்;

சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் - அஷ்டாதச மகாபுராணங்களையும் அறிந்தும்;

வேத சிரப்பொருளை மிக தெளிந்தும் - வேதாந்த சிரவண மநந * நிதித்தியாசனங்களைப் பண்ணியும்;

சென்றால் - இவ்வாறு உத்தரோத்தரமாகச் சனனங்களோடும் அப்பியாசம் பண்ணிவந்தால்;

சைவத்திறத்து அடைவர் - அந்தப் புண்ணிய பலத்தினாலே சைவசமயத்தைப் பொருந்துவார்கள்;

இதில் சரியை கிரியா யோகம் செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியை சேர்வர் - இந்தச் சைவத்தில் சரியை கிரியை யோகமெனும் மூன்று விதத்தையும் கிரமத்திலே அநுஷ்டித்து அவையிற்றுக்களின் பலமாகிய சாலோக சாமீப சாரூபங்களை அடைந்து பின்பு ஒரு

* நிதித்தியாசனம் - தியானம்.

ஜன்மத்திலே ஆசாரியனுடைய அறுக்கிரகத்தினாலே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவார்கள் என்றவாறு.

இம்மையே ஈரெட்டான் டெய்நிழி லாரும்
ஏந்திழையார் முத்தியென்றும் இந்நூலுக்க முத்தி
அம்மையே யென்றுமுத்தி ஐந்து கந்தம்
அறக்கேடுகை என்றும் அட்ட குணமுத்தி என்றும்
மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி என்றும்
விவேகமுத்தி என்றும் தன் மெய்வாடினாம் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகைமுத்தி என்றும் செப் புலர்கள்
சிவனாடியைச் சேருமுத்தி செப்புலநிங் கியாமே. 12

மேல் பரமத முத்தியைத் தூஷித்துச் சுவமத முத்தி கூறுகின்றது.

இ - ள் : இம்மையே ஈரெட்டு ஆண்டு எய்தி எழில் ஆரும் ஏந்திழையார் முத்தி என்றும் - இகமேயுள்ளது, பரம் என்பது இல்லை, சுவர்க்கம் நரகம் என்பது ஏது என்னில்? 1 மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ்பாதி செளக்கியமே சுவர்க்கம், இவைகளின்றித் தரித்திரத்தினாலும் வியாதியினாலும் பீடிக்கப்படுகிறதே நரகம், அழகுடைத்தாகிய அவயவங்களை உடைத்தாய்ப் பதினாறு வயதாய் 2 மதனகலாவல்லபைகளாய் இருக்கிற ஸ்திரீகளுடனே கூடி அனுபவிக்கிறவேளையில் 3 நீவி விடுகிறதே மோட்சம் என்னும் உலகாயதனும்;

இரும் சுவர்க்கம் முத்தி அம்மையே என்றும் - வேதோக்த கன்மானுட்டானங்களினாலே இந்தப் பூத பரிணாம தேகத்தைவிட்டுத் திவ்விய தேகியாய் மறுமை

1. மஜ்ஜனம் - ஸ்நானம். 2. மதனகலாவல்லபை - மனமதநூலில் கெட்டிக்காரி. 3. நீவி - துணிமுடிச்சு.

யிலே பெரிய போகத்தை உடைத்தாகிய சுவர்க்கத்தை அடைவதே மோட்சம் என்னும் பூர்வமிமாஞ்சகனும்;

ஐந்து கந்தம் அற கெடுகை முத்தி என்றும் - ரூபம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சகந்தமும் 1 சந்தானமின்றியில் நிச்சேஷமாகக் கெடுகிறதே மோட்சம் என்னும் பெளத்தனும்;

அட்டகுணம் முத்தி என்றும் - அனந்த ஞானம், அனந்த தரிசனம், அனந்த விரியம், அனந்த சுகம், நிர்நாமம், நிற்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், சகலசம்மியதா பாவம் என்னும் எண்குணப் பிராப்தி மோட்சமென்னும் ஐயினனும்;

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கை முத்தி என்றும் - ஆன்மா சடமாய் ஞானஞ்ச்ரயமாயிருக்கும். அஃது எப்படி என்னில்? விளக்குத் தகளியும் விளக்கும் போல அந்த ஞானத்தினாலே சுகதுக்கானுபவம் உண்டாயிருக்கும் 2 ஷோடச பதார்த்தத்வ ஞானத்தினாலே சுகதுக்கங்களும் தத் ஏதுவாய் இருக்கிற ஞானமும் நீங்கப் பாடாணம்போல ஓரறிவும் அற்று இருப்பதே மோட்சம் என்னும் நியாயவைசேடிகனும்;

விவேகமுத்தி என்றும் - பிரகிருதி புருட விவேகத்தைப் பண்ணிப் பிரகிருதி வியவகாரங்களுக்குத் தான் அன்னியமாகக் கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவங்கள் அற நிற்பதே மோட்சமென்னும் நிரீசுவரசாங்கியனும்; மேல் மாயா புருட விவேகத்தைப் பண்ணி மாயையை நீங்குவதே மோட்சம் என்னும் மாயாவாதியும்;

தன் மெய்வடிவாம் சிவத்தை செம்மையே பெறுகை முத்தி என்றும் செப்புவர்கள் - பாஞ்சராத்திரிகள் மகா

விஷ்ணுவினுடைய கிருபையினால் பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்களுக்குச் சத்தியசொருபமான சுத்த சித்து ரூபியாய் விஷ்ணு * துல்யனாய் ஸ்ரீ பூமி நீலா சத்தித் திரய வியதிரித்தமான சகல போகங்களும் மகாவிஷ்ணு வைப்போலே நித்தியமாய் உடைத்தாயிருக்கை மோட்சம் என்றும், பூர்வ சைவர் சிவானுக்கிரகத்தினால் ஆணவம் மாயை காமிகங்கள் நீங்கச் சத்தியமும் சுத்த முமாய்த் தங்கள் சொருபமாகிய ஞானக்கிரியை பிரகாசிக்க அதனால் சர்வஞ்ஞத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபி வியத்தியாய்ச் சிவசமமாயிருப்பதே மோட்சமென்றும் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால் இஃதெல்லாம் பதமுத்தியே;

சிவன் அடியை சேரும் முத்தி செப்புவது இங்கு யாமே - ஆன்மாவும் சிவனும் அநாதியே பிறிவற்றது; அந்தப் பிறிவில்லாமையைத் தோன்றாதபடி அநாதியே ஆணவசத்தி தடுத்திருக்கையால் இந்த உபாதிகளினாலே அசத்தியமாகிய போகங்களைச் சத்தியம் என்று மயங்கி நின்று சிவானுக்கிரகத்தினாலே உபாதித் திரயங்களும் நீங்கக் கண்ணினது காசகாமலாதி தோஷம் நீங்கக் காட்சியைப் பெற்றதுபோல, சிவனுடைய பிரிவு இல்லாமையைச் சிவஞானத்தால் அனனியமாகக்கண்டு சிவானந்த பரவசத்தினாலே சிவமேயாய் நிற்பது மோட்சம் என்று சொல்லிப் பரமமுத்தியை அடைவது உத்தர சைவராகிய எம்மனோரே என்றவாறு.

பதம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் நிச்சயம், ரட்சை, இருக்கும் இடம், அடையாளம், அடி, ஒரு வஸ்து இத்தனையும், ஆகையால் இவ்விடத்துச் 'சிவனடியைச்சேர்' என்றது சிவமாகிய வஸ்துவைப் பொருந்த என்றது.

* துல்யம் - சமானம்.

பொருந்த என்றதனால் இரண்டிருந்து கூடியது அல்ல, தன்னுடைய பிள்ளையானவன் வியாதியினாலே மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுக் குணமானபொழுது இந்தப் பிள்ளையை இப்பொழுது பெற்றேன் என்றது போல உபாதியினாலே சிவானுபவம் விளங்காமல் இருந்து விளங்கின பிறகு கூடியது என்று சொல்லவேண்டியது.

ஓதுசம யங்கள் பொரு ளுணாகு நூல்கள்

ஒன்றோடொன் றெவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள் யாதுசம யம்பொருள் நூல் யாதிங் கென்கில்

இதுவாகும் அதுவல்ல தெனும்பிணக்க நின்றி நீதியினல் இவையெல்லாம் ஓடித்தே காண

நின்றதயா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருள் நூல் ஆதலினல் இவையெல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் அனையிடும் அரனடக்கிற

[அடங்கும். 13]

மேல் வேத சிவாகமங்களே சாஸ்திரம் என்றும், சிவஞானமே ஞானம் என்றும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஓது சமயங்கள் உணரும் நூல்கள் பொருள்கள் ஒன்றோடு ஒன்று ஒவ்வாமல் உள பலவும் இவற்றுள் யாது சமயம் பொருள் நூல் யாதிங்கு என்னில் - சொல்லும் சமயங்களும் அந்தந்தச் சமய சாஸ்திரங்களும் சாஸ்திரங்களில் *பிரதிபாத்தியமான பதார்த்தங்களும் பந்தமுத்தியினுடைய தன்மைகளும் மேரட் சோபாயங்களும் ஒன்றுக்கு ஒன்றுவிரோதமாகப் பலவாக உள. இவையிற்றுக்களுக்குள்ளே எந்தச் சமயம் பெரியது? எந்தச் சாத்திரம் சர்வத்தையும் சொல்லுகின்றது? எந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த்தம்

* பிரதிபாத்தியம் - சொல்லத்தக்கது.

யதார்த்தம்? எந்தச் சாத்திரத்தில் சொல்லும் மோட்சோபாயம் பரமமுத்தியைக் கொடுப்பது? எந்தச் சாத்திரத்திலே சொல்லும் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டுவது? என்று வினாவில் ;

இது ஆகும் அது அல்ல எனும் பிணக்கது இன்றி நீதியினால் இவை எல்லாம் ஓரிடத்தே காண நின்றது யாதொரு சமயம் அது சமயம் பொருள் நூல் - உலகாயதாதி சிவாத்துவைதி அந்தமாகச் சொல்லும் பதார்த்த லட்சணங்களையும் தருமங்களையும் மோட்ச உபாயங்களையும் மோட்சங்களையும் இது ஆகும் அது அல்ல என்று *சமுத்திரகலச நியாயமாக வேதாகமங்களிலே ஏகதேசத்தை அறிவிப்பது பூர்வ பட்சமும் சித்தாந்தமுமாகத் தர்க்கிப்பித்து, ஆறு குருடர் யானையினுடைய ஏகதேசத்தை ஸ்பரிசித்து யானை இப்படி இருக்கும் என்று தர்க்கம்பண்ணக் கண் உள்ளவன் இவர்கள் சொல்லும் அவயவங்க ளெல்லாம் உடையது யானை என்று நிச்சயித்ததுபோல இந்தச் சமயங்களெல்லாம் சொல்லுவது வேதாகமத்தில் ஏகதேசத்தைப்பற்றி என்று பரதத்துவத்தை உணர்வதானசமயமே சமயம், அந்தச் சமயசாஸ்திரமே சாஸ்திரம், அந்தச் சாஸ்திரத்திலே சொல்லும் பதார்த்தமே யதார்த்தம், அதில் சொல்லும் தருமமும் மோட்ச உபாயமுமே சாதிக்கவேண்டியது ;

ஆதலினால் இவை எல்லாம் அருமறை ஆகமத்தே அடங்கியிடும் அவை இரண்டும் அரன் அடி கீழ் அடங்கும் - சர்வத்தையும் சொல்லுவது சாஸ்திரம் என்பது

* சமுத்திரகலச நியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப் போட்டு மொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலந்தான் வரும் என்ற நியாயம்.

ஆதலால், வேதசிவாகமங்களுக்குள் சகல சாஸ்திரங்களும் அடங்கும். வேதாகமோக்தானுஷ்டானங்களுையே பண்ணவேண்டுவதும் அதிலே அதிலே சொல்லும் பதார்த்தங்களே யதார்த்தமும் வைதிகமும் சைவமுமே சமயமும். இவ்விடத்தும் இரண்டாகச் சொல்லுகையினால் இரண்டிலே அதிகம் ஏதென்னில்? வேதசிவாகமமாகிய அபரஞானமிரண்டும் பரஞானமாகிய சிவஞானத்திலே ¹பரியாவசானமாகையால் ²வேதோபப்பிரமிதமானதுகொண்டு வைதிகசைவமென்றும், சிவகுண ³சங்கிராந்தி சமுற்பத்தி ⁴சமாவேச சிவசமத்துவம் என்று இம்மூர்த்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சியப்பிரதமாகையால் உத்தரசைவம் என்றும், இதைப் பூர்வபட்சம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமயம் இல்லை ஆகையால் சித்தாந்தசைவமென்றும் பெயரையுடைய வைதிகசைவமே சர்வோத்திருஷ்டமான சமயம். வேத சிவாகமங்களே சாஸ்திரம். இதில் சொன்ன பதி பசு பாசம் ஆகிய பதார்த்தத் திரயமே யதார்த்தம். விசிஷ்டதருமமாகிய கிரியாயோக சிவதருமமேபண்ணவேண்டுவது. கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை என்பதே மோட்சோபாயம் என்றவாறு.

அருமறையா கமமுதனா லனைத்துமுரைக் கையினுள்
அளப்பரிதா மப்பொருளை அரனருளால் அனுக்கள்
தருவார்களின் தனித்தனியே தாமறிந்த அளவில்
தர்க்கமொடுத் தரங்கலினுல் சமயம்சா நித்து
மிருதிபுரா னைக்கலைகள் மற்று மெல்லாம்
மெய்ந்நூலின் வறிபுடையாம் அங்கம்வே தாங்கம்
சுருதிசிவா கமம்ஒழிபச் சொல்லுவதொன் றில்லை
சொல்லுவார்த மக்கறையோ சொல்லொ னாதே. 14

1. பரியாவசானம் - முடிவு. 2. வேதோபப் பிரமிதம் - வேதத்திலே அதிகமாகச் சொன்னது. 3. சங்கிராந்தி - சம்பந்தம். 4. சமாவேசம் - பிரவேசம்.

மேல் வேத சிவாகமங்களே சித்தாந்த சாஸ்திரம் என்பது திடப்படுத்துகின்றது.

இ - ள் : அருமறை ஆகமம் முதல் நூல் அனைத்தும் உரைக்கையினால் அளப்ப அரிதாம் அப்பொருளை முடிய ஒதி உணர்தற்கு அரிதாகிய வேதசிவாகமங்கள் இரண்டிலும் எல்லாத்தையும் சொல்லுகையினால் அதுனுடைய பொருளைப் பூர்வோத்தர விரோதமற வேத வாக்கியத்தைப் பண்ண அரிது;

அரன் அருளால் அனுக்கள் தாம் அறிந்த அளவில் தர்க்கமொடு உத்தரங்களினால் தனித்தனியே பின் சமயம் சாதித்து தருவர்கள் - விஞ்ஞானத்தின் பொருட்டு இருடிகள் ஞானப்பிரதமான மந்திரங்களைத் தபசுடனேகூட புனர்ச்சரணைப் பண்ணிச் சர்வ மந்திர பதியானவர் அந்தந்த மந்திரங்களுக்கும் தபசுக்கும் தக்க விஞ்ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத் தளவு வேதாகமங்களிலே ஏகதேசம் அறிந்து தாம் அறிந்தமட்டும் கொண்டு பூர்வபட்சமும் சித்தாந்தமுமாக வேறு வேறு சமயமாகச் சாதித்து அந்தப்படியே தாங்கள் சாத்திரங்களும் பண்ணுவார்கள் ;

மிருதி புராணம் கலைகள் மற்றும் எல்லாம் மெய் நூலின் வழி புடை ஆம் அங்கம் வேதாங்கம் சுருதி சிவாகமம் ஒழிய சொல்லுவது ஒன்று இல்லை சொல்லுவார் தமக்கு அறையோ சொல்லொணாதேஸ்மிருதிகள் புராணங்கள் சிட்சை கற்பம் வியாகரணம் நிருத்தம் சோதிடம் சந்தசு என்னும் கலைகள் இன்னும் சாஸ்திரம் என்று சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாம் யதாத்தோக்தமான வேதசிவாகமங்களாகிய முன்னூலினுடைய வழி நூலும் அதற்குச் சமான தந்திரமும் வேதத்துக்கு அங்கமுமாம். பிரதானமாகச் சொல்லப்பட்டது வேதமும் சிவாகமமும் ஒழிய வேறில்லை. இதற்கு அந்நிய

மாகச் சுவதந்திராகமங்கள் பிடகநூலாதிகள் உண்டு என்று சொல்லும் அவர் வேதபாஷியர் ஆகையால் அசம்பாஷிதரானதுகொண்டு அவர்களோடு உத்தரம் சொல்லலாகாது என்றவாறு.

வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள்

வேறுபாட்டும் நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்

ஆதிநூல் அநாதியம் லந்தருநா லிரண்டும்

ஆனநூல் பொதுசைவம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்

நீதியினல் உலகத்தும் சந்திநிபா தர்க்கும்

நிகழ்த்தியது தின்மறையி றெழிபொருள்வே தாந்தத்

திதில்பொருள் கொண்டுரைக்கும் நூல்சைவம் பிறநூல்

நிகழ்பூர்வம் சிவாக மங்கள் சித்தாந்த மாகும். 15

மேலும் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : வேதநூல் சைவநூல் என்று இரண்டே நூல்கள் - வேதம் சிவாகமம் என்று இரண்டே சாஸ்திரம். பிரம விஷ்ணுவாதி தேவர்கள் இருடிகள் பண்ணினது சாஸ்திரங்கள் அல்லவோ என்னில்?

வேறு உரைக்கும்நூல் இவற்றின் விரிந்த நூல்கள் ஆதி நூல் - வேத சிவாகமங்கள் அல்லாமல் தேவர்களாலும் இருடிகளாலும் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களெல்லாம் இந்த வேதசிவாகமங்களிலே ஏகதேசத்தை எடுத்துக்கொண்டு தங்களுடைய பசுஞானத்தினாலே சொல்லப்பட்ட ஆதி சாஸ்திரம் ;

அநாதி அமலன் தரு நூல் இரண்டும் - அநாதி நின்மலனாகிய சிவனாலே சொல்லப்பட்டது ஆகையால் வேதம் சிவாகமம் இரண்டும் அநாதிநூலென்று சொல்லப்படும். ஆகில் வேதம் என்றும் சிவாகமம் என்றும் இரண்டாகச் சொல்லவேண்டுவான் ஏன் என்னில்?

ஆரணநூல் பொது சைவம் அருஞ்சிறப்பு நூல் ஆம் - வேதமானது சூரியன்முதலாக ஈசுவரனை முடிவாயுள்ள தேவர்களை யெல்லாம் ஆராதிக்கச் சொல்லுவது ஆகையால் பொது, சிவாகமம் சிவன் ஒருவனையே ஆராதிக்கச் சொல்லுகையால் சிறப்புநூலாகும். இவ் விரண்டுக்கும் அதிகாரிகள் ஆரென்னில்?

நீதியினால் உலகர்க்கும் சத்திநிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது - கிரமத்திலே யஞ்ஞாதி அனுட்டானங்களைப் பண்ணிப் புண்ணிய உலகங்களை அடைய இச்சிப்பவர் உலகர், அவர்களுக்குச் சொன்னது வேதம். சிவசத்தி பதிந்ததனால் சிவசாயுச்சியத்தை அடைய இச்சிப்பவர் சத்திநிபாதர். அவர்களுக்குச் சொன்னது காமிகாதி சைவாகமம். ஆகில் வேதமும் சைவமும் வேறேயோ என்னில்?

நீள் மறையின் ஒழிபொருள் வேதாந்த தீது இல் பொருள் கொண்டு உரைக்கும் நூல் சைவம் - வேதத்திலே தேவதாராதனையைச் சொல்லி, அதற்குக் * கர்ஷணைதி பிரதிஷ்டாந்தம் உத்ஸவாதி தீர்த்தாந்தமான தந்திரங்கள் ஒன்றும் சொல்லாதபடியாலே அவைகளையும் சார்வாகாதி பூர்வபட்சமும் நிராகரணமும் சொல்லாதபடியாலே அவைகளையும் வேதாந்தத்தில் குற்ற மற்ற சூக்குமார்த்தத்தையும் திருவுள்ளத்தடைத்துக் கொண்டு விளங்கக்கூறியது சைவாகமம்; ஆகையால், வேதத்துக்கும் சைவாகமத்துக்கும் பேதமில்லை;

பிற நூல் திகழ் பூர்வம் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தம் ஆகும் - வேதசிவாகமங்களுக்கு அந்நியமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட பசுசாத்திரங்கள் எல்லாம் பூர்வபட்சம். காமிகாதி வாதுளாந்தமான சைவாகமம் இருபத்தெட்டும் சித்தாந்தம் என்றவாறு.

* கர்ஷணம் - இழுப்பு.

சித்தாந்தத் தேசினாதன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செனனமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தாந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்பன் என்று
மொழிந்திடவும் உலகரெலாம் மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இதுவென்ன பிராந்தி.

மேல் சித்தாத்தமுத்தியே முத்தி என்பது கூறு
கின்றது.

இ - ள் : சிவன் தன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி
மலம் கழுவி ஞானவாரி மடுத்து ஆனந்தம் பொழிந்து
ஆண்டு வரும் பிறப்பை ஒழித்து செனனம் ஒன்றிலே
சீவன்முத்தராக வைத்து முத்தாந்த பாத மலர் கீழ்
வைப்பன் என்று சித்தாந்தத்தே மொழிந்திடவும்
உலகர் எலாம் மூர்க்கர் ஆகி பித்தாந்த பெரும்
பிதற்று பிதற்றி பாவபெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இது
என்ன பிராந்தி - சிவன் ஆசாரியனாக வந்துநின்று
பக்குவான்மாக்களைக் கருணா கடாட்ச * வீக்ஷணம்
பண்ணிக் கருணா ஜலத்தினாலே அஞ்ஞானமாகிய
அழுக்கைக் கழுவிச் சிவஞானசமுத்திரத்தை ஆன்மாவி
னிடத்திலே பிரகாசிப்பித்துச் சிவானந்த மழையை
ஒழிவறப்பெய்து தனது வசமாக்கி இரண்டறக்கலந்து
இனி மேல் வரும் ஜனனத்துக்கு ஏதுவான சஞ்சித
ஆகாமியங்களைக் கெடுத்து, தேகத்திலே பிராரத்தம்
புசிப்பதாகச் சீவன்முத்தனாகவைத்து, தேகாந்தத்திலே
சர்வ தரிசன முத்திக்கு முடிவாயிருக்கிற தம்முடைய
பாதமலர்க்கீழ் வைப்பன் என்று சிவாகமத்திலே

* வீக்ஷணம் - பார்வை.

சங்கோத்தரங்களுடனே விளங்கக் கூறியிருக்கவும் உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதிப்பவரெல்லாம் தங்கள் மயக்க அறிவுக்கு ஏற்ற 1 சுஷ்க தர்க்கங்களைப் பெரிதாகக் கூப்பிட்டுப் பாவமிகுதியினால் பெரிதாகிய நரகக்குழியிலே விழுவார்கள் ; இந்தப் பிராந்தருக்கு என்ன சொல்லப்போகிறோம் என்றவாறு.

பதம் என்றது சிவம். மலர் என்றது 2 ரூபகம். அஃதாவது சிவஞானமணம் ; சிவானந்தத்தேன். சிவஞானந்தானுபவி ஆன்மா. கிழவைப்பன் என்றது சிவனை ஆன்மா வியாபியான், ஆன்மாவைச் சிவன் வியாபித்திருப்பன் என்றதை அறிவித்தது.

ஆண்டு என்பது சிவஞானந்தானுபவத்தைக் கொடுத்து முத்தியிலும் சிவன் ஆன்மாவை ரட்சிப்பன் என்று அறிக.

இதனால் சிவசமவாதிகள் முத்திபரியந்தமே ஆன்மா சிவனானதெனும் என்றும், சிவன் ரட்சிப்பன் என்றும் முத்தியிலே சுவதந்திரனே ; சிவனால் ரட்சிக்கவும் தேவை இல்லை. ஞானக்கிரியாபிவியத்தி ஒழிந்து சிவானந்தானுபவம் இல்லை என்பதை நிராகரிக்கப்படுகிறது.

தமாமஃ:- வஸூரு வஸூரூ ௨௦ தூணூரு வஸூரூ திவதிரூஉதே ! ஐதி.

இறைவனு வான் ஞான மெல்லா மெல்லா முதன்மையனுக்கிரகமெல்லா மியல்புடையாவியம்பு மறைகளா கமங்களினு னறிவெல்லாந் தோற்றும் மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கும்

முறைமையினால் இன்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே
முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனால் வினையறுக்குஞ் செய்தி யாலே
சேருமனுக் கிரகமெலாம் காணுதுநாம் சிவற்கே. 17

மேல் சர்வஞ்ஞத்துவ சர்வ கர்த்திருத்துவ சர்வா
நுக்கிரகத்துவம் உடையவனே பரம கர்த்தா ஆகை
யால் இந்த லக்ஷணங்களெல்லாம் சிவனுக்கே உள்ள
தாகக் காணப்படுகையால் சிவனே பரமகர்த்தா
என்று கூறுகின்றது.

இ - ள் : இறைவன் ஆவான் எல்லா ஞானம்
எல்லா முதன்மை அனுக்கிரகம் எல்லாம் இயல்புடை
யான் - சகத் சுவாமியாகிறவன் எல்லா அறிவையும்
எல்லாத்துக்கும் கர்த்தாவாகையும் எல்லாத் தொழிலும்
அனுக்கிரகமேயாகையும் சுவபாவமாயுடையவன்;

காணுதும் நாம் சிவற்கே - நாம் காண்பதும்
சிவற்கே. இந்த லட்சணங்கள் நாம் சிவனிடத்திலே
காண்கிறோம் ஆதலால் சிவனே பரம கர்த்தா. இந்த
லட்சணம் சிவனிடத்திலே கண்டது எவ்வாறென்னில்?

இயம்பும் மறை ஆகமங்களினால் அறிவு எல்லாம்
தோற்றும் மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாராதோர்க்
கும் முறைமையினால் இன்பம் துன்பம் கொடுத்தலால்
முதன்மை எலாம் அறிந்து முயங்கி இரண்டு போகத்
திறம் அதனால் வினை அறுக்கும் செய்தியாலே சேரும்
அனுக்கிரகம் எல்லாம் காணுதும் - சிவன் சொல்லப்
பட்ட வேதாகமங்களினாலே சர்வஞ்ஞன் என்பது அறி
யப்பட்டது. அந்த வேதாகமங்களின்படியே நடந்த
பேர்க்கும் நடவாத பேர்க்கும் கிரமத்திலே சுகத்தையும்
துக்கத்தையும் புசிப்பிக்கையினால் சர்வகர்த்தா என்பது

அறியப்பட்டது. புசிக்கப்பட்ட சுக துக்க போகங்களினால் புண்ணிய பாபங்களை ஒழிந்து புண்ணிய பாபங்கள் ஒழியவே சத்திநிபாதம் உண்டாம். சத்திநிபாதத்திலே அனுக்கிரகம் பண்ணுவார். ஆதலால், சிவனே பரமகர்த்தா என்பது சித்தம் என்றவாறு.

சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திர மார்க்கம்

தாதமார்க் கம்மென்றும் சங்கரனை யடையும்

நன்மார்க்கம் நாலவைதாம் ஞான யோகம்

நற்கிரியா சரியையென நவிறுவதும் செய்வர்

சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீபிய

சாருப்பிய சாயுச்சியம் என்றுசதுர் விதமாம்

முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்து முத்தி

முடிவென்பர் மூன்றினுக்கும் முத்திபத மென்பர். 18

மேல் முன்சொன்ன சிவதருமத்தைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : சங்கரனை அடையும் நல் மார்க்கம் சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் தாதமார்க்கம் என்று நாலு - சுகத்தைக் கொடுக்கையினால் சங்கரன் என்னும் நாமத்தையுடைய சிவனை உத்தேசித்துப் பண்ணும் தருமநெறியானது சத்தியநெறி என்றும் தோழநெறி என்றும் புத்திரநெறி என்றும் தாதநெறி என்றும் நாலாம்; இதற்குப் பரியாயநாமம்.

அவைதாம் ஞானம் யோகம் நல் கிரியா சரியை என நவிறுவதும் செய்வர் சன்மார்க்க முத்திகள் சாலோக்கிய சாமீபிய சாருப்பிய சாயுச்சியம் என்று சதுர்விதமாம் முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்து முத்தி முடிவு என்பர் மூன்றினுக்கும் முத்திபதம் என்பர் - சரியை அனுட்டித்தவனுக்குச் சிவ சாலோக்கியமும் கிரியை

அனுட்டித்தவனுக்குச் சாமீப்பியமும் யோகம் சாதித்த வனுக்குச் சாரூப்பியமும் ஞானசாதகனுக்குச் சாயுச்சிய மும் பலம். இவையிற்றுள் முன்சொன்ன ஞானசாதக னுக்குப் பரமமுத்தி; நின்ற மூன்று பேருக்கும் பத முத்தி என்றவாறு.

புதமுத்தியாவது காலாந்தரத்திலே புனருற்பவம் உள்ளது என அறிக.

தாதமார்த் கர்சாற்றின் சங்கரன்றன் கோயில்

தலைலகிட் டிலகுதிரு மேழுக்கும் சாத்திப்
போதுகனும் கொய்துந் தார்மலை கண்ணி

புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதில்திரு விளக்கிட்டுத் திருந்த வனரும்

செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ(து)
யாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியும்

இயற்றுவதிச் சரியைசெய்வோர் ஈசனுல கிருப்பர்.19

மேல் * தாசோகம் பாவிதனான சமயி பண்ணும்
சரிதையிலக்கணம் தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

இதற்குப் பொருள் வெளி.

புத்திரமார்த் கம்புகலில் புதியவிரைப் போது

புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைத்து
சுத்திசெய்தா சனமுர்த்தி மூர்த்தி மானும்

சோதியையுமீ பாவித்தா வாசித்துச் சுத்த
பத்தியினுல் அருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்

பரிவினெடும் எரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலுமீக கிரியையினை இயற்று வோர்கள்

நின்மலன்தன் அருகிருப்பர் நினைபுங் காலே. 20

* தாசோகம் - நான் அடிமை; பாவிதன் - பாவிக்கப்பட்ட
வன்.

மேல் புத்திரகன் பண்ணும் கிரியா லக்ஷணம்
தொகுத்துரைக்கின்றது.

இதற்குப் பொருள் வெளி.

சுகமார்க்கம் புலனெடுக்கித் தடுத்தவளி இரண்டும்
சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதாரங்கள்
அகமார்க்க மறிந்தவற்றின் அரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி அலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க அமுதுடலம் முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைத்திருந்தல் முதலாக வினைகள்
உகமார்க்க அட்டாங்க யோக முற்றும்
உழுத்தலுமுத் தவர்கிவன்றன் உருவத்தைப் பெறுவர்.

இ-ள் : சுகமார்க்கம்-தோழநெறியாவது, தடுத்து
வளி இரண்டும் - உச்சவாசம் நிச்சவாசம் இரண்டை
யும் அடக்கிச் சுழுமுனாமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை
நிறுத்தி, புலன் ஒடுக்கி - விஷயங்களின்வழி மனத்
தைப் போகவொட்டாமல் திருப்பி, சலிப்பு அற்று -
அந்த மனோவியாபாரமுமின்றி லட்சியத்திலே நிறுத்தி,
முச்சதுரம் முதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து -
திரிகோணமாய் இருக்கிற மூலாதாரம் முதலான ஆறு
ஆதாரத்திலும் தர்மார்த்தகாமத்தை அறிந்து அந்த
அந்த ஆதாரங்களின் தேவதைகளைத் தியானித்து,
அவற்றின் அரும் பொருள்கள் உணர்ந்து - அந்த
ஆறு ஆதாரங்களிலும் அசபா சத்தி சிவாத்மகமாக
நிற்கும் முறைமையைப் பார்த்து, அங்கு அணைந்து
போய் மேல் ஏறி - மூலாதாரம் துவக்கி விநாயகன்
முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருந்தி அபிமுகம்
பண்ணிக்கொண்டு ஆறு ஆதாரத்துக்கு மேலாகிய
பிரமரந்திரமளவும் அசபையுடனே சென்று;

அலர் மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது உடலம் முட்ட தேக்கி - பிரமரந்திரத்தின் அதோமுக மாய்ச் சகஸ்ர தளமாய் வாழைப்பூப்போல இருக்கிற தாமரை முகையை ஜ்யோதிர் ஜ்யோதி பதோச்சார ணத்தால் உதிக்கப்பட்ட சிவார்க்கனாலே அலரச் செய்து அந்தத் தாமரைப்பூவின் ¹ கேசராக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ² ஆகுஞ்சனத்தினாலே மூலாக்கினியை வன்னிபீஜோச்சாரணத்தினால் எழுப்பி நாடிசக்கரத்தைப் பேதித்து அந்த அக்கினியினாலே சந்திரமண்டலத்தை இளகப்பண்ணி அந்த அமிர்தத் தைச் சருவநாடிமுகவழித்தாய் நிரப்பி அவ்விடத்தில் உண்டாகிய சுகோதயத்திலே தன்மயாவத்தையை அடைந்து நின்று இவை ஏழும் ³ பிரத்யங்கமாக;

முழு சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக - முன் சொன்ன சோமசூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகள் ஆகிய ⁴ கண்டஜ்யோதிசுக்கள் எல்லாம் சூரியோதயத்திலே நகடித்திராதிப் பிரகாசங்கள் அடங்கினற்போலத் தன் னிடத்து அடங்கச் சர்வதோமுகமாய் ஸ்வபரப்பிரகாச மாய் இருக்கிற பூரணப் பிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிரதானங்கமாக இவ்வாறு;

வினைகள் உக அட்டாங்கயோகம் முற்றும் உழத் தல் உழன்றவர் சிவன்றன் உருவத்தை பெறுவர் - சஞ்சித ஆகாமிய கன்மங்களெல்லாம் நசிக்கும்படிக்குச் சொல்லிப் போந்த அட்டாங்கயோகத்தை எல்லாம் ⁵ உத்யோகத்துடனே பிரயாசைப்பட்டுச் சாதித்த பேர் பூரிகண்ட பரமேசுவரனுடைய சாரூப்பியத்தைப் பெறு வர் என்றவாறு.

-
1. கேசரம் - தாது. 2. ஆகுஞ்சனம் - சுருக்குதல்.
3. பிரத்யங்கம் - அங்கந்தோறும். 4. கண்டஜ்யோதிசு - பிரத்தியேகமான பிரகாசம். 5. உத்யோகம் - முயற்சி.

‘தடுத்து வளி இரண்டும்’ என்றது பிராணயாமம். ‘புலனெடுக்கி’ என்றது பிரத்தியாகாரம். ‘சனிப்பற்று’ என்றது தாரணை. ‘முச்சதுரம் முதல் ஆதாரங்கள் அகமார்க்கம் அறிந்து’ என்றது தியானம். ‘அவற்றின் அரும் பொருள்கள் உணர்ந்து’ என்றது வீக்ஷணம். ‘அங்கு அணைந்துபோய் மேலேறி’ என்றது ஜபம். ‘அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமார்க்க அமுது உடலம் முட்டத்தேக்கி’ என்றது சமாதி. ‘முழுச்சோதி நினைத் திருத்தல் முதலாக’ என்றது பிரதான அங்கமாகிய யோகம்.

தஷுஷுதௌ ஜெமெஹெஹெ :- ப்ராணாயாமிஃ ப்ரஹ்ம ஹாரோ யாரணா ஜ்ஞானவீக்ஷணை | ஜவஹ்லோயிநீ ரித்யௌநா ந்யூமீபொமொஷக ஸ்யபிதி.

இதற்குப் பூர்வாங்கம் இயமம் நியமம் ஆசனம் என்ற மூன்று. இவைகள் இல்லாதிருக்கில் யோகம் கூடாதாகையால் மூலவிருத்தத்திலே கூருதிருக்கவும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கவேண்டும்.

இவையிற்றில் இயமாவது: 1 அஹிம்சை, சத்தியம், 2 அஸ்தேயம், பிரமசரியம், தயை, வஞ்சனையற்று இருக்கை, பொறுமை, தைரியம், அல்பாசாரம், 3 சுசித்துவம் எனப் பத்துவகை.

தயாகாரிகை :- வெஹெஹெஹெ நப்ரஹ்மகாரண விநாஸத்யுதபொயந | காயெந ஜஸாவாவா ஹிஸா வுணுநவாந்யபா || சூத்ராஸவ- ஸநொஹெஹெஹெ

1. அஹிம்சை - கொல்லாமை. 2. - அஸ்தேயம் - திருடாமை. 3. சுசித்துவம் - சுத்தி.

[illegible]

யாலா ப்ராசுதா யுகி ஸ்ரேஷ்டா உநிநிவெ-
 டுவெலிநிஃ! கூடேஷாஸநாஸூர்து நாவூபொம்
 சுயனூந || தஸாஷோமாநு மாவெந ஹோஜநா
 ரிதஹோஜநடி | ஸுஷெஹ உயநிநெடாக்ஷ உஜ்வலாஸி
 ஹுமேநெ || யதூஜனவர ஹவெஷ வொஹுமோ ராநஸ
 உநநு விசுஃ! சுஹுஸுஜ ஹதிஜா நஸநவம் வா
 மந்திவணிதா ஹதி.

இந்தப் பத்தும் ஞானாத்மக கிரியாத்மக பேதங்
 களுமாம்.

நியமமாவது: தபசு, சந்தோஷம், *ஆஸ்திக்யம்,
 தானம், ஈசுவர பூசை, ஞானசாத்திரத்தைக் கேட்டல்,
 லச்சை, புத்தி, ஜபம், விரதம் எனப் பத்துவீதம்.

தயா காரிகை:- தவஸுனொஷராவூகி ஞாந
 ஜீவராவுஜநடி | ஸிவாஜஸ்ரவணனெனுவ ஹ்ரிதிஸ்ர
 ஜவொவ்யதடி || வனதெவ நியரோஃப்ராசுதா ஹதி.

இவையிற்றுக்களின் லக்ஷணங்கள்:

தயா காரிகை:- வெஷொக்தேந ப்ரகாரெண க்ய
 மூவாந்திராயணாநிஃ! ஸரீரஸொஷணம் வக்த தவ
 ஹத்யுஹுதெ வுபெஃ || ஸொஹம் உக்திஃ சுயம்
 கெந ஸம்ஸாரம் ப்ரதிவஸ்வாந | ஹத்யுஹொவந
 உயுஜ்வலவஸம் ஸந்திவந்திதாஃ || யதூஜ்வலாவதொ

* ஆஸ்திக்யம் - தெய்வமுண்டென்கை.

நித்யம் ஸ்ரீதீபாபயதெ நுணாடி | தகலனொஷம்
விஷம்ப்ராஜா வரிஜாநெகதகவராம் || ஸ்ரீ
ஹாதினொகவய-கனம் விரகதஸ்யவராத்தி | ப்ரியம்
யதம் ஸ்ரீஹாபாஜா ஸ்ரீநொஷம்பாஸிம்விஷம் || ஸ்ரீ
தெலாநெகத விராஸொ யஸ்யாஸித்யுமயதெ |
ந்யாயாஜி-கத யநம்ஸாநம் ஸ்ரீயா வெவிகெகி-
நெஜம் || சுந்யூபாயக ப்ரீயெத தஜாநம் ப்ராஜா
தெயா | சுநெவிகாய விப்யாப ததம் யநுநிவ
ஜவ || நொவகாராய ததஸ்ய ஹஸநீவா ஹதம்
ஹவி | ஸ்ரீஹ்ணம் விஷம்ஸாநம் வெஸ்யுக்ஷி
வா ந்யுநெவம் || யயாஸக்ய-கதம் ஹத்யா யத்யு
வ-கிஜநம் | ராமாஜிநெதம்ஹத்யம் வாமத்யு
ந்யுதாதிநாடி || ஹிஸாஜிநெதம் காய வநதெஸ்யு
வ-கிஜநம் | ஸத்யுஜாநநெதம் வராநந்யு
வம்பாடி || ப்ரத்யுவித்யவத்யுநம் வெதாந ஸ்ரீ
ஹ்ணம்ஸாநம் | விபாநெஸ்யுநம் ப்ராஹ்ம தி-ஜிநா
ஸ்யுநிவத்யு || ஸ-கிஜாநாநெதம் விரகதாநம் தயா
ஹ்ணம் ஸ்ரீஹ்ணம் | ஹிபாநெஸ்யுநம் ப்ராஹ்ம
வாராநெஸ்யுநம் ஹ்ணம் || வெத்யுளகிக ராமெ-
ஷம் சுநிதம் சுந்யுபத்யுநம் | தவ்யுநெவத்யு யாஹ்ம
ஹ்ணம்வெத்யு கி-கதா || வெவிகெஷம்ஹிஸ
வெ-ஷம் ஸ்ரீயாபாய திவ-கெஷம் | ப்ரஸநம்ஸாநம்

ணாவடுவடு உவவழிவெடி கூடாதுயா || யதோயா
 ரோதலிஷ்யா உவவாய முண்ணவருதல் :

ஜபலக்ஷணம் மேலே கூறுவாம்.

ஆசனமாவன: சுவஸ்திகாசனம், கோமுகாசனம், பத்மாசனம், வீராசனம், சிங்காசனம், பத்திராசனம், முக்தாசனம், மயூராசனம், சுகாசனம் என ஒன்பது விதம்.

தயா காரீகை :- ஸூழிகம் மொழிவெவடி வீர
 லிஹாஸநந்தயா | ஹடிசுதாஸநம் வெவடிபடு
 ராஸநவெவ || ஸுபாஸநம்ஸோவாது நவடி
 சூநிவெவதி.

இவையிற்றிந் லக்ஷணங்கள்:

ஜாநடுவெடாரதரெவிபு குகாவாடி தவெ
 உவெ | ஸ்ரீஸ்யிரம் காயா ஸூழிகம் தகவெ
 கூடுத || ஸவெடிக்கிணமும் து வுடிவாஸெ
 நியொஜெயசு | டிக்ஷிணெவி தயாஸவெ மொழிவ
 ணசு புவகூடுத || சுமொஷாவவி ஸூழிபா கஜா
 ஹா வுசுகூடுணெ | உளவெடாருவாரிவிபெ
 நு குகாவாடிதயாடி || வஜாஸநம் ஹெவசுபாஜி
 ஸவடரொம ஹபாவஹடி | டிக்ஷிணெதர மும்
 டிக்ஷிணொரூணிவிநுஸெ || கீஜுகாயஸூராவீத

வீராஸநஜேஹுதஸு | மஹுளயவ்யஷணஸ்யாஜ-
 லீவந்யாசு வாஸுட்யொஃ க்ஷிபெசு || டக்ஷிணம்
 ஸவ-மஹுத ந வாஜி-க்ஷிணமஹுதம் | ஹஸுளயஜா
 நௌஸம்ஸ்யாவ்ய ஸாம்மஹுதனுப்யஸாய-ய || நாலா
 ம்ருணா நிரீடுகெத ஹவெசு ஸிம்ஹாஸநம் ஹிதசு |
 மஹுளய வ்யஷணஸ்யாய லீவந்யாஃ வாஸுட்யொஃ
 க்ஷிபெசு || வாஸுட்யொளய பாணிஸ்யாந்யுபவ்யூ
 ஸுநிஸ்யுத | ஹஸுளய நம் ஹவெசெத திஷ்ரொம
 விநாஸு || நிவீய லீவநீம் ஸ-டுக்ஷாந் டக்ஷிணெ
 தரமஹுதம் | வாஜிம் வாஜிநமஹுத ஜேகதாஸந
 ஜிஷம்ஹவெசு | ஜெஷ்யாவரிவிநிக்ஷிப்ய ஸவ-மஹுதம்
 ததொவரி || மஹுளயநாநு ஸக்ஷிப்ய ஜேகதாஸ
 நஜிஷம் ஜேந | களவராமுள ஜேநிஸ்யுஷ நிக்ஷி
 பௌலிவாஸுட்யொஃ || ஹ-டுஜாம் பாணிதவெத
 ஹிக்ஷிபெசு கா முஜாநஸம் || ஸஜேஹத ஸிரீவா
 ஜா டக்ஷிணவெச்யாஜி ஸம்ஸ்யிதம் | ஜய-டுராஸநஜேதசு
 ஸ்யாசு ஸவ-மஹவ்யுணாஸநு || யெநகெநயு
 காரெண ஸம்வம்யெய-டுண ஜாயதெ | ததூவா
 ஸநஜித்யுஷம் ஸகதஸுக்ஸஜாஸ்யெசு || யஜெஜேஸு
 நியதெதெஸ்யவ சூஸநெஸ்யு ஸம்ஸம்ஸ்யுதம் | நாய்
 ஸ-ஜிமதக்ஷுக்ஷா ப்ராணாயாஜிததக்ஷுரம் ||

நாடிசோதனைக் கிரமம் :

நிஜநெ நியெரெஜெ வா தாதவவிவஜிநெத !
 விஜுதும் கடுகூலீத மூலிவகுக்கா ஸோஹி
 தம் || ரெனெநுநுதலுலராஜீர ஸிதலலுயரஸுடா !
 ரீபூஸநெநாவரிகுஸாநு ஸோஸீயடபராஜிநு ||
 விநாயகம் ஸுஸவகுஜு மவரீகுமொடிகாடினி ||
 ஐஷ ஷெவம் முருங்கா ததொவஷிஷு லாஸநு ||
 பூரீசெவொடீசெவ்வாஸு ஜீதாஸநமதாஸு
 யு || ஸரீசீவரிகாய ஸ்வதாஸுஸுநிஸுதம் ||
 நாலாமுஸஸுஜிஸினிவம் வீக்ஷுரீஜெதஸ்யகடு ||
 யுவந்தரீதவஸு நெஞ்ஞாஸுஸுஸோஹிதம் ||
 ஐயபாவாயுரொவா வரையிகொடி ரஷிதடு ||
 ததொநுஷெஹரீஜுஸு யூபெஜீரவா வயீயுதடு ||
 ரெமனா விநுஸுயுதம் சுநிஸுய ஸுஸுதடு ||
 ஜாயநுவிநெயெசு வஸூ லாயம் விமலயாவு
 நம் || வுந்விமலயாவகுய வாயம் டிக்ஷிண
 தஸுயீ || வுநவிநெயெசுவஸூ லாயயஸு
 நெநுஸுநெம் || த்ருதவடூரம் வாய த்ருத-
 ரூஸநெவவா || ஷடீக்ஷகா சூரெனிதும் ரஹ
 ஸுய த்ருஷிஷு || நாயுஸுஜிவாவொதி வு
 யக்ஷிணாவ டிக்ஷிதடு || ஸரீர வஸுதா தீஷி
 வடுநெஜுரவதிநம் || நாடாவிஷுந ரீதெதசு
 விஷுநசு வ்ஜஸுயகம் || யாவநெதாநி ஸவ
 ஸு தாவஷெவம் ஸோவரெசு ||

மேல் பிராணாயாம லக்ஷணம் :

விரகதாநாம் ப்ரஹ்மஜாநாம் வெவஸ்யாநாநு
ததெயவவ | ஸுதிசுராணாநு தயாஜ்ஞீணாம் ப்ராண
ஸம்யஜீநம்ஸிநெ || சிநொதம் ஸிவஜிஞ்ஞவா வெவஜ்
வ்வாநவாந்யயா | நித்யஜெவம் ப்ரகூலீக்த ப்ரா
ணாயாஜிம்ஸம் ஷொயஸ || ஐயபாவிவஷொயஸ
லிம் பவநநு தாநாநுதரஷஷி.தஜிஷரிசு || துஜ
விம் ஐயாஸநகெ ஸுநகெஷிஸலி ஷிஸலி
ஷிஸக்சு || ப்ரஹ்மத்யாஜிநிஷெடாநெஷி சிம்
யுதெஜி ஸஜிஞ்ஞதம் | ப்ராணாஸாரதொ நித்யம்
ஸ்யஜிநிரதஸ்யம் || ப்ராணஸம்ஸிநெநெவ ஜி
நாநுஷெதா ஹிஷிதி | வொஹிதம் வபிரணம்
வொயொ ருஷிரெவபிரகொஹிஸம் || ஸம்வபிணம்
கும்ஹவாபொ ஜாரணம்கும்ஹகொஹவெச | வஹி
விஷிரெவகம்வொயொ ருஷிராஷெவகொஹவெச || ப்ர
ஷெதஜிநகொயஜ்ஞம் ப்ராணாயா ஜெஷெஸொயஜிம்
கவநம்ஜிஜிவ்விஷி ஷிஷதாநெநொதஜிம் ஹவெச ||
வபிவம் வபிவம் ப்ரகூலீக்த யாவஷுஜிஸம்
ஹம் | ஸம்ஹவத்யுதஜெப்ராஜிம் ப்ராணாயாஜெஸம்
வீஹவெச || ப்ராணாயாஜெநவித்யுநம் ஸம்ஹவதி
ஸம்வத | விதெஸம்ஜெநஸூக்ஷ்மம் ப்ரத்யஜ்
திஷி வஸிதம் || ப்ராணஸிதெந ஸம்யுதம் வர

போதநிதிஷ்டி | ப்ராணாயாமி வரஸ்யாஸ்ய வுர-
ஷஸ்ய ஹோதூதே | ஹெஹஸ்யோதிஷ்டெ தெந கிணு
ஜூநா திரேகதா | ரெவகம் வுரகம் துக்ஷா
கூண்டகஹித்யுஷ்யஸேச | ஸவ-பொவ விநிதி-கூ
ஸ்யேக்ஷாந வோஷ்யாயாச | ஹெநாஜவக்யோஷோதி
வததாதிவநஸ்யாதி | ப்ராணாயாநெக நிஷஸ்ய
நகிணிதிவித்யுஷ்ய || தவ்யாஸவ-பு ப்ராபதேந
ப்ராணாயாமிந ஸயுஷ்யஸேச ||

சன்மார்க்கம் சகலகலை புராண வேத

சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம்பலவும் உணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாக மேலாம்

பதிபசுபா சம்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டும்
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான

ஞேயமொடு ஞாதிருவும் நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்

பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் காணே.

மேல் ஞானமார்க்கத்து அடைவு கூறுகின்றது.

இ - ள் : பின் மார்க்க சிவன் உடன் ஆம் பெற்றி
சன்மார்க்கம் - சரியை கிரியா யோகமார்க்க அனுஷ்டா
னத்துக்குப் பின் ஷடத்துவ மார்க்கத்தினாலே சிவ
சாயுச்சியத்தை அடையுந்தகைமை சத்தியநெறி ;

சத்தியநெறி என்றது சரியையாதி அனுஷ்டானங்
களும் அதனால் அடையும் சாலோக்கியாதி முத்திகளும்
அநித்தியம் ஆகையால் அசத்தியம், ஞானமும் இத
னால் பெறும் சிவசாயுச்சியமும் நித்தியம் ஆகையால்

சத்தியம். ஆகையால், சத்தியநெறி என்பதற்குப் பரியாயமாகச் சன்மார்க்கம் என்றது. அஃதாவன :

சகல கலை வேத புராண சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம் பலவும் உணர்ந்து.

கலை புராண வேதம் என்றது சாதியொருமை. உணர்ந்து என்பதைப் பதந்தோறும் ஓட்டிப் பொருள் உரைக்க. இவ்விடத்துக் கலைகள் என்றது பாச ஞானங்களை.

இதற்குச் சம்மதி 'மொய்தரு பூதமாதி' (சூத் - 2, செய் - 73.) என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது. அந்த ஞானங்கள் தாம் எவையிற்றுக்களினாலே அறியப்படும் என்னில்?

வேதங்கள் உணர்ந்து - வேதங்களை ஓதி வேதாந்தப் பொருள்களை அறிந்ததனால் வேத அத்தியயனத்துக்கு அதிகாரம் இல்லாத ஸ்திரீ சூத்திர துவிசபந்துக்கள்,

புராணங்கள் உணர்ந்து - புராணங்களை ஓதி அதன் பொருளை அறிந்ததனால்,

இஃதன்றிச் சிவதீட்சாயுத்தராய் * விசிஷ்டமாகிய சிவதர்மிகளான பேர் காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களை ஓதி, அதிலே பூர்வபட்சமாகச் சொல்லும் சார்வாகாதி சமயங்களினுடைய பல ச்ருதி லக்ஷணங்களை எல்லாம் அறிந்து,

இதற்குச் சம்மதி சித்தாந்தபோதத்திலே,

* விசிஷ்டம் - மேலானது.

வெடிகாது ஸ்ருவணம் தஞ்ரு த்ருவண-நாநா வியீ
யதெ! சூழலாய-லு லி-லாது வ-ராணம் ஸ-ரு
வணி-நாநா || ஸ்ரு-தாஸ-ஸ்ரு-ருஷ-பாநிஷா ஸவ-
ஸாஸு-ஷ டிஸ-நாஸ | ஸ-ரு-ராணாம் வு-த்பொ
வாஸு-ஸ்ரு-த்யெ-நாஸ-லு-கெ-ஃ || ஐதரெ
ஷா விரகதாநா ஹாஷாபா தகவெடிநடி ||

பல் மார்க்க பொருள் பலவும் கீழாக மேலாம் பதி
பசு பாசம் தெரித்து - பல சமயிகளுடைய நெறியில்
சொல்லும் பதார்த்தங்கள் தாழச் சர்வோன்னதமான
பதி பசு பாசமாகிய பதார்த்தத் திரயங்களைத் தெரிந்து,

தெரிந்து என்றது தெரித்தென விகாரமாயிற்று.

இவ்வளவும் பரஞானம். மேல் அபரஞானம் கூறு
கின்றது.

இதற்குச் சம்மதி அளவையிலே 'அநாதியே அமல
யை' என்ற திருவிருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது.

பரசிவனை காட்டும் நல் மார்க்க ஞானத்தை நாடி -
நீலருத்திராதி சதாசிவபரியந்தம் சிவாதிஷ்டித விக்கிர
கங்களுக்கெல்லாம் சிவன் என்னும் நாமம் உண்டு
ஆதலால், இவர்கள் பரசிவன் என்று கருத்தாய்
நிஷ்கள சிவனைப் பரசிவன் என்றது. அந்தப் பரசிவ
னைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானம் நன்மார்க்கம் என்றது.
சரியையாதிகளைப்போலக் காயக்கிலேசாதி இல்லாமல்
அப்பியாசாவஸ்தையிலும் * சுகரமாகையால்.

* சுகரம் - சஞவாய்ச் செய்யக்கூடும்.

இனி, சூரியனையும் தன்னையும் தரிசிக்கிறவனையும் தரிசிப்பிக்கும் சூரியப் பிரகாசம்போலச் சிவனையும் தன்னையும் ஆன்மாவையும் தரிசிப்பிப்பதான சிவசமவேத சிற்சத்தியைத் தரிசித்ததனால் சிவனைத் தன்னிடத்து வேறறக்கண்டு.

இது விகற்பஞானம்.

மேல் நிர்விகற்பஞானமாவது :

ஞான சூயமொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம் - காட்சியாகிய சிவஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவனையும் காண்பவனான தன்னையும் பகுத்தறியும் முறைமையின்றிச் சிவமாகி நிற்பது,

ஞான பெருமை உடையோர் சிவனை பெறுவர் காணே - இவ்வாறு ஞானாதிக்யத்தினாலே சிவானந்தானுபவத்தை ஆன்மலாபமாகப் பெறுவர் ஆதலால் இந்த அனுபவத்தை ஞானப்பியாசத்தினாலே நீயும் அனுபவித்து அறிவாயாக என்றவாறு.

ஏகாரம்: ஈற்றசை.

ஞானநூல் தனையோதல் ஒது வித்தல்

நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்று ஈனமிலாப் பொருளதனைச் சித்தித்தல் ஐந்தாம்

இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில்ஞான பூசை ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தபம்செய்ப்புகள் தியானம்

ஒன்றுக்கொன் றுயிருமலை ஊட்டுவது போகம் ஆனவையான் மேலான ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர் விடெய்த அறிந்தோ ரெல்லாம். 23

மேல் சைவர் அநாதி சைவர், ஆதிசைவர், மகா சைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரபர

சைவர், அந்தியசைவர் என்ற ஏழு பேதத்திலே, அநாதிசைவரும் பிரபரசைவரும் அந்தியசைவரும் நீங்கலாக நின்ற நாலுபேருக்கும் விசேஷ தர்மமாகிய பஞ்ச மகாயக்கியம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஊனம் இலா கன்மங்கள் தபம் செபம் தியானங்கள் இவை ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் ஊட்டு வது போகம் ஞானநூல் தனை ஓதல் ஓதுவித்தல் நற் பொருளை தான் கேட்டல் கேட்பித்தல் நன்றும் ஈனம் இலா பொருள் அதனை சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞான பூசை இறைவன் அடி அடைவிக்கும் ஆனவை யான் மேலான ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர் வீடு எய்துவர் அறிந்தோர் எல்லாம் என மாறிப் பொருள் உரைக்க.

ஊனம் இலா கன்மங்கள் - 1 பிராமமுகூர்த்தத்தில் எழுந்திருந்து சிவசிந்தனைமுதலாகச் சிவபூசை அக்கினி காரியம் துரியசந்திபரியந்தம் ஆகமோக்தப் பிரகாரங் களிலே அந்தந்த வர்ணச்சிரமத்துக்கு வேற்றக் கிரியை களை ஏற்றக் குறைச்சலறப் பண்ணுவது கன்மயக்கியம்;

தவம் - சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபவாசம் அஷ்டமியாதி 2 அநசந விரதங்களினாலே தேகத்தைத் தபிப்பிக்கிறது தபோயக்கியம்;

ஜபம் - அந்தந்த வர்ணச்சிரமானுகுணமான சிவ மந்திரத்தை வாசகமாகத்தான் 3 உபாம்சவாகத்தான் மானசமாகத்தான் மேலே சொல்லும் பிரகாரத்திலே ஜபிப்பது ஜபயக்கியம்;

1. பிராமமுகூர்த்தம்-விடிய ஐந்து நாழிகை. 2. அநசநம்- சாப்பிடாமை. 3. உபாம்ச - ரகசியம்.

தியானம் - இருதயாதி ஸ்தானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த்திகளைப் பலகாலும் தியானிப்பது தியானயக்கியம்;

இவை ஒன்றுக்கு ஒன்று உயரும் ஊட்டுவது போகம் - இந்நாலும் ஒன்றுக்கு ஒன்று அதிக பலன்களைக் கொடுப்பதாய்ச் சிவலோகத்திலே மகாபோகங்களைப் புசிப்பித்துக் கால இறுதியிலே புனர்ஜனனத்தை உண்டாக்கும்;

ஞானநூல் தனை ஓதல் ஓதுவித்தல் நல் பொருளை தான் கேட்டல் கேட்பித்தல் நன்றும் - ஞானசாஸ்திரத்தைத் தான் முன்னொடு பின் மலைவற ஆசாரியனிடத்திலே படித்தல், தான் படித்தபடி ஒருவர்க்குப் படிப்பித்தல், பாசம் பசு பதி என்னும் மூன்றுபொருளுக்குள்ளே ஞானானந்த சொரூபி ஆகையால் நற்பொருளாகிய பதியை மனம் முதலான கரணங்களை நீக்கிப் பாவிக்கும்படி ஆசாரியனிடத்திலே தான் கேட்டல், அவ்வாறு தன்சீடனுக்குப் போதித்தல்,

ஈனம் இலா பொருள் அதனை சிந்தித்தல் ஐந்தும் எழில் ஞானபூசை - இறைவன் அடி அடைவிக்கும் ஆனவையான் மேலான ஞானத்தால் அரனை அருச்சிப்பர் வீடு எய்த அறிந்தோர் எல்லாம் - பாசமானது ஐடமும் மலமும் ஆகையினாலும் பசு அந்த மலசம்பந்தம் ஆகையினாலும் ஓரிழுக்குமல்லாமல் சுவபாவ நின்மலமாய் நித்தியானந்தமயமாயுள்ள பரம்பொருளை ஆன்மாவிலே வேற்றப் பாவிக்கையால் அவ்வைந்தும் முன் சொன்ன நாலு யக்கியங்களிலும் விசிஷ்டமாகிய ஞானயக்கியம். இது சிவசாயுச்சியத்தை அடைவிக்கும். ஆதலினாலே பாச பசு ஞானத்துக்கு மேலான சிவஞானத்தினாலே சிவனைப் பூசைபண்ணுமவர்கள் மோட்சத்தை அடைய அறிந்தோர்கள் என்றவாறு.

செவ்வாஸவியா செவ்வா செவ்வா ஹே
 ஸ்ரீமணம்ஹே | சுநாதிசெவ்வாயிம் சிவசெவ
 வித்யகம் || துத்யகம் ஹேசெவ துத்யகம்
 ஹேசெவகம் || பன்னாசெவாநாசெவாஹே
 வர உய்தெ | ஸவ்வா வாவ்வா செவ்வா
 நா ஹே உய்தெ | சுநாதிசெவா ஸவ்வா
 செவ்வாவிஜி | விவ்வா செவ்வா ஹேசெவ
 தியா செவ்வா வாவ்வா || சுநாசெவா ஸவ்வா
 தாஸ்தாசெவ்வாவாஹே ஸ்வாதாம் | ஸவ்வா
 ஹேசெவா காவ்வா வாவ்வா || வாவ்வா
 செவ்வாதம் செவ்வாதெ ஸவ்வா || சுநாசெவா
 ஜாதாசெவ்வா செவ்வா செவ்வாதெ || சுநாசெவா
 காவ்வா செவ்வா செவ்வா செவ்வாதம் | சுநா
 யசெவ்வாதம் தவ்வாசெவ்வாதம் || ஸவ்வா
 யசெவ்வாதம் செவ்வாதம் செவ்வாதம் || யசெவ்வா
 யசெவ்வாதம் செவ்வாதம் செவ்வாதம் ||
 சுநாவா ஹேசெவா செவ்வா செவ்வாதம் |
 வாவ்வா செவ்வா செவ்வாதம் செவ்வாதம் ||
 உதவ்வா செவ்வாதம் செவ்வாதம் செவ்வாதம்
 தம் | வாவ்வா செவ்வா செவ்வாதம் செவ்வாதம்
 செவ்வாதம் ||

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை

கிளத்தலென ஈரிரண்டாம் கிளக்கின் ஞானம்
வீட்டையடைந் திடுவர்நிட்டை மேவி னோர்கள்

மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்(கு)
ஈட்டியபுண் வாயிநாத ராகி இன்பம்

இனிது நுகர்ந் தானருளால் இந்தப் பார்மேல்
நாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவநித்துக் குருவால்
ஞானநிட்டை அடைந்தடைவர் நாதன் தானே. 24

மேல் ஞானயக்கியம் நாலுபேதமாய் இருக்கும்
முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : கேட்டல் - பதி பசு பாசத்தினுடைய லட்
சணங்களை ஆசாரியமுகத்திலே நின்றுக் கேட்டல்,
உடன் சிந்தித்தல் - கூடப் படித்தபேருடனே அந்த
லக்ஷணத்துக்கு அவ்வியாப்தி அதிவியாப்தி அசம்பவ
தோஷம் இல்லாமல் சோதித்தல், தெளிதல் - மூன்று
பொருள்களினுடைய சொரூபத்தை நிச்சயித்துப் பாச
1 ஹரணம் என்றும், பதி 2 உபாதேயம் என்றும்
பாசத்தை நீங்கிப் பதியைப் பிரிவற நிற்பாம் என்றும்
துணிதல், நிட்டை கிளத்தல் - அந்தப் பதியுடனே
வேறற நின்று பேரின்பவளர்ச்சியைப் பெறுதல், என
ஈரிரண்டாம் - இவ்வாறு ஞானப்பியாசம் நாலுவிதம்
ஆம்;

கிளக்கின் ஞானம் வீட்டை அடைந்திடுவர் நிட்டை
மேவினோர்கள் - சதுர்வித ஞானப்பியாச பலத்தை
விசாரிக்கில் ஞானத்தினாலே உண்டாம் பரமமுத்தியை
நிட்டை பொருந்தின பேர்கள் அடைவார்கள்;

1. ஹரணம் - நீக்குதல். 2. உபாதேயம் - எடுக்கத்
தக்கது.

* மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்கு ஈட்டிய புண்ணிய நாதர் ஆகி இன்பம் இனிது நுகர்ந்து - நிட்டை பொருந்தாது கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலள விலே தேகத்தைவிட்ட பேர் பிருதிவியாதி புத்தி தத்துவ பரியந்தம் கடந்து இவைகளுக்கு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்தில் சிவலோகத்திலே சாலோக சாம்ப சாரூப பதங்களுக்கு ஏதுவான புண்ணியங்களைபுடையவராய் அவ்விடத்துத் துக்கமென்பது சற்றுமில்லாமல் சுகமே அனுபவிப்பர். அனுபவிக்கையிலும் போகத்தில் மனப் பற்று இல்லை. ஆகில்,

அரன் அருளால் - சிவனருளால் நிட்டை கூடிப் பிரளயகாலம் அளவும் அவ்விடத்துச் சீவன்முத்தராய் இருந்து பிரளயத்திலே பரமுத்தியை அடைவர். அவ் விடத்துப் போகபரவசத்தினாலே நிட்டைகூடா திருந்த தாகில், இந்த பார்மேல் நாட்டிய நல் குலத்தினில் வந்து! அவதரித்து - இந்தப்பூமியின்மேல் ஈனகுலத்தி னன்றிச் சிவதருமம் பண்ணுவோர் குலத்திலே வந்து உதித்து, குருவால் ஞானநிட்டை அடைந்து அடைவர் நாதன் தாளே - ஆசாரியர் கருணையினாலே ஞான நிலைமையைப் பெற்றதனால் சிவனை வேறறச் சிவசா யுச்சியத்தை அடைவார்கள் என்றவாறு.

தானமியா கந்திர்த்தம் ஆச்சிரமம் தவங்கள்
சாந்திவிர தர்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோர்
ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வர்
ஈசனியோ கக்கிரியா சரியையினில் தின்றோர்

* 'மேவாது தப்பினவர்' என்ற பகுதிக்கு ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகள் உரையையும், ஏனைய ஆசிரியர்களாகிய ஸ்ரீ மறைஞானசம்பந்த தேசிகர், ஸ்ரீ நிரம்பவழகிய தேசிகர் உரைகளையும் நோக்கிச் சிந்தித்து வேறுபாடு உணர்க.

ஊனாபிளா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லாம்
ஒடுங்கும்போ தான்முனாபிளா தொழியிறுப்ப வித்து
ஞானநெறி அடைந்தடைவர் சிவனை அங்கு
நாதனோ முன்பிற்கின் நனுகுவந்தந் டுளே. 25

முந்தின விருத்தத்திலே வைதிகதருமம் இரு
வகை சிவதருமமாகிய சிவபூஜாதிகளே செய்யவேண்
டுவதாகக் கூறியது என்னை யென்னும் சங்கையைப்
பண்ணிக்கொண்டு உத்தரம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : தானம் யாகம் தீர்த்தம் ஆச்சிரமம்
தவங்கள் சாந்தி விரதம் கன்ம யோகங்கள் சரித்தோர்
ஈனம் இலா சுவர்க்கம் பெற்று இமைப்பளவில் மீள்வர்-
ரிஷிப் புரோக்தங்களான ஸ்மிருதியாதி தருமசாஸ்தி
ரங்களிலே சொல்லும் பூதானம் முதலாகிய தானங்கள்
அக்கினிஷ்டோமமாதியான யக்கியங்கள், தீர்த்த யாத்
திரை, பிரமசரியாதி ஆச்சிரமானுஷ்டானங்கள், பஞ்
சாக்கினி மத்திய 2வர்த்தித்துவாதி தபசுக்கள் பிராயச்
சித்தங்கள், கிருச்சிர சாந்திராயணாதி விரதங்கள்,
அடயோகங்கள் இவையிற்றுக்களைப் பண்ணின பேர்
துக்கம் இல்லாமல் சுகமே அனுபவிக்கும் தலமாகையி
னால் சுவர்க்கமென்று பெயராயுள்ள தேவலோகத்தை
அடைந்து சுகத்தைப் புசித்துக் கன்மத்துக்கு ஈடான
தேகத்தை எடுப்பார்கள்;

இமைப்பளவில் என்றது சிறிது காலம் என்பதற்கு
உபலக்ஷணம்.

ஈசன் யோக கிரியா சரியையினித்தின்றோர் ஊனம்
இலா முத்தி பதம் பெற்று - சிவப்புரோக்தமாகிய
காமிகாதி ஆகமங்களிலே சொல்லும் சரியை கிரியா

1. புரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது. 2. வர்த்தித்துவம் -
இருக்கை.

யோகங்களை அனுட்டித்த பேர் குறைவற்ற சாலோகம் சாமீபம் சாரூபம் என்னும் பதமுத்திகளைப் பெற்றுப் பிரளய பரியந்தமும் அவ்விடத்திருந்து,

உலகம் எல்லாம் ஓடுங்கும்போது அரன் முன் நிலாது ஒழியின் இங்கு உற்பவித்து ஞான நெறி அடைந்து அடைவர் சிவனை - பிரளயாரம்பமளவும் போகத்திலே வைராக்கியம் பிறவாதிருக்குமாகில் அரன் அவர்களிடத்தில் சாந்நித்தியம் பண்ணார்; பண்ணு தொழியவே பிரளயமுடிவாய்ச் சிருஷ்டி ஆரம்பம் எவ் வளவுண்டு அவ்வளவு காலமும் கேவலாவத்தையை அடைந்திருந்து, சிருஷ்டிக்குப் பிறகு இந்தப் பூமியில் பிறந்து, ஆசாரியனாலே ஞானமார்க்கத்தைப் பெற்று அந்த மார்க்கத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவார்கள்;

நாதனே முன் நிற்கின் நனுகுவர் நல் தாளே - பிரளயாரம்பத்துக்கு முன்னே வைராக்கியம் வந்ததா மாகில் சிவன் சாந்நித்தியம் பண்ணுவார்; பண்ணவே சிவசாயுச்சியத்தை அடைவர் என்றவாறு.

சிவனை என்பது நடுநிலைத்தீபம். ஏகாரம் ஈற்றசை.

இதனால் ஸ்மிருதியுத்த தருமத்திலும் ஆகமோக்த தருமம் அதிகம் என்பது கூறியது.

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையில் தானம்

நிலமளவே செய்திடினும் நிலமலைபோல் திகழ்ந்து பவமாயக் கடலினழுந் தாதவகை எடுத்துப்

பரபோகம் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை அறுத்துத் தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்

சரியைகிரி யாயோகம் தன்னிலும்சா ராமே நவமாரும் தத்துவஞா னத்தை நல்கி

நாதனாகக் கமலங்கள் நனுகுவிக்கும் தானே. 26

மேல் தானமும் சாமானியருக்குக் கொடாமல் சிவ ஞானிக்குக் கொடுக்கில் சுவர்க்கபலம் மாத்திரமன்றி முத்திக்கு ஏதுவாம் என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : சிவஞானச் செயல் உடையோர் கையில்தானம் திலம் அளவு செய்திடினும் நிலம் மலை போல்திகழ்ந்து பரபோகம் துய்ப்பித்து - காஷ்டத்திலே மறைந்திருந்த அக்கினியானது மதனத்தினாலே பிரகாசித்துக் காஷ்டத்தை மறைத்துத் தானேயாய் நின்றது போல முன் ஆன்மாவிலே மறைந்திருந்த சிவனது ஞானக்கிரியா சத்திகள் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலினாலே ஆன்மாவினுடைய ஞானக்கிரியா சத்திகளிலே பிரகாசித்து அவைகளை அடக்கித் தானேயாய் நிற்கும். அவ்வாறு பெற்ற பேர் சிவஞானச்செயலுடையோர். அவர்கள் கையிலே எள்ளளவாகிலும் ஒரு வஸ்துவைப் பக்தியுடனே கொடுத்தால் அது ரத்தினங்கள் முதலான சர்வ வஸ்துக்களையும் உடைத்தாய்ப் பஞ்சாசத் கோடி விஸ்தீரணாமாய் இருக்கும் பூமியையும் சுவர்ண மயமாகிய மகாமேருவையும் வேதவேதாங்கங்களை ஒதி உணர்ந்து வருவற அக்கினிஷ்டோமாதி சத்திரயாக பரியந்தம் பண்ணும் கன்மகாண்டி கையினால் கொடுத்ததிலும் அதிகமாக விளங்கி இந்திரலோகம் முதலான உலகங்களிலே மேலான போகங்களைப் புசிப்பித்து,

பவம் மாய கடலின் அழுந்தாத வகை எடுத்து பாசத்தை அறுத்து தவம் ஆரும் பிறப்பு ஒன்றில் சார பண்ணி - ஆசாரியனாலே ஜனன மரணமாகிய மாயா சமுத்திரத்திலேநின்றும் கரையேற்றி ஆணவம் மாயை கன்மம் என்கிற பாசத்தை ஒழிக்கும்படிச் சிவதருமமாகிய தபோதனருடைய குலத்திலே ஒரு ஜனனத்தை எடுப்பித்து,

சரியை கிரியா யோகம் தன்னிலும் சாராமே-சரியை கிரியா யோகங்களைச் சாதி யாமலே, நவம் ஆகும் தத்துவ ஞானத்தை நல்கி - புதுமையாகவே பர தத்துவமாகிய சிவஞானப்பிரகாசத்துக்கு ஏதுவாய், நாதன் அடி கமலங்கள் நணுகுவிக்குந்தானே - சுவாமி யாகிய சிவனுடைய சாயுச்சியத்தை அடைவிக்கும் சிவ ஞானிகள் கையில் தானம் என்றவாறு.

ஞானத்தால் விடென்றே நான்மறைகள் புரானம்

நல்லஆ கமஞ்சொல்ல அல்லவா மென்றும்
ஊனத்தார் எங்கடவர் அஞ்ஞா னத்தால்

உறுவதுதான் பத்தராயர் மெய்ஞ்ஞா னத்தார்
ஆனத்தா லதுபோவ தல்கநிர்முன் இருன்போல்

அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறுமுத்தி யாகும்
ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம்

இறைவனா ஞானமே ஞான மென்பர்.

27

மோட்சம் ஞானத்தினாலேயல்லது சரியை கிரியா யோகங்களினால் இல்லை என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஞானத்தினாலே முத்தி என்று நாலு வேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும் இருபத் தெட்டு ஆகமங்களிலும் சொல்ல, அப்படியன்று யக்கி யாதி கன்மங்களினாலே மோட்சம் என்று சொல்லும் பூர்வமீமாஞ்சகரும் தீட்சா கன்மத்தினாலே மோட்சம் என்று சொல்லும் பூர்வசைவரும் குறைந்த *மதிமான் களாகையாலே என்னசுகத்தைப் பெறக்கடவர். அவர் கள் சொல்லும் கன்மங்கள் எல்லாம் அஞ்ஞானமான மாயாகாரியத்தினால் செய்வது. மாயாகாரியத்தினாலே பொருந்துவது பந்தமே; நின்மலா சத்தி ஞானத் தினாலே அந்தப் பந்தம் நீங்குவது. அஃது எவ்வாறு

* மதிமான் - புத்தியுள்ளவன்.

என்னில் ? விரிந்த பிரகாசத்தையுடைய ஆதித்தன் முன் இருள் நீங்குவதுபோல. இவ்வாறு சிவஞானத் தினாலே அஞ்ஞானம்நீங்கவே பந்தம்நீங்கி முத்தியாம். அந்த ஞானந்தான் ஈனவாதிகளாகிய உலகாயதராதி நிரீச்சுவர சாங்கியர் அந்தமான பெயருடைய ஞானம் போலே ஒத்த ஞானம் அல்ல. பின்னை ஏதென்னில் ? சிவஞானமே பரமமுத்தியைக்கொடுக்கும் பரமஞானம் என்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் என்றவாறு.

சூரியகாந்தக்கல்லி விடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனும் ஆசான்வந் தருளால் தோன்ற
அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றும் தோன்றத்
தூரியனும் சிவன்தோன்றும் தானும் தோன்றும்
தொல்லுலக மெல்லாம்தன் னுள்ளே தோன்றும்
நேரியனுய்ப் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும்
நின்றநிலை யெல்லாமுன் நிகழ்த்து தோன்றும். 23

மேல் அந்தச் சிவஞானம் சித்திக்கு முறைமையும் அதனால் தரிசனப்படுவதும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஆரியனும் ஆசான் வந்து அருளால் தோன்ற அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றும் - சர்வ தேவ முனிகணங்களினாலும் பூஜ்யனான சிவன் கருணையாலே ஆசாரியமூர்த்தியை அதிட்டித்துவந்து பக்குவான்மாவினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ணச் சிவ ஞானம் ஆன்மாவிலே அபிவிதத்தியாம். அஃது என் போல எனில் ?

சூரியகாந்தக்கல்லினிடத்தே செய்ய சுடர் தோன்றி யிடச் சோதி தோன்றுமா போல் - ஆதித்தன் சூரிய காந்தத்தினிடத்திலே சந்நிதானம் பண்ண அதனிடத்திலே அக்கினி உண்டானது போல, தோன்ற

தூரியன் ஆம் சிவம் தோன்றும் தானும் தோன்றும்
தொல் உலகம் எல்லாம் தன் உள்ளே தோன்றும்
நேரியன் ஆய் பரியனும் ஆய் உயிர்க்கு உயிராய்
எங்கும் நின்ற நிலை எல்லாம் முன் நிகழ்ந்து தோன்
றும் - இவ்வாறு சிவஞானம் ஆன்மாவில் பிரகாசிக்
கவே முன் வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் விருத்திஞானத்
துக்கும் எட்டாதே நின்ற சிவன் ஆன்மாவில் வேற
றத் தோன்றுவன். அந்தச் சிவனிடத்தில் தன்னையும்
வேறறச் சொரூப ஞானத்தினாலே காணப்படும்.
அநாதியாகிய பிரபஞ்சம் எல்லாம் பரிபுரணமான தன்
னிடத்திலே ஏகதேசமாய்க்காணப்படும். தேகத்துக்குப்
பிரேரகன் சீவான்மா போலச் சிவன் சீவான்மாக்களுக்
குப் பிரேரகனாய்ப் பரமான்மாவாய் ஜடவஸ்துக்களி
லும் குறைவற்றிற்கும் முறைமையும் விளங்கத் தெரியும்
என்றவாறு.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகசுத்தி நிபாதம்

மேவுதலும் ஞானம்விளைந் தோர்குருவின் அருளால்
புக்கனுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து னோர்கள்

பூதலத்தில் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்

தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி ஓட்டில்

தபரியத்தில் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனே(டு)

ஒக்கவுறைந் திவரவனை அவனிவரை விடாதே

உடந்தையாய்ச் சிவன்ருேற்றம் ஒன்றுமே காண்பர்.

இ - ள் : ஏகதேசம் ஆணவமலம் மிகவும் பரிபாக
மானகாலத்தில் தீவிர சத்திநிபாதம் பதிய ஓப்பற்ற
ஆசாரியனுடைய கருணையினாலே சிவஞானம் பிரகா
சித்து விஷயமுகத்தை விட்டுச் சிவாபிமுகனாகப்
பொருந்தி நிட்டை கூடினபோது இந்தப் பூமியிலே
எல்லாரும் ஏத்தப்பட்ட சீவன்முத்தராகி இச்சை உண்
டாகத்தக்க பதார்த்தத்திலே பிரியமும், அல்லாத

பதார்த்தத்திலே துவேஷமும்மில்லாமல், பொன்னையும் ஓட்டையும் சமமாகக் கண்டு, சுகத்தைப்பண்ணுகிறவர் ஆகையால் சங்கரன் என்று பெயருடைய சிவனுடனே பிரிவற்றுச் சிவன் சிவன்முத்தரைப் பிரியாமல் சிவன் முத்தர் சிவனைப் பிரியாமல் ஓர் இயல்பாய்ச் சிவானந் தோதயம் ஒன்றையுமே அனுபவிப்பர் என்றவாறு.

அறியாமை அறிவுகற்றி அறிவி னுள்ளே
அறிவுதனை அருளினால் அறியாதே அறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடும்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயின்
பிரியாத சிவன்தானே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெல்லாம் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே இவையெல்லாம் அல்ல வாகி
நின்றென்றும் தோன்றிடுவன் நிராதார னாயே. 30

மேல் சிவதரிசனம் வருவதற்கு உபாயம் கூறு கின்றது.

இ - ள் : அறியாமை அறிவு அகற்றி - அறியாமை யாகிய கேவலாவத்தையையும் அறிவாகிய சகலாவத் தையையும் சிவஞானபலத்தினாலே தள்ளிவிட்டு, அறிவி னுள்ளே அறிவுதனை அருளினால் அறியாதே அறிந்து - ஆன்மாவினிடத்திலே சிவனைப் பராசத்தியினால் வேருக அறியாதே வேற்றவே அறிந்து. குறியாதே குறித்து - ஆன்மாவினிடத்திலே சிவனைக் காண்கையால் சிவ னுக்கு ஆன்மா ஆதாரம் என்று குறியாதே ஆன்மா ழிற்குச் சிவனிடத்திலே அவகாசம் என்று குறித்து, அந்தக்கரணங்களோடும் கூடாதே - அவ்விடத்துச் சிவசத்தி பதிகையால் சிவகரணமான இச்சா ஞானக் கிரியைகளுடனே கூடிய சிவானந்தத்தை இச்சித்துப் பற்றி அனுபவிப்பதும் செய்யாதே, வாடாதே - அவ்

விடத்து ஞானலயமும் வாராதே, குறைந்து இருப்பை
ஆயின் - இளகிய உள்ளத்தனும் இருப்பையாகில்,

பிறியாதே சிவன் தானே பிரிந்து தோன்றி -
பெத்தத்திலே பாலினிடத்து நெய் பிரிந்து தோன்ற
ததுபோலத் தோன்றாதிருந்த சிவன் தயிரினிடத்தே
நெய்போலத் தன்னுடைய சொருபம் நெறியத்தோன்றி,
பிரபஞ்ச பேதம் எல்லாம் தானும் தோன்றி - அநேக
பேதமாய் இருக்கிற பிரபஞ்சம் எல்லாம் சிவாகாரமே
என்னும்படிக்குக் காண்பித்து, நெறியாலே இவை
எல்லாம் அல்லவாகி - ஞானமார்க்கத்தினாலே பிரபஞ்ச
மெல்லாம் சத்தியமல்லவாகவும் தோற்றுவித்து, நின்று
என்றும் தோன்றிடுவன் நிராதாரன் ஆயே - ஆதார
தேகாதிகளில்லாமல் அகண்டாகார சச்சிதானந்தாத்
வயமாகவே பிரகாசிப்பன் என்றவாறு.

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் பாவங்கிழ் நூக்கும்

புண்ணியனைப் பூரித்த புண்ணியத்தி னாலே

நண்ணியனா னத்தினால் இரண்டினையும் அறுந்து

ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணு வாகி

எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் இவன்றான்

எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்

கண்ணுதல்தன் நிறைவதலிற் கலந்து காயம்

கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருதரன்போல் நிற்பன். 31

மேல் சீவன்முத்தி பரமுத்திக்கிரமம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : புண்ணியம் மேல் நோக்குவிக்கும் பாவம்
கீழ் நூக்கும் - ஆன்மா இவ்விடத்துத் தூலதேகம்
விடும்பொழுது புண்ணிய கன்மமே பரிபாகமாகில்
மேலாகிய சுவர்க்கபோகத்தை அனுபவிக்கும், பாப
கன்மமே பரிபாகமாகில் நரகத்திலே தள்ளும்;

மேல் 'நூல்மொடு' என்கையால் புண்ணிய பாபம் இருவகைக் கன்மங்கள் ஏற்றக் குறைச்சலாகப் பரிபாகமாகில், பூமியிலே சுகம் துக்கம் இரண்டையும் அனுபவிக்கப் பண்ணும்.

புண்ணியனை பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணிய ஞானத்தினால் இரண்டினையும் அறுத்து - புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த சுகிர்த்தத்தினாலே உண்டான ஞானத்தாலே புண்ணியம் பாபம் இரண்டையும் அறுத்து,

நூல்மொடு மேல் கீழ் நண்ணுகி - தேகாதிகட்கு ஏதுவான புண்ணிய பாபம் இரண்டும் போகையால் பூமியிவிடத்துப் பூதபரிணாம தேகத்தையும் தேவலோகத்தில் பூதசாரசரீரத்தையும், நரகத்தில் பூதசரீரத்தையும் இனிமேல் பொருந்தாதவனும்,

எண்ணும் இகலோகத்தே முத்திபெறும்-கன்மபூமி என்று எண்ணப்பட்ட இந்தப் பூலோகத்திலேதானே சீவன்முத்தியை அடையும். இவ்வாறு சீவன்முத்தியை அடைந்தவன்,

இவன் தான் எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எமக்கு என்று - இவ்வாறு சீவன்முத்தனானவன் மகோத்பாதமாக ஆதித்தன் திசைமாறி உதிக்கினும் அஞ்சாமல்,

காயம் கழிந்தக்கால் குறைவு இன்றி கண்ணுதல் தன் நிறைவு அதனில் கலந்து எங்குமாய் அரன் போல் நிற்பன் என கருது - பிராபத்ததேகம் ஒழிந்தால் முன்னிற்ற ஏகதேசித்துவம் நீங்கிச் சிவனுடைய பூரணத்திலே அப்போடேகலந்த உப்புப்போலக்கலந்து அப்பு உள்ளளவும் உப்பு உள்ளதுபோலச் சிவனுடனே சர்வவியாபியாய் நிற்பன் முத்தான்மா என்று புத்தி பண்ணு என்றவாறு.

ஞாலமதில் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு

நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
சீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்

செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை

கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை

குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருடன் உன்மத்தர் பசார்துணை மருவீப்

பாடலினொ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர். 32

சீவன்முத்தர் பண்ணவேண்டுமதொ ரு நியமமும்
இல்லை என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஞாலமதில் ஞானநிட்டை உடையோ
ருக்கு நன்மையொடு தீமை இலை - பூமியின்கண்ணோ
சிவஞானநிலைபேற்றை உடையோருக்கு நன்மையாகிய
புண்ணியம் இல்லை, தீமையாகிய பாபமுமில்லை;

ஒடு : உடனிகழ்தல்.

நாடுவது ஒன்று இல்லை - புண்ணியபாபக் கிரியை
களைப் பண்ணினார்களாகிலும் ஒரு பலத்தை நாடுவது
இல்லை, சீலம் இலை - சமயாசாரங்கள் பண்ணவேண்டு
வதும் இல்லை, தவம் இல்லை - சாந்திராயணத் தபசைப்
பண்ணவேணும் என்பதும் இல்லை. விரதம் இல்லை -
நைஷ்டிகம், பாசுபதம், * அதியாச்சிரமம், பஸ்மசரியை
இவைகள் முதலான விரதங்களைப் பண்ணவேண்டும
தும் இல்லை, ஆச்சிரமச் செயல் இல்லை - ஆச்சிரம தரு
மங்களை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமதும் இல்லை, தியானம்
இலை - மூலாதாராதி ஸ்தானங்களிலே சகுணமூர்த்தி
தியானங்கள் பண்ணவேண்டுமதும் இல்லை, சித்த
மலம் இல்லை - சித்தமானது அலமருதல் இல்லை;

* அதியாச்சிரமம் - ஆச்சிரமத்தைக் கடந்தது.

அலமருதல் - விகற்பம்.

கோலம் இலை - சமயத்துக்கு ஏற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேணும் என்பதும் இல்லை, புலன் இல்லை - சப்தாதி விஷயங்களை விடவேணும் பொருந்தவேணும் என்னும் நியமமும் இல்லை, கரணம் இல்லை - அந்தக் கரணங்களை அடக்கவேணும் என்பதும் இல்லை;

இவ்வாறு விஷயங்களில் செல்லாமல் கரணங்களை அடக்கவேண்டுவது ஞானசாதகனுக்கே ! ஞானசித்தனுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகல வஸ்துக்கள் சிவாகாரமும் ஆகையால் கரணங்களை அடக்கவேணும் என்னும் சங்கற்பம் இல்லை.

குணம் இல்லை - நாமத ராஜத குணக்கிரியைகளை அடக்கி, சாத்துவிக குணக்கிரியைகளைச் செய்யவேணும் என்னும் நியமம் இல்லை, குலம் இல்லை - குலதருமத்தில் நடக்கவேணும் என்பதும் இல்லை;

பாலருடன் உன்மத்தர் பசாசர் குணம் மருவி - பாலர் குணமாவது பசித்தநேரம் புசிப்பதன்றி இனிமேல் புசிப்புக்கு இது வேணும் என்று தேடாமலும் மாதா பிதாவுக்கு வந்த பேறு இழவில் சந்தோஷமும் துக்கமும் தனக்கு இல்லாமலும் பிரயோசனத்தை இச்சியாமல் ஒரு தொழில் செய்வது. *உன்மத்தர் குணமாவது ஒரு தன்மையாய் வைதவரையும் வாழ்த்தினவரையும் பகுத்து நோக்காமல் தேக சொக்கியங்களையும் இச்சியாமல் இருக்கை. பசாசர் குணமாவது பேய் பிடியுண்டவன் தேகத்திலே ஒருத்தர் பண்ணும் இத அகிதங்கள் பிடித்த பேய்க்கேயாகத் தனக்குப் பாரமற நிற்பது;

* உன்மத்தர் - பித்தர்.

பாடலினொடு ஆடல் இவை பயின்றிடினும் பயில்வர் - ஆனந்தமேலீட்டினாலே சிவனைப் பாடுதலும் தாம் ஆடுதலும் செய்வர்;

உம்மையினால் நிர்விகாரமாயிருந்தாலும் இருப்பார். இவ்வாறு அந்நியமமே நியமம் ஆகையால்,

குறி இல்லை - இன்னபடித்தாய் இருப்பார் இன்னபடி செய்வார் என்று ஓர் அடையாளம் சொல்லப்பெறுவது இல்லை என்றவாறு.

தயாகார்கெ :- யஜ்ஞாபிஷேகம் மஹாபிரஸாதம் நதிஷ்டம் ஸாஸனிக்ரஹம் | ஸந்யஸேசஸவகஸுபாணி ஸாக்ஷா ஸாஸனிக்ரஹம் || ஸந்யஸாஸன நியோஷாந் க்ருதக்ய த்யாந் யநாநிவ | ஸங்கஸ்தாந் விகஸ்தாந் யெவாநேக காமயஜ்ஞா ஐதி ||

தேசமிடம் காலத்திக்கு ஆசனங்கள் இன்றிச்

செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய் ஊசல்படு மனமின்றி உலாவல் நிற்பல் [தங்(கு)

உறக்கமுணர்வுண்டிபட்டினியிருத்தல் கிடத்தல் மாசதனில் தூய்மையினில் வறுமை வாழ்வில் வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் மைதுனத்தில் சினத்தில் ஆசையினில் வெறுப்பினிவை யல்லாது மெல்லாம் அடைந்தாலும் ஞானிகள்தாம் அரணியை அகலார்.

மேல் இதனையே விரித்துரைத்தல்.

இ - ள் : தேசம் இடம் காலம் திக்கு ஆசனங்கள் இன்றி - *ஆரியாவர்த்தாதி புண்ணிய தேசத்திலே

* ஆரியாவர்த்தம்: ஒரு புண்ணிய தேசம்.

வசிக்கவேண்டும் என்றும் கீகட கேரளாதி ஈனதேசத்தில் வசிக்கலாகாது என்பதும் சிவாயசமீபத்திலே தீர்த்த சமீபத்திலே இருக்கவேண்டுமென்பதும் இதர ஸ்தலத்திலே இருக்கலாகாது என்பதும் இன்னகாலத்திலே இன்ன கிரியையைச் செய்யவேண்டும் இன்னகாலத்திலே இன்ன கிரியையைச் செய்யவேண்டாம் என்பதும் இன்ன திக்குமுகமாக இருக்கவேண்டும் இன்னதிக்கிலே இன்ன திக்கு தலையாகப் படுக்கவேண்டும் * வியாக்கிராசனம் முதலான ஆரனங்களிலே இருக்கவேண்டும் பூமியிலே ஆசனம் இல்லாமல் இருக்க ஒண்ணாது என்பதும் இன்றிச் சுவஸ்திக பத்மாசனாதி ஆசனபந்தங்களைப் பண்ணவேண்டும் வேண்டாம் என்னும் நியமங்கள் இல்லாமல்,

இன்றி என்பதைப் பதந்தொறும் ஒட்டிப் பொருள் உரைக்க.

செய்வது ஒன்று போல் செய்யா செயல் அதனை செய்து அங்கு ஊசல்படும் மனம் இன்றி - பலத்தை உத்தேசித்து ஒருகன்மம் பண்ணுகிறவர்களைப்போல, பலத்தைக் கொடாவகையாகவே ஸ்ரான தானாதிக்கிரியைகளைப்பண்ணி இவ்விடத்து இது இவ்வாறு ஆம் இவ்வாறல்ல இது பண்ணாலாம் இது பண்ணலாகாது என்று மனதினுடைய சஞ்சலம் இன்றி,

உலாவல் நின்றல் இருத்தல் கிடத்தல் உண்டி பட்டினி உறக்கம் உணர்வு - இங்ஙனம் கூறிய செயல்களைப் பிராகிருத சனங்களைப்போலே செய்தும்,

மாசதனில் தூய்மையினில் வறுமை வாழ்வில் வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் மைதுனத்தில் சினத்தில் ஆசை

* வியாக்கிராசனம் - புலித்தோல்.

யினில் வெறுப்பில் இவை அல்லாதும் எல்லாம் அடைந்தாலும் - இவ்வாறு சொன்னவைகள் முதலான விதிநிஷேத கன்மங்கள் அநேகம் செய்தார்களாகிலும்,

ஞானிகள் தாம் அரனடியை அகலார் - ஞானசித்தர் சிவனை நீங்கித் தொழில் செய்தவரல்லர், அதலால் புண்ணிய பாபம் அவர்களுக்கு இல்லை எ - று.

இவ்வாறு விகாரக் கிரியைகளைப் பண்ணுகையினாலே சிவனை நீங்காதது எப்படி என்னில்? வாயுவானது சைத்திய சௌரப்பிய மாந்தியத்துடனே தென்றலாகவும் இதற்கு விபரீதமான குருவனியாகவும் இவ்விரண்டு கிரியை முதலாக வேகத்திலே சரித்தும் ஆகாசத்தை நீங்காததுபோல,

இதற்குச் சம்மதி :

யயாவாயு ஸுஹ்ரோவி ஜகூ காஸு
மஹி | ஜெயநிக்ஷிபு விதுஷு விஷயஸூ நஜே
னுதி ||

இதனால் பிராரத்த கன்மம் நானுபேதமாகையால், கோபவானாகியும் சாந்திமானாகியும் விரக்திமானாகியும் ராகவானாகியும் போகவானாகியும் இருப்பார்களாகையால் சீவன்முத்தர்களுடைய லக்ஷணம் இவ்வாறென்று அறியப்போகாது என்று கூறியது.

இதற்குச் சம்மதி :

ராஜீகஸ்தி திரகெநாநுஃ கெநாயொநுஸூந்தி
ஜாநு வரஃ | சூரஸு கஜே நானாகாஸு கயௌகூ
கியஜுதெ ||

இந்நிலைதான் இல்லையேல் எல்லாம் ஈசன்
 இடத்தினினும் ஈசனெல்லா விடத்தினினும் நின்ற
 அந்நிலையை அறிந்தந்தக் காணங்கள் அடக்கி
 அறிவதொரு குறிதருவின் அருளினால் அறிந்து
 மன்னுசிவன் றனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே
 மருவுபசு காணங்கள் வெகாண மாகத்
 துன்னியசாக் காமதனில் துரியா தீதம்
 தோன்றமுயல் விவானுபவம் சுவானுபு திகமாம்.34

சொல்லிப்போந்தவாறு உண்மையாகிய நிட்டை
 கூடாதிருக்கில் நிட்டைகூடும் உபாயம் மேல் கூறு
 கின்றது.

இ - ள் : இ நிலைதான் இல்லையேல் - சிவனில்
 வேறற்றுச் சிவனேயாய்ச் செய்யும் செயலெல்லாம்
 சிவன் செயலாய் நிற்குந்தன்மை கூடிற்றில்லையாகில்,

எல்லாம் ஈசனிடத்தினினும் ஈசன் எல்லா இடத்
 தினும் நின்ற அ நிலையை அறிந்து - சித்தசித்தாயுள்ள
 பிரபஞ்சமெல்லாம் சிவனிடத்திலே அவகாசமாய் நின்
 றமையும் சிவன் எல்லா வஸ்துக்களினும் அந்தர்
 யாமியாக நின்றமையும் அறிந்து, அந்தக்கரணங்கள்
 அடக்கி அறிவதொரு குறி குருவினருளினால் அறிந்து -
 மனோ புத்தி அகங்கார சித்தங்களின் வியாபாரமன்றி
 யிலே சிவனை அறிவதற்கு ஒரு லக்ஷியத்தை ஆசாரிய
 னால் அருளப்பெற்று,

மன்னு சிவன் தனை அடைந்து நின்று அவன்த
 னாலே மருவு புறக்கரணங்கள் சிவகரணம் ஆக - தன்
 னிடத்து அந்தர்யாமியாகநின்ற சிவனைச் சரணமாக
 அடைந்து பிரிவற நின்ற அந்தச் சிவப்பிரகாசத்தி
 னாலே அளத்திற்பட்ட புல்போல ஆன்மாவுக்குப் போக

சாதனமாகப் பொருந்தின உட்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் சிவகரணங்களாக,

துன்னிய சாக்கிரம் அதனில் துரியாதீதம் தோன்ற முயல் - பிருதிவியாதி நாதாந்த முப்பத்தாறும் தாத்து விகங்களும் நெருங்கி நின்றுள்ள ஜாக்கிராவத்தையில் நின்மல துரியாதீதம் பிறக்கும்படி முயற்சிபண்ணும். இங்ஙனம்சொன்ன நின்மல துரியாதீதம் பிறக்குமாகில்,

சிவானுபவம் சுவானுபூதிகம் ஆம் - சிவானந்தா னுபவம் அநந்திய அனுபவமாம் என்றவாறு.

இந்த நின்மலாவத்தை முதலே 'ஐந்து சாக்கிர மதனில்' என்ற விருத்தத்தில் விரித்தமையால் இவ் விடத்து விரியக் கூறியது இல்லை.

சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் உலகில்

சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள் பாக்ஷியத்தைப் பகர்வதுளன் இம்மையிலே உயிரின்

பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுகிவ ரன்ரு ஆக்குமுடி கவித்தாசான் டவர்களரி வையரோ(டு)

அனுபவித்தங் கிருந்திடினும் அகப்பற்றற் றிருப்பர் நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றாலும்

நுழைவர்பிறப் பினின்வினைகள் நுங்கி டாவே. 35

மேல் சீவன்முத்தர்களுடைய அப்யந்தா வேறு பாடும் புறத்துறவினாலே முத்தி இல்லை என்பதும் கூறுகின்றது.

இ-ள் : சாக்கிரத்தே அதீதத்தை புரிந்தவர்கள் - சகலமான சாக்கிரத்தில் கருவிகளெல்லாம் பிரியாமல் இருக்கையிலே நின்மல துரியாதீதத்தைப் பொருந்தின பேர்கள்,

உலகில் சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள் பாக்கியத்தை பகர்வது என் இம்மையிலே உயிரின் பற்று அறுத்து பரத்தை அடை பராவு சிவர் அன்றோ - பூமியின்கண் எல்லாப் பற்றையும் ஒழிந்து தவமே பொருளாக உள்ளவர்கள் இவர்களுடைய செல்வத்தை இவ்வளவு என்று நம்மால் சொல்ல அரிது. இம்மையிலேதானோ ஆன்மாவினுடைய பந்தமாகிய ஆணாவம் மாயை காமியங்களை அறுத்துப் பரமசிவனை வேறறக் கலந்து பூமியின்கண் உள்ள ஆன்மாக்களை ஈடேற்றுவதுபொருட்டாகச் சஞ்சரிக்கின்ற சிவர்கள் அல்லவோ, ஆமே !

ஒகாரம் : எந்நிர்மறை.

அவர்கள் அஞ்சுமுடி கவித்து அரசாண்டு அரிவையரோடு அனுபவித்து இங்கு இருந்திடினும் அகப் பற்று அற்றிருப்பர் - அந்தச் சிவன்முத்தரானவர்கள் நவரத்தினங்களினால் பண்ணப்பட்ட முடியைத்தரித்து இராச்சியத்தை ஆண்டு அநேக மடந்தையர்களைப் புணர்ந்து இந்தப் பூமியில் பஞ்சபூதான்மகமான தேகத்திலே இருந்தும் சிவோகம்பாவனையை விட்டுச் சிவோகம் என்றே இருப்பர். சிவனும் இந்த ஆன்மாவே தாமாய் இந்தப் பஞ்சபூதான்மகமாயிருக்கிற தேகத்தை அதிட்டித்திருப்பர்.

தயாகார்க்கெ :- தயாவிஜயத்தெ டெவி வகி விஜாநகரிஜெ | வனாவதிதாதகெ டெஹெ ஸிவஜெ டெஹெ வகிஜெ ||

நோக்கி இது புரியாதோர் புறப்பற்று அற்றாலும் வினைகள் நுங்கிடாவே நுழைவர் பிறப்பினில் - சிவஞானத்தினாலே சிவனை அநந்தியமாகக் கண்டு சீவ

பாவத்தைவிட்டுச் சிவபாவனையைப் பண்ணாதவர் தனக்குப் பரமமான *போக்கிய வஸ்துக்களை ஒழிந்தார்களாகிலும் புண்ணிய பாபங்கள் கெடாது, ஆதலால் ஜனனத்தை எடுப்பர் என்றவாறு.

ஏகாரம் : தேற்றேகாரம்.

மூன்றும் அதிகரணம்

கருவிகழிந் தாற்காணு ரொன்றுமெவிற் காணுர்
காணுதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணுள்
மருவியிரு வரும்புணர வந்த இன்பம்
வாயினுற் பேசரிது மணந்தவர்தாம் உணர்வர்
உருவினுயிர் வடிவதுவும் உணர்ந்திலர்காண் சிவனை
உணராதார் உணர்வினல் உணர்வதுகற் பனைகாண்
அருள்பெறினவ் விருவனையும் அறிவிறந்தங் கறிவர்
அறியாரேல் பிறப்பும்விடா தாணவமும் அருதே. 36

நின்மல துரியாதீதத்திலே சோத்திராதி சித்தம்
இறுதியாக நீங்கில் ஒன்றும் அறிவதில்லை என்பவனைக்
குறித்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கருவி கழிந்தால் காணுர் ஒன்றும் எனில்
காணுர் காணுதார் - கரணங்களெல்லாம் நீங்கினால்
ஒன்றையும் காண்பதில்லை என்னில்? அவ்வாறு கர
ணங்கள் நீங்கினால் ஒன்றும் அறியாமல் பாஷாணம்
போலே ஆன்மா இருக்குமென்று முத்தியின்பத்தைக்
காணுதேவர் காணுதரிஷி சம்பிரதாயிகளான் காணுதார்
என்னும் சமயிகளே! சிவனுடனே கலக்க என்பது

வேண்டா!! சிவானுக்கிரகத்தினாலே சுவ சொருபாபி வியத்தியாயிருப்பதே போதும் என்னில்,

கன்னிகை தான் காமரதம் காணுள் - ஷோடசகலையும் நிறைந்த சந்திரகாப்போலப் பதினாறு வயதும் நிறைந்து அதிசுந்தரவதியாய் மதனகலைகளைக் கற்றுடையவளாயினும் கன்னிகை காமரசத்தை அறியாள்; மேல்,

மருவி இருவரும் புணர வந்த இன்பம் வாயினால் பேச அரிது மணந்தவர் தாம் உணர்வர் - வாழ்க்கைப் பட்டுப் பர்த்தாவும் ஸ்திரீயுமாக ஒருதலைக் காமமன்றி இருவரும் ஒத்த குணமாய்ப் புணர அந்தக் கலவியில் உண்டான சுகம் இவ்வாறென்று ஊமைகண்ட கனாப் போலப் புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகாது, அனுபவித்த பேரே அறிவர்கள் ;

ஆதலால் ஆன்மாவும் சிவனும் கலந்த இடத்து அல்லது ஆனந்தாநுபவம் உண்டாகாது. கலந்துண்டான அநுபவம் அந்த ஞாதாக்களுக்கே அநுபவமொழிய புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போகாது.

சிவனை உணராதார் உருவின் உயிர் வடிவு அதுவும் உணர்ந்திலர் காண் - சிவஞானத்தினாலே சிவதரிசனப்படாத பேர் தேகேந்திரியாதிக்கு அந்நியமான ஆன்ம சொருபத்தையும் தரிசித்தவரல்லர் காண்;

காண் என்றது மாணுக்கன் முன்னிலை. சிவஞானத்தினாலே சிவனையும் ஆன்மாவையும் தரிசிக்க என்பானேன், ஆன்மஞானத்தினால் தரிசிக்கலாகாதோ என்னில்?

உணராதார் உணர்வினால் உணர்வது கற்பனை காண் - ஆன்மஞானத்தினாலே அறிவேன் என்கிறது

சங்கற்பம். சங்கற்பம் உண்டானபொழுதே விகற்பம் உண்டு. விகற்பம் அத்துவிதமாகாது. மேல் எவ்வாறு சிவசீவ தரிசனம் என்னில்?

அருள் பெறில் அ இருவரையும் அறிவு இறந்து அங்கு அறிவர் அறியாரேல் பிறப்பும் விடாது ஆனாவ மும் அருதே - சிவனுடைய பராபத்தி ஆன்மாவிலே பிரகாசிக்கப்பெற்றால் அந்தச் சிவன் சிவன் இரண்டு பேரையும் ஆன்மானுடைய விருத்திஞானம் லயிக்கச் சொருப ஞானத்தினால் வேறின்மையை அறிவர்கள். இவ்வாறு ஆன்மாவையும் சிவமையும் அறியார்களா மாகில் அவர்களுக்குச் சனனமும் ஒநியாது. ஆணவ மலமும் நீங்காது என்றவாறு.

நான்காம் அதிகரணம்

பன்னிறங்கள் அவைகாட்டும் படி கம்போல் உள்ளம்

பலபுலன்கள் நிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு

இந்நிறங்கள் என்னிறமன் நென்று தன்றன்

எழில்நிறங்கண் டருளினால் இந்நிறத்தின் வேராய்ப்

பொய்நிறஐம் புலநிறங்கள் பொய்யானமெய் கண்டான்

பொருத்திடுவன் சிவத்தினோடும் போதான் பின்னை

முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி.

முத்தீர்சேர்த் தந்திராய்ப் பிந்திங்கா முறைபோல். 37

மேல் விருத்திஞானம் ஒழிப்பது எவ்வாறு என்ற மாணாக்கனுக்கு அம்முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : பல நிறங்கள் அவை காட்டும் படி கம்போல் உள்ளம் பல புலன்கள் நிறம் காட்டும் பரிசு பார்த்திட்டு - பலநிறப் பொருள்கள் ஸ்படிகத்தை அடுத்துள்ள அளவில் ஸ்படிகத்தினுடைய ஒளியானது அடுத்த பொருளின் நிறமாகத் தன்னைப் பிறர்க்குக்

காட்டினது போலச் சத்தாதி புலன்களைக் கவரும்
சுரோத்திராதியை ஆன்மாவினுடைய விருத்தினான
மானது மனதினுடனே கூடப் பொருத்தினவிடத்து
அந்தச் சுரோத்திராதிகளானதாகவே காண்பிக்கும்
இயல்பைக் காட்டு,

இ நிறங்கள் என் நிறம் அன்று என்று தன் தன்
எழில் நிறம் காண்டு அருளினால் இ நிறத்தின் வேராய் -
இந்த விஷயஞானங்கள் என்னுடைய சொருபமன்று
என்று தன்னுடைய சொருபஞானத்தைச் சிவஞானத்
தினாலே கண்டு இந்த விருத்தினானங்களுக்கு வேராய்,

பொய் நிற ஐம்புல நிறங்கள் பொய் என மெய்
கண்டான் பொருந்திடுவன் சிவத்தினோடும் போதான்
பின்பை - விஷயஞானங்களானது மூன்று லக்ஷணத்
திலே கெடுவது ஆகையால் அசத்தியம் என்று தனது
சத்தியஞான சொருபத்தைச் சிவஞானத்தினாலே தரிசித்
தவன் சிவருபத்திலே கலப்பன். அவ்வாறு கலந்தவன்
திரும்பச் சனனத்தில் வாரான்; அஃது என்போல
என்னில்?

முன் நிறை நிர் சிறை முறிய முடுகி ஓடி முந்நீர்
சேர்ந்து அந்நீராய் பின் நீங்கா முறைபோல் - முதலே
கட்டுப்பட்டிருந்த ஏரிநீர் கரை உடைய மிகவும்
விரைந்து சென்று சமுத்திரத்தைப் பொருந்தி அந்த
உப்புநீரே ஆய்த் திரும்ப நன்னீராகாதது போல
என்றவாறு.

எங்குந்தான் என்னில்நாம் எய்த வேண்டா
எங்குமில்ன் என்னின்வே றிறையு மல்லன்
அங்கஞ்சேர் உயிர்போல்வன் என்னின் அங்கத்(து)
அவயவங்கள் கண்போலக் காணு ஆன்மா

இங்குநாம் இயம்பும்புத்தத் துவங்களின்வைத் தறிவ(து)

இறைஞானத் தந்துதான் ஈதல்சுட ரிழந்த
துங்கவழிச் சோதியுமுட் சோதியும்பெற் ருற்போல்
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே. 38

மேல் சிவன் சர்வவியாபியாய் நின்றும் பாச பசு
ஞானத்தினால் அறியப்படாமல் சிவஞானத்தைக்
கொடுத்து அதனால் தோன்ற நிற்பன் என்று
கூறுகிறது.

இ - ள் : எங்கும் தான் என்னின் நாம் எய்த
வேண்டா - சிவன் சர்வவியாபி என்னில்? நாம் புதி
தாகப் பொருந்தவேணும் என்பது இல்லை;

எங்கும் இலன் என்னில் வேறு இறையும் அல்லன் -
சர்வ வியாபி அல்ல என்னின்? ஆன்மாக்களுக்கு
அன்னியமாக ஆன்மாக்களிடத்திலே பிரிவற நின்று
அந்தர்நியமனத்தைப் பண்ணுகையால் அந்தர்யாமி
என்று பேருமாய்ச் சுவாமி என்று சொல்லப்படும்
அவர் அவ்வாறு இல்லையாகில் கர்த்தாவே அல்லவாம்.

அந்தர்யாமியாகில் அவரைத் தெரியாதே இருப்பா
னென் என்னில்?

அங்கம் சேர் உயிர்போல்வன் எங்கும் அங்கத்து
அவயவங்கள் கண் போல காணு ஆன்மா - தேகத்
திலே ஆன்மாவின்னு சேட்டிக்குமாப்போலச் ஜட
சித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாம் ஈசுவரன் நிறைந்து
நின்று பிரேரிப்பன். ஈசுவரன் ஜடசித்துக்கள் எல்லாத்
தையும் பிரேரிப்பானுமாகில் ஜடங்களுக்கும் அறிவு
உண்டாகவேணும் என்னில்? தேகத்தில் அவயவங்க
ளெல்லாம் கண்ணைப்போலே காணுந்தன்மை இல்லை;

அவ்வாறுதல் சித்தாகிய ஆன்மாக்களுக்கே, அறியுந் தன்மை ஜடங்களுக்கு இல்லை;

ஆன்மா சித்தாகையால் தானே அறியும் என்னில்?

இங்கு நாம் இயம்பும் தத்துவங்களில் வைத்து அறிவது இறைஞானம் தந்து - இவ்விடத்து நாம் சொல்லும் தத்துவங்களில் ஆன்மாவினுடைய விருத்தி ஞானத்தைப் பொருந்தி விஷயங்களை அறிவதும் கர்த்தாவினுடைய ஞானசத்திப் பிரசாதத்தினாலேயே;

இந்த ஞானமேயோ முத்திக்கும் என்னில்? அல்ல. இந்த ஞானம் குருடனுக்குக் கோல் கொடுத்து வழி காட்டுமாப்போலக் கலாதி தத்துவங்களைக்கொண்டு ஆன்மாவுக்கு விஷயதரிசனத்தைப் பண்ணுவிப்பது;

தாள் ஈதல் சுடர் இழந்த துங்க விழி சோதியும் உட்சோதியும் பெற்றால் போல் சோதிக்குள் சோதியாய் தோன்றிடுவன் காணோ - மோட்சத்தைக் கொடுக்கும் சிவஞானமானது காசகாமலாதி தோஷத்தினாலே பிரகாசம் தடைப்பட்டு அவயவத்தில் குறைவற்றிருந்த கண்ணுக்குச் சலாக 2 அஞ்சனாதி வைத்தியக் கிரியையினாலே ஆகுதல் தேவதாப் பிரசாதத்தினாலே ஆகுதல் கண்மீதில் ஒளியும் சூரியாம்சமான உள்ளொளியும் பிரகாசித்தாற்போல ஆசாரியன் பண்ணும் தீட்சாக் கிரியையினாலே ஆகுதல் பராசத்திப் பிரசாதத்தினாலே ஆகுதல் ஆணவசத்தி நீங்கி ஆன்மா ஜோதியும் அதனுள் பரமான்மஜோதியும் அபிவிதத்தியாவது கரணமோட்சஞானம் என்றவாறு.

பாசிபடு குட்டத்தில் கல்லினைவிட்டு டெய்யப்
 படும்பொழுது நீங்கி அது விடும்பொழுதில் பாக்கும்
 ஆசுபடு மலமாயை அருங்கன்மம் அனைத்தும்
 அரனடியை உணரும்போது தகலும்பின் அணையும்
 நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும்
 நினைவுடையோர் நின்றிருவர் நிலையதுவே யாகி
 ஆசையொடும் அங்குமிங்கு மாகியல மருவோர்
 அரும்பாச மறுக்கும்வகை அருளின்வழி யுபாப்பம்.

மேல் பாசவாசனை நீங்குமுறைமை கூறுகின்றது.

இ - ன் : பாசிபடு குட்டத்தில் கல்லினை விட்டு
 எறிய படும்பொழுது நீங்கி அது விடும் பொழுதில்
 பாக்கும் - பாசி நிறைந்த குளத்திலே மேன்மேலும்
 கல்லுகொண்டு எறிய அந்தக் கல்லு படும்நேரம் பாசி
 நீங்கி ஜலம் தூயதாய் இருக்கும். கல்லு எறியாமல்
 விடும்பொழுதில் பாக்கும் பாசியானது மூடி ஜலமலின
 மாம் ; இதுபோல,

அரன் அடியை உணரும்போது ஆசுபடு மலம்
 மாயை அரும் கன்மம் அனைத்தும் அகலும் பின் அணை
 யும் - சிவபாவனையைப் பண்ணுங்காலத்துக் குற்றத்தை
 விளைக்கும் ஆணவமும் மாயையும் கன்மமும் நீங்கும்.
 சிவபாவனை ஒழிந்து சிவபாவனை வந்தபின் மும்மலங்
 களும் பொருந்தும் ஆதலால்,

நேசமொடும் திருவடி கீழ் நீங்காதே தூங்கும்
 நினைவு உடையோர் நின்றிருவர் நிலை அதுவே ஆகி -
 உண்மையினால் ஞானத்துடனும் பத்தியுடனும் சிவ
 னிடைத்து நீங்காது நின்மலதுரியாதீத அவத்தையைத்
 தானே அடையும் இச்சையுடையோர் சுத்தாவத்தையே
 நிலைபெருக நிற்பார்கள் ;

ஆதையோடும் அங்கும் இங்கும் ஆகி அலமரு
வோர் அரும் பாசம் அறுக்கும் வகை அருளின் வழி
உரைப்பாம் - விஷயங்கனிலே ஒருக்கால் விருப்பும்
ஒருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்பு வந்தகாலத்துச்
சிவபாவமையும் விருப்பு வந்தகாலத்து விஷயானுபவ
முமாக் கழலும் அவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை
அறுக்கும் ஞானநெறி கூறுவாம் என்றவாறு.

எட்டாஞ்குத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 296

ஒன்பதாம் சூத்திரம்

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
 பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
 நேசமொடும் உள்ளத்தே நாடிப் பாத
 நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதின்
 ஆசைதரும் உலகமெலாம் . அலகைத்தே ராமென்(று)
 அறிந்தகல அந்நிலையே யாகும் பின்னும்
 ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச் சரிக்க
 உள்ளத்தே புகுந்தளிப்பன் னுனமெலாம் ஓட. 1

இ - ள் : பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும்
 பார்ப்ப அரிய பரம்பரனை பதிஞானத்தாலே நேசமொ
 டும் உள்ளத்தே நாடி - சுத்தாசுத்த மாயாகாரியங்க
 ளுடனே கூடியறியும் அறிவினாலும் அவையிற்றுக்களை
 நீங்கிய ஆன்மவிருத்தி ஞானத்தினாலும் காண்பதற்கு
 அரிதாகிப் பரமாகிய சுத்தமாயைக்கு மேலான சிவனைச்
 சிவஞானத்தினாலே சிவராகத்துடனே ஆன்மாவினிடத்
 திலே வேறறக் கண்டு அவனே தானாய் நிற்பது
 நிட்டை, அப்படி நின்றவன் சுத்தான்மா ;

தடிசுதம் ஸூயம்ஹவெ :- வதிஜோமெசு
 மஜிம் தடிதரெஷா மெஹாஸூ । தெநதசுஜோந
 நிஜிசுத ஸூஜாமெதூவொஜி தெவஹெபஃ ॥

பாதநீழல் கீழ் நில்லாதே நீங்கி போதின் - பாதம்
 என்பது உபசாரம். நீழல் என்றது தாபத்திரயத்தை
 யும் கெடுப்பது ஆதலால் கௌணமாகச் சொன்னது.
 சிவானந்தானுபவியாக நில்லாமல் நீங்கி அந்தக்கரண
 வழித்தாக வரில்;

ஆசை தரும் உலகம் எலாம் அலகைத்தேர் ஆம்
என்று அறிந்து அகல அ நிலையே ஆகும் - ஆன்மக்
களுக்கு இச்சையைக் கொடுக்கும் உலகங்களெல்லாம்
பேய்த்தேர் போல அசத்தியம் என்பதை அறிந்து
பிரபஞ்ச வாசனையை நீங்கி நிற்கவே முன் சொன்ன
நிட்டை கூடும். பின்னும் - இஃதன்றியும்;

ஆசை தரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க
உள்ளத்தே புருந்து அளிப்பன் ஊனம் எலாம் ஓட -
அஞ்செழுத்தின் வாசகத்தால் உண்டாம் வாச்சியங்
களை அவரவர்கள் வருணத்துக்கும் ஆச்சிரமத்துக்கும்
சொன்னபடியே * அனுசந்தானம் பண்ணாக் காஷ்டத்
திலே அக்கினி பிரகாசித்தாற்போலச் சிவன் ஆன்மா
வினிடத்திலே பிரகாசித்துப் பாசத்திரயங்களும் போம்
படிக்கு ஞானானந்தானுபவியாகப் பிரகாசிப்பன் என்று.

முதல் அதிகரணம்

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்

விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கள் மேலாம்

நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞானம்

நணுகிஆன் மாஇவைகிழ் நாட லாலே

காதலினால் நான்பிரமம் என்னும் ஞானம்

கருதுபசு ஞானமிவ னுடலிற் கட்டுண்(டு)

ஓதியுணர்ந் தொன்றென்று உணர்ந்திடலாற் பசுவாம்

ஒன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் கானே. 2

மேல் பாச பசு பதிஞானங்களினுடைய இயல்பு
கூறுகின்றது.

* அனுசந்தானம் - ஜபம்செய்தல்.

இ - ள் : வேதம் சாத்திரம் மிருதி புராணம் கலை ஞானம் விரும்பு அசபை வைகரி ஆதி திறங்கள் மேலாம் நாத முடிவான எல்லாம் பாசஞானம் - வேதம் சாத்திரம் ஸ்மிருதி புராணம் கலை விரும்பு அசபை வைகரியாதித் திறங்கள் மேலாம் நாதமுடிவாக உண்டானவையிற்றுக்களினாலே உதிக்கும் ஞானம் எல்லாம் பாசஞானம்; அஃது ஏன் என்னில்?

நனுதி ஆன்மா இவை கீழ் நாடலாலே - ஆன்மா சிவஞானத்தைப் பொருந்தி இவையிற்றுக்களை எல்லாம் தனக்கு வியாப்பியமாகக் காண்கையாலே;

நான் பிரமம் என்னும் ஞானம் பசுஞானம் - பாசத்தை நீங்கிப் பதிஞானத்தினாலே ஆன்மா தரிசனப் பட்டுள்ள அளவில் பதிஞானத்தினாலே தரிசனப் பட்டோம் என்பதறியாமல் இது நானல்ல இது நானல்ல என்று எல்லாத்தையும் தள்ளிவந்தோம். இச்சொருப ஞானத்தை அல்ல என்று தள்ளப்போகாதபடியாலே இது நான், இதற்குமேல் ஒன்றும் இல்லையானபடியாலே நானே பிரமம் என்பது பசுஞானம்;

பசுத்துவமாவது அஞ்ஞானம்; ஞானசொருபியா யிருக்கிற ஆன்மாவைப் பசு என்பானேன்?

இவன் உடலில் கட்டுண்டு ஒதி உணர்ந்து ஒன்று ஒன்றாய் உணர்ந்திடலால் பசு ஆம் - இவ்வான்மாவா னவன் தூலசூக்குமதேகங்களினாலே கட்டுப்பட்டு, சாஸ்திரங்களைப் படித்ததனாலே சிறிது அறிதலினாலும் ஒவ்வோர் இந்திரியங்களைப் பற்றி ஒவ்வொரு விஷயங்களாகவே அறிகையினாலும் ஆன்மாவுக்குப் பசு என்று பெயராம்;

ஒன்றாக சிவன் இயல்பின் உணர்ந்திடுவன் காதலினால் கருது காணே - ஒதலும் ஒருத்தரால் உணர்தலும்

ஒன்று ஒன்றாய் அறிதலும் இன்றிச் சிவன் சுவபாவ நின்மல ஞானசொருபி ஆகையால் ஏககாலத்திலே எல்லாத்தையும் அதர்வத்தாக அறிவன். ஆதலால், அந்தச் சிவனை வேறற அடையவேண்டும் என்னும் ஆசையுடனே விசாரிப்பாயாக என்றவாறு.

காண் என்றது மானுக்கன் முன்னிலை. ஏகாரம்: ஈற்றசை. கருது என்றது கருதுவது கரணம்.

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னில்
கதியாகும் கினைமுட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள்
மாணங்கொண் டிடவுறங்கி மயங்கிமூர்ச் சிக்க
வாயுத்தம் பனைபண்ண வல்விடத்தை அடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போல் தனையடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாக்கும்
அரணங்க ளெரித்தவன்தன் அடியையறி விறந்தங்(கு)
அறிந்திடர் செறிந்ததுகள் அகற்றி மரே. 3

மேல் அந்தக்கரணங்கள் கெட ஓரறிவுமற்றிருப் பதே முத்தி என்னும் வைசேடிகன் வாக்கியத்தை மேல் அனுவதித்து மறுத்தல்.

இ - ள் : கரணங்கள் கெட இருக்கை முத்தியாம் என்னில் - கரணங்களெல்லாம் கெட ஓரறிவும் அற்றுக் கல்போலே இருப்பது மோட்சம் என்று சொல்லில்?

கதியாகும் கினை முட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள் - கிளையிலே இருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் முட்டையிலே இருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் கருப்பாசயத்திலே இருந்த ஆன்மாக்களுக்கும் மரம் முதலாகிய ஆன்மாக்களுக் கும் மோட்சமாக வேண்டும். இஃதன்றியும் மனித தேகத்திலே;

மரணம் கொண்டிட *உறங்கி மயங்கி மூர்ச்சிக்க வாயு தம்பனை பண்ண வல்விடத்தை அடைய - மரிப்பதற்குப் பத்தாமவத்தை வந்து ஓர்நிலம் அற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் சுழுத்தியிலே அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மயங்கி மூர்ச்சை வந்தபோது அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் கன்மயோகத்தினாலே வாயு ஸ்தம்பிச்சு அறிவற்றுக் காஷ்டம்போலே இருந்த ஆன்மாவுக்கும் வலிதாகிய விஷங்களைத் தின்றுதல் பாம்புகடித்தாதல் தலை மண்டைகொண்டு அறிவற்றிருந்த ஆன்மாவுக்கும் மோட்சமாகவேணும்;

கதியாகும் என்பது முதலிலைத்திபம். உயிர்கள் என்பது நடுநிலைத்திபம்.

சரணங்கள் புகு நிழல் போல் தனை அடையும் சமாதி - தன்னை அறியாமல் அடைந்த ஞானபாவமாகிய அஞ்ஞானத்தை என்ன உதாரணமாகச் சொல்லி மறுக்கின்றார். தேகத்தின் நிழலானது வரவரக் குறுகி மத்தியானமானபோது தாட்கீழின் அடங்கிறற்போல ஞானத்தினாலே மனோவிருத்தி ஞானங்களை விட்டுவிட்டு அவையிற்றுக்களை நீங்கின ஞானமும் தன்னிடத்திலே ஒடுங்க ஓர் உணர்வும் அற்றிருப்பது சமாதி. அந்தச் சமாதியேயாய் இருக்கும் மோட்சமென்று சொன்னேன் என்னில்?

தவிராது மலம் இதுவும் பசு ஞானம் ஆகும் - இந்தச் சமாதியினாலே அஞ்ஞானம் நீங்காது, இதுவும் பசுஞானம் ஆகையால்; மேல் எவ்வாறு என்னில்?

அரணங்கள் எரித்தவன் அடியை அறிவு இறந்து அங்கு அறிந்திடர் செறிந்த துகள் அகற்றிடரே -

*உறங்க எனவும் பாடம்.

முப்புரத்தையும் டுகையினாலே எரித்த பரமேசுவரனைச்
சரணமாக அடையும் அதனால் உம்மைப் பொருந்தின
ஆணாவம் மாயை காமியங்களை நீக்குவன். இவ்வாறு
நீக்கிக்கொள்ளுங்கோள் என்றவாறு.

ஏகாரம் இரண்டும் எதிர்மறை.

சிவனையவன் திருவடி ஞானத்தால் *காணச்
செப்புவது செயல்வாக் தச் சிந்தை எல்லாம்
அவனையனு காணென்றும் ஆத லானும்
அவனையவன் வொளிஞான மாத லானும்
இவனுய்யான் துவத்திரம் இறைச்சி மேதை
என்புமச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக் கொத்தோ
அவமகல எனையறியேன் எனுமையம் அகல
அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்ட லானும். 4

இ - ள் : சிவனை அவன் திருவடி ஞானத்தால்
காண செப்புவது செயல் வாக்கு சிந்தை எல்லாம்
அவனை அணுகா என்றும் ஆதலானும் - சிவனை அவ
னுக்குப் பிறிவற்ற பரஞானத்தாலே காணச்சொல்வது
ஏன் என்னில்? இந்திரிய வியாபாரஞானமும் வாச்சிய
வாசகஞானமும் புத்திவிருத்திஞானமும் சிவனை எந்தக்
காலத்தும் கிட்டமாட்டாது ஆகையாலும், அவன் அடி
அ ஒளி ஞானம் ஆதலானும் - அந்தச் சிவனுடைய
சொருபமானது பிரசித்தியான சுவபரப்பிரகாசஞானம்
ஆகையாலும், இவனும் யான் துவக்கு உதிரம்
இறைச்சி மேதை என்பு மச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக்
கொத்தோ அவம் அகல எனை அறியேன் எனும் ஐயம்
அகல அடி காட்டி ஆன்மாவை காட்டலானும் - இந்த
ஆன்மாவும் யான் என்பு முதலாகிய உறுப்புக்கள்
கூடிய தேகமோ இந்திரியக்கூட்டமோ என்னும் குற்றம்

* சேரச் செப்புவது எனவும் பாடம்.

அகல என்னுடைய சொரூபத்தை அறிகிறேன் இல்லை
என்னும் சந்தேகம் தீரும்படிக்குச் சிவன் தனது ஞான
சத்தியை ஆன்மாவினிடத்தில் பிரகாசிப்பித்து அதனால்
ஆன்மசொரூபத்தையும் தரிசிப்பிப்பர் ஆகையாலும்
சிவனைச் சிவஞானத்தினாலேயே அணையச் சொன்னது
என்றவாறு.

கண்டிடுங்கண் தனைக்காணு கரணம் காணு

கரணங்கள் தமைக்காணு உயிருங் காணு
உண்டியமர் உயிர்தாணுந் தன்னைக் காணு(து)

உயிர்க்குயிராம் ஒருவனையும் காணு தானும்
கண்டசிவன் தனைக்காட்டி உயிரும் காட்டிக்

கண்ணுநிக் கரணங்கள் காணாமல் நிற்பார்
கொண்டரனை உளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசம்

கூடாது கூடிடிறும் குறித்தடியின் நிறுத்தே. 5

ஆன்மா தனது ஞானத்தினாலே சிவனைக் காணும்,
சிவனும் தனது ஞானத்தினாலே ஆன்மாவைக் காண்
பன் என்னில் இவ்வாறு கூடாது என்னும் முறைமை
யைக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கண்டிடும் கண் தனை காணு கரணம்
காணு - ரூபவத் பதார்த்தங்களைக் காணும் கண்ணு
னது தன்னையும் காணுது தனக்கு முதலாகிய அந்தக்
கரணங்களையும் காணுது, கரணங்கள் தமை காணு
உயிரும் காணு - அறியும் தன்மையையுடைய புத்தி
தத்துவங்கள் தம்மையும் அறியாது தமக்குக் கர்த்தா
வாகிய ஆன்மாவையும் அறியாது, உண்டி அமர் உயிர்
தானும் தன்னை காணுது உயிர்க்கு உயிராம் ஒருவனை
யும் காணுதானும் - விஷயத்தைப் பொருந்தி நிற்கிற
ஆன்மாவும் பந்தத்திலே தன்னையும் தனக்கு உயிராய்
இணையற்றவனாகி நிற்கிற சிவனையும் காணுது;

கண்ட சிவன் தனை காட்டி உயிரும் காட்டி கண்
ஆகி கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன் - ஆன்மாக்களையும்
சர்வப் பிரபஞ்சங்களையும் வேறொரு சகாயத்தையும்
அபேகியாமல் ஏககாலத்திலே யதாவத்தாகக் கண்டி
ருக்கும் சிவன் தனது ஞானப்பிரகாசத்தினாலே ஆன்
மாவுக்குத் தன்னையும் காட்டி அந்த ஆன்மாவையும்
காட்டித் தான் அந்த ஆன்மாவினிடத்தில் அநந்நியமா
யிருந்தும் பாச பசு ஞானாகம்மியனாயிருப்பன்; ஆதலால்,

கொண்டு அரணை உளத்தில் கண்டு அடி கூடில்
பாசம் கூடாது கூடினும் குறித்து அடியின் நிறுத்தே -
அந்தச் சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு அரணை
ஆன்மாவிலே வேற்றக்கண்டு அந்தச் சொருபமேயா
கிற பாசநிங்கும் நிட்டை தரித்து, கரணவியாப்தியைப்
பொருந்தின நேரத்துப் பாசவாசனை பொருந்திற்று
மாகில் அது நீங்கும்படிக்கு முன்போலச் சிவபாவனை
யைப் பண்ணிச் சிவத்திலிடத்திலே உன்னுடைய
போதத்தை அலைவற நிறுத்து என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

குறித்தடியில் தின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி

கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்

வெறுத்துநெறி அறுவகையும் மேலொடுக்கி முடங்க

வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுக்கிழில்லான்

நிறுத்துவதோர் குணமில்லான் தன்னையொரு வர்க்கும்

நினைப்பரியான் ஒன்றுமில்லான் நேர்படவந் துள்ளே

பொறுப்பரிய பேரன்பை அருளியதன் வழியே

புகுந்திடுவன் எங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே. 6

மேல் பிரபஞ்சவைராக்கியம் வரின் சிவன் தானே
அனுக்கிரகம் பண்ணுவன் என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : குறித்து அடியில் நின்று அட்ட குணம் எட்டு சித்தி கோகனதன் முதல் வாழ்வு குலவு பதம் நெறி அறுவகையும் மேலொடு கீழ் அடங்க எல்லாம் வெறும் பொய் என வெறுத்து நினைத்திருக்க - லகிய மாகிய சிவபதத்திலே நின்று பசாசுபதம் முதலாகப் பிரமபதம் ஈருக அடைவே பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் மனம் அகங்காரம் புத்தி இந்த எட்டுத் தத்துவங்களின் கிரமத்திலே எட்டுப் பதத்திலும் ஒவ்வொரு குணம் அதிகமாக எண்குணமான அணிமாதிசயாகிய எட்டுச் சித்தியையும், பிரமாதிகளுடைய ஐசுவரியங்களையும் அவர்கள் வாழும் உலகங்களையும் மந்திரபதம் முதலான பதங்கள் மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவம் கலை எனும் ஆறத்துவாவும் ஊர்த்துவமாயை அதோமாயை என்னும் இரண்டு மாயையினுடைய காரியமாகையால் பயனற்ற பொய் என்று வெறுத்துச் சிவபதத்தையே இச்சித்து நினைத்திருக்க;

இதற்குச் சம்மதி.

ததாஷ்ட மூண டெஸ்டுபட்டி வாபி-வம் விஸி
தாஸிநாம் | தசுஸாய-ஜி மதாநாணு ஈராணாதசு
ஸஜெஷ்டதம் || ரகசுஸாம் ஷொயசம-மூண வாபி-
வாபு ணுதலிபா | வனதனிரவஸெஷெண யகெஷ
ஷதஜிஷ்ட டெதஜெஸம் || மதவ-நாணாணு வாயவூ
யாகுஷணு ஸகத-ஷ்டதம் | வாணுணதிகிரிநு ஸு
வகாரி-ஸக மூணஜஹக || ஸொஜெஷு ராஸா
ஜிவூ யஜூய-வாணுணதிகம் | ஸஜஜாசு பூஜாவதி
ஸூந ஜஹாகார மூணாயிகம் || வத-ஷஷ்டி மூண
பூஜா வனக-டெஸ்டுபட்டி மூகஜிதி |

மேலொடு கீழ் இல்லான் நிறுத்துவது ஓர் குணம் இல்லான் தன்னை ஒருவர்க்கும் நினைப்பரியான் ஒன்றும் இலான் நேர்ப்பட வந்து உள்ளே பொறுப்பரிய பேர் அன்பை அருளி அதன்வழியே எங்குமிலா போகத்தை புரிந்தே புருந்திடுவன்-முடியும் அடியும் காண்பரியான் இன்னதொரு குணவான் என்று ஒருத்தரால் நிச்சயிக் கப் போகாதவன், தன்னுடைய சொரூபத்தை இவ்வாறு என்று அறிவதற்கு அரியவன், தேகேந்திரியாதி கர ணங்கள் ஒன்றும் இல்லாதவன், சந்நிதானம் பண்ணி ஆன்மாவின்விடத்திலே தரித்தற்கு அரிதாகிய சிவரா கத்தை விளைத்து அந்தச் சிவராகம் வழியாகப் பூமி முதல் சத்தியலோக பரியந்தத்தில் மனுஷியானந்தம் முதல் பிரமானந்தம் முடிவான ஆனந்தங்களெல்லாம் சரியின்றி விளங்கும் சிவானந்தத்தை விளைத்து ஆன் மாவின்விடத்திலே வேறறக் கலந்திடுவன் என்றவாறு.

மூன்றாம் அதிகரணம்

கண்ட இவை யல்லேன்நான் என்றகன்று காணுக்
கழிபாரும் நானல்லேன் எனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டிறெடும் உளத்தவன்ருள் நின்றகலப் பாலே
சோகமொன்ப பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே நின்று
விண்டக ளும் மலங்களெல்லாம் கருடதியா னத்தால்
விடமொழியும் அதுபோல விமலதையும் அடையும்
பண்டைமறை களுமதுநான் ஆனேன் என்று
பாவிக்கச் சொல்லுவிதிப் பாவகத்தைக் காணே. 7

மேல் வேதத்திலே சோகம் என்றதனால் ஒன்று என்றதன்று; பிரிவற்ற அனுபவாதிசயத்தினாலே அது நான் என்றதே என்னும் முறைமையும், பேதமாகச் சிவனுக்குச் சமனாயிருக்கும் என்னும் மந்த மதிகளை நிராகரித்துச் சிவ சீவர்களுக்குத் தாதாத்மியமும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : கண்ட இவை அல்லேன் நான் என்று
 அகன்று - ஆன்ம போதத்தினால் பிரித்தறியப்பட்டது
 எல்லாம் என்னுடைய சொந்தம் அல்ல என்று நீங்கி,
 காணு கழி பரமும் நான் அல்லேன் என கருதி - ஆன்ம
 போதத்தினாலே காணப்படாமல் விசுவாத்தனாய் நிற்
 கிற சிவனும் நானல்ல என்று புத்திபண்ணி, கசிந்த
 தொண்டினுடும் உளத்து அவன் தான் நின்ற கலப்
 பாலே சோகம் எனப் பாவிக்க தோன்றுவன் வேறின்றி
 விண்டு அகலும் மலங்கள் எல்லாம் விமலதையை
 அடைய கருட தியானத்தால் விடம் ஒழியும் அது
 போல - கசிந்த சம்பந்தத்தினுடனே ஆன்மாவிலே
 சிவன் வேறின்றமையாகி நின்றமையால் அந்தச் சிவன்
 நான் என்று பாவனைபண்ண ஆன்மாவிலே வேறறப்
 பிரகாசிப்பன். சிவபாவனை பண்ணவே ஆணவாதி
 பாசங்கள் எல்லாம் நீங்கிப்போய் ஆன்மா நின்
 மலத்துவத்தைப் பொருந்துவன். அஃது என்போல
 என்னில்? கருடபாவனையினாலே விடம் நீங்குமாப்
 போல;

பண்டை மறைகளும் அது நான் ஆனேன் என்று
 பாவிக்க சொல்லுவது இ பாவகத்தை காணே - பழய
 தாகிய வேதங்களும் அது நான் ஆனேன் என்று
 பாவனை பண்ணச் சொன்னது நாம் இப்பொழுது
 சொன்ன பாவனையைக் காண் என்றவாறு.

ஏகாரம் : ஈற்றசை.

அஞ்செழுத்தால் ஆன்மானை அரணுடைய பிரசம்
 அரணுருவ மஞ்செழுத்தா லமைத்தமையுமறித்திட்டு
 அஞ்செழுத்தால் அங்ககர நியாசம் பண்ணி
 ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் இதயத் தர்ச்சித்(து)

அஞ்செழுத்தால் ஆண்டவியின் அனலை யோம்பி
அணைவிய கோதண்ட மகிமாந்தருளின் வழிநின் (று)
அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி யடுக்கன்
அணையரவும் போற்றேனும் ஆன்மாவிலானே. 8

முதலே 'ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி
உச்சரிக்க' என்றதை மேல் விரித்துக் கூறுகின்றது.

இ - ள் : அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை அரனு
டைய பரிசும் அரன் உருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்
தமையும் அறிந்து - அஞ்செழுத்தினாலே ஆன்மாவைச்
சிவன் அடிமையாகவுடைய பரிசாவது, பஞ்சாட்சரத்தி
னுடைய பொருள் சிவன் பொருட்டு நமஸ்காரம்
என்று சொல்லும். நமஸ்கரிக்கிறவன் அடிமையும்
நமஸ்காரத்தைக் கொள்ளுகிறவன் ஆண்டவனும்
ஆகையால், ஆன்மா அடிமையும் சிவன் ஆண்டவனும்
என்கிற முறைமையும், நகாராதி ஐந்தெழுத்தும்
நிவிர்த்தியாதி ஐந்து கலைகளுக்கும் பீஜமாதலால்
நிவிர்த்தியாதி பஞ்சகலைகளையும் வேறறச் சத்தியோ
சாதாதி பஞ்சமந்திரங்களும் உதித்துச் சதாசிவர்க்குத்
திருமேனியானமையும் உணர்ந்து;

அஞ்செழுத்தால் அங்ககரநியாசம் பண்ணி - யகா
ராதி நகாராந்தம் பீஜமாக ஈசானுதி மந்திரங்களை
அங்குஷ்டாதி கநிஷ்டாந்தமாகவும் ஹரஸ்வப் பிரண
வாதி யகாராந்தம் பீஜமாக இருதயாதி மந்திரங்களைக்
கநிஷ்டாதி அங்குஷ்டாந்தமாகவும் *நியசித்துச் சிரசு
முதல் பாதாந்தம் இருதயாதி அஸ்தாந்தம் அந்தப்
படியே நியசித்துப் பஞ்சாட்சரத்தினாலே பஸ்மீகரணம்
பண்ணி ;

* நியசித்து - நியாசஞ்செய்து.

அஞ்செழுத்தால் இதயத்து ஆன்மாவில் அர்ச்சித்து - இருதயகமலத்தின் நடுவே ஆன்மபிங்கத்தில் பஞ்சாட்சரத்தினால் பஞ்சப்பிரம ஷடங்க மூர்த்தியாகிய சதாசிவதேவரை மேலேசொல்லும் அந்தர் யஜனப் படியே பூஜைபண்ணி ;

குண்டலியின் அஞ்செழுத்தால் அனலை ஓம்பி - குண்டலி மஸ்தகத்தின் நாபிகுண்டத்தில் வைந்தவ அக்கினியிலே சந்திரமண்டலத்தில் அமிர்தங்கொண்டு பஞ்சாட்சரத்தினாலே ஓமம்பண்ணி ;

அஜ்ணவரிய கோதண்டம் அஜ்ணந்து அருளின் வழி நின்று - யோகாப்பியாசத்தினாலே அல்லது கிட்டப் போகா புருவ மத்தியத்தை மூலாக்கினியை எழுப்பி வாயு வன்னிபீஜத்தை உச்சரித்து அதன்வழித்தாய்ச் சென்று அடைந்து நூருயிரம் சந்திர சமானமாயிருக்கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதிக் அடைந்து சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரிக்கத் தான் 2 பிரேரியனாய் நிற்கும் முறைமை கண்டு, அவ்வாறே எல்லாத் தொழில்களையும் செய்துநின்று ;

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க மதி அருக்கன் அஜ்ண அரவம்போல் தோன்றும் ஆன்மாவில் அரணே - பஞ்சாட்சரத்தை நாலு வர்ணத்தவர்களும் நாலு ஆச் சிரமத்தவர்களும் இன்னபடி ஜபிக்க என்று சிவாகமம் சொன்னபடியே ஜபிக்கத் தனித்துக் காணப்படாத ராகு கேதுக்களைச் சந்திரசூரியரிடமாகக் காண்பித்தது போல ஆன்மாவிலே சிவன் அநந்தியமாகப் பிரகாசிப்பன் என்றவாறு.

இந்தப் பஞ்சாட்சரத்தின் கிரமம் கிரியாதீபிகையில்
விஸ்நுரித்துச் சொன்னோம்; கண்டு கொள்க.

நாட்டுரித யந்தானும் நாயினி லடியாய்

ஞாலரதல் தத்துவத்தால் எண்ணிரல்நா ளத்தாய்
புட்டுமோ கிவிதத்த வித்தைமல ரெட்டாய்

புருஷிநர் எட்டக்காங்கள் முறைமையினின் உடைத்
காட்டுகம லாசனமேல் ஈசர்சதா சிவரும் [தாய்க்

கலாஹித்த மாயினிற்றின் கண்ணுஞ் சத்தி
விட்டையருள் சிவனாஹித்தி மாணகிச் சத்தி

மேலாகி நிற்பனிற்த விளைவறிந்து போற்றே.

9

மேல் - அந்தர்யஜனக்கிரமம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : நாட்டும் இதயந்தானும் - இருதயகமலங்
கனிலே நிரூபிக்கப்பட்டதுதான்;

உம்மை : சிறப்பும்மை.

நாயினியில் அடியாய் ஞாலம் முதல் தத்துவத்தால்
எண் விரல் நாளத்தாய் - மூலாதாரத்திலே கூர்மம்.
கூர்மத்துக்கு நடுவே ஆதாரசத்தி. கூர்மத்தின் மேல்
அனந்தனுக்குப் பத்மாசனம். அதன்மேலே அனந்தன்
நாயிட்டாய், அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி,
தாமரைக்கிழங்கு, அப்பு தத்துவம் முதலாகக் காரிய
மாயா தத்துவமளவும் முப்பது தத்துவங்களும் எட்டு
அங்குல நாளம். பஞ்சாசற்பாவமும் தாமரைத்தண்
டின் நூல்கள் நாளத்தின் முட்கள் நூற்றுத்தொண்
ணூற்றொரு புவனங்கள்;

முட்டு மோகினி - தண்டுக்கும் இதழுக்கும் நடுவு
இசைதலை அதோமாயை. அதன்மேலே, சுத்தவித்தை
மலர் எட்டாய் - சுத்த வித்தியாதத்துவம் எட்டிதழாய்;

முழு இதழ் எட்டு அக்கரங்கள் முறைமையினில் உடைத்தாய் - இந்திராதி திக்குப்பாலருடைய பீஜமான அஷ்டாक्षரத்தைக் கிரமத்திலே உடைத்தாய். கிரமமா வது யகாராதி ஹகாராந்தம் எட்டும் வாயு அக்கினி இந்திரன் வருணன் யமன் குபேரன் நிருதி ஈசானன். திக்கு கணங்கள், ஈசர் சதாசிவங்கள் - அனந்தாதி மகேசுவரர் வசிப்பதான ஈசுவர தத்துவங்கள் கேசரங் கள். சதாசிவர் வசிக்கும் சாதாக்கிய தத்துவம் * கர்ணிகை. காட்டு - காட்டாகிய சூரிய சோம அக்கினி மண்டலங்கள் மூன்றும் தாளாக்கிர விருத்தத்திலும் கேசராக்கிர விருத்தத்திலும் கர்ணிகா விருத்தத்திலும். இவையிற்றுக்களுக்கு அதிபதிகள் அடைவே பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்கள். இவ்வாறுள்ள, கமலாசனமேல் என்றதனால் கர்ணிகையின்மேல் சத்திமயமாகிய விமலா சனத்திலே எனக் கொள்க.

கலா மூர்த்தமாம் இவற்றின்கண் ஆகும் சத்தி வீட்டை அருள் சிவன் மூர்த்திமான் ஆகி சத்தி மேலாகி நிற்பன்-ஈசானாதி பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களின் கலைகள் முப்பத்தெட்டும் சதாசிவமூர்த்தியாம். இந்தக் கலைகளைச் சசிநியாதி முப்பத்தெட்டு சத்தியும் அதிட்டித்திருக்கும். இனி, முத்தியைக்கொடுக்கும் பரமசிவன் இந்தச் சத்திகளுக்கு அதீதநிலையாகிய நிர்விகற்ப ஞானானந்த சொரூபியாகி நிற்பன்.

இந்த விளைவு அறிந்து போற்றே - இந்த விளைவாவது பரையாதி பஞ்சசத்திகளும் சுத்தமாயையிலே பதிய அதனால் சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் என்று ஐந்துபேதமாய் ஒன்றை ஒன்று ஆச்ரயித்

* கர்ணிகை - தாமரைக்காய்.

துக்கொண்டிருக்கும். இந்த முறைமையை அறிந்து கன்மசாதாக்கியத்தைப் பூசைபண்ணா என்றவாறு.

இதன் விஸ்தாரம் கிரியாதீபிகையில் சொன்னோம்; கண்டு கொள்க.

அந்தரியா கந்தன்னை முத்திசாதனமா
அறைந்திடுவர் அதுதானும் ஆன்மசுத்தி யாகும்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனமமுது முதலாக்
கண்டனவெ லாம்மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு
சிந்தையினில் பூசித்துச் சிவனைநா னத்தால்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடுமவ் வொளிபோல மருவியா னுளத்தே
வரவரவந் திடுவென்பின் மலமான தறுமே. 10

மேல் இதுவும் அது.

இ - ள் : அந்தரியாகம் தன்னை முத்தி சாதனமா
அறைந்திடுவர் அது தானும் ஆன்மசுத்தி ஆகும் -
இருதயத்துள்ளே சிவனைப் பூசிப்பதை முத்திக்கு
உபாயமாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், அந்த
அந்தரியாகந்தான் ஆன்மசுத்தி ஆகும்;

ஆன்மசுத்தியாவது ஆணவம் மாயை கன்மம்
என்கிற அழுக்கு நீங்குவது அதுவே முத்தி. மேல்
பூஜைபண்ணும் அடைவு :

கந்தம் மலர் புகை ஒளி மஞ்சனம் அமுது முதலாக
கண்டன எலாம் மனத்தால் கருதிக்கொண்டு - ஜலம்
கந்தம் புஷ்பம் தூப தீப நைவேத்தியம் ஆதியாக
உண்டான வஸ்துக்கள் எல்லாத்தையும் மனத்தினாலே
உண்டாக்கிக்கொண்டு;

உண்டாக்குமாறு; பிருதிவிபீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும் கந்தம் புஷ்பம் தூபம் வஸ்திரம் உபஸிதம் அன்னம் அபூபம் தாம்பூல முதல் அநேக வஸ்துக்களையும், அப்பு பீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண அப்பு தத்துவத்திலே நின்றும் ஜலம் பால் தயிர் நெய் தேன் கருப்பஞ்சாறு முதலான நெகிழ்ச்சியான வஸ்துக்களையும், வன்னி பீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண வன்னிதத்துவத்தில் நின்றும் தீபம் இரத்தினபரணம் தர்ப்பணம் முதலான பிரகாச வஸ்துக்களையும், வாயுபீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண வாயு தத்துவத்திலே நின்றும் ஆலவட்டம் விசிறி சாமரம் முதலான சலன வஸ்துக்களையும், வியோம பீஜத்தை உச்சரித்து அசாதாரண வியோமதத்துவத்திலே நின்றும் கண்டாநாதம் வீணாநாதம் முதலான நாதங்களையும் இப்படிச் * சம்பாதிதமான வஸ்துக்களினாலே;

சிந்தையினில் பூசித்து சிவனை - ஆன்மலிங்கத்திலே சிவனைப் பூசித்து, மேல், ஞானத்தால் சிந்திக்க சிந்திக்க தர்ப்பணத்தை விளக்க வந்திடும் அ ஓளி போல் மருவி அரன் உளத்தே வரவர வந்திடுவன் பின் மலமானது அறுமே - சிவனை அவனது ஞானத்தினாலே சிவபாவனையை மேன்மேலும் பண்ணக் கண்ணாடியை விளக்க விளக்க முன் அப்பிரகாசமாய் இருந்த ஓளியே பிரகாசமானதுபோல அநாதியே ஆன்மாவில் பிரிவறப் பொருந்தி இருக்கின்ற சிவன் சிவபாவனை கைவரக் கைவரச் சிவனும் அதிகமாகப் பிரகாசித்துப் பிரகாசித்து வருவன். தத் அனுகுணமாக ஆணவ மலமும் நீங்கி நீங்கி வந்து சிவன் பூரணமாகப் பிரகாசிக்க மலம் நிச்சேஷமாகப் போம் என்றவாறு.

* சம்பாதிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது.

சிவனை என்பது நடுநிலைத்தீபம்.

புறம்பேயும் அரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில்
 மூரத்தின் கிழிந்த போதுகளுங் கொண்டு
 சிறந்தாருங் சிர்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
 சிந்திக்கும் படிஇங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி
 .அறம்பாவங் கடநாம் என்கடவேம் என்றும்
 ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் அகம்புறமென் னுதே
 நிறன்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றே
 சிவபார் தம்முடைய செய்தி தானே. 11

இ - ள் : புறம்பேயும் அரன்கழல்கள் பூசிக்க
 வேண்டில் - முன்சொன்ன அந்தர்யஜனத்திலே மன
 தலம் பிறவாமல் புத்தியிலும் பூசிக்கவேணும் என்று
 இச்சை உடைத்தாமாகில், பூ மரத்தின் கீழ் உதிர்ந்த
 போதுகளும் கொண்டு - சிவனுக்குச் சாத்த உரித்
 தாகிய பூவையுடைய மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த அந்தப்
 புஷ்பங்களையும் முறைமையினாலே திருமஞ்சனம் முத
 லானவற்றையும் கூட்டிவைத்துக்கொண்டு; சிறந்து
 ஆரும் சிர் சிவனை ஞானத்தால் அங்கு சிந்திக்கும்படி
 இங்கு சிந்தித்து போற்றி - எந்த உயிருக்கும் சிறப்பு
 உயிராய்ப் பொருந்தி அழகு பெற்றிருக்கும் சிவனை
 ஞானத்தினாலே முதல் இருதயகமலத்திலே பாவித்தபடி
 ஆசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமாளைப் புறத்திலே கூணிக
 விங்கத்திலேயாகுதல் ஆசாரியர் கொடுத்த பாணலிங்
 கத்திலேயாகுதல் பூசைபண்ணி;

அறம் பாவங்கட்கு நாம் என்கடவேம் என்றும் -
 இந்தப் பூசைபண்ணுகிற இடத்திலே * நூனாதிகங்களி
 னாலும் மந்திரக் கிரியா பாவனாத் திரவியங்களினுடைய

* நூனாதிகம் - ஏற்றக்குறைச்சல்.

* சாங்கத்தினாலும் வைகல்னியத்தினாலுண்டான புண்ணிய பாபங்களுக்கு நமக்கும் எனப் போகாது சிவன் கூட்டின கரணங்களையும் கொடுத்த திரவியங்களையும் கொண்டு ஏவினபடியே செய்தோம் என்று பணியில் நின்று;

உம்மை : சிறப்பும்மை.

ஆண்டவனை கண்டக்கால் அகம் புறம் என்னுதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை அன்றோ சீர் அடியார் தம்முடைய செய்தி தானே - பதியாகிய சிவனை எண்ணிறந்த காலம் அறியாமலிருந்தும் ஆசாரியருபதேசத்தினாலே சிவன் சுவாமி என்றும் நாம் அடிமை என்றும் அறிந்தபின்பு உள்ளும் புறம்பும் என்முல் எவ்விடத்தும் சிவனுக்கு அடிமைத்தொழில் செய்வது அன்றோ அழகிய சிவனடியார் தொழிலாவது என்றவாறு.

எட்டாம் சூத்திரத்தில் 'புதிய விரைப்போது' என்று சொல்லி இவ்விடத்துப் பூமரத்தின்கீழ் உதிர்ந்தது என்றது விரோதம் என்னில்? அஃது அன்று; எட்டாஞ்சூத்திரத்தில் சொன்னது கிருகஸ்த விஷயம். இவ்விடத்துச் சொன்னது சந்நியாசிவிஷயம். சந்நியாசிக்கு 'புஷ்பாணஞ்ச நிகுந்தநம்' என்றும், 'யவ்ய தம் பதிதபுஷ்பம் ஸகுர்த்தவ்யம் யதிபூஜநம்' என்றும் ஆகமவசனத்தினால் விதி ஆகையால்.

இந்தனத்தின் எரிபாலின் தெய்ப்பறத்தின் இரதம்

எள்ளின்கண் எண்ணெயும்போல் எங்குமுள் விறைவந்தனை செய் தெவ்விடத்தும் வழிபடலெயருளும் [வண்மலமறுப்போர் ஆன்மாவின் மறைஞ்ஞானத்தால்

சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்கச் சிவனுளத்தே தோன்றித்
நீஇ நர்பைச் செய்வதுபோல் சிவன் தன்னைப்
பந்தனையை அறுத்துத்தான் ஒக்கித்தன் னுருவம்
பரப்பெல்லாம் கொடுபோந்து பதிப்பவிவன் பாலே.12

மேலும் அகற்கே புறநடை.

இ - ள் : இறைவன் இந்தனத்தின் எரி பாவின்
நெய் பழத்தின் இரதம் எள்ளின்கண் எண்ணெயும்
போல் எங்கும் உளன் எவ்விடத்தும் வந்தனை செய்து
வழிபடவே அருளும் - சகத்கர்த்தாவாகிய சிவன் சரா
சராத்தமகமாகிப் பிரபஞ்சமெங்கும் காஷ்டமும் அக்கினி
யும் போலவும் பழமும் சுவையும் போலவும் என்றும்
எண்ணெயும் போலவும் பிரிவறநின்றுள்ளான். ஆதலால்
சராசர பேதங்கனிலே எந்த மூர்த்தியிலே சிவபாவனை
பண்ணிப் பூசித்து வழிபடினும் அதற்கதற்கு ஏற்ற
பலங்களைப் பூமியாதிபத்தியம் சுவர்க்கம் முதலாகச்
சிவசாமிப்பிய பரியந்தமும் போகங்களை யெல்லாம்
கொடுப்பன்;

இவ்விடத்து அனேக திட்டாந்தங்களினாலே அத்
வைதம் திடம்பண்ணினது.

போல் என்பது கடைநிலைத்தீபம்; பதந்தோறும்
ஒட்டிப் பொருளுரைக்க.

மலம் அறுப்போர் ஆன்மாவின் மலரடி ஞானத்
தால் சிந்தனை செய்து அர்ச்சிக்க - போகமானது அசத்
தியமும் பந்தமும் ஆதலான் மோஷமேவேனுமென்று
இச்சித்த பேர் ஆன்மாவினிடத்திலே சிவஞானத்தால்
சிவதரிசனத்தைப் பண்ணிச் சிவன் ஆன்மாவினிடத்
திலே வேறறநின்றமையால் தானே சிவஞாகப்பாவித்து
ஞானபூசையைப் பண்ண,

சிவன் உளத்தே தோன்றி பந்தனையை அறுத்து
தீ இரும்பை செய்வதுபோல் சிவன் தன்னை தானாக்கித்
தன் உருவப் பரப்பு எல்லாம் கொடு போந்து பதிப்பன்
இவன்பாலே - முன் சொன்னவாறு ஞானமுதைய பண்
ணவே சிவன் ஆன்மாவிலே பிரகாசித்து ஆணவாதி
பாசங்களை அறுத்து அக்கினி இரும்பிலே பொருந்தி
இரும்புடைய நிறத்தையும் சுடுந்தொழிலையும் காட்டியது
போல ஆன்மாவைத் தானாகச் செய்து. தானாகச் செய்
தல் ஆன்மானுடைய கிஞ்சிஞ்ஞதையும் *பாரதந்திரி
யத்தையும் ஒழித்துத் தனதாகிய சர்வஞ்ஞ சர்வகர்த்
திருத்துவத்தைப் பிரகாசிப்பித்து அதனால் கிருத்தியங்
களைப் பண்ணுவிப்பது. இவ்வாறு சிவன்முத்தி அவஸ்
தையிலே செலுத்திப் பரமமுத்தியிலே தன்னுடைய
சொருபமாய்ச் சத்திய ஞானானந்தங்களைக் குறைவற
இப்பரமமுத்தனிடத்திலே ஸ்தாபிப்பன் என்றவாறு.

கொடு என்றது ஆன்மாவைத் தம்மைக் கிரகித்து
எனவும், புகுந்து என்றது ஆன்மாவுக்குத் தம்மைக்
கொடுத்து எனவுமறிக. இதற்குச் சம்மதி திருவாசகம்:
'தந்ததுன்றனைக் கொண்டதென்றனைச் சங்கரா'.
ஏகாரம்: ஈற்றசை.

ஒன்பதாங்குத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 308

* பாரதந்திரியம் - உட்பட்டிருக்கை.

பத்தாம் சூத்திரம்

இவனுடில் இதமகிதம் செய்த வெல்லாம்

இதமகிதம் இவனுக்குச் செய்தாப்பால் இசையும்
அவனிவனும் நின்றரறை ஏக னுகி

அரன்பணியில் நின்றிடவும் அகலும் குற்றம்
சிவனுடின் செய்தியெலாம் என்செய்தி பென்றும்

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்
பவமகல உடனுதி நின்றனுகொள்வன் பரிவாற்

பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே. 1

ஞானநெறி சொல்லி மேல் பத்தாஞ்சூத்திரத்தில்
பிரபத்திநெறி கூறுகின்றது. பிரபத்தியாவது மார்ஜ்
ஜால சிசுவைப்போலத் தன் செயலறச் சிவன்வழித்
தாய் நிற்கை.

இ - ள் : அவன் இவனும் ஏகனுகி நின்ற முறை
அரன் பணியில் நின்றிடவும் அகலும் குற்றம் - அவன்
சிவன், இவன் ஆன்மா என்பது உலகப்பிரசித்தம்.
சிவன் ஆன்மாவிலே அபிவியத்தியாய் ஆன்மா தானாக
ஒன்றுபட்டு நின்ற முறைமையினாலே பிரபன்னனான
வன் எல்லாச் செயலும் சிவனதாகவே செய்து நிற்கை
யால் புண்ணிய பாபங்கள் என்கிற குற்றம் இவனைப்
பொருந்தாது. இவன் சிவன் செயலென்று பாவிக்கிற
மாத்திரம் அமையும்.

சிவனும் இவன் செய்தி எலாம் என் செய்தி என்
றும் இவனுக்கு செய்தது எனக்கு செய்தது என்றும்
பவம் அகல உடனுகி நின்று கொள்வன் பரிவால்
பாதகத்தை செய்திடினும் பணி ஆக்கிவிடுமே-சிவனும்
இந்தப் பிரபன்னன் கோபப்பிரசாதங்களினாலே பண்
ணின நிக்கிரக அனுக்கிரகம் எல்லாம் நாம் பண்ணி

முதல் அதிகரணம்

யான் செய்தேன்பிறர் செய்தார் என்னது யான் என்னும்

இக்கோணை ஞானாபி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான் செவ்வே நின்றிட அத் தத்துவன் தான் நேரே

தனையளித்து முன் நிற்கும் வினை யொளித்திட்டோடும்
நான் செய்தேன் அனுமன்க்குத் தான் கின்று

தன் னுனிக்கும் போகத் தைப் பண்ணுவிக்குங்கன்மம்
ஊன் செய்யா ஞானந்தான் உட்பிழி வல்லால்

ஒருவருக்கும் யானே வநிங் கோழியா தன்றே. 2

மேல் இதனையே விளங்கக் கூறுகின்றது.

இ-ள் : யான் செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னது யான் என்னும் இ கோணை ஞான எரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்து தான் செவ்வே நின்றிட அ தத்துவன் தான் நேரே தனை அளித்து முன் நிற்கும் வினை ஒளித்திட்டு ஓடும் - யான் ஒருதருமத்தைப் பண்ணினேன் ஒருத்தருக்கு உபகாரம் பண்ணினேன் அபகாரம் பண்ணினேன் பிறர் எனக்கு உபகாரம் பண்ணினார்கள் என்று தனக்கும் பிறருக்கும் அபகாரம் பண்ணினார்கள் என்று தனக்கும் பிறருக்கும் சுவதந்திரம் உண்டாகவும் வீடு மாடு பெண்டு பிள்ளை முதலான பொருள்களைச் சிவன் என்னிடத்தில் கூட்டி னான் என்று எண்ணுமல் என்னதே என்னும் தேகேந்திரிய அந்தக்கரண விருத்திஞானம் இவைகளை எனக்கு அந்நியமென்று உணராமல் யானே என்னும் நினைவும் வக்கிரமாகிய மாயா ஐந்நிய ஞானத்தைச் சிவஞானமாகிற அக்கினியினாலே காய்ச்சி அந்தக் கோட்டத்தைத் தீர்த்துத் தான் சிவனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும்போது முந்தின திருவிருத்தத்திலே சொல்லப்பட்ட சத்தியமாகிய சிவன் தன்னுடைய ஆனந்தசொருபத்தை இவனுக்கு அளித்துப் பந்தத்திலே சிவனைத் தெரியாமல்

ஆன்மா முன்னாக நின்றதுபோல ஆன்மாவை மறைத்துச் சிவனே முன்னாக நிற்பன். இவ்வாறு சிவன் முன்னாக நிற்கவே புண்ணிய பாவமானது இவனைக் கிட்டாமல் இவனுக்கு இடமகிதம் செய்தவரிடத்திலே விரைந்துபோய் நிற்கும் :

நிற்பன் என்பதற்கு நிற்கும் என்றது வினைமுற்று.

நான் செய்தேன் எனும் அவர்க்குத் தான் அங்கு இன்றி நண்ணுவிக்கும் போகத்தை பண்ணுவிக்கும் கன்மம் - முன்சொன்ன யான் செய்தேன் என்ப தாதியான நினைவை உடையவர்க்குச் சிவன் அவ்விடத்தில் பிரகாசிப்பதின்றி அவர்கள் பண்ணின புண்ணிய பாவங்களுக்கு ஏற்ற சுக துக்கங்களைப் புசிப்பிக்கும். புசிப்பிக்குமிடத்து மேலும் புண்ணிய பாபங்களைப் பண்ணுவிக்கும். இவ்வாறுகில், யான் எனது என்பது ஒழிவது எவ்வாறு என்றில் ?

ஊன் செய்யா ஞானம் தான் உதிப்பின் அல்லால் ஒருவருக்கும் யான் எனது இங்கு ஒழியாது அன்றே - மாயாகரணங்களைப் பொருந்தி அறிகிற சிற்றறிவு அன்றிப் பெரிதாகிய சிவஞானம் பிரகாசிக்கில் அல்லது பிரமாதிகளுக்கும் யான் எனது என்னும் அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்காது என்றவாறு.

‘அன்றென் கிளவி ஆம் எனத் தருமே’. (தொல்)

இரண்டாம் அதிகரணம்

இந்நிரியம் எனைப்பற்றி நின்றேளன் வசத்தின்

இசையாதே தன்வசத்தே எனையிப்ப திவற்றைத் தந்தவன்றன் ஆணைவழி நின்றுடலால் என்றும் [சுள் தானறிந்திட் டிவற்றினெடுந் தனையுடையான் தான்

வந்தனைசெய் நிவற்றின்வன் அருளினால் வாட்டி

வாட்டமின்றி இருந்திடவும் வருஞ்செயல்களுண்டேல்
முத்தனுடைய செயலென்று முடித்தொழுக விலைகள்
முளாஅங் காளாகி மீளான் அன்றே. 3

மேலும் பிரபத்தியுபாயம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : இந்திரியம் எனை பற்றி நின்றே என்
வசத்தின் இசையாதே தன் வசத்தே எனை ஈர்ப்பது -
சோத்திராதி இந்திரியங்களானவை அந்தக்கரண
விருத்தியான என்னுடைய அறிவைப் பற்றிநின்றே
என்வழித்து ஆகாமல் தன்வழித்தாக இழுக்கையால்
எவ்வாறு விஷயங்களை நீங்குவது என்று மாணக்கன்
வினவ ; உத்தரம் ;

இவற்றை தந்தவன் தன் ஆணைவழி நின்றிட
லான் என்றும் தான் அறிந்திட்டு இவற்றினொடும்
தனை உடையான் தாள்கள் வந்தனை செய்து இவற்றின்
வலி அருளினால் வாட்டி - இந்த இந்திரியங்களை
ஆன்மாவுக்குக் கரணங்களாகக்கூட்டின சிவனுடைய
ஆஞ்ஞாசத்தி வழித்தாய்க் கூட்டினபொழுது கூடியும்
பிரித்தபொழுது பிரிந்தும் எக்காலமும் நிற்கையாலே
இந்த இந்திரியங்களை உடைமையாகவும் தன்னை
அடிமையாகவும் உடையவன் சிவன் எனவும் அறிந்து
அவனுடைய பாதத்தை வணங்கி இந்த விஷயங்களில்
அடியேன் கருத்துச் செல்லாமல் நிறுத்தவேணுமென்று
வேண்டிக்கொண்டு அவன் அருளினாலே இந்திரியங்க
ளுடைய சத்தியைக் கெடுத்துச் சிவன்வழித்தாய தான்
நினையாமல் நிற்க;

வாட்டம் இன்றி இருந்திடவும் வரும் செயல்கள்
உண்டேல் - இந்திரியத்தின் வலியைக் கெடுத்துத்
தன் வலி கெடாமலிருக்கச்செய்தேயும் பிரபல பிராரத்

தத்தினுலே விஷயத்தினுடைய இச்சையானது மேலிட்டுவரில், முந்தனுடை செயல் என்று முடித்து ஒழுக வினைகள் மூளா அங்கு ஆளாகி மீளான் அன்றே - இவ்வாறு விஷய இச்சை மேலிட்டுவருவது கர்த்தாவினுடைய பிரேரகமே. இதை நம்மால் மீறப்போகாது அவன் ஏவினபடி செய்கிறோம் என்று நிர்வரத்திலே கோரை ஒடுங்கினாற்போல விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிய கன்மமானது உண்டாகாது ஆகையால் மோட்சத்துக்கு உரித்தாய் இவ்விடத்து ஜனனத்தை எடுக்கத் திரும்பி வாரார்கள் என்றவாறு.

பிரபல பிராரத்தம் என்றது ஏது என்னில்? பிராரத்தமானது தீவிரம் என்றும் மந்தம் என்றும் * சுப்தம் என்றும் மூன்றுவிதமாம். இதில் சுப்தமானது சிவதருமபராயணனாய் நடக்கிறவனுக்கு இல்லையாம். மந்தமானது சிவஞானிக்கு இல்லையாம். தீவிரமானது யாருக்கும் நீங்காது. தீவிர பிராரத்தத்தைப் பிரபல பிராரத்தம் என்றது என அறிக.

சலமிலனாய் ஞானத்தால் தனையடைந்தார் தம்மைத் தானுக்கித் தலைவனவர் தாம்செய்வினை தன்னால் நலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானாய் நனுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்பன் உலகினில்என் செயலெல்லாம் உன்விதியே நியே உன்நின்றும் செய்வித்தும் செய்கின்ற யென்றும் நிலவுவதோர் செயலெனைக்கின் றுன்செயலே என்றும் நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்கும் தானே. 4

அந்தத் தீவிரமாகிய பிராரத்த கன்மபலத்தைப் புசிக்கும் இடத்து ராகத்துவேஷம் உண்டாய்ப்

* சுப்தம் - தூங்கினது.

பிறர்க்கு இத அகிதங்களைச் செய்யினும் ஈன கிருத்தி யங்களைப் பண்ணினும் பிரபஞ்சதையினுலே ஆகாமிய புண்ணிய பாவம் ஏறுது என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : தலைவன் ஞானத்தால் தனை அடைந்தார் தம்மை தான் ஆக்கி அவர் தாம் செய்வினை தன்னால் நலமுடனே பிறர் செய்வினை ஊட்டி ஒழிப்பானாய் நாடி சலம் இலனாய் வினை அவரை நனுகாமல் காப்பன் - கர்த்தாவானவன் தனது ஞானத்தினுலே தன்னை வேறற நின்ற பெயரைத் தானேயாகப் பண்ணிச் செய்தவர்கள் பிராரத்தகன்ம வசத்தினுலே செய்துள்ள புண்ணிய பாவங்களைக்கொண்டு பிறர் அவர்களுக்கு நன்மை தீமைகளைப்பண்ணினவர்களைப் புசிப்பித்துத் துலைப்பவனாகக்கண்டு அந்தப் புண்ணிய பாவங்கள் சீவன்முத்தரைப் பொருந்தாதபடி வஞ்சனை இல்லாதவ னாகவே பாதுகாப்பன்; ஆதலால்:

உலகினில் என் செயல் எல்லாம் உன் விதியே நீயே உள்நின்றும் செய்வித்தும் செய்கின்றாய் என்றும் நில வுவது ஓர் செயல் எனக்கு இன்று உன் செயலே என் றும் நினைவார்க்கு வினைகள் எல்லாம் தானே நீங்கும் - உலகத்தின்கண் மனம் வாக்குக் காயங்களினுலே நான் செய்யப்பட்ட புண்ணிய பாவங்கள் எல்லாம் உன்னால் கற்பிக்கப்பட்டதே, நீயே அந்தர்யாமியாக என்னிடத் திலே நின்று இச்சையாதி செலுத்தி ஞானேந்திரியங் களினுலே விஷயங்களைப்பற்றி அறிவித்தும் கன்மேந் திரியங்களினுலே தொழில்களைச் செய்வித்தும் செய்கி ருய் என்றும் ஆதலால் என்னால் செய்யும் கிரியை ஒன்றும் இல்லை உன்னுடைய கிரியாசத்தியே செய்விப் பது என்றும் எவ்விடத்தும் எச்செயலும் சிவன்செயல் என்று எண்ணும் அவர்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்தி னுலேயாதல் புசித்தாலன்றிக் கன்மங்கள் பொருந்தாமல் தானே போம் என்றவாறு.

காடுகளிற் புக்குமுன்றும் காடுகளிற் சரித்தும்
 நாகமுழை புக்குருந்தும் நாகமுதல் தவிர்ந்தும்
 நீடுபல காலங்கள் நித்தராயிருந்தும்
 நின்மலஞா னத்தையிலார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில்
 ஏடுதரு மலர்க்குமுலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே
 எறிவீழியின் படுகடைக்கே கிடந்துமிறை ஞானம்
 கூடுமவர் கூடரிய விடுங் கூடிக்
 குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே இருப்பர். 5

மேல் கிரியா யோகங்களினாலே முத்தி இல்லை
 ஞானத்தினாலே அல்லது என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : நின்மல ஞானத்தை இலார் நாடுகளில்
 புக்கு உழன்றும் காடுகளில் சரித்தும் நாக முழை புக்கு
 இருந்தும் நாகம் முதல் தவிர்ந்தும் நீடு பல காலங்கள்
 நித்தராய் இருந்தும் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பில் - சிவ
 ஞானமில்லாத பேர் புண்ணிய பூமிகளிலே சஞ்சரித்
 தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களை ஆடிப் பிரயாசைப்பட்டும்
 வனத்திலே சாகமூலபலங்களைப் புசித்தும் சஞ்சரித்தும்
 மலைமுழைஞ்சிலே புகுந்தும் ஸ்திராசனத்திலிருந்தும்
 அப்பியாசவசத்தினாலே பசி தண்ணீர் தாகத்தை அடக்
 கியும் நெடிதாகிய பல யுகங்கள் மரணம் இல்லாமல்
 இருந்தும் காலாந்தரத்திலே ஜனனத்திலே வந்து
 தோன்றுவார்கள்;

இறை ஞானம் கூடுமவர் ஏடு தரு மலர் குமுலார்
 முலை தலைக்கே இடைக்கே எறி விழியின் படு கடைக்கே
 கிடந்தும் குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே கூடரிய
 வீடும் கூடியிருப்பர்-பதியினது சிற்சத்திபதிதலையுள்ள
 பேர் அழகுபொருந்திய மடந்தையரது எல்லா அவய
 வங்களையும் தோய்ந்திருக்கச் செய்தேயும் சிவனது
 குஞ்சிதபாதமாகிய அருட்சத்தியையும் பிரியாத வணக்

பத்தாம் சூத்திரம்

கத்துடனே நின்று முன்சொன்ன தபோயோகங்களினாலும் கூடப்போகாத மோட்சத்தையும் கூடிச் சிவமேயாயிருப்பர் என்றவாறு.

கூடுமவர் என்றது இறந்தகாலம் தருந்தொழில் இடைநிலையாய்க் கூடினவர் எனப் பொருளுரைத்தது.

அங்கித்தம் பனைவல்லார்க் கனல்கடா தாகும்

அவுடதமந் நிரமுடையார்க் கருவிடங்கள் ஏறு எங்கித்தைக் கன்மமெலாங் செய்தாலும் ஞானிக்கு இருவினைகள் சென்றனையா முற்செய்வினை இங்குத் தங்கிப்போய் பாத்திரமும் குலாலினினை தவிர்ந்த

சக்கரமும் கந்தித்துச் சுழலு மாபோல் மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் எல்லா மலங்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே. 6

மேல் சிவஞானிக்குக் கன்மம் ஏறுதென்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஞானிக்கு எங்கித்தை கன்மம் எலாம் செய்தாலும் இரு வினைகள் சென்று அணையா - சீவன் முத்தன் எவ்விடத்து எவ்வினைகள் எல்லாம் செய்யினும் ஞானபலத்தினாலே அவைகள் பலமாகப் பொருந்தாது. அஃது எவ்வாறு என்னில்? அங்கி தம்பனை வல்லார்க்கு அனல் சுடாதாகும்-அக்கினித் தம்பனையை உடையவன் அக்கினியை எடுக்கினும் அணையினும் அவனுக்குச் சுடாது. அவுடதம் மந்திரம் உடையார்க்கு அரு விடங்கள் ஏறு - மந்திர ஓளடத சித்தனுக்குக் கடித்த விஷமும் குடித்த விஷமும் தாக்காதாகும்;

இவ்வாறாகும் பிராரத்தகன்மபலம் புசிக்கும்போது மாயையும் ஆணவமும் கூடி நின்றே புசிக்கவேணும்.

மும்மலம் இருக்கையினாலே சிவஞானியாவது எப்படி என்னில் ?

முன் செய் வினை எல்லா மலங்களும் மங்கி போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் - அநாதியே தொன்று தொட்டு வரப்பட்ட கன்மம் மாயை ஆணவம் எல்லா மலங்களுக்கும் சத்திகள் கெட்டு வாதனையினால் தேகம் உள்ளளவும் விஷயங்களிலே உழலுதலைச் செய்விக்கும், பின் காயமொடு மாயும் அன்றே - பிராரத்த கன்மம் அற்றபின் தேகத்தோடே வாதனையும் நசிப்பதாம்.

இவ்வாறு வாதனையினாலே பண்ணும் கிரியை பலத்தைக் கொடாது. அஃது என்போல என்னில் ?

இங்கு தங்கி போம் பாத்திரமும் குலாலன் வினை தவிர்ந்த சக்கரமும் கந்தித்து சுழலுமா போல் - பெருங் காயம் வைத்து எடுத்துப்போட்ட பாண்டமும் குய வன் தண்டுகொண்டு சுழலுறுதலை ஒழிந்த திகிரியும் அடைவே மணப்பதையும் சுழல்தலையும் செய்யினும் அவையிற்றினால் ஒருபயனும் இல்லாததுபோல எ-று.

“அன்றென் கிளவி யாமெனத் தகுமே” என்பது சூத்திரம்.

பத்தாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 314

பதினொராம் சூத்திரம்

காயமொழிந் தாற்சுத்த னுகி ஆன்மாக்
காட்டக்கண் டிடுத்தன்மை உடைய கண்ணுக்கு
ஏயுமெயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
ஈசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவன் இத்தை
ஆயுமறி உடையனும் அன்பு செய்ய
அந்நிலைமை இந்நிலையில் அடைந்தபுறையாலே
மாயமெனப் பிங்கிஅரன் மலரடிக் கிழ் இருப்பன்
மாறுத சிவானுபவம் மருவிக் கொண்டே.

1

ஆன்ம சகாயனுகிய சிவனிடத்திலே அந்தரங்க
பக்திபண்ணும் முறைமை ஞானத்துக்கிரியை கூறு
கின்றது.

இ - ள் : காட்ட கண்டிடும் தன்மை உடைய
கண்ணுக்கு ஏயும் உயிர் காட்டி கண்டிடுமா போல
ஈசன் உயிர்க்கு காட்டி கண்டிடுவன் இத்தை ஆயும்
அறிவு உடையனும் அன்புசெய்ய அநிலைமை இநிலை
யில் அடைந்த முறையாலே - சூரியாதிப் பிரகாசங்
கள் துணையாகச் சைதன்னிய யோகத்தினாலே ரூபவத்
பதார்த்தங்களைக் காணும் இயல்பையுடைய கண்ணுக்கு
இந்திரியங்களைப் பொருந்தி நின்ற சிவான்மா காட்
டக் கண்டிடுமாப்போலப் பரமேசுவரன் ஆன்மாவுக்கு
அறிவிக்க அறிவன்;

இந்த உபகாரத்தினைப் பெரிதாக விசாரிக்கும்
ஞானத்தை உடையனும் சிவனிடத்தில் இடையருத
பக்திபண்ணவே எட்டாஞ்சூத்திரத்திலே 'ஞான சூய
மொடு ஞாதிருவும் நாடாவண்ணம்' (செய் - 22)
என்ற நிலை கூடும். ஆகையாலே,

ஆன்மா காயம் ஒழிந்தால் மாயம் எலாம் தீங்கி சுத்தனாகி அரன் மலரடி கீழ் மாரூத சிவாநுபவம் மரு விக்கொண்டே இருப்பன் - முன் சொன்னவாறு சிவ னிடத்திலே இடையருத அந்தரங்க பத்தியைப் பண்ணிக்கொண்டிருந்த ஆன்மா தேகம் ஒழிந்தவாறே ஆணவ மாயை மயக்கங்களையெல்லாம் விட்டு நீங்கி நின்மலனாகிய சிவனிடத்து ஒழிவற்ற சிவானந்தானு பூதியனாய் இருப்பன் என்றவாறு.

ஐந்தாஞ்சுத்திரத்திலே இந்திரியங்களுக்குத் தரி சிப்பிக்கிற ஆன்மாவைப்போல ஆன்மாக்களுக்குத் தரி சிப்பிக்கிறவன் சிவன் என்று கூறியமொழியே இவ்வி டத்தும் கூறியது புனருத்தி என்னில்? அப்படி அல்ல; அவ்விடத்துக் கூறியது சடரூபமாகிய பிரபஞ்சத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறதுக்குத் திட்டாந்தம். இவ்விடத்துக்கூறி யது சித்துரூபமாகிய சிவன் சுயரூபத்தைத் தரிசிப் பிக்கிறதுக்குத் திட்டாந்தம் ஆகையால் புனருத்தி இல்லை.

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே

பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம்

வாச்சியவா சகஞானம் வயிந்தவந்தின் கலக்கம்
தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயம்

தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகும்
திருஞானம் இவையெல்லாம் கடந்தசிவ ஞானம்

ஆதலால் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர். 2

மேல் சீவன்முத்தர் சர்வமும் சிவாகாரமாகவே காண்பர்கள் என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : பரஞானத்தால் பரத்தை தரிசித்தோர் பரமே பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க

வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம் வாச்சிய வாசக ஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கம் தரும் - பாச ஞானத்துக்கும் பசுஞானத்துக்கும் மேலாய் இருக்கிற பதிஞானத்தினுலே பாச பசுக்களுக்கு மேலாயிருக்கிற பதியை வேற்றக்கண்டார் எவ்விடத்தும் பதியே கண்டிருப்பர். பதிக்கு அன்னியமாக ஒரு வஸ்துக்களையும் காணார். வேறு வேறு வஸ்துக்களாகக் காணவருகிற ஞானமானது பலவாய் மாயா விகற்ப ஞானம் ஆம். சொல்லும் பொருளுமாகிற ஞானம் விந்துவின் கலங்கற் பிரதேசத்திலே உண்டான ஞானமாம்;

போக ஞாதிரு ஞான ஞேயம் தங்கிய ஞானம் சங்கற்பனை ஞானமாகும் திருஞானம் இவை எல்லாம் கடந்த சிவஞானம் ஆதலால் சிவன்முத்தர் சிவமே கண்டிருப்பர் - போகத்துக்குக் காண்பானும் காட்சியும் காணப்படும் பொருளுமாகிற திரிபுடிஞானம் சங்கற்பஞானம் ஸ்ரீமத்தாகிய முன்சொன்ன சுத்தாசுத்த மாயாஜந்நிய ஞானங்கட்கும் திரிபுடி ஞானங்கட்கும் அப்பாலாகிய சிவஞானமாகையால் சிவன்முத்தரான வர்கள் விகற்பமாகிய பதார்த்தஞானத்தை விட்டு நிர்விகற்ப ஞானமாக எல்லாம் சிவமாகவே கண்டிருப்பர் என்றவாறு.

அநாதிடெல் ஒன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மா லாயழிந்து வருதலால் அந்த மில்லை
பிறுதியுள் பெற்றவர்கள் நித்தவுரு வத்தைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற்பெறும்பதமே இது
இறுதியில் இதுதானுங் காய முண்டேல் [வும்
இருங்கன்மம் மாயாமல மெல்லாம் உண்டாம்
மறுதிதரும் உடலாதி காரியத்தால் அநாதி
மலமறுக்கும் மருந்தற்றால் உடல்மாயுங் கானே. 3

மேல் வயிரவ தந்திரவாதிகள் தேக நித்தியமா வதே முத்தி என்பதை மறுத்தல்.

இ - ள் : உடல் அநாதியே ஒன்றினைவிட்டு ஒன்று பற்றி கன்மால் ஆய் அழிந்து வருதலால் அந்தமில்லை பிணாதி அருள் பெற்றவர்கள் நித்த உருவத்தை பெற்றிருக்கை முத்தி எனில் - ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே கன்மத்தினாலே ஒரு தேகத்தைவிட்டு ஒரு தேகத்தைப் பற்றி ஆயும் அழிந்தும் வருகிறது இயல்பாகையால் யாதேனும் ஒருதேகம் இல்லாமல் இருப்பதில்லை. ஆதலால் சரியை கிரியைகளைச் சாதித்தபின் யோகாப்பியாசத்தினாலே ஆதியாகிய பரமேசுவரனுடைய அருளினாலே நித்திய உருவத்தைப் பெற்று அவர்கள் சிவலோகத்திலே சித்தராயிருப்பதே முத்தியென்னில்?

பெறும் பதமே இதுவும் இஃது நிலை இதுதானும் காயம் உண்டேல் இரும் கன்மம் மாயை மலம் எல்லாம் உண்டாம் - நித்திய காரியத்தைப் பெறுதல் மோட்சம் என்னும் இதுவும் முன் நாம் சொன்ன பதமுத்தியே; காயத்தோடேயிருப்பது, குற்றம் பொருந்தின நிலைமையது எவ்வாறென்னில்? மாயாதேகமுண்டானபோதே பெரிதாகிய கன்மமும் மாயையும் ஆணவமும் எல்லாப் பந்தமும் உண்டு. ஆகில் 1 விதேக 2 கைவல்லியம் உண்டாம்படி எவ்வாறு என்னில்?

அநாதி மலம் அறுக்கும் உடலாதி மருந்து தரும் காரியத்தால் அற்றால் உடல் மாயும் காணே - அநாதி கர்த்தாவாகிய சிவன் ஆன்மாவுக்கு அநாதிசம்பந்தமாகிய ஆணவமலத்தை அறுக்கும் தேகாதி மருந்தைக் கொடுப்பன்; அந்தத் தேகேந்திரிய அந்தக்கரண வியாபாரமாகிய போகத்தினாலே ஆன்மா வியாபியாகிய

ஆணவமலம் பரிபக்குவமாய் நீங்கினால் ஓளவுதமாகிய தேகாதிகள் பொருந்தாமல் நசிக்கும். ஆதலால் விதேக கைவல்லியமே பரமமுத்தி என்றவாறு.

ஏகாரம் : ஈற்றசை.

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்த வாறே
சிவம்பிரகா சிக்குடிகங்கே சீவன்முத்த னுகும்
உரியமல மொடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும்
ஒள்ளெரியின் ஒவிரன்னர் இருளுந் தேற்றின்
வருபால்சேர் நிர்மருவு கலங்கலும்போலாகி
மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயம்
நிரியுமள வும்உளதாய்ப் பின்பு காயம்
சேராத வகைதானும் தேயு மன்றே. 4

ஆகில் தேகாந்தத்திலே அல்லது மோட்சம் இல் லையோ என்னில்? இவ்விடத்து ஞானோதய காலத் திலே சீவன்முத்தி தேகாந்தத்திலே பரமுத்தி என்பது மேல் கூறுகின்றது.

இ - ள் : மெய்ஞானம் சேர்ந்தவாறே தெரிவரிய சிவம் பிரகாசிக்கும் இங்கே சீவன்முத்தன் ஆகும் - சத்தியஞானமானது ஆன்மாவினிடத்தில் பிரகாசித்த வாறே பாச பசுஞானங்களினால் தெரிதற்கரிதாயிருந்த சச்சிதானந்த மயமான சிவம் ஆன்மாவுக்கு வேற்ற அபிவிதத்தியாம். அப்போதே இந்தப் பூமியின்கண் பிராகிருததேகத்திலேதானே சீவன்முத்தராம் ;

சீவன்முத்திக்கும் விதேக கைவல்லியத்துக்கும் பேதம் ஏது என்னில்?

உரிய மலம் மாயாதே சத்திதான் மாய்ந்து காயம் திரியும் அளவும் உளதாய் பின்பு காயம் சேராதவகை

தானும் தேயும் அன்றே - மலம் என்றது மும்மலத்துக் கும் சாதி ஒருமை. ஆன்மாவின் ஞானத்தை மறைத்து விஷயங்களில் பொருந்திப் புசிப்பிக்கும் ஆணவம் மாயை காமியம் மூன்றும் சத்திகள் கெட்டுத் தாம் கெடாமல் பிராரத்ததேகம் உள்ள அளவும் நின்று பிராரத்ததேக நாசத்துக்குப் பிறகு தேகமுண்டாகாத வாறு மும்மலங்களும் முத்தனுக்கு இல்லையாம். மும் மலங்களும் இருந்த ஆன்மாவுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் இல்லாமல் மாயாகரணங்களையும் பொருந்தி விஷயங் களையும் புசிப்பது உண்டாவது ஆகையால் பெத்தனே என்னில்?

பந்தமில்லாதவகைக்குத் திட்டாந்தம் கூறுகிறது.

ஓள் எரியின் ஓளி முன்னர் இருளும் தேற்றின் வரு பரல் சேர் நீர் மருவு கலங்கலும் ஓளடதத்தால் தடுப்பு உண்ட விடமும்போல் ஆகி - நல்ல அக்கினிப் பிரகாசத்திலே சமீபத்திலே இருளில்லாமல் தூரத் திலே நின்றாலும் சமீபத்திலிருந்த பேர்க்கு வஸ்துக்கள் தெரிவதுபோல ஜீவன்முத்தனுக்குச் சர்வஞ்ஞதை இல்லாதிருக்கினும் சிவானுபூதி உண்டு ஆதலால் ஆணவமலபந்தம் இல்லை. தேற்றானின் உண்டாகிய விரையை உரைத்த தண்ணீர் தேறி மண் அடியிலும் தண்ணீர்மேலுமாகப் பிறிந்திருந்து ஒன்றினாலேகலங்கி மண்ணும் தண்ணீரும் முன்போலச் சேற்றுநீர்போ லிருந்து தானே தெளிவதுபோல ஜீவன்முத்தன் வாத னையினாலே விஷயங்களுடனே கூடினாற்போலிருந்து தானே அந்த விஷயங்களுக்கு வேறாய் நிற்பன் ; ஆதலால் மாயாபந்தம் இல்லை. விடத்துக்கு மாற்றான ஓளடதத்தை உள்ளே கொண்டு பாம்பினாலே கடிப்பித் துக் கொண்டால் அந்த விடம் ஏறாமல் தடையானது போலச் சிவபாவனையைப் பண்ணிக்கொண்டு அநேக

போகங்களைப் புசித்தாலும் அதனால் புண்ணிய பாபங்கள் ஏரு ஆகையால் கன்மமலபந்தம் இல்லை என்று.

உம்மை எண்ணும்மை. போலாகி என்பது பதந்தோறும் ஒட்டிப் பொருளுரைக்க.

ஆணவந்தான் அநாதியந்த மடையா தாகும்
அடையினந்த ஆன்மாவும் அழியுமென்ற செம்பில்
காணலுறும் களிம்பிரத குளிகைபரி சிக்கக்
கழியுஞ்செம் புகுநிற்கக் கண்டோம் அன்றே
நாணுவிந்தான் கழலணையத் தவிருமலம் தவிர்ந்தால்
தான்சுத்த னுயிருக்கை முத்திரைத் தாளைப்
புணவேண் டுதொன்று மில்லையென்ற அருக்கன்
புகுதிரூள் போம்அடியிற் பொருந்தமலம் போமே. 5

மேல் பூர்வ சைவர் ஆணவம் ஆன்மாவுக்கு அநாதிசையோகம் ஆகையால் கெடாது என்கை கெடும்முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஆணவம் தான் அநாதி அந்தம் அடையாதாகும் அடையில் அந்த ஆன்மாவும் அழியும் எனில் - ஆணவமலமானது ஆன்மாவுக்கு அநாதிசையோகம் ஆதலால் ஆணவம் கெடாது. கெடில் அம்மலத்தைச் சகசமாயுடைய ஆன்மாவும் கெடுமெனில் ? அப்படி அல்ல, செம்பில் காணலுறும் களிம்பு இரதகுளிகை பரிசிக்க கழியும் செம்பு உரு நிற்க கண்டோம் அன்றே - செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்ட களிம்பானது இரதகுளிகையின் பரிசத்தினாலே நீங்கிச் செம்புருவு பொன்னுருவாய் நிற்கக் கண்டோமே !

‘அன்றென் கிளவி ஆம் எனத் தகுமே’ ஆதலால் அநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவமலம் நீங்கி ஆன்மாச்

சிவனுடனே வேறறச் சுத்தனாய் நிற்பன். இதற்குச் சிவசமவாதி சொல்லும் வசனத்தை அனுவதித்து நிராகரித்தல்;

தானுவின் தன் கழல் அணைய தவிரும் மலம் தவிர்ந்தால் தான் சுத்தனாய் இருக்கை முத்தி அரன் தானே பூணாவேண்டுவது ஒன்றுமில்லை எனில் - சிவன் பூரணனாகையினாலே சலனமில்லை, சலனமின்றாயிருக்கையினாலே தானு என்று சொல்லப்பட்டது. தானுவாகிய சிவனுடைய சத்தி ஆன்மாவிலே பதிய மலமானது நீங்கும். நீங்கவே ஆன்மா நின்மலஞ்சிச் சிவனுக்குச் சமனாகவே இருப்பதே முத்தி. சிவனுடனே இரண்டறக் கலந்து நிற்கவேணும் என்பது ஒன்று இல்லை என்னில் ?

உம்மை : வினைமுற்று.

அருக்கன் புகுத இருள் போம் அடியில் பொருந்த மலம் போமே - ஆதித்திய கிரணமும் கண் ஒளியும் கலந்தபோது கண்ணின்மறைப்புப் போம், சிவனுடன் இரண்டறக் கலந்தபோது ஆணவம் நீங்கும் அல்லது நீங்காது என்றவாறு.

நெல்வினுக்குத் தவிடுமிகள் அநாதி யாயே

நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் சொல்லியிடில் துகளற்ற அரிசியின்பா லில்லை

தொக்கிருந்து மற்றொருநெல் தோன்றி டாவாம்

மெல்லஇவை விடுமறவே இவைபோல அணுவை

மேவுமல முடல்கன்மம் அநாதிவிட்டே நீங்கும்

நல்லசிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை

நணுகிறற்கு மாதவினால் நாசமுயின் ருமே.

மேலும் ஆன்மாவுக்கு அநாதி சம்பந்தமாகிய ஆணவாதி பாசம் நீங்கும் முறைமையும் அது நித்தமும் கெடா முறைமையும் கூறுகின்றார்.

இ - ள் : அலுவை அநாதி மேவும் மலம் உடல் கன்மம் அநாதிவிட்டே நீங்கும் - ஆன்மாவை அநாதியே பொருந்தி நிற்கும் ஆணவமலமும் தேகாதிக்குக் காரணமாகிய மாயையும் கன்மமும் நன்மையாகிய சிவானந்தத்தைப்பெறும் முத்தியிலே தத்தம் தொழிலை விட்டு நீங்கும்; அநாதியானது அந்தமில்லை மூன்று பொருளும் நித்தியம் என்று சொல்லுகையால். இவ்விடத்துப் பாசம் கெடும் என்றது எவ்வாறு என்னில்? பாசம் நித்தம் கெடாது என்பதற்கு, பெத்தான்மாவை நனுகி நிற்கும் ஆதலினால் நாசமும் இன்றாமே - முத்தரைவிட்டு நீங்கியும் பெத்தான்மாக்களிடங்களில் பொருந்தியும் நிற்கையால் பாசத்துக்கு நாசமில்லை. அநாதி சையோகத்துக்கு * வியோகமில்லை என்பது கூடாது. அஃது எவ்வாறு என்னில்?

நெல்லினுக்கு தவிடு உமிகள் அநாதியாயே நெல்லை விட்டு நீங்கும் வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர் - அநாதி சம்யோகத்திற்கு வியோகமில்லை என்கிற புத்திமான் களே! நெல்லுக்குத் தவிடும் உமியும் அநாதி சம்யோக மாயிருந்து நெல்லைவிட்டு நீங்கினவகையையும் அவை நீங்க அரிசி அழுக்கற்று நின்ற நிலையையும் சொல்லிக் காணீர், சொல்லியிடின துகள் அற்ற அரிசியின்பால் இல்லை மெல்ல இவை விடும் அறவே - சொல்லுமிடத்தில் துகளற்ற அரிசியினிடத்திலே உமியும் தவிடும் இல்லை, உமியும் தவிடும் நீக்குவோரால் கிரமத்திலே

நீங்கும், தொக்கு இருந்து மற்றொரு நெல் தோன்றிடா வாம் - இவைபோல் அந்தத் தோலாகிய உமி துகள் அற்ற அரிசியுடனே கூடியிருந்தாலும் அந்த அரிசி பின்னையொரு நெல் ஆகாது. இதுபோலப் பாசத்தை நீங்கின ஆன்மா விபுவாகையால் பாசத்திற்கும் ஆன் மாவிற்கும் ஓரிடத்தாயினும் முன்புபோல் முத்தான்மா பசு ஆகான் என்றவாறு.

முதல் அதிகரணம்

எவ்விடத்தும் இறையடியை இன்றியமைந் தொன்றை அறிந்தியற்றி டாஉயிர்கள் ஈசன் ரூனும் செவ்விதனின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன் இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்ற இவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கும் அவ்வுயிர்போல் நின்றிடுவன் ஆத லால்நாம் அரையடிபை அகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே. 7

முத்தியிலே ஆன்மாச் சிவனைப்போல இருப்பதன் றிச் சிவனை வேறறக்கலந்து நிற்பன் என்பது வேண்டா என்னும் அஞ்ஞானியுடைய மூர்த்தாவிலே *அசனி பாதமாக எக்காலத்தும் சிவனைப் பிரிந்து நிற்கும் முறைமை கூடாது என்பது கூறுகின்றது.

இ - ள் : உயிர்கள் எவ்விடத்தும் இறை அடியை இன்றி அமைந்து ஒன்றை அறிந்து இயற்றிடா - ஆன்மாக்கள் தூல சூக்குமதேகங்களிலும் இந்திரியங் களிலும் சிவனையன்றி ஒன்றை அறியவும் ஒருகிரியை யைப் பண்ணவும் அறியார்கள், ஈசன் தானும் செவ்வி தனின் உளம் புகுந்து செய்தி எலாம் உணர்ந்து

* அசனிபாதம் - இடிவிழுகை.

சேட்டிப்பித்து எங்குமாய் செறிந்து நிற்பன் - இந்தப் பரமேசுவரனும் நேரே ஆன்மாக்களிடத்தில் பொருந்தி நின்று அவர்களாவர்கள் பண்ணும் கன்மங்கள் எல்லாம் அறிந்து அந்தக் கன்மங்களுக்கு ஈடாக ஆன்மாக்களைப் பிரவிருத்தி பண்ணுவித்து எவ்விடத்தும் பிரிவறக் கூடி நிற்பன்.

இ உயிர்கள் தோற்றும்போது அவனை இன்றி தோற்று - இவ்வான்மாக்கள் ஞானக்கிரியைகள் ஆணவத்தினாலே மறைந்து நின்று பிரகாசிக்கும்பொழுது அந்தச் சிவனை அன்றிப் பிரகாசியாது, அ முதல் எழுத்துக்கு எல்லாம் முதலாய் நிற்கும் அவ்வுயிர் போல் இவற்றினுக்கு உயிராய் நின்றிடுவன் ஆதலால் நாம் அரன் அடியை அகன்று நிற்பது எங்கேயாமே - முதல் எழுத்தாகிய அகாரம் எல்லா எழுத்துக்கும் உயிராய் நின்ற அந்த உயிரெழுத்துப்போல ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் சிவன் உயிராகப் பொருந்தி நிற்பன், ஆதலானும் சிவனைப் பிரிந்து தனித்துச் சிவனுக்குச் சமனாய் நிற்போம் என்பது எவ்வாறு கூடும்? கூடாது என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

எங்குந்தான் நிறைந்துசிவன் நின்ற னாகில்
எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னில்
இங்குந்தான் அந்தகருக் கிவ்இரு ளாகும்
ஈசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே இருளாம்
பங்கந்தா னெழும்பதமம் பக்குவத்தை யடையப்
பரிதிஅலர்த் திடுவதுபோல் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்
துங்கஅரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னாலே
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே.

மேல் இவ்வாறு எங்கும் பிரிவறச் சிவன் நிற்கில் எல்லாராலும் காணவேண்டும் என்னில்? அவன் ஞான சொருபியாகையால் ஞானக் கண்ணினாலேயே காணவேணும். அந்த ஞானக்கண்ணும் பக்குவத்திலே சிவனருளால் உண்டா மென்னும் முறைமையும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : எங்கும் தான் நிறைந்து சிவன் நின்றானாகில் எல்லாரும் காணவே வேண்டும் தான் என்னில் - சிவன் எவ்விடத்தும் பிரிவற நிறைந்து நின்றானாகில் எல்லாரும் காணப்படவேணுமே! அவ்வாறு காணப்படாதே இருப்பானேன் என்னில், இங்குந்தான் அந்த கருக்கு இரவி இருளாகும் - இந்தப் பூமியினிடத்துக்குருடர்க்கு ஆதித்தியனும் காணப்படாதவனே! அவ்வாறே, ஈசன் அருட்கண் இல்லார்க்கு ஓளி ஆயே இருளாம் - சிவஞானமாகிய திருட்டியில்லாத பேர்க்குச் சிவன் ஞானப்பிரகாச சொருபியாய் இருந்தும் காணப்படான்.

காணும் முறைமை எவ்வாறு உண்டாம் என்னில்?

பங்கம் தான் எழும்பதுமம் பக்குவத்தை அடையப் பருதி அலர்த்திடுவதுபோல் பருவம் சேர் உயிர்க்கு துங்க அரன் ஞானக்கண் கொடுத்து அருளினாலே சோதிக்குள் சோதியாய் தோன்றிடுவன் காணே - சேற்றிலே நின்று உண்டான தாமரை முகையானது அலர்தற்குப் பக்குவமானபோது ஆதித்தியன் அலர் வித்தால்போல மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின ஆன்மாவுக்கு மாதேவனாகிய சிவன் சிவஞானமாகிய திருட்டியைக்கொடுத்து அதனால் ஆன்மஞானப் பிரகாசத்துக்கு வேறற அதிகப் பிரகாசமாக வேறறத் தோன்றுவன் என அறி என்றவாறு.

சென்றனையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்ப னென்னில்
 சென்றனையும் மனன் முதலி சிவத்தையனைத் தொன்
 நின்ற நாயிர் கெட்டென்னில் கெட்டதனை வின்றும் [ரூய்
 நின்றதேற் கேட்கலை அனைந்துகெட்ட தென்னில்
 பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ
 பொன் றுகைய மரத்தினில் புருடவித்த னன்றும்
 ஒன்றியிடு நிரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல் என்னின்
 ஒருபொருளாமதிபதியோடுயிர் பொருளொன்றன்றே.

மேல் பரமபத முத்திகளை நிராகரித்தல்.

இ - ள் : ஈசுவர அவிக்காரவாதி :

சென்று அணையும் நிழல்போல சிவன் நிற்பன் என்
 னில் சென்று அணையும் அவன் முதலி - சிவன் ஏதும்
 புரியான், மரத்தின் நிழல்போல நிற்க ஆன்மாவே
 உபாயங்கரினாலே சிவனைப் பொருந்துவன் என்னில்?
 ஆன்மாவே கர்த்தாவாம், ஆகையால் அது கூடாது.

மேல் ஆன்மலயவாதி :

உயிர் கெட்டு சிவத்தை அனைந்து ஒன்றாய் நின்
 றது என்னில் கெட்டது அனைவு இன்றும் - ஆன்மா
 கெட்டுச் சிவத்தைப் பொருந்தி ஒன்றாய் நின்றது
 என்னில் கெட்டதற்குக் கூடுதல் இல்லையாம், நின்ற
 தேல் கேடு இல்லை - ஒன்றாய் நின்றது என்கையால்
 கெட்டதும் அல்ல, அனைந்து கெட்டது என்னில்
 பொன்றினதேல் முத்தியினை பெற்றவர் ஆர் நீ புகல் -
 சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆன்மக் கெட்டது
 என்னில் அப்பொழுது ஆன்மா நசித்தது என்று
 சொல்லும். நசித்ததாமாகில் மோட்சத்தில் உண்டாகிய
 சுகத்தைப் பெற்றவர் ஆர்? நீ சொல்லு, பொன்று
 கையே முத்தி எனில் புருடன் நித்தன் அன்றும் - ஆன்மா

நாசந்தானே முத்தி, இன்பத்தைப் பெறவேண்டுவது இல்லை என்னில்? ஆன்மா நித்தியனல்லனாகவேனும். ஆகையால் அசத்தே;

மேல் ஈசுவர ஐக்கியவாதி :

நீரோடு நீர் சேர்ந்தால் போல் ஒன்றியிடும் என்னில் ஒரு பொருள் ஆம் அதிபதியோடு உயிர் பொருள் ஒன்று அன்றே - சிற்றேரி உடைய அந்த நீர் பேரேரி நீரோடே கூடினாற்போலச் சீவான்மாவினுடைய பாச பந்தம் அறப் பரமான்மாவோடே கூடும் என்னில்? சிற்றேரி நீரும் பேரேரி நீரும் ஒருதன்மைத்தாதலால் சீவனும் சிவனும் ஒருதன்மைத்தல்ல. ஒருதன்மைத்தாகில் ஒரு பொருளாம். அப்போது பதி பசு பாசம் என்னும் மூன்று பொருளுக்கு ஒரு பொருளின்றாய் இருபொருளேயாம். ஆகையால் இவ்வாறு ஆதிக்கியம் கூடாது என்றவாறு.

‘நீரும் நீரும்போல’ ஆதிக்கியம் கூடாது என்னில்? ‘முன்னிறை நீர் சிறை முறிய முடுகி ஓடி முந்நீர் சேர்ந்து அந்நீராய்ப் பின் நீங்கா முறைபோல்’ என்ற விருத்தத்துக்கு விரோதம் என்னில்? அப்படியல்ல. மதுர ரசமாய ஆற்றணியில் கட்டுப்பட்டிருந்த நீர் அணை உடைய லவண ரசமான சமுத்திர ஜலத்துடன் கலந்து ஏகரசம் ஆனாற்போல ஏகதேசியும் கிஞ்சிஞ்ஞனுமாயிருந்த ஆன்மா ஆணவாதி பாசங்கள் நீங்கச் சிவத்துடன் கலந்து சர்வவியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவத்தையும் பெற்று, தச்சமாசமாவதற்குச் சொன்ன திட்டாந்தம் ஆகையால் விரோதம் ஆகா. ஆகில்,

தடாகாழிகெ :- தடாஜமம் ஜலெகூழிஷ்ட கூர்ரெ கூர்ரெவ்யுதெவ்யுதம் | சுவிஸெஷ்டம் ஹவெகூது ஜீவாகூது வரஜாகூதெநாஃ ||

என்ற ஆகம வசனத்துக்குக் கதி ஏது என்னில்? ஜலே ஜலம் 1 கூடித்தம் என்பதற்கு முதலே கூறப்பட்டது. கூடிதே கூடிரம் கிருதே கிருதம் என்பதற்கு ஓம காலத்திலே ஓமத் திரவியங்களிலே கவ்வியமாயுள்ள கிருதம் கூடிரம் 2 பரியாப்தமாய் இல்லாத அளவில் வெள்ளாட்டு நெய் பால் கவ்வியத்துடனே கூட்டிச் சம்ஸ்காரம் பண்ணுவது கிருத்திய யோக்கியமானதே போல, பாசவசத்தினாலே ஏகதேசியும் கிருத்தியுடனே மாயுள்ள பசு பசுத்துவ பாசம் நீங்கிப் பதியுடனே 3 மேளனமாயுள்ளனவிலே சர்வ வியாபித்துவ சர்வஞ்ஞத்துவான்மகமான பதிசொருபமாம், ஆகையால் வீரோதம் இல்லை.

செம்பிரத குளிகையினால் களிம்பற்றுப் பொன்னுய்ச் செம்பொனுடன் சேருமலம் சிதைந்தாற் சீவன் நம்பனுடன் கூடுமெனில் பொன்போலல்லன் நற்குளிகை போலஅரன் நனுமிமை போக்கி அம்பொனடிக் கீழ்வைப்பன் அருங்களங்க மறுக்கும் அக்குளிகை தானும்பொன் னுகா தாகும் உம்பர்பிரான் உற்பத்தி யாதிகளுக் குரியன் உயிர்தானும் சிவனுபவம் ஒன்றினுக்கு முரித்தே. 10

மேல் அதற்கே புறநடை.

இ - ள் : செம்பு இரதகுளிகையினால் களிம்பு அற்று பொன் ஆய் செம்பொனுடன் சேரும் மலம் சிதைந்தால் சீவன் நம்பனுடன் கூடும் எனில் - செம்பானது இரதகுளிகைப் பரிசுத்தினாலே களிம்பானது போய்ப் பொன்னாம். அப்படியே சிவனுடைய சத்தி பரிசுத்தி

1. கூடித்தம் - போடப்பட்டது. 2. பரியாப்தம் - போதுமானது. 3. மேளனம் - சேருதல்.

னாலே ஆன்மாவினுடைய ஆணாவாதி மலங்கள் நீங்கவே சிவனோடே ஒக்க ஆன்மாக்களும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணும் என்னில்;

அரன் பொன்போல் அல்லன் நல் குளிகைபோல - அரன் பொன்னைப்போலே அல்ல, செம்பைக் களிம்பறுத்துப் பொன்னுக்கும் இரசகுளிகைபோலே செம்பொன்னுடன் கூடும் இரசகுளிகையினாலே களிம்பற்ற பொன்னுனது முன்னுள்ள பொன்னே ஒக்குமொழியக் குளிகையை ஒவ்வாது, அரன் நன்னுமி மலம் போக்கி அம் பொன் அடி கீழ் வைப்பன் - சிவன் ஆன்மாவைப் பொருந்தின மலங்களை நீக்கி ஆன்மாவைத் தன்னிடத்து வேற்ற வைப்பன், அரும் களங்கம் அறுக்கும் அ குளிகை தானும் பொன் ஆகாதாகும் - உலகத்தவர்கள் அரிதிற்றேடும் பொன்னை எளிதிலாக்கும் இரதகுளிகை பொன்னுகாது. இப்படிப்போல;

உம்பர்பிரான் உற்பத்தியாதிகளுக்கு உரியன் உயிர் தானும் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கும் உரித்தே - தேவர்களுக்கெல்லாம் சுவாமியான சிவனே சிருஷ்டி முதல் ஐந்தொழில்களுக்கும் கர்த்தா, ஆன்மாவானது சிவானந்தானுபவம் ஒன்றினுக்குமே உரியது எ-று.

இதனால் முத்தான்மாக்கள் சிவானந்தானுபவிகளே ஆவார்கள், கிருத்திய கர்த்தாக்கள் ஆகார்கள் எனக் கூறியது.

ஆதிமுத்தரான அனந்தேசுவராதி விசுவாமித்திரர் பரியந்தம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியங்கள் பண்ணினதை ஆகம புராணங்களிலே கேட்கப்பட்டது. இவ்விடத்து ஆசாரியர் அனுக்கிரகமாகிற கிருத்தியத்தைப்பண்ணக் காணப்பட்டதே என்னில்? அது மெய்; சிவன் எவ்விடத்தும் எந்தக் கிருத்தியமும் அவரவரை அதிட்டித் துத் தாமே பண்ணுவர்; முத்தான்மாக்கள் பண்ணுவர்

என்பது இரும்பு சுடுவது என்பதைப் போல ஆதார லக்ஷணை. இந்த விசாரம் எல்லாம் ஜீவன்முத்தி அவததையிலேயே. பரமமுத்தியிலே சிவம் என்றும் ஆன்மா என்றும் பிரிந்து காணப்படுவது ஒன்றில்லை. ஆகையால், முத்தான்மாக்கள் கிருத்தியம் பண்ணுவார்கள் பண்ணார்கள் என்னும் விசாரத்துக்கு அவகாசமே இல்லை.

சிவன் சிவ னென்றிரண்டும் சித்தோன்றும் என்னில்
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்தும் இவன்றான்
அவன்றானே அறியுஞ்சித் தாதனினால் இரண்டும்
அனைந்தாலு மொன்றாகா தநந்நியமா யிருக்கும்
இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனமோ புத்தி
இது அசித்தென் றிடிவனாக் கிவனமசித் தாமே.

மேல் சிவ சைதன்னியத்திற்கும் சிவ சைதன்னி யத்திற்கும் பேதம் கூறுகின்றது.

இ - ள் : சிவன் சிவன் என்று இரண்டும் சித்து ஒன்றும் என்னில் - சிவனும் ஆன்மாவும் இரண்டும் சித்துருபம் ஆகையால் ஆன்மஞானக்கிரியைகளுக்குத் தடையாய் நின்ற ஆணவமலம் நீங்கில் சிவனைப்போல் கிருத்திய கர்த்தா ஆவன் என்னில்? சிவன் அருட் சித்து இவன் அருளை சேரும் சித்து - சிவன் ஆனந்தப் பிரதாபியான சித்து, ஆன்மா அந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கும் சித்து, அவன் தான் பவம் கேடு புத்தி முத்தி பண்ணும் சித்து அவற்றில் படியும் சித்து - சிவன்தான் ஜனன மரண போகமோட்சங்களை உண்டாக்கும் ஞான சொருபி, ஆன்மா இவையிற்றுக்களை அடையும் ஞான சொருபி, அறிவிக்கப்படும் சித்தும்

இவன் தான் - ஆன்மா சிவன் அறிவிக்க அறிகிற ஞான சொரூபி, அவன் தானே அறியும் சித்து - சிவன் தானே அறியும் ஞானசொரூபி, ஆதலினால் இரண்டாம் அணைந்தாலும் ஒன்றாகாது அநந்நியமாய் இருக்கும் - இவ்வாறு சீவனுக்கும் சிவனுக்கும் ஞானாக் கிரியை வேறுபாடு உண்டு ஆதலான் முத்தியிலும் ஒன்றாவது இல்லை, பிற்வற்ற அத்துவிதமாய் இருக்கும். அஃது எவ்வாறு என்னில்?

இவன் தானும் புத்தியும் சித்து இவன் ஆமோ புத்தி - ஆன்மாவும் புத்திதத்துவமும் சித்து என்று சொல்லப்படுகையால் புத்தி ஆன்மாவோ என்னில்? இது அசித்து என்றிடில் அவனுக்கு இவனும் அசித்து ஆமே-புத்தி அசித்துரூபம் ஆகையால் சித்துரூபியான ஆன்மா ஆகாது என்னில்? எக்காலமும் எல்லாத்தையும் உள்ளபடி ஓர் துணையுமின்றி அறியும் சிவனைக் குறித்துப் பந்தத்திலே சிவன் மாயா கரணங்களைக் கூட்டி அறிவித்தபொழுது அறிந்தும் இவ்வாறு அறிவியாத பொழுது ஜடத்தோடும் தன்னோடும் பேதமற நிற்கையால் ஆன்மா அசித்து என்று சொல்வதற்குப் போதும் என்றவாறு.

இரும்பைக்காந் தம்வலித்தாற் போலியைந்தங் குயிரை எரியிரும்பைச் செய்வதுபோல் இவனைத்தா னுக்கி அரும்பித்திந் தனத்தைஅன லழிப்பதுபோல் மலத்தை அறுத்தமலன் அப்பனைந்த உப்பேபோ லனைந்து விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை ஒளிப்பதுபோ லடக்கி மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னுக்கி கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கவியமுதைக் கண்டைக் கூட்டியைஒத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே.

மேல் சீவன்முத்தி ஏழுவிதமும் கூறுகின்றது.

இ - ள் : சிவன், இரும்பை காந்தம் வலித்தால் போல் இயைந்து அங்கு உயிரை - சிவன் பிரபந்தனை ஆன்மாவைக் காந்தம் இரும்பை விகாரமன்றியிலே தன்வசத்தது ஆக்கிக்கொண்டதுபோலப் பிரபந்தனை ஆன்மாவை விகாரமின்றித் தன்வசத்தாக்கிக்கொண்டு அவனுக்கு ஓர் இச்சையும் தொழிலுமன்றி எல்லாம் தன் செயலேயாக நிற்பன், எரி இரும்பை செய்வது போல் இவனை தான் ஆக்கி - ஆன்மா தத் தரிசனமாய் மேல் ஒரு செயலும் இன்றிச் சிவஞானத்தினாலே ஆன்மசுத்தியாய் நின்றவனை இரும்பிலே அக்கினி அதிட்டித்துச் சுடுதல் முதலான தொழில்களைச் செய்வதுபோலச் சிவன் அதிட்டித்துத் தனதுகிருத்தியமான ஐந்தொழில் களையும் செய்வன். அப்பொழுது இரும்பு சுடுகிறது என்றது போலச் சிவன்முத்தராயிருக்கிற இன்னார் இன்ன கிருத்தியத்தைச் செய்கிறார் என்று சொல்லப் படும்;

அரும்பு இத்து இந்தனத்தை அனல் அழிப்பது போல் மலத்தை அமலன் அறுத்து - ஆன்மசுத்திக்கு மேல் சிவதரிசனப்பட்ட ஆன்மாவினிடத்திலே காஷ்டத்திலே முன் மறைந்திருந்த அக்கினியானது பிரகாசித்துக் காஷ்டத்தினுடைய தன்மையைக் கெடுத்து அக்கினியாய் நின்றதுபோலச் சிவன் பிரகாசித்துப் பசுத்துவத்தைக் கெடுத்துத் தனது மயமாக்கி நிற்பன்;

அப்பு அணைந்த உப்பே போல் அணைந்து - சிவ தரிசனானந்தரம் சிவயோகத்தையடைந்த ஆன்மாவைச் சலத்தினுடனே கூடின உப்பானது சலத்தினுடைய ருசியை அடக்கித் தனது ருசியாய் நின்றதுபோலச் சிவனும் ஆன்மாவைத் தனது தன்மையுள் அடக்கித் தானாக நிற்பன்; விரும்பி பொன்னினை ருளிகை ஒளிப்பதுபோல் அடக்கி - சிவபோகமாக நின்ற ஆன்மாவை மிகவும் சந்தோஷித்து உருக்கிக் கொடுத்த பொன்னை

ரசகுளிகை பருகிப் பொன் கெடாமல் இருக்க அது நிறத்தை மறைத்துத் தன்னிறமாகவே காட்டி நின்றது போல் சிவானந்தம் ஆன்மாவுக்கு அநந்தியானுபவமாகவே செய்து காட்டாகவும் காண்பதாகவுமாயிருக்கிற ஞானத்தை அடக்கி; மேனித்து - காட்சி இறந்து நின்ற ஆன்மாவைப் புரைவறக் கலந்து; தான் எல்லாம் வேதிப்பான் ஆகி - ஞானுரு ஞான ஞேய மூன்றும் நமுவ ஆனந்தபரவசனாகிய ஆன்மாந் தானேயாக நிற்பன்;

இவ்வாறு முத்தி ஏழு பேதமாகில் சிவானந்தானுபவம் ஒருபடித்தோ? பேதம் உண்டோ? எனில், பேதம் உண்டு என்பது.

கரும்பை களியை பாலை தேனை கண்டை கட்டியை அமுதை ஒத்து இருப்பன் அந்த முத்தியினில் கலந்தே-இந்த, சொன்ன ஏழுபேத பதார்த்தமும் மதுர ரசமேயாய் இருக்கவும் பேதமுள்ளதுபோலச் சிவானந்தமும் பேதம் உண்டு. அவை வருமாறு:

கரும்பிலே கடினமாகிய கோதும் அற்ப மதுரமான சாறும் போலச் சீவபாவம் அதிகம் சிவபாவம் அற்பமும் அதனால் விஷயானுபவ காலம் அதிகமும் சிவானந்தானுபவகாலம் அற்பமும்; பழத்திலே கொட்டையும் தோலும் அதிகமும் சாறு அற்பமும் போல, சீவபாவம் அதிகமும் சிவபாவம் அற்பமுமாய்க் கரும்பிற்கடினமில்லை; பாலிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மூன்று பாலினுடைய பங்கு ஒன்று கடினமே இல்லை; தேன் தித்திப்பும் புளிப்பும் இருவகைரசம்; கண்டுக்கு ரசமும் ரூபமும் ஒன்றே, கடினம் உண்டு. கட்டி மதுரரூபமே ஆகிக் கடினமன்றி உடனே கரையும். அமிருதம் முன்சொன்ன தியாச்சிய கடின ரசாந்தர ரசங்கள் இல்லாமல் சுத்த மதுரமாய் இருக்கும். அப்படியே அந்த முத்தி என்பது

முடிவான ஏழாம் முத்தி. அதிலே அமிருதம் என்றும்
மதுரம் என்றும் பேதமில்லாததுபோலச் சிவன் ஆன்
மாவைப் புரைவற விரவி நிற்பன். இவையிற்றுக்களை
அனுபவத்தினாலே அறிவதன்றி வாச்சிய வாசகத்தி
னாலே அறிவதன்று என்றவாறு.

சுடி-மதுரம் மதுரம் :- கொக்கிஷவ பூகாரொயம்
விஜாமெனெனா பவணி-கம்! வளவுவளகம் பரஸூ-
கம்! சுய-காரண வஜி-கம்!

பதினொராஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 326

பன்னிரண்டாம் சூத்திரம்

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்க ளறுத்தீசன் தேசரோடும் செறிந்திட்டு
அங்கவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம்
அரனெனவே தொழுநிறைஞ்சி ஆடிப் பாடி
எங்குமியாம் ஒருவர்க்கும் எளியோ மல்லோம்
யாவர்க்கும் மேலானோம் என்றிறுமாய் பெய்தி
திங்கள்முடி யார்அடியார் அடியோ மென்று
திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே. 1

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாஹ்யபத்தி கூறு
கின்றது.

இ - ள் : செங்கமல தாள் இணைகள் சேரல் ஓட்டா
திரி மலங்கள் அறுத்து - சிவானந்தத்தை அநந்தி
யானுபவமாகப் பொருந்துவதற்குத் தடையாயிருக்கிற
மூன்று மலத்தையும் ஒழித்து ;

ஒழிக்குமாறு யாதோ என்னில் ? ஆணவமல சத்தி
யானது மோகம் மதம் அராகம் விஷாதம் தாபம்
சோஷம் வைசித்திரியம் என்று ஏழு பேதமாம். இந்த
ஏழின் வசமாகாது இருக்கை ஆணவமலத்தை நீங்கு
தல். அவையிற்றுக்களைப் பொருந்தில் வரும்.

மோகமானது வனிதையர் முதலான விஷயங்களில்
விதி நிஷேதம் விசாரியாமல் பொருந்துதல். மதமா
வது முன்சொன்ன வனிதையாதி கிட்டின இடத்திலே
இந்த வனிதையைப்போல ஒருத்தருமில்லை ; இவளே
தேவவனிதை என்று அபிமானம் பண்ணுவது. அராக
மாவது அந்த விஷயத்திலே மேன்மேல் ஆசையைப்
பெருக்குதல். விஷாதமாவது அந்த விஷய விரகத்
திலே மெத்தவும் துக்கப்பட்டு அழுந்தல். தாபமாவது

மனது தவிக்க அரற்றுதல். சோஷமாவது விரகாதிக்கியத்தினாலே தேகத்தில் சுரமும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது. வைசித்திரியமாவது இந்த ஸ்திரீ இந்த உறவின் முறையார் இதமாய்ப் புசிக்கும் அன்னம் முதலான பொருள்கள் பூமி இஃது எல்லாம் உண்டாச்சுது, ஆதலால் ஒரு குறையும் இல்லோம், இவைகள் எல்லாத்துடனுங்கூட என்னை ரட்சிக்கிறவர்கள் ஆர் என்று இது முதலான பல சிந்தனைகளைப் பண்ணுவது.

மாயை பொய்யை மெய் என்னும்படி மயக்க அறிவைப் பண்ணுவது. தேகாதிப் பிரபஞ்சம் எல்லாம் பொய் என்றதில் அபிமானம்விட்டுச் சிவனிடத்தில் அபிமானம் பண்ணுதல் மாயை நீங்குதல். தனக்கும் பிறருக்கும் சுதந்திரம் இல்லை. சர்வான்மாக்களுக்கும் ஈசுவர அபரதந்திரராய் யான் செய்தேன் பிறர் செய்தார் என்னும் சுட்டுதல் ஒழிதல் கன்மம் நீங்குதல். இதற்குச் சம்மதி:

உயோவிஸவ்யா ஜெபொ ஜோஹஸூவி ஶீ
ஸ்யா | ராமொய்யு விஷாடாஷுலாவஸ்யோஷு
ஸவ்யே || வெலித்ரு ஶிஸவெஷொ ஶீநாநா
புக்திதம் | யவ்விநு ஸத்யாத்நொரொஹொ ஜோந
தொபொ மநாஹிஷா || ஸஜோஹ ஹி விஷாதொ
வஜ்ஜொவஜ்ஜொ விலாமதம் | ப்ராஷாஷிஷ்யம் யெந
ஹிநாஸ்யாஃ வராஹநாஃ || ஶிஷ்யாஹநெ யஜெ
வெதி ஸஜெஃ வரிவொதெ | தஜலாவெ லிஷண்கு
வாஷ்வொவநதாயதம் || ஸவிஷாஷொ ஶீநாநா

புராணிநா தேஜஃவதஃ | ததவ்வாபொ வவெவதஃ
 ப்ரொவாநாதி விவ்வாஃ || ஸதாவ ஸதிவிவ்வாதொ
 தேஸொவொ வவெவதஃ | ஸ்வாநாதா யநாய
 ஸாநதொதீவ ஸாநதவ்வாஃ || வனவ்வெவ்வாநாய
 வாராநா தேவ்வெவ்வாத வநவ்வை | கூதாநெவ்வா
 தேதொயவா கூவ்வாதாநா தேவ்வை || கூவ்வெவ்வெவ்வை
 வவாநாதா விவ்வாநெவ்வை வ்வை | நாநாநாதி
 கூவ்வொயவ்வொவ்வைவ்வை || ஸவ்வை || ஸவ்வை
 தேவ்வைவ்வைவ்வைவ்வை வ்வைவ்வைவ்வை ||

ஈசன் நேசரொடும் செறிந்திட்டு - இவ்வாறு மும்
 மல சம்பந்தங்களை நீங்கின சிவபத்தருடனே கூடி;

அங்கு அவர்தம் திருவேடம் ஆலயங்கள் எல்லாம்
 அரன் எனவே தொழுது இறைஞ்சி-சிவபத்தர்களுடன்
 கூடின இடத்து அவர்களுடைய சாதியையும் குணத்
 தையும் விசாரியாமல் சிவனடையாளமாகிய விபூதி
 ருத்திராக்கம் தரித்த பேர்களைக் கண்டமாத் திரத்திலே
 அஞ்ஞானத்தை அறுக்கும் அரன் இவர்கள் என்று
 பாவித்தும் சிவனுக்கு ஆலயமாகிய சிவலிங்கங்களைச்
 சிவன் என்று பாவித்தும்; அடைவே தொழுதிறைஞ்சி
 என்றது சத்த * புனருத்திவாராமல் சொன்னது. இரு
 வகையையும் தண்டனிட்டேன்.

பாடி ஆடி - சிவானந்த மேலீட்டினால் சிவன்
 புகழைப் பண்ணுடனே பாடிக் கைகொட்டிக் கூத்தாடி;

* புனருத்தி - இரட்டித்துச் சொல்லல்.

எங்கும் யாம் ஒருவர்க்கும் எளியோம் அல்லோம் யாவர்க்கும் மேலானோம் என்று இறுமாப்பு எய்தி - பூலோகம் முதலாய்ப் பிரமலோக பரியந்தத்திலும் மனிதர் முதலாக பிரமா ஈனான பேர்க்குள்ளே ஒருவர்க்கும் யாம் தாழ்ச்சியுடையோம் அல்லோம் முன்சொன்ன பேர்க்கு எல்லாம் உயர்ச்சி உடையோம் என்று தலையெடுப்பு உடைத்தாய் இவ்வாறு பெற்றும்; திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோம் என்று திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தி உடையோரே - சந்திரசேகரருடைய அடியார்க்கு அடியோம் என்று அவர்கள் ஏவின பணி செய்து சஞ்சரிப்பார்கள், சிவஞானசரிதையையுடைய பெரியோர்கள் என்றவாறு.

இரண்டாம் அதிகரணம்

ஈசனுக்கன் பில்லார் அடியவர்க்கன் பில்லார்

எங்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும் அன் பில்லார் பேசுவதென் அறிவில்லாப் பிணங்களைநாம் இணங்கில் பிறப்பினெடும் இறப்பினெடும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ ஆசையொடும் அரனடியார் அடியாரை அடைந்திட்(டு) அவர்களும் உன்கருமமாகச் செய்து கூகிமொழிந் தருள்ஞானக் குறியில் நின்று கும்மிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே. 2

மேல் இதனையே திடம்பெறக் கூறுதல்.

இ - ள் : அடியவர்க்கு அன்பு இல்லார் ஈசனுக்கு அன்பு இல்லார் - சிவனடியாரிடத்தில் பத்தியில்லாத பேர் சிவனிடத்திலும் பத்தியில்லாத பேர்களே; சிவனடியாரிடத்தில் பத்திபண்ணாமல் சிவாலயத்திலே பத்திபோலச் சிலர் செய்தாலும் அது வயிறு வளப்பின் பொருட்டான * காபட்யமான பத்தியே, மாகேசுவர

* காபட்யம் - வஞ்சனை.

ரிடத்தில் அவமானம் பண்ணிச் சிவலிங்கத்திலே பூசை பண்ணினால் பயன் இல்லை;

தயாகாரிகெ :- ஹிம்மம் திவியஜாஷ்டாகம் உவ
ஹா உவஜெவவ | ஜிம்ஜெஸ்யா வஜாமெஹஸ்யா வரம்
நிஷ்டுஹவெசு ||

எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு இல்லார் தமக்கும் அன்பு இல்லார் - எல்லாச் சீவனிடத்திலும் தயை உண்டாய்த் தம்மைப்போல் விசாரித்த பேர்களே சனன மரண மாகிய கடலிலே நின்று கரையேற அன்புடையவர்கள், இஃதில்லாத பேர்கள் தன்னிடத்திலே அன்பு இல்லாத பேர்களே; பேசுவது என் - அவர்களை நான் சொல்லுவது என்ன; அறிவு இல்லா பிணங்களை நாம் இணங்கின் பிறப்பினெடும் இறப்பினெடும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ - அறிவு இல்லாதபடியினால் பிணங்களுக்கு ஒத்த பேர்களுடனே நாம் கூடிப் பிறப்பு இறப்புக்கு ஏதுவான தர்மங்களைப் பண்ணும்படிக்குச் சொல்விக் கலகம்பண்ணுவார்கள் ஆகையால் அவர்களுடனே கூட்டரவை நீ தவிர்க்கக்கடவை;

ஆசையோடும் அரன் அடியார் அடியாரை அடைந்திட்டு அவர் கருமம் உன் கருமம் ஆக செய்து கூசி மொழிந்து அருள் ஞான குறியில் நின்று கும்பிட்டு தட்டமிட்டு கூத்தாடி திரியே - மிக்க நேசத்துடனே சிவன் அடியாரையும் அவர்க்கு ஏவல் செய்வாரையும் தெரிந்து அவர்க்கு வேண்டும் கருமமே உனக்கு வேண்டும் கருமமாகச்செய்து அவர்களுடன் பேசங்காலத்தும் அவர்களைச் சொல்லும் பூச்சியவசனமும் உன்னைச் சொல்லும் * நைச்சியவசனமும் தப்புதோ என்றும்

* நைச்சியம் - அடக்கம்.

கூச்சத்துடனே பேசி ஆசாரியர் அருளிச்செய்த ஞான நிட்டையிலே நின்றும் எவ்விடத்திலும் சிவமே கண்டு தண்டலரிட்டுக் கைகொட்டிக் குணலைக்கூத்து நடித்து இவ்வாறு சஞ்சரிப்பாயாக என்றவாறு.

மூன்றாம் அதிகரணம்

அறிவரியான் தனையறிய ஆக்கை யாக்கி

அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் அறிவுகொடுத்தருளால்
செறிதலினால் திருவேடம் சிவனுருவே யாகும்

சிவோகம்பா விக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்
குறியதனால் இதயத்தே அரணைக் கூடும்

கொள்கையினால் அரனாவர் குறியொடுதாம் அழியும்
நெறியதனற் சிவமேயாய் நின்றிருவ ரென்றால்

நேசத்தால் தொழுநிடுநீ பாசத்தார் விடவே.

3

மேல் அந்தச் சிவபத்தர்கள் நிற்கும் நிலைமையால் சிவனெனவே வழிபடுக என்று கூறுகின்றது.

இ - ள் : அறிவு அரியான் தனை அறிய ஆக்கை ஆக்கி அங்கங்கே உயிர்க்கு உயிராய் அறிவு கொடுத்து அருளால் செறிதலினால் திருவேடம் சிவன் உருவே ஆகும் - பாச அறிவாலும் பசு அறிவாலும் அறிதற்கு அரிதாகிய சிவன் தன்னை உணருமாறு தவம்பண்ணும் தேகத்தையும் தபோவேடத்தையும் கொடுத்து அந்தத் தேகத்தில் ஜீவான்மாக்களிடத்திலே பரமான்மாவாக நின்று சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்துக் கருணையினாலே பிரிவறப் பொருந்துகையினால் சிவனுடைய வேஷத்தைத் தரித்த தேகம் சிவனுடைய திருமேனியே ஆம்.

இது ஞானசரிதை பண்ணுமவரைச் சொன்னது.

சிவோகம் பாவிக்கும் அத்தால் சிவனும் ஆவார் - பூதசத்தியனந்தரம் ஸ்ரீகண்டாதி மாதிருகை பஞ்சப் பிரம ஷடாங்காஷ்டத் திரிம்சத் கலாநியாசங்களைப் பண்ணிச் சிவோகம் என்று பாவனை பண்ணுமத்தால் சிவபாவனையும், உம்மையினால் சிவபாவனையும் உடையவர்கள் ஆவார்கள்.

இது ஞானத்தில் கிரியாவானைச் சொன்னது.

குறியதனால் இதயத்தே அரனை கூடும் கொள்கையினால் அரன் ஆவார் - அஷ்டகலாப் பிராசாதத்தை இருதயாதியாகப் பிரம்மாதி காரணத் தியாகக் கிரமத்திலே துவாதசாந்தமாகிய உன்மனை சத்தி சகிதரான *அநாசிருதரை வேறறப் பொருந்தும் முறைமையினால் அந்தப் பரமசிவனும்.

இது சிவஞான யோகியைச் சொன்னது.

குறியொடு தாம் அழியும் நெறி அதனால் சிவமே யாய் நின்றிடுவர் - ஞாதுரு ஞான ஞேயம் என்னும் மூன்றும் நமுவ நின்றோர் சத்தி சிவான்மா என்னும் பேதமறச் சிவமே ஆவார்;

ஏகாரம்: தேற்றம். தேற்றமாவது சிவனே அல்லது ஜீவபாவம் சற்றுமில்லை என்றது.

என்றால் - இவ்வாறு ஜீவன்முத்தரான பேர்கள் சிவனே என்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலே, நேசத்தால் தொழுதிடு நீ பாசத்தார் விடவே - சிவன் அன்பரை மிகுந்த அன்பினாலே நீ வணங்கி வழிபடு, உன்னைப் பந்தித்திடும் பாசங்களானவை நீங்கிவிட என்றவாறு.

* அநாசிருதர் - ஒன்றைப் பொருந்தாதவர்.

பாசத்தார் என்றது இழிவின் வந்த உயர்திணை வாய்பாடு. ஏகாரம் ஈற்றை.

திருக்கோயி ஓள்வருக்கும் திருமேனி தன்னைச்
சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கே
உருக்கோலி மந்திரத்தா லேறினையும் அவர்க்கும்
உளனெங்கும் இலன்இங்கும் உளனென் பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாசி இந்தனத்தின் எரிபோல்
மந்திரத்தில் வந்துதித்து மிருஞ்சுரபிக் கெங்கும்
உருக்காண வொண்ணுத பால்முலைப்பால் விம்மி
ஒழுதுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவனன் பர்க்கே. 4

மேல் சிவலிங்கத்தை வழிபடும் முறைமை கூறு
கின்றது.

இ - ள் : திருக்கோயிலுள் இருக்கும் திருமேனி
தன்னை சிவன் எனவே கண்டவர்க்கு சிவன் உறைவன்
அங்கு - திருக்கோயிலுள்ளிருக்கும் சிவலிங்கமே சிவன்
என்று பாவித்து வழிபடும் அவர்க்கு அந்தச் சிவலிங்
கத்தினிடத்திலே சாந்நித்தியம் பண்ணுவன், அங்கே
மந்திரத்தால் உரு கோலி உளன் என நினையும்
அவர்க்கு உளன் - அந்தச் சிவலிங்கத்தினிடத்திலே
பஞ்சப்பிரம ஷடங்க மந்திரங்களினால் உளன் என்று
பாவித்த பேர்க்கும் அவ்வாறு மந்திரமூர்த்தியாகச்
சாந்நித்தியம் பண்ணுவன், எங்கும் இலன் இங்கும்
உளன் என்பார்க்கு விருப்பாய வடிவு ஆகி இந்தனத்
தின் எரிபோல் மந்திரத்தின் வந்து உதிப்பன் - சிவன்
அகண்ட பரிபூரணன் என்று அறியாமல் மந்த மதிக
ளாய் எங்கும் இல்லை, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத்
தனக்கு இஷ்டமான விக்கிரகத்திலே மந்திரநியாசங்
களைப் பண்ணி வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல

அந்த மந்திரத்திலே சாந்நித்தியமாவன். இவ்வாறு பாவிக்கவே;

இரும் சுரபிக்கு எங்கும் உரு காணா ஒண்ணாத பால் முலைப்பால் விம்மி ஒழுகுவதுபோல் வெளிப்பட்டு அருளுவன் அன்பர்க்கே - பாலானது பசுவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பின்னை ஒரிடத்தில் காணப்படாமல் தன்னுடைய கன்றைக் கண்டபோது முலையிலே விம்மி ஒழுகுவதுபோல ஆறு அத்துவாவினும் சிவன் நிறைந்திருந்தானே ஆயினும் மந்திராத்துவாவிலே பிரகாசித்துப் பத்தர்கள் வேண்டியது கொடுத்து அருளுவன் என்றவாறு.

ஞானயோகக்கிரியா சரியை நான்கும்

நாதன் தன் பணிஞானி நாலினுக்கும் உரியன் ஊனமிலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன்

யோகிகிரி யாவான்தான் ஒண்கிரியை யாதி

ஆனஇரண் டினுக்குரியன் சரியையினில் நின்றோன்

அச்சரியைக் கேஉரியன் ஆதவினால் யார்க்கும்

ஈனமிலா ஞானகுரு வேகுருவும் இவனே

ஈசனிவன் தான் என்றும் இறைஞ்சி எத்தே.

5

மேல் மகேசுவரரை இன்னாரை இன்னார் வழிபடுக என்னும் முறைமை கூறுகின்றது.

இ - ள் : ஞான யோக கிரியா சரியை நான்கும் நாதன் தன் பணி - திரிபதார்த்தத்தையும் ஞானம் முதலாகிய நாலுபாதத்தையும் உபதேசிக்கிறது சிவனுடைய கிருத்தியம், ஞானி நாலினுக்கும் உரியன் - ஞான சாரியன் அந்தச் சிவனே ஆகையால் திரிபதார்த்தத்தையும் ஞானம் முதலாகிய நாலுபாதத்தினையும் உபதேசிக்கச் சுவதந்திரன், ஊனம் இலா யோகம் முதல்

மூன்றினுக்கும் உரியன் யோகி - யோகாசாரியன் ஹட யோகம் அல்லாத சிவயோகமாகிய யோகம் முதலான மூன்று பாதத்தினையும் உபதேசிக்கக் கர்த்தன்;

கிரியாவான் தான் ஒண் கிரியையாதி ஆன இரண் டினுக்கும் உரியன் - கிரியாசாரியனானவன் கிரியை சரியை இரண்டு பாதமும் உபதேசிக்கக் கர்த்தன், சரியையினில்நின்றோன் அச்சரியைக்கே உரியன்-சரியா பாதத்தை அனுட்டிக்கிறவன் அந்தச் சரியாபாதத்தைத் தான் அனுட்டிக்கவே கர்த்தன், பிறர்க்கு உபதேசம் பண்ணாக் கர்த்தன் அல்ல;

ஆதலினால் எவர்க்கும் ஈனம் இலா ஞானகுருவே குருவும் இவனே ஈசன் இவன் தான் என்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே - ஆதலினாலே சரியையைப் பண்ணுகிறவன் கிரியையைப் பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப் பண்ணுகிறவன் இவ்வகை மூவர்க்கும் பாச பசுஞானம் இன்றிச் சிவஞானமூர்த்தியாய் உள்ள ஞானாசாரியனே ஆசாரியன் ; இவனே ஈசுவரன் என்று நமஸ்கரித்துத் தோத்திரம் பண்ணி வழிபடுக என்றவாறு.

இதனால் சரியாவான் கிரியாவானையும் யோகியையும் ஞானவானையும், கிரியாவான் யோகியையும் ஞானவானையும் வர்ணாசிரமானுகுணமாக வணங்கி வழிபடுக என்றதாம்.

இவர்களில் ஞானிக்கு வர்ணாசிரமம் இல்லை எல்லா ராலும் பூச்சியன் என்று சர்வசாஸ்திரசித்தம்.

மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தால்

மணிஇரத குளிகையினால் மற்றும் மற்றும் தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத

சகலகலை ஞானங்கள் திரிகால ஞானம்

அந்தமிலா அணிமாதி ஞானங்க ளெல்லாம்

அடைந்திடும்ஆ சான்அருளால் அடிசேர் ஞானம்
வந்திடும்ற் றென்றாலும் வாரா தாகும்
மற்றவையும் அவனருளால் மருவு மன்றே. 6

மேல் இரண்டு விருத்தத்தினாலே அந்த ஞான
சாரியனே சித்திமுத்தி கொடுப்பவன் ஆதலால் அவ
னையே வணங்கி வழிபடுக என்னும் முறைமை கூறு
கின்றது.

இ - ள் : மந்திரத்தால் மருந்துகளால் வாய்த்த
யோகத்தால் மணி இரதகுளிகைகளால் மற்று மற்றும்
தந்திரத்தே சொன்னபடி செய்ய வேத சகல கலை
ஞானங்கள் திரிகால ஞானம் அந்தம் இலா அணிமாதி
ஞானங்கள் எல்லாம் அடைந்திடும் - இது வெளிப்
பொருள்;

ஆசான் அருளால் அடி சேர் ஞானம் வந்திடும்
மற்று ஒன்றாலும் வாராதாகும் - ஞானசாரியன் அனுக்
கிரகத்தினாலே சிவசாயுச்சியத்தை அடையும் சிவஞான
மானது உண்டாம், வேறோர் உபாயங்களினாலும் உண்
டாகாது;

மற்று அவையும் அவன் அருளால் மருவும்
அன்றே - முன் மந்திராதி உபாயங்களினாலே வேதாதி
யான வித்தைகளும் அணிமாதி அட்டமாசித்திகளும்
அந்த ஞானசாரியனுடைய கருணையினாலே பொருந்து
வதாம் என்றவாறு.

அன்றென் கிளவி ஆமெனத் தருமே. ஏகாரம்
ஈற்றசை.

பரம்பிரமம் இவனென்றும் பரசிவன்தா எனன்றும்
 பரஞானம் இவனென்றும் பராபரன்தா எனன்றும்
 அரன்தருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும்
 அருட்குருவை வழிபடவே அவனிவன்தா னுயே
 இரங்கியவா ரணம்யாமை மீன் அண்டம் சினையை
 இயல்பினோடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும்
 பரிந்தவைதா மாக்குமாபோல் சிவமே யாக்கும்
 பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் தானே.

7

இ - ள் : பரம் பிரமம் இவன் என்றும் பரசிவன்
 தான் என்றும் பரஞானம் இவன் என்றும் பராபரன்
 தான் என்றும் அரன் தரும் சீர் நிலை எல்லாம் இவனே
 என்றும் அருள் குருவை வழிபடவே - சிவனுக்குச்
 சத்தியினாலும் விந்துவினாலும் அஞ்சவத்தை உண்டு
 அந்த அஞ்சவத்தையில் நின்றநிலைகளெல்லாம் இந்த
 ஆசாரியனே என்று வழிபடுக;

அவைகளாவன : குணநாமக்கிரியைகள் ஒன்றும்
 இன்றி நிர்விகற்ப ஞானசொருபமாகப் பெரிதாய்
 நின்றது பரம்பிரமம்; பின்பு பராசத்தி தோன்றிச்
 சிவன் என நின்ற நாலு சத்திகளும் தன்னிடத்தில்
 உண்டாகச் சுத்தமாக நின்ற அவதரம் பரசிவன்;
 ஞானசத்தி மூர்த்திமானாய் ஆன்மாக்களுடைய கன்மங்
 களையும் அதின் பக்குவங்களையும் பாரதந்திரியங்களை
 யும் கண்டு நிற்கும் அவசரம் பரஞானம்; பரமாகிய
 சுத்தாசுத்த மாயைக்கு மேலாய்க் கிரியாசத்தி மூர்த்தி
 மானாய்ச் சுத்தமாயையில் காரியங்களை உண்டாக்கும்
 அவசரம் பராபரம்; சதாசிவன் மகேசுவரன் ருத்திரன்
 என்னும் நாமங்களை உடைத்தாய், சுத்தாத்துவ மிசி
 ராத்துவ அசுத்தாத்துவ கிருத்தியங்களைப்பண்ணுவது
 அரன்தரும் சீர்நிலை. இவ்வாறு பஞ்ச * அவஸ்தானுச்சூ

* அநுச்சூதன் - கலந்தவன்.

தனாய் நின்ற சிவம் இந்த ஆசாரியனே என்று கருணையினாலே கொண்ட குருமூர்த்தி சித்தத்தின் வழித்தாய் நடக்கவே;

அவன் இவன்ருன் ஆயே இரங்கி - அந்தப் பர சிவன் இந்த ஆசாரியனேயாகிக் கருணைபூத்து, வாரணம் ஆமை மீன் அண்டம் சினையை இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் பரிந்து அவை தாம் ஆக்குமா போல் சிவமே ஆக்கும் பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் தானே - கோழியும் ஆமையும் மீனும் முட்டையையும் சினையையும் பரிவினாலே அணைத்தும் நினைந்தும் பார்த்தும் முதலிருந்து ஆவ ரணங்கள் நீங்கத் தனது சொருபமாக்கிக்கொண்டவை போல ஆசாரியனும் பரிசு தீட்சையினாலே கன்மத்தையும் * சாட்சுஷ தீட்சையினாலே ஆணவ மலத்தையும் நீக்கிச் சிவமேயாக்குவன் என்றவாறு.

ஏகாரத்தினாலே சிவகுண சங்கிராந்தி சமுத்பத்தி சமாவேச சிவசமமென்னும் மூர்த்திகளல்லாமல் சிவ தாதாத்தியம் என்றது என அறிக.

ஆக்குவன் என்பதற்கு ஆக்கும் என்பது வினை முற்று.

* சாட்சுஷம் - கண்ணினது.

தனியன்

ஓருமலமு மிருவினையுங் குணங்கள் மூன்றும்
உட்கரண மோர்நான்கும் புலன்க னேந்தும்
வருபகைக னோராரும் பவங்க னேழும்
மாய்ந்திடப்பே ரின்பமெட்டும் வகைய தாகத்
தருவதுவாய்ப் பரஞான மூர்த்தி தானே
தாரணிமேற் குருவுருவந் தரித்து வந்தோன்
திருவருளாற் சிவஞான சித்தி யென்னும்
தொன்னூலுக் குரைவிரித்தோன் றெரிந்த வாறே.

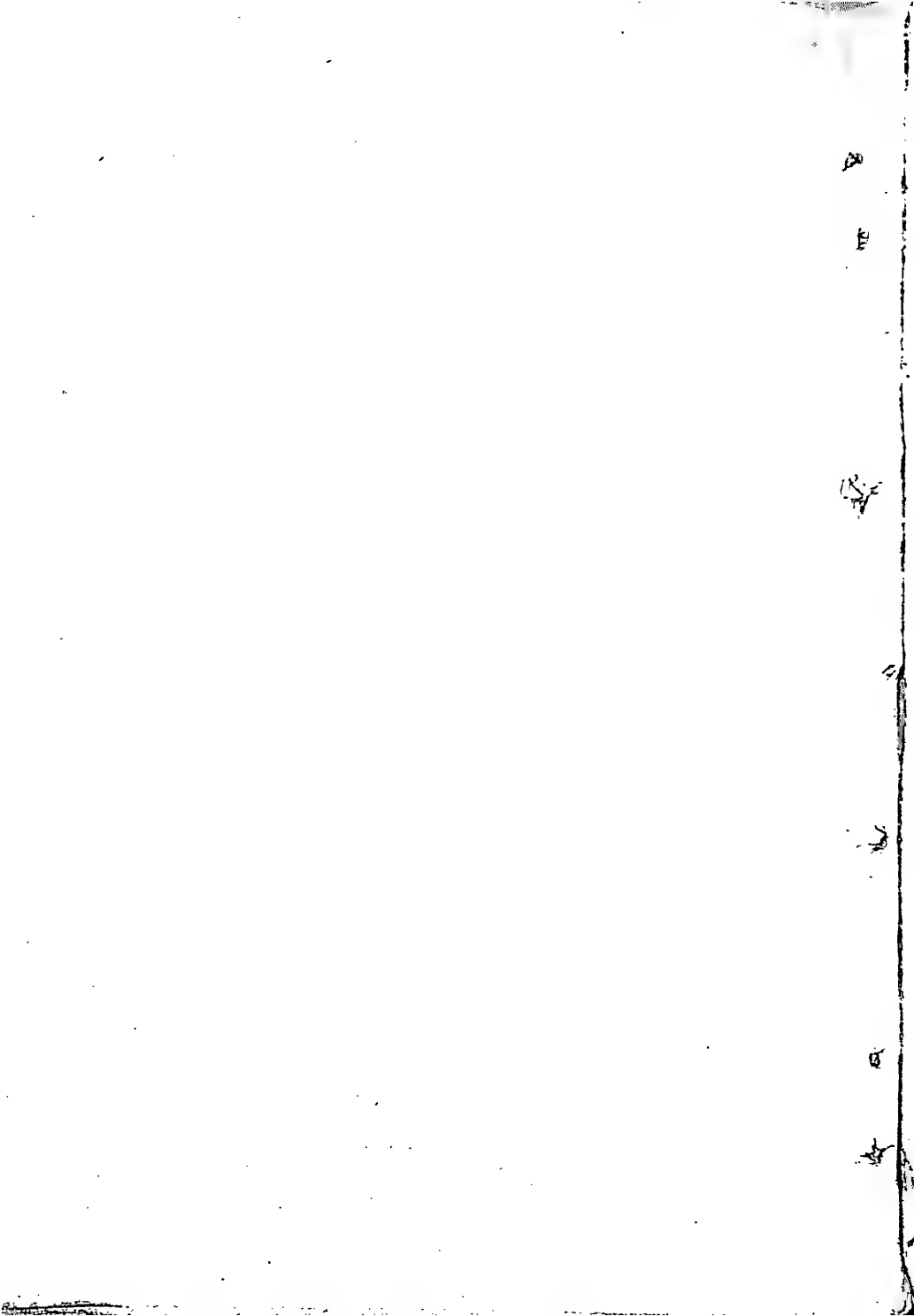
இரவியெழுந் திருளதனை நீக்குவபோ லென்றும்
இறைஞ்சுமடி யவர்மனத்தி னிருளதனை நீக்கக்
கருணைபொறை தவந்தருங் கல்விசிவ ஞானம்
காசினியி லொருவடிவாய்க் காட்டியபோற் றேன்
பரசமய கோடார்மே னின்றுநெறி கொண்டு [றிப்
பலகலையு முணர்ந்துசைவ பரிபால னாகித்
திரமருவு சிவஞான சித்திதரு பொருளைத்
தெளிந்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிர
[தேசிகனே.

[இவ்விரு செய்யுட்களும் ஸ்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள்
மாணவரால் செய்யப்பெற்றன என்பர்.]

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று

ஆகச் செய்யுள் — 333

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் சிவாக்கிரயோகிகள்
அருளிச்செய்த உரையுடன் முற்றிற்று.

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

[பக்க எண்]

அகலியை	271	அருவுருஈன	151
அங்கித்தம்	651	அருவுருவென்	449
அசித்தரு	460	அருள துசத்தி	510
அசித்தெனின்	452	அருளிஞலாக	31
அஞ்செழுத்	632	அருளிஞலுரை	256
அண்டசம்	418	அவ்வவ	272
அத்துவா	187	அவ்வுடன்	436
அநாதிபுடல்	655	அழிந்தபின்	125
அநாதியே	72	அழிப்பினைப்	163
அந்தரியாக	637	அழிவிலா	556
அந்நியமிலா	522	அளவை	33
அயனரி	438	அறிதரு	482
அயன் றனை	196	அறிந்திடும்	426
அரசனும்	254	”	505
அரனடிக்	251	அறிபொருள்	519
அரன்விதி	278	அறியாமை	603
அரிசனம்	423	அறிவதைம்	425
அருந்தின்ப	60	அறிவரியான்	679
அருமறை	22	அறிவிக்க	530
”	569	அறிவிச்சை	441
அருவமோ	165	அறிவிலன்	490
அருவவிகா	451	அறிவுடல்	472
அருவினில்	150	அறிவுறும்	513

அறுவகை	23	இறைவனிங்	238
அனைத்தும்	525	இறைவனே	503
அன்னியசாதி	55	இறைவன் றன்	507
ஆங்காரம்	329	ஈசனருள்	15
ஆணவந்தா	659	ஈசனுக்கன்	677
ஆணையால்	253	ஈண்டுபக்க	92
ஆதிநடு	11	உடலியான்	470
ஆரணம்	174	உடலினின்	455
ஆவதாய்	514	உடலின்வே	425
ஆன்மாவின்	439	உடல்விடா	260
இங்குநாம்	247	உடற்செயல்	231
இதமகிதங்	234	உணராத	517
இந்தனத்தி	640	உணர்வன	433
இந்திரிய	646	உதிப்பதும்	113
இந்நிலைதான்	611	உயிரவை	156
இம்மையின்	229	உயிரினை	453
இம்மையே	564	உயிரினோடு	57
இயல்புகாண்	115	உயிரென	425
இரந்தரமாகி	363	உருமேனி	186
இரும்பை	670	உருவருள்	175
இருவகை	481	உருவினில்	456
இருவினைச்	229	உருவினை	491
”	494	உருவுயிர்	447
இருவினையாதி	267	உருவொடு	224
இருவினையின்ப	225	உரைதரும்	535
இருவினையென்	227	உரைத்த	158
இவனுலகில்	643	உலகமே	508
இறுதியாம்	160	உலகினில்	169
இறைவனாவா	574	உலகினை	179

உலகுடல்	242	ஓரிடமழிய	121
உலகெலாம்	213	கண்டபொருளை	51
உள்ளதும்	118	கண்டவிலை	631
உள்ளுணர்	142	கண்டிடுங்	628
எங்கும்தான்	457	கண்டுணர்	474
”	617	கண்ணுதல்	184
”	663	கரணங்கள்	625
எல்லாமாய்	393	கருதுகாரண	132
எவ்விடத்தும்	662	கருவிகழிந்	614
எழுமுடல்	279	கருவியாம்	435
என்னுடல்	468	கருவியால்	505
என்னையிப்	25	கருவியும்	506
ஏதுமுன்றும்	65	கருவினுள்	421
ஐந்துசாக்கிர	484	கற்றநூற்	154
ஐந்துசுத்த	368	காண்டல்	53
ஒருகோட்டன்	9	காண்பவன்	248
ஒருபுலன் நுகரு	422	காயத்தின்	120
ஒருபொருள்	119	காயமொழிந்	653
ஒருவனே	204	காரணவனு	126
ஒருவனோடு	107	காரியகாரண	135
ஒழுக்கம்	243	காரியமென்ப	127
ஒன்றதாயநேக	394	காலமேகடவுள்	123
ஒன்றதாயி	200	குணங்களை	442
ஒன்றென	218	குறிகள்வச்சிர	366
ஒன்றெனும்	523	குறித்தடியில்	629
ஒன்றோடொன்	182	குறித்ததொன்	171
ஒசைநற்பரிசு	351	கேட்டலுடன்	595
ஒதியுணர்	553	கேவலசகல	488
ஒதுசமயங்	567	சகமார்க்கம்	578

சங்கமம்	268	சுத்தமாம் ஆன்	458
சத்தசத்	527	சுத்தமாம் விந்து	189
சத்திதன்	199	சுத்தமெய்ஞ்	528
சத்திதான்	198	சூக்குமம்	274
”	389	சூக்குமதேகி	465
சத்தியாய்	388	சூக்குமவாக்	143
சத்தியும்	206	சூக்குமவுரு	448
சத்தியே	169	சூரியகாந்த	601
சந்திரன்	450	செங்கமல	674
சந்திரி	443	செப்பினாய்	271
சலமிலனாய்	648	செம்பிரத	667
சன்மார்க்கம்	576	செயல்களே	238
”	588	செய்க்கிடும்	239
சாக்கிரத்தே	612	செய்தவர்	240
சாக்கிரம்	478	சென்றிணை	665
சாந்தியாதீத	560	சொன்ன இத்	162
சார்பினில்	117	ஞாலமதில்	606
சாற்றியபஞ்ச	352	ஞானத்தால்	600
சித்தமாம்	317	ஞானநூல்	591
சித்தாந்தத்	573	ஞானமேயான	202
சிவஞான	598	ஞானமேயாக	682
சிவஞ்சத்திதன்	390	தத்துவஞ்சத்	518
சிவஞ்சத்திநா	384	தத்துவமெண்	375
சிவனுருவரு	208	தத்துவரூபம்	369
சிவனையவன்	627	தந்தைதாய்	237
சிவன்சீவன்	669	தனாகரண	392
சீலமோ	153	தன்மமோ	262
சீவனுமிச்சா	201	தன்னியல்	228
சுத்ததத்துவ	367	தாதமார்க்கம்	577

தாபரசங்கமங்	249	படைப்பாதி	185
தானஞ்செய்	241	பண்டைநல்	29
தானமியாக	596	பந்தமும்	170
திரவியம்	240	பரஞானத்	654
திருக்கோயி	681	பரம்பிரம	685
தூலமாமுரு	277	பரிதியை	401
தெரிந்து	509	பலவிதமா	549
தெரிவரிய	657	பன்னகம்	261
தேசமிடம்	608	பன்னிறங்க	616
தேவரினொரு	180	பாசஞான	622
தோற்பாவை	467	பாசிபடு	620
தோற்றமும்	128	பாலரொடு	552
தோற்றுவித்	157	பாவிப்பதென்	521
நண்ணிடும்	166	பிணத்தினை	423
நரர்களாய்	269	புகையால்	68
நரர்பயில்	418	புண்ணியம்	604
நற்செவி	342	புத்திமற்	133
நாட்டுமிதய	635	புத்திரமார்க்க	577
நாடுகளிற்	650	புந்தியை	471
நாயகன்	183	புருடனே	475
நிகழ்ந்திடு	145	புருடன் தன்	404
நிக்கிரகங்	237	புறச்சமய	562
நித்தமாய்	280	புறம்பேயும்	639
நியதிபின்	290	பூதஞ்சரீரம்	259
நிலம்புனல்	116	பேறிழுவின்ப	230
நீடுபுகழ்	26	பொறிபுலன்	499
நெல்லினுக்	660	பொன்மை	205
பக்கமுன்றி	62	பொன்னணி	469
படைகொடு	476	போகியாய்	182

போதகாரிய	402	மானுடப்பிறவி	421
போதமிழுத்	27	மிக்கதொரு	602
போதுநாற்ற	71	மும்மலநெல்	408
மண்டனில்	515	முற்செயல்	232
மண்ணினில்	153	முவகை	149
மண்ணுளே	258	மூன்றுதிறத்	560
மண்புனல்	364	மூன்றுபக்கம்	64
மந்திரங்கள்	559	மேலைக்கு	233
மந்திரத்தால்	683	மொய்தரு	377
மந்திரமதனி	190	யாதொரு	246
மந்திரமத்து	187	யான்செய்	645
மருத்துவன்	257	வண்டுகள்	270
மருவானந்தம்	466	வருங்குண	309
மலமாயை	417	வாக்கொடு	347
மலமென	398	வாயாதி	350
மறைகளீசன்	252	வாழ்வெனும்	419
மறையினான்	30	விச்சையின்	297
மனமதுதைசத	333	விதிப்படி	275
மனமதுரினைய	244	வித்தகயோக	167
மன்னவன்	532	வித்தைகள்	147
மாசறுகாட்சி	50	வித்தையின்	560
மாயைதான்	168	வித்தையோ	203
மாயையிற்	283	விந்துவின்	136
மாயையினுள்	130	வேதசாத்திர	623
மாயையின்காரி	410	வேதநூல்	571
மாயையின்வயி	462	வேற்றுமை	142
மாயையே	400	வைகரிசெவி	141
மாறியிவ்வுரு	273		

உ
சிவமயம்

ஸ்ரீ நமசிவாயமூர்த்திகள் தோத்திரம்

இருதய நாப்பண் அஞ்செழுத் துருவின்
இறைவனை உயிர்க்கொலை செயாமை
அருள்பொறி அடக்கல் பொறைதவம் வாய்மை
அன்பு அறிவு என்னும் எண்மலர்கொண்டு
ஒருமையொடு அருச்சித்திடுக என்று அடியர்க்கு
ஒள்ளிய தீக்கைசெய்து உணர்த்தத்
திருஅமர் துறைசை உறையருள் குருவாம்
திருநமச்சி வாயர்தாள் போற்றி.

— ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.